

ספר הזוהר

שחבר התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי
עם לשון הקדש מנקד

לש"ס דף היומי מספכת זבחים

והוא: זוהר המחולק לשבע שנים
לכמוד דף זוהר היומי עם דף גמרא היומי

זוהר ספר תקוני זוהר כרך ח'
לפי ספר זוהר 10 פרקים (70-79 פרקים) עמודים 48-רעו
[תקוני זוהר דף 5. ער דף כא:]

סדרנו בעזרת ה' כל ספר הזוהר על פי סדר מסכתות הש"ס ללמוד
דף היומי, ללמוד 2-3 דקות ביום, ובזאת ידע ויגמין כי כל דברי חז"ל
הקדושים הם סודות נוראים (הקדמות המהרה"י לעץ חיים), ובזה יזכה להכנס
לגן עדן העליון (זוהר חדש שיר השירים - כי בלי למוד הזוהר הוצר בגלגל זוהר, הרק"ק,
והאר"י"צ), וכך יוכל לשמוע תורה מפי הקב"ה בישיבת כל מסכתות הש"ס
בעו"ם הבא (פסבאר בהקדמה), יכולים ללמוד גם את זוהר לשון הקדש (שיר
הסוד, ולשון הקדש היא לשון הקב"ה, זוהר תרומה), וכך ישראל ילמדו ש"ס עם זוהר
ובזה יכנסו בתבת נח להנצל מדור המבול ומפצצת אטום, וזוהי חובבה על
כל מגידי השיעורים בדף היומי, לצרף את הלמוד הקדוש הזה דף היומי
זוהר ביחד עם למוד הש"ס, ובזה יקראו מצדיקי הרבים פמוכבים לעו"ם
ועד (תקוני זוהר הקדמה, זוהר נשא כ"ד).

יו"ר ע"י מפעל הזוהר העולמי - ט"ו מנחם אב תשע"ב
רח' נחל לכיש 24/8 - בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

אלו שלא לומדים זוהר וש"ס בנחד הם מחריבים את העולם,
כדברי המהר"ח וז"ל: "... כי בלי ספק בהיותם עוסקים בפשטיה
ובספוריה לבדם היא לובשות בגדי אלמנותה ושק הושת פסותה
וכל האמות יאמרו לישראל "מה דודך מדוד", מה תורתכם
מתורתנו, הלא גם תורתכם ספורים בהכלי העולם. אין עלבון
תורה גדול מזה, ולכן אוי להם לבגרות מעלבונה של תורה ואינם
עוסקים בחקמות הקבלה שהיא נותנת כבוד לתורה, כי הם
מאריכים הגלות וכל הרעות המתרגשות לבוא בעולם, עכ"ל.

מפעל הזוהר העולמי

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש - ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

הקדמה

י'שמחו ה'לומדים ו'העוסקים ה'זוהרים, בהופעת דבר נשגב זה אשר תחזינה עיניכם, שיוצא עכשיו לאור, בעזרת ה' יתברך ויתעלה.

החיבור הזה, הינו חיבור גדול וקדוש, אשר בודאי יקרבת את הגאולה במהרה, בעת שהתחילו בעזרת ה' יתברך, אלפים ורבבות של כל קהל עדת ישראל, את לימוד הדף היומי, יחד שבטי ישראל, כולם כאחד יחד, ועת רצון הוא זה, להנחיל לאוהבי יש ואוצרותיהם אמלא, בעוד דבר קדוש ונשגב, והוא שכל אחד, ביחד עם דף היומי, ילמד גם קטע זוהר בכל יום, בנוסף לדף היומי, וכך יהיה מאותם שמחזיקים את העולם, ומאלו המגינים על ארצנו, מהרשעים ימ"ש שרוצים וחפצים מאוד עפ"ל, ברוחניות ובגשמיות.

התכנית היא, שכל אחד ילמד בנוסף לדף היומי ש"ס דף היומי זוהר בשתים שלוש דקות, ובסיימו את כל הש"ס, יסיים את כל הזוהר גם כן, ויעשה סיום על שניהם יחד, ודאי שיעשה נחת רוח לה' במאוד מאוד, ובזכות הלימוד הקדוש יקבל את תפילותינו ברחמים וברצון אמון כן יהי רצון.

המוציאים לאור

פתח דבר

ברוך ה' אלקי ישראל מהעולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללו-יה, כל הנשמה תהלל י-ה הללו-יה..

כל עם ישראל ששים ושמחים בשמחת התורה, בלימוד הש"ס בצירוף הזוהר, לאחר שנים שמפעל הזוהר העולמי, מנסה להחדיר בכלל ישראל את לימוד הזוהר, שכל אחד ילמד בקביעות את ספר הזוהר הקדוש, נפלה ההחלטה והיא לצרף ולאחד את לימוד הזוהר עם לימוד תלמוד בבלי, על ידי דפוסים חדשים גם ישנים שיאחדו את לימוד הגמרא והזוהר, שיהיה בבחינת וילכו שניהם יחדו, ועל ידי לימוד שניהם יזכו לערוך סיום הש"ס וסיום הזוהר יחדו, אז ויבואו אל המקום אשר אמר לו האלקים, שכל עם ישראל יזכו להגיע אל המקום אשר אמר האלוקים לאברהם בגאולה העתידה במהרה.

ועל כן, אנו קוראים לכל אחינו בני ישראל, החסידים הליטאים הספרדים התימנים, וכל המגזרים, יחד שבטי ישראל, כולנו כאחד יחד, להתחיל בלימוד קדוש זה דף היומי ביחד עם הזוהר הקדוש, בקביעות יום יום ידרשון, בהתמדה בשמחה באהבה, לעשות נחת רוח ליוצרנו, וכמו שבסיום הש"ס הנוכחי היו כמאה אברכים שיודעים את כל הש"ס בעל פה יהיה בעזרת ה' בסיום הבא עוד כמאה שיודעים גם ש"ס בעל פה וגם זוהר בעל פה,

ואז נעשה כולנו סיום ענק על הגמרא ועל הזוהר יחד, כולנו כאחד יחד נשמח בפה מלא, משה רעיא מהימנא ישמח עמנו, ור' שמעון בר יוחאי ישמח עמנו, וכל התנאים הקדושים שמוזכרים בזוהר ובגמרא ישמחו עמנו.

ידוע לכל מעלת הקביעות בלימוד התורה, שכל דבר הנלמד בקביעות יש לו סיעתא דשמיא, כמו קביעות מקום לתפלה, כמו כן קביעות מקום ללימוד גמרא וזוהר, שכל אחד יקבע לו מקום לגרוס הדף היומי והזוהר היומי, בזמן

קבוע ובמקום קבוע, שכן אז בטוח שלא ישכח ללמדו אף יום, ובטוח שיזכה לגמור בסיומם של כל ישראל.

וטוב ביותר שיהיה זה בבית המדרש, או בבית הכנסת וכדומה, שממנו יראו וכן יעשו, ועל ידי קנאת סופרים תרבה חכמה, ואחרים יתחילו לעשות כמותו, וירבו הלומדים בישראל.

איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, צריכים הרבה חיזוק, כמו דאיתא דברי תורה צריכים חיזוק תמיד, וכל שכן לימוד שמגרה את השטן, והוא מנסה בכל כוחו למעט את לימוד הזוהר, כמו שהכל יודעים, והוא מלביש זאת באיצטלא דרבנן, ומביא ראיות שונות ומשונות, וכמו שכל אחד יודע את כל הטענות שהוא ממציא, אבל אף על פי כן אנו נתחזק איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק, האחד יעזור לשני, וכן הלאה, וכך נהיה כולנו מיוסדים וחזקים ונקרב את ביאת משיח צדקנו.

עתה בעת אשר אנחנו יוצאים עם התוכנית היחודית וכל הכלול בזה, הננו רוצים לקרוא גם כן לכל אלו שיש להם כבר סדר מיוחד לחזור על לימודם, הדף היומי שלומדים היום ומחר חוזרים, וכן לאחר שבוע וכדומה, כל סדרי החזרות, אנו קוראים לכל אלו שיחזרו גם כן על הזוהר שלמדו, שלא ישכחו את קטעי הזוהר שלמדו, ועל ידי שיחזרו יוכלו לזכור לתמיד, ויהיה לנגד עיניהם דברי הזוהר, וישאר בליבם כיתד שלא תימוט, ואם מתעוררים מקטע מסוים בזוהר ואחר מכן שוכחים, חבל על דאבדין, ולמה שלא יזכרו על ידי חזרה.

וכל אחד יערוך לעצמו חשבונותיו בזמנו הפנוי, וכן על זה הדרך ישתדל כל אחד לעשות את המקסימום שביכלתו לגמור ולסיים את הזוהר הקדוש גם כן, ויקויים בנו כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולמים.

ויקויים בנו מקרא שכתוב כימי צאתכם ממצרים אראנו נפלאות ויקויים

בנו עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים, בלע המות לנצח ומחה ה' אלקים דמעה מעל כל פנים, וערבה לה' מנחת יהודה וירושלים כמי עולם וכשנים קדמוניות, ותחזינה עינינו בשובך לציון במהרה בימינו, ונזכה לגאולה שלמה, בנין בית המקדש, קיבוץ נדחי ישראל, על ידי משיח צדקנו במהרה בימינו אמן ואמן.

ואלו הם התכניות שעושים למען דבר זה:

תכנית מספר 1: להדפיס את הזוהר הקדוש 64 דף במסכת ברכות שיהיה לכל הלומדים דף היומי במה ללמוד את הזוהר ביחד עם לומדי דף היומי, לחלקם חינם.

תכנית מספר 2: להדפיס מסכת ברכות עם הזוהר ביחד דף זוהר ודף גמרא ממסכת ברכות, וכך יחלקו רק ללומדי זוהר יחד עם ש"ס חינם.

תכנית מספר 3: לסדר לאלו שלומדים 7 דפים גמרא ביום לסדר להם גם לימוד 7 דפים זוהר ביום.

תכנית מספר 4: לוח ללומדי דף היומי ש"ס: לעשות לוח ללומדי דף היומי ש"ס שידעו בדיוק היכן ללמוד, בכמה הוצאות הזוהר שהוצאנו לאור עד עתה, וכך יוכלו ללמוד בלי שיהיה להם הספרים החדשים, רק כל אחד לוקח איתו את הזוהר של 10 כרכים או 70 כרכים ויכול ללמוד ביחד עם לומדי הש"ס או אצלו בבית.

ופשוט, שלכל התכניות האלו צריכים להשקיע הרבה ממון. לכן כל אחד יחשב לעצמו כמה הוא יכול לתת למפעל הקדוש הזה, כדי שיוכלו להוציא את כל התכניות לאור עולם.

בכבוד רב - המוציאים לאור

כָּל הָאָרֶץ. וְשָׁלַשׁ פְּעָמִים יִיד הֵם מ"ב אֲזָכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד וּתְפִלִּין שֶׁל רֶגֶל.

י"ד, שְׂכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה, הִיא הַיָּד הַגְּדוּלָּה מִיָּמִין שֶׁל חֶסֶד, שֶׁשֵּׁם חֲכָמָה. יָד הַחֲזָקָה מִצַּד שֶׁל גְּבוּרָה, שֶׁשֵּׁם בִּינָה. יָד רְמָה מִצַּד שֶׁל עֲמוּד הָאֲמִצְעִי מְעוֹטֵר בְּכֶתֶר עַל רֶגֶל, תְּפִלִּין שֶׁל רֶגֶל הָעוֹלָם.

שִׁין שֶׁל תְּפִלִּין הֵלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי. שֶׁ שֶׁל שְׁלֹשׁ רְאִשִׁים, **עש** שֶׁל אַרְבַּע רְאִשִׁים, כִּנְגוּד שֶׁבַע הַנְּעוּרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתֵת לָהּ מִבֵּית הַמְּלָךְ, וְהֵם בְּשֵׁחַר שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ, וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבֵי שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וּשְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וּכְנָגוּד הַשֶּׁבַע הָאֵלֶּה, יֵשׁ שֶׁבַע רוֹאֵי פְּנֵי הַמְּלָךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בַּמְּלָכוֹת.

וְהַתְּפִאָרֶת הוּא כְבוֹשׁ בְּאוֹת יו"ד עִם ה' הַתְּחַתּוֹנָה, וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, וְהוּא חֲבוֹשׁ עִם אוֹת י' מִצַּד שֶׁל ה' הַעֲלִיוֹנָה, וּמִשׁוּם זֶה אֵין חֲבוֹשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִים, שֶׁהוּא בְּגִלוּת עִם יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שְׁכָתוּב בְּכָל צָרְתָם לוֹ צָר, בּוֹ, לֹא צָר בְּאוֹתוֹ. זְמַן שֶׁהוּא עִם יִשְׂרָאֵל, וְדָאֵי לֹא צָר, וְאֵין צָר אֶלָּא יֵצֵר הָרַע, שֶׁהוּזָר הִקְרַב יוֹמֵת.

וְכֹדֵד הַדְּבָר - פִּי בִי חֲשַׁק וְאֶפְלָטָהּ, פִּי בִי בְּגִימְטְרִיא מ"ב אֲזָכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין, אֲשֶׁגְּבִהוּ פִי יָדַע שְׁמִי, יִקְרָאֵנִי - בְּקִרְיַת שְׁמַע - וְאֶעֱנֶהוּ. זֶהוּ שְׁכָתוּב אֲז תִּקְרָא וְיַהוָה יַעֲנֶנּוּ. ה' בְּאֶרְבַּע בְּתֵי הַתְּפִלִּין שֶׁל רֶגֶל, שֶׁהֵם אַרְבַּע אוֹתוֹת אֵהִיָּה, וְיַהוָה יַעֲנֶנּוּ. יַהוָה בְּאֶרְבַּע בְּתֵי הַתְּפִלִּין שֶׁל יָד שֶׁהֵם אֲדָנִי. וְאֵם

רְחֵמֵי מִכָּל סִטְרָא, דִּינָא כְבוֹשׁ בְּאֲמִצְעִיתָא, יָד רְמָה עֲלֵה אֲתָמֵר וְיַהוָה יַהוָה לְמִלְךְ עַל כָּל הָאָרֶץ (זְכוּר י"ד ט), וְתֵלֵת זְמַנִּין יִיד אֲנוּן מ"ב אֲזָכְרוֹת דְּתְפִלִּין דִּיד וּתְפִלִּין דְּרִישָׁא.

י"ד שְׂכִינָתָא תְּפִאָה אֵיהִי הַיָּד הַגְּדוּלָּה מִיָּמִין דְּחֶסֶד, דְּתַמְן חֲכָמָה, יָד הַחֲזָקָה מִסִּטְרָא דְּגְבוּרָה, דְּתַמְן בִּינָה, יָד רְמָה מִסִּטְרָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמִצְעִיתָא, מְעוֹטֵר בְּכֶתֶר עַל רִישָׁיהָ, תְּפִלִּי דְּמֵאֲרֵי עֲלָמָא.

שִׁין שֶׁל תְּפִלִּין הֵלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי, שֶׁ דְּתֵלֵת רְאִשִׁין, **עש** דְּאַרְבַּע רְאִשִׁין, לְקַבֵּל שֶׁבַע

הַנְּעוּרוֹת הָרְאוּיוֹת לְתֵת לָהּ מִבֵּית הַמְּלָךְ (אסתר ב ט). וְאֵינוּן בְּשֵׁחַר שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְבֵי שְׁתֵּים לְפָנֶיהָ וּשְׁתֵּים לְאַחֲרֶיהָ, וְלְקַבֵּל אֵלֶּיךָ שְׁבָעָה, אֵית שְׁבָעָה רוֹאֵי פְּנֵי הַמְּלָךְ הַיּוֹשְׁבִים רֵאשׁוֹנָה בַּמְּלָכוֹת.

וְהַתְּפִאָרֶת אֵיהִו כְבוֹשׁ בְּאוֹת יו"ד, עִם ה' תְּפִאָה, וְנִפְשׁוּ קְשׁוּרָה בְּנִפְשׁוֹ, וְאֵיהִו חֲבוֹשׁ עִם אֵת י' מִסִּטְרָא דְה' עֲלָאָה, וּבְגִין דָּא אֵין חֲבוֹשׁ מִתִּיר עֲצָמוֹ מִבֵּית הָאֲסוּרִין, דְּאֵיהִו בְּגִלוּת עִם יִשְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה טג ט) בְּכָל צָרְתָם לוֹ צָר בּוֹ, לֹא צָר בְּאוֹ, בְּהִהוּא זְמַנָּא דְאֵיהִו עִם יִשְׂרָאֵל לֹא צָר וְדָאֵי, וְלִית צָר אֶלָּא יֵצֵר הָרַע, דְּהַזָּר הִקְרַב יוֹמֵת (במדבר א נב).

וְרָזָא דְמִלָּה פִּי בִי חֲשַׁק וְאֶפְלָטָהּ (תהלים צא יד). פִּי בִי בְּגִימְטְרִיא מ"ב אֲזָכְרוֹת דְּתְפִלִּי, אֲשֶׁגְּבִהוּ פִי יָדַע שְׁמִי, יִקְרָאֵנִי בְּקִרְיַת שְׁמַע, וְאֶעֱנֶהוּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב אֲז תִּקְרָא וְיַהוָה יַעֲנֶנּוּ (ישע' נח ט), יַהוָה בְּאֶרְבַּע בְּתֵי דְתְפִלִּי דְרִישָׁא, דְאֵינוּן אַרְבַּע אֲתוּוֹן אֵהִיָּה, וְיַהוָה יַעֲנֶנּוּ, יַהוָה בְּאֶרְבַּע בְּתֵי דְתְפִלִּין דִּיד, דְאֵינוּן אֲדָנִי,

תאמר, אינם ביד, אלא בית אחד
חמישי, יד כהה, הכי הוא ודאי דאיהי
שְׁהיא חמישית והיא רביעית,
רביעית ליה"ו יד כהה, יה"ו
הוא אהי"ה, ועולה לחשבון
כ"א, וארבע אותיות בכלל כ"ה.
ה' מן יהו"ה רביעית ליה"ו
וחמישית לאהי"ה, שְׁהיא ארבע
בתים, והוא הבית החמישי.

ועוד אהי"ה אדנ"י עולים
לחשבון אלהי"ם, שהוא הכלל
של חמשה בתי תפלין. יהו"ה -
ארבע פרשיות, י' - קדש לי, וזו
חכמה, ה' - והיה פי יביאך, וזו
בינה, והם לימין ושמאל, שהם
חסד וגבורה, ו' - שמע ישראל,
תפארת כולל שש תבות היחוד,
ה' - והיה אם שמוע, מלכות -
שכינה תחתונה.

שְׁדש רצועות - נצח הוד ויסוד.
יסוד רצועה שקושרת וא"ו עם
ה', פי כל בשמים ובארץ,
שאוחז בשמים ובארץ. שְׁתי
רצועות נצח והוד, שאחוזים
בה' עליונה, והקרנים גבוהים,
והאחת גבוהה מן השנית, אף
כך שְׁתי רצועות - אחת ארכה
ואחת קצרה. קצרה עד החזה,
ארכה עד הטבור.

והתפשטות של ה' העליונה עד
הוד באות י' היא, שהוא הקשר
של תפלין של ראש, שהיא ה'
עליונה, עולה לחמשים, חמש
פעמים עשר באות י', והינו ה'
י' מן אלהי"ם, חמש פעמים ה'
באות י' - חמשים, בחמש
ספירות, יסוד כ"ל, נוטל אותם
כלם, ומוריש אותם לפלה, והינו
כ"ל פל"ה.

באות ה' תחתונה קרן אחת,
יסוד הדבר פרושהו רבותינו,
שור שהקריב אדם הראשון, קרן

ואי תימא לאו אינון ביד אלא בית אחד
חמשאה, יד כהה, הכי הוא ודאי דאיהי
חמשאה (דף ט ע"ב) ואיהי רביעאה, רביעאה
ליה"ו יד כהה, יה"ו איהו אהי"ה, וסליק
לחושפן כ"א, וארבע אתוון בכלל כ"ה, ה'
מן יהו"ה רביעאה ליה"ו, וחמשאה
לאהי"ה, דאיהו ארבע בתי, ואיהו בית
חמשאה.

ועוד אהי"ה אדנ"י סלקי לחשבון אלהי"ם,
דאיהו פללא דחמשה בתי תפלי,
יהו"ה ארבע פרשיין, י' קדש לי (שמות יג)
ודא חכמה, ה' והיה פי יביאך (שם יא) ודא
בינה, ואינון לימינא ושמאלא, דאינון חסד
גבורה, ו' שמע ישראל (דברים ו ד) תפארת,
פליל שית תיבין דיחודא, ה' והיה אם
שמע (שם יא יג) מלכות, שכינתא תתאה.

תלת רצועין נצח והוד ויסוד, יסוד רצועה
דקשיר וא"ו עם ה', פי כל בשמים
ובארץ (דה"א כט יא), דאחיד בשמיא ובארעא,
תרין רצועין נצח והוד, דאחידן בה' עלאה,
והקרנים גבוהים, והאחת גבוהה מן
השנית (דניאל ח ט), אוף הכי תרין רצועין חד
ארוכה וחד קצרה, קצרה עד החזה, ארוכה
עד טבורא.

ואתפשטותא דה' עלאה עד הוד באות י'
איהו, דאיהו קשר של תפלין
דרישא, דאיהי ה' עלאה, סליקת לחמשין,
חמש זמנין עשר באות י', והיינו ה' י' מן
אלהי"ם, חמש זמנין ה' באות י' חמשין,
בחמש ספירן, יסוד כ"ל נוטיל לון פלהו,
יגריית לון לכלה והיינו כ"ל פל"ה.

באות ה' תתאה קרן אחת, ורזא דמלה

אוקמוהו רבנן, שור שהקריב אדם הראשון קרן אחת היתה לו

אחת היתה לו במצחו, שנאמר משור פר מקרן מפריס, מקרן חסר יו"ד כתיב, ודא רצועה של יד של תפלין של רבון העולם. ב' פתר של רבון העולם, הוא שמו התפלין ששם, אבל פתר תפלין עליו, וסוד הדבר - אין קדוש פה' כי אין בלתי, אין מצוה שלא כלולים בה עשר ספירות.

ועקר של התפלין משמאל, ומשום כך נשבע יהו"ה בימינו - זו תורה, ובזרוע עזו - אלו תפלין. ומצד השמאל ה' תפלין על ר', אם על בנה, משום שבה נבנה. זהו שכתוב כונן שמים בתבונה. י' אבא תפלין על הבת ה', שבו נבנית. זהו שכתוב יהו"ה בחכמה יסד ארץ, וזהו הו"ה, וזה סוד ארבע משמרות הוא הלילה.

ויש אומרים הו"ה ב' אמצע, כמו זה: יהו, י' קדש לי, ה' ה' והיה פי יביאך והיה אם שמוע, ו' שמע ישראל, הו"ה - ו' י' באמצע, יהו"ו - ה' ה' באמצע. ובצורה של שמים עשרה הו"ה נודעו כלם, ואלה הם: יהו"ה יהו"ו יהו"ה, שרמונים בשם יו"ד ה"י וי"ו ה"י. השם הזה מקור האותיות, והמקור שלהן בפסוקים בנקודות: יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ - מקור הנקודות מן יהו"ו ותהלל המתהלל השפל וידוע, ויה"ה ידותיו ולצלע המשפן השנית.

ש"שה וי"ם בשם הזה יו"ד ה"י וי"ו ה"י, והי"ה והה"י ויה"ה, ונקודותיהם ויראו אותה שרי פרעה וה"ה, ויה"י וי"דבש ה"יום ה"זה יהו"ה, ויה"ה וי"רא

במצחו, שנאמר (תהלים טט לב) משור פר מקרן מפריס, מקרן חסר יו"ד כתיב, ודא רצועה דיד ותפלי דמארי עלמא.

ב' פתר דמארי עלמא, איהו שמייה, תפלין דשוי, אבל פתר תפלין עליה, ורזא דמלה אין קדוש פיהו"ה פי אין בלתי (שמואל א ב). לית פקודא דלא אתפלילן ביה עשר ספירן.

ועיקר התפלין משמאל, ובגין כך נשבע יהו"ה בימינו (ישעיה סב ד) זו תורה, ובזרוע עזו אלו תפלין, ומסטרא דשמאלא ה' תפלין על ר', אימא על ברה, בגין דבה אתבני, הדא הוא דכתיב כונן שמים בתבונה (משלי ג ב). י' אבא, תפלין על ברתא ה', דביה אתבניאת, הדא הוא דכתיב יהו"ה בחכמה יסד ארץ, ודא הוא הו"ה, ודא הוא רזא ארבע משמרות הויה לילה.

ואית דאמר הויות באמצע, כגוונא דא יהו"ו, י' קדש לי, ה' ה' והיה פי יביאך והיה אם שמוע, ו' שמע ישראל, הו"ה ו' י' באמצעיתא, יהו"ו ה' ה' באמצעיתא.

ובצורה די"ב הו"ן, אשתמודעו בלהו, ואלין אינון יהו"ה יהו"ה יהו"ו יהו"ה, דרמיזי בשם יו"ד ה"י וי"ו ה"י, האי שמא מקורא דאתנון, ומקורא דלהון בקראי בנקודי, יהו"ה ישמחו השמים ותגל הארץ (תהלים צז). מקורא דנקודי מן יהו"ו (ירמיה ט כג) ותהלל המתהלל השפל וידוע, ויה"ה (שמות כו ט-ז) ידותיו ולצלע המשפן השנית.

תלת וי"ן בהאי שמא יו"ד ה"י וי"ו ה"י, והי"ה והה"י ויה"ה, ונקודיך דלהון ויראו אותה שרי

יושב הארץ הפנעני. הוה"י
 היו"ה ההי"ו - מקורם הוה"י
 וכל זה איננו שנה לי, הו"ה המר
 ומרננו והיה הוא, ההי"ו עירה
 ולשרקה בני אתנו, היה"ו הו"ה
 ההו"ל, היה"ו ליהו"ה אתי
 ונרוממה שמו, הו"ה הנה יד
 יהו"ה הו"ה, ההו"י וצדקה תהיה
 לנו פי.

וכל הפסוקים שבאים ההו"ת
 הללו בראשי אותיות או בסופי
 אותיות, בין מן התורה, בין מן
 הנביאים, בין מן הפתובים, וכל
 לנגד אותם בנקודיהם, אף כף
 כל ההו"ת שבאות משלש
 אותיות, נקדה שלהם בפסוקים,
 כמו יהה מקורו: פי יהו"ה יהיה
 בכסלף. ויש שמנגד אותם
 מראשי תבות להו"ה שבסופי
 תבות, ואם הו"ה בראשי תבות
 - הנקוד שלו בסופי התבות. ויש
 נקוד בסוד אחר כמו זה: יהו"ה
 מלף יהו"ה מלף יהו"ה ימלף,
 השמות למעלה, הנקודות שלהם
 פתובות פתחיהם.

ארבעה שמות תלויים מכל שם
 ושם, ועליהם נאמר וקרא זה -
 כנגד שתיים עשרה פני שלש
 החיות, אל זה - שתיים עשרה
 פנפי שלש החיות, ועל כלם פני
 אדם, ותפלין הוא פני אדם,
 ציצית פני החיות וכנפי החיות,
 ופרשוהו רבתינו, שם בן שתיים
 עשרה - כל היודעו והזהיר בו,
 כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו
 יו"ד ה"י וא"ו ה"י. כל י' הוא
 פני יהו"ה, א' ודמות פניהם פני
 אדם. כאן בשם הזה הסוד של
 תפלין וציצית.

יהו"ה, א' ודמות פניהם פני אדם (יחזקאל א טו), הכא בהאי שמא רזא
 דתפלין וציצית.

פרעה (בראשית יב טו) והו"ה, והה"י? ודבש היום
 הזה יהו"ה (דברים כו טו), ויה"ה וירא יושב
 הארץ הפנעני (בראשית נ טו). הוה"י היו"ה ההי"ו
 מקורא דלהון, הוה"י? וכל זה איננו שנה
 לי (אסתר ה יג), הו"ה המר ומרננו והיה
 הוא (ויקרא כו לג), ההי"ו עירה ולשרקה בני
 אתנו (בראשית מט יא), היה"ו הו"ה ההו"י, היה"ו
 ליהו"ה אתי ונרוממה שמו (תהלים לד ד), הו"ה
 הנה יד יהו"ה הו"ה (שמות ט ג), ההו"י? (דברים ו
 כה) וצדקה תהיה לנו פי.

וכל קראין דקא אתיין הויין אלין בראשי
 אתוון, או בסופי אתוון, בין מן התורה
 בין מן הנביאים בין מן הפתובים, יכיל
 לנקדא לון בנקודיהו, אוף הכי כל הוויין
 דקא אתיין מתלת אתוון, נקודה דלהון
 בקראין, כגון יהה מקורא דיליה פי יהו"ה
 יהו"ה בכסלף (משלי ג כו), ואית דנקיד לון
 מראשי תיבין להויה דבסופי תיבין, ואם
 הויה בראשי תיבות נקודא דיליה בסופי
 תיבין. ואית נקודה ברזא אחרא (ד טו)
 פגוונא דא, יהו"ה מלף יהו"ה מלף
 יהו"ה ימלף, שמקן לעילא, נקודאן דלהון
 פתיבין דתחותיהו.

ארבע שמקן תליין מכל שמא ושמא,
 ועלייהו אתמר וקרא זה (ישעיהו ו
 ב) לקבל י"ב אנפין דתלת חיוון, אל זה י"ב
 גדפין דתלת חיוון, ועל פלהו פני אדם,
 ותפלין הוא פני אדם, ציצית פני חיוון וגדפי
 חיוון, ואוקמוהו רבנן שם בן י"ב כל היודעו
 והזהיר בו כל תפלותיו מתקבלות, ומקורו
 יו"ד ה"י וא"ו ה"י, כל י' איהו אנפוי

בא ראה, כל הַנִּזְוֶה שֶׁהיא ה' על י', ה' על ו' - נִקְבָּה, כֵּן הַנִּזְוֶה שְׁשֵׁנֵי הַהִי"ן כְּאַחַד בְּאַמְצַע, הֵן אַחֲיוֹת, כְּמוֹ זֶה: יֵהוּ"ו. כֵּן הַנִּזְוֶה י' ו' כְּאַחַד בְּאַמְצַע - הַיּו"ה (הַיּו"ה), הֵם אַחִים, כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו - שְׁנֵי הַהִי"ן כְּאַחַד, וּתְלַכְנָה שְׂתִיחֶן - י' ו' רְחוּקִים זֶה מִזֶּה אוֹ קְרוּבִים זֶה מִזֶּה, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוּב, שֶׁהֵינּוּ קֶרְבָּן עוֹלָה וַיִּוֹרֵד יֵהוּ"ו, ה' שֶׁהיא אִם עוֹלָה, עוֹלָה אֶל י', היא הָעוֹלָה, ה' שֶׁהיא בַּת יוֹרֶדֶת אֶל הו', וַיִּוֹרֵד מֵעֵשֶׂת הַחֲטָאֵת, עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, וְזֶהוּ קֶרְבָּן עוֹלָה וַיִּוֹרֵד, חֲמֵשׁ אֲשׁוֹת עוֹלוֹת וְחֲמֵשׁ יוֹרְדוֹת.

אֵין הַנִּזְוֶה שֶׁלֹּא מֵרָאָה עַל סוּד עֲלִיּוֹן. הוּא הַיּו"ה כְּשֶׁהִנְקָבוֹת שׁוֹלְטוֹת עַל הַזְּכָרִים, הַדִּין נִרְאֶה כְּעוֹלָם וּמִיתָה וְעֵנִי, וְזֶה הוּא סוּד שֶׁהַפָּךְ מִשֶּׁה שְׁמוֹ וְהָרַג אֶת הַמְצָרִי, שְׁנֶאֱמַר בּוֹ וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ מָה, וּמִשֶּׁה הַפָּךְ אוֹתוֹ כְּמוֹ זֶה: מָה שְׁמוֹ מָה לִי - הוּא הַיּו"ה, וּנְקוּדַת הַוָּהִי, מְצָרִי שְׁמוֹזְלוֹל בְּשִׁמוֹ וְאָמַר מָה שְׁמוֹ, מָה יְכוּל לַעֲשׂוֹת לִי, לְהָרַג אוֹתוֹ בּוֹ, וְאִם הָאוֹתִיּוֹת בְּסוֹפֵי תְבוּת, הַנְּקוּדוֹת הֵם מֵרֵאשִׁית תְּבוּת.

תִּקְוֵן ה': בְּרֵאשִׁית בֵּית רֵאשִׁי, אֵלֶּה רֵאשִׁי בֵּית אַבּוֹתֶם, בַּת עֲלִיָּה בְּאֵרוֹ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, בַּת בַּתְּחִלָּה סִימָן יָפָה בְּנִים, וְהִיא י' מִן אֲדֻנִי, מְרַגְלִית יָקְרָה כְּלוּלָה מִכָּל הַגְּוֹנִים, שְׂאוֹת י' מִן יְהו"ה לֹא תוֹפֵס בּוֹ גְּוֹן כָּלֵל. זֶהוּ שְׂפָתוֹב אֲנִי יְהו"ה לֹא שְׁנִיתִי, לֹא יִשְׁתַּנֶּה בְּשׁוֹם גְּוֹן כָּלֵל, אֵלֶּה מְאִיר מִבְּפָנִים שֶׁל הַגְּוֹנִים שֵׁם יְהו"ה כְּמוֹ נִשְׁמָה בְּגוֹף הָאָדָם אוֹ כֶּנֶר בְּהִיכָל.

אֲנִי יְהו"ה לֹא שְׁנִיתִי, לֹא יִשְׁתַּנֶּה בְּשׁוֹם גְּוֹן כָּלֵל, אֵלֶּה נִהִיר מְלַגָּאוֹ (1) דְּגוֹוִינִן, דְּשֵׁם יְהו"ה כְּנִשְׁמָתָא בְּגוֹפָא דְּאִינִישׁ, אוֹ כְּשֶׁרְגָא בְּהִיכָלָא.

תָּא חֲזִי כֵּן הַנִּזְוֶה דְּאִיהִי ה' עַל י' ה' עַל ו' נִקְבָּא, כֵּן הַנִּזְוֶה דְּתָרִין הַהִי"ן כְּאַחַד בְּאַמְצַע אֵינּוֹן אַחֲיוֹת, כְּגוֹוִנָא דָּא יֵהוּ"ו, כֵּן הַנִּזְוֶה י' ו' כְּאַחַד בְּאַמְצַע הַיּו"ה (ג"א הַיּו"ה) אֵינּוֹן אַחִים, (דְּבָרִים כֹּה ה) כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו, תָּרִין הַהִי"ן כְּאַחַד, וּתְלַכְנָה שְׂתִיחֶן (רוֹת א יט), י' ו' רְחוּקִים דָּא מִן דָּא אוֹ קְרוּבִים דָּא מִן דָּא, עֲלֵייהוּ אֶתְמַר (יִשְׁעִיָּה נז ט) שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וּלְקְרוּב וְגו', דְּהֵינּוּ קֶרְבָּן עוֹלָה וַיִּוֹרֵד יֵהוּ"ו, ה' דְּאִיהִי אִימָא עוֹלָה, סְלִיקָא לְגַבֵּי י' הִיא הָעוֹלָה, ה' דְּאִיהִי בְּרֵתָא נְחִיתָת לְגַבֵּי ו', וַיִּוֹרֵד מֵעֵשֶׂת הַחֲטָאֵת (וַיִּקְרָא ט כב), עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגו' (בְּרֵאשִׁית ב כד), וְהִיא אִיהוּ קֶרְבָּן עוֹלָה וַיִּוֹרֵד, חֲמֵשׁ אֲשׁוֹת סְלִיקוּן, וְחֲמֵשׁ נְחִיתִין.

כֵּיִת הַנִּזְוֶה דְּלֹא אַחֲזִי עַל רְזָא עֲלָאָה, הוּא הַיּו"ה כְּדִנָּא נִקְבִין שְׁלִטִין עַל דְּכּוֹרִין, דִּינָא אַחֲזִי בְּעֲלָמָא וּמִיתָה וְעוֹנִי, וְדָא הוּא רְזָא דְּהַפָּךְ מִשֶּׁה שְׁמִיָּה וְקִטְל לְמְצָרִי, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ מָה (שְׁמוֹת ג יא), וּמִשֶּׁה הַפָּךְ לִיָּה כְּגוֹוִנָא דָּא מָה שְׁמוֹ מָה לִי הוּא הַיּו"ה, וּנְקוּדַת הַוָּהִי, מְצָרִי דְּמִזְלוֹל בְּשְׁמִיָּה וְאָמַר מָה שְׁמוֹ, מָה יְכִיל לְמַעֲבַד לִי, לְקִטְל לִיָּה בֵּיהּ, וְאִם אֲתוּוֹן בְּסוֹפֵי תִיבּוֹת נְקוּדִין אֲנּוּן מֵרֵאשִׁי תִיבִין.

תִּקְוֵנָא ה', בְּרֵאשִׁית בֵּית רֵאשִׁי, אֵלֶּה רֵאשִׁי בֵּית אַבּוֹתֶם (שְׁמוֹת ו יד), בַּת עֲלָה אוֹקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין, בַּת בַּתְּחִלָּה סִימָן יָפָה לְבָנִים, וְאִיהִי י' מִן אֲדֻנִי, מְרַגְלִית יָקְרָא כְּלוּלָה מִכָּל גְּוֹוִינִין, דְּאֶת י' מִן יְהו"ה לֹא תִפִּיס בֵּיהּ גְּוֹוִן כָּלֵל, הַדָּא הוּא דְּכִתִּיב (מְלָאכִי ג

וְהָאוֹת י' מִן אֲדֹנָי סְפִיר, נוֹטֵל גִּוֹן תְּכֵלֶת וְשָׁחַר מִצַּד הַדִּין וּמֵאִיר בּוֹ אֹר לָבֵן מִצַּד הַרְחָמִים, וְהוּא אוֹת י' מִן אֲדֹנָי, אָדָם מִצַּד הַגְּבוּרָה, פְּטוּדָה מִצַּד הַיִּמִּין, בְּרִקְתָּ מִצַּד הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, הִיא אֶלֶף דַּלֶּת נוּן יוֹד, כְּלוּלִים מִשְׁנַיִם עֶשֶׂר גּוּנִים, וְכֻלָּם מְשֻׁלְשִׁים בְּאַבּוֹת, מְשֻׁלְשִׁים בְּכַהֲנִים לוֹיִם וַיִּשְׂרָאֵלִים, קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ.

כִּי אַבְן שֶׁהֶגְוֵן שְׁלֵה לָבֵן, נוֹטֵלֶת מִחֶסֶד, וְהִסְגְּלָה שְׁלוֹ אֶהְבָּה, וְסוּד הַדְּבָר - וְאֶהְבַּת עוֹלָם אֶהְבְּתִיךָ עַל כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֶסֶד. אַבְן אֲדָמָה נוֹטֵלֶת מִגְּבוּרָה, וְהִסְגְּלָה שְׁלֵה לֵהוֹיֹת אִימָתוֹ מְטֻלֶת עַל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם. הָאֶבֶן כְּלוּלָה מִשְׁנֵי גּוּנִים - לָבֵן וְאָדָם - הִיא מִעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. יֵרֵק כְּזָהָב מִצַּד הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה, כּוֹ יֵרֵק שְׁמֵקִיךָ כָּל הָעוֹלָם.

וַיֵּשׁ גִּוֵּן פְּשׁוּט כְּפוּל מְשֻׁלֵּשׁ מְרַבֵּעַ, עַד שְׁעוּלָה לְעֶשְׂרֵה גּוּנִים שְׁמֵאִירִים בָּהֶם עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן י' י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט וְאֵלֶּה עוֹלוֹת י' לַע"ב אוֹרוֹת שְׁמֵאִירִים בַּע"ב גּוּנִים.

חֲשֵׁק - חֲלָם שְׁבִ"א קִמ"ץ, הֵם נִקְוֵד צְבָאוֹת, נִצַּח וְהוּד יְסוּד, וְכֻלָּם מֵאִירִים בְּאֶבֶן הַנִּגְבְּדָה מְלֻכּוֹת, כְּלוּלָה מִכָּל הַסְּגֻלוֹת. שְׁבִ"א - גִּוֵּן אָדָם שֶׁל גְּבוּרָה, שְׁנוּטֵל מִמֶּנָּה הוּד. קִמ"ץ - גִּוֵּן לָבֵן, וְלֹא צָרִיךְ לְהֶאָרֵךְ בָּהֶם, שֶׁהֵרִי נֶאֱמָרוּ לְמַעַלָּה.

וְעוֹד תִּקְוֵן ו', וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ, אֵלֶּה הֵם שְׁיִדְעִים סוּד בְּמִצְוֵה הַשְּׁנִיָּה בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, שֶׁהִיא אֶהְבָּה, שֶׁהִיא לְחֻשְׁבוֹן קֶטֶן בְּרֵאשִׁית בְּמִשְׁקַל אֶחָד עוֹלָם, וְזוֹ אֶהְבַּת חֶסֶד, שֶׁהִיא ע"ב בְּחֻשְׁבוֹן, כְּנֶגֶד הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ

וְאֵת י' מִן אֲדֹנָי אִיהוּ סְפִיר, נֹטֵל גִּוֵּן תְּכֵלֶת וְאוֹכֶם מִסְטָרָא דְדִינָא, וְנִהִיר בֵּיה נְהוּרָא חוּרָא מִסְטָרָא דְרַחֲמֵי, וְאִיהוּ אֵת י' מִן אֲדֹנָי, אוֹדָם מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, פְּטוּדָה מִסְטָרָא דִימִינָא, בְּרִקְתָּ מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, אִיהִי אֶלֶף דַּלֶּת נוּן יוֹד, כְּלוּלָה מִשְׁנֵי גּוּנִין, וְכֻלָּהוּ מְשֻׁלְשִׁין בְּאַבְבְּהוֹן, מְשֻׁלְשִׁין בְּכַהֲנִים לוֹיִם וַיִּשְׂרָאֵלִים, קִדְשָׁה לָךְ יִשְׁלֹשׁוּ.

כִּי אַבְן דְּגִוּוֹן דִּילָה חוּרָא נֹטֵלֶת מִחֶסֶד, וְאִיהִי סְגוּלָה דִּילִיָּה רַחֲמֵי, וְרָזָא דְמִלָּה וְאֶהְבַּת עוֹלָם אֶהְבְּתִיךָ עַל כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֶסֶד (יִרְמִיָּהוּ לֹא ב), אַבְנָא סוּמְקָא נֹטֵלֶת מִן גְּבוּרָה, וְסְגוּלָה דִּילָה לְמַהוּי אִימָתוֹ מוֹטֻלֶת עַל בְּרִיּוֹן דְּעֶלְמָא, אַבְנָא כְּלוּלָה מִתְרִין גִּוּוֹנִין חוּרָא וְסוּמְקָא אִיהִי מִעֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, יֵרוֹק כְּזָהָב מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, דְאִיהִי תְּשׁוּבָה, כּוֹ יֵרוֹק דְאֶסְחָר כָּל עֲלָמָא.

וְאִית גִּוּוֹן פְּשׁוּט כְּפוּל מְשֻׁלֵּשׁ מְרַבֵּעַ, עַד דְּסֻלִּיק לְעֶשְׂרֵה גּוּוֹנִין, דְּנִהִירִין בְּהוֹן י' אַתְוֹן, דְאִינֹן י' י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט וְסֻלְקִין אֵלִין י' לַע"ב נְהוּרִין, דְּנִהִרִין בַּע"ב גִּוּוֹנִין. חֲשֵׁק חֲלָם שְׁבִ"א קִמ"ץ, אִינֹן נִקְוֵד צְבָאוֹת, נִצַּח וְהוּד יְסוּד, וְכֻלָּהוּ נְהִרִין בְּאַבְנָא יִקְרָא מְלֻכּוֹת, כְּלוּלָה מִכָּל הַסְּגֻלוֹת, שְׁבִ"א גִוּוֹן סוּמְקָא דְגְבוּרָה דְנֹטֵל מִנֵּיהּ הוּד, קִמ"ץ גִּוּוֹן חוּרָא, וְלֹא צָרִיךְ לְאַרְכָּא בְּהוֹן דְּהָא אֶתְמָרוּ לְעִילָא.

וְעוֹד תִּקְוֵנָא ו' וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ (דִּנְיָא יב) אֵלִין אִינֹן דִּידְעִין רָזָא בְּפִקּוּדָא תְּנִינָא בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, דְאִיהִי אֶהְבָּה, דְאִיהִי (דף י ע"ב) לְחֻשְׁבוֹן זְעִיר בְּרֵאשִׁית, בְּמִתְקָלָא חֲדָא סֻלְקִין, וְדָא אֶהְבַּת חֶסֶד,

ויסע ויבא ויט, שבו וא"ו כחשבון אח"ד, שהינו מאמר אחד שהוא בראשית, שבארוה עליו, והלא במאמר אחד יכול להפראת, וזהו אהוב רבנו. מי שמוסר נפשו באחד, באהבת רבנו, ומשום זה ואהבת את ה' אלהי"ך, אפלו נוטל את נפשו. שאם חביבה עליו נפשו מגופו, לכך נאמר ובכל נפשו. ואם חביב עליו גופו מממונו, לכך נאמר ובכל לכבוד. ואם חביב עליו ממונו מגופו, לכך נאמר בכל מאדך. במה שחביב עליך, מסר אותה באהבת רבנוך בעת צרה. וזהו הנסיון שעתידיים ישאל להתנסות בשבעים השנים של הגלות האחרונה, שעני חשוב כמת, וכאלו נוטלים נפשו, גוף ונפש וקמון - כלם שקולים. במה שחביב עליו, מסר אותו באהבת רבנו, וכאותו זמן נקשר במלת אהב"ה שהיא בראשית, וכאלו בו ברא עולם, ומי שלא מוסר נפשו או ממונו באהבת רבנו בשעת השמד, כאלו החזיר עולם לתהו ובהו, ומי שמוסר נפשו וגופו וממונו בשעת השמד באהבת רבנו, זהו שנקרא אהוב רבנו ודאי, וכאותו עולם אין למעלה ממנו, ומשום זה הכתוב סמך לו והארץ היתה תהו ובהו.

ואהבת ה' היא המלכות שפלולה מכל הספירות, והיא מצות הקדוש ברוך הוא בכל תרני"ג מצוות, ובגללה נאמר מדוע אתה עובר את מצות המלך, והיא בנן עולם. השפחה הרעה היא חרבן עולם, ומשום

דאיהי ע"ב בחושבון, לקבל שמה מפרש ויסע ויבא ויט, דביה וא"ו כחושבון אח"ד, דהיינו מאמר אחד דאיהו בראשית, דאוקמוה עליה והלא במאמר אחד יכול להפראת, והאי איהו רחימוי דמאריה, מאן דמסר נפשיה באחד, ברחימוי דמאריה, ובגין דא ואהבת את יהו"ה אלהי"ך (דברים ו ח). אפילו נוטל את נפשו, דאם חביב עליה נפשיה מגופא לכך נאמר ובכל נפשו, ואם חביב עליה גופיה מממוניה לכך נאמר בכל לכבוד, ואם חביב עליה ממונא מגופא לכך נאמר בכל מאדך, במה דחביב עלך מסור ליה ברחימו דמאריך בעת צרה.

ודא איהו נסיון דעתידין ישראל לאתנפאה בשבעין שנין דגלות בתראה, דעני חשוב כמת, וכאלו נטלין נפשיה, גופא ונפשא וממונא פלהו שקולין, במה דחביב עליה מסור ליה ברחימו דמאריה, ובההוא זמנא אתקשר במלת אהב"ה דאיהי בראשית, וכאלו ביה ברא עלמא, ומאן דלא מסר נפשיה או גופיה או ממוניה ברחימו דמאריה בשעת השמד, כאלו אחזר עלמא לתהו ובהו, ומאן דמסר נפשיה וגופיה וממוניה בשעת השמד ברחימו דמאריה, דא אתקרי רחימא דמאריה ודאי, ובההוא עלמא לית לעילא מיניה. ובגין דא קרא סמך ליה והארץ היתה תהו ובהו (בראשית

א ב).

ואהבת יהו"ה איהי מלכות, פלילא מפל ספירן, ואיהי פקודא דקודשא בריך

הוא בכל תרני"ג פקודין, ובגינה אתמר (אסתר

א ב) מדוע אתה עובר את מצות המלך, ואיהי בנן עלמא. שפחה בישא איהי חרבן עלמא, ובגין דא אתמר בה (בראשית א ב) והארץ היתה תהו

זֶה נֶאֱמַר בָּהּ וְהֶאֱרַךְ הִיטָה תְּהוֹ
 וְבַהּ, וְהִיא רְצוּעָה בְּיַד הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא לְהִלְקוֹת בָּהּ הַרְשָׁעִים.
 וּמִשּׁוּם זֶה, מִי שְׂאוֹהֵב אֶת
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִתּוֹךְ נִפְשׁוֹ
 או גּוֹפוֹ או מְמוֹנוֹ, שִׁישְׁמַר אוֹתוֹ
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הָרִי אֶהְבֵּתוּ
 תְּלוּיָהּ בְּאוֹתָהּ שְׁנַתֵּן לוֹ, וְאִינָה
 עֵקֶר אֶהְבֵּתוּ, שְׂזוֹ לֹא אֶהְבֵּה,
 שְׂאֵם נִטְלָה מְמוֹנוֹ או גּוֹפוֹ כּוֹפֵר
 בּוֹ. אִינּוּ עֵקֶר הָאֶהְבֵּה, עַד
 שְׂמוֹסֵר נִפְשׁוֹ בְּאֶהְבֵּת רְבוּנוֹ.
 וְאֵם כָּל הַשְּׁלֵשׁ שְׁקוּלִים לְגַבְיּוֹ,
 יִמְסַר אֶת כָּלֶם עַל קִדְשֵׁת שְׂמוֹ
 בְּאֶהְבֵּה, וְזֵהוּ עֵקֶר הָאֶהְבֵּה,
 שֶׁהִיא אֶהְבֵּת יְהו"ה מְלָכוֹת,
 שֶׁהִיא אֶהְבֵּת חֶסֶד, שִׁירָאָה הִיא
 מִצַּד הַגְּבוּרָה, וּמִחֶסֶד הִיא
 מְלָכוֹת, אֶהְבֵּת יְהו"ה, כְּמוֹ
 שְׂנֶאֱמַר מִגְּבוּרָה הִיא יִרְאת ה'.

וְהַתּוֹרָה שֶׁהִיא תְּרִי"א - מְשַׁנֵּי־הֶם
 נִתְּנָה לְיִשְׂרָאֵל, וְזֵה עֲמוּד
 הָאֲמֻצָּעִי, מִצְדוֹ נִקְרֵאת הַמְּלָכוֹת
 תּוֹרַת יְהו"ה (תְּמִימָה), וְהִיא מְצוּהָ
 שְׁלוֹ בְּכָל תְּרִי"ג מְצוּוֹת שְׁתְּלוּיִים
 מִשְׁמוֹ, שֶׁהֵם שְׂמִ"י עִם י"ה -
 שֶׁס"ה. זְכָרִי עִם ו"ה - רמ"ח,
 הִיא בְּצַלְמוֹ כְּדַמוֹתוֹ.

וְעוֹד תִּקְוֵנוּ ז', וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ,
 אֵלֶּה שִׁיּוּדָעִים בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית
 מְצוּהָ שְׁלִישִׁית, שֶׁהִיא בְּרִית
 מִלָּה, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית - בְּרִי"ת
 א"ש, וּבְרִית הִיא י', וְעִם א"ש
 נַעֲשֶׂה אִי"ש, וְאֵף כֶּף הָאוֹת ה'
 עִם אֵשׁ הִיא נִקְבָּה, וְעַל שְׁתֵּי
 הָאִשׁוֹת נֶאֱמַר בְּתַחֲלָה כְּתַנּוֹת
 אוֹר, שֶׁבִּהְיוּ עֵקֶבוֹ מִכָּהָה גִּלְגַּל
 חֲפָה.

וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, שֶׁהֵם
 בְּהַבְדָּלָה, י"ה מִן אִישׁ וְאִשָּׁה,
 אַחַר שְׁחַטָּאוֹ - וַיַּעַשׂ יְהו"ה
 אֱלֹהִי"ם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת
 עוֹר וּלְבָשָׁם, וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי
 הָאֵשׁ, (אִשָּׁה), וְזֵה עוֹר שֶׁל נָחֶשׁ

וְבַהּ, וְאִיֶּהי רְצוּעָה בְּיַד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְאֶלְקָאָה בֵּיה חַיִּיבֵיָא.

וּבְגִינ דָּא מָאן דְּרַחִים לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 מִגּוֹ נִפְשִׂיה או גּוֹפִיָה או מְמוֹנִיָה,
 דִּינְטִיר לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא רַחִימוֹ
 דִּילִיָה תְּלוּיָה בְּהִיא דִּיהִיב לִיה, וְלֹא עֵקֶר
 רַחִימוֹ, דִּלְאוֹ אִיהוּ הָאִי רַחִימוֹ, דָּאֵם נִטְלָה
 מְמוֹנִיָה או גּוֹפִיָה כְּפַר בֵּיה, לֹא אִיהוּ עֵקֶר
 רַחִימוֹ, עַד דְּמְסַר נִפְשִׂיה בְּרַחִימוֹ דְּמְאָרִיָה,
 וְאֵם כָּל תְּלַת שְׁקוּלִין לְגַבְיָהּ, יִמְסוֹר לוֹן כְּלָהּ
 עַל קִדְוֶשֶׁת שְׂמִיָה בְּרַחִימוֹ, וְהִיא אִיהוּ עֵקֶרָא
 דְּרַחִימוֹ, דְּאִיהוּ אֶהְבֵּת יְהו"ה מְלָכוֹת, דְּאִיֶּהי
 אֶהְבֵּת חֶסֶד, דִּירָאָה מְסַטְרָא דְּגְבוּרָה אִיֶּהי,
 וּמִחֶסֶד אִיֶּהי מְלָכוֹת אֶהְבֵּת יְהו"ה כְּמָה
 דְּאֶתְמַר, מִגְּבוּרָה אִיֶּהי יִרְאת יי'.

וְאוֹרִיָּתָא דְּאִיֶּהי תְּרִי"א מִתְּרוּיָהוּ אֶתְיָהִיב
 לְיִשְׂרָאֵל וְדָא עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא,
 מְסַטְרִיָה אֶתְקִרִיָּאת מְלָכוֹת תּוֹרַת יְהו"ה
 (תְּמִימָה), וְאִיֶּהי מְצוּהָ דִּילִיָה בְּכָל תְּרִי"ג פְּקוּדֵי
 דְּתְּלִיין מִשְׂמִיָה, דְּאִינּוֹן שְׂמִ"י עִם י"ה תְּלַת
 מְאָה וְשִׁתִּין וְחַמֶּשׁ, זְכָרִי עִם ו"ה מְאֵתָן
 וְתַמְנָיָא וְאַרְבַּעִין, הִיא בְּצַלְמוֹ כְּדַמוֹתוֹ.

וְעוֹד תִּקְוֵנָא ז', וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ, אֵלִין
 דִּידְעִין בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית פְּקוּדָא תְּלִיתָאָה
 דְּאִיֶּהי בְּרִית מִלָּה, וְהֵינּוּ בְּרֵאשִׁית בְּרִי"ת
 א"ש, וּבְרִית אִיֶּהי י', וְעִם א"ש אֶתְעַבִּיד
 אִי"ש, וְאוּף הִכִּי אֶת ה' עִם אֵשׁ אִיֶּהי נוֹקְבָא,
 וְעַל תְּרִין אִישׁוֹת אֶתְמַר בְּקִדְמִיתָא כְּתַנּוֹת
 אוֹר, דְּבַהוֹן עֵקֶבוֹ מִכָּהָה גִּלְגַּל חֲפָה.

וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ דְּאִינּוֹן בְּהַבְדָּלָה,
 י"ה מִן אִישׁ וְאִשָּׁה, בְּתַר דְּחָאבוּ וַיַּעַשׂ
 יְהו"ה אֱלֹהִי"ם לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר
 וַיְלַבִּישֵׁם (בְּרֵאשִׁית ג' כ"א), וְהֵינּוּ בּוֹרָא מְאוּרֵי הָאֵשׁ

להטירה במה שחטא. ומשום זה, צדיקים ששומרים הברית, שוב לא חוזרים לעפרם, שהוא עור הנחש, שנברא מעפר, שנאמר בו ונחש עפר לחמו.

ומשום זה, מי שלא שומר הברית, נדון בחבוט הקבר באותו עפר, ואלו הם שגופם הוא קבר להם בחייהם, שדוחקים להם את השעה בכל יום, ובמלאכתם מתבקע דם בצפרניהם, ומשום זה תקנו להראות הצפרנים בהבדלה, שהיה אדם מלבש בכתנות צפרנים שהיו מאירים כמו ענני כבוד, והוא בהבדלה מהם. וידעו כי עירמם הם - מהם, בגוף ונשמה ורוח ונפש, ערמים מפתנות אור, שהם מאורי האש, ומשום שבשבת נראה להם בהדלקת נר שבת בשתי פתילות אש, ובמוצאי שבת יעברו מהם, תקנו לומר במוצאי שבת הבדלה באש.

ומשום שבשבת וימים טובים מתלבשות נשמות בכתנות אור, אמר הנביא, על פן בארים פדו יהו"ה, ופרשוהו רבותינו, כפדהו בכסות נקיה. מיד כשאמר דברים הללו, השתטחו לפניו כל בני הישיבה, שאין חדוה ביניהם כמו החדוה כשמתחדש ביניהם סוד של תורה.

ומשום פן, מי ששומר ברית אש, נקרא איש צדיק תמים, ואות י' של שדי היא חליה על צואר השד יצר הרע, חלית השלשלת, ומשום פן רשום שדי" בברית, ורשום במזוזה, שפלם מזדעזעים מהשלשלת הזאת, שהיא אות ברית, אות ימים טובים, אות תפלין.

ימין טבין, אות תפלין.

וְדָא עוֹר שֶׁל נָחֵשׁ, לְאַתְדַּכְּאָה בְּמַה דְּחָאב, וּבְגִין דָּא צְדִיקִים דְּנָטְרִי בְּרִית שׁוּב אִינְם חוֹזְרִים לְעַפְרָן, דְּאִיהוּ עוֹר מִשְׂכָּא דְּחוּיָא דְּאַתְבְּרִי מִעַפְרָא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ וְנָחֵשׁ עֶפֶר לְחָמוּ (ישעיהו טו כב).

וּבְגִין דָּא מָאן דְּלֹא נָטִיר בְּרִית אֲתֵדֵן בְּחָבוּט הַקֶּבֶר בְּהוּא עַפְרָא, וְאֵלִין אִינוּן דְּגוּפָא דְּלֵהוּן אִינוּן לֹוֹן קֶבֶר בְּחִיֵּהוּן, דְּדַחֲקִין לֹוֹן שְׁעָתָא בְּכָל יוֹמָא, וּבְמִלְאכָא דְּלֵהוּן דְּאַתְבְּקַע דְּמָא בְּצַפְרֵיֵהוּן, וּבְגִין דָּא תְקִינוּ לְאַחֲזָאָה צַפְרָנִים בְּהַבְדְּלָה, דְּהוּא אָדָם מְלוּבֵשׁ בְּכַתְנֹת צַפְרָנִים, דְּהוּוּ נְהָרִין פְּעֻנֵי כְבוֹד. (דף יא ע"א) וְאִיהוּ בְּהַבְדְּלָה מְנִיֵּיהוּ, (בראשית ג ז) וַיֵּדְעוּ כִּי עִירְמָם הֵם מְנִיֵּיהוּ, בְּגוּפָא וְנִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא, עֲרוּמִים מִכַּתְנֹת אֹר, דְּאִינוּן מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וּבְגִין דְּבִשְׁבַת אֲתַחֲזָא לֹוֹן בְּאַדְלָקַת שְׂרָגָא דְּשַׁבַּת בְּתַרִּין פְּתִילֹת דְּאֵשׁ, וּבְמוֹצָאֵי שַׁבַּת יִתְעַבְרוּן מְנִיֵּיהוּ, תְקִינוּ לְמִימַר בְּמוֹצָאֵי שַׁבַּת הַבְּדֵלָה בְּאֵשׁ.

וּבְגִין דְּבִשְׁבַת וַיּוֹמִין טְבִין מִתְּלַבְּשִׁין נִשְׁמָתִין בְּכַתְנֹת אֹר, אָמַר הַנְּבִיא (ישעיה כד טו) עַל פֶּן בְּאוּרִים פְּבָדוּ יְהוּ"ה, וְאוּקְמוּהוּ רַבְּנָן כְּפָדוּהוּ בְּכִסּוֹת נְקִיָּה, מִיַּד דְּאָמַר מְלִין אֵלִין אֲשַׁתְּטְחוּ קַמֵּיהּ פְּלֵהוּ בְּנֵי מְתִיבְתָא, דְּלִית חֲדוּהָ בִּינֵיהוּ כְּחֲדוּהָ פִּד אֲתַחֲדֵשׁ בִּינֵיהוּ רְזָא דְּאוּרֵיִתָא.

וּבְגִין דָּא מָאן דְּנָטִיר בְּרִית אֵשׁ, קְרִי אִישׁ צְדִיק תָּמִים, וְאוֹת י' דְּשַׁד"י אִיהִי חוּלְיָא עַל צוּאֵר דְּשַׁד יֵצֵר הָרַע, חוּלְיָא דְּשַׁלְשָׁלָּאָה, וּבְגִין דָּא רְשִׁים שַׁד"י בְּבְרִית, וְרְשִׁים בְּמִזוּזָה, דְּמִזְדַּעְזְעִין כְּלֵהוּן מֵהֵאֵי שַׁלְשָׁלָּאָה, דְּאִיהִי אוֹת בְּרִית, אוֹת

וּמִיָּד דְּאִיהוּ תְּפִיס בְּהַ יִצְרַר הָרַע דְּאִיהוּ שׁ"ד,
 נְטִיל בְּרַ נֶשׁ חֲרָבָא דְּאִתְּמַר בְּהַ (תהלים
 קמט ו) רוממות א"ל בגרונם, דאיהו י' רישא
 דחרבא, ו' גופא דחרבא, ה' ה' תרי פפיות
 דילה, ושחית ליה, ובגניניה אתמר הפא
 להרגו השפם להרגו בצלותא, דאתמר
 בַּה (בראשית יט כז) וַיִּשְׁפֹּם אַבְרָהָם בַּבְּקָר.

וּמִיָּד שְׁהוּא תּוֹפֵס בְּהַ יִצְרַר הָרַע,
 שְׁהוּא שׁ"ד, לוקח האיש חרב,
 שנאמר בה רוממות אל בגרונם,
 שהוא י' - ראש החרב, ו' - גוף
 החרב, ה' ה' - שתי פפיות
 שלה, ושחט אותו, ובגללו
 נאמר הפא להרגו השפם להרגו,
 בתפלה, שנאמר בה וישפם
 אברהם בבקר.

וְעוֹד קְרִיאַת שְׁמַע אִיהִי רומ"ח, פְּלִילָא
 מְשִׁית תִּיבִין דִּיחֻודָא, וּמַרמ"ח תִּיבִין
 עִם יְהו"ה אֱלֹהֵיכֶם אֲמַת, וְהוּא קִירְטָא, וְהָא
 אֲתַמַּר חֲמֵשׁ אַבְנֵין ה', דְּאִתְּעִבִידוּ חַד אַבְנָא
 בְּאֵת י', וְקָטִיל בְּהַ לִּיצְרַר הָרַע, וּבְאֵן אֲתַר
 אִיהִי קִירְטָא, בְּתַפְלִין, חוּט דְּקָלַע דְּכָרִיף בִּיד
 דָּא רְצוּעָה דִיד, דְּאִיהוּ כְּחוּט דְּזִרְקָא, וְאִיהִי
 קְרִיאַת שְׁמַע, קֶשֶׁת דְּזִרְיק חֲצִים מִסְטְרָא
 דְּכָרוּף שִׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ, וּבְרָכוּת לְרֵאשׁ
 צְדִיק (משלי י ו), דְּאִיהוּ קֶשֶׁת הַבְּרִית.

וְעוֹד, קְרִיאַת שְׁמַע הִיא רמ"ח,
 כלולה משש תבות היחוד,
 וממאתים ארבעים ושמונה
 תבות עם יהו"ה אלהיכם אמת,
 והוא קלע, והרי נתבאר חמש
 אבנים ה', שנעשו אבן אחת
 באות י', והורג בה יצר הרע,
 ובאזנה מקום הוא הקלע?
 בתפלין. חוט של קלע שכורף
 ביד זו רצועה של יד, שהוא חוט
 של זריקה, והיא קריאת שמע,
 קשת שזרקה חצים מצד של
 כרוף שם כבוד מלכותו, וברכות
 לראש צדיק, שהוא קשת
 הברית.

רומחא דא עמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא, בְּחֲמֵשׁ
 אֲצַבְעָאן דִיד, דְּאִיהִי ה' תַּתְּאָה,
 וְאִיהִי לִימִינָא דְּחֶסֶד, דְּרָגָא דְּאַבְרָהָם
 דְּחוּשְׁבִּינִיה רמ"ח, וְעִם ו' דְּעִמּוּדָא
 דְּאִמְצַעִיתָא אִתְּעִבִיד רומ"ח, קָלַע ה' עֲלָאָה
 לְשִׁמְאֵלָא, י' אַבְנָא דְּקָלַע, י"ה דְּתַפְלִין,
 וְכֹלָא י"ה עִם שְׁמִי שֶׁס"ה, זְכָרִי עִם ו"ה
 רמ"ח.

רמח זה העמוד האמצעי,
 בחמש האצבעות של היד,
 שהיא ה' תחתונה, והיא לימין
 החסד, הדרגה של אברהם
 שחשבונו מאתים ארבעים
 ושמונה, ועם ו' של עמוד
 האמצעי נעשה רומ"ח, קלע ה'
 עליונה לשמאל, י' אבן הקלע,
 י"ה של תפלין, והפל י"ה עם
 שמי" - שס"ה, זכרי עם ו"ה -
 רמ"ח.

וּמָאן דְּאִיהוּ נְטִיר י' בְּתַמְנָא יוֹמִין דְּמִילָה,
 בְּתַמְנָא אֲלִפִי תַחוּם שְׁבַת, בְּתַמְנָא
 פְּרָשִׁין דְּתַפְלִין, אִיהוּ נְטִיר מִכָּל מְזִיקֵי
 דְּתַחוּת יָדָא דִּיצְרַר הָרַע, דְּאִיהוּ מְמַנָּא עַל
 שְׁתִּין רַבּוּא, כָּל שְׁפָן מָאן דְּקָשִׁיר לִיהַ
 בְּשִׁלְשָׁלָאין וְקָטִיל לִיהַ.

ומי ששומר י' בשמונה ימים של
 מילה, בשמונת אלפים תחום
 שבת, בשמונה פרשיות התפלין,
 הוא שמור מכל המזיקים שפתח
 יד היצר הרע, שהוא ממנה על
 ששים רבוא, כל שפן מי שקושר
 אותו בשלשלאות והורג אותו.
 ועוד, הברית שתקנו לו כלי של
 עפר לזרק בעפר, ודם שמטיפים

וְעוֹד בְּרִית דְּתַקִּינוּ לִיהַ מְנָא בְּעַפְרָא,
 לְשִׁדְיָא לָהּ בְּעַפְרָא, וְדָם דְּאִטִּיפִין

ממנו, נחשב לו כאלו עשה אותו עולה, ואותו עפר, לתקן בו מזבח אדמה, ודם הברית כאלו זבח עליו עולות. זהו שכתוב מזבח אדמה תעשה לי וגו', ומציל אותו באותו עפר מחבוט הקבר, ובדם מילה מצילו משחיטת מלאך המות.

ואם אותו שקבל ברית הוא ממזר, אותו העפר תקן לנחש, שנאמר בו ונחש עפר לחמו, והוא מן האדמה אשר אררה יהו"ה, שנאמר בה ארורה האדמה, והיא עפר, מזה שנאמר בה והארץ היתה תהו ובהו, שנאמר בה והארץ כבגד תבלה, עמו יהיה חלקו, כאלו קשר אותו לעשות עולה לעבודה זרה, שאותו בן או בת הם פסל ומסכה, ועל זה נאמר אשר יעשה פסל ומסכה, ונאמר ושם בסתר - בסתרו של עולם, ואמר כל העם אמן - שאותו הבן הוא מהנחש הקדמוני שגרם מות לאדם ולאשתו, שנאמר בו ארור אתה מפל הבהמה וכו'.

קלפת הערלה שמכסה על י, יש לה שלש קלפות כמו גלדי בצלים זו על זו, והם כקלפות האגוז, שנאמר עליהם והארץ היתה תהו - זה קו ירק, הקלפה הראשונה של האגוז, ובהו - אבנים מפלמות, זו הקלפה השנייה של האגוז קשה כאבן, וחשף - קלפה שלישית. ובהם פרושהו רבותינו, אין דורשים בעריות בשלשה, שלש שנים יהיה לכם צרלים, וכנגד המח הוא, ובשנה הרביעית יהיה כל פריו קדש הלולים לה'.

ובהם מצד של ערלה, ארבעה נכנסו לפרדס - שלשה אכלו

מניה, אתחשיב ליה כאלו עביד ליה עולה, והוא עפרא לתקנא ביה מזבח אדמה, ודם דברית כאלו זבח עלה עליון, הדא הוא דכתיב (שמות כ כא) מזבח אדמה תעשה לי וגו', ושזיב ליה בההוא עפרא מחבוט הקבר, ובדם מילה שזיב ליה משחיטת מלאך המות.

ואם ההוא דקביל ברית איהו ממזר, ההוא עפרא תקין ליה לחו"א, דאתמר ביה (ישעיה סה כה) ונחש עפר לחמו, ואיהו מן

האדמה אשר אררה יהו"ה (בראשית ה

כט), דאתמר בה (שם ג יז) ארורה האדמה, ואיהי

עפרא מהאי דאתמר בה (שם א ב) והארץ היתה

תהו ובהו, דאתמר בה (ישעיה נא ו) והארץ כבגד

תבלה, עמיה יהא חולקיה, כאלו קשיר ליה

למעבד עולה לעבודה זרה, דההוא בן או בת

אינון פסל ומסכה, ועל דא אתמר (דברים כז

ט) אשר יעשה פסל ומסכה, ואתמר ושם

בסתר, בסתרו של עולם, ואמר כל העם אמן,

דההוא בר מנחש הקדמוני איהו, דגרים מות

לאדם ולאשתיה, דאתמר ביה (בראשית ג יד) ארור

אתה מפל הבהמה וכו'.

קליפה דערלה דכסי על י, אית לה תלת

קליפי כגלדי בצלים דא על דא,

ואינון כקליפין דאגוזא, דאתמר עלייהו

והארץ היתה תהו, דא קו ירוק קליפה

קדמאה דאגוזא, ובהו אבנים מפולמות דא

קליפה תנינא דאגוזא קשה כאבן, וחשף

קליפה תליתאה, ובהון (דף יא ע"ב) אוקמיהו

רבנן אין דורשין בעריות בשלשה, שלש

שנים יהיה לכם צרלים (ויקרא יט כג), ולקבל

מוחא, איהו ובשנה הרביעית יהיה כל פריו

קדש הלולים ליהו"ה.

ובהון מסטרא דערלה ארבעה נכנסו לפרדס, שלשה אכלו מאלין קליפי

מִהֶקְלֹפֹת הַלָּלוּ וּמִתּוֹ, הִרְבִּיעֵי אָכַל הַפְּרִי וְזָרַק הֶקְלֹפֹת וְחִי. כְּמוֹ זֶה נֶאֱמַר, רַבִּי מֵאִיר רִמּוֹן מִצָּא, תּוֹכּוּ מִצָּא - תּוֹכּוּ אָכַל, קִלְפֹתוֹ וְזָרַק.

וּכְמוֹ שֶׁהֶקְלֹפֹת הַלָּלוּ הֵם קִשְׁיֹת שְׂמֻכְסוֹת עַל הַלֶּכֶה, שֶׁהֵיא מִחַ מִבְּפָנִים, וְאִין אָדָם יָכוֹל לֶאֱכֹל בְּלֶחֶם הַתּוֹרָה, שְׂנֵאֱמַר בָּהּ עֵץ חַיִּים הִיא, עַד שְׂזוֹרֵק קִשְׁיֹת מִהֶלְכוֹת, וְיֵשׁ הַלֶּכֶה שְׂכַל קִשְׁיֹתֶיהָ הֵם כְּאֵלֶן, שֶׁקִּלְפֹתוֹ וְקִנְיָהּ שְׁלוֹ וְעֵצִים וְעֵלִים וְהַפְּרִי - כָּלֶם שְׁוִים לְמֵאֲכָל, וְעֵלָיו נֶאֱמַר נִרְדַּ וְכִרְכַּם וְכוּ', וְלִכֵּן אֵין כָּל הַקִּשְׁיֹת שְׁוֹת.

מִצֻּחַ רַבִּיעֵית בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית זו תּוֹרָה, שְׂנֵאֱמַר בָּהּ הִ' קִנְיָה רֵאשִׁית דְּרַפּוֹ, וְזוֹ שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, שֶׁהֵיא רֵאשִׁית לְנִבְרָאִים, וְהִיא אַחֲרִית לְחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה, וּבִגְלָלָהּ נֶאֱמַר מִגִּיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית.

כְּשֶׁנִּטְלָה מִכֶּתֶר נִקְרָאת עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת, עֲטֹרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, הַכֶּתֶר שֶׁל סֵפֶר תּוֹרָה, וּבִגְלָלָהּ נֶאֱמַר כָּל הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּתֵגַא חֶלֶף. כְּשֶׁנִּטְלָה מִהַחֻכְמָה הָעֲלִיוֹנָה הַזֹּה, שֶׁהֵיא רֵאשִׁית, נִקְרָאת עַל שְׁמָהּ, וְכִשְׁנִטְלָה מִבִּינָה, נִקְרָאת עַל שְׁמָהּ - תְּבוּנָה.

וּכְשֶׁנִּטְלָה מִחֶסֶד נִקְרָאת תּוֹרָה שְׂבֻכְתָּב, שְׁנֵתְנָה מִימִין, שְׂכַתּוּב מִימִינוֹ אֵשׁ דֵּת לָמוֹ, וְכִשְׁנִטְלָה מִגְבוּרָה נִקְרָאת תּוֹרָה שְׂבֻעַל פֶּה, שֶׁכַּף פְּרִשׁוּהָ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, תּוֹרָה שְׂבֻעַל פֶּה מִפִּי הַגְּבוּרָה נִתְנָה, וּמִשָּׁם גְּבוּרִים לְעַמֵּד בְּפִרְץ, וְלֹא יָכוֹל לְעַמֵּד בָּהּ אֶלָּא גְבוּר בְּמִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, גְּבוּר בְּיִצְרוֹ.

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִרְדֶּה לְעַמּוּד

וּמִתּוֹ, רַבִּיעֵאָה אָכַל אֵיבָא וְזָרַק קְלִיפִין וְחִי, כְּגוֹנוֹא דָּא אֶתְמַר רַבִּי מֵאִיר רִמּוֹן מִצָּא, תּוֹכּוּ אָכַל קִלְפֹתוֹ וְזָרַק.

וּכְגוֹנוֹא דְאֵלִין קְלִיפִין, אֵינוֹן קוֹשְׁיִין דְּחַפִּיִין עַל הַלֶּכֶה, דְּאֵיהִי מוֹחָא מְלֻגָּאוֹ, וְלִית בַּר נֵשׁ יָכִיל לְמִיכַל בְּנֵהֲמָא דְאוּרִייתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ עֵץ חַיִּים הִיא (מְשַׁלֵּי ג יח), עַד דְּזָרִיק קוֹשְׁיִין מִהֶלְכוֹת, וְאֵית הַלֶּכֶה דְּכָל קוֹשְׁיִין דִּילָהּ אֵינוֹן פְּאִילָנָא, דְּקִלִּיפָה דִּילֵיהּ וְקִנְיָה דִּילֵיהּ וְעֵצָיו וְעֵלִין וְאֵיבָא פְּלֵהוֹן שְׁוִין לְמִיכַל, וְעֵלֵיהּ אֶתְמַר (שִׁיר ד' יד) נִרְדַּ וְכִרְכַּם וְכוּ', וּבְגִין דָּא לֹאוּ כָּל קִשְׁיִין שְׁוִין.

בְּקוֹדָא רַבִּיעֵאָה בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, דָּא אוּרִייתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (מְשַׁלֵּי ח

כב) יְהוֹ"ה קִנְיָה רֵאשִׁית דְּרַפּוֹ, וְדָא שְׂכִינְתָּא תְּתָאָה, דְּאֵיהִי רֵאשִׁית לְנִבְרָאִים, וְאֵיהִי אַחֲרִית לְחֻכְמָה עֲלִיָּהּ, וּבְגִינָה אֶתְמַר (יִשְׁעִיָּה מו

י) מִגִּיד מְרֵאשִׁית אַחֲרִית. כַּד אֶתְנַטִּילַת מִכֶּתֶר אֶתְקִרִיאַת עֲטֹרַת תְּפָאֶרֶת, עֲטֹרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, תֵּגַא דְּסֵפֶר תּוֹרָה, וּבְגִינָה אֶתְמַר כָּל הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּתֵגַא חֶלֶף, כַּד אֶתְנַטִּילַת מֵהֵאִי חֻכְמָה עֲלִיָּהּ דְּאֵיהִי רֵאשִׁית, אֶתְקִרִיאַת עַל שְׁמָהּ, וְכַד אֶתְנַטִּילַת מִבִּינָה אֶתְקִרִיאַת עַל שְׁמָהּ תְּבוּנָה. וְכַד אֶתְנַטִּילַת מִחֶסֶד, אֶתְקִרִיאַת תּוֹרָה שְׂבֻכְתָּב דְּאֵיתִיְהִיבַת מִימִינָא,

דְּכַתִּיב (דְּבָרִים לג יב) מִימִינוֹ אֵשׁ דֵּת לָמוֹ, וְכַד אֶתְנַטִּילַת מִגְבוּרָה אֶתְקִרִיאַת תּוֹרָה שְׂבֻעַל פֶּה, דְּהִכִּי אוּקְמוּוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין, תּוֹרָה שְׂבֻעַל פֶּה מִפִּי הַגְּבוּרָה נִיתְנָה, וּמִתְמָן גְּבוּרִים עוֹמְדִים בְּפִרְץ, וְלֹא יָכִיל לְמִיקָם בָּהּ אֶלָּא גְבוּר בְּמִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, גְּבוּר בְּיִצְרוֹ.

וּבַיּוֹמָא תְּלִיתָאָה נְחִיתַת לְעַמּוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא עַל יְדֵי דְּמֹשֶׁה, הֲדָא הוּא

האמצעי על ידי משה. זהו שכתוב ויהי ביום השלישי בהית הבקר. בשני לוחות אבנים - נצח והוד. זהו שכתוב, כתובים משני עבריהם, והם שני נביאי אמת, ומצד של עמוד האמצעי נקראו נביאי האמת, ושכינה תורת אמת. זהו שכתוב תורת אמת היתה בפיהו, ונקראת מראה נבואה, ורוח הקדש מצד של שניהם.

וביום השביעי נתנה, זה צדיק יסוד עולם, ובדרגה שלו, המלכות, הוא דבר עמו, והרי פרשהו לעשרה מלכים שמא לא יוכלו לדבר על פה אחד, ונגע בבת וכלל בה כל העשרה, וזו "בת אחת, תחת ה' מן אלהים, מן אדני, מן שדי, פולה מפל הפנויים, ומפל ההויות כמו הוה", או כמותו, שיהיה 'תחת ה', בכל שם של פנוי, והו"ה היא נקבה. ומשום שהתורה נתנה ממנה, אמר למשה וראית את אחרי וכו', שאין נביא וחקם יכול להפנס למעלה פחות מזה, ולכן נקראים מפתחות החיצוניים הפנים שלה, ופנים שבפנים - מפתחות הפנימיים, והרי נתבאר למעלה שאם אין לאיש בידו מפתחות החיצוניים - במה יפנס? ומשום זה נאמר בה זה השער ליהו"ה.

ומשום שאין השגה לנביא וחזוה וחקם פחות ממנה, אמר הנביא, כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו, פי אם בזאת יתהלל וכו' השכל וידע אותי. ולכן יעקב למד אותה לבניו, ונתן להם קבלה ממנה. זהו שכתוב וזאת אשר דבר להם אביהם. ודוד שהיה לו קבלה ממנה, אמר לה אם תחנה עלי

דכתיב (שמות ט טז) ויהי ביום השלישי בהיות הבקר, בתרי לוחי אבנין, נצח והוד, הךא הוא דכתיב (שם לב טז) כתובים משני עבריהם, ואינון תרין נביאי קשוט, ומסטרא דעמודא דאמצעייתא אתקריאו נביאי האמת, ושכינתא תורת אמת, הךא הוא דכתיב (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפיהו, ואתקריאת מראה דנבואה, ורוח הקדש מסטרא דתרוייהו.

וביום השביעי נתנה, דא צדיק יסוד עולם, ובדרגא דיליה מלכות מליל עמהון, והא אוקמוהו, לעשר מלכין שמא לא יוכלו לדבר על פה אחד, נגע בבת, וכלל בה כל העשר, ודא "בת אחת, תחת ה' מן אלהים, מן אדני, מן שדי, פליא מפל פנויין, ומפל הויין, פגון הוה", או פותיה, דיהא "תחת ה', בכל שם דכינוי והויה איהי נוקבא.

ובגין דאורייתא מינה אתיהיבת, אמר למשה (שמות לג כג) וראית את אחורי כו', דלית נביא וחקם יכול לעלא לעילא פחות מן דא, ובגין דא אתקריאת מפתחות החיצוניים אנפין דילה, ואנפין דלגאו מפתחות הפנימיים, והא אתמר לעיל, דאם בר נש לית בידוי מפתחות החיצוניים במאי ייעול, ובגין דא אתמר בה (תהלים קיח כ), זה השער ליהו"ה.

ובגין דלית השגה לנביא וחזוה וחקם פחות מינה, אמר הנביא (ירמיהו ט כב) כה אמר יהו"ה אל יתהלל חכם בחכמתו כו', פי אם בזאת יתהלל כו', וידוע אותי, ובגין דא יעקב אוליף לה לבנוי, ויהיב לון קבלה מינה, הךא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם, ודוד דהוה ליה קבלה מינה, אמר לגבה (תהלים כד ג) אם תחנה עלי מחנה כו', רמיז

מחנה. רמז אותה בפתח הנה, והעלה מחשבתו אליה, ואמר לא יירא לבי וכו'.

ואהרן שהיה לו קבלה ממנה, לא היה נכנס לפני ולפנים פחות ממנה. זהו שפתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, שהיה יודע שהיא עקר של הכל, שהיא קרבן ליהו"ה, עולה ליהו"ה אשה ליהו"ה. וישראל שהיה להם קבלה ממנה, לא רצו מן הקדוש ברנף הוא משכון אחר שיפדה אותם מהגלות בגללה אלא זאת, שפתוב ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם. והנביא אמר בשבילה, פשראה בנבואה את דחקם של ישראל פקיר, אמר זאת אשיב אל לבי וכו', וזאת ליהודה ויאמר.

היא מרגלית כלולה מכל הגונים המאירים שמאירים מעצמם, וסגלתו בכל הנקודות של האותיות והטעמים. בכל שם ושם, מצד של חל"ם היא סגולתא.

חול"ם מלא בנ"ו עולה באותיותיו אהי"ה, ושלשה ניצוצות י' י' פחשבון יהו"ה, שהוא כ"ו, וארבע אותיותיו עולה לחשבון יהו"ה אהי"ה נ"א, בסוד יהו"ה של י' י' ו, וסגלתו א"ל נא רפא נ"א לה, אָנָּא יהו"ה הושיעה נא. אהי"ה כ"א, כ' פתח, א' אין קדוש פה' וגו'.

וחול"ם סגלתו לחלם, שבו נאמר ויחלם והנה סלם מצב ארצה וכו', ועוד חול"ם - מוחל עונות ישראל. חל"ם חסר הוא ה"י מן אלהי"ם, שלשה ניצוצות ל' מן אלהים - נשאר א"ם, שנאמר בה פי אם לבינה תקרא, ולא צריך להאריך בנקודות, שהרי נתבאר.

לה בהאי תגא, וסליק מחשבתיה לגבה, ואמר לא יירא לבי כו'.

ואהרן דהוה ליה קבלה מינה, לא הוה עאל לפני ולפנים פחות מינה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, דהוה ידע דאיהי עקרא דכלא, דאיהי קרבן ליהו"ה, עולה ליהו"ה, אשה ליהו"ה, וישראל דהוה לון קבלה מינה, לא בעו מקודשא בריך הוא משכונא אחרא (דף יב ע"א) דיפדון לון בגינה מן גלותא, אלא זאת, הדא הוא דכתיב (שם כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם וכו', ונביא אמר בגינה פד חזא בנבואתא דחזקא דישראל תקיפא, אמר (איכה ג כא) זאת אשיב אל לבי כו', וזאת ליהודה ויאמר (דברים לג א).

איהו מרגלית פלילא מפל גוונין נהירין, דאינון נהירין מגרמיה, וסגולה דיליה בכל נקודין דאתון וטעמי, בכל שם ושם, מסטרא דחל"ם, איהי סגולתא.

חול"ם מלא בנ"ו, סליק באתווי אהי"ה, ותלת ניצוצין י' י' פחושבן יהו"ה, דאיהו כ"ו וארבע אתון סליק לחשבון יהו"ה אהי"ה נ"א, ברזא יהו"ה דיי' י', וסגולה דיליה (במדבר יב יג) א"ל נא רפא נ"א לה, אָנָּא יהו"ה הושיעה נ"א (תהלים קיח כה), אהי"ה כ"א, כ' פתח, א' אין סוף, אין קדוש פי' וגו' (ש"א ב ב).

וחול"ם סגולתיה לחלמא, דביה אתמר ויחלם והנה סלם מצב ארצה וכו' (בראשית כח יב), ועוד חול"ם מוחל עונות ישראל, חל"ם חסר איהו ה"י מן אלהי"ם, תלת ניצוצות ל' מן אלהי"ם, אשתאר א"ם, דאתמר בה פי אם לבינה תקרא (משלי ג א), ולא צריך לארכא בנקודי, דהא אתאמרו.

דָּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים, אֵלּוּ שְׂיֹדְעִים בְּמִצְוַה חֲמִישִׁית בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית - יר"א שֶׁב"ת, אֲזַהְרֶתוֹ שֶׁלֹּא לְחַלֵּל אֶת בַּת הַמֶּלֶךְ בַּט"ל מְלֹאכּוֹת, שֶׁהֵן אַרְבָּעִים מְלֹאכּוֹת חֹסֵר אַחַת, כִּנְגֹד אַרְבָּעִים מְלֻקִּיּוֹת חֹסֵר אַחַת. הַרְצוּעָה לְהִלְקוֹת, הִיא שִׁפְחָה רְעָה, שְׁעֻטָּנֹז, כְּלוּלָה מְשׁוֹר וְחִמּוֹר, שְׂאֵמֶר יַעֲקֹב וְיֵהִי לִי שׁוֹר וְחִמּוֹר. עַל כָּל דָּבָר פֶּשַׁע - עַל שׁוֹר עַל חִמּוֹר - שְׂאֵין מְלֻקִּין בְּשִׁבְתָּ, שֶׁלֹּא שׁוֹלְטֵת הַשִּׁפְחָה הַרְעָה עַל הָעוֹלָם. אוֹי לְמִי שֶׁמְשַׁלֵּיט אוֹתָהּ עַל הָעוֹלָם.

וּמִשּׁוּם זֶה אֶת שִׁבְתֵּי תִשְׁמְרוּ - זוּ בַת יַחֲדָה, שֶׁהִיא שְׁמִירָה אַחַת לְשִׁבְתוֹת הַרְבֵּה, בְּהַ תְּלוּיִים כָּל שְׁמִירָתָן שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת, שְׁנֹקְרָאוּ שִׁבְתוֹת הַרְבֵּה. וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁבְתָּ - זוּ בַת יַחֲדָה, שֶׁהִיא שְׁמִירָה לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שִׁבְתָּ וְשִׁבְתָּ, וּמִי שֶׁמְחַלֵּל אוֹתָהּ, אֵינּוּ שְׁמוֹר עַל יְדֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁנֹאֲמַר בְּהַ מְחַלְלֶיהָ מוֹת יִימָת. מִי שֶׁמְכַנֵּס בְּרִשׁוֹת שְׁלָה שִׁפְחָה חֲלָלָה זֹנָה, שֶׁרִשׁוֹת שְׁלָה הוּא תַחֲנוּם שִׁבְתָּ כְּמוֹ שִׁתְּחוּם וּגְבוּל שֶׁל הַיָּם, שְׁנֹאֲמַר שְׁמֵתִי חוֹל גְּבוּל לַיָּם. וּמִי הוּא? וְהִיא מְסַפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם, וְאֵין יָם אֲלֵא תוֹרָה.

מִי שֶׁעוֹבֵר עָלֶיהָ כְּאֵלוּ הַחֲזִיר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהּוּ, וְלִכְן הַכְּתוּב סִמְךָ לָהּ וְהָאֶרֶץ הִיְתָה תַהוּ וְבַהּוּ, שֶׁהוּא חוֹל לַיָּם. כְּמוֹ חֲלִיָּה שֶׁל שְׁלֻשַׁת לְכָלֵב - מִי שֶׁמוֹצִיא אוֹתוֹ מִשְׁלֻשְׁלֹאוֹתָיו, גּוֹרֵם כְּמָה נְשִׁיכוֹת שֶׁל יִסּוּרִים שְׁנוּשָׁף אוֹתוֹ, וּבִגְלָלוֹ אָמַר דּוֹד הַצִּילָה מִחֶרֶב נִפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי. וְזֶה סְמָא"ל, שֶׁהוּא תְּפוּס בְּקוֹלָר מִצַּד שֶׁל אֵלוּ

דָּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים, אֵלּוּ דִידְעִי בְּפִקּוּדָא חֲמִישָׁאָה בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, יר"א שֶׁב"ת, אֲזַהְרָה דִּילִיָּה דְלֹא לְחַלֵּל בְּרֵתָא דְמְלָפָא בַט"ל מְלֹאכּוֹת, דְּאֵינוּן אַרְבָּעִים מְלֹאכּוֹת חֹסֵר חֵד, לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מְלֻקִּיּוֹת חֹסֵר חֵד, רְצוּעָה לְאַלְקָאָה אִיהִי שִׁפְחָה בִּישָׂא, שְׁעֻטָּנֹז, כְּלוּלָה מְשׁוֹר וְחִמּוֹר, דְּאָמַר יַעֲקֹב וְיֵהִי לִי שׁוֹר וְחִמּוֹר (בראשית לב ו), עַל כָּל דָּבָר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חִמּוֹר (שמות כב ח), דְּאֵין מְלֻקִּין בְּשִׁבְתָּ, דְּלֹא שְׁלֻטָא שִׁפְחָה בִּישָׂא עַל עֲלָמָא, וּוִי לִיָּה לְמָאן דְּאִשְׁלִיט לָהּ עַל עֲלָמָא.

וּבְגִין דָּא אֶת שִׁבְתוֹתֵי תִשְׁמְרוּ (ויקרא כו ב), דָּא בַת יַחֲדָה, דְּאִיהִי שְׁמִירָה אַחַת לְשִׁבְתוֹת הַרְבֵּה, בְּהַ תְּלִיין כָּל שְׁמִירָתָן דְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, דְּאֶתְקְרִיאוּ שִׁבְתוֹת הַרְבֵּה, וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁבְתָּ (שמות לא טז), דָּא בַת יַחֲדָה, דְּאִיהִי שְׁמִירָה לְיִשְׂרָאֵל בְּכָל שִׁבְתָּ וְשִׁבְתָּ, וּמָאן דְּמְחַלֵּל לָהּ לֹא אִיהוּ נְטִיר מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְאֶתְמַר בְּהַ (שם יד) מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת, מָאן דְּאֶעֱיֵל בְּרִשׁוֹת דִּילָהּ שִׁפְחָה חֲלָלָה זֹנָה, דְּרִשׁוֹת דִּילָהּ אִיהוּ תַחֲנוּם שִׁבְתָּ, כְּגוֹנָא דְתַחֲנוּם וּגְבוּל דִּימָא, דְּאֶתְמַר שְׁמֵתִי חוֹל גְּבוּל לַיָּם (ירמיהו ה כב), וּמָאֵי נִיְהוּ וְהִיא מְסַפֵּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם (הושע ב כ), וְלִית יָם אֲלֵא אוֹרֵייתָא.

מָאן דְּאֶעֱבֵר עָלֶיהָ כְּאֵלוּ חֲזִיר עֲלָמָא לְתַהוּ וְבַהּוּ, וּבְגִין דָּא קָרָא סְמִיךְ לִיָּה, וְהָאֶרֶץ הִיְתָה תַהוּ וְבַהּוּ (בראשית א ב), דְּאִיהוּ חוֹל לַיָּם, כְּחוֹלִיא דְשְׁלֻשְׁלֹאָה לְכָלֵבָא, מָאן דְּאֶפִּיק לִיָּה מִשְׁלֻשְׁלֹאָיָה, גְּרִים כְּמָה נְשׁוּכִין דִּיִּסּוּרִין דְּנִשְׁיף לִיָּה, וּבְגִינִיָּה אָמַר דּוֹד הַצִּילָה מִחֶרֶב נִפְשִׁי מִיַּד כָּלֵב יַחֲדָתִי (תהלים כב כא), וְדָא סְמָא"ל דְּאִיהוּ תְּפִיס בְּקוֹלָר, מְסַטְרָא דְאֵלִין דְּקִשְׁרִין

שְׁקוּשְׂרִים אוֹתוֹ בְּאוֹת שֶׁל תְּפִלִּין, וְרִצּוּעָה בְּקֶשֶׁר עַל זְרוּעוֹ, וְקֶשֶׁר בְּשֵׁטִי רִצּוּעוֹת עַל קַרְנָיו, שֶׁהוּא שׂוֹר מוֹעֵד.

וְשִׁבְנֵתָא שְׁבַת יְחִידָה, הִיא רְשׁוּת שֶׁל יְחִיד שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהוּא גְבָהוּ עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֶּׁם הַמְּפָרֵשׁ - יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְרַחְבּוֹ ד' יו"ה. עֲנִי"ג שְׁבַת בְּהַפּוּף - נִג"ע. מִי שֵׁישׁ לוֹ וְלֹא מְקִיָּים אוֹתוֹ, מִתְּהַפֵּף לוֹ לְנִג"ע צְרַעַת, שֶׁפָּחָה שִׁמְחָרִיבָה בֵּיתוֹ, וְנִתְּנָן אֶת הַבֵּית, אֶת אִיבָרָיו וְאֶת עֲצָיו, וְזוֹהִי עֲנִיּוּת, שֶׁהִיא בְּמִקּוֹם שֶׁל נֶגַע צְרַעַת. חֲזוֹר בְּתִשּׁוּבָה, וְטַהֲרוּ הַכֶּהֱן - זֶה מִיִּכְאָל כֶּהֱן גְּדוֹל מִמֶּנָּה תַּחַת יַד הַחֹסֵד.

עֲנִי"ג הוּא נְהִ"ר יוֹצֵא מַעַד"ן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגָּזִן, שֶׁהוּא עֲדוֹן הַנְּשֻׁמּוֹת. וְ נְהִר שִׁיּוֹצֵא מַעַד"ן, מִבֵּין י"ה, וְאִין עֲדָן אֶלָּא כְּתֵר עֲלִיּוֹן שֶׁהוּא מְפֹלָא וּמְכֻסָּה, וּמְשׁוּם כֶּף נֶאֱמַר בְּעֲדָן, עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ. לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגָּזִן, זֶה ה' תַּחְתּוֹנָה.

אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר אַחַת - כְּחֻשְׁבּוֹן ט"ל. מִי שֶׁשׁוּמַר אוֹתָהּ מֵהֶם, יוֹרֵד עֲלָיו ט"ל, שֶׁהוּא יו"ד ה"א וא"ו - ט"ל לְהַחֲיוֹת מַתִּים. וְעֲלָיו בְּאָרוֹ רַבּוּתֵינוּ שֶׁל הַמְּשֻׁנָּה, כָּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה, טַל תּוֹרָה מְחַיֶּיחוֹ. וְעוֹד, וְהַמְּשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ - אֵלּוּ שִׁיּוּדְעִים בְּמַצּוּהַ הַשְּׂשִׁית שֶׁנֶּרְמָזָה בְּמִלַת בְּרֵאשִׁית - בֵּית שֵׁם, שֶׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר גַּם צְפוֹר מַצָּאָה בֵּית וְדָרוֹר קֵן לָהּ, וְהָרִי תִינּוֹקוֹת יוֹדְעִים שְׁדָרוֹר קֵן לָהּ, וְכֹא דָוֵד וְאֶמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ! אֶלָּא זֶה מַצּוֹת קֵן צְפוֹר, שֶׁיֵּשׁ בָּהּ כַּמָּה סוּדוֹת, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר גַּם צְפוֹר מַצָּאָה בֵּית, שֶׁכְּתוּב בְּשִׁבְלָה כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה - זֶה בֵּית הַכְּנֻסֶת. וְדָרוֹר קֵן לָהּ -

לִיָּה בְּאוֹת דְּתַפְּלִין, וְרִצּוּעָה בְּקֶשֶׁר עַל דְּרוּעֵיהָ, וְקֶשֶׁר בְּתֵרִין רִצּוּעֵין עַל קַרְנָיו, דְּאִיהוּ שׂוֹר מוֹעֵד.

וְשִׁבְנֵתָא שְׁבַת יְחִידָה, אִיהִי רְשׁוּת דְּיְחִידָא דְּעֲלָמָא, דְּאִיהוּ גְבָהוּ עֶשֶׂר אַתּוּן דְּשִׁמָּא מְפָרֵשׁ יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְרַחְבּוֹ ד' יו"ה, עֲנִי"ג שְׁבַת בְּהַפּוּכָא נִג"ע, מָאן דְּאִית לִיה וְלֹא מְקִיָּים לִיה, אֶתְהַפֵּף לִיה לְנִג"ע צְרַעַת, שֶׁפָּחָה דְּחַרִּיבַת בֵּיתָהּ, וְנִתְּנָן אֶת הַבֵּית אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֲצָיו (ויקרא יד מה), וְדָא הוּא עֲנִיּוּתָא, דְּאִיהוּ בְּאַתֵּר דְּנִגְעַ צְרַעַת, חֲזוֹר בְּתִיּוּבָתָא וְטַהֲרוּ הַכֶּהֱן, דָּא מִיִּכְאָל כֶּהֱן גְּדוֹל, מִמֶּנָּה תַּחַת יַד חֹסֵד.

עֲנִי"ג אִיהוּ נְהִ"ר יוֹצֵא מַעַד"ן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגָּזִן, דְּאִיהוּ עֲדוֹן נְשֻׁמְתִין, וְ נְהִר דְּנִפְיָק מַעַדָן, מִבֵּין י"ה, וְלִית עֲדָן אֶלָּא כְּתֵר עֲלִיּוֹן, דְּאִיהוּ מוֹפְלָא וּמְכֻסָּה, וּבְגִין דָּא אֶתְמַר בְּעֲדָן עֵינַי לֹא רָאִתָּה אֱלֹהִים זוֹלָתְךָ (ישעיה סד א). לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגָּזִן (בראשית ב ו) דָּא ה' תַּתָּא.

אַרְבָּעִים מְלָקִיּוֹת חֹסֵר חֵד כְּחֻשְׁבּוֹן ט"ל, מָאן דְּנִטְרִיר לָהּ מִנְיָהּ, נְחִית ט"ל עֲלֶיהָ, דְּאִיהוּ יו"ד ה"א וא"ו, ט"ל לְהַחֲיוֹת הַמַּתִּים, וְעֲלֶיהָ אוּקְמוּהוּ רַבְּנֵן דְּמִתְנִיתִין, כָּל הָעוֹסֵק בְּטַל תּוֹרָה טַל תּוֹרָה מְחַיֶּיחוֹ. (דף יב ע"ב) וְעוֹד וְהַמְּשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ (דניאל יב א), אֵלּוּן דִּידְעִין בְּפִקּוּדָא שְׁתִּיתָאָה דְּאַתְרֵמִיּוֹת בְּמִלַת בְּרֵאשִׁית, בֵּית תַּמָּן, דְּאַתְמַר עֲלָהּ גַּם צְפוֹר מַצָּאָה בֵּית, וְדָרוֹר קֵן לָהּ (תהלים פד ד), וְהָא יְנוּקִין יִדְעִין דְּדָרוֹר קֵן לָהּ, וְאַתָּה דָוִד לְמִימַר בְּרוּחַ קוֹדֶשׁ, אֶלָּא דָּא מַצּוֹת קֵן צְפוֹר, דְּאִית בֵּיה כַּמָּה רִזִּין, וְעֲלֶיהָ אֶתְמַר גַּם צְפוֹר מַצָּאָה בֵּית, דְּכְתִיב בְּגִינָה כִּי בֵּיתִי בֵּית תְּפִלָּה (ישעיה נו ז), דָּא בֵּי כְּנִישְׁתָּא, וְדָרוֹר קֵן לָהּ דָּא בֵּי מְדָרְשָׁא, אֲשֶׁר

זֶה בֵּית הַמִּדְרָשׁ. אֲשֶׁר שְׁתֵּה
אֶפְרוּחֶיהָ - אֵלּוּ בְּעֲלֵי תוֹרָה,
בְּעֲלֵי מִשְׁנֵה, בְּעֲלֵי קִבְלָה,
שֶׁבְגִלְלָם לֹא זֹזָה שְׂכִינָה
מִיִּשְׂרָאֵל.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. פֶּתַח
רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר: וְהַמְשַׁכְּלִים
זָהְרוּ כְּזֹהֵר הַרְקִיעַ - אֵלּוּ
הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן לְבוּשֵׁי הַתּוֹרָה,
רְקוּמִים מִכָּל גּוּנֵי הָאֵשׁ - לְכֹן,
אָדָם, יָרַק וְשָׁחַר, וּמֵהֶם נִפְרָדִים
לְכַמְּה גּוֹנִים.

וְכָל הַגּוֹנִים הֵם מְרַקְמִים בְּעוֹר
שֶׁל גּוֹף הָאָדָם, שֶׁהוּא בְּגֵן עֵדֶן,
וְהַרְקִיעַ בָּאֵלּוּ הָאוֹתִיּוֹת מְצִיָּר
וּמְרַקֵּם מִשּׁוּם שֶׁהוּא נִכְרָא בְּהֵם.
זָהְרוּ - אֵלּוּ הַנִּקְדוֹת שֶׁמְאִירוֹת
בְּאוֹתִיּוֹת, וּבְהֵם מְאִירִים כּוֹכָבִים
בְּרַקִּיעַ הַגֵּן עֵדֶן, וְכֹלֶם מְאִירִים
בְּעֵינַיִם שֶׁל הַגּוֹף בְּגֵן עֵדֶן.

כְּזֹהֵר - אֵלּוּ טַעְמֵי הַתּוֹרָה
שֶׁבְהֵם מְנַהֲגִים אוֹתִיּוֹת וּנְקֻדּוֹת
וּבְאוֹתוֹ גּוֹף שֶׁל הַגֵּן. כְּזֹהֵר - זו
הַנִּשְׁמָה שֶׁהִיא תְּנוּעָה שֶׁל
אוֹתִיּוֹת וּנְקֻדּוֹת, שֶׁמְאִירוֹת
בְּפָנִים וּבְעֵינַיִם, וְהַנֶּפֶשׁ הִיא כָּלֵל
הָאוֹתִיּוֹת, וְהִיא שְׂתוּף שֶׁל הַגּוֹף.
הַרוּחַ הִיא כָּלֵל הַנְּקֻדּוֹת
שֶׁמְאִירוֹת בְּעֵינַיִם.

קָם זָקֵן אֶחָד, פֶּתַח וְאָמַר: מִנְדוּבָה
הַקְדוּשָׁה, כְּמָה חִלּוֹת שׁוּמְרִים
עֲלֶיךָ בְּגֵן עֵדֶן, כְּמָה מַחְנוֹת
מְלֹאכִים מְסַתְּפִלִים מִמְשַׁקּוּפֵי
הַרְקִיעַ בְּגֵן בְּזִמְן שֶׁתִּפְגַּס לְשֵׁם,
וְכֹלֶם מְסַתְּפִלִים בָּךְ, וּגּוֹנֵי הַרְקִיעַ
בָּךְ זָהְרוּ, מִשּׁוּם שֶׁבָּךְ מְאִירָה
הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא זֹהֵר הַרְקִיעַ,
וְהַגֵּן הוּא נִסְתָּר וְחֲתוּם עַד
שֶׁתִּפְגַּס בּוֹ שְׂכִינָה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב
גֵּן נְעוּל אַחֲתֵי כָלָה.

וְהַגּוֹנִים לֹא מְאִירִים בְּרַקִּיעַ עַד
שֶׁיִּכְפַּס לְשֵׁם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
וּמִיד כְּשֶׁיִּכְפַּס לְשֵׁם, נֹאמַר בְּהֵם
נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאָרְאָה מְרֵאוֹת

שְׁתֵּה אֶפְרוּחֶיהָ אֵלּוּ מְאִירֵי תוֹרָה, מְאִירֵי
מִשְׁנֵה, מְאִירֵי קִבְלָה, דְּבִגְיָנְהוֹן לֹא זֹזָה שְׂכִינָתָא
מִיִּשְׂרָאֵל.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, פֶּתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן
וְאָמַר, וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהֵר
הַרְקִיעַ (דְּנִיאל יב א). אֵלּוּ אֲתוּוֹן, דְּאִינוֹן לְבוּשֵׁין
דְּאוּרִייתָא, מְרַקְמֵן מִכָּל גּוֹנָא דְנוּרָא, חָזוּר
וְסוּמְק וִירוּק וְאוּפָם, וּמְנַהֵן אֲתַפְרָשֵׁן לְכַמְּה
גּוֹנִין.

וְכָלֵהוּ גּוֹנִין, אִינוֹן מְרַקְמֵן בְּמִשְׁכָּא דְּגוּפָא
דְּכַר נֶשׁ דְּאִיהוּ בְּגִינָתָא דְּעֵדֶן, וִירְקִיעָא
בְּאֵלּוּ אֲתוּוֹן אִיהוּ מְצוּיָר וּמְרוּקֵם, בְּגִין
דְּכֵהוֹן אֲתַבְרִי.

זָהְרוּ אֵלּוּ נְקוּדֵין דְּנַהֲרִין בְּאֲתוּוֹן, וּבֵהוֹן
נַהֲרִין כְּכַבֵּיא בְּרַקִּיעָא בְּגִנְתָא דְּעֵדֶן,
וְכָלֵהוּ נַהֲרִין בְּעֵינַיִן דְּגוּפָא בְּגִנְתָא דְּעֵדֶן.
כְּזֹהֵר אֵלּוּ טַעְמֵי אוּרִייתָא, דְּכֵהוֹן מִתְנַהֲגִין
אֲתוּוֹן וּנְקוּדֵי, וּבֵהוּא גוּפָא דְּגִנְתָא,
כְּזֹהֵר דָּא נִשְׁמָתָא, דְּאִיהִי תְּנוּעָה דְּאֲתוּוֹן
וּנְקוּדֵי, דְּנַהֲרִין בְּאַנְפִּין וּבְעֵינַיִן, וּנִפְשָׁא אִיהִי
כְּלָלָא דְּאֲתוּוֹן, וְאִיהִי שְׂתוּפָא דְּגוּפָא, רוּחָא
אִיהִי כְּלָלָא דְּנְקוּדֵי דְּנַהֲרִין בְּעֵינַיִן.

קָם סְבָא חַד פֶּתַח וְאָמַר, בּוּצִינָא קְדִישָׁא,
כְּמָה חִלּוֹן נְטִרִין לָךְ בְּגִנְתָא דְּעֵדֶן, כְּמָה
מְשַׁרְיִין דְּמְלֹאכִין מְסַתְּפִלִין מִמְשַׁקּוּפֵי רְקִיעָא
בְּגִנְתָא, בְּזִמְנָא דְּתַעוּל תַּמָּן, וְכָלֵהוּ מְסַתְּפִלִין
בָּךְ, וּגּוֹנִין דְּרַקִּיעָא בָּךְ זָהְרוּ, בְּגִין דְּכָךְ נַהֲרָא
שְׂכִינָתָא, דְּאִיהִי זֹהֵר הַרְקִיעַ, וְגֵן אִיהוּ סְתִים
וְחֲתִים, עַד דְּתַעוּל בֵּיה שְׂכִינָתָא, הִדָּא הוּא
דְּכַתִּיב גֵּן נְעוּל אַחֲתֵי כָלָה (שִׁיר ד' יב).

וּגּוֹנִין לֹא נַהֲרִין בְּרַקִּיעָא עַד דְּתַעוּל תַּמָּן
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִיד דְּתַעוּל תַּמָּן,
אֲתַמַּר בְּהוֹן נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאָרְאָה מְרֵאוֹת

אֱלֹהִים. מֵה זֶה מְרָאוֹת? אֵלָא מִ"ר אוֹ"ת. מִר - שְׁנֵאמַר בּוּ מְלֹאכֵי שְׁלוֹם מִר יִבְכְּיוּ, וְהוּא אוֹת בְּצִבְאָ שְׁלוֹ, לוֹ נִפְתָּחִים הִרְקִיעִים, וּבּוּ מְאִירִים כָּל הַגּוֹנִים שְׁלָהֶם. וְכַעַת, מְנוּרָה הִקְדוּשָׁה, קוּם וְתֹאִיר אֶת גּוֹנֵי הִרְקִיעַ בְּאוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה, וְתֹאִיר הַכּוֹכָבִים בְּהֶם בְּנִקְדוֹת, כְּמוֹ הַזֹּהַר הַזֶּה, כִּסָּא הַכְּבוֹד, שְׁכַל הַנְּשֻׁמוֹת הִקְדוּשׁוֹת מִשָּׁם נִגְזְרוּ. קָם הַמְּנוּרָה הִקְדוּשָׁה, פִּתַח כְּמוֹ מִקְדָּם וְאָמַר: וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ - אֵלּוּ הָאוֹתִיּוֹת שְׁכַלְןָ כְּלוּלוֹת בְּאוֹת ב' שֶׁל בְּרָאשִׁית. ב' הִיא בֵּית, בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁשָׁם מְאִירוֹת בָּהּ כָּל הָאוֹתִיּוֹת. רִאשִׁית נִקְדָּה בְּהִיכְלוֹ כְּמוֹ זֶה: ב, שְׁעָלֶיהָ נֹאמַר כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֹךְ פְּנִימָה. תִּשַׁע נִקְדוֹת תְּלוּיּוֹת מִמֶּנָּה, וְהִיא סִפִּיר גְּזֻרְתָּם, עֲשִׂירִית לָהֶם.

וְאֵלּוּ הֵם שְׁמֵאִירִים בְּאוֹת ב', שְׁהִיא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמְעָלָה, וְסִפִּירִים נִקְרְאוּ עַל שֵׁם הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד א"ל, וְאַחֲרֵי שֵׁהֶם מְסַפְּרִים כְּבוֹד א"ל, נִקְרְאוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלֵי מָה, וְיִוֶּרֶד בָּהֶם יו"ד ה"א וְא"ו ה"א לְהֹאִיר בָּהֶם, שְׁעַל שְׁמוֹ נִקְרְאוּ, וְכָלֶם מְאִירִים בְּאוֹתִיּוֹת, אֵלּוּ הַסְּפִירוֹת, וְהָאוֹתִיּוֹת שְׁבָהֶם נִבְנִית, שְׁהִיא ב', כְּמוֹ זֶה, וְזֶהוּ סוּד הַדְּבָר - בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית. וְכִבּוֹת הַזֶּה יֵשׁ שְׁלֹשָׁה גִּגּוֹת, וְהֵם שְׁלֹשָׁה עֲמוּדִים הַתּוֹמְכִים אוֹתָהּ, וְהֵם ו' ו' ו'. עֲלֵיהֶם נֹאמַר וְיִי הַעֲמִידִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף. שְׁלֹשֶׁת הַעֲמוּדִים, אֵלּוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבֹת שְׁתּוֹמְכִים לְבֵית, שְׁהוּא שְׁכִינָה. וְחִשְׁקֵיהֶם, אֵלּוּ שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמַת, שְׁנֵאמַר בָּהֶם יִכִּין וּבִעֲזוֹ, וְעֲלֵיהֶם הַבֵּית עוֹמֵד, וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן זֶה נִקְדָּה מִבְּפָנִים

אֱלֹהִים (יִחְזַקְאֵל א' א'), מֵאֵי מְרָאוֹת אֵלָא מִ"ר אוֹ"ת, מִר דְּאִתְמַר בֵּיה מְלֹאכֵי שְׁלוֹם מִר יִבְכְּיוּ (יִשְׁעִיהוּ לִג' ז'), וְאִיהוּ אוֹת בְּצִבְאָ דִּילֵיהָ, לֵיהָ מִתְּפַתְחִין רְקִיעִין, וּבִיה נְהָרִין כָּל גְּוּוֹנִין דְּלְהוֹן, וְכַעַן בּוֹצִינָא קְדִישָׁא קוּם נְהִיר גְּוּוֹנִין דְּרְקִיעָא בְּאַתּוּוֹן דְּאוֹרֵייתָא, וְנְהִיר כְּכִבְיָא בְּהוֹן בְּנִקְוֵי, כְּזֵהר דָּא כְּרִסְיָא יְקָרָא, דְּכָל נְשֻׁמְתִין קְדִישִׁין מִתְּמָן אֲתַגְזְרוּ.

קָם בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, פִּתַח כְּמִלְקַדְמִין, וְאָמַר וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהָרוּ אֵלּוּ אֲתוּוֹן, דְּכָלְהוּ כְּלִילָן בְּאֵת ב' מִן בְּרָאשִׁית, ב' אִיהִי בֵּית, בִּי מִקְדָּשָׁא, דְּתִמָּן בָּהּ נְהָרִין כָּל אֲתוּוֹן, רִאשִׁית נִקְוֵה בְּהִיכְלֵיהָ, כְּגוֹוֹנָא דָּא ב, עֲלֵה אֲתַמַּר כָּל כְּבוֹדָה בַּת מְלֹךְ פְּנִימָה (תְּהֵלִים מֵה יד'), תִּשַׁע נִקְוֵי תְּלִיין מִינָה, וְאִיהִי סִפִּיר גְּזֻרְתָּם עֲשִׂירִית לוֹן.

וְאֵלּוּ אֵינּוֹן דְּנְהָרִין בְּאֵת ב' דְּאִיהִי בִי מִקְדָּשָׁא דְּלְעִילָא, וְסִפִּירִים אֲתַקְרִיאוּ עַל שֵׁם הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד א"ל (שֵׁם יט ב), וְלִבְתַּר דְּאֵינּוֹן מְסַפְּרִים כְּבוֹד א"ל, אֲתַקְרִיאוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלֵי מָה, וְנִחִית בְּהוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א לְאַנְהָרָא בְּהוֹן, דְּעַל שְׁמִיהָ אֲתַקְרִיאוּ, וְכָלְהוּ נְהִירִין בְּאַתּוּוֹן אֵלּוּ סְפִירָן, וְאַתּוּוֹן דִּי בְּהוֹן אֲתַבְּנִיאת דְּאִיהִי ב', כְּגוֹוֹנָא דָּא, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְּמִלָּה בְּחֻכְמָה יִבְנֶה בֵּית (מִשְׁלֵי כד ג).

וּבֵיתָא דָּא אִית לֵיה תְּלַת גְּגִין, וְאֵינּוֹן תְּלַת עֲמוּדִין דְּסְמִכִין לָהּ, וְאֵינּוֹן ו' ו' ו', עֲלֵיהוּ אֲתַמַּר וְיִי הַעֲמוּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף (שְׁמוֹת כז י), תְּלַת עֲמוּדִים אֵלּוּ תְּלַת אֲבָהֶן, דְּסְמִכִין לְבֵיתָא דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, וְחִשְׁקֵיהֶם אֵלּוּ תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, דְּאִתְמַר בְּהוֹן יִכִּין וּבִעֲזוֹ, וְעֲלֵיהוּ בֵּיתָא קִימָא, וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכּוֹן (שֵׁם כו כח) דָּא נִקְוֵה מִלְּגָאוּ, דְּסִתִּים

שנסתרת מבפנים. מברית זה ו', התפשטות של אותה נקדה שיהא י', מברית ודאי מן קצה, זו ה"א עליונה, אל הקצה, זו ה"א תחתונה. קשר של שלשת העמודים שהם ווי העמודים זה ח"י העולמים, שפך הם עולים שלש ו' ו' ו' לחשבון שמונה עשרה, שהוא צדיק יסוד עולם. ה' ה' פשוטעים מעמוד האמצעי, שנקרא הברית התיכון, נקראו אותם בריחים על שמו. זהו שכתוב וחמשה בריחים לקרשי צלע המשפן.

ותקון המשפן היה ציור של מעשה בראשית וגן עדן, ובאלו הציורים של הנקודות ורקמת הגונים ששם, המשפלים יזהרו, והכל בראשית - ב' ראשית, בה והמשפלים יזהרו, פזר זה אלה"ם, והוא הפסא לחשבון.

בין כך חזר הזקן כמו מקדם ואמר: מנורה הקדושה, חזר כך! נכנסת לגן ונבחרת לצאת משם, ומשם נכנסת למשפן שהוא ציור של מעשה בראשית ויצאת משם, יש לך לחזר לשם, שהרי פמה חילות שומרים עליך מהעם הקדוש לשמע מי הציורים ששם, שהם כמו דיורי השכינה, שנאמר בהם ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם. שודאי משפן ומנורה ומקדש ומזבח ושלחן, הכל הוא דיוקן של דיורי השכינה למעלה ולמטה.

מיד פתח רבי שמעון ואמר: ויעשו כל חכם לב בעשי המלאכה וגו'. מה זה כל חכם לב? אותו שהוא חכם בחכמה ובל"ב נתיבות שלה, שהם כלולים בששת ימי בראשית, והינו שש משור, שהם ששת ימי בראשית כלולים מעשר אמירות ול"ב שבילים, שהם ל"ב פעמים

מלגאו, מברית דא ו', אתפשטותא (ד) יג ו"ט) דהיא נקודה דאיהי י', מברית ודאי, מן קצה דא ה' עלאה, אל הקצה דא ה' תתאה, קשורא דתלת עמודים דאינון ווי העמודים, דא ח"י עלמין, דכף אינון סלקין תלת ו' ו' ו' לחושפן ח"י, דאיהו צדיק יסוד עולם, ה' ה' נטלין מעמודא דאמצעיתא דאתקרי הברית התיכון, אתקריאו אינון בריחים על שמייה, הדא הוא דכתיב (שמות כו כז) וחמשה בריחים לקרשי צלע המשפן וכו'.

ותקונא דמשפנא הוה ציורא דעובדא דבראשית, וגנתא דעדן, ובאלין ציורין דנקודין, ורקימו דגוונין, דתמן המשפלים יזהרו, וכלא בראשית, ב' ראשית, בה והמשפלים יזהרו, פזר דא אלה"ם, והוא הפס"א לחשבנא.

אדהכי הא סבא אתחזר כמלקדמין, ואמר בוצינא קדישא, חזר כך, עאלת לגנתא ואתבהילת לנפקא מתמן, ומתמן עאלת למשפנא דאיהו ציור דעובדא דבראשית, ונפקת מתמן, אית לך לאחזרא תמן, דהא פמה חילין נטרין לך מעמא קדישא, למשמע מאן ציורין דתמן, דאינון פגוונא דדיורין דשכינתא, דאתמר בהון (שם כה ח) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, דודאי משפנא ומנרתא ומקדשא ומדבחא ופתורא, פלא איהו דיוקנא דדיורין דשכינתא לעילא ותתא.

מיד פתח רבי שמעון ואמר ויעשו כל חכם לב בעושי המלאכה וגו' (שם לו ז), מאי פל חכם לב, ההוא דאיהו חכם בחכמה, ובל"ב נתיבות דיליה, דאינון פלילין בשית יומי דבראשית, והיינו שש משור, דאינון שית יומי דבראשית פלילין מעשר אמירן ול"ב

שְׂבִילִין, דַּאיִנוּן ל"ב זְמַנִּין אֱלֹהִי"ם בְּעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית.

וְהַמְשַׁבְּלִים, בְּהוּן אֶשְׁתַּמּוּדְעִין אַתּוּוֹן, דַּאֲתַמַּר בְּהוּן יוֹדַע הִיָּה בְּצִלְאֵל לְצַרְף אוֹתִיּוֹת שְׁפָהֶם נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ, וְאִינוּן כ"ח אַתּוּוֹן, וְאָרְבַּע סָרִי אַחַרְנִין גְּנִיזִין בְּהוּן, וְאֵלִין אִינוּן כ"ח אַתּוּוֹן, בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִי"ם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְעַלִּיהוּ אֲתַמַּר (תהלים קיא ו) פַּח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ, וּבְגִלוּתָא אֶסְתַּלַּק הָאִי כ"ח מְנַיְהוּ, וְאֲתַמַּר בְּהוּן (איכה א ו) וַיִּלְכוּ כֹּלָּא כַּח לְפָנֵי רוּדְף, וּבְגִין דָּא אֲמַרִין בְּקַדִּישׁ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא פַח אַדְנִי, לְקַבַּל כ"ח אַתּוּוֹן אַחַרְנִין, דַּאֲיִת בְּאֵלִין שְׁבַע תִּיבִין דַּאיִנוּן, יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְךְ לְעַלְמַי וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא, וְדָא אִיהוּ הַעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא בְּכָל פַּחוֹ, י"ד אַחַרְנִין אִינוּן יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְסִימָן אֹר לְאַרְבַּעַה עֶשֶׂר בּוּדְקִין אֶת הַחֲמִץ לְאֹר הַנֵּר, וּבְאֵלִין י"ד אַתּוּוֹן אוֹמְאָה, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (שמות יז טז) פִּי י"ד עַל פִּס יָה.

אֱלֹהִי"ם שְׁבַמְעֶשֶׂה בְּרֵאשִׁית. וְהַמְשַׁבְּלִים, בְּהֵם נוֹדְעִים הָאוֹתִיּוֹת, שְׁנֹאֲמַר בְּהֵם, יוֹדַע הִיָּה בְּצִלְאֵל לְצַרְף אוֹתִיּוֹת שְׁפָהֶן נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וְאָרֶץ, וְהֵם כ"ח אוֹתִיּוֹת וְאָרְבַּע עֶשְׂרֵה אַחֲרוֹת גְּנוּזוֹת בְּהֵן, וְאֵלוּ הֵן כ"ח אוֹתִיּוֹת בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וְעַלִּיהֶן נֹאֲמַר פַּח מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ. וּבְגִלוֹת הַסְּתַלַּק כ"ח זֶה מֵהֶם, וְנֹאֲמַר בְּהֵם וַיִּלְכוּ כֹּלָּא כַּח לְפָנֵי רוּדְף. וּמִשׁוּם זֶה אוֹמְרִים בְּקַדִּישׁ וְעַתָּה יִגְדַּל נָא פַח אַדְנִי, כְּנִגְדַּי כ"ח אוֹתִיּוֹת אַחֲרוֹת שֵׁשׁ בְּאֵלוּ שְׁבַע הַתְּבוֹת, שֶׁהֵן אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא מְבַרְךְ לְעַלְמַי וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא. וְזֶהוּ הַעוֹנָה אֲמֵן יְהֵא שְׁמִיָּה רַבָּא בְּכָל פַּחוֹ, י"ד אַחֲרוֹת, הֵם יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְסִימָן: אֹר לְאַרְבַּעַה עֶשֶׂר בּוּדְקִין אֶת הַחֲמִץ לְאֹר הַנֵּר. וּבְאֵלֵהּ הִי"ד אוֹתִיּוֹת שְׁבֻעָה, זֶהוּ שְׁפָתוֹב פִּי י"ד עַל פִּס יָה.

קָם הַזָּקֵן וְאָמַר: מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּוֹדָאֵי אֵלוּ אַרְבַּעַה עֶשֶׂר שֶׁל פּוּרִים הֵם, בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר בּוֹ וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר בּוֹ - זֶה י"ד י"ה, אֲבָל סִימָנִים שֶׁל כ"ח הֵם אֹר אַרְבַּעַה עֶשֶׂר, י"ד רֵאשׁוֹנִים שֶׁל כ"ח, י"ד הַשְּׁנָיִים הֵם בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר יוֹם וְכוּ', וְהֵם י"ד פְּרָקֵי יָד זְמִין וְיָד שְׁמַאל וְי"ד פְּרָקֵי הַגּוּף, וְהֵם שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים שֶׁל זְרוּעַ זְמִין, וְשְׁלֹשׁ שֶׁל זְרוּעַ שְׁמַאל, וְשְׁלֹשׁ שֶׁל שׁוֹק זְמִין, וְשְׁלֹשׁ שֶׁל שׁוֹק שְׁמַאל, וְשְׁנַיִם שֶׁל הַגּוּף. וְסוּד הַדְּבָר - וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה, וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֶגְבָה, וְהַפֵּל זֶה כְּמוֹ זֶה - תְּקוּן הַגּוּף כְּתוּב

קָם סָבָא וְאָמַר, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, בּוֹדָאֵי אֵלִין אַרְבַּע סָרִי דְפוּרִים אִינוּן, בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר בּוֹ וּבַחֲמִשָּׁה עֶשֶׂר בּוֹ דָּא י"ד י"ה, אֲבָל סִימָנִין דְכ"ח אִינוּן אֹר אַרְבַּעַה עֶשֶׂר י"ד קַדְמָאִין דְכ"ח, י"ד תְּנַיְינִין אִינוּן בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר יוֹם וְכוּ' (במדבר ט ה), וְאִינוּן י"ד פְּרָקִין דִּי"ד יְמִינָא, וְי"ד שְׁמַאלָא, וְי"ד פְּרָקִין דְּגוּפָא, וְאִינוּן תְּלַת פְּרָקִין דְּדְרוּעָא יְמִינָא, וְתְלַת דְּדְרוּעָא שְׁמַאלָא, וְתְלַת דְּשׁוּקָא יְמִינָא, וְתְלַת דְּשׁוּקָא שְׁמַאלָא, וְתִרִין דְּגוּפָא, וְרִזָּא דְמִלָּה שְׁלֹשָׁה פָּנִים יָמָה, וְשְׁלֹשָׁה פָּנִים נֶגְבָה וְכוּ' (מלכים א ז כה), וְכֹלָּא דָּא כְּגוּוֹנָא דְדָא, תְּקוּוֹנָא

דְּגוּפָא כְּתוּבָא דְמִשְׁכָּנָא, הָא תְּלַת זְמַנִּין אַרְבַּע סָרִי, פּוּרִים בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר

המשפך. הרי שלש פעמים
ארבעה עשר: פורים בארבעה
עשר בו, פסח אור לארבעה
עשר, שלישי - בראשון
בארבעה עשר יום, ועולים
לארבעים ושנים ימים, וזהו
ויעשו כל חכם לב.

ועשו ארון - זה שבת, שמשפך
הוא שש משזר, כולל ששה ימי
בראשית, שהם שתי זרועות -
חסד וגבורה, וגוף - העמוד
האמצעי, ושתי שוקים - שני
נביאי אמת, וצדיק אות ברית
ביניהם. המשפך, שכונה
התחתונה כלולה מכל תקוני
הגוף. צלע המשפך זה
מטטרו"ן, שפחה של הגבירה,
עליה נאמר עצם מעצמי, עצם
השמים לטהר. ארון ודאי זה
ל"ב, אש דולקת, כולל ל"ב
נתיבות, והוא שבת, ובו שכנה
עליונה שהיא תורת חכם, ובה
לב מבין, והיא נשמה יתרה
בשבת, היא חרות של שבת
שבגללה לא שולטים בעלי
הגיהנם על העולם. ומיהו
הגיהנם בגוף? זה הפכד, והיא
מזבח הנחשת להעבירו מן
העולם, ובכבד מרה, גיהנם
שבוערת בו.

בפרת הלב, זו פרישת סכת
שלום, שנאמר בה הפורש סכת
שלום. מנורה זה הראש, ושבעה
נרותיה עליה - הם שתי אזנים,
ושתי עינים, ושני נקבי החטם,
ופה, ומנורה לימין, ונאמר בה,
הרוצה להחכים - ידרים, משום
ששם המזבח בראש, והחכמה
שורה בראש, ובו מאירה
המנורה, משום שהוא שמן,
שנאמר בו פשמן הטוב על
הראש. פנפי הראה נאמר ויהיו
הפרכים פרכים למעלה
סככים בכנפיהם על הפרת, זו פפרת הלב.

בו, פסח אור לארבעה עשר, תליתאה בראשון
בארבעה עשר יום, וסלקין לארבעין ותריין
יומין, ודא איהו ויעשו כל חכם לב וכו' (שמות
לו ח).

ועשו ארון דא שבת, דמשפנא איהו שש
משזר, כליל שית יומין דבראשית,
דאינון תריין דרועין חסד וגבורה, וגוף עמודא
דאמצעיתא, ותריין שוקין תריין נביאי קשוט,
וצדיק אות ברית ביניהו, משפנא שכנינתא
תתאה כלילא מפלהו תקונין דגופא, צלע
המשפך דא מטטרו"ן, שפחה דמטרוניתא
עלה (דף יג ע"ב) אתמר (בראשית ב כג) עצם מעצמי,
עצם השמים לטהר (שמות כד ו), ארון ודאי דא
ל"ב, נור דליק, כליל ל"ב נתיבות, ואיהו
שבת, וביה שכנינתא עלאה, דאיהי תורת חכם,
ובה לב מבין, ואיהו נשמה יתירה דשבת,
ואיהו חירו דשבת, דבגינה לא שלטין מארי
דגיהנם על עלמא, ומאי ניהו גיהנם בגופא,
דא פכד, ואיהי מזבח הנחשת, לאעברא ליה
מעלמא, וכבד ביה מרה גיהנם דאוקיד ביה.
בפרת הלב דא פרישו דספת שלום, דאתמר
בה הפורש ספת שלום, מנרתא דא
רישא, ושבעה נרותיה עליה, אינון תריין
אודנין, ותריין עינין, ותריין נוקבי חוטמא,
ופומא, ומנרתא לימינא, ואתמר בה הרוצה
להחכים ידרים, בגין דתמן מוחא ברישא,
וחכמה במוחא שריא, וביה נהיר מנרתא, בגין
דאיהו משחא, דאתמר ביה (תהלים קלג ב) פשמן
הטוב על הראש, פנפי ריאה, עלייהו
אתמר (שמות כה כ) והיו הפרכים פורשי כנפים
למעלה, סככים בכנפיהם על הפרת, דא
בפרת הלב.

פְּתוּרָא דָא לְבָא, וְאִתְמַר בֵּיה שְׁלַחַן בְּצִפּוֹן,
 וְדָא שְׁכִינְתָא פְתָאָה, אִיהִי מְנַרְתָּא
 כַּד נְטִילָא מִימִינָא, וְשָׂרְיָא עֲלֵיה חֲכָמָה, וְאִתְמַר
 בֵּה הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וְכַד נְטִילָא
 מִשְׁמָאלָא דְאִיהִי גְבוּרָה, אִתְקְרִיאת פְּתוּרָא,
 וְאִתְמַר בֵּה הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, וְשָׂרְיָא
 עֲלֵיה בִינָה, דְאִתְמַר בֵּה (משלי י כב) בְּרַפְת יְהו"ה
 הִיא תַעֲשִׂיר, וְכַד נְטִילָא מְגוּפָא דְאִיהוּ עֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא, אִתְקְרִיאת מִשְׁכְּנָא כְּלִיל
 מִתְרוּיָיָהוּ.

שְׁלַחַן זֶה הַלֵּב, וְנֹאמַר בּוֹ שְׁלַחַן
 בְּצִפּוֹן, וְזוֹ הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה,
 הִיא מְנוּרָה, כְּשֶׁנוֹסַעַת מִיְמִין,
 וְשׂוֹרָה עֲלֵיהָ חֲכָמָה, וְנֹאמַר בֵּה,
 הַרוּצָה לְהַחֲפִים - יְדָרִים.
 וְכְשֶׁנוֹסַעַת מִשְׁמָאל, שְׁהִיא
 גְבוּרָה, נִקְרֵאת שְׁלַחַן, וְנֹאמַר
 בֵּה, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר - יִצְפִּין,
 וְשׂוֹרָה עֲלֵיהָ בִינָה, שְׁנֹאמַר בֵּה
 בְּרַפְת יְהו"ה הִיא תַעֲשִׂיר.
 וְכְשֶׁנוֹסַעַת מִהַגּוֹף, שְׁהִיא עֲמוּד
 הָאִמְצָעִי, נִקְרֵאת מִשְׁכָּן כְּלִיל
 מִשְׁנִיָּהֶם.

בִּיזוּר וְכִנּוּ אֵינוֹן תְּרִין כְּלִיִּין, וּבְהוֹן שְׂרִיִין
 תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, מוּחָא, עֲלֵיה
 אִתְמַר (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיְמִין, וְתַמָּן
 מְנַרְתָּא דְלִיק, לְבָא וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׁמָאל, וְתַמָּן
 פְּתוּרָא מִתְתַקְנָא, בְּגִין דְּלְבָא אִיהוּ לְשְׁמָאלָא,
 גּוּפָא עֲלֵיה אִתְמַר וּפְנֵי נֶשֶׁר, וְתַמָּן מִשְׁכְּנָא
 מִתְתַקְנָא, וְשְׁכִינְתָּא אִיהִי דְמוֹת אֶחָד
 לְאַרְבַּעַתָּן, וְאִיהִי ד' דְאֶחָד, וְאִיהִי אַרְבַּע
 אֲנָפִין דְכָל חֲתֵיה.

הַבִּיזוּר וְכִנּוּ הֵם שְׁתֵּי כְלִיּוֹת,
 וּבְהֵם שׁוּרִים שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמַת.
 הַמַּח, עֲלֵיו נֹאמַר וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 הַיְמִין, וְשֵׁם דּוּלְקַת הַמְּנוּרָה.
 הַלֵּב, וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְּׁמָאל, וְשֵׁם
 שְׁלַחַן מִתְקָן, מִשׁוּם שְׁלֵב הוּא
 בְּשִׁמְאֵל. עַל הַגּוֹף נֹאמַר וּפְנֵי
 נֶשֶׁר, וְשֵׁם הַמִּשְׁכָּן מִתְקָן,
 וְשְׁכִינָה שְׁהִיא דְמוֹת אֶחָד
 לְאַרְבַּעַתָּן, וְהִיא ד' שֵׁל אֶחָד,
 וְהִיא אַרְבַּע הַפָּנִים שֵׁל כָּל חֲתֵיה.
 מִשׁוּם שְׁבָה מְאִירוֹת אַרְבַּע
 אוֹתִיּוֹת, שְׁהֵן יְהו"ה וְהִיא דְמוֹת
 אָדָם, שְׁהוּא יו"ד ה"א וְא"ו
 ה"א, וְעֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת אֵלוֹ הֵן
 שְׁעוֹר קוּמָה שֵׁל הַגּוֹף הַזֶּה
 שְׁהוּא מִשְׁכָּן, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר
 עֶשֶׂר אֲמוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ, וְאִמְלָא
 אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִיִּים בְּחֲכָמָה
 וּבְתַבּוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה.
 בְּחֲכָמָה זֶה ו', בְּתַבּוּנָה זֶה ה',
 וּבְדַעַת זֶה ו', וּבְכָל מְלָאכָה זֶה
 ה'.

בְּגִין דְּבָה אַרְבַּע אֲתוּון נְהִירִין דְאֵינוֹן יְהו"ה,
 וְאִיהִי דְמוֹת אָדָם, דְאִיהוּ יו"ד ה"א
 וְא"ו ה"א, וְעֶשֶׂר אֲתוּון אֵלִין אֲנוּן שְׁעוֹר
 קוּמָא דְגּוּפָא דָא, דְאִיהוּ מִשְׁכְּנָא, וְעֲלֵיהוּ
 אִתְמַר (שמות כו טז) עֶשֶׂר אֲמוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ,
 וְאִמְלָא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִיִּים, בְּחֲכָמָה וּבְתַבּוּנָה
 וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה (שם לא ג), בְּחֲכָמָה דָא ו',
 בְּתַבּוּנָה דָא ה', וּבְדַעַת דָא ו', וּבְכָל מְלָאכָה
 דָא ה'.

דְּבַר אַחַר וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלוֹ
 אַרְבַּעַת יְסוּדוֹת הַגּוֹף, יְנַהִירוּ
 בְּהֵם אַרְבַּע חִיּוֹת, שְׁהֵן מְזַל
 אַרְיָה, מְזַל שׁוּר, מְזַל נֶשֶׁר, מְזַל
 אָדָם, שְׁפָרְצוּפוֹ שֵׁל אָדָם נֶפֶר
 בְּהֵם בְּפְנֵי הָאָדָם, וְזוּהִי הַכְּרַת
 פְּנִיָּהֶם עֲנַתָּה בָּם. כְּזֶהר זֶה

דְּבַר אַחַר, וְהַמְשַׁפְּלִים, אֵלִין אַרְבַּע יְסוּדִין
 דְּגּוּפָא, יְנַהִירוּ בְּהוֹן אַרְבַּע חִיּוּן, דְאֵינוֹן
 מְזַל אַרְיָה, מְזַל שׁוּר, מְזַל נֶשֶׁר, מְזַל אָדָם,
 דְּפָרְצוּפָא דְבַר נֶשׁ אֲשֶׁתְּמוּדַעַת בְּהוֹן בְּאֲנָפוּי

הַנְּשֵׂמָה, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים
בְּאִיבְרֵי הַגּוֹף, יִהְיוּ מְאִירִים אֶת
מְזֶלְם, כִּפְכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד.

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלוּ
אֲרַבְּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם. יִזְהָרוּ -
אֵלוּ אֲרַבְּעָה מְלֹאכִים, שֶׁהֵם
מִיכָא"ל גְּבֻרִיא"ל רְפָא"ל
נוֹרִיא"ל. כְּזֹהָר - זֶה כִּפְסָא
הַכְּבוֹד.

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלוּ
הַשְּׁפָתִים, שְׁנֹאמֵר בָּהֶם
וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח, וּבָהֶם אַחֲה"ע
בּוּמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנַ"ת זִסְשֵׁר"ץ,
שֶׁמְשַׁמְשִׁים בִּפְנֵי עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם
אוֹתִיּוֹת, וּבָהֶם חֲתוּף דְּבוּר
הַתְּפִלָּה לְשִׁבְחָ לְמֶלֶךְ. יִזְהָרוּ -
אֵלוּ הַעֵינַיִם, שְׁנֹאמֵר בָּהֶם
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹחַ.
שִׁבְעַת גְּלָדֵי הָעֵינַן הֵם, שֶׁמְאִירִים
בָּהֶם שִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לַכֶּת וְשֶׁמֶשׁ
וּלְבָנָה, שְׁנֹאמֵר בָּהֶם וְעֵינֵינוּ
מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹחַ, הֵרִי
תִּשְׁעָה, כְּמוֹ שֶׁתִּשְׁעַת נִקְדוֹת
הַתּוֹרָה, וְהֵרִי חֲמָה וּלְבָנָה בְּכֻלָּם
שִׁבְעָה כּוֹכְבִים הֵם, אִיךְ מִחֲשִׁיב
אוֹתָם כְּתוֹסַפֶּת עַל ז' אֵלָא
הַחֲמָה הִיא נִקְבָה לְגַבֵּי הַשְּׁמֶשׁ,
הַלְּבָנָה נִקְבָה לְגַבֵּי יָרֵחַ, וְשֶׁמֶשׁ
וְיָרֵחַ מְאִירִים לְשִׁבְעָה כּוֹכְבֵי
לַכֶּת, שֶׁהֵם כְּשִׁבְעַת גְּלָדֵי הָעֵינַן
וְשֶׁמֶשׁ וּלְבָנָה, הֵרִי תִשְׁעָה. בֵּת
עֵינַן עֲשִׂירֵית לָהֶם, כִּלְהַלּוּלָה
מִכְּלָם.

כְּזֹהָר הַרְקִיעַ, זֶה אֶסְפְּקֻלְרִיָּה
הַמְאִירָה בְּפָנֵי אָדָם, שֶׁמְמַנְהָ
תְּלוּיִים הָאֲזֹנִים וְהַעֵינַיִם וְחֲטָם
וּפֶה שֶׁהֵם מְנַהֲיְגֵי הַגּוֹף וְאִיבְרֵיו,
כְּמוֹ שֶׁהַטְּעָמִים הֵם מְנַהֲיְגֵי
הָאוֹתִיּוֹת וְהַנִּקְדוֹת שִׁבְתוֹרָה,
כְּמוֹ שֶׁשְׁפָתִים וְשֵׁנִים וְחֹךְ וְלָשׁוֹן
וְגֵרוֹן מְשַׁמְשִׁים לְאוֹתִיּוֹת, כִּף
כְּמוֹ זֶה כְּנָפֵי הָעֵינַן וְעַפְעָפִים שֶׁל
הָעֵינַן, וְשִׁלְשֵׁת גּוֹנֵי הָעֵינַן הֵם
מְשַׁמְשִׁים אֶת הָעֵינַן, וְהַכֵּל נִקְשֵׁר

דָּבָר נֶשׁ, וְדָא אִיהוּ הַפְּרַת פְּנִיָּהֶם עֲנָתָה
בָּם (ישעיה ג ט), כְּזֹהָר דָּא נִשְׁמַתָּא, וּמִצְדִּיקֵי
הַרְבִּים בְּאִבְרֵין דְּגוּפָא, יִהְיוּ נִהְרִין מְזֻלְיָיהוּ
כִּפְכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד.

דָּבָר אַחֵר, וְהַמְשַׁפְּלִים אֵלִין אֲרַבְּעַת סְטָרֵי
עֲלָמָא, יִזְהָרוּ אֵלִין אֲרַבְּעַת מְלֹאכֵיָא,
דְּאִינוּן מִיכָא"ל גְּבֻרִיא"ל רְפָא"ל נוֹרִיא"ל,
כְּזֹהָר דָּא פְּרִסְיָא יְקָרָא.

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁפְּלִים אֵלִין שְׁפָוֹן, דְּאַתְמַר
בְּהוּן וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שֹׁבַח, וּבְהוּן אַחֲה"ע
בּוּמ"ף גִּיכ"ק דְּטַלְנַ"ת זִסְשֵׁר"ץ, דְּמְשַׁמְשִׁין
בְּפוּמָא בְּכ"ב אַתְוֹן, וּבְהוּן חֲתוּף דְּבוּרָא
דְּצִלוּתָא לְשִׁבְחָ לְמֶלֶךְ, יִזְהָרוּ אֵלִין עֵינֵינִין,
דְּאַתְמַר בְּהוּן וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹחַ,
שִׁבְעָה גְּלָדֵי עֵינָא אִינוּן, דְּנִהְרִין בְּהוּן שִׁבְעָה
כְּכֵי לַכֶּת, וְשֶׁמֶשׁ אִינוּן וְסִיְהָרָא, דְּאַתְמַר בְּהוּן
וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִכְרֹחַ, הָא תִּשְׁעָה,
כְּגוֹוֹנָא דְּתִשְׁעַת נִקְוִדִין דְּאוֹרִיָּתָא, וְהָא חֲמָה
וּלְבָנָה בְּכֻלָּם שִׁבְעָה כְּכֵיָא אִינוּן אִיךְ חֲשִׁיב
לוֹן תוֹסַפֶּת עַל ז', אֵלָא חֲמָה אִיהִי נוֹקְבָא לְגַבֵּי
שְׁמֶשׁ, לְבָנָה נוֹקְבָא לְגַבֵּי יָרֵחַ, וְשֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ
אִינוּן נִהְרִין לְשִׁבְעָה כְּכֵי לַכֶּת, דְּאִינוּן
כְּשִׁבְעָה גְּלָדֵי עֵינָא, וְשֶׁמֶשׁ אִינוּן וְסִיְהָרָא הָא
תִּשְׁעָה, בֵּת עֵינַן עֲשִׂירֵית לוֹן, כִּלְהַלּוּלָא
מִכְּלָהוּ.

כְּזֹהָר הַרְקִיעַ, (דף יד ע"א) דָּא אֶסְפְּקֻלְרִיָּה
דְּנִהְרָא בְּאַנְפוּי דְּאָדָם, דְּמִינָה תְּלוּיִין
אוֹדֵנִין וְעֵינֵינִין וְחוּטְמָא וּפוּמָא, דְּאִינוּן מְנַהֲיְגֵי
גוּפָא וְאִבְרֵין דִּילֵיהּ, כְּגוֹוֹנָא דְּטְעָמִי, דְּאִינוּן
מְנַהֲיְגֵי אַתְוֹן וְנִקְוִדֵי דְּאוֹרִיָּתָא, כְּמָה דְּשְׁפָוֹן
וְשֵׁינִין וְחִיךְ וְלָשׁוֹן וְגֵרוֹן אִינוּן מְשַׁמְשִׁין
לְאַתְוֹן, הֵכִי כְּגוֹוֹנָא דָּא כְּנָפֵי עֵינָא וְעַפְעָפֵי
עֵינָא וְתִלְת גּוֹוִנֵי דְּעֵינָא, אִינוּן מְשַׁמְשִׁין

בְּחֶמֶשׁ נִקְדוּת כִּמוֹ זֶה: אֲאֵאֵא.
 אוֹתוֹת וּנְקוּדוֹת חֶמֶשׁ בְּתוֹךְ
 חֶמֶשׁ, וְעֲלֵיהֶם נֹאמֵר רְאֵשִׁיכֶם
 שְׁבֻטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וּשְׁטָרֵיכֶם כֹּל
 אִישׁ יִשְׂרָאֵל - הָרִי חֲמֹשֶׁה.
 טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב
 מַחְנֶיךָ מַחֲטָב עֲצִיף עַד שְׂאֵב
 מִימֶיךָ - הָרִי חֲמֹשֶׁה אַחֲרֵים,
 חֶמֶשׁ בְּתוֹךְ חֶמֶשׁ, אֵלֶּה הֵ"ה,
 וּמִהֶם נִתְּנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, זֶה
 י', וְכֹל הָעֵם רֹאִים אֵת הַקּוֹלֶת,
 מִצַּד שָׁל ו'.

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁפְּלִים - אֵלֹו
 בְּעֲלֵי מִקְרָא בְּעֲשִׂיהָ. יִזְהָרוּ -
 אֵלֶּה בְּעֲלֵי מִשְׁנֵה בִּיצִירָה, שֶׁהֵם
 חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה
 פְּנִים טְהוֹר וְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה
 פְּנִים טָמֵא. אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה
 פְּנִים טְהוֹר הֵם אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה
 אוֹתוֹת שֶׁל פְּרִשְׁת הַיְחִוּד
 הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהִיא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
 עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתוֹת, וְעֲשָׂרִים
 וְאַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל הַפְּרִשָּׁה
 הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הַיְחִוּד, שֶׁהִיא בְּרוּךְ
 שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,
 עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתוֹת שֶׁעֲלֵיהֶן
 נֹאמֵר כִּי תֹאמְרוּ לְבַיִת יַעֲקֹב.
 וּבְעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אוֹתוֹת
 שְׁפֹלוּלִים בָּהֶם עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה
 סְפָרִים, שֶׁהֵם כִּי שְׁשׂוּאֵב מִים
 הַתּוֹרָה, נֹאמֵר בָּהֶם וְתִגִּיד לְבַנֵּי
 יִשְׂרָאֵל. וּמִיָּהוּ שְׁשׂוּאֵבִים מִמֶּנּוּ
 כִּי הִלְלוּ, שֶׁהִיא שְׁכִינָה, כְּלוּלָה
 מִעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרֵי הַתּוֹרָה?
 זֶה צְדִיק, שֶׁהוּא נִהְרָ יוֹצֵא מִעֵדֶן
 הָעֲלִיּוֹן, מִשׁוּם שִׁיּוּרֵד בּוֹ ו',
 שֶׁהוּא בֶן יִיָּה.

וּבְגִלְיוֹת הַסְּתֵלֶק מִמֶּנּוּ, וְנֹאמֵר בּוֹ
 וְנִהְרָ יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ. יַחֲרַב בְּבֵית
 רֵאשׁוֹן, וַיִּבֶשׁ בְּבֵית שְׁנִי. וְהוּא
 דָּף בְּעֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה סְפָרִים.
 וְעַם כֹּל זֶה שֶׁהוּא יִבֶשׁ וְחָרַב,
 נֹאמֵר בּוֹ אֵל יִשָּׁב דָּף נְכֹלָם. אֵל
 דָּף בְּשְׁכִינָה שֶׁהִיא עֲשָׂרִים וְאַרְבַּעַה

לְעֵינָא, וְכֹלֵא אֲתַקְשֶׁר בְּחֶמֶשׁ נִקְוִידִין כְּגִוּוֹנָא
 דָּא אֲאֵאֵא, אֲתוֹן וְנִקְוִידי חֶמֶשׁ בְּגוֹ חֶמֶשׁ,
 וְעֲלֵיָּהוּ אֲתַמֵּר (דְּבָרִים כט ט)
 רְאֵשִׁיכֶם שְׁבֻטֵיכֶם
 זְקֵנֵיכֶם וּשְׁטָרֵיכֶם כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל הָא חֲמֹשֶׁה,
 טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב מַחְנֶיךָ מַחֲטָב
 עֲצִיף עַד שְׂאֵב מִימֶיךָ הָא חֲמֵשׁ אַחֲרֵינִין, חֲמֵשׁ
 לְגוֹ חֲמֵשׁ אֵלִין הֵ"ה, וּמִנֵּיָּהוּ אֲתִיָּהִיבוּ עֲשֶׂר
 דְּבָרִין דָּא י', (שְׁמוֹת כו טו) וְכֹל הָעֵם רֹאִים אֵת
 הַקּוֹלוֹת מִסְּטָרָא דו'.

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשַׁפְּלִים, אֵלִין מְאָרֵי מִקְרָא
 בְּעֲשִׂיהָ, יִזְהָרוּ אֵלִין מְאָרֵי מִשְׁנֵה
 בִּיצִירָה, דְּאֵינּוֹן מְאָרֵי מִתְּנִיתִין מ"ט אֲנַפִּין
 טְהוֹר וּמ"ט אֲנַפִּין טָמֵא, מ"ט אֲנַפִּין טְהוֹר
 אֲנּוֹן מ"ט אֲתוֹן דְּפִרְשָׁה דִּיחֻוּדָא עֲלָאָה דְּאִיהוּ
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כ"ה אֲתוֹן, וְכ"ד אֲתוֹן דְּפִרְשָׁה
 תְּנִינָא דִּיחֻוּדָא דְּאִיהִי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד, כ"ה אֲתוֹן עֲלֵיָּהוּ אֲתַמֵּר (שְׁמוֹת
 יט א) פֹּה תֹאמְרוּ לְבַיִת יַעֲקֹב, וּבְכ"ד אֲתוֹן
 דְּכִלְיָן בְּהוֹן כ"ד סְפָרִים, דְּאֵינּוֹן כ"ד דְּשְׂאִיב
 מִן יִמָּא דְּאוּרִיָּתָא, אֲתַמֵּר בְּהוֹן וְתִגִּיד לְבַנֵּי
 יִשְׂרָאֵל, וּמֵאֵי נִיָּהוּ דְּשְׂאִיבִין מִנֵּיהּ הָאֵי כ"ד
 דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא, כְּלִילָא מְכ"ד סְפָרֵי
 דְּאוּרִיָּתָא, דָּא צְדִיק, דְּאִיהוּ נִהְרָ דְּנַפְיָק מִעֵדֶן
 עֲלָאָה, בְּגִין דְּנַחֲתִית בֵּיהּ ו', דְּאִיהוּ בֶן יִיָּה.

וּבְגִלְיוֹתָא אֲסִתְלַק מִנֵּיהּ, וְאֲתַמֵּר בֵּיהּ (יִשְׁעִיהוּ יט
 ה) וְנִהְרָ יַחֲרַב וַיִּבֶשׁ, יַחֲרַב בְּבֵית
 רֵאשׁוֹן, וַיִּבֶשׁ בְּבֵית שְׁנִי, וְאִיהוּ דָּף בְּכ"ד
 סְפָרִים, וְעַם כֹּל דָּא דְּאִיהוּ חָרַב וַיִּבֶשׁ, אֲתַמֵּר
 בֵּיהּ אֵל יִשׁוּב דָּף נְכֹלָם (תְּהִלִּים עַד כא), אֵל יִשׁוּב
 דָּף, דְּאִיהוּ צְדִיק בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וָעֶד, ד' דְּשְׂכִינְתָּא, דְּאִיהִי כ"ד אֲתוֹן
 דִּיחֻוּדָא, עֲלֵיָּה אֲתַמֵּר (מַלְכִּים א ב מו) וְהַמְלִךְ
 יִשָּׁב דָּף, שֶׁהוּא צְדִיק, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,

אותיות היחוד, עֲלֶיָהּ נֶאֱמַר וְהַמְלִיךְ שְׁלֹמֹה בְרוּךְ. וְעַל אֵלוּ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע האותיות נֶאֱמַר, וְשִׁמְתִי כַדְכֹד שְׁמֹשֶׁתֶיךָ וְכוּ'. הַעֲנֵי הִנֵּה הוּא ד'ךָ, וּבֵת זִוְגִיָה דְכָ"ה, וְאִיהִי כְדָ"ה עַל שְׁכֻמָּה, כ"ד ה', דְאִיהִי חֲמֻשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, וְאֵינוֹן ה' אֶצְבְּעָאן, דְּבַהוֹן אֲתַמַּר (בראשית כד טז) וְתַמְלָא כְדָ"ה וְתַעֲלַל.

וּמֵאַיִן שׁוֹאֲבִין, מְכָ"ה אֲתוּוֹן, וְרָזָא דְמִלָּה כ"ה תְּבַרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (במדבר ו כג). אֶת וְדָאֵי, בְּמֵאֵי אֲתַבְּרַכְתָּ וְאֲתַמְלִיאֲתָ, בְּאֶת ו' דְאִיהוּ פְּלִיל שֵׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דְאֵינוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, וּבִיָּה אֲתַעְבִּידַת אֹת.

כ"ה אִיהִי אֵימָא עֲלָאָה יִמָּא דְאוּרִיִּיתָא, ו' נְהַר דְנַפְיָק מִתְּפֹז, וּמִנִּיָּה אֲתַמְלִיאֲתָ כ"ד דְאִיהִי שְׁכִינְתָא תַּתָּאָה, וּמִנָּה אֲתַשְׁקִיא בְּגִלוּתָא, מַה דְהָהּ בְּקַדְמִיתָא הִיא אֲתַשְׁקִיא מִנִּיָּה, וְרָזָא דְמִלָּה (בראשית כד יח) וְתַמְהַר וְתוֹרְדַ פְּדָה עַל יָדָה וְתַשְׁקֵהוּ, וְעֲלֶיָהּ נֶאֱמַר וְתַאמַר שְׁתֵּה אֲדוּנִי, שְׁהוּא אֲדוּן שְׁלָה. וְתַכַּל לְהַשְׁקֵתוּ וְתַאמַר גַּם לְגַמְלִי"ךָ אֲשָׂאֵב. אֵלוּ מְאֲתִים אַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנָה תְּבוּת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע וְשִׁמּוֹנָה מְצוּת הַתּוֹרָה, שְׁבַהֲן גְּמוּלִי"י חֲלָב יוֹנְקִים וְעֲתִיקֵי מְשֻׁדִּים, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם שְׁנֵי שְׁדִיךְ תְּאוּמֵי צְבִיָּה, וְהֵם שְׁנֵי לִוְחֹת הַתּוֹרָה.

כ"ה הִיא הַשְּׁכִינָה הַעֲלִיוֹנָה שְׁבָה יִצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּמוֹ שְׁנֶאֱמַר כֹּה אָמַר יְהוָה פְּחָצוֹת הַלְלִיָּה וְכוּ'. הִיא עֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַיְחוד שֶׁל שְׁחֲרִית, וְעֲשָׂרִים וְחֲמֵשׁ אוֹתִיּוֹת הַיְחוד שֶׁל עֲרַבִית. וְשִׁמְתִי כַדְכֹד שְׁמֹשֶׁתֶיךָ - זוֹ שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה, שְׁהִיא כ"ד אוֹתִיּוֹת הַיְחוד שֶׁל שְׁחֲרִית וְכוּ' אוֹתִיּוֹת הַיְחוד שֶׁל עֲרַבִית.

שְׁלֹמֹה בְרוּךְ, וְעַל אֵלֶיךָ כ"ד אֲתוּוֹן אֲתַמַּר (ישעיהו נד יב) וְשִׁמְתִי כַדְכֹד שְׁמֹשֶׁתֶיךָ וְכוּ', הִיא עֲנֵי אִיהוּ ד'ךָ, וּבֵת זִוְגִיָה דְכָ"ה, וְאִיהִי כְדָ"ה עַל שְׁכֻמָּה, כ"ד ה', דְאִיהִי חֲמֻשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, וְאֵינוֹן ה' אֶצְבְּעָאן, דְּבַהוֹן אֲתַמַּר (בראשית כד טז) וְתַמְלָא כְדָ"ה וְתַעֲלַל.

וּמֵאַיִן שׁוֹאֲבִין, מְכָ"ה אֲתוּוֹן, וְרָזָא דְמִלָּה כ"ה תְּבַרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (במדבר ו כג). אֶת וְדָאֵי, בְּמֵאֵי אֲתַבְּרַכְתָּ וְאֲתַמְלִיאֲתָ, בְּאֶת ו' דְאִיהוּ פְּלִיל שֵׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דְאֵינוֹן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, וּבִיָּה אֲתַעְבִּידַת אֹת.

כ"ה אִיהִי אֵימָא עֲלָאָה יִמָּא דְאוּרִיִּיתָא, ו' נְהַר דְנַפְיָק מִתְּפֹז, וּמִנִּיָּה אֲתַמְלִיאֲתָ כ"ד דְאִיהִי שְׁכִינְתָא תַּתָּאָה, וּמִנָּה אֲתַשְׁקִיא בְּגִלוּתָא, מַה דְהָהּ בְּקַדְמִיתָא הִיא אֲתַשְׁקִיא מִנִּיָּה, וְרָזָא דְמִלָּה (בראשית כד יח) וְתַמְהַר וְתוֹרְדַ פְּדָה עַל יָדָה וְתַשְׁקֵהוּ, וְעֲלֶיָהּ אֲתַמַּר וְתַאמַר שְׁתֵּה אֲדוּנִי, דְאִיהוּ אֲדוּן דִּילָהּ, וְתַכַּל לְהַשְׁקוֹתוֹ וְתַאמַר גַּם לְגַמְלִי"ךָ אֲשָׂאֵב, אֵלֶיךָ רַמ"ח תִּיבִין דְקְרִיאַת שְׁמַע, דְאֵינוֹן שְׁקִילִין לְרַמ"ח פְּקוּדֵין דְאוּרִיִּיתָא, דְּבַהוֹן גְּמוּלִי"י חֲלָב יוֹנְקִין, וְעֲתִיקֵי מְשֻׁדִּים, דְאֲתַמַּר בְּהוֹן (שיר ז ט) שְׁנֵי שְׁדִיךְ כְּשֵׁנֵי עֲפָרִים תְּאוּמֵי צְבִיָּה, וְאֵינוֹן תְּרֵי לוֹחֵי אוּרִיִּיתָא.

כ"ה אִיהִי שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, דְּבַהּ נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, כְּמָה דְאֲתַּ אֲמַר (שמות יא ד) כֹּה אָמַר יְהוָה פְּחָצוֹת הַלְלִיָּה וְכוּ', אִיהִי כ"ה אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא דְשְׁחֲרִית, וְכ"ה אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא דְעֲרַבִית, וְשִׁמְתִי כַדְכֹד שְׁמֹשֶׁתֶיךָ (ישעיהו נד יב) דְאִיהִי כ"ד אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא קַדְמָאָה דְשְׁחֲרִית, וְכ"ד אֲתוּוֹן דִּיחֻדָּא דְעֲרַבִית.

כ"ה כ"ד דשחרית אינון מ"ט אנפין, ואית
 מ"ט אנפין לתתא מסטרא דישראל
 זוטא דאיהו מטטרו"ן, ואיהו מ"ט אנפין,
 ובהון יזהרו מארי משנה, דאיהי תניינא
 להלכה שפחה דיליה, בגין פי מרדכי היהודי
 משנה למלך (אסתר ו א), פגוונא דא משנה, (ד)
 משנה למלך, וביה יזהרו מארי מתניתין,
 פזוהר הרקיע דא הלכה, דאיהי קבלה למשה
 מסיני, וכמה עולימאן אית לה דאינון הלכות
 פסוקות, דאתמר בהון (שיר ו ח) ועלמות אין
 מספר, ואיהי סלקא על פלהו, הדא הוא
 דכתיב (משלי לא כט) ואת עלית על פלנה, ואיהי
 עם פלהו, פמה דאוקמוהו הלכה פרבים.
 ומצדיקן הרבים בה יהיו לעולם
 ועד, פפכבים ודאי דלית לון
 חושפנא, דכל פוכבא וכוכבא אתקרי עלמא
 יחידא, ודא הוא ועלמות אין מספר, ואלין
 עלמות אל תקרי עלמות, אלא עלמות, ובגין
 דצדיקיא אינון פפכבים, וכל חד אית ליה
 פכב, בגין דא אוקמוהו קדמאין, פל צדיק
 וצדיק אית ליה עולם בפני עצמו, וכל מאן
 דזכה להלכה חד ירית עלמא חד, פל שפן
 מאן דזכי למסכתא חדא, או לתרין, או לשתיין,
 דאתמר בהון (שיר ו ח) ששים המה מלכות, דכל
 מסכתא מטרוניתא איהי בגרמה, זפאה איהו
 מאן דירית לה בהאי עלמא, דהלכה עולימא
 דמטרוניתא, דאיהי קבלה, זפאין אינון
 דמשתדלין בשכינתא דאיהי על פלהו בהלכה,
 לאפקא לה מן גלותא, דאתמר בה (ישעיהו ג
 א) ובפשעיהם שלחה אפכם, ולמיזל לה לגבי
 בעלה, למהוי לה קבלה בדרועוי, לקיים
 בה (שיר ב ו) שמאלו תחת ראשי וכו'.

כ"ה כ"ד של שחרית הם
 ארבעים ותשעה פנים, ויש
 ארבעים ותשעה פנים למטה
 מצד של ישראל הקטן, שהוא
 מטטרו"ן, והוא ארבעים ותשעה
 פנים. ובהם יזהירו בעלי
 המשנה, שהיא שניה להלכה,
 השפחה שלו, משום פי מרדכי
 היהודי משנה למלך, כמו זה
 משנה - משנה למלך, ובו יזהירו
 בעלי המשנה. פזוהר הרקיע, זו
 הלכה, שהיא קבלה למשה
 מסיני, וכמה עלמות יש לה,
 שהן הלכות פסוקות, שנאמר
 בהן ועלמות אין מספר, והיא
 עולה על כלם. זהו שכתוב ואת
 עלית על פלנה, והיא עם כלם,
 כמו שבארוהו הלכה פרבים.
 ומצדיקן הרבים בה יהיו
 כפוכבים לעולם ועד. כפוכבים
 ודאי, שאין להם חשבון. שכל
 פוכב וכוכב נקרא עולם יחיד,
 וזהו ועלמות אין מספר. ואלו
 העלמות אל תקרי עלמות אלא
 עולמות. ומשום שהצדיקים הם
 כפוכבים וכלל אחד יש כוכב,
 בגלל זה פרושהו הראשונים, פל
 צדיק וצדיק יש לו עולם בפני
 עצמו, וכל מי שזכה להלכה
 אחת - יורש עולם אחד, פל שפן
 מי שזוכה למסכת אחת או
 שתיים או לששים, שנאמר בהם
 ששים המה מלכות, שכל מסכת
 היא גבירה בעצמה. אשרי הוא
 מי שיורש אותה בעולם הזה,
 שהלכה היא עלמת הגבירה,
 שהיא קבלה. אשריהם אותם
 שמשתדלים בשכינה, שהיא על
 כלם בהלכה, להוציאה מהגלות,
 שנאמר בה ובפשעיהם שלחה
 אפכם, ולהוליכה אל בעלה
 שתהיה לה קבלה בדרועותיו,
 ולקיים בה שמאלו תחת ראשי
 וכו'.

שְׁבִיבוֹת מִשְׁנֵה, שְׁהִיא מִטְטְרוֹן, שׁוֹלֵט, וְהוּא מִשְׁנֵה לְמַלְךְ, בְּמָקוֹם שֶׁהַגְּבִירָה יוֹשֶׁבֶת מִשְׁנֵה, וְזֶהוּ וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ. וּבִימֵי מִשָּׁה לֹא שְׁלֹטָה הַשִּׁפְחָה אֲלָא הַגְּבִירָה. אַחַר שִׁמְשָׁה מֵת וִירֵשׁ יְהוֹשֻׁעַ, שֶׁהוּא נֶעַר, בְּמָקוֹם הַמְּלָכוֹת שְׁלֹטָה הַשִּׁפְחָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר אֲנִי שֵׁר צָבָא יְהו"ה עֲתָה כְּאַתִּי.

וְהָרִי בְּאַרְנוֹ שִׁמְטְרוֹן הוּא מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה, וְעֲלִיו נֶאֱמַר אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמְרַכְבָּה בְּיַחֲדָה. מַה זֶה בְּיַחֲדָה? בְּיַחֲדָה שֶׁל עוֹלָם, אֲלָא אִם כֵּן הִיָּה חֲכָם וּמְבִין מִדַּעְתּוֹ. חֲכָם בְּחֻמְקָהּ וּמְבִין בְּבִינָה וְיִוֹדֵעַ בְּדַעַת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְאִמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻמְקָהּ בְּתִבּוּנָה וּבְדַעַת, מִשּׁוּם שֶׁהוּא מִשְׁכֵּן שֶׁהַתְּמֵלָא בְּשִׁלְשֵׁת הַדְּרָגוֹת הַלְלוּ. וּבְכָל מְלָאכָה - זֶה מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה, שְׁאֵין דּוֹרְשִׁים לָהּ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, אֲלָא בְּיַחֲדָה שֶׁל הָעוֹלָם, הַמְּרַכְבֵּי"ה שְׁלָה הוּא מִטְטְרוֹן, גּוֹף הַשְּׁכִינָה.

וּשְׁכִינָה, הִיא מ"ה, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א נִקְרָאת, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַכֹּלל שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת. הַרְכָּב שְׁלָה מִטְטְרוֹן, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר רָכַב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׁנָאן. מַה זֶה שְׁנָאן? שׁוֹר, נֶשֶׁר, אַרְיָה, אָדָם. וְזֶהוּ סוּד הַמְּרַכְבָּה - רַכ"ב מ"ה וְדָאִי.

וּמִטְטְרוֹן הוּא אַרְוֹן, גּוֹף לַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב, שֶׁהוּא עֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְהוּא שְׁלֶחַן, שְׁלֶחַן הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא ל"ב, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ ל"ב מְבִין, וְהוּא לְשִׁמְאֵל. וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שְׁלֶחַן בְּצַפּוֹן.

וְהוּא מְנוּרָה אֲשֶׁר דּוֹלְקֵת מִצַּד הַשְּׁכִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ נֵר יְהו"ה,

דְּבַגְלוֹתָא מִשְׁנֵה דְאִיהִי מִטְטְרוֹן שְׁלֹטָא, וְאִיהִי מִשְׁנֵה לְמַלְךְ, בְּאַתְרֵי דְמִטְרוֹנִיתָא יְתִבָּא מִשְׁנֵה, וְדָא אִיהִי (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֵשׁ גְּבִירָתָהּ, וּבִיּוֹמוֹי דְמִשָּׁה לֹא שְׁלֹטָא שִׁפְחָה אֲלָא מִטְרוֹנִיתָא, לְבַתְרֵי דְמִית מִשָּׁה וִירִית יְהוֹשֻׁעַ דְאִיהִי נֶעַר, בְּאַתְרֵי מְלָכוֹתָא שְׁלֹטָא שִׁפְחָה, כְּמָה דְאַתְרֵי אָמַר (יהושע ה יד) אֲנִי שֵׁר צָבָא יְהו"ה עֲתָה כְּאַתִּי.

וְהוּא אוֹקִימָנָא, מִטְטְרוֹן אִיהִי מַעֲשֵׂה מְרַכְבָּה, וְעֲלִיהּ אֲתָמַר אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמְרַכְבָּה בְּיַחֲדָה, מַאי בְּיַחֲדָה בְּיַחֲדָה דְעֲלָמָא, אֲלָא אִם כֵּן הִיָּה חֲכָם וּמְבִין מִדַּעְתּוֹ, חֲכָם בְּחֻמְקָהּ וּמְבִין בְּבִינָה וְיִוֹדֵעַ בְּדַעַת, דְאַתְמַר בְּהוֹן (שמות לא ג) וְאִמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחֻמְקָהּ בְּתִבּוּנָה וּבְדַעַת, בְּגִין דְאִיהִי מִשְׁפָּנָא דְאַתְמַלֵּי בְּתַלְתַּל דְרָגִין אֲלִין, וּבְכָל מְלָאכָה דָא מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית שְׁכִינָתָא תַּתְּאָה, דְאֵין דּוֹרְשִׁין לָהּ בְּעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, אֲלָא בְּיַחֲדָה דְעֲלָמָא, מְרַכְבֵּי"ה דִּילָהּ אִיהִי מִטְטְרוֹן גּוֹף שְׁכִינָתָא.

וּשְׁכִינָתָא אִיהִי מ"ה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א אֲתַקְרִיאַת, בְּגִין דְאִיהִי כֹלְלָא דְעֶשֶׂר סְפִירוֹן, רָכַב דִּילָהּ מִטְטְרוֹן, עֲלִיהּ אֲתָמַר (תהלים סח יח) רָכַב אֱלֹהִים רְבוּתִים אֶלְפֵי שְׁנָאן, מַאי שְׁנָאן? שׁוֹר נֶשֶׁר אַרְיָה אָדָם, וְדָא אִיהִי סוּד מְרַכְבֵּי"ה, רַכ"ב מ"ה וְדָאִי.

וּמִטְטְרוֹן אִיהִי אַרְוֹן, גּוֹפָא לְאוֹרִייתָא דְבְּכַתָּב דְאִיהִי עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, וְאִיהִי שְׁלֶחַן, פְּתוּרָא דְשְׁכִינָתָא דְאִיהִי ל"ב, דְאַתְמַר בֵּיהּ ל"ב מְבִין, וְאִיהִי לְשִׁמְאֵל, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין שְׁלֶחַן בְּצַפּוֹן.

וְאִיהִי מְנוּרָה נֵר דְלִיק מִסְטָרָא דְשְׁכִינָתָא,

וְצָרִיף לְהִיּוֹת לִימִין שִׁיקְבַּל שְׁמֹן, וּמִשּׁוּם זֶה מְנוּרָה בְּדָרוֹם. זֶהוּ כְּלִי לְקַבֵּל פְּתִילָה וְשֶׁמֶן וְאוֹר. פְּתִילָה - שְׂכִינָה, הַשְּׁמֶן שֶׁלָּהּ - צָדִיק, שְׁמֵן פְּתִית. הָאוֹר שֶׁלָּהּ - עֲמוּד הָאֲמָצְעִי. כְּמוֹ זֶה הַנֶּפֶשׁ, שֶׁהִיא שְׂתוּף הַגּוֹף, הִיא פְּתִילָה, הַרוּחַ זֶה הַשְּׁמֶן, הָאוֹר זֶה הַנֶּפֶשׁ, הַכְּלִי זֶה הַגּוֹף, הוּא עֶבֶד, וְהוּא רֹכֵב לְשִׁלְשֵׁת הַצְּדָדִים הַלְלוֹ, שֶׁהֵם קָשֶׁר שֶׁל יְחִיד אֶחָד, שֶׁהֵם גַּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם.

וְעֶבֶד זֶה הוּא כְּנוּי לְכָל הַשְּׁמוֹת, שְׁנוּי לְכָל הַשְּׁמוֹת, וְכוּ מְרַכִּיבִים כָּל הָאֵילָנוֹת הָעֲלִיוֹנִים מִצַּד שֶׁל טוֹב. הַמְּרַכְּבוֹת שֶׁל צַד הָרַע, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וְלֹא בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה. מַה זֶה עֲרִיּוֹת? סְמָ"ל וְנַח"שׁ, לֹא צָרִיף לְהִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, שֶׁהֵם מִשְׁחֵי"ת א"ף וְחַמ"ה, לְהִיּוֹת שְׁלִישֵׁי בִּינְיָהֶם, שֶׁלֹּא מִתְקַשְּׂרִים בָּהֶם, אֲלֹא שִׁיחֵי שְׁנֵיהֶם בְּפָרוֹד, וּמִשּׁוּם זֶה אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה. וּבְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּהַפּוֹךְ - אֵין דּוֹרְשִׁים בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ פָּרוֹד, אֲלֹא בְּיָחִיד, שֶׁהוּא יְחִיד אֶחָד, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא יֵאָכַל אָדָם שְׁנַיִם וְלֹא יִשְׁתֶּה שְׁנַיִם.

וְדָא בְּמִרְכָּבָה בְּיָחִיד, מִשּׁוּם שִׁיחִיד אֵין לוֹ שְׂתוּף, שֶׁהוּא מִטְטְרוּ"ן, כְּמוֹ שֶׁהַנֶּפֶשׁ אֵין לָהּ שְׂתוּף בְּגוֹף. וְלָמָּה אָמַר אֲלֹא אִם כֵּן הִיא חֶכֶם וּמִבִּין מִדְּעֵתוֹ? כֵּאֵן מִשְׁמַע שֵׁישׁ לוֹ מְרַכְּבָה לְמַעַלָּה לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהִיא מְלֹאכָה שְׁלוֹ, וּמַהִי? אוֹתָהּ שִׁכְלוּלָה מִחֶכְמָה בִּינָה וְדַעַת, שֶׁהֵם יְהוּ"ו, הַמְּלֹאכָה שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת, הִיא ה' שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה, הַשְּׁלֹמוֹת שֶׁל שְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר וְתָכַל כָּל עַבְדְּתָ

דְּאֶתְמַר בָּהּ גַּר יְהוּ"ה, וְצָרִיף לְמַהוּי לִימִינָא לְקַבֵּל מִשְׁחָא, וּבְגִין דָּא מְנוּרָה בְּדָרוֹם, דָּא אִיהוּ מְאָנָא לְקַבֵּל פְּתִילָה וּמִשְׁחָא וְנַהוּרָא, פְּתִילָה שְׂכִינָה, מִשְׁחָא דִילָהּ צָדִיק שְׁמֵן פְּתִית, נַהוּרָא דִילָהּ עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, כְּגוּוֹנָא דָּא נִפְשָׁא דְאִיהִי שְׂתוּפָא דְגוּפָא אִיהִי פְּתִילָה, רוּחַ דָּא מִשְׁחָא, נַהוּרָא דָּא נִשְׁמַתָּא, מְאָנָא דָּא גוּפָא, אִיהוּ עֶבֶד, וְאִיהוּ רֹכֵב לְתַלְתָּל סְטְרִין אֲלִין, דְּאִינוּן קִיטוּרָא דִיחוּדָא חָדָא, דְּאִינוּן גַּר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם (משלי כ כו).

וְהָאִי עֶבֶד אִיהוּ כְּנוּיָא לְכָל שְׁמָהוּ, שְׁנוּי לְכָל שְׁמָהוּ, וּבִיָּה מְרַכִּיבִין כָּל אֲלָנִין עֲלָאִין מִסְטְרָא דְטוֹב, מְרַכְּבוֹת דְּסְטְרָא דְרַע, עֲלֵייהוּ אֶתְמַר וְלֹא בְּעֲרִיּוֹת בְּשִׁלְשָׁה, מַאי עֲרִיּוֹת סְמָ"ל וְנַח"שׁ, לֹא צָרִיף לְמַהוּי בְּשִׁלְשָׁה, דְּאִינוּן מִשְׁחֵי"ת א"ף וְחַמ"ה, לְמַהוּי תְּלִיתָאָה בִּינְיָהוּ, דְּלֹא מִתְקַשְּׂרִין בְּהוּן, אֲלֹא דִיהוּן תְּרוּוֹיְהוּ (דף טו ע"א) בְּפָרוֹדָא, וּבְגִין דָּא אֵין דּוֹרְשִׁין בְּעֲרִיּוֹת בְּתַלְתָּא, וְעוֹבְדָא דְּבְּרֵאשִׁית בְּהַפּוֹכָא, אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בְּשָׁנִים, דְּלֹא יַעֲבֹדוּן פָּרוֹדָא, אֲלֹא בְּיָחִיד דְּאִיהוּ יְחִידָא חָד, וּבְגִין דָּא לֹא יֵאָכַל אָדָם תְּרִי, וְלֹא יִשְׁתֶּה תְּרִי.

וְדָא בְּמִרְכָּבָה בְּיָחִיד, בְּגִין דִּיחִיד לִית לִיה שְׂתוּף דְּאִיהוּ מִטְטְרוּ"ן, כְּגוּוֹנָא דְּנִשְׁמַתָּא דְּלִית לָהּ שְׂתוּף בְּגוּפָא, וְאִמָּאִי אָמַר אֲלֹא אִם כֵּן הִיא חֶכֶם וּמִבִּין מִדְּעֵתוֹ, הִכָּא מִשְׁמַע דְּאִית לִיה מְרַכְּבָה לְעֵילָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, דְּאִיהוּ מְלֹאכָה דִילִיה, וּמַאי אִיהִי הִיא דְּאִיהִי כְּלִילָא מִחֶכְמָה וּבִינָה וְדַעַת, דְּאִינוּן יְהוּ"ו, מְלֹאכָה דְּתַלְתָּל אֶתְוּוֹן אִיהִי ה' שְׂכִינָתָא תַּתָּאָה, שְׁלִימוֹ דְּתַלְתָּל אֶתְוּוֹן, עֲלֶיהָ אֶתְמַר (שמות לט לב) וְתָכַל כָּל עַבְדְּתָ מִשְׁכַּן וְגו',

משפן וגו', והיא ה' של היום הששי. ומשום זה, אף על גב שאומרים אין דורשים במרכבה ביחיד, חזר ואמר, אלא אם פן היה חכם ומבין מדעתו. שודאי באלה השלש דורשים במרכבה ביחיד, ובלא אלו השלש אינו יחיד שלו, וזהו סוד, שהקדוש ברוך הוא למעלה אחד עם שכנינו.

ובשהוא למטה במטטרו"ן בלי שכנינו, משתנה בו, ומשום זה אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום יש שתי רשות, ומשום כך אמר אל תמירני בו, כי שמי בקרב, משום שמטטרו"ן הוא שני למלך, וכשהשכינה בלי בעלה, נקרא המלאך הזה משנה לה, ומשפנית, שלא יודעים בה החילות ומה שהיא גבירה. ובמה היא מתכסית? באותה שנקראת אמה.

וזהו שאמר הפתוח וכי ימכר איש את בתו לאמה. איש - זה הקדוש ברוך הוא, בתו - זו שכנינה, לאמה - בת זוגו של מטטרו"ן, שהיא מיטטרו"ן בתוספת יו"ד, ששפחה רעה היא אמה של ערב רב, ומשום אותה שפחה רעה ובניה לא מכירים אותה, היא מכסה בעבד שלה כמו הנשמה לגוף.

ובגלות הראשונה שלא חזרה למלכותה בת המלך ולא יצאה מאותו הגוף, לא יצאה חפשית, ובגולה נאמר בהם עבדים היינו לפרעה במצרים, משום שהיו פחת רשות אותו עבד, ומשום זה אמר פרעה במקום הזה, לא ידעתי את יהוה, וגם את ישראל לא אשלח, ומשום זה יצאו במנוסה פעבד שאין לו כתב שחרור וברח מאדונו. אבל בגולה האחרונה לא

ואיהי ה' דיום הששי, ובגין דא אף על גב דאמרינן אין דורשין במרכבה ביחיד, חזר ואמר אלא אם פן היה חכם ומבין מדעתו, דודאי באלין תלת דורשין במרכבה ביחיד, ובלא אלין תלת לאו איהו יחודא דיליה, ודא איהו רזא, דאיהו קודשא בריך הוא לעילא חד בשכינתיה.

וכד איהו לתתא במטטרו"ן בלא שכנינתיה, אשתני ביה, ובגין דא אמר אלישע אחר, שמא חס ושלום שתי רשויות יש, ובגין דא אמר אל תמירני בו, כי שמי בקרב, בגין דמטטרו"ן איהו שני למלך, וכד איהו שכנינתא בלא בעלה, אתקרי האי מלאך משנה לה, ואשתניאת דלא אשתמודעין בה חילין, ומה דאיהי מטרוניתא, ובמאי היא מתכסיא, בההיא דאתקריאת אמה.

ודא הוא דאמר קרא (שמות כא יג) וכי ימכור איש את בתו לאמה, איש דא קודשא בריך הוא, בתו דא שכנינתא, לאמה בת זוגיה דמטטרו"ן, דאיהי מיטטרו"ן בתוספת יו"ד, דשפחה בישא היא אמה דערב רב, ובגין דהיא שפחה בישא ובנהא לא אשתמודעין בה, איהי מתכסיא בעבדא דילה, פנשמתא בגופא.

ובגלותא קדמאה דלא חזרת למלכותהא ברתא דמלפא, ולא נפקת מההוא גופא, לא נפקת חפשית, ובגינהא אתמר בהון, עבדים היינו לפרעה במצרים בגין דהוה תחות רשו דההוא עבד, ובגין דא אמר פרעה בהאי אתר לא ידעתי את יי', וגם את ישראל לא אשלח (שמות ה ב), ובגין דא נפקו במנוסה, פעבדא דלית ליה כתב חירו וברח מרבוניה. אבל בפורקנא בתראה לא נפקת ברתא,

בְּהַאי עֲבָדָא כְּשִׁפְחָה, אֶלָּא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוא, בְּגִין דְּאוֹרֵייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, אִיהִי עֲמָה
בְּגִלּוּתָא בְּתִרְאָה, דְּאִיהִי חִירוֹ דִּילָהּ, מַה דְּלָא
הָוָה הָכִי בְּגִלּוּתָא קְדָמָא, דְּלָא הָוָה לָהּ
וְלִבְנָהָא אוֹרֵייתָא דְּאִיהִי חִירוֹ, דְּאוֹרֵייתָא וְדָאי
אִיהִי חִירוֹ, בְּמִלְכוּתָא דִּילָהּ בִּיקְרָא דִּילָהּ, הָדָא
הוא דְּכְתִיב (משלי ג טו) יְקָרָה היא מְפִינִינִים, וּבְגִין
דָּא לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים (שמות כו ז), וְדָא הוא
דְּאָמַר כִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תֵּצֵאוּ, וּבְמִנוּסָה לֹא
תֵלְכוּן, כִּי הוֹלֵךְ לְפָנֵיכֶם יְהוָה (ישעיה נב
יב). יְהוָה וְדָאי אִיהוּ יוֹקִים לֹוֹן מְעַפְרָא, וְאִיהוּ
נְהִיר עַל אֲנָפוּי דְּיִשְׂרָאֵל, וּבִיהּ אֲשַׁתְּמוּדְעִין
כָּל עֲלָמִין דְּאִינוּן (שם סא ט) זֶרַע בְּרוּךְ יְהוָה.
וְאַתְּפִשְׁט קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוא מְכָל כְּנוּיִין,
וּמְרַכְּבוֹת דְּמִטְטְרוּן, דְּאִינוּן
כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, מצפ"ץ, וְאַתְּמַר
בִּיהּ (ישעיה לב) וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ, וְהִיוּ עֵינֵיךְ
רְאוּת אֶת מוֹרִיךְ, בְּהֵוָה זְמַנָּא, כִּי עֵין בְּעֵין
יֵרְאוּ בְּשׁוּב יְהוָה צִיּוֹן (שם לב ט), וְאַתְּפִשְׁט
מְרַכְּבוֹת דְּלִתְתָּא, וְאַתְּלַבֵּשׁ בְּמְרַכְּבָהּ דִּילִיהּ
דְּאִיהִי אֲדַנִּי, שֵׁם הַמְרַכְּבָה דָּא יְהוָה, כְּנוּיִי
דָּא אֱלֹהִיִּם, דְּסָלִיק לְחֻשְׁבָּן אֱהִי"ה אֲדַנִּי,
וְאִיהוּ כְנוּיִי דְתַרִּין שְׁמָהֶן אֵלִין וּבִיהּ אֲתַפְסִיין.
אֱהִי"ה אִיהוּ יְהוָה, וְיְהוָה אִיהוּ כְּלִילָא דְשִׁית
סְטָרִין, דְּבַהוֹן חֲתִים שִׁית סְטָרִין,
וְאִינוּן יְהוָה הו"י וְהו"י וְהו"י וְהו"י יו"ה, יְהוָה
נְטִיל לִיהּ יְמִינָא דְּאִיהוּ חֶסֶד, וְחֲתִים בִּיהּ
לְחֻכְמָתָא, וּבִיהּ הָרוּצָה לְהַחְפִּים יְדָרִים. (דף טו
עב) הו"י נְטִיל לְשִׁמְאָלָא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, וְחֲתִים
בִּיהּ לְעוֹתָרָא, וּבִיהּ הָרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יֶצְפִּין,
וְהו"י פְּנָה לְמִזְרַח, וְנְטִיל לִיהּ עַמּוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, וְחֲתִים בִּיהּ בְּנִי, וְיְהוָה נְטִיל לִיהּ
נוטל לו ירך זמין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו

יוצאת הבת בעבד הזה כמו
שפחה, אלא בקדוש ברוך הוא,
משום שתורה, שהיא חרות, היא
עמה בגלות האחרונה, שהיא
החרות שלה, מה שלא היה כף
בגאולה הראשונה, שלא היה לה
ולבניה תורה שהיא חרות,
שתורה היא ודאי חרות,
במלכות שלה, בכבוד שלה. זהו
שכתוב יקרה היא מפנינים,
ומשום זה לא תצא כצאת
העבדים. וזה שאמר כי לא
בחפזון תצאו ובמנוסה לא
תלכוון כי הלך לפניכם יהוה.
יהוה ודאי, הוא יקים אותם
מהעפר, והוא מאיר על פני
ישראל, וכו' נודעים כל
העולמות שהם זרע ברוך ה'.
והתפשט הקדוש ברוך הוא
מכל הכנויים ומרכבות של
מטטרוין, שהם כוז"ו במוכס"ז
כוז"ו מצפ"ץ, ונאמר בו ולא
יכנף עוד מוריך והיו עיניך ראות
את מוריך. באותו זמן כי עין
בעין יראו בשוב יהוה ציון,
והתפשט מרכבות שלמטה
והתלבש במרכבה שלו, שהיא
אדני". שם המרכבה זה יהוה,
כנוי זה אלהי"ם, שעולה
לחשבון אהי"ה אדני", והוא
כנוי של שני השמות הללו, ובו
הם מתפסים.
אחי"ה הוא יהו"ו, שהוא כלול
מששה צדדים שבהם חותם
ששה צדדים, והם: יהו"ו הו"י
והו"י וי"ה הי"ו יו"ה. יהו"ו נוטל
לו זמין, שהוא חסד, וחותם בו
לחכמה, ובו הרוצה להחפים
יָדָרִים. הו"י נוטל לשמאל,
שהוא גבורה, וחותם בו לעשר,
ובו הרוצה להעשיר יצפין. והו"י
פנה למזרח ונוטל לו עמוד
האמצעי, וחותם בו בנים. וי"ה
נוטל לו ירך זמין ומסתכל בו למעלה, וחותם בו חיים. הי"ו

למטה, וחותם בו מזונות. מסתפל למעלה לחכמה ונקשר בירך זמין, וחותם בו חיים, משום שעל החכמה נאמר, והחכמה תחיה בעליה. מסתפל למעלה לאם העליונה ונקשר בירך שמאל וחותם בו מזונות. יו"ה פנה למערב, בצדיק שהוא ערוב, ששם מתערבים כל החילות, ונכלל בשמונה עשרה אותיות, שהם: יה"ו הו"י וי"ה הי"ו יו"ה וה"י. אלו הן שמונה עשרה אותיות שבהן ח"י העולמים נקרא, והצדיק בהן נקרא ח"י העולמים.

כך ההוו"ת הללו תלויות מהאם העליונה שהיא חיים, וצדיק על שמו נקרא ח"י, חיות המרפכה על שמה נקראו, משום שהאם העליונה היא חיים, כמו שנאמר עץ חיים היא למחזיקים בה, והיא מרפכה לחכמה.

מלכות שם ה', ובה נקרא יהו"ה בשלמות, שבע פעמים נקראה בה: יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה, ויש בהם כ"ח אותיות, שנאמר בהם (במדבר יד) ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, ובאלו שבעה השמות היא נקראת בת שבע, ועליהם נאמר שבע ביום הללתיך.

וה שלשים ושתים פעמים בשלשים ושנים אלהי"ם, הם ל"ב נתיבות חכמה, א' עם י"ה - איה מקום כבודו.

והמשפלים - אותם היכלות וצוירים של גן עדן, כלם מצוירים ומרקמים באותיות.

א - ציור של היכל גנוז, שהוא אנכי, שעולה לחשבון פס"א, והוא מצויר בנקודות, שהם פפוכבים שמאירים ברקיע, ובהם מצוירות נשמות ורוחות ונפשות של הצדיקים.

ירכא ימינא, ואסתפל ביה לעילא, וחתים ביה חיי, הי"ו נטיל ליה ירכא שמאלא, ואסתפל לתתא, וחתים ביה מזוני, אסתפל לעילא לגבי חכמה, ואתקשר בירכא ימינא, וחתים ביה חיים, בגין דחכמה עליה אתמר (קהלת ז

ב) והחכמה תחיה בעליה, אסתפל לעילא לגבי אימא עלאה, ואתקשר בירכא שמאלא, וחתים ביה מזוני, יו"ה פנה למערב בצדיק, דאיהו ערוב, דתמן מתערבין כל חיילין, ואתפליל בח"י אתוון, דאינון יה"ו הו"י וי"ה הי"ו יו"ה וה"י, אלין אינון י"ח אתוון, דבהון ח"י עלמין אתקרי, וצדיק בהון אתקרי ח"י עלמין.

כל הוויות אלין מאמא עלאה תליין, דאיהי חיים, וצדיק על שמיה אתקרי ח"י, חיות המרפכה על שמה אתקריאו, בגין דאיהי אימא עלאה חיים, כמה דאת אמר עץ חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), ואיהי מרפכה לחכמה.

מלכות תמן ה', ובה אתקרי יהו"ה בשלימו, שבעה זמנין אתקריאת בה, יהו"ה

יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה יהו"ה, ואית בהון כ"ח אתוון דאתמר בהון (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פ"ח יהו"ה, ובאלין שבעה שמהן אתקריאת היא בת שבע, ועליהו אתמר (תהלים

קיש קסח) שבע ביום הללתיך.

י"ה תלתין ותריין זמנין בתלתין ותריין אלהי"ם, אינון ל"ב נתיבות חכמה א' עם י"ה אי"ה מקום כבודו.

והמשפלים אינון היכלין וצוירין דגנתא דעדן, כלהו מצוירין ומרוקמין באתוון.

א ציורא דהיכלא גניזא דאיהי אנכי, דסליק לחושבן פס"א, ואיהו מצויר בנקודין, דאינון פככביא דנהרין ברקיעא ובהון מצוירין נשמתין ורוחין ונפשין דצדיקיא.

וְצִיּוּרָא דִּילִיָּה פְּגוּוֹנָא דָּא אֲדָּא אִיְהִי דִּיוֹקְנָא
 דְּקַמְזֵן ד, דְּאִיְהוּ נִיצוּץ וְרְקִיעַ, נִיצוּץ
 אִיְהוּ פְּכָב, וְעֵלְיָה אֲתָמַר (במדבר כד יז) דְּרַךְ פְּכָב
 מִיַּעֲקֹב, רְקִיעַ וְקָם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל, נִיצוּץ אִיְהוּ
 פְּכָב חֲמָה דְּנִהָרָא בְּרְקִיעָא, עֲטָרָה עַל רִישֵׁיָּה,
 לְתַתָּא אֲתַפְלַג א פְּגוּוֹנָא דָּא אֲ סִיְהָרָא דְתַחֲתוֹת
 רְקִיעַ וְתַרְוִיָּיהוּ בְּצִיּוּרָא דָּא אֲ (כַּד יִיְתִי
 סמא"ל לְאֲסַתְפְּלָא בְּהָ לְתַתָּא אֲסַתְפְּלַת לְעֵילָא,
 וְאֲתַפְסִיָּאֵת אֲנַפְהָא מִגְּיָה, וְהִדְרַת אֲנַפְהָא מִגְּיָה
 לְתַתָּא, וְאִיְהִי אֲתַרְחַקָּא מִגְּיָה.

בְּתַהוּא זְמָנָא, תַּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר בְּפֶסֶח לְיוֹם
 חֲגֻגְנִי (תהלים פא טז), בְּאֵן יִרְחָא, בְּיִרְחָא
 דְּאֲתַפְסִיָּא בִּיָּה סִיְהָרָא, וּמֵאֵן הוּא דְּמַכְסִי עֲלֵהָ
 יְהוּ"ה, דְּכֹן סְלִיק א בְּחֻשְׁבֹּן, י' לְעֵילָא י'
 לְתַתָּא ו' בְּאֲמַצְעֵיתָא, וְאִיְהוּ נָטִיר לָהּ, הֲדָא
 הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מב י) אֲנִי יְהוּ"ה הוּא שְׁמִי
 וְכו'.

ב הַיִּכְלָא לְנִקְוָדָה, גַּג דִּילָהּ אִיְהוּ רְקִיעַ,
 וְאִיְהוּ פִּתְחָא - עֲלֵיָּה אֲתָמַר (תהלים קד ב) נוֹטָה
 שְׁמַיִם פִּירִיעָה, וְאִיְהוּ ו' דְּמַכְסִי עַל נִקְוָדָה
 עֲלֵאָה וְתַתָּאָה וְאֲמַצְעֵיתָא, פְּגוּוֹנָא דָּא ו' (נ"א
 א) (נ"א ב).

צ תַּרְיִן נִצּוּצוֹת דָּאֵת צ אִינוּן צַר"י, תַּרְיִן רֵאשִׁין
 דְּצ אִינוּן תַּרְיִן דְּע'.

ש אֵית לָהּ תַּלְתַּת רֵאשִׁין, וְאִינוּן סְגוּ"ל, וְאִינוּן
 תַּלְתַּת נִקְוִדִין שַׁר"ק. ז (נ"א ו') רִישָׁא דִּילָהּ
 חֲל"ם חִיר"ק שׁוּר"ק בּוּ', קוּצָא מְלַגָּאוּ
 חִיר"ק קוּצָא דָּאֵת ג', וְכֻלָּא אֲתַרְמִיז בְּאֵת א,
 נִקְוָדָה לְעֵילָא חֲל"ם נִקְוָדָה לְתַתָּא חִיר"ק
 בְּאֲמַצְעֵיתָא שׁוּר"ק פְּגוּוֹנָא דָּא ו', וְעוּד תַּרְיִן
 נִקְוִדִין דָּאֵת א אִינוּן צַר"י, וְאִינוּן שַׁב"א,
 וְאִינוּן בְּדִיוֹקְנָא אֲחֵרָא א, פְּגוּן י' לְעֵילָא, ו'
 בְּאֲמַצְעֵיתָא, ד' לְתַתָּא, א (נ"א ד) אִיְהוּ קוּצָא לְעֵילָא, קוּצָא לְתַתָּא, קוּצָא

וְצִיּוּרָא שְׁלוֹ פְּמוֹ זָה: א. זוּהִי
 דְּמוּת הַקַּמְזֵן, שֶׁהוּא נִיצוּץ
 וְרְקִיעַ. הַנִּיצוּץ הוּא פּוֹכֵב, וְעֵלְיוֹ
 נֶאֱמַר דְּרַךְ פּוֹכֵב מִיַּעֲקֹב. רְקִיעַ -
 וְקָם שְׁבֵט מִיִּשְׂרָאֵל. נִיצוּץ הוּא
 פּוֹכֵב חֲמָה שְׁמַאִיר בְּרְקִיעַ,
 וְעֲטָרָה עַל רֵאשׁוֹ לְמִטָּה נִחְלַק א
 כּוּה: א, לְכַנֵּה שְׁמַתַּחַת הַרְקִיעַ,
 וְשְׁנֵיהֶם בְּצִיּוּרָא זֶה: (כְּשֵׁיבָא
 סְמָא"ל לְהַסְתַּכֵּל בְּהָ לְמִטָּה,
 מְסַתְּפַלַּת לְמַעְלָה וּמַכְסֶּה אֶת
 פְּנֵיהָ מִמְּנֵה, וּמַחְזִירָה פְּנֵיהָ מִמְּנֵה
 לְמִטָּה, וְהִיא מִתְרַחֶקֶת מִמְּנֵה.
 בְּאִוְרוֹ זְמַן, תַּקְעוּ בַּחֲדָשׁ שׁוֹפָר
 בְּפֶסֶח לְיוֹם חֲגֻגְנִי. בְּאִיָּה חֲדָשׁ?
 בַּחֲדָשׁ שְׁבוּ מִתְּפֶסֶה הַלְּבָנָה. וּמִי
 הוּא שְׁמַכְסֶּה עֲלֵיהָ? יְהוּ"ה, שְׁכֵן
 עוֹלָה א בְּחֻשְׁבוֹן: י' לְמַעְלָה, י'
 לְמִטָּה, ו' בְּאֲמַצְעַ, וְהוּא שׁוֹמֵר
 אוֹתָהּ. זְהוּ שְׁכֵתוֹב אֲנִי ה' הוּא
 שְׁמִי וְכו'.

ב - הַיִּכְלָ לְנִקְוָדָה, הַגַּג שְׁלָהּ הוּא
 רְקִיעַ, וְהִיא פִּתְחָא. - עֲלֵיוֹ נֶאֱמַר נוֹטָה
 שְׁמַיִם פִּירִיעָה, וְהוּא ו' שְׁמַכְסֶּה עַל
 הַנִּקְוָדָה הַעֲלִיּוֹנָה וְהַתַּחְתּוֹנָה
 וְהֶאֱמַצְעִיתָא, פְּמוֹ זָה: ו' (א ב).

צ - שְׁנֵי נִיצוּצוֹת שֶׁל הָאוֹת צ'
 הֵם צִירִי. שְׁנֵי הָרֵאשִׁים שֶׁל צ'
 הֵם שְׁנַיִם שֶׁל ע'.

ש - יֵשׁ לָהּ שְׁלֹשָׁה רֵאשִׁים, וְהֵם
 סְגוּ"ל, וְהֵם שְׁלֹשׁ נִקְוִדוֹת שַׁר"ק,
 ז' הָרֵאשׁ שְׁלָהּ חֲל"ם חִיר"ק
 שׁוּר"ק בּוּ', קוּץ מִבְּפָנִים, חִיר"ק
 קוּץ שֶׁל אוֹת ג', וְהַכֵּל נִרְמָז
 בְּאוֹת א'. נִקְוָדָה לְמַעְלָה - חֲל"ם,
 נִקְוָדָה לְמִטָּה - חִיר"ק, בְּאֲמַצְעַ -
 שׁוּר"ק, פְּמוֹ זָה: ו' וְעוּד שְׁמִי
 נִקְוִדוֹת שֶׁל אוֹת א', הֵם צִירִי
 וְהֵם שַׁב"א, וְהֵם בְּדְמוּת אֲחֵרַת
 א, פְּמוֹ י' לְמַעְלָה, ו' בְּאֲמַצְעַ, ד'
 לְמִטָּה. א (כ) הִיא קוּץ לְמַעְלָה,
 קוּץ לְמִטָּה, קוּץ בְּאֲמַצְעַ, וְהוּא

בְּאֲמַצְעֵיתָא, ד' לְתַתָּא, א (נ"א ד) אִיְהוּ קוּצָא לְעֵילָא, קוּצָא לְתַתָּא, קוּצָא

סגו"ל והוא שור"ק שלש נקודות, הפל הוא א. האותיות האחרות - היכלות וכסויים לאותיות הללו, והפל מרקם ומציר בפסא. ו' - שש דרגות לפסא. ס' - ששים גלגלי הפסא. שאותיות התורה נאמר בהן, אין מקדם ומאחר בתורה, אבל בפסא - כלם מתקנים כראוי, וסוד זה נמסר לחכמי לב.

ענין אחר, והמשפלים יזהרו - אלו הם אותיות, שהיה להם שכל להכנס לפני המלך כל אחת על תקונה. מצד של גבורה נכנסו כלן למפרע, משום שהיא זרוע שמאל תשר"י, וזה בראשי"ת - ב"א תשר"י, בגלל שבמדת הדין נברא העולם, ומשום זה נכנסו למפרע, והרי פרושה שבמיזן נברא העולם ובו נכנסו אותיות פסדרן, וסוד הדבר - אמרתי עולם חסד יבנה. ולכן כשנכנסו האותיות למפרע, ומתם פסדרן, לא רצה הקדוש ברוך הוא לברא בהן את העולם, עד ששתף אותן במיזן ובשמאל וברא בהן את העולם. נטר א"ב מפסדרן, ונטל תשר"י מלמפרע, ושתף בהן האות י' משמו, וברא בהם את העולם כדי שיתקיים הבנין, והם אב"י תשר"י. אב"י - אש"ר בידו נפש כל ח"י, ת' - תורת ה' תמימה, ש' - שבת, ר' - ראשית חכמה יראת ה'. ובכלם לא רצה להתחיל אלא באות ב', משום שהוא בנין אב, בנין העולם, ובה התחיל להתחיל, משום שבה עתיד לבנות ירושלים, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. שאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו. ובנין התורה והעולם באות ב' עתיד להבנות, ועליה קים העולם, ובאותו זמן

באמצעיתא, ואיהו סגו"ל ואיהו שור"ק תלת נקודין, פלא איהו א, אתון אחרנין היכלין וכסויין לאלין אתון, וכלא איהו מרוקם (ד) ומצוייר בכרסיא, ו' שית דרגין לכרסיא, ס' שתינ גלגלוי דכרסיא, דאתון דאורייתא אתמר בהון אין מוקדם ומאחר בתורה, אבל בכרסיא פלהו מתתקנן פדקא יאות, ורזא דא לחכימי לבא אתמסר.

דבר אחר והמשפלים יזהרו, אלין אינון אתון, דהוה לון שכל לאעלא קדם מלפא, פל חד על תקונוי, מסטרא דגבורה עאלו פלהו למפרע, בגין דאיהי דרועא שמאלא תשר"י, ודא איהו בראשי"ת פ"א תשר"י, בגין דבמדת הדין אתברי עלמא, ובגין דא עאלו למפרע, והא אוקמוהו דבימינא אתברי עלמא, וביה עאלו אתון פסדרן, ורזא דמלה אמרתי עולם חסד יבנה (תהלים פט ג), ובגין דא פד עאלו אתון למפרע, ומנייהו פסדרן, לא בעא קודשא בריך הוא למברי בהון עלמא, עד דשתף לון בימינא ושמאלא וברא בהון עלמא.

נטר א"ב מפסדרן, ונטל תשר"י מלמפרע, ושתף בהון את י' מן שמייה, וברא בהון עלמא, בגין דיתקיים בניינא, ואינון אב"י תשר"י, אב"י אש"ר בידו נפש פל ח"י, ת' תורת יהו"ה תמימה, ש' שבת, ר' ראשית חכמה יראת יי', ובכלהו לא בעא למתחיל אלא באות ב', בגין דאיהו בנין אב, בניינא דעלמא, ובה שארי למתחיל, בגין דבה עתיד למבני ירושלים, פמה דאת אמר (תהלים קמד ב) בונה ירושלים יהו"ה, דאם יהו"ה לא יבנה בית שוא עמלו בוניו בו (שם קכז א), ובניינא דאורייתא ודעלמא באות ב' עתידה למבני,

שנבנית, כאלו שבאותו זמן יבדא העולם ויבנה. וזה בראשית ברא אלהים. אבל כשחרב בית ראשון, כאלו היה העולם תהו ובהו, וזהו והארץ היתה תהו מיד דאתבניאת ויאמר אלהים יהי אור, משום שכל האותיות מאירות בה. ואף על גב שאור הוא א - האור שלו שמאיר בה ב' בחמשה אורות, שהם ה' עליונה של השם הקדוש.

ג - העמוד שתומך את הבית, שהוא גמילות חסדים טובים, הוא תומך את ד' שהוא דל"ת, ובאזנה מקום סומך אותו? בגלות. א' תומך ומאיר לב', ג' גומל חסד עם ד', ובמה? ג' היא גלגל, ובה כל האותיות מתגלגלות בכמה גלילי זהב. זהו שפתוב ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש. מה זה בתרשיש? אלא בתרי שש, והם בשתי זרועות - גדלה וגבורה, שבהן מתחילה התורה בב', ובהן שש פרקים, שהם שש אותיות בראשית שכלולות בעמוד האמצעי שהוא ו', ועליו נאמר וירא ראשית לו, לו - לאות ו', פי שם חלקת מחוקק ספון.

ד' - הדלת של הבית של ירושלים, ו' - העמוד שסמוך לדלת (לב), והיא דלת של שני שערים, שנאמר בהם פתחו לי שערי צדק, ומשום זה יש לדלת שני גגות, והם שתי זרועות, בלא ו', שהם ששה פרקים, היא דלת, וזהו דלותי ולי יהושע. ואות ד' היא זרוע שיש בה שתי אמות. ה' - שלמות של שתי זרועות וגוף, שהיא כלל של שלשת האבות. ו' - יחוד שלמות של אות ד', שהיא הלכנה.

ועלה קיימא עלמא, ובההוא זמנא דאתבניאת כאלו בההוא זמנא יתברי עלמא ויתבני, ודא בראשית ברא אלהים, אבל כד חרב בית ראשון כאלו הוה עלמא תהו ובהו, ודא איהו והארץ היתה תהו מיד דאתבניאת ויאמר אלהים יהי אור, בגין דכל אתון נהירין בה, ואף על גב דאור הוא א, אור דיליה דנהרא בה ב בחמש נהורין דאינון ה' עלאה דשמא קדישא.

ג עמודא דסמיה ביתא, דאיהו גמילות חסדים טובים, איהו סמיה לד דאיהו דל"ת, ובאן אתר סמיה לה בגלותא, א' סמיה ונהיר לב', ג' גמיל חסד עם ד', ובמאי, ג' איהי גלגל, ובה כל אתון מתגלגלין בכמה גלילי דדהבא, הדא הוא דכתיב (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש, מאי בתרשיש אלא בתרי שש, ואינון בתרין זרועין גדולה גבורה, דבהון שרי אורייתא בב', ובהון שית פרקין, דאינון ו' אתון בראשית, דכלילן בעמודא דאמצעיתא דאיהו ו', ועליה אתמר (דברים לג כא) וירא ראשית לו, לו לאת ו', פי שם חלקת מחוקק ספון.

ד דלת דביתא דירושלם, ו עמודא דסמיה לדלת (ג"א לב), ואיהי דלת דתרין זרועין, דאתמר בהון (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי צדק, ובגין דא אית לדלת תרין גגין, ואינון תרין זרועין, בלא ו' דאינון שית פרקין, איהי דלת ודא איהו (שם קיג ו) דלותי ולי יהושע, ואת ד' איהי זרועא דאית ביה תרין אמינן, ה שלימו דתרין זרועין וגופא דאיהי כללא דתלת אבהן, ו' יחודא שלימו דאת ד' דאיהי סיהרא.

שהיא כלל של שלשת האבות. ו' - יחוד שלמות של אות ד', שהיא הלכנה.

כר נהיר בה אתמר בה (ישעיהו ל כו) והיה אור
הלבנה פאור החמה, ואור החמה יהיה
שבועתים פאור שבועת הימים, ודא שלימו
דחמה וסיהרא דאינון ה"ה, בגין דאיהו ז'
פליל י"ו, ובגין דא איהו זכור ושמור, זכור
מסטררא דה' עלאה, שמור מסטררא דה' תתאה.
ח אית לה תלת גגין, ואינון ו' ו' ו' דכלילין
בח"י עלמין, ח' איהי מפשר חלמין טבין
בט', והא אוקמוהו חלמא טבא מסטררא דאת
ט', דאיהי סחור לה, כמה דאוקמוהו חלמא
טבא חזית, ודאי מתמן קא אתיא, בגין דאת
ט' איהי ספירה תשיעאה מעילא לתתא, ח'
ספירה תמינאה מתתא לעילא, ח' (דף טו
מסטררא דאת א', י' ספירה עשיראה,
עשירית האיפה, פד נחית ח' לגבה אתעבידת
ח"י, ואת י' פד סלקא בכ' אתקריאת פתר
עלאה, ועליה אתמר פתר יתנו לה, יהו"ה
אלהינו אבא ואימא, מלאכים המוני מעלה
אלין נשמתין דאינון מלאכים מסטררא
דמלכות, יחד פלם קדושה לה ישלשו, קדושה
ודאי איהי שכינתא, לה ישלשו אינון תלת
אבהן דאינון קדוש קדוש קדוש, יהו"ה
צבאות מאי צבאות אלין תרין נביאי קשוט,
מלא כל דא צדיק, הארץ כבודו דא שכינתא
דאיהי קדושה, דעלה אתמר אין קדושה פחות
מעשרה, ודא איהו כ' פתר.

כשמאיר בה, נאמר בה והיה
אור הלבנה פאור החמה, ואור
החמה יהיה שבועתים פאור
שבועת הימים. וזו שלמות של
חמה ולבנה שהם ה"ה, משום
שהוא ז' פולל י"ו, ומשום זה
הוא זכור ושמור. זכור - מצד
של ה' עליונה, שמור - מצד של
ה' תחתונה.

ח יש לה שלשה גגות, והם ו' ו'
ו' שפלולים בח"י עולמות. ח'
היא פותרת חלומות טובים בט',
והרי פרשוה, שחלום טוב מצד
של האות ט', שהיא סביב לה,
כמו שבארוהו, חלום טוב ראית
- ודאי משם זה בא. משום
שאות ט' היא ספירה תשיעית
מלמעלה למטה, ח' ספירה
שמינית ממטה למעלה, ח' מצד
של אות א', י' ספירה עשירית,
עשירית האפה. פשורדת ח'
אליה, נעשית ח"י, והאות י'
כשעולה עם כ', נקראת פתר
עליון, ועליו נאמר פתר יתנו לה
יהו"ה אלהינו, אבא ואמא,
מלאכים המוני מעלה - אלו
נשמות שהן מלאכים מצד
המלכות, יחד פלם קדושה לה
ישלשו, קדושה ודאי שהיא
שכינה, לה ישלשו - אלו שלשת
האבות שהם קדוש קדוש קדוש.
יהו"ה צבאות, מה זה
צבאות? אלו שני נביאי אמת.
מלא כל - זה צדיק. הארץ
כבודו - זו שכינה, שהיא קדושה
שעליה נאמר, אין קדושה פחות
מעשרה. וזהו כ' פתר.

ר - ויחלום והנה סלם מצב ארצה (בראשית כח)
ארצה - זו השכינה התחתונה,
וראשו מגיע השמימה - זו
השכינה העליונה, והנה מלאכי
אלהיים - זה מ', עלים בל'
וירדים בני, שנאמר בה איה
נפלת משמים הילל בן שחר. נאמר בו וירדים בו.

ר, ויחלום והנה סלם מצב ארצה (בראשית כח)
(י). דא שכינתא תתאה, וראשו מגיע
השמימה דא שכינתא עלאה, והנה מלאכי
אלהיים דא מ', עולים בל' וירדים בני,
דאתמר בה (ישעיהו יד יב) איה נפלת משמים הילל
בן שחר, אתמר ביה וירדים בו.

אָבֵר בְּס', בָּה סְלֵקִין, בְּגִין דְּאִיהִי ס'נָה, אִיהִי ס'לָם לְסֵלְקָא בְּל', ע בָּה מִסְתַּפֵּל וּבִיה מְצַפָּה, וְרָזָא דְמִלָּה וְכָל עֵינֵן לָךְ תְּצַפָּה, פ, בָּה כָּל לְשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח, בְּזִמְן שְׁעוּלָה לְמַקוּמוֹ. וְכִי כַעַת לֹא מְשַׁבְּחִים אוֹתוֹ כָּל לְשׁוֹן? לֹא, עַד שְׂיִתְקַים הַכְּתוּב וְהִיָּה ה' לְמִלָּךְ, לְמִלָּךְ וּדְאִי, בְּאוֹת ל', וּבְאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַים כָּל פָּה וְכָל לְשׁוֹן יִתְנוּ הֶדֶר לְמַלְכוּתָךְ.

צ - בָּהֵהוּא זְמַנָּא אֲתָמַר בָּה (משלי יד לד) צְדָקָה תְרוּמָם גּוֹי, וְלִית צְדָקָה אֲלֵא צְלוּתָא הָא אוּקְמוּהוּ, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה דְנִחְתָּא לְגַבִּי צְדָק וְאֲתַעֲבִידַת צְדָקָה, וְאֲתַפְּלִיל י"ה בְּתַרְוֵיהוּ בְּצַדִּיק וְצְדָקָה, ק בָּהֵהוּא זְמַנָּא יִסְלָקוּן לִיה קְלִין דְּצְלוּתִין קְלִין דְּאוּרִייתָא, וּבָהֵהוּא זְמַנָּא יְהֵא הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.

ר - רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הַנֶּם וְלִירוּשָׁלַיִם מִבְּשַׁר אֲתָן. ש - בָּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלְקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאתֵינוּ. לְרַחוּק שְׁנַתְקַרְב, דְּקְרוֹב קְרוֹב (ג"א דְרַחוּק רַחוּק) הָוָה. ת בָּה (איכה ד כב) תָּם עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתָךְ. (דף יז ע"א).

הַקְדָּמָה אַחֲרַת לְתַקוּנַי הַזֹּהַר בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם וְגוֹמַר. כְּתוּב הַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ וְגו', אֵלּוּ הֵם רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחִבְרִיו - רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ, וְרַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזִיָּא וְרַבִּי יִצְחָק וּשְׁאָר הַחִבְרִים, שְׁזַהְרִירוֹ זֶהר לְמַעְלָה כְּזֹהַר הַרְקִיעַ. מַה זֶה כְּזֹהַר? אֵלּא כְּשַׁעֲשׂוֹ אֶת הַחִבּוּר הַזֶּה, הַסְפִּימוּ עֲלֵי לְמַעְלָה, וְקָרְאוּ לוֹ סֵפֶר הַזֹּהַר. וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בּוֹ יִהְיוּ רַבִּים כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד, שְׁלֵא יִחְשִׁיף נְהוּרָא דְלְהוֹן לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים. בָּאוּתוֹ זְמַן

בְּגִין דְּאִיהִי ס'נָה, אִיהִי ס'לָם לְסֵלְקָא בְּל', ע בָּה מִסְתַּפֵּל וּבִיה מְצַפָּה, וְרָזָא דְמִלָּה וְכָל עֵינֵן לָךְ תְּצַפָּה, פ, בָּה כָּל לְשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח, בְּזִמְנָא דְסֵלִיק לְאַתְרֵיהּ, וְכִי כַעַן לֹא מְשַׁבְּחִין לִיה כָּל לְשׁוֹן, לָא, עַד דִּיתְקַיִים קָרָא (זכריה יד ט) וְהִיָּה יְהו"ה לְמִלָּךְ, לְמִלָּךְ וּדְאִי בְּאוֹת ל', וּבָהֵהוּא זְמַנָּא יִתְקַיִים כָּל פָּה וְכָל לְשׁוֹן יִתְנוּ הֶדֶר לְמַלְכוּתָךְ.

צ בָּהֵהוּא זְמַנָּא אֲתָמַר בָּה (משלי יד לד) צְדָקָה תְרוּמָם גּוֹי, וְלִית צְדָקָה אֲלֵא צְלוּתָא הָא אוּקְמוּהוּ, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה דְנִחְתָּא לְגַבִּי צְדָק וְאֲתַעֲבִידַת צְדָקָה, וְאֲתַפְּלִיל י"ה בְּתַרְוֵיהוּ בְּצַדִּיק וְצְדָקָה, ק בָּהֵהוּא זְמַנָּא יִסְלָקוּן לִיה קְלִין דְּצְלוּתִין קְלִין דְּאוּרִייתָא, וּבָהֵהוּא זְמַנָּא יְהֵא הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב.

ר - רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הַנֶּם וְלִירוּשָׁלַיִם מִבְּשַׁר אֲתָן (ישעיה מא כז). ש בָּה שְׁלוֹם שְׁלוֹם לְרַחוּק וְלְקְרוֹב אָמַר יְהו"ה וּרְפָאתֵינוּ (שם נז יט), לְרַחוּק שְׁנַתְקַרְב, דְּקְרוֹב קְרוֹב (ג"א דְרַחוּק רַחוּק) הָוָה. ת בָּה (איכה ד כב) תָּם עֲוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְלוֹתָךְ. (דף יז ע"א).

הַקְדָּמָה אַחֲרַת לְתַקוּנַי הַזֹּהַר בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִי"ם וְגוֹמַר, כְּתוּב הַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כְּזֹהַר הַרְקִיעַ וְגוֹמַר, אֵלּוּ אֵינּוּן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי וְחִבְרִיו, רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיָּה, וְרַבִּי אַבָּא, וְרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי חֲזִיָּא, וְרַבִּי יִצְחָק, וּשְׁאָר חִבְרֵיא, דְּאִזְדַּהְרוּ זִהִירוֹ לְעֵילָא כְּזֹהַר הַרְקִיעַ, מֵאִי כְּזֹהַר, אֲלֵא כַּד עֲבָדוּ הָאִי חִבּוּרָא, אִסְתַּפְּמוּ עֲלֵיהּ לְעֵילָא, וְקָרְאוּ לִיה סֵפֶר הַזֹּהַר, וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בִּיה יְהוֹן נְפִישִׁין כְּכּוֹכְבִים לְעוֹלָם וָעֶד, דְּלֹא אֲתַחְשִׁיף נְהוּרָא דְלְהוֹן לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִין, בָּהֵהוּא זְמַנָּא דְאַתְחַבֵּר הָאִי חִבּוּרָא,

רשותא אתייהיב לאלהיו לאספקא עמהון ביה, ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא, וכל חיילין דמלאכין עלאין, ונשמתין עלאין, למיהוי עמהון באספקאותא ורעותא פחדא.

פתח אליהו ואמר, רבון עלמין דאנת דאנת הוא חד ולא בחשפון, אנת הוא עלאה על

כל עלאין, סתימא על כל סתימין, לית מחשבה תפיסא בך פלל, אנת הוא דאפיקת עשר תקונין, וקרינן לון עשר ספירן, לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין, ועלמין דאתגליין, ובהון אתפסיאת מבני נשא, ואנת הוא דקשיר לון, ומיחד לון, ובגין דאנת מלגאו, פל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר, אתחשיב ליה פאלו אפריש בך.

וארין עשר ספירן אינון אזלין פסדרן, חד אריה, וחד קצר, וחד בינוני, ואנת הוא דאנהיג לון, ולית מאן דאנהיג לך, לא לעילא ולא לתתא ולא מפל סטרא, לבושין תקינת לון, דמנייהו פרחין נשמתין לבני נשא, וכמה גופין תקינת לון, דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון, ואתקריאו בתקונא דא, חסד דרועא ומינא, גבורה דרועא שמאלא, תפארת גופא, נצח והוד תרין שוקין, ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדש, מלכות פה תורה שבעל פה קרינן ליה.

חכמה מוחא איהו מחשבה מלגו, בינה לבא ובה הלב מבין, ועל אלין תרין כתיב (דברים כט כח) הנסתרות ליהו"ה אלהינו, פתר עליון איהו פתר מלכות, ועליה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית, ואיהו קרקפתא דתפלי, מלגו איהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאיהו ארז אצילות, איהו שקיו דאילנא בדרועוי וענפוי, פמיא דאשקי לאילנא, ואתרבי בההוא שקיו.

רבון העולמים, אנת הוא עלת העלות, סבת הסבות, דאשקי לאילנא בההוא נביעו, וההוא נביעו איהו פנשמתא לגופא, דאיהו חיים לגופא, ובך לית דמיון ולית דיוקנא מפל מה דלגו ולבר, ובראת שמיא וארעא, ואפיקת מנהון שמשא וסיהרא וככביא ומזלי, ובארעא אלגין ודשאין וגנתא דעדן ועשפין וחייון ועופין ונינין ובני נשא, לאשתמודעא בהון עלאין, ואיהו יתנהגון בהון עלאין ותתאין, ואיהו אשתמודעאן מעלאי ותתאי, ולית דידיע בך פלל. (דף יז ע"ב) ובר מינך לית יחידא בעלאי ותתאי, ואנת אשתמודע אדון על פלא, וכל ספירן פל חד אית ליה שם ידיע, ובהון אתקריאו מלאכיא, ואנת לית לך שם ידיע, דאנת הוא ממלא כל

שְׁמָהּ, וְאַנְתָּ הוּא שְׁלִימוֹ דְכֻלְהוּ, וְכַד אַנְתָּ תַסְתַּלַּק מִנְהוּן, אֲשַׁתְּאֲרוּ כְּלָהּ
שְׁמָהּ כְּגוּפָא בְּלָא נִשְׁמַתָּא.

אַנְתָּ חֲפִים וְלֹא בְּחֻכְמָה יִדְיָעָא, אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֹא מִבִּינָה יִדְיָעָא, לִית
לָךְ אַתְר יִדְיָעָא אֱלָא לְאַשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבִנֵי נִשְׂא,
וְלֹא־חֲזָא לֹון אִיךְ אַתְנַהִיג עֲלִמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאִינוּן צְדָק וּמִשְׁפָּט,
כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוּן דְּבִנֵי נִשְׂא, דִּין אִיהוּ גְבוּרָה, מִשְׁפָּט עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא,
צְדָק מְלֻכּוּתָא קְדִישָׁא, מֵאֲזִי צְדָק תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, הִין צְדָק אוֹת בְּרִית,
כְּלָא לְאַחֲזָא אִיךְ אַתְנַהִיג עֲלִמָא, אֲבָל לֹא דְאִית לָךְ צְדָק יִדְיָעָא דְאִיהוּ
דִּין, וְלֹא מִשְׁפָּט יִדְיָעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֲלִין מִדּוֹת כְּלָל.

קוּם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיִתְחַדְשׁוּן מְלִין עַל יְדֵךְ, דְּהָא רְשׁוּתָא אַתְיֵהִיב לָךְ לְגַלְעָה
רְזִין טְמִירִין עַל יְדֵךְ, מַה דְּלֹא אַתְיֵהִיב רְשׁוֹ לְגַלְעָה לְשׁוּם בְּרַשׁ
עַד כְּעַן, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פִּתַח וְאָמַר, לָךְ יְהוּ"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְכוּ' (ד"ה
א כט יא), עֲלִאִין שְׁמַעוֹ אִינוּן דְּמִיכִין דְּחֻכְרוֹן, וְרַעֲיָא מְהֵימְנָא אַתְעָרוּ
מִשְׁנַתְכוֹן, הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֲפָר (ישעיהו כו יט), אֲלִין אִינוּן צְדִיקָא דְאִינוּן
מִסְטָרָא דְהָהוּא דְאַתְמַר בְּהַ (שיר ה ב) אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, וְלֹא אִינוּן מִתִּים,
וּבְגִין דָּא אַתְמַר בְּהוּן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְכוּ', הַקִּיצוּ אַנְתָּ וְאַבְהֵן, רַעֲיָא מְהֵימְנָא
אַתְעָר אַנְתָּ וְאַבְהֵן לְאַתְעָרוּתָא דְשְׁכִינְתָּא דְאִיהִי יִשְׁנָה בְּגִלוּתָא, דְעַד כְּעַן
צְדִיקָא כְּלָהּ דְמִיכִין וְשִׁינְתָּא בְּחוּרֵיהוּן.

מִיָּד יְהִיבַת שְׁכִינְתָּא תְּלַת קְלִין לְגַבֵּי רַעֲיָא מְהֵימְנָא, וְיִימָא לִיהַ קוּם רַעֲיָא
מְהֵימְנָא, דְּהָא עֲלָךְ אַתְמַר (שיר ה ב) קוּל דוֹדֵי דוֹפֵק לְגַבֵּאי בְּאַרְבַּע
אַתּוּן דִּילִיהַ, וְיִימָא בְּהוּן, פִּתְחִי לִי אַחוּתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי, דְּהָא תַם
עוֹנָךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף לְהַגְּלוּתְךָ (איכה ד כב).

שְׂרָאשִׁי נְמָלָא טַל (שיר ה ב), מֵאִי נְמָלָא טַל אֱלָא אַמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
אַנְתָּ חֲשִׁיבַת דְּמִיּוּמָא דְאַתְחַרְבַּ בִּי מִקְדְּשָׁא דְעֵאלָנָא בְּבֵיתָא דִּילִי,
וְעֵאלָנָא בִישׁוּבָא, לֹא הָכִי, דְּלֹא עֵאלָנָא כָּל זְמַנָּא דְאַנְתָּ בְּגִלוּתָא, הָרִי
לָךְ סִימְנָא שְׂרָאשִׁי נְמָלָא טַל, ה"א שְׁכִינְתָּא בְּגִלוּתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחִיִּים
דִּילָהּ אִיהוּ טַל, וְדָא אִיהוּ יו"ד ה"א וַא"ו, וְה"א אִיהִי שְׁכִינְתָּא דְלֹא
מְחוּשְׁבֵן ט"ל, אֱלָא יו"ד ה"א וַא"ו, דְסִלִּיקוּ אַתּוּן לְחֻשְׁבֵן ט"ל, דְאִיהוּ
מְלִיא לְשְׁכִינְתָּא מִנְבִיעוֹ דְכָל מְקוּרִין עֲלִאִין, מִיָּד קָם רַעֲיָא מְהֵימְנָא,
וְאַבְהֵן קְדִישִׁין עֲמִיהַ, עַד פֶּאן רְזָא דִיחֻדָּא, מִפֶּאן וְאִילָךְ פְּרַשְׁתָּא קְדַמָּה
דְּסַתְרֵי אוּרִיתָא.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר:
בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, סוּד
יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ לַהוֹדִיעִם.
סוּד אֱלוֹהִים שְׁבַעִים פְּנִים
שֶׁהַתְּפִרְשָׁה מִלֵּת בְּרֵאשִׁית
בְּפִרְשָׁה הַזֹּאת.

תקון ראשון

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, זה השער
לה' צדיקים יבאו בו. זהו שער
הצדיקים שיש להם רשות
להפגס לשם, ואחרים ושאינם
צדיקים נדחים משם, בו
רשומים ומצוירים וחקוקים
דמיות של עליונים ותחתונים,
הציוור של אדם רשום שם, והוא
דמות אדם, הרשם של אריה שם
לזמן, ורשם של שור לשמאל,
ורשם של נשר באמצע, וסוד
הדבר - ודמות פניהם פני אדם,
ופני אריה אל הזמן לארבעתם
וכו'. לכל חיה ארבע פנים, אלו
ארבע אותיות של השם הקדוש
של יהו"ה שמאיר בהם. המלך
של כל החיות זה אדם, שהוא
יו"ד ה"א וא"ו ה"א שעולה
בחשבון אחד. דמות אדם זו
השכינה הקדושה, שהיא
דמותו.

היא חותם שלו, דמות שלו,
ועליה נאמר שימני כחותם על
לבך. שפך אמרה השכינה, שאף
על גב שאתה תסתלק למעלה
מהעולם, דמותך לא תזוז ממני
לעולם, כמו אותו חותם
שבאותו מקום שנדבק בו רשם
של בעל החותם, לא וזה ממנו
הדמות של החותם להיות ניכר,
ולכן אמרה כחותם ישראל בגלות,
שימני כחותם על לבך, כציוור
התפלין של יד שהן כנגד הלב.
כחותם על זרועך, כמו תפלין
של ראש שתלויים רצועות לכל
הצדדים על הלב והזרוע, ובהן

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא
אֱלֹהִים, סוּד יְהוָה לִירְאָיו וּבְרִיתוֹ
לַהוֹדִיעִם (תהלים כה יד), סוּד אֱלִין אֵינוֹן שְׁבַעִין
אֲנָפִין, דַּאתְּפִרְשָׁה מִלֵּת בְּרֵאשִׁית בְּהַאי פְּרִשְׁתָּא.

תקונא קדמא

בְּרֵאשִׁית, ב' ראשית, זה השער ליהו"ה
צדיקים יבאו בו (תהלים קיח ט). דא
איהו תרעא דצדיקיא, דאית לון רשו לאעלא
תמן, ואחרנין ודלאו אינון (דף יח ע"א) צדיקיא,
אתדחין מתמן, פה רשימין ומצוירין
ומתחקין דיוקנין דעלאין ותתאין, ציוורא
דאדם רשימא תמן, ואיהו דמות אדם, רשימא
דאריה תמן לימינא, ורשימא דשור לשמאלא,
ורשימא דנשרא באמצעיתא, ורזא דמלה
ודמות פניהם פני אדם, ופני אריה אל הזמן
לארבעתם וכו' (יחזקאל א ט), לכל חיותא ארבע
אנפין, אלין ארבע אתוון דשמא קדישא
דיהו"ה, דנהיר בהון, מלכא דכלהו חיוון דא
אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דסליק
בחשבון חד, דמות אדם דא שכינתא קדישא,
דאיהי דיוקניה.

איהו חותם דיליה, ועלה אתמר (שיר ח
ו) שימני כחותם על לבך, דהכי אמרת
שכינתא, אף על גב דאנת תסתלק לעילא,
דיוקנך לא אתעדי מנאי לעלם, פההוא חותם
דבההוא אתר דאתדבק ביה רשימו דמארי
חותמא, לא אתעדי מניה דיוקנא דחותמא,
לאשתמודעא ביה, ובגין פך אמרה כחותם
ישראל בגלותא, שימני כחותם על לבך,
כרשימו דתפלין דיד דאינון לקבל לבא,
כחותם על זרועך, כתפלין דרישא דאינון
תליין רצועין לכל סטרין על לבא ודרועא,
ובהון אינון רשימין דאינון עמיה דקודשא

רְשׁוּמִים אֵלוֹ שֶׁהֵם עִמּוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעוֹד, שִׁמְנֵי
כַחוֹתֶם עַל לֶבֶךָ, זֶהוּ חוֹתֶם שֶׁל
אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית

שֶׁבֶת קֹדֶשׁ וְיָמִים טוֹבִים.

כִּי עֲזָה כְמוֹת אֱהָבָה - חֲזָקָה
הִיא הַפְּרִדָּת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וְהַשְּׂכִינָה מִיִּשְׂרָאֵל כְּמוֹ הַפְּרִדָּת
הַנְּשֻׁמָּה וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ מֵהַגּוֹף.

וְעוֹד, כִּי עֲזָה כְמוֹת אֱהָבָה -
כְּשִׁיִּשְׂרָאֵל מִיַּחַדִּים אֶת שֵׁם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּאֱהָבָה
וְאוֹמְרִים הַבּוֹחֵר בְּעִמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאֱהָבָה, קָשָׁה כְּשֶׁאוֹל קִנְיָה שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא מְקַנָּא
עֲלֵיהֶם בְּזִמְנֵי שִׁיִּצְאוּ מֵהַגְּלוּת,
שֶׁהוּא יִהְיֶה בְּאוֹתוֹ זִמְנֵי קִנְיָ
וְנוֹקֵם וּבִעַל חֲמָה, רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפֵי
אֵשׁ. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן יִתְעוֹרֵר
הַשְּׂמָאל בְּשִׁלְהֵבֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵם
רִשְׁפֵי אֵשׁ שִׁלְהֵבֹת י"ה, וְיִשְׂרָף
כְּמָה הַיְכָלוֹת שֶׁל בְּתֵי עֲבוּדָה
זָרָה וְיִטַּל נִקְמוֹת מֵעַמְלֵק, שֶׁהוּא
נִשְׁבַּע בְּשִׁפְתֵי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם
הַקְּדוֹשׁ, שֶׁהֵם י"ה, לְטַל נִקְמָה
מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְיִאֲמַר כִּי יָד
עַל כַּס י"ה, וְזֶהוּ רִשְׁפֵי אֵשׁ
שִׁלְהֵבֹת י"ה.

וְיִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים, רַבּוֹן הָעוֹלָם,
אֵף עַל גֵּב שְׂאֵנֵי בְּגָלוֹת רְחוּקָה
מִמֶּךָ, שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם עַל לֶבֶךָ,
וְלֹא תִזוּזוּ מֵאֲתַנּוּ דְמוֹתֶךָ, שֶׁהִיא
הַחוֹתֶם שְׁלֶךָ, הַשְּׂכִינָה שְׁלֶךָ,
שֶׁבְּגִלְגָּלָה הֵייתָ זוֹכֵר אוֹתָנוּ
בְּגָלוֹת, וְהַחוֹתֶם שֶׁל הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא וְדָאֵי הִיא הַשְּׂכִינָה.

בְּרִאשִׁית בְּרָא, ב' הִיא וְדָאֵי, בָּה
פְּתַחַה הַתּוֹרָה בְּב', וְזוֹ בְּרִאשִׁית,
ב' רִאשִׁית, ב' הִיא וְדָאֵי, הָאוֹצֵר
שֶׁל הַפֶּלַל, עֲלֶיהָ נִאֲמַר יְרָאת ה'
הִיא אוֹצְרוֹ.

זֶה תְּקוּן שְׁנֵי

(בְּרִאשִׁית, פְּעָמִים רַבּוֹת יֵשׁ בַּתּוֹרָה רִאשִׁית, וְכָל אֶחָד הַתְּפָרֵשׁ בְּמִקּוּמוֹ. הָרִאשׁוֹן הוּא - יְהו"ה

בְּרִיךְ הוּא, וְעוֹד שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם דָּא חוֹתֶם דְּאוֹת
בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהוּא אוֹת בְּרִית שֶׁבֶת קֹדֶשׁ וְיָמִים
טוֹבִים.

כִּי עֲזָה כְמוֹת אֱהָבָה, תְּקִיפָא אִיהִי אִפְרָשׁוּתָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָא מִיִּשְׂרָאֵל,
כְּפָרִישׁוֹ דְּנִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנֶפֶשׁא מְגוּפָא, וְתוֹ
כִּי עֲזָה כְמוֹת אֱהָבָה, כְּדִ יִשְׂרָאֵל מִיַּחַדִּין שְׂמָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַחֲמֵימוֹ, וְאֹמְרֵי הַבּוֹחֵר
בְּעִמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֱהָבָה, קָשָׁה כְּשֶׁאוֹל קִנְיָה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהִי יְקִנֵּי עֲלֵיהֶוּ, בְּזִמְנָא
דִּיפְקוּן מִן גְּלוּתָא, דְּאִיהִוּ יְהֵא בְּהֵוּא זִמְנָא
קִנְיָ וְנוֹקֵם וּבִעַל חֲמָה, רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפֵי אֵשׁ,
כְּהֵוּא זִמְנָא יִתְעַר שְׂמָאֵלָא בְּשִׁלְהוּבִין דִּילֵיהּ,
דְּאִנּוּן רִשְׁפֵי אֵשׁ, שִׁלְהֵבֹת י"ה, וְיִוְקִיד כְּמָה
הַיְכָלוֹן דְּבְתֵי עֲבוּדָה זָרָה, וְיִטוּל נוֹקְמִין
מֵעַמְלֵק, דְּאִיהִוּ אוֹמֵי בְּתֵרִין אֲתָנוּן דְּשְׂמָא
קְדִישָׁא דְּאִנּוּן י"ה, לְנִטְלָא נוֹקְמָא מִנֵּיהּ, הִדָּא
הוּא דְּכִתִּיב (שְׁמוֹת י"ז טו) וְיִאֲמַר כִּי יָד עַל כַּס י"ה,
וְדָא אִיהִוּ רִשְׁפֵי אֵשׁ שִׁלְהֵבֹת י"ה.

וְיִשְׂרָאֵל אֹמְרִין, רַבּוֹן עֲלֵמָא, אֵף עַל גֵּב דְּאִנָּא
בְּגָלוּתָא מְרַחֲקָא מִמֶּךָ, שִׁמְנֵי
כַחוֹתֶם עַל לֶבֶךָ, וְלֹא יִתְעַדֵּי מִינָן דִּיּוֹקְנֶךָ,
דְּאִיהִי חוֹתֶם דִּילָךָ, שְׂכִינְתָא דִּילָךָ, דְּבְגִינָה
אֲנָתָ הוּיִת דְּכִיר לָן בְּגָלוּתָא, וְחוֹתְמָא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא וְדָאֵי אִיהִי שְׂכִינְתָא.

בְּרִאשִׁית בְּרָא, ב' אִיהִי וְדָאֵי, בָּה פְּתַחַת
אוֹרִייתָא בְּב', וְדָא בְּרִאשִׁית ב'
רִאשִׁית, ב' אִיהִוּ וְדָאֵי, אוֹצְרָא דְּכֵלָא, עֲלֵהּ
אֲתָמַר (ישעיהו לג ו) יְרָאת יי' הִיא אוֹצְרוֹ.

(וְדָא תְּקוּנָא תְּנִינָא)

(בְּרִאשִׁית, זְמַנִּין סְגִיאִין אִינּוּן בְּאוֹרִייתָא רִאשִׁית, וְכָל חַד אֲתַפְרֵשׁ

קנני ראשית דרכו, וזו התורה שיש בה טעמים ונקודות ואותיות, וכמה מצוות עשה ולא תעשה, שפלגן תלויות בשם יהו"ה. זהו שפתוב זה שמי לעלם וכו'. שמי עם י"ה - שלש מאות ששים וחמש, זכר"י עם ו"ה - מאתים ארבעים ושמונה. שלש מאות ששים וחמש משמאל, מיראת הגבורה נתנו, פחד יצחק).

תקון שלישי) תקון שני

בראשית, שם ירא"ת. מה נשאר מאותן אותיות? ש"ב, וסוד הדבר - שב ביראת ה', ואם אין יראתו אין חכמה, כמו שבארנו. אם אין יראתו אין חכמה. משום שיראתו היא אוצר לחכמה, היא הגניזה שלה, היא הטמנה שלה, היא בית המלך.

וזו תקון שלישי כמו זה

בראשית רא"ש פי"ת, וסוד הדבר - בחכמה יבנה בית. ומי שרוצה לראות את המלך, אין לו רשות לראותו אלא בביתו, וסוד הדבר - החכמה לא נודעת אלא בביתו.

כמו זה העמוד האמצעי, שהוא יהו"ה, לא נודע לנביא וחזוה אלא בהיכלו שהוא אדנ"י, וסוד הדבר - וה' בהיכל קדשו, והיא כלולה משבעה היכלות, משבע ארצות, ועליהם אמר דוד אתה ה' לפני יהו"ה בארצות החיים. ועמוד האמצעי הוא כולל שבעה רקיעים, ועליהם אמר דוד השמים שמים ליהו"ה, ואין ידיעה כלל במלך ובמלבושו ובתקונו לכן אדם בעולם עד שיפגס לביתו ולהיכלו, שהיא ב', ועליה נאמר כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

באתריה, קדמאה איהו יהו"ה קנני ראשית דרכו (משלי ח כב), ורא אורייתא, דאית בה טעמי ונקודי ואתוון, וכמה פקודין דעשה ולא תעשה, דכלהו תליין בשם יהו"ה, ה'רא הוא דכתיב (שמות ג טו) זה שמו לעלם וכו', שמי עם י"ה שם"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ת, שם"ה משמאלא מרחילו דגבורה אתיהיבו, פחד יצחק).

תקונא תליתאה) תקונא תניינא

בראשית, תמן ירא"ת, מה אשתאר מאינון אתוון, ש"ב, ורזא דמלה שב (דף

יח"ט) ביראתהו"ה, נאמליתהחילולית

חכמה, פמה דאוקמוה אם אין יראתו אין חכמה, בגין דיראתו היא אוצרא לחכמה, איהי גניזתו דילה, איהי טמירו דילה, איהי ביתא דמלכא.

וירא תקונא תליתאה בגוונא דא

בראשית, רא"ש פי"ת, ורזא דמלה בחכמה יבנה בית (משלי כד ג), ומאן דבעי למחזי למלכא, לית ליה רשו למחזייה אלא בביתיה, ורזא דמלה חכמה לא אשתמודעא אלא בביתיה.

בגוונא דא עמודא דאמצעיתא דאיהו יהו"ה, לא אשתמודע לנביא וחזוה אלא בהיכליה, דאיהו אדנ"י, ורזא דמלה ויי בהיכל קדשו (חבקוק ב כ), ואיהי כלילא משבעה היכלין, משבעה ארעין, ועלייהו אמר דוד (שם קטז טו) אתה ה' לפני יהו"ה בארצות החיים, ועמודא דאמצעיתא איהו כליל שבע רקיעין, ועלייהו אמר דוד (שם קטז טו) השמים שמים ליהו"ה, ולית ידיעה כלל במלכא ובמלבושיה ובתקוניה לבר נש בעלמא, עד דיעול לביתיה ולהיכליה, דאיהי ב', ועלה אתמר (ישעיהו נד ז) כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

ולהיכלו, שהיא ב', ועליה נאמר כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים.

ומי שהוא אדם בדמות העמוד
האמצעי, עליו נאמר אין תפלתו
של אדם נשמעת אלא בבית
הכנסת, והרי פרשה בעלי
המשנה, ומי ששומר ברית נקרא
איש תמים, ושם בראשית
בריי"ת א"ש, ששומר אותו מאש
הגיהנם. אבל מי שמתעסק
בתורה ושומר אותה נקרא אדם,
בדמות של אותו שלמעלה, זהו
שכתוב כתפארת אדם לשבת
בית. בא ראה, כל מי ששומר
אות הברית, דמותו רשומה
בשכינה וצדיק, ומי שמשתדל
בתורה, דמותו רשומה בעמוד
האמצעי.

תקון רביעי

בראשית, כתוב פתחו לי שערי
צדק אבא בם אוֹדָה י"ה. פתחו
לי - אלו שני עפעפי העין שהם
פותחים וסוגרים, ועליהם נאמר
והיו הכרובים פרשי כנפים
למעלה. הכרובים, אלו שני
כרובי העין, פרשי כנפים -
עפעפי העין. ועוד, פתחו לי
שערי צדק, אלו הם שתי
העינים. בזמן שהן מסתפלות
בדרך ישרה, נאמר בהם ופניהם
איש אל אחיו, ובזמן שאינם
מסתפלים בדרך ישרה, הרי נחש
עקלתון שם, עליו נאמר כי
המות יפריד וגומר.

שרשת צבעי העין הם שלשת
האבות, שנאמר בהם אלה ראשי
בית אבותם. בת עין שהיא
דקיקה קטנה, זו שכינה
שמשותפת באבות, ועליה
נאמר שמרני פאישון בת עין,
והכל בסוד של בראשית, שם
ראש"י, שם ב"ת.

קם רבי שמעון על רגליו ואמר:

ומאן דאיהו אדם בדיוקנא דעמודא
דאמצעיתא, עליה נאמר אין תפלתו
של אדם נשמעת אלא בבית הכנסת, והא
אוקמוה מארי מתניתין, ומאן דנטיר ברית,
אתקרי איש תמים, ותמן בראשית, ברי"ת
א"ש, דנטיר ליה מאשא דגיהנם, אבל מאן
דאתעסק באורייתא ונטיר לה, אתקרי אדם,
בדיוקנא דההוא דלעילא, הדא הוא דכתיב
(ישעיה מד יג) כתפארת אדם לשבת בית, תא חזי,
כל מאן דנטיר אות ברית, דיוקניה רשים
בשכינתא וצדיק, ומאן דאשתדל באורייתא,
דיוקניה רשים בעמודא דאמצעיתא.

תקונא רביעאה

בראשית, כתיב (תהלים קיח יט) פתחו לי שערי
צדק אבא בם אוֹדָה י"ה, פתחו
לי דא אינון תרין עפעפי עינא, דאינון פתחין
וסגרין, ועלייהו אתמר (שמות כה כ) והיו
הכרובים פרשי כנפים למעלה, אלן תרין
כרובי עינא, פרשי כנפים עפעפי עינא, ועוד
פתחו לי שערי צדק אלן אינון תרין עינין,
בזמנא דאינון מסתפלין בארץ מישר, אתמר
בהון ופניהם איש אל אחיו, ובזמנא דלאו
אנון מסתפלין בארץ מישר, הא נחש עקלתון
תמן, עליה אתמר (רות א יז) כי המות יפריד
וגומר.

תלת גוויי עינא אנון תלת אבהן, דאתמר
בהו (שמות ו יד) אלה ראשי בית אבותם,
בת עין דאיהי דקיקא זעירא, דא שכינתא
דאשתתפת באבהן, ועלה אתמר (תהלים יז
ח) שמרני פאישון בת עין, וכלא ברזא
דבראשית, תמן ראש"י תמן ב"ת.

קם רבי שמעון על רגליו ואמר, רבון עלמין אפתח עיני לאסתפלא בהון

רבוץ העולמים, פתח עיני להסתפל בהם למעלה, אבא כ"ם בארבעים ושנים אותיות של השם המפרש, לדעת כל אות ואות על תקונה, בראשית וכו' והארץ היתה תהו ובהו, והם: אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. לכל אות ואות יש מאמר ויש לה נתיב. עשר אמירות הן ולי"ב שבילים, וכלם תלויים מן אי"ה. וזהו אבא כ"ם אודה י"ה. אי"ה בחשבון אוד"ה י"ה. י"ה חכמה ובינה, א' פתח עליון, ואותן שבע ספירות כלולות בשבעה שמות.

ואת כלם כוללת בת שבע, ואין ספירה מכל הספירות שיהיה לה רשות להוריק ברכות ולהשפיע לתחתונים אלא בכת שבע, משום שהיא הקשר של כל הספירות, שאם הספירות היו מריקות מחוץ לה, הנה פרוז ומשום זה אין רשות לשום ספירה להריק לשום מקום פרט לה, אלא התחתונים, ומשום כך נאמר בה אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדש, שאין רשות לנביא וחכם לדעת למעלה שום מדע אלא בה, ובשבילה נאמר ומשה עלה אל האלהים, ודוד אמר בגללה אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה, הוא שלמות האדם, שלמות היחוד, שלמות השם הקדוש, שלמותה של כל ספירה וספירה.

תקון חמישי

בראשית, ב' ראשית, נקדה אהרן, והנה היא מחשבה סתומה. בינתים הנה אליהו מזדמן אל רבי שמעון. אמר

לעילא, אבא כ"ם בארבעים ותריין אתון דשמא מפרש, למנדע כל את ואת על (ט ד ט) תיקוניה, בראשית וכו', והארץ היתה תהו ובהו, ואינון אב"ג ית"ץ, קר"ע שט"ן, נג"ד יכ"ש, בט"ר צת"ג, חק"ב טנ"ע, יג"ל פז"ק, שק"ו צי"ת, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, כל את ואת אית ליה מאמר ואית ליה נתיב, עשר אמרין אינון, ול"ב שבילין, וכלהו תליין מן אי"ה, ודא איהו אבא כ"ם אודה י"ה (תהלים קיח ט) אי"ה בחושבן אוד"ה י"ה, י"ה חכמה ובינה, א' פתח עלאה, ואנון שבע ספירן פלילין בשבע שמיהן.

וברהו כלילת לון בת שבע, ולית ספירה מפלהו ספירן דיהא לה רשו לארקא ברכאן ולאשפעא לתתאין, אלא בכת שבע, בגין דאיהי קשורא דכלהו ספירן, דאי ספירן הו מריקין לבר מינה הוה פרוזא, ובגין דא לית רשו לארקא ספירה לשום אתר בר מינה, לגבי תתאין, ובגין דא אתמר בה (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו וגומר, כי אם בזאת. בזאת יבא אהרן אל הקדש (ויקרא טז א), דלית רשו לנביא וחכימא למנדע לעילא שום מדע אלא בה, ובגינה אתמר (שמות יט ג) ומשה עלה אל האלהים, ודוד בגינה אמר (תהלים קלב ד) אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה, עד אמצא מקום ליהו"ה, איהו שלימו דאדם, שלימו דיחודא, שלימו דשמא קדישא, שלימו דכל ספירה וספירה.

תקונא חמישאה

בראשית, ב' ראשית, נקודה בהיכליה, והאי נקודה איהי מחשבה סתימא, אדהכי הא אליהו אזדמן לגביה דרבי שמעון, בהיכלו, והנקדה הוה היא מחשבה סתומה. בינתים הנה אליהו מזדמן אל רבי שמעון. אמר

לו: רבי רבי, וְהָיָה ב' הַיָּא פְּתוּחָה, אִם כֵּן, בְּמַה הַמְּחֻשְׁבָּה סְתוּמָה בְּהָ? אֵלָּא בְּתַחֲלַת שְׁלִטוֹן וּמְמַשְׁלַת הַמֶּלֶךְ, הַנִּיצוּץ הַקָּשָׁה, כְּשֶׁמֶדֶד הַחֶבֶל, הַנִּקְדָּה הַזֶּה יֵצֵא מִמֶּנָּה קוֹ שֶׁהַסְּתִיר הַנִּיצוּץ אוֹתָהּ מְחֻשְׁבָּה כְּמוֹ זֶה: ס. בְּהַתְחַלָּה הַיָּא מ"ם סְתוּמָה, וּכְשֶׁהַתְּפִשֵּׁט הַקוֹ שֶׁהוּא ו' מִהֲמִדָּה, הַיָּא נִפְתָּחָה וְנִעְשְׂתָה ב', וְזֶה בְּרֵאשִׁית, ב' רֵאשִׁית, נִקְדָּה בְּהִיכְלָו.

וּכְשֶׁהוּא ס סְתוּמָה, הַיָּא מ"ם גְּדוּלָּה מִלְּסַרְפָּה הַמְּשֻׁרָה, וְנִעְשִׂית טַבְעַת, וּבְגִלְלָה נֶאֱמַר אֶל הַכֶּלֶה, תְּהָא לִי מְקַדְּשֵׁת בְּטַבְעַת זוֹ ס, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר, הַקָּשֶׁר בְּהַתְגַּלְמוֹתוֹ נֶעוּץ בְּטַבְעַת, וְהַיָּא לֹא לְכַנָּה וְלֹא אֲדָמָה וְלֹא שְׁחָרָה וְלֹא יִרְקָה וְלֹלֵא שׁוּם צָבַע כֶּלֶל, וּכְשֶׁמִּתְפַּשֵּׁט לְהָאִיר, הַיָּא עוֹשֶׂה גִּנְיָם לְהָאִיר.

וְכוּר הַדְּבָר - עוֹטָה אֹר פְּשֻׁלְמָה וְכוּ', כְּשֶׁהוּא אֹר מְעֻטָּף וְלֹא מִתְפַּשֵּׁט, וְהוּא נִסְתָּר, נִקְרָא אֹרִיר, אֹרִיר נִסְתָּר בְּאוֹת יו"ד, נִקְדָּה בְּהִיכְלוֹ, כְּשֶׁמוֹצִיא י' מְאֹרִיר נִתְּגַלָּה אֹרִיר, וְזֶהוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, וְחֻמֶּשׁ פְּעָמִים אֹר יֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהֵם ה', וְעֲלִיהֶם נֶאֱמַר מִי מִדֶּד בְּשַׁעֲלוֹ מִים, וְזוֹ זְרוּעַ יְמִין, וְהוּא גִּוֹן לְבָן, וְשָׁמַיִם בְּזֵרֵת תַּפְּן - זוֹ זְרוּעַ שְׁמָאל, שֶׁהוּא צָבַע אֲדָם, וְכֹל בְּשֻׁלֵשׁ עֶפְרָה הָאֶרֶץ - זֶה הַגּוֹף, הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְזֶה גִּוֹן יֶרֶק, וְשָׁקֶל בְּפִלְס הָרִים וּגְבָעוֹת בְּמֵאזְנָיִם - שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמָת, וְה' הַזֶּה מִתְפַּשֵּׁט לְהָאִיר בְּחֻמֶּשֶׁה גִּנְיָם, שֶׁהֵם חֻמֶּשׁ פְּעָמִים אֹר, י' הַיָּא מִדָּה שְׁלָה, ה' עֲלִיוֹנָה חֻמֶּשֶׁה אֹר, ה' תַּחְתּוֹנָה חֻמֶּשֶׁה

אָמַר לִיָּה רְבִי רְבִי, וְהָא ב' פְּתִיחָא אִיָּה, אִם כֵּן בְּמֵאֵי אִיָּה מְחֻשְׁבָּה סְתִימָא בְּהָ, אֵלָּא בְּרִישׁ הוֹרְמְנוּתָא דְּמִלְכָּא, בּוֹצִינָא דְּקַרְדִּינוּתָא, כִּד מְדִיד מְשִׁיחָא, הַיָּא נְקוּדָה, נְפִיק מִיָּנָה קוֹ, דְּסְתִימִים נִיצוּצָא, הַיָּא מְחֻשְׁבָּה כְּגוֹוֹנָא דָּא ס, בְּקַדְמִיתָא אִיָּה מ"ם סְתִימָא, וְכִד אֲתַפְּשֵׁט קוֹ דְּאִיָּה ו' מִן הַמְּדָה, אִיָּה אֲתַפְּתַחַת וְאֲתַעְבִּידַת ב', וְדָא בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נְקוּדָה בְּהִיכְלִיָּה. וְכִד אִיָּה ס סְתִימָא, אִיָּה מ"ם רְבִתָּא מִלְּסַרְפָּה הַמְּשֻׁרָה ^(ישעיה ט ו), וְאֲתַעְבִּידַת עֲזָקָא, וּבְגִינָה אֲתַמַּר לְגַבִּי כֶּלֶה, תְּהָא לִי מְקוּדְשֵׁת בְּטַבְעַת זוֹ ס, וְעֲלָה אֲתַמַּר קוֹטְרָא בְּגוֹלְמָא, נֶעוּץ בְּעֲזָקָא, וְאִיָּה לֹא חוֹר וְלֹא סוּמָק וְלֹא אוֹכֶם וְלֹא יְרוּק וְלֹא גִּוֹן כֶּלֶל, וְכִד אֲתַפְּשֵׁט לְאַנְהָרָא, אִיָּה עֲבִידַת גִּוֹנִין לְאַנְהָרָא.

וְרוּזָא דְּמִלָּה עוֹטָה אֹר פְּשֻׁלְמָה וְכוּ' ^(תהלים קד ב), כִּד אִיָּה אֹר מְעוּטָּף וְלֹא אֲתַפְּשֵׁט, וְאִיָּהוּ סְתִימִים, אֲתַקְרִי אֹרִיר, אֹרִיר סְתִימִים בְּאֵת יו"ד, נְקוּדָה בְּהִיכְלִיָּה, כִּד אֲפִיק י' מְאֹרִיר, אֲתַגְלִיא אֹרִיר, וְדָא אִיָּהוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר ^(בראשית א ג), וְחֻמֶּשׁ זְמַנִּין אֹר אִינוּן בְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְאִינוּן ה', וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר ^(ישעיה מ יב) מִי מִדֶּד בְּשַׁעֲלוֹ מִים, וְדָא דְּרוּעָא יְמִינָא, וְאִיָּהוּ גִּוֹן חוֹר, וְשָׁמַיִם בְּזֵרֵת תַּפְּן, דָּא דְּרוּעָא שְׁמָאלָא, דְּאִיָּהוּ גִּוֹן סוּמָק, וְכֹל בְּשֻׁלֵשׁ עֶפְרָה הָאֶרֶץ, דָּא גּוֹפָא עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, וְדָא גִּוֹן יְרוּק, וְשָׁקֶל בְּפִלְס הָרִים ^(דף יש ע"ב) וּגְבָעוֹת בְּמֵאזְנָיִם, תְּרִי סְמְכֵי קְשׁוּט, וְהַיָּא ה' אִיָּה אֲתַפְּשֵׁט לְאַנְהָרָא בְּחֻמֶּשׁ גִּוֹנִין, דְּאִינוּן חֻמֶּשׁ זְמַנִּין אֹר, י' אִיָּה מִדָּה דִּילָה, ה' עֲלָא חֻמֶּשׁ אֹר, ה' תַּתָּא חֻמֶּשׁ גִּוֹנִין דְּנִהָרִין בְּהוֹן חֻמֶּשׁ אֹר, וְכִד אֲתַפְּשֵׁט ה' עֲלָא לְאַנְהָרָא בְּה'

גונים שמאירים בהם חמשה אור, וכשמתפשטת ה' העליונה להאיר בה' התחתונה בחמשת הגונים (שמאירים) שלה, מיד מתפשטת ו' אליה, וזהו נוטה שמים פריעה, שודאי כשהיא מאירה בגוניה, נאמר בה וראייתה לזכר ברית עולם, וראייתה בתכשיטיה, כמו כלה שמתקשטת לבעלה, ומיד נוטה שמים פריעה, שבא אליה בעלה.

וזהו סוד של קו המדה שהוא ו', מאותה מדה שהיא י', ואחר שהיא נוטלת את השם הקדוש, היא נעשית מדה ממטה למעלה. כמו שנקדה י' היא מדה לעשר יריעות, כף היא אמה מצד האות ו' כלולה מעשר אמות. זהו שכתוב עשר אמות ארך הקרש, וזה י', ואמה ה' עליונה, וחצי האמה ה' תחתונה. ארך היריעה האחת זו ו'. ולמה נקראת ה' התחתונה חצי האמה? משום שנקראת מצה פרוסה, לחם עני. וכשעוררה הנקדה הזו אל א' שהוא אור סתום, נקרא קמ"ץ, קמץ סתום, בגלל וקמץ הפהן משם מלא קמצו, והיא מחשבה סתומה, ם סתומה. מי הוא המפתח שלה? פת"ח, וזה ו', והוא נטוי כמו זה (ציור למעלה) כשנפרד מהנקדה, הוא רקיע פתוח ודאי.

נטוי על ראשי החיה, שהיא ניצוץ של קמ"ץ, זהו שכתוב ודמות על ראשי החיה רקיע. מי החיה? זו מלכות, שהיא ניצוץ למטה מן רקיע כמו זה א ם מי הרקיע? זה צדיק, וזהי החיה אשר פחת אלה"י ישראל. ראשי החיה שלמטה - נצח והוד.

ויש חיה עליונה כמו זה: ו זה י', שהיא עליונה, שהיא על

תפאה, בחמש גוונים (דנהרין) דילה, מיד אתפשט ו' לגבה, ודא איהו נוטה שמים פריעה, דודאי פד איהי נהירא בגוונין דילה, אתמר בה (בראשית ט טז) וראייתה לזכור ברית עולם, וראייתה בתכשיטה, ככלה דמתקשטא לגבי בעלה, ומיד נוטה שמים פריעה, דאתי בעלה לגבה.

ודא איהו רזא דקו המדה דאיהו ו', מההיא מדה דאיהי י', ולבתר דאיהי נטלא שמא קדישא, אתעבידת איהי מדה מתתא לעילא. כמה דנקודה י' איהי מדה לעשר יריעו, כף איהי אמה מסטרא דאות ו', כלילא מעשר אמות, הדא הוא דכתיב (שמות כו טז) עשר אמות ארך הקרש, ודא י', ואמה ה' עלאה, וחצי האמה ה' תפאה, ארך היריעה האחת דא ו', ואמאי אתקרי ה' תפאה חצי האמה, בגין דאתקרי מצה פרוסה לחם עוני.

והאי נקודה פד סלקא לגבי א' דאיהו אוירא סתים, אתקרי קמ"ץ, קומץ סתים, בגין וקמץ הפהן משם מלא קמצו (ויקרא ב ב), ואיהי מחשבה סתימא, ם סתימא, מפתחא דילה מאי ניהו פת"ח, ודא ו', ואיהו נטוי פגוונא דא \ (ג"א), פד אתפריש מנקודה איהו רקיע פתוח ודאי.

נטוי על ראשי החיה דאיהי ניצוצא דקמ"ץ, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, מאן חיה דא מלכות, דאיהי ניצוץ לתתא מן רקיע, פגוונא דא א (ג"א). מאן רקיע דא צדיק, והאי איהי חיה אשר פחת אלה"י ישראל, ראשי החיה דלתתא נצח והוד.

ואית חיה עלאה פגוונא דא ו דא י' עלאה דאיהי על הרקיע, ואיהי מחשבה

הַרְקִיעַ, וְהִיא מִחֻשְׁבָּה עֲלִיּוֹנָה,
כְּתוּב בְּרֹאשׁ הַפְּלֵא. הַרְקִיעַ שְׁלָה
וְעֲלִיּוֹנָה, וְזוֹ הִיא עֲטָרַת
תַּפְּאֶרֶת. הַרְאִישִׁים שְׁלָה שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת.

וַיֵּשׁ עֲטָרָה בְּרֹאשׁ אָבָא וְאִמָּא,
וְהִיא כְּתוּב עֲלִיּוֹן וְדָאִי, וְהַרְאִישִׁים
שְׁלָה לְמַעְלָה הֵם אָבָא וְאִמָּא,
הִיא י' בְּכָל מְקוֹם, הַקּוֹץ שְׁלָה
לְמַעְלָה, וְגוּהָ בְּאִמְצַע, וְסוּפָה
לְמַטָּה. הַכֹּלֵל שֶׁל אוֹתִיּוֹת הַשֵּׁם
הַמְּפָרֵשׁ.

הַרְאִישׁ שְׁלָה לְמַעְלָה בְּסוּד
הַטְּעָמִים, וְגוּהָ בְּאִמְצַע בְּסוּד
(כֹּלֵל) הָאוֹתִיּוֹת, גּוּף לְשִׁנְיָהִם,
וְקוֹצָה לְמַטָּה בְּסוּד הַנְּקֻדּוֹת,
וְלְמַטָּה הַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הִיא מִים
וְנִקְבִיִּים, וְלְמַעְלָה מִים זְכָרִיִּים,
הַרְקִיעַ בְּאִמְצַע כְּמוֹ זֶה: א. עֲלֵיהָ
נֶאֱמַר וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מִים
לְמִים.

וְזוֹדוּ מִחֻלְקַת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים,
שְׁהִיא סוּפָה לְהַתְקִיִּים וְלְהַכְנִיס
שְׁלוֹם וַיְחוּד בְּשִׁנְיָהִם, וְלֹא
מִחֻלְקַת שֶׁל פְּרוּד כְּמוֹ מִחֻלְקַת
קֶרֶח וְעֵדְתוֹ עִם אֶהְרֹן, וּמִחֻלְקַת
הַזֹּאת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים, מִשּׁוּם
שְׁהַמִּים הַתְּחַתּוּנִים בּוֹכִים
וְאוֹמְרִים, אֲנִי רּוֹצִים לְהִיּוֹת לְפָנֶי
הַמְּלֶךְ עֵלְת הָעֲלוֹת, וְרוֹצִים
לְעֲלוֹת לְמַעְלָה. הַרְקִיעַ מְפָרֵד
בִּינֵיהֶם, עַד שְׁעֵלְת הָעֲלוֹת שֶׁם
אוֹתָם שְׁוִים, י' מִצַּד זֶה, וְי' מִצַּד
זֶה, ו' בְּאִמְצַע, כְּמוֹ זֶה: יו"י,
שְׁהִיא א. וְכָל אֵלוֹ קְרוֹבִים לְעֵלְת
הָעֲלוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת
הַגְּדוֹלִים, וְהֵם שְׁוִים. זֶהוּ
שְׁפָתוֹב וְהִיא אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר
הַחֲמָה.

תְּקוּנָא חֲמִישָׁא

בֹּא וּרְאֵה, קַמִּין הוּא סְתוּם
בְּאוֹת י' מְפָלָה אִמְצַע וּמַטָּה, וְזֶה הַקְּמִין סְתוּם בְּשִׁלְשׁ סְפִירוֹת. הַפְּתִיחָה שְׁלוֹ הוּא

עֲלָאָה, כְּתוּב בְּרִישָׁא דְכֻלָּה, רְקִיעַ דִּילָה ו'
עֲלָאָה, וְהִיא אִיהִי עֲטָרַת תַּפְּאֶרֶת, רֵאשִׁין דִּילָה
תְּרִין דְרוּעִין.

וְאִיהִי עֲטָרָה בְּרֹאשׁ אָבָא וְאִמָּא, וְאִיהִי כְּתוּב
עֲלָאָה וְדָאִי, וְרִישִׁין דִּילָה לְעִילָא אִינוּן
אָבָא וְאִמָּא, אִיהִי י' בְּכָל אֶתְר, קוֹצָא דִּילָה
לְעִילָא, וְגִיּוֹ דִּילָה בְּאִמְצַעִיתָא, וְסוּפָא דִּילָה
לְתַתָּא, כְּלָלָא דְאֶתְוּוֹן דְשְׁמָא מְפָרֵשׁ.

רִישָׁא דִּילָה לְעִילָא בְּרִזָּא דְטַעֲמִי, וְגִיּוֹ דִּילָה
בְּאִמְצַעִיתָא בְּרִזָּא (נ"א כְּלָלָא) דְאֶתְוּוֹן,
גּוּפָא לְתַרְוִייהוּ, וְקוֹצָא דִּילָה לְתַתָּא בְּרִזָּא
דְנִקְוֵדִי, וְלְתַתָּא אִיהִי הִיא נִקְוֵדָה מִים נוֹקְבִין,
וְלְעִילָא מִים דְכוּרִין, רְקִיעַ בְּאִמְצַעִיתָא כְּגוּוֹנָא
דָּא א, עֲלָה אֶתְמַר (בְּרֹאשִׁית א' ו') וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין
מִים לְמִים.

וְהִיא אִיהִי מִחֻלְקַת שְׁהִיא לְשֵׁם שְׁמִים,
דְּאִיהִי סוּפָה לְהַתְקִיִּים, וְלֹא עֲלָא שְׁלָם
וַיְחוּדָא בְּתַרְוִייהוּ, וְלֹא מִחֻלְקַת דְּפְרוּדָא,
כְּגוּן מִחֻלְקַת קֶרֶח וְעֵדְתוֹ בְּאֶהְרֹן, וּמִחֻלְקַת
הִיא דְּאִיהִי לְשֵׁם שְׁמִים, בְּגִין דְּמִים תַּתְּאִין
אִינוּן בּוֹכִין וְאֹמְרִין אֲנִן בְּעִיִּין לְמַהֲוִי קְדָם
מְלָכָא עֵלְת הָעֲלוֹת, וּבְעֵין לְסִלְקָא לְעִילָא, רְקִיעַ
אֶפְרִישׁ בִּינֵיהוּ, עַד דְּעֵלְת הָעֲלוֹת שְׁוִי לּוֹן
שְׁוִין, י' מְסֻטְרָא דָּא, וְי' מְסֻטְרָא דָּא, ו'
בְּאִמְצַעִיתָא, כְּגוּוֹנָא דָּא יו"י דְּאִיהִי א, וְאֶלִּין
כְּלָהוּ קְרַבִּין לְעֵלְת הָעֲלוֹת, וְרִזָּא דְמִלָּה וַיַּעַשׂ
אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדוֹלִים, וְאִינוּן
שְׁוִין, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה ל' כ"א) וְהִיא אוֹר
הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה.

תְּקוּנָא חֲמִישָׁא

תָּא חֲזִי קַמִּין אִיהִי סְתוּם בְּאֶת י' מְפָלָה

בַּחֲמֶשֶׁה אֹר, שֶׁהֵם חֲמֵשׁ
הָאֲצָבָעוֹת הָעֵלְיוֹנוֹת, וְהֵם ה'
עֵלְיוֹנָה, חֲמֵשׁ אָאָאָא, שֶׁהֵם
אֹר אֹר אֹר אֹר אֹר, חֲמֵשׁ
פְּעָמִים, חֲמֵשֶׁה אֹרוֹת שֶׁל
מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהִנְקוּד שֶׁלֹּהֶם
אָאָאָא, חֲמֵשׁ שְׁעוּלִים לְעֶשֶׂר.
וְסוּד הַדְּבָר - וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ
מְאֲלָמִים וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה קָמָה
אֲלֵמְתֵי וְגַם נִצְבָּה. זֶה א'
בַּחֲל"ם, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִכָּל
הַנְּקוּדוֹת, בְּקוּמָה זְקוּפָה, וְבוֹ
הַתְּעֵלָה (הַסְתַּבֵּל) יוֹסֵף בַּחֲלוּם, וְכֵן
יַעֲקֹב. זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה
סֵלֶם מִצָּב אֲרֻצָּה וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמַיְמָה. זֶה א' שֶׁהוּא רֵאשׁ.
וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִי"ם עוֹלִים
וַיּוֹרְדִים בּוֹ, אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה,
עוֹלִים שְׁנַיִם וַיּוֹרְדִים שְׁנַיִם, וְהֵם
אָאָאָ.

וְהָאוֹת הַזֹּאת שֶׁהִיא אֶל"ף חֲל"ם
שֶׁהִיא בְּאֲמָצַע, הִיא כְּתוּב עֲלִיּוֹן
שְׁסוּבָב עַל רֵאשׁוֹ שֶׁל הָעַמּוּד
הָאֲמָצָעִי, וּמִשׁוּם כֶּף וְהִנֵּה
תְּסַבִּינָה אֲלֵמְתֵיכֶם וּתְשַׁתְּחוּיָן
לְאֲלֵמְתֵי. הַכְּתוּב הַזֶּה נֶאֱמַר בָּה
אֲבָן מְאֹסוֹ הַבּוֹנִים הַיְתֵה לְרֵאשׁ
פְּנֵה. וְהִיא אֲבָן שְׁנִגְזֶרֶת שְׁלֹא
בְיָדִים, זֶהוּ שְׁכָתוּב עַד דִּי
הַתְּגַזֶּרֶת אֲבָן דִּי לֹא בְיָדִין וְגוֹמֵר,
וּמִשׁוּם שְׁלֹא מוֹצְאִים לָהּ אֵת
הַמְּקוֹם מְאִיפָה שְׁנִגְזֶרֶה,
שׁוֹאֲלִים הַמְּלֹאכִים הַקְּדוּשִׁים
אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא
מוֹצְאִים לָהּ מְקוֹם, עַד שְׁאוּמְרִים
כְּרוּף כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ.

(בְּיָנַיִם חֲרִי הַזֶּקֶן אֲצִלוֹ וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי, זֶה
בְּשִׁכְנֵיהָ הַתְּחַתּוֹנָה שְׁאִין לָהּ שֵׁם אֶלָּא אֲצִילוֹת,
וְהוּוּ הַתְּגַזֶּרֶת אֲבָן, מִשׁוּם שֶׁהִיא גְּזֶרֶת מְלַכְקִי,
וְכֵה גּוֹזְרִים דִּין רַפְּדָה, זֶה דִּין אֲחֵרוֹן, וְכַתְּרַת מְלַכּוֹת
נִקְרָא סְפִירָה, שְׁאִין סְפִירָה שְׁלֵמָה חוּץ מִמִּנְהָ
לְמִשְׁהָ).

סְטָרָא, עֵילָא וְאֲמָצְעִיתָא וְתַתָּא, וְדָא קוּמָן
סְתִים בְּתַלְתַּת סְפִירָן, פְּתִיחוּ דִּילִיָּה אִיְהוּ בַּחֲמֵשׁ
אֹר, דְּאִינוּן חֲמֵשׁ אֲצָבָעָן עֲלָאִין וְאִינוּן ה'
עֲלָאָה, (דף כ ע"א) חֲמֵשׁ אָאָאָא, דְּאִינוּן אֹר
אֹר אֹר אֹר אֹר, חֲמֵשׁ זְמִנִין, חֲמֵשׁ נְהוּרִין
דְּעוּבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וְנִקְוֵדָא דְּלֵהוּן אָאָאָא
חֲמֵשׁ דְּסִלְקִין לְעֶשֶׂר.

וְרָזָא דְּמִלָּה וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאֲלָמִים וְגוֹמֵר,
וְהִנֵּה קָמָה אֲלֵמְתֵי וְגַם נִצְבָּה (בְּרֵאשִׁית לו
ז). דָּא א' בַּחֲל"ם, דְּאִיְהוּ לְעֵילָא מִכָּל נְקוּדִין,
בְּקוּמָה זְקוּפָה, וּבִיָּה אֲסִתְלַק (ג"א אֲסִתְבֵּל) יוֹסֵף
בַּחֲלָמָא, וְכֵן יַעֲקֹב, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (שם כח
יב) וַיַּחֲלֵם וְהִנֵּה סֵלֶם מִצָּב אֲרֻצָּה וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
הַשְּׁמַיְמָה, דָּא א' דְּאִיְהוּ רֵאשׁ, וְהִנֵּה מְלֹאכֵי
אֱלֹהִי"ם עוֹלִים וַיּוֹרְדִים בּוֹ, אָמְרוּ מְאֲרִי
מִתְּנִיתִין, עוֹלִים תְּרִי, וַיּוֹרְדִים תְּרִי, וְאִינוּן
אָאָאָ.

וְהִיא אֵת דְּאִיְהוּ אֶל"ף חֲל"ם דְּאִיְהוּ
בְּאֲמָצְעִיתָא, אִיְהוּ כְּתוּב עֲלָאָה דְּאֲסִתְר
עַל רֵישָׁא דְּעַמּוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, וּבְגִין דָּא וְהִנֵּה
תְּסַבִּינָה אֲלֵמְתֵיכֶם וּתְשַׁתְּחוּיָן לְאֲלֵמְתֵי (שם
לו). הִיא כְּתוּבָא אֲתָמַר בָּה (תְּהִלִּים קיח כב) אֲבָן מְאֹסוֹ
הַבּוֹנִים הַיְתֵה לְרֵאשׁ פְּנֵה, וְאִיְהוּ אֲבָנָא
דְּאֲתַגְזֶרֶת דְּלֹא בְיָדִין, הַדָּא הוּא דְכָתִיב (דְּנִיָּאֵל
ב לד) עַד דִּי הַתְּגַזֶּרֶת אֲבָן דִּי לֹא בְיָדִין וְגוֹמֵר,
וּבְגִין דְּלֹא אֲשַׁפְּחוּן לָהּ אֲתֵר מְאָן אֲתַגְזֶרֶא,
שְׁאֲלִין מְלֹאכֵיָא קְדִישִׁיא אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ
לְהַעֲרִיצוֹ, וְלֹא אֲשַׁפְּחוּן לָהּ אֲתֵר, עַד דְּאֲמְרִין
כְּרוּף כְּבוֹד יְי' מִמְּקוֹמוֹ (ג"א אֲדֵהכִי הָא סְבָא לְגַבִּיָּה
וְאָמַר רַבִּי רַבִּי הִיא בְּשִׁכְנֵיהָ תְּתַאֲרָה דְּלִית לָהּ תְּמָן אֶלָּא אֲצִילוֹתָא,
וְדָא הוּא אֲתַגְזֶרֶת אֲבָן, בְּגִין דְּאִיְהוּ גְּזֶרֶת מְלַכְקִין, וְכֵה גּוֹרִין דִּינָא
רַפְּיָא, דָּא דִּין בְּתַרְרָאָה, וְכַתְּרַת מְלַכּוֹת אֲתַקְרִיאָת סְפִירָה דְּלִית סְפִירָה
שְׁלִימָה בַר מִינְהָ לְתַתָּא).

והאבן הזו היא סגלת מלכים, היא שיחת מלאכי השרת, שיחת חיות ושרפים ואופנים, שיחת כל העליונים והתחתונים, ידיעת השמש והלבנה בעתים, עת וזמן לכל.

כר הטעמים והנקודות והאותיות כלולים בה, קול, דבור ומחשבה כלולים בה. היא כתר תורה וכתר פהנה וכתר מלכות, והיא כתר בראש כל האותיות, כמו זה: ש, ועל האבן הזו אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור, אל תאמרו מים מים.

והיא הקוץ של כל האותיות. ב כמו זה ד. קוץ של כל אות ואות, שעור קומה שלהן ו ממעלה למטה וממטה למעלה, וסוד הדבר - מקצה השמים ועד קצה השמים, וזה סוד לך יהויה הגדלה והגבורה והתפארת וגומר. לך יהויה הממלכה - זו מלכות, שהיא בכל.

והיא צפצוף של העופות הקדושים, שנאמר בהם כי עוף השמים יוליך את הקול, הצפצוף של כל הצפרים, שהן נשמות קדושות שמצפצפים בכמה תפלות, שיחת חיות, שהם תלמידי חכמים, ובגללה נאמר ויצא יצחק לשוח בשדה וכו', ואין שיחה אלא תפלה.

ובגללה נאמר, תפלת שחרית חובה, תפלת ערבית רשות, שהיא רשות הלילה בפני עצמה, ומשום כך אין לה קביעות בלילה, שדומה לגלות, אלא פעמים נמצאת שם ופעמים אין נמצאת.

אשרי מי שפוגש אותה, כמו יעקב שנאמר בו ויפגע במקום וילן שם עמה כי בא השמש, עד שבא בעלה ונטיר לה, מתפן ואילך עמה. משם ואילך קבעה חובה.

והיא אבן איהי סגולת מלכים, איהי שיחת מלאכי השרת, שיחת חיון ושרפים ואופנים, שיחת כל עלאין ותפאין, ידיעת שמשא וסיהרא בעתים, עת וזמן לכלא.

כר טעמי ונקודי ואתון פלילן בה, קלא דבור ומחשבה, פלילן בה, איהי כתר תורה, וכתר פהונה, וכתר מלכות, ואיהי תגא בריש כל אתון, פגוונא דא ש, ועל האי אבנא אמר רבי עקיבא לחבריו, כשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים.

ואיהי קוצא דכל אתון, ב פגוונא דא ד, קוץ דכל את ואת, שיעור קומה דילהון ו, מעילא לתתא ומתתא לעילא, ורזא דמלה מקצה השמים ועד קצה השמים (דברים ד א), ורזא דא לך יי הגדלה והגבורה והתפארת וגומר (ד"ה א כח), לך יי הממלכה דא מלכות, דאיהי בכלא.

ואיהו צפצוף עופין קדישין, דאתמר בהון (קהלת י ב) פי עוף השמים יוליך את הקול, צפצופא דכל צפרין דאינון נשמתין קדישין, דמצפצפין בכמה צלותין, שיחת חיון דאינון תלמידי חכמים, ובגינה אתמר (בראשית כד טג) ויצא יצחק לשוח בשדה וכו', ולית שיחה אלא צלותא.

ובגינה אתמר תפלת שחרית חובה, תפלת ערבית רשות, דאיהו רשו דלילה בפני עצמה, ובגין דא לית לה קביעות בלילה דמניא לגלותא, אלא זמנין אשתפחת תמן וזמנין לא אשתפחת.

ובאה איהו מאן דפגע בה, פגון יעקב דאתמר ביה (שם כח יא) ויפגע במקום וילן שם עמה פי בא השמש, עד דאתא בעלה ונטיר לה, ובת תמן עמה, מתפן ואילך קבעה חובה.

אָבֵר בְּשַׁבַּת אֵיהִי רְשׁוּת הַיְחִיד, דְּאֵיהִי בְּרִשׁוּתָא דְּבַעְלָהּ, וְלֹא פְּגוּנָא דְּלִילָיא דְּהוּת יְחִידָה בְּרִשׁוּתָא דִּילָהּ, הֵדָא הוּא דְּכַתִּיב (איכה א) אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד.

וְיַעֲקֹב בְּגִין דְּקָרִיב לָהּ לְבַעְלָהּ בְּפִגְיָה דִּילִיהּ, וְדַאי עֲבִיד לָהּ חוּבָה, וְכַד אַתָּא שְׁמָשָׂא בְּשַׁחְרִית, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (תהלים פד יב) פִּי שְׁמַשׁ וּמִגֵּן יְיָ אֱלֹהִים, אִתְמַר בֵּיהּ (בראשית לב לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, מִתְּמָן וְאֵילָף קָשֶׁר לָהּ עַמִּיהּ, דְּאֵיהִו קָשֶׁר דְּתַפְלִין דִּיד, קָשִׁיר לָהּ עַמִּיהּ דְּלֹא תְזוּז מִיְנִיהּ לְעַלְמִין, מִסְטָרָא דְשְׁמַלְאָ קָשִׁיר לָהּ בְּתַפְלִין דִּיד, דְּאִינוּן בְּדְרוּעָא שְׁמַלְאָ, מִסְטָרָא דִּימִינָא שׁוֹי לָהּ פְתָרָא עַל רִישִׁיהּ, תַּפְלִין דְּרִישָׂא, וְהֵאֵי בְיוֹמָא דְּאֵיהִי קָשִׁירָא עִם (דף כ ע"ב) בְּעֵלָהּ, אִתְמַר בֵּיהּ יִשְׁחַרְוֵנִי וְאִזּוּ יִמְצְאוּנִי, אָבֵל בְּלִילָהּ, שְׁהִיא הַגְּלוּת, שְׁהִיא מְחוּץ לְבַעְלָהּ, וְהִיא רְשׁוּת בְּפִנֵּי עֲצָמָהּ, נְאֻמַר בֵּיהּ אַל תְּתוּדַע לְרִשׁוּתָא, וּמִשׁוּם כֶּף אָמַר דְּוֹד אִם אַתָּן שְׁנַת לְעֵינֵי וְגוֹמַר עַד אֲמַצָּא מְקוּם לָהּ.

עַד פֶּאן רְזָא דְקַמִּ"ץ, דְּאֵיהִו רְזָא דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה וְתַתָּאָה (ג"א עֵילָא וְתַתָּא), דְּאֵיהִי נְקוּדָה בְּרִשׁוּת בְּעֵלָהּ דְּאֵיהִו ו' רְקִיעַ, וּפְתַח בְּלֹא נְקוּדָה רְשׁוּ בְּפִנֵּי עֲצָמוּ, וּנְקוּדָה בְּלֹא פְתַח רְשׁוּ בְּפִנֵּי עֲצָמָהּ, דְּפְתָמָה דְּאַתְוּוֹן אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא, הֵכִי נְקוּדִין אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא, אָבֵל אַתְוּוֹן אֲנְהוּ לְגַבֵּי נְקוּדֵי פְגוּן גּוּפָא לְגַבֵּי רוּחָא, וְכֵן נְקוּדָה בּו', פְּגוּן חֲלָ"ם אוּ חִיר"ק אוּ שׁוּרְק, חֲלָ"ם לְעֵילָא מִן ו' אִתְעֲבִיד ז', חִיר"ק לְתַתָּא אִתְעֲבִיד זָנֵב גִּימ"ל, שׁוּרְק בְּאֲמַצְעִיתָא, אֲנִי רְאִשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אִין אֱלֹהִים.

עַד פֶּאן רְזָא דְקַמִּ"ץ, דְּאֵיהִו רְזָא דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה וְתַתָּאָה (ג"א עֵילָא וְתַתָּא), דְּאֵיהִי נְקוּדָה בְּרִשׁוּת בְּעֵלָהּ דְּאֵיהִו ו' רְקִיעַ, וּפְתַח בְּלֹא נְקוּדָה רְשׁוּ בְּפִנֵּי עֲצָמוּ, וּנְקוּדָה בְּלֹא פְתַח רְשׁוּ בְּפִנֵּי עֲצָמָהּ, דְּפְתָמָה דְּאַתְוּוֹן אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא, הֵכִי נְקוּדִין אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא, אָבֵל אַתְוּוֹן אֲנְהוּ לְגַבֵּי נְקוּדֵי פְגוּן גּוּפָא לְגַבֵּי רוּחָא, וְכֵן נְקוּדָה בּו', פְּגוּן חֲלָ"ם אוּ חִיר"ק אוּ שׁוּרְק, חֲלָ"ם לְעֵילָא מִן ו' אִתְעֲבִיד ז', חִיר"ק לְתַתָּא אִתְעֲבִיד זָנֵב גִּימ"ל, שׁוּרְק בְּאֲמַצְעִיתָא, אֲנִי רְאִשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אִין אֱלֹהִים.

אִין אֱלֹהִים (ישעיהו מד ו).

עַד פֶּאן רְזָא דְקַמִּ"ץ, דְּאֵיהִו רְזָא דְמַחְשְׁבָה עֲלָאָה וְתַתָּאָה (ג"א עֵילָא וְתַתָּא), דְּאֵיהִי נְקוּדָה בְּרִשׁוּת בְּעֵלָהּ דְּאֵיהִו ו' רְקִיעַ, וּפְתַח בְּלֹא נְקוּדָה רְשׁוּ בְּפִנֵּי עֲצָמוּ, וּנְקוּדָה בְּלֹא פְתַח רְשׁוּ בְּפִנֵּי עֲצָמָהּ, דְּפְתָמָה דְּאַתְוּוֹן אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא, הֵכִי נְקוּדִין אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא, אָבֵל אַתְוּוֹן אֲנְהוּ לְגַבֵּי נְקוּדֵי פְגוּן גּוּפָא לְגַבֵּי רוּחָא, וְכֵן נְקוּדָה בּו', פְּגוּן חֲלָ"ם אוּ חִיר"ק אוּ שׁוּרְק, חֲלָ"ם לְעֵילָא מִן ו' אִתְעֲבִיד ז', חִיר"ק לְתַתָּא אִתְעֲבִיד זָנֵב גִּימ"ל, שׁוּרְק בְּאֲמַצְעִיתָא, אֲנִי רְאִשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אִין אֱלֹהִים.

שָׁבֵא מֵאֵן אִיהוּ, פֶּאֶשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ אוֹפֵן, וְאִינוֹן אֶת הַמְּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת הַמְּאוֹר הַקָּטָן, וְאִינוֹן גּוֹף וּבְרִית, וְלִקְבֻלֵייהוּ חֲמָה וּלְבָנָה, דְּאִינוֹן לְקַבֵּל אִימָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה.

שָׁבֵא מִיְהוּ? פֶּאֶשֶׁר יִהְיֶה הָאוֹפֵן בְּתוֹךְ אוֹפֵן, וְהֵם אֶת הַמְּאוֹר הַגָּדֹל וְאֶת הַמְּאוֹר הַקָּטָן, וְהֵם גּוֹף וּבְרִית, וּנְנַגְדָם חֲמָה וּלְבָנָה, שְׁהֵם כְּנַגְדֵּי הָאֵם הַעֲלִינָה וְהַתַּתָּוֹנָה.

וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְצֵי אֶצֶל הַחִיּוֹת (יחזקאל א טו). דָּא נְקוּדָה דְתַחֲתוֹת סְגוּ"ל נְקוּדָה דְלַתְתָּא, אֶצֶל הַחִיּוֹת דְּאִינוֹן צְרִי, אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרֹת הַגָּדוֹלִים.

וְהִנֵּה, אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְצֵי אֶצֶל הַחִיּוֹת, זוֹ נְקֻדָּה שְׂפַתְתָּ סְגוּ"ל הַנְּקֻדָּה שְׁלֹמֶטָה, אֶצֶל הַחִיּוֹת שְׁתֵּן צְרִי, אֶת שְׁנֵי הַמְּאוֹרֹת הַגָּדוֹלִים.

וְכֵן אִיהוּ בְּתוֹךְ הָאוֹפְנִים שׁוֹרִ"ק, אוֹפֵן חַד לְעֵילָא וְאוֹפֵן חַד לְתַתָּא, וְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא בִּינֵייהוּ, וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְצֵי דָא חִירָק דְּאִיהוּ לְתַתָּא, כָּל נִיצוּץ אִיהוּ י', וְכָל רְקִיעַ ו'.

וְכֵן הוּא בְּתוֹךְ הָאוֹפְנִים שׁוֹרִ"ק, אוֹפֵן אֶחָד לְמַעְלָה וְאוֹפֵן אֶחָד לְמַטָּה, וְהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי בִּינֵיהֶם. וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאַרְצֵי זֶה חִירָק, שְׁהוּא לְמַטָּה. כָּל נִיצוּץ הוּא י', וְכָל רְקִיעַ הוּא ו'. יְהוּ"ה שְׁבֵ"א הוּא דִין. קַמִּי"ץ רַחֲמִים, שְׁמַאל וְיָמִין, שְׁמִשְׁם נִתְּנָה תוֹרָה, שְׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וּבְזִמְנָן שְׁהֵם שְׁבֵ"א קַמִּי"ץ חַל"ם, הוּא רְמוּז כִּי בִי חֲשִׁיק וְאַפְלֻטָּהוּ, רַק בְּאַבּוּתִיךָ חֲשִׁיק יְהוּ"ה.

יְהוּ"ה שְׁבֵ"א אִיהוּ דִינָא, קַמִּי"ץ רַחֲמִי, שְׁמַאלָא וְיָמִינָא, דְּמַתְּמָן אוֹרֵייתָא אֲתִייהִיב דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וּבְזִמְנָא דְּאִינוֹן שְׁבֵ"א קַמִּי"ץ חַל"ם, אִיהוּ רְמוּז כִּי בִי חֲשִׁיק וְאַפְלֻטָּהוּ, רַק בְּאַבּוּתִיךָ חֲשִׁיק י'.

מִצַּד זֶה שְׁהוּא יו"י שְׁעוּלָה יְהוּ"ה, הִנֵּה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׁמוֹ לְחוּד בְּכַתֵּר לְפָנַי שְׁנַבְרָא הַעוֹלָם, עַד שְׁעָלָה בְּמַחְשַׁבְתּוֹ לְבְרָא אָדָם, שְׁהוּא י' בְּרֵאשׁ שֶׁל א'. כְּתֹר לְמַעְלָה, וְלַמַּטָּה נְקֻדָּה, וּבְנֻקְדוֹת שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת נוֹדְעוֹת כָּל הַסְּפִירוֹת, שְׁהֵם תְּשַׁע נְקֻדוֹת, וּבְהֵם י"ד נִיצוּצוֹת, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יֵצְאִים בְּיַד רְמָה, וְהֵם כְּנַגְדֵּי הַפְּרָקִים שֶׁל חֲמֵשׁ הָאֲצְבָּעוֹת שְׁהֵם י"ד, וּשְׁנֵי רְקִיעִים שֵׁם - אֶחָד מִן קַמִּי"ץ וְאֶחָד מִן פִּתְ"ח, כְּנַגְדֵּי שְׁנֵי הַקְּנִיִם שֶׁל הַזְּרוּעוֹת, וְכָל נִיצוּץ הוּא פְּרָק, וְהוּא מְדָה, וְרְקִיעַ אִמָּה, וְקֻנְיָה, וְקוֹ הַמְּדָה.

מִסְטָרָא דְחַד דְּאִיהוּ יו"י דְּסָלִיק יְהוּ"ה, הִנֵּה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁמִיָּה לְחוּד בְּכַתְרָא, קְדָם דְּאֲתַבְרִי עֲלֵמָא, עַד דְּסָלִיק בְּמַחְשַׁבְתִּיהָ לְמַבְרִי אָדָם, דְּאִיהִי י' בְּרִישָׁא דָא, תְּגָא לְעֵילָא, וְלַתְתָּא נְקוּדָה, וּבְנֻקְוֵי דְאַתְוּוֹן אֲשַׁתְּמוּדְעָאן כָּל סְפִירָן, דְתִשַׁע נְקוּדֵי אִינוֹן, וּבְהוֹן י"ד נִיצוּצִין, וְעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר (שמוות

יד כח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רְמָה, וְאִינוֹן לְקַבֵּל פְּרָקִין דְּה' אֲצַבְעֵן דְּאִינוֹן י"ד, וְתַרִין רְקִיעִין תְּמָן, חַד מִן קַמִּי"ץ וְחַד מִן פִּתְ"ח, לְקַבֵּל תַּרִין קְנֵי דְדְרוּעֵי, וְכָל נִיצוּץ אִיהוּ פְּרָק, וְאִיהוּ מְדָה, וְרְקִיעַ אִמָּה, וְקֻנְיָה, וְקוֹ הַמְּדָה. מַעְמֵי אִינוֹן מִן כְּתָרָא, וְאִינוֹן בְּרִישָׁא דְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, נְקוּדִין מִן

הַטְּעָמִים הֵם מִן הַכְּתֹר, וְהֵם בְּרֵאשׁוֹ שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי. הַנְּקֻדוֹת מִן הַמַּח, וְהֵם בְּרֻכּוֹת

על ראש הצדיק, כמו שנאמר ברכות לראש צדיק, והם שלש הטפות שנמשכו מן המזח אל ברית המילה. האותיות מצד האם העליונה, וכלן נכללו במלכות, והנקדות לאותיות כנשמה לגוף, שהגוף הוא כסוס לרוכב, והאותיות פתיחות לנקדות לקבל אותן, ועליהם נאמר וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבל עליהם נקדות, ונקדות בכל מקום בת קול.

הטעמים אלו הם בגדי הקרב, רפ"ה הוא למעלה מהאותיות, ועליהם נאמר ודמות על ראשי החיה רקיע, כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה. נטוי זהו רפ"ה, נטוי על ראשי החיות שהם יהו"ה, ארבע אותיות ודאי. דג"ש הוא מתוף האותיות, כמו זה: יהו"ה, רפ"ה מבחוצן כמו זה: יהו"ה, והם כמו מתג ורסן לאותיות, וכהן והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה.

תקון ששי

בראשית, קם רבי שמעון, (פתח) ואמר לאלהיו: אלהיו אלהיו, בשבועה עליך במלכות הקדושה, שהיא נפולה בגלות, טל רשות שלא תזוז מעמנו, שהרי השכינה וחילותיה שומרים אותך, מלאכי השרת, שנאמר בהם הן אראלם צעקו חצה, צועקים מחוץ להיכלות. אין שם מי שמקבל את תפלות ישראל, כמה צפרים מצפצפות בתפלות אל אמם, שהם מקננות על הארץ, ששומרים אותך, וכלם נקראו צפרים, על שם קן צפור, שהיא האם הקדושה, שנאמר בה פי יקרא קן צפור לפניך, ועליה נאמר

מוחא, ואינון ברכאן על רישא דצדיק, כמה דאת אמר (משלי יו) ברכות לראש צדיק, ואינון תלת טפין דאתמשכו מן מוחא לגבי ברית מילה, אתוון מסטרא דאימא עלאה, וכלהו אתפלילן במלכותא, ונקודי לאתוון פנשמתא לגופא, דגופא איהו כסוס לרוכב, ואתוון אינון פתיחין לנקודי לקבלא לון, ועלייהו אתמר (יחזקאל א יא) וכנפיהם פרודות מלמעלה, לקבלא עליהו נקודי, ונקודי בכל אתר בת קול.

טעמי אינון מאני קרבא, רפ"ה איהו לעילא מאתוון, ועליה אתמר (שם כב) ודמות על ראשי החיה רקיע, כעין הקרח הנורא נטוי על ראשיהם מלמעלה, נטוי דא איהו רפ"ה, נטוי על ראשי חיון, דאינון יהו"ה ארבע אתוון ודאי, דג"ש איהו מלגאו דאתוון, פגוונא דא יהו"ה, רפ"ה מלבר פגוונא דא יהו"ה, ואינון פמתג ורסן לאותיות, ובהון והחיות רצוא ושוב, רצוא בדג"ש, ושוב ברפ"ה. (דף כא ע"א).

תקונא שתיתאה

בראשית, קם רבי שמעון, (פתח) ואמר לאלהיו, אלהיו אלהיו באומאה עלן במלכות קדישא, דאיהי נפילא בגלותא, טול רשותא דלא תזוז מינן, דהא שכינתא וחילהא נטרין לך, מלאכי השרת דאתמר בהון (ישעיהו לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, לבר מהיכלין, לא אית מאן דמקבל צלותין דישראל, כמה צפרין מצפצפין בצלותין לגבי אמהון, דאינון מקננן על ארעא, דנטרין לך, וכלהו אתקריאו צפרים, על שם קן צפור דאיהי אימא קדישא, דאתמר בה (דברים כב ו) פי יקרא קן צפור לפניך, ועלה אתמר (תהלים פד) גם צפור מצאה בית, ודא ב' מבראשית, דאתמר בה (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ודרור

גם צפור מצאה בית, וזו ב' מבראשית, שנאמר בה בחכמה יבנה בית. ודרור קן לה - זו האם העליונה יובל, שנאמר בה וקראתם דרור בארץ. בזמן שצפור מצאה בית, שהיא בית המקדש, ונבנתה ונתתקנה, מיד הדרור, שהיא שכינה עליונה, מצאה קן לה למעלה.

ומיד אשר שטה אפרוחיה, אלו ששת בניה, שש ספירות, שהם ששת ימי המעשה, כלם פורחים אליה, בכמה חגים וזמנים וימים טובים. ואפרוחים, שהם ישראל למטה, כלם פורחים עמה בגלות, ובזמן שהם ביצים, שאין להם כנפים במצוות עשה לפרח, נאמר בה לא תקח האם על הבנים.

אם כן, מה זה פי יקרא קן? אלא בזמן שאין לשכינה מקום לשרות שם בקביעות, היא הולכת במקרה, וזהו כל הקובע מקום לתפלתו. כמו שנשמות עושות, כן שורה עמהם שכינה. הנשמה שהיא קבועה בתפלה או בתורה, היא מקום קבוע לשרות בו שכינה, אבל נשמה שאין לה קביעות בתפלה או בתורה, אלא אם מזדמנת לה במקרה, כן היא שורה עליה במקרה, וזהו פי יקרא קן צפור לפניך וכו'.

שנדאי נשמה היא קן צפור, וכן אותה נשמת האדם נקראת קן צפור, והגוף הקן של הנשמה, וכן הנשמות שהן עלמותיה, שנקראו בתולות אחריה רעותיה, יושבים בגופות, שהם קן שלהם בדרך מקרה, בזמן שאינם קבועים בבתי פנסיות ובבתי מדרשות, וזהו פי יקרא קן צפור לפניך.

ועוד, קן צפור למעלה הוא כסא, והקן שלה למטה הוא מטטרו"ן,

קן לה דא אימא עלאה יובל, דאתמר בה (ויקרא כה) וקראתם דרור בארץ, בזמנא דצפור מצאה בית דאיהי פי מקדשא, ואתבניאת ואתתקנת, מיד דרור דאיהי שכינתא עלאה, אשפחת קן לה לעילא.

ומיד אשר שטה אפרוחיה, אליון שית בנין דילה, שית ספירן, דאינון ששת ימי המעשה, פלהו פרחין לגבה, בכמה חגין וזמנין ויומין טבין, ואפרוחים דאינון ישראל לתתא, פלהו פרחין עמה בגלותא, ובזמנא דאינון ביצים, דלית לון גרפין בפקודין דעשה לפרחא, אתמר בה לא תקח האם על הבנים. אי הכי מאי פי יקרא קן, אלא בזמנא דלית לה לשכינתא אתר לשריא תמן בקביעו, איהי אזלת במקרה, ודא איהו כל הקובע מקום לתפלתו וכו', כמה דנשמתי עבדין, הכי שריא שכינתא עמהון, נשמתא דאיהי קבועה בצלותא או באורייתא איהי אתר קבוע לשריא בה שכינתא, אבל נשמתא דלית לה קביעו בצלותא או באורייתא, אלא אי אזדמנת לה במקרה, הכי איהי שריא עלה במקרה, ודא איהו פי יקרא קן צפור לפניך וכו'.

דנדאי נשמתא, איהי קן צפור וכן ההיא נשמתא דבר נש אתקריאת קן צפור, וגופא קן דנשמתא, וכן נשמתי דאינון עולימאן דילה, דאתקריאו בתולות אחריה רעותיה, יתבין בגופין דאינון קן דלהון בארץ מקרה, בזמנא דלאו אינון קבועין בבתי פנסיות ובבתי מדרשות, ודא איהו פי יקרא קן צפור לפניך.

ועוד קן צפור לעילא, איהו פרסיא, וקן דילה לתתא מטטרו"ן, ועליה אתמר (במדבר יד

ועליו נאמר ונקה לא ונקה, ששם קן, והוא קנא ונוקם בזמן שלא נמצא קן לשרות. בדרך, זה שנאמר בה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים. ועוד בדרך, זו קבורת רחל, שהיא בפרשת דרכים, ועליה נאמר מי יתנני במדבר מלון ארזים, והם שני משיחים, שמשם עוברים כשפאים לגאל את ישראל.

בכ"ר ע"ז, זהו עץ החיים, שנאמר בו עץ חיים היא למחזיקים בה, ועליה נאמר פי האדם עץ השדה. ועוד בכל עץ, זה צדיק, שהוא עץ פרי עשה פרי למינו, וזה יום השבת, ששם זוגה של השכינה עם הקדוש ברוך הוא, ושם יש לה נחת, ועליו נאמר והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו. זה עתו של צדיק שהוא ליל שבת, שמהצדיק פורחות נשמות חדשות בישראל ערב שבת, שנקראו פנים חדשות.

אפרוחים - אלו תלמידי חכמים, שבגללם שורה שכינה על ישראל. או ביצים, אלו הם תינוקות של בית רבן שבגללם שורה שכינה על ישראל, ואלו הם בעלי מקרא, ובזמן שהם עוסקים בתורה או במצוה, שהם הקדוש ברוך הוא ושכינתו, וגורמים לחבר אותם יחד, יורשים משם נשמות, ונקראים בנים של הקדוש ברוך הוא, משום שבעלי מקרא ובעלי משנה הם מהכנפים שלה, ומשום זה והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, היא רבצת עליהם בארבע הכנפים שלה, שנאמר בהם וארבע כנפים, יונקים פנים קטנות, והם ארבע פנים לכל אחד ואחד,

(יח) ונקה לא ונקה, דתמן קן, ואיהו קנא ונוקם, בזמנא דלא אשכחתי קינא לשריאי, בדרך, דא דאתמר בה (יהושע ה ד) מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים, ועוד בדרך, דא קבורת רחל, דאיהי בפרשת ארזים, ועלה אתמר (ירמיהו ט א) מי יתנני במדבר מלון ארזים, ואינון תרין משיחין, דמתמן קא עברין פד אתאן למפרק לישראל.

בכ"ר ע"ז דא איהו עץ החיים, דאתמר ביה (משלי ג יח) עץ חיים היא למחזיקים בה, ועליה אתמר (דברים כ יט) פי האדם עץ השדה, ועוד בכל עץ דא צדיק דאתמר ביה (בראשית א יא) עץ פרי עשה פרי למינו, ודא יום השבת דתמן זוגא דשכינתא עם קודשא בריך הוא, ותמן אית לה נייחא, ועליה אתמר (תהלים א ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פרו יתן בעתו, דא עתו דצדיק דאיהי ליל שבת, דצדיק מניה פרחין נשמתין חדתין בישראל ערב שבת דאתקריאו פנים חדשות.

אפרוחים אלין תלמידי חכמים, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, או ביצים אלין אינון תינוקות של בית רבן, דבגינהון שריא שכינתא על ישראל, ואלין אינון מארי מקרא, ובזמנא דאינון עסקין באורייתא או במצוה דאנון קודשא בריך הוא ושכינתא, וגרמי לחברא לון פחדא, ירתין מתמן נשמתין, ואתקריאו בנים דקודשא בריך הוא, בגין דמארי מקרא ומארי משנה אינון מגדפין (דף כא ע"ב) דילה, ובגין דא והאם רבצת על האפרוחים או על הביצים, איהי רביעא עליהו בארבע גדפין דילה, דאתמר בהון (יחזקאל א ו) וארבע כנפים, יונקין אנפי זוטרי, ואינון ארבע אנפין לכל חד וחד, ובהון

ובָּהֶם הָאֵם רוֹכֶצֶת עֲלֵיהֶם, וְלִפְעָמִים הִיא עֲלֵיהֶם, וְלִפְעָמִים מְסַתְּלֶקֶת מֵהֶם, אָבֵל מִשׁוּם שֶׁהֵם מִהַמְּעִים שְׁלֵה, (שְׁנֵאמַר בָּהֶם יִרְמִיחוּ לֹא) הִמּוּ מֵעֵי לוֹ, מִשׁוּם אֲהָבָה שָׂרְאוּ אֶת מַעֲיָה עֲלֵיהֶם, וְהֵם בְּעֲלֵי קִבְלָה, נֹאמַר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, שֶׁהָאֵם לֹא זֹזָה מֵהֶם לְעוֹלָם.

שְׂוֵדָא קְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוּא תוֹרָה, וְשִׁכְיָנָה הִיא מִצְוָה. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בָּהֶם לִיחַד אוֹתָם. וְכֵן זְכוּר וְשִׁמּוֹר הֵם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁכְיָנָתוֹ. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמִּיחַד אוֹתָם בְּיוֹם שַׁבָּת, שֶׁהוּא יְסוּד, וּבִאֲהָבָה וַיִּרְאֶה שֶׁל י"ה, שֶׁהֵם אָבָא וְאָמָא. זְכוּר וְשִׁמּוֹר, הֵם כְּנֶגֶד תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ - י', וְתְּפִלִּין שֶׁל יָד - ה', זְכוּר וּנְקִיבָה, וְאֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמִּיחַד אוֹתָם בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּיִרְאֶה וְאֲהָבָה, שְׁבוּזְמֵן שִׁישְׂרָאֵל מִתְעַסְקִים בַּתוֹרָה שֶׁבְּכֹתֵב וּבַתוֹרָה שֶׁבְּעַל פִּה בִּאֲהָבָה וַיִּרְאֶה, נֹאמַר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וּבְזִמְנָן שְׁלֹא מִתְעַסְקִים בָּהֶם בִּאֲהָבָה וַיִּרְאֶה, נֹאמַר בָּהֶם שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

בְּזִמְנָן שִׁישְׂרָאֵל שׁוֹמְרִים שַׁבָּת בְּזְכוּר וְשִׁמּוֹר בְּיִרְאֶה וְאֲהָבָה, נֹאמַר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְאֵם לֹא, כְּתוּב בָּהֶם שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְגו', שְׁנֵי גִרוּשִׁים. וּבְזִמְנָן שִׁישְׂרָאֵל מִיחַדִּים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בַּתְּפִלִּין שֶׁל יָד וּבַתְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ בְּיִרְאֶה וְאֲהָבָה, נֹאמַר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא - שְׁלַח תְּשַׁלַּח. וּבְזִמְנָן שֶׁמְקַיְמִים מִצְוֹת בְּרִית מִלָּה וּמַעֲבִירִים מֵהֶם הַעֲרֹלָה וְעוֹשִׂים פְּרִיעָה בְּיִרְאֶה וְאֲהָבָה, נֹאמַר בָּהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא - שְׁלַח

אִימָא רְבִיעָא עֲלֵיהוּ, וְזִמְנִין אִיהִי עֲלֵיהוּ, וְזִמְנִין אִסְתְּלַקַּת מִנֵּיהוּ, אָבֵל בְּגִין דְּאִינוּן מִן מַעוּי, (ג"א דְּאֲתַמַּר בְּהוּן יִרְמִיחוּ לֹא יוֹ) הִמּוּ מֵעֵי לוֹ), בְּגִין דְּרַחֲמֵי דְּחִמּוּ מִיַּעֲהָא עֲלֵיהוּ וְאִינוּן מְאֲרִי קִבְלָה, אֲתַמַּר בְּהוּן (דְּבִרִים כב ו) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, דְּאִימָא לָא זֹזָה מִנֵּיהוּ לְעוֹלָם.

דְּנִדְאֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ אוֹרִייתָא, וְשִׁכְיָנָתָא הִיא מִצְוָה, זְפָאָה מָאן דְּמִתְעַסֵּק בְּהוּן לִיחַדָּא לוּן, וְכֵן זְכוּר וְשִׁמּוֹר אִינוּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיָנָתִיהּ, זְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּמִיחַד לוּן בְּיוֹם שַׁבָּת, דְּאִיהוּ יְסוּד, וּבְרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ דִּי"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִימָא. זְכוּר וְשִׁמּוֹר, אִינוּן לְקַבֵּל תְּפִלִּין דְּרִישָׁא י', וְתְּפִלִּין דְּיָדָא ה', דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְזְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּמִיחַד לוּן בְּקִרְיַת שְׁמַע בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, דְּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרִייתָא דְּבְכֹתֵב וּבְאוֹרִייתָא דְּבְעַל פִּה, בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ, אֲתַמַּר בְּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וּבְזִמְנָא דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין בְּהוּן בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוֹ, אֲתַמַּר בְּהוּן שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם.

בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל נְטָרִין שַׁבְּתָא בְּזְכוּר וְשִׁמּוֹר בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, אֲתַמַּר בְּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא כְּתִיב בְּהוּן שְׁלַח תְּשַׁלַּח וְגוֹמַר, תְּרִין תְּרוּכִין, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מִיחַדִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּתְּפִלִּין דְּיָד וּבַתְּפִלִּין דְּרֵאשׁ בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, אֲתַמַּר בְּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וּבְזִמְנָא דְּמְקַיְמִין מִצְוֹת בְּרִית מִלָּה וְאֲעַבְרֵן מִנֵּיהוּ עֲרֹלָה, וְעַבְדִּין פְּרִיעָה, בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ, אֲתַמַּר בְּהוּן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, וְאֵם לֹא שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, בְּזִמְנָא דְּמִיחַדִּין בְּזוּגִיהוּן בְּקִדּוּשֵׁין וְשִׁבְעַ בְּרַכָּאן,

תשלח את האם. בזמן שמִיחדים בזווגם בקדוּשִׁין וְשָׁבַע בְּרָכוֹת, שהם היחוד שלהם בקדוּשָׁה ובברכה, נאמר בהם לא תקח האם על הבנים, ואם לא - שלח תשלח וכו'.

וישראל הם בגלות ברשות אחרת, שפִּשְׁלָא מתיחדים בזווגם בקדוּשִׁין וְשָׁבַע בְּרָכוֹת, שהם היחוד שלהם בקדוּשָׁה ובברכה, במקום הקדוּשָׁה שורה עליהם טמאה, ובמקום של ברכה שורה עליהם קלה, ובמקום של יחוד שורה עליהם פרוי, וזה גורם גלות לשכינה, שגִּרְשָׁה מִמְּקוֹמָהּ ומקנה, שהיא ירושלים. זהו שכתוב ובפשעֵיכֶם שלחה אִמְכֶם, שני שלושים, שלח תשלח, אחד מבית ראשון ואחד מבית שני.

ואם תאמר שהקדוש ברוך הוא לא גרש עמה - משום כף אָמַר הכתוב כִּצְפוֹר נִוְדַדְתָּ מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ לְשֹׁמֵר אוֹתָהּ בְּגִלּוֹת מְרֻשׁוֹת נְכָרֶיהָ. זהו שכתוב אָנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וכבודי לאֲחֵר לא אֶתֵּן וְגוֹמֵר. לאֲחֵר - זה אל אחר, זה סמא"ל, לפסילים - אלו הממנים על שבעים אמות.

ובשביעה הקדוש ברוך הוא מלך אסור ברהטים, הוא אסור עמהם בתפלין של ראש, שהם הפאר של הראש, שתפלין של ראש הם במקום של הרהטים של המת, וזהו אסור ברהטים, והוא חבוש עמהם בתפלין של יד בקשר של יד, וזהו שכתוב פֶּאֶרְךָ חָבוּשׁ עֲלֶיךָ, ומשום שהוא חבוש עמהם בגלות, נאמר בו אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורין, והשכינה היא בית האסורים שלו, בגלל האהבה שלה הוא אסור בה, וסוד הדבר - צָרוּר הַמּוֹר דודי לי בין שדי גלן.

דאינון יחודא דלהון בקדוּשָׁה ובברכתא, אתמר בהון לא תקח האם על הבנים, ואם לאו שלח תשלח וכו'.

ואינון ישראל בגלותא ברשותא אחרא, דכד לא מתייחדין בזווגייהו בקדוּשִׁין וְשָׁבַע בְּרָכָאן, דאינון יחודא דלהון בקדוּשָׁה ובברכה, באַתֵּר דקדוּשָׁה שְׂרִיא עֲלֵיהוּ מְסֻבָּא, ובאַתֵּר דברכה שְׂרִיא עֲלֵיהוּ לְטוֹתָא, ובאַתֵּר דִּיחודא שְׂרִיא עֲלֵיהוּ פְרוּדָא, וְדָא גְרִים גְלוּתָא לְשְׁכִינְתָא, דאתתרכת מאתרהא ומקנהא דאיהי ירושלים, הדא הוא דכתיב (ישעיה נ א) ובפשעֵיכֶם שלחה אִמְכֶם, תרין שלוחין שלח תשלח, חד מבית ראשון, וחד מבית שני.

ואי תימא דקודשא בריך הוא לאו אתתריך עמיה, בגין דא אָמַר קרא (משלי כז ח) כִּצְפוֹר נִוְדַדְתָּ מִן קִנְיָה בֵּן אִישׁ נִוְדַד מִמְּקוֹמוֹ, בגין לנטרא לה בגלותא מרשו נוכראה, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אָנִי יְיָ הוּא שְׁמִי וכבודי לאֲחֵר לא אֶתֵּן וְגוֹמֵר, לאֲחֵר דא אל אחר, דא סמא"ל, לפסילים אלין ממנן דעל שבעין אומין.

ובגינה, קודשא בריך הוא איהו מלך אסור ברהטים, איהו אסור עמהון בתפלין דרישא, דאינון פֶּאֶר דְרִישָׁא, דתפלין דרישא אינון באַתֵּר דְרִהְטֵי דְמוּחָא, וְדָא אִיהוּ אִסוּר בְּרִהְטִים, ואיהו חבוש עמהון בתפלין דיד בקשר של יד, וְדָא הוּא דְכִתְיִב (יחזקאל כד יז) פֶּאֶרְךָ חָבוּשׁ עֲלֶיךָ, ובגין דאיהו חבוש עמהון בגלותא, אתמר ביה אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורין, ושכינתא איהי בית האסורין דיליה, בגין רחימו דילה איהו אסור בה, ורזא דמלה צָרוּר הַמּוֹר דודי לי בין שדי גלן (שיר א יג).

וּמִשּׁוּם כֶּף, מִי שְׂרוּצָה לְהַשִּׁיג אֶת הַמֶּלֶךְ, אֵין לוֹ רִשׁוּת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ אֶלָּא עִם הַשְּׂכִינָה. זֶהוּ שְׂפָתוֹב אֶל יִתְהַלֵּל וְכוּ', כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל וְגוּמַר. וְאַהֲרֹן כִּשְׂנֹכְנֵס לְקֹדֶשׁ הַקֹּדְשִׁים בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים, כִּהֵּ הָיָה נֹכְס, שְׂפָתוֹב בְּזֹאת יָבֵא אֶהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, שְׁהִיא עֵת לַעֲשׂוֹת לִיהוָה, וּמִשָּׁה בְּשִׁבִילָה הַתְּקִים בְּעוֹלָם. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בְּרַךְ וְגוּמַר, וּכְהָ עֲשֵׂה עֲשֶׂר מַפּוֹת לַפְּרָעָה. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְאוּלָם בְּעִבּוֹר זֹאת הַעֲמֵדֹתֶיךָ. וְיַעֲקֹב, מִשּׁוּם שְׁהִיָּה יוֹדֵעַ שְׂכַל רְצוֹנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ כִּהֵּ, צָנָה אֶת בְּנָיו עֲלֶיהָ שְׁלֵא יִכְנָסוּ לַפְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֶלָּא כִּהֵּ, וְכַל מִשְׁאַלּוֹתֵיהֶם בַּתְּפִלוֹת וּבַקְּשׁוֹת לְמֶלֶךְ שְׁהִיּוֹ כִּהֵּ. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וְגוּמַר. וְדוֹד, מִשּׁוּם שְׁהִיָּה יוֹדֵעַ שְׂכַל הַרְצוֹן וְהַכַּחַח וְהַתְּקַף שֶׁל הַמֶּלֶךְ הוּא כִּהֵּ, אָמַר אִם תַּחֲנֹה וְגוּמַר, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, שְׁנֹאֲמַר עֲלֶיהָ וּמִלְכוּתוֹ בְּכַל מְשָׁלָה, וּמִי שְׁלֵא שֵׁת לְבוֹ גַּם לְזֹאת, עֲלִיו נֹאֲמַר וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וּמִשּׁוּם כֶּף, כִּשְׂיִשְׂרָאֵל מִבְּקָשִׁים בַּקְּשׁוֹת לְמֶלֶךְ, אוֹמְרִים לָהּ אָנָּה הִלֵּךְ דוֹדֶךָ, שְׁנֹאֲמַר בּוֹ בְּרַח דוֹדִי, אָנָּה פָּנָה דוֹדֶךָ וּנְבַקְשְׁנוּ עִמָּךְ, בְּכִמְהָ בַּקְּשׁוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת וּבַקְּשׁוֹת, שְׂבִשְׂבִילֶךָ הוּא יִרַד עֲלֵינוּ, שְׁלֵא זֶה מִמֶּנּוּ אֶלָּא מִשּׁוּם שְׁלֵא נִהְגְּנוּ בְּךָ כְּבוֹד, שְׂבִשְׂבִילֶךָ הָיָה אֲסוּר עִמָּנוּ כֹּל שֵׁשֶׁת הַיָּמִים. זֶהוּ שְׂפָתוֹב יִהְיֶה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, שְׂכַף הִיא הַשְּׂכִינָה נִסְתַּרְתָּ עִמּוֹ בְּיָמֵי הַחֵל, כְּמוֹ שׁוֹשְׁנָה שְׁהִיא אֲטוּמָה, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ וּבְיָמִים טוֹבִים נִפְתַּח

וּבְגִין דָּא מָאן דְּבַעֵי לְאַשְׁגָּא לְמַלְכָּא, לִית לִיהִי רִשׁוּ לְאַשְׁגָּא לִיהִי אֶלָּא בְּשְׂכִינְתָּא, הִדָּא הוּא דְכֹתִיב (יִרְמִיָּה ט כב) אֶל יִתְהַלֵּל וְכוּ' כִּי אִם בְּזֹאת וְגוּמַר, וְאַהֲרֹן כִּד עָאֵל לְקֹדֶשׁ קֹדְשִׁין בְּיוֹמָא דְכַפּוּרִי, כִּהֵּ הוּא עָאֵל, דְכֹתִיב (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֵא אֶהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּאִיהִי עֵת לַעֲשׂוֹת לִיְיָ, וּמִשָּׁה בְּגִינָה אֶתְקִיִּים בְּעֶלְמָא, הִדָּא הוּא דְכֹתִיב (דְּבָרִים לג א) וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר וְגוּמַר, וּכְהָ עִבִּיד עֲשֶׂר מַכְתָּשִׁין לַפְּרָעָה, הִדָּא הוּא דְכֹתִיב (שְׁמוֹת ט טז) וְאוּלָם בְּעִבּוֹר זֹאת הַעֲמֵדֹתֶיךָ, וְיַעֲקֹב בְּגִין דְּהוּא יוֹדֵעַ דְּכַל רְעוּתָא דְּמַלְכָּא כִּהֵּ, מִנֵּי לְבַנּוּי עֲלָהּ, דְּלֹא יַעֲלוּן קַדָּם מַלְכָּא אֶלָּא כִּהֵּ, וְכַל שְׂאֵלְתִין דְּלִהוּן בְּצִלוֹתִין וּבְעוֹתִין לְמַלְכָּא דְּלִהוּן כִּהֵּ, הִדָּא הוּא דְכֹתִיב (בראשית מט כח) וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם (ד' ט' כ' ע"א) וְגוּמַר, וְדוֹד בְּגִין דְּהוּא יוֹדֵעַ דְּכַל רְעוּתָא וְחִילָא וְתוֹקְפָא דְּמַלְכָּא כִּהֵּ, אָמַר (תהלים כד ג) אִם תַּחֲנֹה וְגוּמַר, בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ, דְּאֶתְמַר עֲלָהּ (שם קג ט) וּמִלְכוּתוֹ בְּכַל מְשָׁלָה, וּמָאן דְּלֹא שֵׁת לְבִיָּה גַּם לְזֹאת, עֲלִיהִי אֶתְמַר (שם צב ז) וּכְסִיל לֹא יִבִּין אֶת זֹאת.

וּבְגִין דָּא כִּד יִשְׂרָאֵל בְּעָאן בְּעוֹתִין לְמַלְכָּא, אָמְרִין לָהּ (שִׁיר ו א) אָנָּה הִלֵּךְ דוֹדֶךָ, דְּאֶתְמַר בִּיהִ בְּרַח דוֹדִי, אָנָּה פָּנָה דוֹדֶךָ וּנְבַקְשְׁנוּ עִמָּךְ, בְּכִמְהָ בַּקְּשׁוֹת דְּצִלוֹתִין וּבְעוֹתִין, דְּכִגִּינָה אִיהוּ נְחִית עֲלֵךְ, דְּלֹא זֶה מִנְּנָא אֶלָּא בְּגִין דְּלֹא נִהְגְּנָא יִקְרָא בְּךָ, דְּכִגִּינָה הוּא אֲסוּר עִמָּנָא כֹּל שֵׁת יוֹמִין, הִדָּא הוּא דְכֹתִיב (יחזקאל מו א) יִהְיֶה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֵׂה, וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, דְּהִכִּי אִיהִי שְׂכִינְתָּא סְתִימָא עִמִּיהִ בְּיוֹמָא דְּחוּלָא, כְּשׁוֹשְׁנָה דְּאִיהִי אֲטִימָא, וּבְיוֹמָא דְּשַׁבְּתָא וּבְיוֹמָא דְּחֲדָשָׁא וּבְיוֹמִין טְבִין

לְקַבֵּל רִיחוֹת וּבִשְׂמִים וְלִירֵשׁ
נִפְשֹׁת וְעֲנוּגִים לְבִנְיָהֶם.

אִי לָהֶם לְבַנְי אָדָם, שֶׁהִקְדִּישׁ
בְּרוּךְ הוּא אָסוּר עִמָּהֶם בְּגִלוּת
וְהִשְׁכִּינָה אֶסְרָה עִמָּם, וְנֹאמַר
כִּי אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ
מִבֵּית הָאֶסְרִים, וְהִגְאֵלָה שְׁלָה,
שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה, הָאֵם הֶעֱלִינָה
הִיא תְּלוּיָה בִּידֵיהֶם, שֶׁחֲמָשִׁים
שְׁעָרֵי חֲרוּת עִמָּה, כִּנְגַד חֲמָשִׁים
פְּעָמִים שְׁנֹכְרָה יִצְיֵאת מִצְרִים
בַּתּוֹרָה. זֶהוּ וַיִּפֶן כ"ה וְכ"ה,
בְּחֲמָשִׁים הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ
שְׂמֵיחִידִים אוֹתוֹ בְּכָל יוֹם פְּעָמִים
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שִׁישׁ בְּהֵן כ"ה
וְכ"ה אוֹתִיּוֹת, וַיִּרְא כִי אֵין אִישׁ
שִׁיעוֹרֵר אוֹתָהּ בְּתוֹכָם.

וְהוּא מְשַׁגֵּיחַ מִן הַחֲלֻנוֹת,
שֶׁנֹּאמַר בָּהֶם חֲלוּ נָא פְּנֵי א"ל
וַיִּחַנְנוּ, לְאוֹתָהּ שֶׁנֹּאמַר כִּי א"ל
נָא רְפָא נָא לָהּ, שֶׁהִרְפוּאָה בִּירוֹ,
שֶׁהִיא יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים,
וַיִּרְא כִי אֵין אִישׁ. וְהִיא בְּעַד
הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבַב בַּתְּרוּעָה,
שֶׁהִיא יְבָבָה, שֶׁנֹּאמַר כִּי וַיִּפְתַּח
נַח אֶת חֲלוֹן הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה,
וְזֶה יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁל תַּבַּת נַח,
הִיא הָאֵם הֶעֱלִינָה, הַחֲלוֹן שְׁלָה
הוּא הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שְׁבוּ אוֹר,
וְתוֹרָה אוֹר, וְהוּא הָאוֹר הַגָּנוּז.
וַיִּפֶן כִּי וְכֵה, מִצִּיץ מִן הַתְּרַפִּים,
אֵלוֹ עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה, וַיִּרְא כִי
אֵין אִישׁ. וְעוֹד, מְשַׁגֵּיחַ מִן
הַחֲלֻנוֹת, אֵלוֹ הַחֲלֻנוֹת שֶׁל בֵּית
כְּנֶסֶת, שֶׁהָאֵב וּבְנוּ הֵם בְּבֵית
(הַכְּנֶסֶת) אֶסְרִים, וְהוּא בְּכָל יוֹם
הַשְּׁגָחָתוֹ עֲלֵיהֶם וְנֹתֵן לָהֶם
מְזוֹן.

וַיִּפֶן כִּי וְכֵה, אִם יֵשׁ מִי
שִׁיעוֹרֵר בַּתְּשׁוּבָה לְשִׁבֵר אֶת
בֵּית הָאֶסְרִים שְׁלָהֶם, זֶהוּ
שְׁפָתוֹב לְאֹמַר לְאֶסְרִים צְאוּ

אֶת־פֶּתַחַת, לְקַבֵּל רִיחוֹן וּבוֹסְמִין, וְלִירֵתָא
נִפְשֵׁין וְעֲנוּגִין לְבִנְיָהֶוּ.

וְזִי לֹון לְבַנְי נִשְׂא, דְּקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא אֶסִיר
עִמָּהוֹן בְּגִלוּתָא, וְשִׁכִּינְתָא אֶסִירַת עִמָּהוֹן,
וְאֶתְמַר כִּי אֵין חֲבוּשׁ מִתִּיר אֶת עֲצָמוֹ מִבֵּית
הָאֶסְרִים, וּפּוֹרְקָנָא דִּילָהּ דְּאִיהִי תְּשׁוּבָה אִימָא
עֲלָאָה, אִיהִי תְּלִיא בִּידֵיהוֹן, דְּחֲמָשִׁין תְּרַעִין
דְּחִירוֹ עִמָּה, לְקַבֵּל חֲמָשִׁין זְמַנִּין דְּאֶדְכַּר
יִצְיֵאת מִצְרִים בְּאוֹרֵייתָא, דָּא הוּא (שְׁמוֹת ב
יב) וַיִּפֶן כ"ה וְכ"ה, בְּאֵלִין חֲמָשִׁין אֶתּוֹן
דְּמִיחִדִּין לִיהּ בְּכָל יוֹמָא פְּעָמִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל,
דְּאִית בְּהוֹן כ"ה וְכ"ה אֶתּוֹן, וַיִּרְא כִי אֵין
אִישׁ דְּאֶתְעַר לָהּ בְּגוּיָהוּ.

וְאִיהִי מְשַׁגֵּיחַ מִן הַחֲלֻנוֹת, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן חֲלוּ
נָא פְּנֵי אֵל וַיִּחַנְנוּ, לְהֵיחֵה דְּאֶתְמַר
כִּי (בְּמַדְבַּר יב יג) אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ, דְּאֶסְוֹתָא
בִּידֵיהּ, דְּאִיהִי יָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, (שְׁמוֹת
ב יב) וַיִּרְא כִי אֵין אִישׁ, וְאִיהִי (שׁוֹפְטִים ה כח) בְּעַד
הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה, וַתִּיבַב בַּתְּרוּעָה דְּאִיהִי יְבָבָא,
דְּאֶתְמַר כִּי (בְּרֵאשִׁית ח ו) וַיִּפְתַּח נַח אֶת חֲלוֹן
הַתְּבָה אֲשֶׁר עָשָׂה, וְדָא יוֹם הַכַּפּוּרִים דְּתִיבַת
נַח הִיא אִימָא עֲלָאָה, חֲלוֹן דִּילָהּ הוּא עֲמוּדָא
דְּאֲמָצְעִיתָא, דְּבִיהּ אוֹר, וְתוֹרָה אוֹר, וְאִיהִי
אוֹר הַגָּנוּז.

וַיִּפֶן כִּי וְכֵה, מִצִּיץ מִן הַתְּרַפִּים, אֵלוֹ עֲשֶׂרֶת
יְמֵי תְּשׁוּבָה, וַיִּרְא כִי אֵין אִישׁ, וְעוֹד
מְשַׁגֵּיחַ מִן הַחֲלֻנוֹת אֵלִין חֲלֻנוֹת דְּבִי
כְּנִישְׁתָּא, דְּאֶבָּא וּבְנוֹי אִינוֹן
בְּבֵית (הַכְּנֶסֶת) אֶסִירִין, וְאִיהִי בְּכָל יוֹמָא
אֲשַׁחֲוִיתִיהּ עֲלֵיהֶוּ, וַיְהִיב לֹון מְזוֹנָא.

וַיִּפֶן כִּי וְכֵה, אִם אִית מָאן דְּיִתְעַר בַּתְּיּוֹבְתָא
לְתַבְּרָא בֵּית אֶסְרִין דְּלֵהוֹן, הִדָּא הוּא

דְּכִתִּיב (ישעיה מט ט) לְאֹמַר לְאֶסְרִים צְאוּ, וְלֹאֲשֶׁר בַּחֲשֵׁךְ הִגְלוּ, וַיִּפֶן כִּי וְכֵה

וְלֹא־שָׂר בַּחֲשֵׁף הַגְּלוֹ, וַיִּפֶן כֹּה
 וְכֹה וַיִּרְא כִּי אֵין אִישׁ, אֶלֶּא אִישׁ
 לְדַרְכּוֹ פָּנוּ, לְעַסְקִים שְׁלָהֶם,
 לְדַרְכִּים שְׁלָהֶם, אִישׁ לְבַעֲעוֹ
 מִקְצָהוּ, בְּבַעֲע שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה,
 לִירֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וְאִינֶם
 מִצַּד אֱלוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֶם אֲנָשִׁי
 חֵיל, יִרְאִי אֱלֹהִיִּם, אֲנָשִׁי אֲמַת,
 שְׁנָאִי בַעֲע, אֶלֶּא כָּלֶם צוֹעְקִים
 בְּתַפְלָה בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים כְּמוֹ
 כְּלָבִים, הֵב לָנוּ מְזוֹן וְסִלִּיחָה
 וְכַפְּרָה וְחַיִּים, כְּתַבְּנוּ לְחַיִּים,
 וְהֵם עֲזִי נֶפֶשׁ כְּכָלְבִּים. שֶׁהֵם
 אֲמוֹת הָעוֹלָם שְׂצוֹעְקִים כְּגִדּוֹ
 וְאֵין לָהֶם בִּשְׁתׁ פָּנִים, שְׂאֵין מִי
 שְׂקוּרָא לּוֹ בְּתַשׁוּבָה שְׂיַחְזִיר אֶת
 שְׂכִינְתּוֹ אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שְׂהִיא מְרַחֶמֶת מִמֶּנּוּ, לְחַזֵּר אֵלָיו,
 וְנִדְמִים לְכָלְבִּים, שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֶם
 וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
 מִעֲשֵׂיהֶם, וְאוֹתָם עָרַב רַב, שְׂכָל
 חֶסֶד שְׂעוֹשִׂים, הֵם עוֹשִׂים אוֹתוֹ
 לְעַצְמָם.

וְעוֹד הֵם מְבַקְשִׁים מְזוֹן וְכִסּוּת
 וְעוֹנָה, שְׂהִיא עוֹנַת זְוֹגָם,
 שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֶם שְׂאָרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָהּ
 לֹא יִגְרַע, וְאֵין מִי שְׂשׂוֹאֵל מְזוֹן,
 שְׂהוּא תוֹרָה, שְׂאָרָה שֶׁל
 הַשְּׂכִינָה, וְהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה
 שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֶם וְאֶל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת
 אֲמֶךָ. כְּסוּתָהּ זֶה כְּסוּי הַצִּיצִית
 וְעֵטוֹף שְׁלָה, וְתַפְלִין שֶׁל יָד,
 שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֶם תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטֶף.
 וְעִנְתָהּ זֶה קְרִיאַת שְׂמַע בְּעוֹנְתָהּ.
 שְׂאֵם שְׂלֵשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ,
 לְשְׂכִינָה, וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף,
 אֵין לּוֹ בּוֹשָׁה מִן הַשְּׂכִינָה, הוּא
 חֲצוּף. וְעוֹד אֵין כְּסָף, לֹא יִהְיֶה
 לוֹ כְּסוּפִים לְעוֹלָם הַבָּא.

וְהֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֲ"ל פְּעָמִים
 שְׂלוֹשׁ עִם גְּבוּר, וּמְשוּם כֶּף פִּי
 הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדָּה - זֶה גְּלִגּוּל
 הַרְאִשׁוֹן, הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ -
 זֶה גְּלִגּוּל תְּנַיִנָא, בְּמָה יִשְׂכָּב - זֶה

וַיִּרְא כִּי אֵין אִישׁ, אֶלֶּא אִישׁ לְדַרְכּוֹ פָּנוּ,
 בְּעַסְקִין דְּלַהוֹן, בְּאוֹרְחִין דְּלַהוֹן, אִישׁ לְבַעֲעוֹ
 מִקְצָהוּ, בְּבַעֲעָ דְּהֵאִי עֲלָמָא, לִירְתָא הֵאִי
 עֲלָמָא, וְלֹאוּ אֵינוֹן מְסִטְרָא דְּאֵלִין דְּאִתְמַר
 בְּהוֹן (שְׂמוֹת יח כא), אֲנָשִׁי חֵיל, יִרְאִי אֱלֹהִיִּם,
 אֲנָשִׁי אֲמַת, שְׁנָאִי בַעֲע, אֶלֶּא כָּלְהוּ צְוֹוֹחִין
 בְּצִלוֹתִין בְּיוֹמָא דְּכַפּוּרִי כְּכָלְבִּים, הֵב לָנָא
 מְזוֹנָא, וְסִלִּיחָה וְכַפְּרָה וְחַיִּי, כְּתַבְּנוּ לְחַיִּים,
 וְאֵינוֹן עֲזִי נֶפֶשׁ כְּכָלְבִּים, דְּאֵינוֹן אוּמִין דְּעֲלָמָא
 דְּצְוֹוֹחִי לְגַבִּיָּה וְלִית לוֹן בִּשְׂת אֲנָפִין, דְּלֹא אִית
 מָאן דְּקָרָא לִיה בְּתִיּוּבְתָא, דִּי־חֲזוֹר שְׂכִינְתָּיָה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהִי מְרַחֶמָא מְנִיָּה,
 לְמַהְדֵּר לְגַבִּיָּה, וְאִדְמֵיִין לְכָלְבִּים, דְּאִתְמַר
 בְּהוֹן (תְּהִלִּים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
 מִעֲשֵׂיהֶם, וְאֵינוֹן עָרַב רַב, דְּכָל חֶסֶד דְּעַבְדִּין
 לְגַרְמִיָּהוּ עַבְדִּין.

וְעוֹד אֵינוֹן שְׂאֵלִין מְזוֹנָא וְכִסּוּיָא וְעוֹנָה,
 דְּאִיהִי עוֹנַת זְוֹגִיָּהוּ, דְּאִתְמַר בְּהֶם (שְׂמוֹת
 כא ו) שְׂאָרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָהּ לֹא יִגְרַע, וְלֹא אִית
 מָאן דְּשְׂאִיל מְזוֹנָא דְּאִיהִי תוֹרָה, שְׂאָרָה
 דְּשְׂכִינְתָּא, וְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דְּאִתְמַר
 בְּהֶם (מְשֻׁלִּי א ח) וְאֶל תִּטֵּשׁ תּוֹרַת אֲמֶךָ, כְּסוּתָהּ (דף
 כב ע"ב) דָּא כְּסוּיָא דְּצִיצִית, וְעֵטוֹפוֹ דִּילִיָּה,
 וְתַפְלִין דִּיד, דְּאִתְמַר בְּהֶם (תְּהִלִּים קב א) תִּפְלָה לְעֵנִי
 כִּי יַעֲטֶף, וְעוֹנְתָהּ דָּא קְרִיאַת שְׂמַע בְּעוֹנְתָהּ,
 דְּאֵם שְׂלֵשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ לְשְׂכִינְתָּא,
 וַיִּצְאָה חֲנָם אֵין כְּסָף (שְׂמוֹת כא יא), לִית לִיָּה
 כְּסוּפָא מִן שְׂכִינְתָּא, חֲצִיף אִיהוּ, וְעוֹד אֵין
 כְּסָף לֹא יִהֵא לִיָּה כְּסוּפָא לְעֲלָמָא דְּאִתִּי.

וְהֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֲ"ל פְּעָמִים שְׂלֵשׁ עִם גְּבוּר
 (אִיּוֹב לג כט), וּבְגִין דָּא כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבִדָּה,
 דָּא גְּלִגּוּלָא קְדָמָאָה, הִיא שְׂמֵלְתוֹ לְעוֹרוֹ, דָּא
 גְּלִגּוּלָא תְּנַיִנָא, בְּמָה יִשְׂכָּב, דָּא גְּלִגּוּלָא

גלגול שלישי, ואלו הם שלשה לבושים של שלשה כסויים של שלשה צבעי העין, שהם לבושים לבת עין שהיא נשמה. ובשרשת אלה אמר, שלש פעמים בשנה יראה כל זכורף, וכנגד שלשת הצבעים, פעמים הם שלשת הצבעים של הנר, שנאמר בהם וירא מלאך יהו"ה אליו בלבת אש מתוף הסנה. וירא - הרי צבע אחד, בלבת אש מתוף הסנה - הרי צבע שני, וירא והנה הסנה בער באש - הרי שלשה, והם כנגד שלשת צבעי העין. בלבת אש זו בת עין, באותו זמן שיהיו מאירים שלשת צבעי העין, שהם כנגד שלשת צבעי הקשת, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם, ובאותו הזמן - פי עין בעין יראו בשוב יהו"ה ציון.

אור העין הוא עמוד האמצעי, בת עין הבית שלה, באותו הזמן שיתפנה הענן מבת העין, שנאמר בה סכתה בענן לך וגומר, שהיא התבלול של העין, זו רומא רבתי, השכינה העליונה עתידה לומר לקדוש ברוך הוא, למה תעמוד בחוץ ואנכי פניתי הבית, אנכי של יציאת מצרים. ואף על גב דאין חבוש מתיר את עצמו מבית האסורים, שהיא שכינה, שהיא אסורה בגלות, שכינה העליונה תפדה אותה. זהו שפתוב אם יגאלך טוב יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך ויגאלתיך אנכי, מי יהו"ה שכבי עד הבקר, שהיא ימין פשוטה לקבל שבים, שאין הדבר הזה תלוי אלא בתשובה, הימין העליונה של השכינה.

באותו זמן השכינה העליונה כנשר יעיר קנו, שהיא ירושלים, ק"ן ו', על גזליו ירחף, יפרוש

תליתאה, ואלין אינון תלת לבושין, דתלת פסויין, דתלת גוונין דעינא, דאינון לבושין לבת עין, דאיהי נשמתא.

ובאלין תלת אתמר (שמות כג יז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורף, ולקבל תלת זמנין אינון תלת גוונין דשרגא, דאתמר בהון (שם ג ב) וירא מלאך יי' אליו בלבת אש מתוף הסנה, וירא הא גוון חד, בלבת אש מתוף הסנה הא גוון תניינא, וירא והנה הסנה בער באש הא תלתא, ואינון לקבל שלשה גוונין דעינא, בלבת אש דא בת עין, בההוא זמנא דיהון נהירין תלת גוונין דעינא, דאינון לקבל תלת גוונין דקשת, מיד וראיתיה לזכר ברית עולם (בראשית ט טז), ובההוא זמנא פי עין בעין יראו בשוב יי' ציון (ישעיה נב ח).

אור דעינא הוא עמודא דאמצעיתא, בת עין ביתא דילה, בההוא זמנא דיתפני עננא מן בת עינא, דאתמר בה (איכה ג מד) סכתה בענן לך וגומר, דאיהי תבלול דעינא, דא רומי רבתי, שכינתא עלאה עתידה למימר לקודשא בריך הוא, למה תעמוד בחוץ, ואנכי פניתי הבית (בראשית כד לא), אנכי דיציאת מצרים, ואף על גב דאין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים, דאיהי שכינתא, דאיהי אסורה בגלותא, שכינתא עלאה יפרוק לה, הדא הוא דכתיב (רות ג יג) אם יגאלך טוב יגאל, ואם לא יחפץ לגאלך ויגאלתיך אנכי, חי יי' שכבי עד הבקר, דאיהי ימינא פשוטה לקבל שבים, דלית מלתא דא תליא אלא בתויבתא, ימין עלאה דשכינתא.

בההוא זמנא שכינתא עלאה כנשר יעיר קנו (דברים לב יא), דאיהו ירושלים, ק"ן ו' על גזליו ירחף, יפרוש כנפיו יקחהו ישאהו על

כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו. זהו שפתיב ואשא אתכם על כנפיו נשרים ואביא אתכם אלי. שבזמן שהשכינה בגלות, נאמר בה ולא מצאה היונה מנוח וגומר, אלא בשבת וימים טובים. ובאותו זמן מתיחדת עם בעלה, וכמה נפשות יתרות יורדות עמה לדור עם ישראל. זהו שכתוב ושמרו בני ישראל את השבת לדרתם. אשרי הוא מי שמתקן לה דירה נאה בלבו, וכלים נאים באיברים שלו, ואשה נאה, שהיא נשמתו, שבשבילה שורה השכינה העליונה שהיא נשמת כל חי עליו, והקדוש ברוך הוא הוא שובת באחד, וינפש באחד, בשכינה העליונה הוא שובת עליהם, ובשכינה התחתונה הוא וינפש עליהם, ונותן להם נפשות יתרות.

שאותן בתולות אחריה רעותיה, שבאות עמה, וכמה מלאכים ממנים, ומשרתים שלהם באים עמם, שהם שבעים, שתלויים מן זכור ושמור, וזהו ויכל"ו, כולל שבעים ושתים, ונקראות הנפשות הללו אשפזין, מכיון שלא שורות עם ישראל אלא ביום השבת, וכשיצאת שבת, כלן חוזרות למקומן.

והנשמות שהם מצדה של השכינה העליונה נקראו אפרוחים, ונפשות שמצד השכינה התחתונה נקראים ביצים, וזהו הסוד של הפורס ספת שלום עלינו, האם העליונה שהיא ספת שלום שסוככת עליהם, ושלום עמה, שנאמר בו הנני נותן לו את בריתי שלום, ויש ספה למטה כ"ו ה"ס, שהוא יאהדונה"י, ספת שלום, כוס, ת' שהוא תפארת. באותו הזמן יהיו

אברתו, הדא הוא דכתיב (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפיו נשרים ואביא אתכם אלי.

דבזמנא דשכינתא איהי בגלותא, אתמר בה (בראשית ח ט) ולא מצאה היונה מנוח וגומר, אלא בשבת ויומין טבין, ובההוא זמנא אתייחדת עם בעלה, וכמה נפשות יתרון קא נחתין עמה, לדירא בישראל, הדא הוא דכתיב (שמות לא טז) ושמרו בני ישראל את השבת לדרתם, זפאה איהו מאן דמתקן לה דירה נאה בלביה, וכלים נאים באיברים דיליה, ואשה נאה דאיהי נשמתיה, דבגינה שריא שכינתא עלאה דאיהי נשמת כל חי עליה, וקודשא בריך הוא איהו שבת בחד, וינפש בחד, בשכינתא עלאה איהו שבת עליהו, ובשכינתא תתאה איהו וינפש עליהו, ויהיב לון נפשאן יתרון.

דאינון בתולות אחריה רעותיה, דקא אתייאן עמה, וכמה מלאכים ממנן ומשמשין דלהון קא אתייאן עמהון, דאינון שבעין, דתליין מן זכור ושמור, ודא איהו ויכל"ו, כליל שבעין ותרין, ואתקריאו אלין נפשות אושפזין, בגין דלא שרייאן בישראל אלא ביום השבת, וכד נפיק שבת כלהו חזרין לאתריהו.

ונשמתין דאינון מסטרא דשכינתא עלאה אתקריאו אפרוחין, ונפשין מסטרא דשכינתא תתאה אקרון ביצים, ודא איהו רזא דהפורס ספת שלום עלינו, אימא עלאה דאיהי ספת שלום דמסכך עליהו, ושלום עמה, דאתמר ביה (במדבר כה יב) הנני נותן לו את בריתי שלום, ואית סופה לתתא כ"ו ה"ס דאיהו יאהדונה"י, סופת שלום, כו"ס, ת' דאיהו תפארת. (דף נג ע"א) בההוא זמנא יהון בנין

הבנים בְּרִשְׁוֹתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְקוֹל יֵצֵא וַיֹּאמֶר לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. מִיָּד שִׁוּצָא זְכוּר וְשִׁמּוּר שֶׁל שֶׁבֶת וַיֵּבֵא הַלְּלִיָּהּ שֶׁל יוֹם הַרְאִשׁוֹן שֶׁל שֶׁבֶת, קוֹל שְׁנֵי יוֹצֵא שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

וְעוֹד, פִּי יִקְרָא קֵץ צְפוּר לְפָנֶיךָ - זוֹ סִפָּה, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. בְּכָל עֵץ, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְלִקְחָתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדֶּר. אֶפְרוּחִים, אֵלוֹ שְׁבַעַת יְמֵי הַסְּכוּת. אוֹ בִּיצִים, שְׁבָהֶם עוֹשִׂים שְׁבַע הַקְּפוּת, וְסוּד הַדְּבָר - נִקְבָּה תְּסוּבֵב גְּבָר.

פְּרִי עֵץ הַדֶּר, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה. עֵץ הוּא לֹלֵב, לִ"ו לִ"ב נְתִיבוֹת, שֶׁהוּא אֶתְרוּג, וְצָרִיף לְנַעֲנַע בּוֹ לְשִׁשָּׁה צְדָדִים - אַרְבַּע רוֹחוֹת, מַעְלָה וּמַטָּה, לְעוֹרֵר עָלָיו ו', וּשְׁלֹשָׁה נַעֲנוּעִים לְכָל צֶדַע עוֹלָם שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, וְצָרִיף אַרְבַּע פְּעָמִים שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, אַחַד בְּנִטְלִית לֹלֵב, וְהַשְּׁנֵי בְּאֵנָה יְהוּ"ה, שְׁנֵי אַחֲרֵים בַּהוֹדוֹ לַה' הַתַּחֲלָה וְסוּף, וּבְנַעֲנוּעִים הִלְלוּ הֵם מִשְׁפִּילִים מִמַּעְלָה לְמַטָּה אֶת שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם הָאֲמוֹת, וְאַחַר שְׁמַנְצָחִים אוֹתָם, אוֹמְרִים אֲנִי וְהָ"ו הוֹשִׁיעָה נָא פְּעָמִים, שֶׁהֵם וְאִ"ו מִן וְהָ"ו, אֲנִי וְהָ"ו מִן וְיִסַּע וְיִבְ"א וְיִ"ט, וּבְאֹתוֹ הַזְּמַן לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

בִּיצִים הֵם מִצַּד שֶׁל אוֹפְנִים, הָאֶפְרוּחִים מִצַּד שֶׁל הַנְּעַר מַטְטְרוּ"ן, הַבָּנִים מִצַּד שֶׁל הַפְּסָא, שֶׁהִיא סֶפֶת שְׁלוֹם, שֶׁהִיא הַקֵּץ שֶׁל הַשְּׁכִינָה, שֶׁהֵם הָעֲלִיּוֹנָה מְקַנְנֵת בְּפִסָּא בְּשֵׁלשׁ הַסְּפִירוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת, הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת, שְׁמַקְנָנוֹת בְּמַטְטְרוּ"ן, הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, מְקַנְנֵת בְּאוֹפֵן, שְׁנֹאֲמַר בּוֹ וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְץ. וְעוֹד, שְׁכִינָה מִצַּד הַפְּסָא נִקְרָאת

בְּרִשְׁוֹתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקָלָא נְפִיק וַיִּימָא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים, מִיָּד דְנִפִּיק זְכוּר וְשִׁמּוּר דְשֶׁבֶת, וַיִּיתִי לִילָא דְיוֹמָא קָמָא דְשֶׁבֶתָא, קָלָא תְנַיִנָא נְפִיק שְׁלַח תְּשַׁלַּח.

וְתוֹ פִּי יִקְרָא קֵץ צְפוּר לְפָנֶיךָ, דָּא סוּפָה דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בְּכָל עֵץ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (וַיִּקְרָא כַג מ) וְלִקְחָתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הַדֶּר, אֶפְרוּחִים אֲלֵין שְׁבַעַת יְמֵי הַסְּכוּת, אוֹ בִּיצִים דְבַהוֹן עֲבָדִין שְׁבַע הַקְּפוּת, וְרִזָּא דְמַלְּהָ נִקְבָּה תְּסוּבֵב גְּבָר (יְרֵמִיָּה לֹא כֹא).

פְּרִי עֵץ הַדֶּר אִימָא תַּתְּאָה, עֵץ אִיהוּ לֹלֵב, לִ"ו לִ"ב נְתִיבוֹת, דְאִיהוּ אֶתְרוּג, וְצָרִיף לְנַעֲנַע בֵּיהּ לְשִׁית סְטָרִין, אַרְבַּע רוֹחוֹת וְעִילָא וְתַתְּא, לְאֶתְעָרָא עָלֶיהָ ו', וְתַלְתָּ נַעֲנוּעִין לְכָל סְטָרָא סְלָקִין ח"י, וְצָרִיף אַרְבַּע זְמַנִּין ח"י, חֵד בְּנִטְלִית לֹלֵב, וְתַרִּין בְּאֵנָה יי', תַּרִּין אֶתְרַנִּין בַּהוֹדוֹ לִי תַחֲלָה וְסוּף, וּבְאֵלִין נַעֲנוּעִין אֵינוֹן מִשְׁפִּילִין מַעֲלָא לְתַתְּא לְשְׁבַעִין וְתַרִּין אוֹמִין, וְלִבְתַּר דְנִצְחִי לֹן אֲמַרִי אֲנִי וְהָ"ו הוֹשִׁיעָה נָא תַרִּין זְמַנִּין, דְאֵינוֹן וְאִ"ו מִן וְהָ"ו אֲנִי וְהָ"ו, מִן וְיִסַּע וְיִבְ"א וְיִ"ט, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

בִּיצִים אֵינוֹן מַסְטְרָא דְאוֹפְנִים, אֶפְרוּחִים מַסְטְרָא דְנְעַר מַטְטְרוּ"ן, בָּנִים מַסְטְרָא דְכְרִסְיָא דְאִיהִי סֶפֶת שְׁלוֹם, דְאִיהִי קָנָא דְשְׁכִינָתָא, דְאִימָא עֲלָאָה מְקַנְנָא בְּכְרִסְיָא בְּתַלְתָּ סְפִירָן עֲלָאִין, עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא כְּלִיל שִׁית סְפִירָן, מְקַנְנָן בְּמַטְטְרוּ"ן, אִימָא תַּתְּאָה מְקַנְנָא בְּאוֹפֵן, דְאֶתְמַר בֵּיהּ (יְחֻזְקָל א טו) וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאַרְץ.

וְעוֹד שְׁכִינָתָא מַסְטְרָא דְכְרִסְיָא אֶתְקַרִיאת

נָשֶׁר, וּמִסְטָרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמִסְטָרָא דְאֹפֶן צְפוּר, וְשְׁכִינְתָא דְמוֹת אָדָם לְהֵנָּה.

וְעוֹד שְׁלַח תְּשַׁלַּח, בֵּא וּרְאֵה, יֵשׁ מְלֵאךְ מְמַנָּה עַל הָעוֹפוֹת, שֶׁהֵן נַפְשוֹת שְׁנוּקְרָאוֹת צְפָרִים, וְסַנְדְּלוֹפוֹ"ן שְׁמוֹ. וּבִזְמַן שִׁישְׂרָאֵל מְקִימִים אֶת הַמְצִיָּה הַזֹּאת וְהָאֵם הוֹלֶכֶת מְגֵרֶשֶׁת, וְהַבְּנִים צוֹעֲקִים, הוּא מְלַמֵּד זְכוּת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ, וְיֹאמֵר לְקֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָרִי כְּתוּב כֶּף וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, גִּוְרָף עַל הָעוֹף הַזֶּה שְׁנִתְּגַרְשָׁה מְקַנָּה? וְכֵן מִטְטֵרוֹ"ן מְלַמֵּד זְכוּת עַל הָעוֹפוֹת שְׁלוֹ, שֶׁהֵן רוּחוֹת שְׁפוּרְחוֹת בְּבִנֵי הָאָדָם, שְׁמֵהֶם כֶּסֶף הֵם נְשָׁמוֹת, וּמֵהַחִיָּה הַזֹּאת רוּחוֹת, וּמֵהָאֹפֶן נַפְשוֹת, וְהֵם בְּבִרְיָאָה יִצְרָה עֲשִׂיָּה.

בְּשַׁבָּת וַיִּמֵּן טָבִין נַחֲתִין עַלִּיהוּ נְשָׁמֲתִין וְרוּחִין וְנַפְשִׁין בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת, דְּאִינוּן רוּחָא דְקֹדֶשׁא מַעֲשֵׁר סְפִירָן, וְכָל מְמַנָּא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן נְשָׁמֲתִין דְּפִרְחִין בְּבִנֵי נָשָׂא, וּבִזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מְקִימִין הָאֵי פְקוּדָא, כָּל מְמַנָּא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָה עֶבֶד, כְּנִישׁ לְכָל חִילִין דִּילִיָּה, וְיִימָא, וְכִי (ג"א הָא) כָּל מְמַנָּא דְעוֹפִי דְלִתְתָא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה דְמְמַנָּא עַלִּיהוּ, וְלִית בְּכוּ מָאן דְּאֹלִיף זָכוּ עַל בְּנֵי דְאִינוּן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שְׁכִינְתָא דְאִיהִי בְּגִלוֹתָא, דְּקִנָּא דִּילָהּ דְאִיהִי יְרוּשָׁלַיִם חֲרֻבָּה, וּבְנוֹי בְּגִלוֹתָא תַּחוֹת יַד אֲדוּנִים קָשִׁין אוּמִין דְּעַלְמָא, וְלִית מָאן דְּבַעֵי עַלִּיהוּ רַחֲמֵי, וְיֹלִיף זָכוּ עַלִּיהוּ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא צְוּחַ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר (ישעיה מו יא) לְמַעְנֵי לְמַעְנֵי אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי (יחזקאל כ יד), וּבְדָא יתְעַר רַחֲמֵי עַל שְׁכִינְתִּיהָ וְעַל בְּנוֹי בְּגִלוֹתָא. אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי. וּבְזֵה יתְעוֹרְרוּ רַחֲמִים עַל שְׁכִינְתוֹ וְעַל בְּנוֹי בְּגִלוֹת.

נָשֶׁר, וּמִסְטָרָא דְנַעַר יוֹנָה, וּמִסְטָרָא דְאֹפֶן צְפוּר, וְשְׁכִינְתָא דְמוֹת אָדָם לְהֵנָּה.

וְעוֹד שְׁלַח תְּשַׁלַּח תָּא חֲזִי מְלֵאכָא אִית דְּמְמַנָּא עַל עוֹפִין, דְּאִינוּן נַפְשִׁין דְּאִתְקִרְיָאוּ צְפָרִין, וְסַנְדְּלוֹפוֹ"ן שְׁמִיָּה, וּבִזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מְקִימֵי הָאֵי פְקוּדָא, וְאֶזְלַת אִימָא מִתְתַּרְכָּא, וּבְנִין צְוּחִין, אִיהוּ אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְיִימָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָא כְּתִיב בְּךָ (תהלים קמה ט) וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, אִמָּי גְזִירִית עַל הָאֵי עוֹפָא דְאִתְתַּרְכַּת מְקִינָה, וְכֵן מִטְטֵרוֹ"ן אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן רוּחִין דְּפִרְחִין בְּבִנֵי נָשָׂא, דְּמִפְרְסִיא אִינוּן נְשָׁמֲתִין, וּמֵהָאֵי חִיָּה רוּחִין, וּמֵהָאֹפֶן נַפְשִׁין, וְאִינוּן בְּבִרְיָאָה יִצְרָה עֲשִׂיָּה.

בְּשַׁבָּת וַיִּמֵּן טָבִין נַחֲתִין עַלִּיהוּ נְשָׁמֲתִין וְרוּחִין וְנַפְשִׁין בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת, דְּאִינוּן רוּחָא דְקֹדֶשׁא מַעֲשֵׁר סְפִירָן, וְכָל מְמַנָּא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, דְּאִינוּן נְשָׁמֲתִין דְּפִרְחִין בְּבִנֵי נָשָׂא, וּבִזְמַנָּא דִּישְׂרָאֵל מְקִימִין הָאֵי פְקוּדָא, כָּל מְמַנָּא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָה עֶבֶד, כְּנִישׁ לְכָל חִילִין דִּילִיָּה, וְיִימָא, וְכִי (ג"א הָא) כָּל מְמַנָּא דְעוֹפִי דְלִתְתָא אֹלִיף זָכוּ עַל עוֹפִין דִּילִיָּה דְמְמַנָּא עַלִּיהוּ, וְלִית בְּכוּ מָאן דְּאֹלִיף זָכוּ עַל בְּנֵי דְאִינוּן יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שְׁכִינְתָא דְאִיהִי בְּגִלוֹתָא, דְּקִנָּא דִּילָהּ דְאִיהִי יְרוּשָׁלַיִם חֲרֻבָּה, וּבְנוֹי בְּגִלוֹתָא תַּחוֹת יַד אֲדוּנִים קָשִׁין אוּמִין דְּעַלְמָא, וְלִית מָאן דְּבַעֵי עַלִּיהוּ רַחֲמֵי, וְיֹלִיף זָכוּ עַלִּיהוּ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא צְוּחַ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר (ישעיה מו יא) לְמַעְנֵי לְמַעְנֵי אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי (יחזקאל כ יד), וּבְדָא יתְעַר רַחֲמֵי עַל שְׁכִינְתִּיהָ וְעַל בְּנוֹי בְּגִלוֹתָא.

אַעֲשֵׂה, וְאַעֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמִי. וּבְזֵה יתְעוֹרְרוּ רַחֲמִים עַל שְׁכִינְתוֹ וְעַל בְּנוֹי בְּגִלוֹת.

קם רבי אלעזר ואמר: והרי קדם שגלו ישראל והשכינה, במה היו מקימים שלוח הקן? אמר לו רבי שמעון: בני, כדי לעורר רחמים על אותן נפשות ורוחות ונשמות שהיו הולכות בגלות בגלגול, מגרשות מגופיהם שנחרבו, שעליהם נאמר שהקדוש ברוך הוא הנה בונה עולמות ומחריבן, שנשארו חרבות גופותיהם מהם, ומניעת הפרכות למעלה גרמה, ונהר יחרב ויבש. וכך פרשוהו, נחרב בית ראשון - והארץ היתה תהו ובהו. נחרב בית שני - וחשף על פני תהום. ובשביל הנשמות הללו שנבראו קדם שנברא העולם ואין להם גופות, כדי לעורר עליהם רחמים היו מקימים את המצוה הזו. אמר לו: אבא, אם כן, תלמיד חכם שהוא מצד המחשבה, שנאמר בו ישראל עלה במחשבה להפראת, התורה הזו היא בן לתלמיד חכם, אם כן, למה אשתו צריכה יבום, שהרי לא שמו הבדל בעלי המשנה בין תלמידי חכמים לשאר בני אדם? אמר לו: בני, היא ודאי צריכה יבום לנשמות הללו שהולכות ערטילאיות מששת ימי בראשית.

אמר לו: והרי כתוב לא יחליפנו ולא ימיר אתו וגומר, וכי האשה הזו, שהיא קדש קדשים, תהיה קן למי שאינו ממינה, שהרי כתוב תוצא הארץ נפש חיה למינה, ואין לה הרפכה אלא ממינה? אמר לו: בני, הגלגולים הם סוד של הרפכה, כמו מי שמרפכב עץ שאינו מינו בעץ אחר, כמו מי שמרפכבים עצים זה עם זה, אבל העקר של אם המר ימירנו, ובשבילו נאמר לא ימיר אתו טוב

קם רבי אלעזר ואמר, והא קדם דגלו ישראל ושכינתא, במאי הוו מקיימין שלוח הקן, אמר ליה רבי שמעון, ברי, בגין לאתערא רחמין על אינון נפשין ורוחין ונשמתין, דהוו אזלין בגלותא בגלגולא מתתרכין מגופיהון דאתחרבו, דעליהו אתמר דקודשא בריה הוא הוה בונה עלמין ומחריבן, דאשתארו חרבין גופיהון מנייהו, ומניעו דברכאן לעילא גרים ונהר יחרב ויבש, והכי אוקמוהו אתחרב בית ראשון והארץ היתה תהו ובהו. (דף כג ע"א) אתחרב בית שני וחשף על פני תהום, ובגין אלין נשמתין דאתבריו קדם דאתברי עלמא ולית לון גופין, בגין לאתערא רחמי עליהו, הוו מקיימי האי פקודא, אמר ליה, אבא, אם כן תלמיד חכם דאיהו מסטרא דמחשבה, דאתמר ביה ישראל עלה במחשבה ליפראות, האי אורייתא איהי בן לתלמיד חכם, אם כן אתתא דילה אמאי צריכה יבום, דהא לא שווי אפרשותא מארי מתניתין לתלמידי חכמים משאר בני נשא, אמר ליה, ברי, ודאי צריכה יבום, לאלין נשמתין דאזלין ערטילאין משית יומי בראשית.

אמר ליה, והא פתיב (ויקרא כד) לא יחליפנו ולא ימיר אתו וגומר, וכי האי אתתא דאיהי קדש קדשין, תהא קינא למאן דלאו איהו ממינה, דהא פתיב (בראשית א כד) תוצא הארץ נפש חיה למינה, ולית לה הרפכה אלא ממינה, אמר ליה, בני, גלגולין אינון רזא דהרפכה, פגון מאן דמרפכב אילנא דלאו איהו מיניה באילנא אחרא, פגון מאן דמרפכבין אלנין דא בדא, אבל עקרא דאם המר ימירנו, צריך דיהא קדש בקדש, דאילנא אית מסטרא צריך שיהיה קדש בקדש, שיש עץ מצד הטמאה שהוא רע,

דְּמִסָּאָבוּ דְאִיהוּ רַע, וּבְגִינִיָּה אֶתְמַר (ויקרא כז)
 לֹא יִמִּיר אֶתּוֹ טוֹב בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב, דְּהָאִי
 אִיהוּ רָזָא דְצַדִּיק וְרַע לּוֹ רָשָׁע וְטוֹב לּוֹ,
 אָבֵל (שם לג) אִם הָמַר יִמִּירֵנּוּ, וְהָיָה הוּא
 וְתִמְוַרְתּוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ, וּבִדְא מְרַפְיָבִין קֹדֶשׁ
 בְּקֹדֶשׁ, וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, וְרָזָא דְמַלְאָה (שמות
 כו ה) מְקַבְּלִית הַלְּלָאֵת, וּמִיָּן בְּמִינוּ הָאִי אִיהוּ
 צַדִּיק וְטוֹב לּוֹ, וְכַד הֵהִיא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי קֹדֶשׁ
 לֹא אֲשַׁפַּחַת מִיָּנָה, אֶתְמַר בָּהּ (בראשית ח ט) וְלֹא
 מְצָאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ.

וְהָכִי רָזָא דְקִנְיָן צְפוּרָה, דְּאֶתְמַר בָּהּ (דברים כב)
 (י) שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאִזְלָא מְנַדְדָּא
 מִן קִנְיָה, וְהָן כָּל אֱלֹהִי יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ
 עִם גָּבֵר (איוב לג כט), לְקַבֵּל תְּלַת שְׁלוּחִים דִּיּוֹנָה,
 וְכַד אֲשַׁפַּחַת אֶתְרָא לְשָׂרְיָא תַּמָּן, אֶתְמַר
 בָּהּ (בראשית ח יב) וְלֹא יִסְפָּה שׁוֹב אֶלְיוֹ עוֹד, לְמִיתִי
 זְמַנָּא אַחֲרָא בְּהִרְפָּכָה.

וּבְגִין דָּא שְׁלוּחַ הֵקֵן בְּכָל עוֹפִין קְדִישִׁין אִיהוּ,
 וְלֹא בְּמִסָּאָבִין, דְּאֵנּוּן נִשְׁמַתִּין דְּאִזְלִין
 מִתְּתַרְכִּין, לְאֶתְעָרָא רַחֲמֵי עַלְיֵיהּ, וּמָה כְּתִיב
 בְּהוּ (תהלים פד ד) גַּם צְפוּרָה מְצָאָה בֵּיתָ דָּא גְּלַגּוּלָא
 קְדָמָא דְאִיהִי נֶפֶשׁ, וְדָרוּר קֵן לָהּ דָּא גְּלַגּוּלָא
 תְּנִינָא דְרוּחָא, אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרוּחִיָּה דָּא
 גְּלַגּוּלָא תְּלִיתָאָה דְנִשְׁמַתָּא, וּבְגִין דָּא שְׁלַח
 תְּשַׁלַּח לְקַבֵּל נֶפֶשׁ וְרוּחַ, אֶת הָאֵם לְרַבּוֹת
 נִשְׁמַתָּא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם
 שְׁלַחַה אִמְכֶם, אֶת הָאֵם, אֶת אֶתָּא לְרַבּוֹת
 גְּלַגּוּלָא תְּלִיתָאָה.

וּבְגִין דָּא מָאן דְּמְקַבְּלִין אוֹשְׁפִיזִין, דְּאִינוּן
 נִשְׁמַתִּין יְתִרִין, דְּאִינוּן מְרַפְיָבִין עַלְיֵיהּ
 בְּעָרֵב שִׁבְתָּ, בְּאִנְפִּין צְהוּבִין בְּחֻדְוָה בְּעִנּוּגָא
 בְּהָאִי עֲלָמָא, כַּד נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא נִפִּיק
 מִן גּוֹפִיָּה מֵהָאִי עֲלָמָא, הָכִי מְקַבְּלִין לֹוֹן בְּעֲלָמָא דְאֶתִּי, וְאֶתְמַר בְּהוּן גַּם

בְּרַע אוֹ רַע בְּטוֹב, שְׁוָהוּ סוּד שֶׁל
 צַדִּיק וְרַע לּוֹ רָשָׁע וְטוֹב לּוֹ, אָבֵל
 אִם הָמַר יִמִּירֵנּוּ, וְהָיָה הוּא
 וְתִמְוַרְתּוֹ יִהְיֶה קֹדֶשׁ, וּבָזָה
 מְרַפְיָבִים קֹדֶשׁ בְּקֹדֶשׁ וּמְקַבְּלִים
 זֶה מִזֶּה, וְסוּד הַדְּבָר - מְקַבְּלִית
 הַלְּלָאֵת, וּמִיָּן בְּמִינוּ זֶהוּ צַדִּיק
 וְטוֹב לּוֹ, וּכְשֹׂאוֹתָהּ נִשְׁמָה,
 שְׁהִיא קֹדֶשׁ, אִינָה מוֹצֵאת אֶת
 מִיָּנָה, נֹאמֵר בָּהּ וְלֹא מְצָאָה
 הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ.

וְכַד סוּד שֶׁל קִנְיָן צְפוּרָה, שְׁנֹאמֵר
 בָּהּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם,
 וְהוֹלֶכֶת נוֹדֶדֶת מְקַנְיָה, וְהָן כָּל
 אֱלֹהִי יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ
 עִם גָּבֵר, כְּפִנְיָה שְׁלֹשָׁה שְׁלוּחִים
 שֶׁל הַיּוֹנָה, וּכְשֹׂאוֹצֵאת מְקוּם
 לְשִׁרוֹת שָׁם, נֹאמֵר בָּהּ וְלֹא יִסְפָּה
 שׁוֹב אֶלְיוֹ עוֹד. לְהִבְיָא זְמַן אַחַר
 בְּהִרְפָּכָה.

וּמִשּׁוּם כִּף שְׁלוּחַ הֵקֵן הוּא כָּל
 הָעוֹפוֹת הַקְּדוּשִׁים, וְלֹא
 בְּטַמְאִים, שְׁהֵם נִשְׁמַתִּין
 שְׁהוֹלְכוֹת מְגַרְשׁוֹת, לְעוֹרֵר
 עַלְיֵיהֶם רַחֲמִים. וּמָה כְּתוּב
 בָּהֶם? גַּם צְפוּרָה מְצָאָה בֵּית - זֶהוּ
 גְּלַגּוּל רֵאשׁוֹן שְׁהוּא נֶפֶשׁ, וְדָרוּר
 קֵן לָהּ - זֶהוּ הַגְּלַגּוּל הַשֵּׁנִי שֶׁל
 הַרוּחַ, אֲשֶׁר שְׁתָּה אֶפְרוּחִיָּה -
 זֶהוּ גְּלַגּוּל שְׁלִישִׁי שֶׁל הַנֶּפֶשׁ,
 וּמִשּׁוּם זֶה שְׁלַח תְּשַׁלַּח, כְּפִנְיָה
 נֶפֶשׁ וְרוּחַ. אֶת הָאֵם, לְרַבּוֹת
 הַנִּשְׁמַתָּה, שְׁנֹאמֵר בָּהּ וּבְפִשְׁעֵיכֶם
 שְׁלַחַה אִמְכֶם. אֶת הָאֵם, אֶת בָּא
 לְרַבּוֹת גְּלַגּוּל שְׁלִישִׁי.

וּמִשּׁוּם זֶה, מִי שְׁמְקַבְּלִים
 אוֹרְחִים, שְׁהֵם נִשְׁמַתִּין יְתִירוֹת
 שְׁהֵם מְרַפְיָבִים עַלְיֵיהֶם בְּעָרֵב
 שִׁבְתָּ, בְּפָנִים צְהוּבוֹת, בְּשִׁמְחָה
 וּבְעִנּוּג בְּעוֹלָם הַיָּדָה, כְּשֶׁהַנֶּפֶשׁ
 וְהַרוּחַ וְהַנֶּפֶשׁ יוֹצְאוֹת מִן הַגּוֹף
 מֵהָעוֹלָם הַיָּדָה, כִּף מְקַבְּלִים אוֹתָם

מִן גּוֹפִיָּה מֵהָאִי עֲלָמָא, הָכִי מְקַבְּלִין לֹוֹן בְּעֲלָמָא דְאֶתִּי, וְאֶתְמַר בְּהוּן גַּם

בעולם הבא, ונאמר בהם גם צפור מצאה בית וכו'. אשרי הוא מי שמקבל אורחים ברצון שלם, כאלו מקבל פני שכניה, שבמדה שאדם מודד בה מודדים לו. בא רבי אלעזר בנו ונשק ידיו, והשתטחו לו כל החברים ואמרו לו: אלו לא באנו לעולם אלא לשמע

הדברים הללו - די.

בין כף הרי אליהו יורד מלמעלה עם כמה חילות של נשמות וכמה מלאכים סביבו, והשכינה העליונה מעטרת על פלם, כתר בראש של כל צדיק. באותו זמן התעורר קול בעץ שלמעלה בנגון, וכמה עופות של נשמות שורות שם בענפים שלו. זהו שכתוב גדל האילן ומתחזק וכו', ויאמר: כן, רבי רבי אתה, אתה הוא עץ שגדול ותקיף בתורה, בענפים שלך, שהם איברים קדושים, כמה עופות שורים שם, שנשמות קדושות כמו שלמעלה, שנאמר בו ובענפיו יקננו עופות השמים, וכמה בני אדם למטה יתפרנסו מהחפור הזה שלך, כשיתגלה למטה בדור האחרון בסוף הימים, ובגללו יקראתם דרור בארץ וגומר.

פתח אליהו ואמר: כשיצאת שבת וימים טובים, וישראל הם תחת ממשלת סמאל ושבעים ממנים ודוחקים את ישראל, קול יוצא מהשמים אליו, ויאמר כך, יר"א בש"ת, וזה בראשית, תהיה לך בושה מן השמים, וזה

(בראשית).

תקון שביעי

בראשית יר"א בש"ת, אוי לו לסמאל, כשיבא הקדוש ברוך הוא לפדות את השכינה ואת ישראל בגיה, ותובע ממנו ומשבעים האמות ומהמנים שלהם

צפור מצאה בית וכו', זפאה איהו מאן דמקבל אורחין ברעו שלים, כאלו מקבל אנפי שכנתא, דבמדה דמדד בר נש בה מודדין ליה, אתא רבי אלעזר בריה ונשיק ידוי, ואשתטחו ליה כל חבריא, ואמרו ליה, אילו לא אתינא לעלמא אלא למשמע מלין אלין די.

אדרכי הא אליהו קא נחית מעילא, בכמה חיילין דנשמתיין, וכמה מלאכיא סוחרניה, ושכינתא עלאה עטרה על פלהו, כתר פריש כל צדיק, בההוא זמנא קלא אתער באילנא דלעילא בנגונא, וכמה עופין דנשמתיין שריין תמן בענפוי, הדא הוא דכתיב (דניאל ד) רבה אילנא ותקיף וכו', ויימא הכי, רבי רבי אנת הוא אילנא דרבה ותקיף באורייתא, בענפין דילך דאינון אברין קדישין, כמה עופין שריין תמן, דנשמתיין קדישין כגוונא דלעילא, דאתמר ביה (שם ט) ובענפוהי ידורן צפרי שמיא, וכמה בני נשא לתתא יתפרנסון מהאי (דקד ע"א) חבורא דילך, פד יתגלי לתתא בדרא בתראה בסוף יומיא, ובגיניה (ויקרא כה ז) וקראתם דרור בארץ וגומר. פתח אליהו ואמר, פד נפיק שבתא ויומין טבין, וישראל אינון תחות ממשלה דסמאל ושבעין ממנן, ודחקין לישראל, קלא נפיק מן שמיא לגביה, ויימא הכי, יר"א בש"ת, ודא בראשית, יהא לך פסופא מן שמיא, ודא (בראשית).

תקונא שביעאה

בראשית יר"א בש"ת, ווי ליה לסמאל, פד קודשא בריך הוא ייתי למפרק לשכינתא ולישראל בנהא, ותבע מגיה הוא לפדות את השכינה ואת ישראל בגיה, ותובע ממנו ומשבעים האמות ומהמנים שלהם

כל הצרות שהציקו לישראל בגלות, משום שלפניי שגלו ישראל גלה לו הקדוש ברוך הוא שיהיו עתידים ישראל להיות תחת שעבודם (לצאת מתחת שעבודם), והראה לו ולשבעים הממנים שתחת ידו את שכם, אם היו מכבדים ים את ישראל בגלות. זהו שכתוב ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף. והוא והממנים שלו לא עושים להם כבוד, אלא עושים בהם ובשכינה קלון, שאומרים להם כל היום איה אלהיך, ומשום זה יוצא קול אליו כל יום מן השמים ואומר יר"א בש"ת, תהיה לך בושה מן השכינה. יר"א שמים, תהיה לך בושה מהקדוש ברוך הוא שהוא שמים. זהו שכתוב ואתה תשמע השמים, וזה (בראשית).

תקון שמיני

בראשית, ש' שמים, (יר"א שמים), יר"א בי"ת שלו, שהוא רא"ש בי"ת, פחד ממנו בביתו, זהו בראשית. והוא והממנים שלו לא פחדו ממנו והחריבו ביתו, בית ראשון ובית שני, ומשום זה וחרפה הלכנה, שהיא נחש אשת זנונים, ובושה החמה, שהיא גיהנם, שנחש אשת זנונים החריבה את בית השכינה, וחרפה, שהיא גיהנם, סם המות, שרפה את ההיכל.

ובזמן שהקדוש ברוך הוא יבנה אותם כמו מקדם, זהו שכתוב בונה ירושלים יהוה, באותו זמן וחרפה הלכנה ובושה החמה, אימת? בזמן שפי מלך יהוה צבאו"ת, שהבנין הראשון נעשה על ידי אדם, ומשום כך שלטו עליהם, משום שאם יהוה לא יבנה בית שוא

ומשבעין אומין ומממנן דילהון, כל עאקו דעאקו לישראל בגלותא, בגין דקדם דגלו ישראל, גלי ליה קודשא בריך הוא, דהו עתידין ישראל למהוי תחות שעבודייהו, (ס"א למפק מתחות שעבודייהו), ואחזי ליה ולשבעין ממנן דתחות ידיה, אגרא דלהון אי הו אוקרין לישראל בגלותא, הדא הוא דכתיב (בראשית לט) ויברך יי את בית המצרי בגלל יוסף, ואיהו וממנן דיליה לא עבדין להון יקרא, אלא עבדין בהון ובשכינתא קלנא, דאמריין לון כל יומא איה אלהיך, ובגין דא קלא נפיק לגביה כל יומא מן שמיא, ואמר יר"א בש"ת, יהא לך פסופא מן שכינתא, יר"א שמים יהא לך פסופא מקודשא בריך הוא דאיהו שמים, הדא הוא דכתיב (מלכים א ח לב) ואתה תשמע השמים, ודא (בראשית).

תקונא תמינאה

בראשית, ש' שמי"ם, (יר"א שמי"ם), יר"א בי"ת דיליה, דאיהו רא"ש בי"ת, דחיל ליה בביתיה, דא הוא בראשית, ואיהו וממנן דיליה לא דחילו מניה, וחריבו ביתיה בית ראשון ובית שני, ובגין דא (ישעיהו כד כג) וחרפה הלכנה דאיהי נחש אשת זנונים, ובושה החמה דאיהי גיהנם, דנחש אשת זנונים חריבת ביתא דשכינתא, וחרפה דאיהי גיהנם סם המות אוקידת היכלא.

ובזמנא דקודשא בריך הוא בני לון פמלקדמין, הדא הוא דכתיב (תהלים קמז ב) בונה ירושלים יי, בההוא זמנא וחרפה הלכנה ובושה החמה (ישעיהו כד כג), אימתי, בזמנא דכי מלך יי צבאו"ת, דבנינא קדמאה אתעביד על ידא דבר נש, ובגין דא שליטו עליהו, בגין (תהלים קכו א) דאם יי לא יבנה בית

עמלו בוניו בו, ובגין דבנינא בתראה
 יהא על ידא דקודשא בריה הוא, יתקיים, ועל
 דא אמר קרא, ^(חגי ב ט) גדול יהיה כבוד הבית
 הנה האחרון מן הראשון.

ובאותו זמן שיבנה הבנין על ידי
 הקדוש ברוך הוא למעלה
 ולמטה, נאמר בשכינה העליונה
 והתחתונה, והיה אור הלבנה
 כאור החמה, וחרפה הלבנה
 ובושה החמה, שהם הנקבות
 של סמא"ל, ומשום שלא פחד
 סמא"ל מהקדוש ברוך הוא,
 שהוא שמים, ובת זוגו לא
 פחדה משכינתו, שהיא הארץ,
 נאמר בהם, כי שמים כעשן
 נמלחו והארץ כפגד תבלה, הוא
 סמא"ל ובת זוגו.

תקון תשיעי

בראשית, יר"א שב"ת, שהיא
 שכינה, שעליה נאמר מחלליה
 מות יומת, שנכנסו אויבים
 בחלל שלה, שהוא קדש
 קדשים, ונאמר בהם את מקדש
 יהו"ה טמא, חלל ממלכה
 ושריה, ושפחה נכנסת במקום
 הגבירה, שהיא נדה שפחה גויה
 זונה, וטמאה את מקומה, ששם
 היתה מנוחת השכינה, וקול היה
 יורד ואומר, ירא שבת, והיא לא
 עשתה כן, אלא חלל ממלכה
 ושריה, וברחה השכינה משם.
 באותו זמן שחקו על משבתייה,
 ואמרה השפחה, לא זה כמו
 שעשתה שרי לשפחה. זהו
 שכתוב מפני שרי גברתי אנכי
 ברחת. אמר הקדוש ברוך הוא:
 בת הרשע החיב, והרי אף על גב
 ששרה גרשה אותה, אני רחמתי
 עליה ועל בנה, ואתם לא
 עשיתם כן, אלא גרמתם ^(ממלחם)
 רע תחת טוב, אני נשבעתי
 להעביר את מלכות הרשעה מן

שוא עמלו בוניו בו, ובגין דבנינא בתראה
 יהא על ידא דקודשא בריה הוא, יתקיים, ועל
 דא אמר קרא, ^(חגי ב ט) גדול יהיה כבוד הבית
 הנה האחרון מן הראשון.

ובהוא זמנא דיתבני בנינא על ידא
 דקודשא בריה הוא לעילא ותתא,
 אתמר בשכינתא עלאה ותתאה, והיה אור
 הלבנה כאור החמה ^(ישעיהו ל כו), וחרפה הלבנה
 ובושה החמה, דאינון נוקבין דסמא"ל, ובגין
 דלא דחיל סמא"ל מן קודשא בריה הוא
 דאיהו שמים, ובת זוגיה לא דחילת משכינתיה
 דאיהי ארעיה, אתמר בהון ^(שם נא ו), כי שמים
 כעשן נמלחו, והארץ כפגד תבלה, הוא
 סמא"ל ובת זוגיה.

תקונא תשיעאה

בראשית, ^(דף כד ע"ב) יר"א שב"ת, דאיהי
 שכינתא, דעלה אתמר ^{(שמות לא}
^{י)} מחלליה מות יומת, דעאלו אויבים בחלל
 דילה דאיהו קדש קדשים, ואתמר בהון ^{(במדבר}
^{יט יג)} את מקדש יי' טמא, חלל ממלכה
 ושריה ^(איכה ב ב), ושפחה עאלת באתר דגבירה,
 דאיהי נדה שפחה גויה זונה, וסאיבת אתרהא,
 דתמן הוה נייחא דשכינתא, וקלא הוה נחית
 ואמר, ירא שבת, ואיהי לא עבדת כן, אלא
 חלל ממלכה ושריה, וברחת שכינתא מתמן,
 בהוא זמנא שחקו על משבתייה, ואמרת
 שפחה, לאו האי פגוונא דעבדת שרי לשפחה
 דילה, הדא הוא דכתיב ^(בראשית טז ח) מפני שרי
 גברתי אנכי ברחת, אמר קודשא בריה הוא,
 ברפא דרשע חייבא, והא אף על גב דשרי
 תרכת לה, אנא רחימנא עליה ועל בנה, ואתון
 לא עבדתון הכי, אלא גרמתון ^(נ"א גמלתון) ביש
 תחות טב, אנא אומינא לאעברא מלכותא

העולם, ולא תהיה שמחה לפני עד שיאבדו מן העולם, ובאותו הזמן תהיה שמחה לפני. זהו שכתוב ובאבד רשעים רנה.

תקון עשירי

בראשית, שי"ר תא"ב, וזהו השיר המשבח מפל השירים, תאב מפל השירים, ועליו נאמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, כף פרשוהו. ומתי יתעורר השיר הזה? בזמן שיאבדו סמא"ל והממנים שלו הרשעים מן העולם, ובאותו זמן אז ישיר משה, לא כתוב אז שר, אלא אז ישיר, ויהי פרשוהו.

והשיר הזה באז, עולה בפה, אבל השיר הוא ודאי חכמת שלמה. באותו זמן ותרב חכמת שלמה.

וכי העלה אותה למקומה? זה משה, וסוד הדבר - אז ישיר משה. באיפה מעלה אותה? בתלשא. הכתר הזה של תלשא היא י' ישיר, ותקום מן ה' של משה, ושורה על הראש של ו', ונעשית ז' כתר, ומעלה אותה עד המקום שנגזרה משם.

בשעורה אל י' העליונה נקראת שיר זכר, וכשירדת אל ה' נקראת שירה. זהו שכתוב אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהו"ה וגומר, שעליה נאמר אכן מאסו הבונים וגומר, שהיא אכן שמפה את צלם העבודה זרה. באותו זמן שנמחה הצלם של העבודה זרה, הדמות הרעה, נאמר בה והאבן שהתה את הצלם נהיתה להר גדול ומלאה את כל הארץ. זהו שכתוב מלא כל הארץ כבודו, וכך עולה עד שלא מוצאים לה מקום, ושואלים המלאכים

חייבא מעלמא, ולא יהא חדוה קדמי עד דיתאבדו מעלמא, ובההוא זמנא יהא חדוה קדמי, הדא הוא דכתיב (משלי י"א) ובאבד רשעים רנה.

תקונא עשיראה

בראשית שי"ר תא"ב, והא איהו שיר משופח מפל השירים, תאב מפל השירים, ועליה אתמר שיר השירים אשר לשלמה, למלך שהשלום שלו, הכי אוקמוהו, והאי שיר מתי יתער, בזמנא דיתאבדון סמא"ל וממנן דיליה חייביא מן עלמא, ובההוא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), אז שר לא כתיב אלא ישיר, והא אוקמוהו.

והאי שיר באז, סליק בפומא, אבל שיר איהו ודאי חכמת שלמה, בההוא זמנא ותרב חכמת שלמה (מלכים א ה י).

ומאן סליק לה לאתרה, דא משה, ורזא דמלה אז ישיר משה, באן סליק לה בתלשא, האי תגא דתלשא איהי י' ישיר, ותקום מן ה' דמשה ושריא על רישא דו', ואתעבידת תגא ז', וסליק לה עד אתר דאתגזרת מתמן.

כד סלקא לגבי י' עלאה אתקריאת שיר זכר, וכד נחתא לגבי ה' אתקריאת שירה, הדא הוא דכתיב אז ישיר משה ובני ישראל את

השירה הזאת ליי' וגומר, דעלה אתמר (תהלים קיח כב) אכן מאסו הבונים וגומר, דאיהי אבנא די מחת לצלמא דעבודה זרה, בההיא זמנא דאתמחי צלמא דעבודה זרה דיוקנא בישא,

אתמר בה (דניאל ב לה) ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלאת כל ארעא, הדא הוא דכתיב (ישעיהו ג) מלא כל הארץ כבודו, והכי סליקת עד דלא אשכחין לה אתר, ושאלין מלאכין בגינה איה מקום כבודו להעריצו,

בגללה, איה מקום כבודו להעריצו, ולא מוצאין לה שעור, עד שאומרים ברוך כבוד יהו"ה ממקומו, משום שמעלה אותו עד אין סוף, שהוא י' הראש של א'.

ואיפה עולה? בעמוד האמצעי שהוא ו', עטרה על ראשו. כשעולה העטרה על ראשו, נאמר בה אשת חיל עטרת בעלה, וכשירדת תחתיו, נקראת בת זוגו יחודו, הוא כתר למעלה, הכתר של ספר תורה, בגללה נאמר ודאשתמש בתגא חלף, והיא נקדה של קמץ א' למטה, כמו זה א יחודו למעלה הוא כמו זה א תג על ספר תורה, למטה כמו זה א' נקדה של התורה, ובגללה נאמר מגיד מראשית אחרית.

כשהיא חיה ביניהם, אומרים ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו, כשהסתלקה מהם, שואלים איה מקום כבודו להעריצו. ובאותו זמן שעולה היא, כל החיות תרפינה כנפיהם. ומתי היא עולה למעלה? בעמדם ישראל בעמידה. זהו שכתוב בעמדם תרפינה כנפיהם, שעולה עד אין סוף לשאל מזון מעלת העלות, וכשירדת, יורדת מלאה מכל הטובות. באותו זמן החיות פותחות כנפיהן אליה בכמה שירות ותשבחות לקבל אותה בשמחה.

ובאיזה מקום יורדת? באות ו' שהיא באמצע של א' עמוד האמצעי, בו קוראים לו שמע ישראל, שי"ר א"ל, ובאותו זמן שירדת מה כתוב בחיות? ואשמע את קול כנפיהם.

קם אליהו ואמר: רבי רבי, חזר בך, בודאי כשהיא עולה, כל החיות מצפצפות אליה בכמה

ולא אשפחין לה שיעורא, עד דאמרין ברוך כבוד יי' ממקומו, בגין דסלקא ליה עד אין סוף דאיהו י' רישא דא'.

ובאן סליקת בעמודא דאמצעייתא דאיהו ו', עטרה על רישיה, כד סליקת עטרה על רישיה אתמר בה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה, וכד נחיתת תחותיה אתקריאת בת זוגיה יחודיה. (דף כה ע"א) איהו תגא לעילא, תגא דספר תורה, בגינה אתמר ודאשתמש בתגא חלף, ואיהי נקודה דקמץ א' לתתא, פגוונא דא א יחודיה לעילא איהו פגוונא דא א תגא על ספר תורה, לתתא פגוונא דא א נקודה דאורייתא, ובגינה אתמר (ישעיה מו י) מגיד מראשית אחרית.

כד איהי חיה ביניהו, אומרים ממקומו יפן ברחמיו לעמו, כד אסתליקת מיניהו, שואלים איה מקום כבודו להעריצו, ובההוא זמנא דסלקא איהי כלהו חיוון תרפינה כנפיהם (יחזקאל א כד). ואימתי סלקא איהי לעילא, בעמדם ישראל בעמידה, הדא הוא דכתיב (שם) בעמדם תרפינה כנפיהם, דסליקת עד אין סוף, למשאל מזונא מעלת העלות, וכד נחיתת נחיתת מליא מכל טבין, בההוא זמנא חיוון פתחין גדפייהו לגבה, בכמה שירות ותושבחות לקבלא לה בחדוה.

ובאן אתר נחתת באת ו' דאיהי באמצעייתא דא' עמודא דאמצעייתא, ביה קראן ליה שמע ישראל שי"ר א"ל, ובההוא זמנא דנחתת מה פתיב בחיוון (שם) ואשמע את קול כנפיהם.

קם אליהו ואמר רבי רבי חזר בך, בודאי כד איהי סליקת, כלהו חיוון מצפצפין לגבה בכמה שירין ותושבחות, ואיהי סלקא

שירים ותשבחות, והיא עולה על כל פלם עד אין סוף. זהו שפתוב רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כללנה.

עד שקוראים לה ישראל למטה בקריאת שמע שתד אליתהם. ואיפה קוראים לה? עם בן זוגה שהוא ו', ישראל סבא, והוא ש"ר א"ל, השיר שלו, שאם לא קוראים לה בו, לא יורדת עליהם.

ובאותו זמן שיורדת, קושרים אותה בתפלה של יד למטה, שתהיה קשורה עמו, וסוד הדבר - ונפשו קשורה בנפשו, והקשר של שניהם הוא שור"ק למטה, ולמעלה שלשל"ת. תפלין על ראשו, בסוד הטעמים נקראת תנועה מהצד של הנקדה יחוד, וצריך להאריך אותה עם תנועה, שהיא רביע עד אין סוף למעלה, וצריך להוריד אותה בחיר"ק עד אין תכלית, להמליך אותה על התחתונים.

ובשור"ק צריך ליחד אותה עם בעלה, ובחל"ם היא כתר על ראשו, ובחיר"ק היא כסא תחתיו, ובשור"ק היא יחוד אליו, כגון ו', וכשהיא למעלה, כתר על ראשו, והיא בת (יורה) תחת רגליו, והיא ביחוד שלו בחיקו נעשית שור"ק הקשר שלו, וכשצריך לשבר הקלפות של אותם צלמים, פה נקראת שב"א תב"ר, וכה שבר תשבר מצבותיהם.

אבל היחוד שלה בנקדת שור"ק ו שהוא יסוד חי העולמים, שמונה עשרה הפרכות של התפלה בזמן שהם ביחוד אחד, צריכים ישראל לעמד בתפלה בחשאי, וסוד הדבר - הביאו לה בחשאי, ומשום זה, בעמדם להריק לה ברכות, נאמר בחיות

על כללה עד אין סוף, הָדָא הוּא דְכִתִּיב (משלי לא כט) רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כללנה. עד דקראן לה ישראל לתתא בקריאת שמע דתיחות לגביהו, ובאן קראן לה בבן זוגה דאיהו ו', ישראל סבא, ואיהו שיר א"ל, שיר דיליה, דאם לא קראן לה ביה לא נחתא עליהו.

ובהוא זמנא דנחיתת קשרין לה בתפלה דיד לתתא, דתהא קשורה עמיה, ורזא דמלה ונפשו קשורה בנפשו (בראשית מד ז), וקשר דתרוייהו איהו שור"ק לתתא, ולעילא שלשל"ת תפלין על רישיה, פרזא דטעמי אתקריאת תנועה, מסטרא דנקודה יחודא, וצריך לארכא לה בתנועה דאיהו רביע עד אין סוף לעילא, וצריך לנחתא לה בחיר"ק עד אין תכלית, לאמלכא לה על תתאין.

ובשור"ק צריך ליחדא לה בבעלה, ובחל"ם איהי תגא על רישיה, ובחיר"ק איהי כרסיא תחותיה, ובשור"ק איהו יחודא לגביה, כגוונא דא ו', וכד איהי לעילא תגא על רישיה, ואיהי ברתיא (ג"א נחתא) תחות רגלוי, ואיהי ביחודא דיליה בחיקיה, אתעבידת שור"ק קשורא דיליה, וכד בעי לתברא קליפין דאינון צלמים, פה אתקרי שב"א תב"ר, וכה שבר תשבר מצבותיהם (שמות כג כד).

אבל יחודא דילה בנקודת שור"ק ו דאיהו יסוד ח"י עלמין, ח"י ברכאן דצלותא, בזמנא דאינון ביחודא חדא, צריכין ישראל למיקם בצלותא בחשאי, ורזא דמלה הביאו לה בחשאי, ובגין דא בעמדם ישראל בעמידה, לאתערא לגבה ח"י ברכאן בחשאי, לארקא לה ברכאן, אתמר בחיון בעמדם ישראל בעמידה לעורר אליה שמונה עשרה ברכות בחשאי

בְּעִמְדָם תִּרְפִּינָה כִּנְפֵיהֶם, שְׁלֹא צָרִיף לְשַׁמֵּעַ אֶת כִּנְפֵיהֶם (קול), כְּמוֹ שֶׁבַחְנָה נֹאמַר בָּהּ וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע.

וְכַךְ צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְהִתְיַחַד עִם בַּת זִוְגָם בַּחֲשָׁאֵי, בַּעֲנוּהָ, בְּאִימָה, בְּרַתָּת וּבְזִיעַ, בְּבוּשָׁה, כְּמוֹ שֶׁבָּאָרוּ הֶרְאִישׁוּנִים כְּמִי שֶׁכָּפְאוּ שָׂד, שֶׁהִיא שָׂד מִן שְׂד"י, שֶׁבָּאוּתוֹ הַזְּמַן נֶעְכָּר מִן הַשְּׂעָר, וְזֶה סוּד הַמְּזוּזָה, שֶׁנֹּאמַר בָּהּ וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ. מְזוּזוֹת כְּתוּב, זֹ מוֹת. וְאִם הוּא נִשְׁמַע קוֹלוֹ, מִיָּד לִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁהוּא קָטָן בְּאִמּוֹנָה, וְלֹא לְחִנָּם פִּרְשׁוּהוּ הֶרְאִישׁוּנִים כָּל הַמְּשַׁמֵּיעַ קוֹלוֹ בְּתַפְלָתוֹ הֲרִי זֶה מְקַטְנֵי אִמּוֹנָה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמִּתְיַחַד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׁכִינָתוֹ, כָּל הַחַיּוֹת מְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה בְּרִכּוֹת, וְכֹלָם בְּקִדְשָׁה, וּמִשׁוּם כִּף תִּקְנוּ קְדוּשִׁין וּבְרִכּוֹת לִפְלֵה, וּכְנֻגָד בְּרִכָּה וּקְדוּשָׁה וַיַּחֲוֵד שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, כִּף צָרִיכִים יִשְׂרָאֵל שֶׁיַּיַּחֲוֵד שְׁלֵהֶם יִהְיֶה בְּקִדְשָׁה וּבְרִכָּה. וְכֵן כָּל מְזוּנָם בְּבְרִכָּה וּקְדוּשָׁה, וְאִין קְדוּשָׁה פְּחוֹת מִעֲשָׂרָה, שֶׁהִיא י', וּמִשׁוּם שֶׁטַּבַּעַת הִיא י', כְּמוֹ זֶה - ס, בָּהּ מִתְקַדְּשֶׁת כְּלֵה, וְצָרִיף לְהַכְנִיס אוֹתָהּ בְּאֶצְבַּע שְׁלֵה, שֶׁהוּא דְיוֹקָן שֶׁל הָאוֹת ו', וְנִעֲשִׂית ז', וְצָרִיף שְׁנֵי עֲדִים, שֶׁהֵם פִּנְגָד ה"ה. וְכִשֶׁהִטַּבַּעַת הִיא בְּרֹאשׁ הָאֶצְבַּע וְנִעֲשִׂית ז', בְּאוֹתוֹ זְמַן צָרִיף לְכַרֵּף אוֹתָהּ בְּשִׁבַע בְּרִכּוֹת שִׁירֶשֶׁת הַפְּלֵה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמִּתְיַחַדִּים, יִשְׁקָנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ. מֵה זֶה נִשְׁיָקוֹת פִּיהוּ? שְׁתֵּי הַשְּׁפָתִים שְׁלוֹ וּשְׁתֵּים שְׁלֵה, הֵם אַרְבַּע כְּנָפֵי

תִּרְפִּינָה כִּנְפֵיהֶם, דְּלֹא צָרִיף לְמִשְׁמַע גְּדַפְיָהוּ (ג"א קלא), כְּגוּוֹנָא דְחַנְהָ דְאַתְמַר בָּהּ (שמואל א א א) וְקוֹלָהּ לֹא יִשְׁמַע.

וְהָכִי צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְיַחַדָּא בְּבַת זִוְגֵייהוּ בַּחֲשָׁאֵי, בַּעֲנוּהָ בְּאִימָה בְּרַתָּת וּבְזִיעַ בְּכַסּוּפָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ קַדְמָאִין כְּמִי שֶׁכָּפְאוּ שָׂד, דְּאִיהִי שָׂד מִן שְׂד"י, דְּבַהּהוּא זְמַנָּא אֲתַעְבַּר מִתְרַעָא, וְדֹא רְזָא דְמְזוּזָה, דְּאַתְמַר בָּהּ (דברים ו ט) וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתְךָ, מְזוּזוֹת כְּתִיב זֹ מוֹת, וְאִם הוּא אֲשַׁתְּמַע קְלִיָּה, מִיָּד לִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ (בראשית ד ז), וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְאִיהוּ זְעִיר בְּמַהְמָנוּתָא, וְלֹא לְמַגְנָא אוּקְמוּהּ קַדְמָאִין כָּל הַמְּשַׁמֵּיעַ קוֹלוֹ בְּתַפְלָתוֹ הֲרִי זֶה מְקַטְנֵי אִמּוֹנָה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְמִיַּחַד קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּשְׁכִינְתֵיהָ, כְּלֵהוּ חִיּוּן מְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין בְּרִכְאָן, וְכִלְהוּ בְּקְדוּשָׁה, וּבְגִין דָּא תִּקְיֵנוּ קְדוּשִׁין וּבְרִכְאָן לְכֵלָה, וְלִקְבַל בְּרִכָּה וּקְדוּשָׁה וַיַּחֲוֵד דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, הָכִי צָרִיכִין יִשְׂרָאֵל דִּיהָא יַחֲוֵדָא דְלֵהוּן בְּקְדוּשָׁה וּבְרִכָּה, וְהָכִי כָּל מְזוּנֵייהוּ בְּבְרִכָּה וּקְדוּשָׁה, וְלִית קְדוּשָׁה בְּפְחוֹת מִעֲשָׂרָה דְאִיהִי י', (דף כה ע"ב) וּבְגִין דְּטַבַּעַת אִיהִי י' כְּגוּוֹנָא דָּא ס, בָּהּ אֲתַקְדִּישֶׁת כְּלֵה, וְצָרִיף לְאֶעְלֵא לָהּ בְּאֶצְבָּעָא דִּילָהּ, דְּאִיהוּ דְיוֹקָנָא דָּאֵת ו', וְאַתְעַבִּידַת ז', וְצָרִיף תְּרִין סְהַדִּין דְּאִינוּן לְקַבַּל ה ה, וְכַד אִיהִי טַבַּעַת בְּרִישָׁא דְאֶצְבָּעָא וְאַתְעַבִּידַת ז', בְּהַהוּא זְמַנָּא צָרִיף לְבְרִכָּא לָהּ בְּשִׁבַע בְּרִכְאָן דִּירְתָא כְּלֵה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא דְמִתְיַחַדִּין יִשְׁקָנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ (שיר א), מֵאִי נִשְׁיָקוֹת פִּיהוּ, תְּרִין שְׁפוּוֹן דִּילִיָּהּ וְתְרִין דִּילָהּ, אִינוּן אַרְבַּע גְּדַפִּין דְּחִיּוּן, דְּאַתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א ו) וְאַרְבַּע כְּנָפִים

לְאַחַת מֵהֶן, וְכַד אֲתַפְּלִילָן

החיות, שְׁנֹאֲמַר בָּהֶם וְאַרְבַּע
כְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶן, וְכִשְׁנֹכְלָלִים
שְׁנֵי הַפָּנִים שְׁלוֹ וּשְׁנַיִם שְׁלָה,
וְאַרְבַּעַת הַזְרוּעוֹת שֶׁל שְׁנֵיהֶם,
נֹאֲמַר בָּהֶם וְאַרְבַּעַת פָּנִים לְאַחַת
וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶם. וְהֵם
אֲרַבְּעָה פָּנִים יְהוּ"ה, אֲרַבְּעַת
כְּנָפִים אֲדֹנָי, בְּחִבּוּר אֶחָד
יֵאֱהוּדוּנָה."

בְּשִׁמְתֵּי חֲבֵרוֹת הָאוֹתִיּוֹת נִקְרָא
חֲשֵׁמ"ל, חֵיּוֹת אֵשׁ מִמְלָלוֹת,
לְפַעֲמִים חֵשׁוֹת לְפַעֲמִים
מִמְלָלוֹת, וּבְגִלְלָם נֹאֲמַר גְּדוּל
הָעוֹנָה אֲמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרָךְ,
מִשּׁוּם שִׁמְתֵּי חֲבֵרִים חֲתָן וְכֹלָה
שְׁמוֹנָה אוֹתִיּוֹת כְּאַחַד.

אוֹתָן אֲרַבְּעַת חֵיּוֹת, וְהֵם אֲרִיָּה
שׁוּר נֶשֶׁר אָדָם. אֲרִיָּה מִקְבֵּל עָלָיו
י' בַּמַּח, וּבִזְמַן שֶׁהוּא בִּזְמִין,
שְׁנֹאֲמַר בּוֹ וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין
לְאַרְבַּעַתָּם, הַרוּצָה לְהַחֲפִים
יְדָרִים. הַשׁוּר לְשִׁמְאֵל כְּנֶגֶד הַלֵּב,
ה' הֵבֵל הַלֵּב, שֶׁם ה' מִצָּפוֹן זָהָב
יֵאֱתָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁה' הִיא
כֵּלֵב, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין.

י"ה יִרְאֶה וְאַהֲבָה, אֶבָּא וְאֶמָּא,
זְרוּעַ זְמִין וְשִׁמְאֵל, וַיַּעֲבֹר חֶסֶד
וּגְבוּרָה, שְׁעוּלִים לְחֻשְׁבוֹן ע"ב
תְּבוּת וְרִי"ו אוֹתִיּוֹת שֶׁל ע"ב
שְׁמוֹת, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל וַיַּעֲבֹר,
עֲבוּר הַכֶּלֶל שֶׁל שְׁנֵיהֶם.

ו' זוֹ תוֹרָה שְׁשׁוּרָה בְּפֶה, וּבְרוּחַ
שֶׁל הַפֶּה פּוֹרַחַת עַל נֶשֶׁר, שְׁנֹשֶׁר
הוּא חֶטֶם, שְׁנֵי הַכְּנָפִים שְׁלָה
שְׁתֵּי שְׁפָתַיִם, וְעָלֶיהָ נֹאֲמַר כִּי
עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל
וּבְעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר, וְזֶה
הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שֶׁחֲכָמָה וּבִינָה
הֵם נִסְתָּרוֹת בְּמַחַ וְהַלֵּב בְּאַהֲבָה
וַיִּרְאֶה, וְתוֹרָה בְּלִי יִרְאֶה וְאַהֲבָה
לֹא פּוֹרַחַת לְמַעְלָה, וּבִכְתָּר
תְּלוּיִים בְּנִים חַיִּים וּמְזוֹנוֹת,
שֶׁהוּא הַמְזָל שֶׁל כֶּלֶם, וְהוּא לֹא
תְּלוּי בְּמַזָּל, וּמִשּׁוּם זֶה פֶּרְשׁוּהוּ,

תְּרִין אֲנָפִין דִּילִיָּה וְתִרִין דִּילָה, וְאַרְבַּע זְרוּעִין
דְּתִרְוִיָּהוּ, אֲתִמַּר בְּהוּן ^(שם) וְאַרְבַּעַת פָּנִים
לְאַחַת, וְאַרְבַּע כְּנָפִים לְאַחַת מֵהֶם, וְאִינוּן
אֲרַבְּעַת אֲנָפִין יְהוּ"ה, אֲרַבְּעַת גְּדָפִין אֲדֹנָי,
בְּחִבּוּרָא חֲדָא יֵאֱהוּדוּנָה י'.

כֹּד מִתְחַבְּרֵן אֲתוּוֹן אֶקְרִי חֲשֵׁמ"ל, חֵיּוֹת אֵשׁ
מִמְלָלָן, זְמַנִּין חֵשׁוֹת, זְמַנִּין מִמְלָלוֹת,
וּבְגִינֵיהוּ אֲתִמַּר גְּדוּל הָעוֹנָה אֲמֵן יוֹתֵר מִן
הַמְּבָרָךְ, בְּגִין דְּמִתְחַבְּרִין חֲתָן וְכֹלָה, תְּמַנְיָא
אֲתוּוֹן בְּחֲדָא.

אִינוּן אֲרַבְּעַת חֵיּוֹן, וְאִינוּן אֲרִיָּה שׁוּר נֶשֶׁר
אָדָם, אֲרִיָּה מִקְבֵּל עָלֶיהָ י' בְּמוֹחָא,
וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ בִּימִינָא דְאֲתִמַּר בִּיהָ ^(שם) וּפְנֵי
אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, הַרוּצָה לְהַחֲפִים
יְדָרִים, שׁוּר לְשִׁמְאֵל לְקַבֵּל לְבָא, ה' הֵבֵל
דְּלְבָא, תְּמָן ה' ^(אִיּוֹב לו' כב) מִצָּפוֹן זָהָב יֵאֱתָה,
בְּהוּא זְמַנָּא דְאִיהִי ה' בְּלְבָא, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
יִצְפִּין.

י"ה דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ, אֶבָּא וְאֶמָּא, דְּרוּעָא
יְמִינָא וְשִׁמְאֵלָא, וַיַּעֲבֹר חֶסֶד וּגְבוּרָה,
דְּסִלְקִין לְחוּשְׁבָן ע"ב תִּיבִין, וְרִי"ו אֲתוּוֹן
דְּע"ב שְׁמָהֶן, וְדָא רְזָא דְוַיַּעֲבֹר עִיבוּר כֶּלֶל
תְּרוּיָהוּ.

ו' דָּא אוֹרִיָּיתָא דְשְׂרִיָּא בְּפוּמָא, וּבְרוּחָא
דְּפוּמָא פְּרַחַת עַל נֶשֶׁר, דְּנֶשֶׁר אִיהוּ חוּטְמָא,
תְּרִין גְּדָפוּי דִּילָה תְּרִין שְׁפוּוֹן, וְעָלָה
אֲתִמַּר ^(קהלת י' כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל
וּבְעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבָר, וְדָא עֲמוּדָא
דְּאֲמָצְעִיתָא, דְּחֲכָמָה וּבִינָה אִינוּן נִסְתָּרוֹת
בְּמוֹחָא וְלְבָא בְּרְחִימוֹ וּדְחִילוֹ, וְאוֹרִיָּיתָא בְּלָא
דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ לֹא פְּרַחַת לְעִילָא, וְכִתְרָ בִּיהָ
תְּלִיין בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי, דְאִיהוּ מְזָלָא דְכֹלָהוּ,
וְאִיהוּ לֹא תְּלִיא בְּמַזָּלָא, וּבְגִין דָּא אוֹיְקָמוּהוּ

בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי לְאוּ בְּזִכּוּתָא תְּלִיא מְלֵתָא, אֶלָּא
בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלֵתָא, דְּחֶסֶד אִיהוּ זְכוּתָא.

ה' זְעִירָא דְּמוֹת אָדָם, בְּהָ אֲשֶׁתְּלִים יְהו"ה,
וְהִיא מְלִכּוּתָא קְדִישָׁא, אִיהִי מְצוּהָ, עֲשִׂית
פְּקוּדֵינָ, דְּאִיהִי שְׂרִיא בְּרַמ"ח אַבְרָיִם, וְתוֹרָה
וּמְצוּהָ עֲלֵיהּ אֲתָמַר (דְּבָרִים כ"ח) וְהַנְּגִלוֹת לָנוּ,
וּמְצוּהָ בְּלֹא דְחִילוֹ וּרְחִימוּ לָא יְכִילֵת לְסַלְקָא
וּלְמִיקָם קָדָם י"ה.

אִיהִי כְּלִילָא דְּכָלָא, וְעַל פְּלֹא אָדָם, יו"ד
ה"א וּא"ו ה"א, דָּא מְחַשְׁבָּה, דְּסָלִיק
פְּלֹא עַד אֵין סוּף, בְּמְלִכּוּתָא אֲשֶׁתְּלִים פְּלֹא
עֵילָא וְתַתָּא.

וְאִיהִי כְּלִילָא מְאַרְבַּע פְּרָשְׁיִין דְּקָרִיאַת שְׁמַע,

דְּאִינוּן רַמ"ח תִּיבִין עִם אֵל מְלַךְ נְאֻמָּן,
וּבְגִין דְּלֹא יַעֲבֹדוּן הַפְּסָקָה תְּקִינוּ לְמַהֲדֵר
שְׁלִיחָא דְּצַבּוּרָא י"י אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת, וְכַד
יִשְׂרָאֵל אָמְרִין שְׁמַע, מְאַרִי חִיוּן שְׁמִטִין
גְּדַפֵּייהוּ, בְּאֵן אֲתַר, בְּכַנְפֵי מְצוּהָ דְּאֲתָמַר
בְּהוּן (דְּבָרִים כ"ב) עַל אַרְבַּע כְּנָפּוֹת כְּסוּתָךְ אֲשֶׁר
תִּכְסֶּה בָּהּ, דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא דְּמַעִיל הָאֲפוּד,
דְּפַעְמוֹנִים וְרַמּוֹנִים אִינוּן לְקַבֵּל חֲלִיין וְקִשְׁרִין,
שׁוּלֵי הַמַּעִיל אִינוּן לְקַבֵּל כְּנָפֵי מְצוּהָ.

וְאִינוּן ה' קִשְׁרִין, לְקַבֵּל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל י"י

אֱלֹהֵינוּ י"י (דְּבָרִים ו' ד), דְּאִינוּן לְקַבֵּל ה'

נִימִין דְּכַנּוּר דְּדוֹד דְּהֵיָה מְנַגֵּן מְאַלִּיו, י"ג

חֲלִיין כְּחֶשֶׁב"ן אַח"ד, דְּקָלָא דְּנִגּוּנָא סְלָקָא

בְּאַחַד, וְדָא ח"י בֵּין חֲלִיין וְקִשְׁרִין, לְכָל סֵטֵר,

סְלָקִין ע"ב, וְדָא אִיהוּ וְהוּכֵן בְּחֶסֶד

כְּס"א (יִשְׁעִיָה טז ה), חֶסֶד ע"ב, כָּל מְאֵן

דְּאֲתַעֲטֵף בְּעִטּוּפָא דְּמְצוּהָ, כְּאֵלוּ אֲתַקִּין

כְּרַסִּיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִינוּן

יֵאֵהוּדוּנָה"י, לְכָל חַד אַרְבַּע אַנְפִין וְאַרְבַּע

כְּסָא לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהֵם יֵאֵהוּדוּנָה"י, לְכָל אַחַד אַרְבַּע

וְהֵם חֲמִשָּׁה קִשְׁרִים, כְּנָגַד שְׁמַע

יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה,

שְׁהֵם כְּנָגַד חֲמֵשׁ נִימִין שֶׁל כְּנּוּר

דוֹד שְׁהֵיָה מְנַגֵּן מְאַלִּיו. שְׁמוּנָה

עֲשֶׂרָה חֲלִיּוֹת כְּחֶשֶׁב"ן אַח"ד,

שְׁקוּל הַנְּגוּן עוֹלָה בְּאַחַד, וְזֵה

שְׁמוּנָה עֲשֶׂרָה בֵּין חֲלִיּוֹת

וְקִשְׁרִים לְכָל צַד עוֹלִים שְׂבָעִים

וּשְׁתַּיִם, וְזֵהוּ וְהוּכֵן בְּחֶסֶד כְּס"א,

חֶסֶד ע"ב, כָּל מִי שְׁמַתְעִטֵּף

בְּעִטּוּף שֶׁל מְצוּהָ כְּאֵלוּ תִקֵּן

פְּנִים וְאַרְבַּע כְּנָפִים, עוֹלִים ס"ד,

וּשְׁמוֹנָה אוֹתוֹת יֵאָהֲדוּנָה"י
 עוֹלִים ע"ב, וְכִנְפֵי מִצֹּחַ
 מְלֻמְדִים סוד, שֶׁהֵם ח' חוֹטִים
 לְכָל צַד, כְּנֶגֶד אַרְבַּע פְּנִים
 וְאַרְבַּע כְּנָפִים שֶׁל כָּל חִיָּה,
 וּבְחֻשְׁבוֹן קָטָן שֶׁל חֲנוּךְ, א"ז
 הוּא שְׁד"י, אֲזִי יִשִּׁיר בְּכָל מְקוֹם.
 וְאָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל מִי
 שֶׁפּוֹחַת, לֹא יִפְחַת מִשְׁבַּע, וְכָל
 מִי שֶׁמּוֹסִיף, אֵל יוֹסִיף עַל שְׁלֹשׁ
 עֲשָׂרָה, וְהֵם שְׁבַע כְּנֶגֶד שְׁבַע
 יְמֵי בְּרֵאשִׁית, שְׁרוּמְזִים לְשְׁבַע
 שְׁמוֹת אֲבָגִית"ץ וְכוּ', וְעֲלִיָּהֶם
 נֶאֱמַר שְׁרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ
 שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד,
 שֶׁבָּהֶן פּוֹרַחַת הַתְּפִלָּה לְמַעְלָה,
 וְהֵם שֵׁם מ"ב, כְּנֶגֶד מ"ב
 אֲזָכוֹרוֹת שֶׁהֵם בְּתַפְלִין שֶׁל יָד
 וְתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר
 וְרֹאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
 יְהוָה וְכוּ'.

וְאוֹתָם תְּכַשִּׁיטֵי הַכֹּלֵה, תַּפְלִין
 שֶׁל רֹאשׁ עֲטֹרַת זָהָב בְּרֹאשׁ
 הַכֹּלֵה, וְתַפְלִין שֶׁל יָד טַבַּעַת
 הַזָּרוּעַ, הָרִי כֹלֵה מְתַקְנָת
 בְּתַכְשִׁיטִים שְׁלֵה, צְרִיף לְקֹרָא
 לְחַתֵּן שְׁלֵה, זֶהוּ שֶׁכְּתוּב שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, וְהָרִי הֵם בְּחֻפָּה, צְרִיכִים
 הָעַם הַקְּדוֹשׁ לְעַמֵּד בְּעַמִּידָה
 בְּפִנְיָהֶם, עִם חֲזוֹן, לְבָרְכֶם בְּשֶׁבַע
 בְּרָכוֹת וְלִקְדָּשׁ אֶת הַחֲתָן עִם
 הַכֹּלֵה בְּרֵאשִׁית בְּקִדּוּשֵׁין,
 וּבְעַמֵּד הָעַם הַקְּדוֹשׁ וְהַחֲזוֹן
 לְבָרֶךְ אוֹתָם, הַחִיּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת
 שֶׁהֵיוּ מְנַגְּנוֹת בְּכִנְפֵיהֶם, תַּרְפִּינָה
 כְּנַפְיָהֶן.

שֶׁל תַּפְלִין זוֹ הָאֵם הַעֲלוּנָה,
 עֲלֵיהָ נֶאֱמַר וְרֹאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ
 כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עֲלֵיהָ וְיִרְאוּ
 מִמֶּנּוּ. שִׁי"ן עוֹלָה אוֹתוֹתָיו
 ש"ס, ה' שֶׁל יָד כֹּהֵה - שְׁלֹשׁ
 מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחֻמְשָׁה, וּמֵאוֹתִים
 אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה מִצְוֹת
 בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הֵנָּה תַּרְנִי"ג, עֲלֵיהֶם

גְּדַפִּין סֶלְקִין ס"ד, וְתַמְנֵיָא אֲתָוִן יֵאָהֲדוּנָה"י,
 סֶלְקִין ע"ב, וְכִנְפֵי מִצֹּחַ (דף כו ע"א) אֹלְפִין
 רָזָא, דְּאִינוֹן ח' חוֹטִין לְכָל סֵטֵר, לְקַבֵּל אַרְבַּע
 אֲנָפִין וְאַרְבַּע גְּדַפִּין דְּכָל חִיָּה, וּבְחֻשְׁפִּין זְעִיר
 דְּחֲנוּךְ א"ז אִיהוּ שְׁד"י, אֲזִי יִשִּׁיר בְּכָל אֲתָר,
 וְאָמְרוּ מְאִירֵי מַתְנִיתִין, כָּל מָאן דְּפָחִית לֹא
 יִפְחַת מִשְׁבַּע, וְכָל מָאן דְּאוֹסִיף לֹא יוֹסִיף עַל
 י"ג, וְאִינוֹן שְׁבַע לְקַבֵּל שְׁבַע יְמֵי בְּרֵאשִׁית,
 דְּרַמִּיזִין לְשְׁבַע שְׁמָהֶן אֲבָגִית"ץ וְכוּ', וְעֲלִיָּהֶו
 אֲתָמֵר (ישעיהו ב) שְׁרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ
 כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, דְּבַהוֹן פְּרַחַת צְלוֹתָא
 לְעִילָא, וְאִינוֹן תַּמָּן מ"ב, לְקַבֵּל מ"ב אֲזָכוֹרוֹת
 דְּאִינוֹן בְּתַפְלִין דִּיד וְתַפְלִין דְּרִישָׁא, וְעֲלִיָּהֶו
 אֲתָמֵר (דברים כח י) וְרֹאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
 יְיָ וְכוּ'.

וְאִינוֹן תְּכַשִּׁיטִין דְּכֹלֵה, תַּפְלִין דְּרִישָׁא עֲטֹרַת
 זָהָב בְּרִישָׁא דְּכֹלֵה, וְתַפְלִין דִּיד טַבַּעַת
 דְּדָרוּעָא, הָא כֹּלֵה מִתְתַּקְנָא בְּתַכְשִׁיטִין דִּילָהּ,
 צְרִיף לְקֹרָא לְחַתֵּן דִּילָהּ, הִדָּא הוּא דְּכֹתִיב (שם)
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָא אִינוֹן בְּחֻפָּה, צְרִיכִין
 עֲמָא קְדִישָׁא לְמִיקָם בְּעַמִּידָה קְדָמִיהוֹן, עִם
 חֲזוֹן, לְבָרְכָא לוֹן בְּשֶׁבַע בְּרָכָאן, וְלִקְדָּשָׁא הַחֲתָן
 לְכֹלֵה בְּקִדּוּשֵׁין, וּבְעַמֵּד עֲמָא
 קְדִישָׁא וְחֲזוֹן לְבָרְכָא לוֹן, חִיוּן קְדִישִׁין דִּיהוּ
 מְנַגְּנִין בְּגַדְפִיָּהוּ תַּרְפִּינָה כְּנַפְיָהֶן.

שֶׁל תַּפְלִין דָּא אִימָא עֲלָאָה, עֲלָהּ
 אֲתָמֵר (שם כח י) וְרֹאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
 יְיָ נִקְרָא עֲלֵיהָ וְיִרְאוּ מִמֶּנּוּ, שִׁי"ן סֶלִיק אֲתוּוֹי
 ש"ס, ה' דִּיד כֹּהֵה שְׁס"ה, וְרַמ"ח פְּקוּדִין
 דְּכִלְיָן בְּרַמ"ח תִּיבִין דְּקִרְיַת שְׁמַע בְּאַרְבַּע
 פְּרָשִׁיּין, הָא תַּרְנִי"ג, עֲלִיָּהֶו אֲתָמֵר (שמות ג טו) זֶה
 שְׁמִי לְעֹלָם וְזֶה זְכָרִי לְדוֹר דוֹר, שְׁמ"י עִם י"ה

שְׁכֹלֵלוֹת בְּמֵאוֹת אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה תְּבוֹת שֶׁל קְרִיַּת שְׁמַע בְּאַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת הֵנָּה תַּרְנִי"ג, עֲלֵיהֶם

נאמר זה שמי לעלם וזה זכרי לדר דר. שמ"י עם י"ה - שס"ה, זכר"י עם ו"ה - רמ"ח, והכל תר"ג, התורה היא שמו של הקדוש ברוך הוא.

ועוד, ציצית היא כסא, התפלין הקדוש ברוך הוא יורד על הכסא, שקוראים אותו בקריאת שמע, הרי הקדוש ברוך הוא יושב על כסא - צריכים לעמד בשבילו בתפלת עמידה, שלשה חילות שלה באים עם זמירות שירות ותושבחות.

באותו זמן שהוא על כסאו, מה אומרים? אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות. התקון הזה הוא לצדיקים גמורים שמתקנים כסא לקדוש ברוך הוא בציצית ומזרידים אותו בתפלין, ועומדים לפניו בתפלה. לבינוניים ציצית ותפלין הם כמו שור לעל וכחמור למשא, ובשבת נאמר בהם למען ינוח שורך וחמורך. לרשעים הם קשר לכל המקטרגים שלהם, שפך הם עשרה הכתרים התחתונים, שהרי זה כנגד זה ברא הקדוש ברוך הוא, אבל הכתרים התחתונים הם קלפות אל הכתרים העליונים, שמתלבשות בהן עשר אותיות בתפלה שיהיו כפותים תחתיו הכתרים התחתונים.

ובזמן שצדיקים מתקנים בכנפי מצוה ובתפלין, נכנעים תחתיהם הכתרים התחתונים. באותו זמן יכנס המלך להיכלו, שהוא אדנ"י, כמו זה: יאהדונה"י, הרי המלך בהיכלו, מי שרוצה לשאל את שאלותיו יכנס, ומשום זה אדנ"י שפתי תפתח. בשלש הראשונות יסדר אדם את שבחו, כמו עבד שמסדר את שבחו לפני רבו, ששלש אלה כותבים כל הזכיות, ושלש האחרונות

שס"ה, זכר"י עם ו"ה רמ"ח, וכלא תר"ג, אורייתא איהי שמא דקודשא בריך הוא.

ועוד ציצית איהי כרסיא, תפלין קודשא בריך הוא דנחית על כרסיא, דקראן ליה בקריאת שמע, הא קודשא בריך הוא יתיב על כרסיא, צריכין למיקם בגיניה בצלותא דעמידה, תלת חיילין דילה אתיין בזמירות שירות ותושבחות.

בהוא זמנא דאיהו על כרסייה, מה אמרין א"ל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות, האי תקונא איהו לגבי צדיקים גמורים, דמתקנין כרסיא לקודשא בריך הוא בציצית, ונחתין ליה בתפלין, וקיימין קדמוהי בצלותא, לבינוניים ציצית ותפלין אינון פשור לעול וכחמור למשאוי, ובשבת אתמר בהון (שמות כג יב) למען ינוח שורך וחמורך, לרשעים אינון קשורא לכל מקטרגין דלהון, דהכי אינון עשרה פתרין תתאין, דהא דא לקבל דא ברא קודשא בריך הוא, אבל פתרין תתאין אינון קליפין לגבי פתרין עלאין, דמתלבשין בהון עשר אתוון בצלותא, למהוי כפויין תחותוי פתרין תתאין.

ובזמנא דצדיקיא מתקנין בכנפי מצוה ובתפלין, אתכפייין תחותיהו פתרין תתאין, בהוא זמנא יעול מלפא בהיכליה דאיהו אדנ"י, כגוונא דא יאהדונה"י, הא מלפא בהיכליה, מאן דבעי למשאל שאלתוי יעול, ובגין דא (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח, בתלת קדמאין יסדר בר נש שבחוי, פעבדא דמסדר שבחוי קדם רביה, דאלין תלת פתבין פל זכוון, ותלת בתראין חתמין, ובגין דא צריך בר נש למהוי בהון פעבדא דמקבל פרס כמו עבד שמסדר את שבחו לפני רבו, ששלש אלה כותבים כל הזכיות, ושלש האחרונות

חותמים, ומשום זה צריך אדם להיות בהם כעבד שמקבל פנס מרבו והולך לו, ששם הוא בית קבול החותם של הקשר, והיא המלכות הקדושה.

באמצעות צריך לשאל, ששם ו' ו', אחד בעלי הפתיכה ואחד בעלי החתימה, והם ו' עליונה ו' תחתונה, כוללים שנים עשר פרקים. שלש הראשונות - הראש ושתי זרועות, שלש האחרונות - הגוף ושתי שוקים, הרי נפטר מן המלך. משום זה צריך לתת שלש פסיעות לאחור, וסוד הדבר - ויאסוף רגליו אל המטה.

תקן אחר עשר

בראשית בר"א שי"ת, ומה הוא? ששה היכלות כנגד ששת ימי בראשית. אלהי"ם, האם העליונה עליהם, שהיא היכל השביעי, וכמו שהאם העליונה הוציאה שש, כך האם התחתונה הוציאה שש, ומה הם? את השמים ואת הארץ, והם ששה כלים, שנאמר בהם פי ששת ימים עשה יהו"ה את השמים ואת הארץ, וההיכלות התחתונים הם כלים להיכלות העליונים.

ובשישראל היו מתפללים, כל ההיכלות הללו היו נפתחים אליהם, וכעת בגלות נאמר בהם כל השערים ננעלו, והשכינה מחוץ להיכלה, והקדוש ברוך הוא מחוץ להיכלו, והמלאכים הממנים על התפלות מחוץ להיכליהם. זהו שכתוב הן אראלם צעקו חצה, ואין לתפלות מקום להכנס, וזהו כל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ואין מי שפתח את השערים הללו עד שיבא בעל הדמעה, שנאמר

מרביה והלך ליה, דתמן איהי בית קבול חותמא דקשורא ואיהי מלכותא קדישא.

באמצעות צריך למשאל, דתמן ו' ו', חד מארי פתיכה וחד מארי חתימה, ואינון ו' עלאה ו' תתאה, כלילין תריין עשר פרקין, תלת קדמאין רישא ותריין דרועין, תלת בתראין גופא ותריין שוקין, הא אתפטר ממלפא, בגין דא צריך למיהב תלת פסיען לאחורא, ורזא דמלה (בראשית מט לג) ויאסוף רגליו אל המטה.

תקונא חד סר

בראשית (דף כו ע"ב) בר"א שי"ת, ומאי ניהו. שית היכלין לקבל שית יומי בראשית, אלהי"ם אימא עלאה עליהו, דאיהי היכלא שביעאה, וכמה דאימא עלאה אפיקת שית, הכי אימא תתאה אפיקת שית ומאי ניהו את השמים ואת הארץ, ואינון שית מאנין, דאתמר בהון (שמות כ יא) פי ששת ימים עשה יי' את השמים ואת הארץ, והיכלין תתאין אינון מאנין להיכלין עלאין.

וכד ישראל הוּו מצלאן, כל היכלין אלין הוּו מתפתחין לגבייהו, וכען בגלותא אתמר בהון כל השערים ננעלו, ושכינתא לבר מהיכלה, וקודשא בריך הוא לבר מהיכליה, ומלאכיא דממנון על צלותין לבר מהיכליהון, הדא הוא דכתיב (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה, ולא אית לון לצלותין אתר לאעלא, ודא איהו כל השערים ננעלו, אבל שערי דמעה לא ננעלו, ולית מאן דאפתח לון לאלין שערים, עד דיייתי מארי דדמעה, דאתמר ביה (שמות ב ו) ותפתח ותראהו את היילד והנה שיפתח את השערים הללו עד שיבא בעל הדמעה, שנאמר

נער בכה, ולית היכלא מתפתחא אלא ביה, ודא איהו ותפתח, ותפתח דאתפתח האי היכלא לגביה, במאי אתפתח ליה בדמעה, הדא הוא דכתיב והנה נער בכה, ומיד ותחמל עליו.

ועוד ותפתח, כשישראל פותחים בתשובה בבכיה, מיד ותחמל עליו, וזהו בכי יבאו, בזכות הבכיה שלו יתפסו מן הגלות. שיש היכל של דמעה שאין לה רשות לפתח אלא בדמעה, ויש היכל הנגון שאין לה רשות לפתח אלא בנגון, ומשום זה דוד מתקרב לאותו ההיכל בנגון, וזהו שכתוב והיה כנגון המנגן. ויש היכל של אור שלא נפתח אלא לאדם שהיה מתעסק באור התורה.

ויש היכל של נבואה שלא נפתח אלא לאדם שהוא חכם גבור ועשיר, ויש היכל של יראה שנקרא היכל היראה, שלא נפתח אלא למי שיש בו יראה, ויש היכל של עניים שלא נפתח אלא לעניים שהיו מתעטפים לפני יהו"ה בתפלה, בעטוף של מצוה של ציצית ותפלין, ועליהם נאמר תפלה לעני כי יעטף.

ויש שער של צדיקים שלא נפתח אלא לצדיקים. זהו שכתוב זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו, וזהו השער של צדיק ח"י העולמים, שנאמר בו ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכעת בגלות נאמר בו הצדיק אבד. מה זה אבד? אבד לגבירה, ונאמר בו ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני. ומשום שאין לו משלו, העניים צועקים בח"י ברכות התפלה אל ח"י העולמים, והרי הסתלק משם הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן להם, והשערים האחרים סתומים, ושער הצדיק חרב

נער בכה, ולית היכלא מתפתחא אלא ביה, ודא איהו ותפתח, ותפתח דאתפתח האי היכלא לגביה, במאי אתפתח ליה בדמעה, הדא הוא דכתיב והנה נער בכה, ומיד ותחמל עליו.

ועוד ותפתח, כד ישראל פתחין בתיובתא בבכיה, מיד ותחמל עליו, ודא איהו בכי יבאו (ירמיה לא ח), בזכות בכיה דיליה יתפנשון מן גלותא.

דאית היכלא דדמעה, דלית לה רשו למפתח אלא בדמעה, ואית היכלא דנגונא, דלית לה רשו למפתח אלא בנגונא, ובגין דא דוד מתקרב ליהווא היכלא בנגונא, הדא הוא דכתיב (מלכים ב ג טו) והיה כנגון המנגן, ואית היכלא דנהורא, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה מתעסק בנהורא דאורייתא.

ואית היכלא דנבואה, דלא מתפתחא אלא לבר נש דהוה חכם גבור ועשיר, ואית היכלא דיראה, דאתקרי היכל היראה, דלא מתפתחא אלא למאן דאית ביה דחילו, ואית היכלא דעניים, דלא מתפתחא אלא לעניים דהוו מתעטפים קדם יהו"ה בצלותא, בעטופא דמצוה דציצית ותפלין ועליהו אתמר (תהלים קב א) תפלה לעני כי יעטף.

ואית תרעא דצדיקיא, דלא מתפתחא אלא לצדיקיא, הדא הוא דכתיב (שם קיח ב) זה השער ליי' צדיקים יבאו בו, והאי איהו תרעא דצדיק ח"י עלמין, דאתמר ביה (שם לו כה) ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם, וכען בגלותא אתמר ביה (ישעיה נד א) הצדיק אבד, מאי אבד, אבד למטרוניתא, ואתמר ביה (שם יט ה) ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש הנביעה של כל הברכות ואין מי שיתן להם, והשערים האחרים סתומים, ושער הצדיק חרב

וַיִּבֶשׁ, כְּמוֹ שְׁעֵנֵי חֶרֶב וַיִּבֶשׁ, וְסוּד הַדָּבָר - יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיִּבְשָׁה.

וְאִין שַׁעַר פְּתוּחַ אֲלֵא שַׁעַר שֶׁל דְּמָעָה, וּמָה הִיא בַת עֵינַי? שְׁדִמְעָה יוֹצֵאת מִמְּנָה, וְעֲלֶיהָ נֹאמַר שְׁמֵרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַי, וּבָהּ וְהִנֵּה נֶעַר בְּכָהּ, לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂיִרְחַם עֲלֶיהָ בְּגָלוֹת. זֶהוּ שְׁכַתוֹב אֶתָּה תִּקְוֶה תִּרְחַם צִיּוֹן, מִשׁוּם שֶׁהִיא לְבַת אֵשׁ שְׁנִרְאָתָהּ לְמִשָּׁה בְּסָנָה, שְׁכַתוֹב וַיִּרְא מִלְּאֶפֶד יְהוָה אֱלֹהֵי בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנָה, הִיא בַּת מִן בְּרֵאשִׁי"ת, וְזֶה בְּרֵאשִׁי"ת.

תְּקַן שְׁנַיִם עֶשֶׂר

בְּרֵאשִׁית הוּא מֵאֲמָר רֵאשׁוֹן שֶׁל הַכֹּל, כְּלוּל מֵעֶשֶׂר אֲמִירוֹת, וְהִיא ל"ב אֱלֹהִי"ם שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית וּמִצַּד שְׁמַאל נִתְּנָה, שֶׁהִיא גְבוּרָה, אֵשׁ אֲדָמָה, וּמִשׁוּם זֶה בְּלַבַּת אֵשׁ, וּמִשָּׁה הָיָה מִצַּד הַלְוִיִּם מִהִצַּד שְׁלוֹ מִמֶּשׁ, וְלָמָּה הִתְגַּלָּה לוֹ בְּסָנָה? לְהִרְאוֹת שְׁהִיָּתָה בְּדַחַק בֵּין הַקּוֹצִיִּים, וְעַם כָּל זֶה וְהַסֵּנָה אֵינְנוּ אֶפְלָ, בְּשִׁבִיל הַשּׁוֹשְׁנִים, שֶׁהֵם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵיוּ עֲתִידִים לְהִיּוֹת בְּגָלוֹת בֵּין הָעָרֵב רַב שֶׁהֵם קוֹצִיִּים, וְזֶהוּ הַסּוּד כִּי אַעֲשֶׂה כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךְ שָׁמָּה, וְאוֹתָךְ לֹא אַעֲשֶׂה כָּלָה.

הִרְאָה לוֹ שֶׁכֵּר הַכֹּלָה, וְהִיא לְבַת אֵשׁ בֵּין הַקּוֹצִיִּים, שֶׁהֵם הַרְשָׁעִים, כְּשֶׁהֵם דוֹחֲקִים אֶת הַשְּׂכִינָה וְאֶת יִשְׂרָאֵל, הַשְּׂכָר שֶׁלָּהֶם כֹּלָה, יוֹצֵאת הַשְּׂכִינָה הַכֹּלָה מִבִּינֵיהֶם, וַיִּבֶא הַחֲתָן בְּשִׁבִילָהּ, וְזֶהוּ שְׂכָר

בְּבֵית שְׁנֵי, וּבְגִין דְּלִית לִיהּ מִדִּילִיָּהּ, עֲנִיִּין צְוּוּחִין בְּח"י בְּרִכְאָן דְּצִלוֹתָא, לְגַבֵּי ח"י עֲלָמִין, וְהָא אֶסְתַּלַּק מִתַּמָּן נְבִיעוּ דְּכָל בְּרִכְאָן, וְלִית מָאן דִּיהֵיב לוֹן, וְתִרְעִין אֲחֲרֵנִין סְתִימִין, וְתִרְעָא דְצִדִּיק חֲרָבָא וַיִּבְשָׁה, כְּמָה דְעֵנֵי חֶרֶב וַיִּבֶשׁ, וְרָזָא דְמָלָה (בְּרֵאשִׁית א ט) יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיִּבְשָׁה.

וְלִית תִּרְעָא פְּתִיחָא אֲלֵא תִרְעָא דְדְמָעָה, וּמֵאֵי אִיְהִי בַת עֵינַי, דְּדְמָעָה מִיָּנָה נִפְקָא, וְעֲלֶיהָ אֲתִמַּר (תְּהִלִּים יז ח) שְׁמֵרְנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עֵינַי, וּבָהּ וְהִנֵּה נֶעַר בְּכָהּ (שְׁמוֹת ב ו), לְגַבֵּי קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּירְחַם עֲלֶיהָ בְּגָלוֹתָא, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (תְּהִלִּים קב יד) אֶתָּה תִּקְוֶה תִּרְחַם צִיּוֹן, בְּגִין דְּאִיְהִי לְבַת אֵשׁ דְּאִתְחַזְזִיָּא לְמִשָּׁה בְּסָנָה, דְכַתִּיב (שְׁמוֹת ג ב) וַיִּרְא מִלְּאֶפֶד יְי' אֱלֹהֵי בְּלַבַּת אֵשׁ מִתּוֹךְ הַסֵּנָה, אִיְהִי בַּת מִן בְּרֵאשִׁי"ת, וְדָא בְּרֵאשִׁי"ת.

תְּקוּנָא תְּרִיסַר

בְּרֵאשִׁי"ת (דף כו ע"א) מֵאֲמָר קְדָמָא דְכֹלָא, כְּלִילָא מַעֲשֶׂר אֲמִירָן, וְאִיְהִי ל"ב אֱלֹהִי"ם דְּעוֹבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, וּמִסְטָרָא דְשְׁמַאלָא אֲתִיְהִיבַת, דְּאִיְהִי גְבוּרָה אֲשָׁא סוּמְקָא, וּבְגִין דָּא בְּלַבַּת אֵשׁ (שְׁמוֹת ג ב), וּמִשָּׁה הוּא מִסְטָרָא דְלִיּוּאֵי מִסְטָרָא דִּילִיָּהּ מִמֶּשׁ, וְאֵמֵאֵי אֲתִגְלִיא לִיָּהּ בְּסָנָה, לְאַחְזָאָה דְהוֹת בְּדוּחְקָא בֵּין הַקּוֹצִיִּים, וְעַם כָּל דָּא וְהַסֵּנָה אֵינְנוּ אֶפְלָ, בְּגִין שׁוֹשְׁנִים דְּאֵינּוּן בְּנֵהָא, דְּאֵינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְּהוּוּ עֲתִידִין לְמַהוּי בְּגָלוֹתָא בֵּין עָרֵב רַב דְּאֵינּוּן קוֹצִיִּים, וְדָא אִיְהוּ רָזָא (יִרְמִיָּהוּ מו כח) כִּי אַעֲשֶׂה כָּלָה בְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר הִדְחַתִּיךְ שָׁמָּה, וְאוֹתָךְ לֹא אַעֲשֶׂה כָּלָה.

אֲחִיו לִיָּהּ אֲגָרָא דְכֹלָה, דְּאִיְהִי לְבַת אֵשׁ בֵּין הַקּוֹצִיִּים דְּאֵינּוּן חִיבִיא, כִּד דְּחִקִּין לְשְׂכִינְתָא וַיִּשְׂרָאֵל, אֲגָרָא דְלֵהוֹן כֹּלָה, נִפְקָא שְׂכִינְתָא כֹּלָה

הפלה - הדחק, ויגאל אותם מן הגלות בשבילה, והדחק של הגלות של הערב רב את ישראל, ממחר להם את הגאולה, והרפיון שלהם מעבב לישראל את הגאולה, בגלל זה נראה למשה בלבת אש מתוך הסנה, מתוך הקוצים.

בשהתקרב לשם לראות המעשה הזה, אמר לו הקדוש ברוך הוא אל תקרב הלום, של נעליך. פאן רמז שהתפשט מן הגוף שלו, שהיא נעל, לגוף אחר שהתלבש פשהתקרב, ויש מי שיאמר שהוא אשתו, והכל אמת, זה וזה.

וכן נראה לו שבית המקדש, שהוא בנן של אדם, שעתידי להתקרב, ויבנה פעם אחרת על יד הקדוש ברוך הוא, זהו שפתוב גדול יהיה פבוד הבית הזה האחרון מן הראשון, משום שנאמר בו ואני אהיה לה נאם יהוה חומת אש סביב, נאמר בבית המקדש בונה ירושלם יהוה.

ונאמר שם אצל אדם ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם, זו חכמה, ויביאה אל האדם, זה עמוד האמצעי הדרגה של משה, והצלע הזו היא ודאי פלת משה, ועליה נאמר וירא אליו מלאך יהוה בלבת אש, שהיא בת יחידה שממנה יוצא אור התורה.

כמו זה נאמר ותפתח ותראהו את הילד, ותראהו זו השכינה, שהיה בוכה בשבילה, מיד ותחמל עליו, וזהו בכי יבאו ובתחנונים אוכילים. בתחנונים ודאי, לקים וברחמים גדולים אקבצך.

בזמן הזה כל החיות יתעוררו

מביניהם, וייתי חתן בגינה, ודא איהו אגרא דכלה דוחקא, ויפרוק לון מן גלותא בגינה, ודוחקא דגלותא דערב רב לישראל ממחר לון פורקנא, ורפיון דילהון מעבב לון לישראל פורקנא, בגין דא אתחזי ליה למשה בלבת אש מתוך הסנה, מגו כובין.

כד אתקריב תמן למחזי עובדא דא, אמר ליה הקדוש ברוך הוא, אל תקרב הלום, של נעליך (שמות ג ה), הכא רמז דאתפשט מן גופא דיליה, דאיהו נעל, לגבי גופא אחרא דאתלבש כד אתקריב, ואית מאן דיימא דאיהו אתתיה, וכלא קשוט דא ודא.

וכן אחזי ליה דבי מקדשא דאיהו בנינא דבר נש דעתיד לאתחרבא, ויתבני זמנא אחרא על ידא דקודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב גדול יהיה פבוד הבית הזה האחרון מן הראשון (תגי ב ט), בגין דאתמר בו (זכריה ב ט) ואני אהיה לה נאם יי חומת אש סביב, אתמר בבי מקדשא בונה ירושלם יי.

ואתמר התם לגבי אדם (בראשית ב כב) ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם, דא חכמה, ויביאה אל האדם, דא עמודא דאמצעיתא, דרגא דמשה, והאי צלע איהו ודאי פלת משה, ועלה אתמר וירא אליו מלאך יי בלבת אש, דאיהו בת יחידה, דמנה נפיק נהורא דאורייתא.

בנונא דא אתמר (שמות ב ו), ותפתח ותראהו את הילד, ותראהו דא שכינתא, דהוה בכי בגינה, מיד ותחמול עליו, ודא הוא בכי יבאו ובתחנונים אוכילים (ירמיהו לא ח), בתחנונים ודאי, לקיימא וברחמים גדולים אקבצך (ישעיהו

נד ט).

בהאי זמנא כל חיון יתעורון בקלא, ועופין

בְּקוֹל, וְהַעוֹפוֹת מְצַפְצְפִים
בְּשִׁיר, לְקַבֵּל אֶת הַבַּת בְּשִׂמְחָה
בְּגִיזוֹן, לְקַבֵּל קְדוּשֵׁי מִהֶחֱתָן,
שֶׁהֵם קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ וְכוּ',
וְאֵין קְדוּשָׁה פְּחוּת מִעֲשָׂרָה,
וְהַקְדוּשִׁין הֵם מֵצַד שֶׁל הַחֲכֵמָה
שֶׁהִיא י', קְדֹשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה
רְאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, רְאשִׁית וְדָאֵי,
וּמִתְבָּרְכִים בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת מֵצַד
הָאֵם הַעֲלִינָה שֶׁהִיא בְּרָכָה,
וְעֲלֶיהָ נֹאמַר לְהַגִּיחַ בְּרָכָה אֶל
בֵּיתָךְ, וְשֶׁבַע בְּרָכוֹת הֵן -
בְּשַׁחֲרִית שְׁתֵּים לִפְנֵיהֶּן וְאַחַת
לְאַחֲרֵיהֶּן, וּבְעֶרְבִית שְׁתֵּים לִפְנֵיהֶּן
שְׁתֵּים לְאַחֲרֵיהֶּן, וְאֵינוֹן שְׁבַע סְפִירוֹן דְּכִלְיָלָן
בְּחֶתֶן וְכֹלָה, וְדָא אִיהוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוּמַר,
הָא הֵכָא קְדוּשָׁה וּבְרָכָה וְיַחּוּד, בְּהֵהוּא זְמַנָּא
אַתְעֵר דְּוֹד בְּכַנּוּר דְּאִיהוּ מְנַגֵּן מְאֵלִיו, בְּעֲשָׂרָה
מִינֵי נִיגוּנֵין: קְדֻמָּא בְּאַשְׁרֵי וְדָא בְּרֵאשִׁית.

תְּקוּנָא תְּלִיסַר

תְּקוּנַת שְׁלֹשָׁה עָשָׂר

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אֲשֶׁר־י, וְזֶהוּ
אַשְׁרֵי הָאֵלִשׁ, וְהוּא אֵהִי"ה אֲשֶׁר
אֵהִי"ה, רֵאשׁ לְכֹל הָרֵאשִׁים,
וְעֲלֶיהָ נֹאמַר רֵאשֶׁף עֲלֶיךָ
כְּפִרְמֶל, וְזֶה תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ,
וְדִלַּת רֵאשֶׁף כְּאַרְגָּמָן זֶה תְּפִלִּין
שֶׁל זָד, וְכוּ' מִשְׁבָּחִים אֶת הַבַּת
בְּאַשְׁרֵי הַזֶּה. זֶהוּ שְׁכָתוּב בְּאַשְׁרֵי
כִּי אֲשֶׁרוֹנֵי בְּנוֹת.

מִי זֹכֵה לְהַכְנִס שֵׁם? אֲשֶׁר לֹא
הֵלֶךְ בְּעֶצֶת רְשָׁעִים, שֶׁהִיא עֲצָה
רְעָה מֵצַד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב
וְרָע, וּבִדְרֹךְ חֲטָאִים לֹא עָמַד, מִי
זוֹ דְרֹךְ חֲטָאִים? אוֹתָהּ שְׁנֹאמַר
בָּהּ (מְשִׁלֵּי ל' ב') כִּן דְרֹךְ אִשָּׁה מְנַאֲפַת
אֲכָלָה וּמְחַתָּה פִּיהָ וְגוּמַר.
וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב, מִי זֶה
מוֹשֵׁב לְצִים? זוֹ לִילִית, אֲמַם שֶׁל
עֶרֶב רַב, שְׁמֵטְמַאת כְּנֻדָּה
בְּמוֹשְׁבָהּ, וְכֵן עֶרֶב רַב מְטַמְּאִים
בְּמוֹשְׁבָם אֶת הַצְּדִיקִים שְׂיוֹשְׁבִים
בְּיַנְיָהֶם כְּנֻדָּה.

מְצַפְצְפִין בְּשִׁיר, לְקַבֵּל בְּחֶדְוָה בְּגִיזוֹנָא,
לְקַבֵּל קְדוּשֵׁי מִהֶחֱתָן, דְּאֵינוֹן קְדוּשׁ קְדוּשׁ
קְדוּשׁ וְכוּ' (שם ו' א'), וְלִית קְדוּשָׁה פְּחוּת
מִעֲשָׂרָה, וְקְדוּשֵׁי אֵינוֹן מְסֻטָּרָא דְּחֲכֵמָה
דְּאִיהוּ י', קְדֹשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה
תְּבוּאָתָהּ (ירמיהו ב' א'), רְאשִׁית וְדָאֵי, וּמִתְבָּרְכִין
בְּשֶׁבַע בְּרָכָאן מְסֻטָּרָא דְּאִמָּא עֲלָאָה דְּאִיהִי
בְּרָכָה, וְעֲלָה אַתְמַר (יחזקאל מד' ל') לְהַגִּיחַ בְּרָכָה
אֶל בֵּיתְךָ, וְשֶׁבַע בְּרָכָאן אֵינוֹן, בְּשַׁחֲרִית שְׁתֵּים
לִפְנֵיהֶּן וְאַחַת לְאַחֲרֵיהֶּן, וּבְעֶרְבִית שְׁתֵּים לִפְנֵיהֶּן
שְׁתֵּים לְאַחֲרֵיהֶּן, וְאֵינוֹן שְׁבַע סְפִירוֹן דְּכִלְיָלָן
בְּחֶתֶן וְכֹלָה, וְדָא אִיהוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוּמַר,
הָא הֵכָא קְדוּשָׁה וּבְרָכָה וְיַחּוּד, בְּהֵהוּא זְמַנָּא
אַתְעֵר דְּוֹד בְּכַנּוּר דְּאִיהוּ מְנַגֵּן מְאֵלִיו, בְּעֲשָׂרָה
מִינֵי נִיגוּנֵין: קְדֻמָּא בְּאַשְׁרֵי וְדָא בְּרֵאשִׁית.

תְּקוּנָא תְּלִיסַר

בְּרֵאשִׁית תְּמֵן אֲשֶׁר־י, וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁר־י
הָאֵלִשׁ, וְאִיהוּ אֵהִי"ה אֲשֶׁר אֵהִי"ה,

רֵישָׁא לְכֹל (דף כ"ו ע"ב) רֵישִׁין, וְעֲלָה אַתְמַר (שיר ז'
ו) רֵאשֶׁף עֲלֶיךָ כְּפִרְמֶל וְדָא תְּפִלִּין דְּרֵישָׁא,
וְדִלַּת רֵאשֶׁף כְּאַרְגָּמָן דָּא תְּפִלִּין דִּיד, וּבִיָּה
מִשְׁבָּחִין לְבַת בְּהַאי אֲשֶׁר־י, הַדָּא הוּא
דְּכָתִיב (בראשית ל' יג) בְּאַשְׁרֵי כִּי אֲשֶׁרוֹנֵי בְּנוֹת.

מֵאֵן זְכִי לְאַעֲלָא תְּמֵן, אֲשֶׁר לֹא הֵלֶךְ בְּעֶצֶת
רְשָׁעִים (תהלים א'), דְּאִיהִי עֲצָה בִישָׁא
מְסֻטָּרָא דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרָע, וּבִדְרֹךְ חֲטָאִים
לֹא עָמַד, מֵאֵן דְּרֹךְ חֲטָאִים הִיא דְּאַתְמַר
בָּהּ (מְשִׁלֵּי ל' ב') כִּן דְרֹךְ אִשָּׁה מְנַאֲפַת, אֲכָלָה
וּמְחַתָּה פִּיהָ וְגוּמַר, וּבְמוֹשֵׁב לְצִים לֹא יֵשֵׁב,
מֵאֵן מוֹשֵׁב לְצִים, דָּא לִילִית אִימָן דְּעֶרֶב רַב,
דְּאִיהִי מְטַמְּאָה כְּנֻדָּה בְּמוֹשְׁבָהּ, וְכֵן עֶרֶב רַב
מְטַמְּאִין בְּמוֹשְׁבָם לְצְדִיקָיָא דִּיתְבִּין בְּיַנְיָהוּ
כְּנֻדָּה.

ומי שדבק באשרי הנה, שהוא כתר וראש של התורה, נאמר בו והיה כעץ שתול על פלגי מים, וזה עץ חיים, שנאמר בו ועלהו לא יבול, וזה תקון ראשון.

השני בשיר זה חכמה, שר י', ושלש יודיים הן י י י, והם ראש וסוף ואמצע של האות י', והם רמוזים בשם נסתר שהוא יו"ד ה"י וא"ו ה"י. באלו השלש שבח דוד המלך את בת המלך. זהו שכתוב שיר למעלות, ל' מעלות הן ודאי, אותן שלשים דרגות שבהם הבת עולה לאב. בחמשה נימין של פנור, שהם חמש אזפרות שהזכיר חמש פעמים יהו"ה במזמור הנה, אחד - עזרי מעם יהו"ה, ב' - יהו"ה שמרך, ג' - יהו"ה צלך, ד' - יהו"ה ישמרך מפל רע, ה' - יהו"ה ישמר צאתך ובוואך. ובהם המלך אומר לפלה, צהלי קולך בת גלים, בת עשרה גלגלים, שעולה בהם יו"ד ה"א וא"ו ה"א בעשרה מיני נגונים. ובארבע חיות שעולה יהו"ה, בשיר פשוט, כפול, משלש, מרבע, שהוא יהו"ה, שקולו עולה כגלי הים, וגלי הים שלמעלה הם עשרה גלגלים, ועליהם נאמר ידיו גלילי זהב ממלאים בפרשיש, ברועות הבת.

ובהם ששה פרקים, והם שש דרגות של הכפא, שש מעלות לכפא, וכשעולה בהם ו', יתעוררו אליו לקבל אותו השרפים בכנפיהם. זהו שכתוב שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים וגומר, ומי שעולה על כנפיהם ופורח בהם הוא ו', כולל שש תבות היחוד של שמע

ומאן דאתדבק בהאי אשרי, דאיהו כתר אורישא דאורייתא, אתמר ביה (תהלים א

א) והיה כעץ שתול על פלגי מים, ודא עץ חיים, דאתמר ביה ועלהו לא יבול, והאי

תקונא קדמאה.

תניינא בשיר דא חכמה, שר י', ותלת יודיים אנון י י י, ואינון רישא וסופא

ואמצעיתא דאת י', ואינון רמיזין בשמא סתים דאיהו יו"ד ה"י וא"ו ה"י, באלין תלת שבח

דוד מלפא לברתא דמלפא, הדא הוא דכתיב (תהלים קכא א) שיר למעלות, ל' מעלות

אינון ודאי, אינון תלתין דרגין, דבהון ברתא סלקא לגבי אפא.

בחמש נימין דכנור, דאינון חמש אזפרות דאדפיר חמש זמנין יהו"ה בהאי

מזמור, חד עזרי מעם יי', ב' יי' שמרך, ג' יי' צלך, ד' יי' ישמרך מפל רע, ה' יי' ישמר

צאתך ובוואך, ובהון מלפא אמר לגבי כלה, צהלי קולך בת גלים (ישעיהו י ל), בת עשרה

גלגלים, דסליק בהון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, בעשרה מיני נגונין.

ובארבע חיון דסליק יהו"ה, בשיר פשוט, כפול, משולש, מרובע, דאיהו

יהו"ה, דקולו סלקא כגלי ימא, וגלי ימא דלעילא אינון עשרה גלגלין, ועליהו

אתמר (שיר ה יד) ידיו גלילי זהב ממלאים בפרשיש, בתריין דרועין דברתא.

ובהון שית פרקין, ואינון שית דרגין דכרסיא, שש מעלות לכפא, וכד סליק ו' בהון,

יתערוך לגביה לקבלא ליה שרפים בגדפייהו, הדא הוא דכתיב (ישעיהו ב) שרפים עומדים

ממעל לו שש כנפים וגומר, ומאן דסליק על גדפייהו ופרח בהון איהו ו', כליל שית תיבין דיחודא שמע ישראל,

ובְּגִינִיָּה אֶתְמַר (קהלת יב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם וְגוֹמֵר. וְכִד סְלָקָא בְּרַתָּא סְלָקָא בְּתֵרִין דְּרוּעוּי דְּאִינוּן חֶסֶד וּגְבוּרָה, דְּבַהוּן שִׁית פְּרָקִין דְּאִיהוּ ו', וְרִזָּא דְּמִלָּה שְׂמַאלוּ תַּחַת לְרֵאשִׁי וַיְמִינוּ תַּחֲבַקְנִי (שיר ב ו).

כִּד סְלָקָא הָאֵי שִׁיר, סְלָקָא בְּשִׁית תִּיבִין דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר, וְכִד נַחְתָּא, נַחְתָּא בְּשִׁית, דְּאִינוּן פְּרוּף שֶׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד, וְנִגְוֹנָא כִד סְלִיק סְלִיק בְּשִׁית, וְכִד מְאִיף מְאִיף בְּשִׁית, וְעַלִּיָּהּ אֶתְמַר (שם ה) שׁוֹקִיּוֹ עַמּוּדֵי שֵׁשׁ.

וְעִשְׂרָה גְלַגְלִין אִינוּן י', דְּאִינוּן לְקַבֵּל עֶשֶׂר אֶצְבָּעָן דְּבִטְשִׁין בְּנִגְוֹנָא, חֲמֵשׁ בְּחֲמֵשׁ, וְאִינוּן ה"ה, דְּסְלָקִין בִּי בְּשִׁית דְּרַגִּין דְּאִיהוּ ו', בֵּיה סְלָקִין וְנַחְתִּין, וְאִיהוּ פְּגוּוֹנָא דְּסֵלָם, דְּאֶתְמַר בֵּיה (בראשית כח יב) וְהִנֵּה סֵלָם מֵצֵב אֲרֻצָּה וְגוֹמֵר, וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בּוֹ, וְכֹלְאֵי יְהוָה, יוֹד ה"א וְאִו ה"א, יוֹד וְדוּד מְנַגֵּן בִּיד, ו' הוּא גוּף, כְּנָפֵי ה"ה, רֵאשׁוּ י', בּוֹ עוֹלָה קוֹל הַנְּגוּן.

וְעוֹד ו' הִיא מְנוּרָה, שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוּרָה מְצַדָּה הָאֶחָת וְגוֹמֵר, ו' מְנוּרָה בְּאֶמְצַע, נָר עַל רֵאשׁוּ י', כְּשִׁשְׁרָה בְּאוֹת ו' נַעֲשֶׂה ז', וְסוּד הַדְּבָר - יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת. כְּנִגְדַּת הַמְנוּרָה שֶׁהִיא ו', וְשֵׁשׁ קְנֵי הַמְנוּרָה שֶׁהֵם ה' ה', שֵׁשׁ וַיִּזֵּן, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁבַעַת וְשְׁבַעַת מוּצָקוֹת, עַד שְׁעוֹלִים לִי"ד, שֶׁהוּא יְהוָה, יוֹד ה"א וְאִו ה"א, וְהוּוּ וְדוּד מְנַגֵּן בִּיד, יוֹד כְּנִגְדַּת יוֹד, וְעוֹלָה ה' בְּאוֹת ו', וְאַחַר כֵּן עוֹלָה ו' בִּי שֵׁשׁ פְּעֻמִּים עֶשֶׂר, עַד שְׁעוֹלָה לְשִׁשִּׁים, וְהֵם אוֹתוֹת הַדְּבָקוֹת בְּקָרִיאַת שְׁמַע, שֶׁשְּׁבִילָם נֶאֱמַר הַדְּבָקוֹת בְּקָרִיאַת שְׁמַע,

וְעוֹד ו' אִיהִי מְנוּרָתָא, ה' ה' שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוּרָה מְצַדָּה הָאֶחָת וְגוֹמֵר (שמות כה לב), ו' מְנוּרָה בְּאֶמְצַע, נָר עַל רֵישָׁא י', כִּד שְׂרִיָּא בְּאֵת ו' אֶתְעַבִּיד ז', וְרִזָּא דְּמִלָּה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת (במדבר ח ב).

דְּקַבֵּר מְנוּרָתָא דְּאִיהִי ו', וְשִׁית קְנֵי מְנוּרָתָא דְּאִינוּן ה' ה', שִׁית וַיִּזֵּן, וְרִזָּא דְּמִלָּה שְׁבַעַת וְשְׁבַעַת מוּצָקוֹת (זכריה ד ב), עַד דְּסְלָקִין לִי"ד, דְּאִיהוּ יְהוָה יוֹד ה"א וְאִו ה"א, וְדָא אִיהוּ וְדוּד מְנַגֵּן בִּיד, יוֹד לְקַבֵּל יוֹד, וְסְלָקָא ה' בְּאֵת ו', וְלִבְתָּר סְלִיק ו' בִּי, שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר, עַד דְּסְלִיק לְשִׁתִּין, וְאִינוּן אֶתְוּן

כל המשים רוח בין הדבקים מצננים לו גיהנם, ושלמה עליהו אמר (שיר ג ז) הנה מטתו של שלמה ששים גבורים סביב לה, והם שומרים [ס"א נוטלים] את מטתו, וקנגדם ששים המה מלכות, אלו זכרים - ואלו נקבות, אלו של קריאת שמע שתקן משה - זכרים, אלו של שלמה - נקבות, ואלו בית קבול לאלה, הדרגות של שלמה הן בית קבול לדרגות של משה, וכשמתחברים הכל כאחד, שלמ"ה מתהפף למש"ה. בתקונים של ארבע האותיות נחקן השיר, ועליהן נאמר והנה מלאכי אלהים וגומר, עלים - שמים, והן י"ה, וירדים - שמים, והן ו"ה, וכן גלגלי הים עולים בעשר, והן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וארבע חיות, פשעולה הבת בשיר, הנשר נוטל י' בפה ועל ראשה, ו' בגוף, ה"ה בכנפיה, אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א רוכב על הכל. ודמות פניהם פני אדם, זה עולה על הכל, ופני אריה אל הימין לארבעתם, זה יהו"ה, ופני שור ופני נשר, הם מרכבה לשם של יהו"ה, ואדם על הכל. בזמן שהיא עולה בכל התקונים הללו, הוא משבח אותה. זהו שפתוב כחוט השני שפתותיה ומדברך נאנה. הרי שני מיני נגונים ששבח דוד המלך - באשרי בשיר.

שְׂרִישִׁי בְּבִרְכָה, וְזוֹ הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה, וְעֲלִיָּה נֹאמֵר בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יְהו"ה, מִזֹּו נִתְּנָה בְּאָדָם נִשְׁמַת חַיִּים שֶׁנֹּאמֵר בָּהּ חֲמֹשֶׁה תְּקוּנִים. מֵה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶן אֶת כָּל הָעוֹלָם, כִּף הַנְּשֻׁמָּה זָנָה אֶת כָּל הַגּוֹף. מֵה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה וְאֵינוֹ

דְּבַגְיָנִיּהּ אֶתְמַר כָּל הַמְּשִׁים רֵיחַ בֵּין הַדְּבָקִים מְצַנְנִים (דף כח ע"א) לִיָּה גִיְהֵנָם, וְשֶׁלְמָה עֲלֵיָּהּ אֶמֶר (שיר ג ז) הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלְשֶׁלְמָה שְׁשִׁים גְּבוּרִים סְבִיב לָהּ, וְאֵינוֹן נְטָרִין (ג"א נטלין) עֲרִסְיָה, וְלִקְבֵלֵיָּהּ (שם ו ח) שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת, אֵלִין דְּכוּרִין, וְאֵלִין נוֹקְבִין, אֵלִין דְּקִרְיָאֵת שְׁמַע דְּתַקִּין מִשֶּׁה דְּכוּרִין, אֵלִין דְּשֶׁלְמָה נוֹקְבִין, וְאֵלִין בֵּית קְבוּל לְאֵלִין, דְּרַגִּין דְּשֶׁלְמָה אֵינוֹן בֵּית קְבוּל לְדְרַגִּין דְּמִשֶּׁה, וְכֵד מִתְחַבְּרָן כֻּלָּא כְּאַחַד, שְׁלִמ"ה אֶתְהַפֵּף לְמִשֶּׁה.

בְּתִיקוּנֵין דְּאַרְבַּע אֲתוּון אֲתַקֵּן שִׁיר, וְעֲלֵיָּהּ אֶתְמַר וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, סְלָקִין תְּרִין וְאֵינוֹן י"ה, וְנִחְתִּין תְּרִין וְאֵינוֹן ו"ה, וְכֵן גְּלַגְלֵי נְמָא סְלָקִין בְּעֶשֶׂר, וְאֵינוֹן יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְאַרְבַּע חַיּוֹן, כֵּד סְלָקָא בְּרַתָּא בְּשִׁיר, נִשְׂרָא נְטִיל י' בְּפוּמָא וְעַל רִישָׁהּ, ו' בְּגוּפָא, ה"ה בְּגַדְפָּהּ, אָדָם יו"ד ה"א וא"ו ה"א רְכִיב עַל כֻּלָּא, וְדִמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, דָּא סְלִיק עַל כֻּלָּא, וְפְנֵי אַרְיָה אֶל הַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם דָּא יְהו"ה, וְפְנֵי שׁוֹר, וְפְנֵי נֶשֶׁר, אֵינוֹן מְרַכְבָּה לְשֵׁמָא דִּיהו"ה, וְאָדָם עַל כֻּלָּא. בְּזִמְנָא דְּאִיְהִי סְלָקָא בְּכָל אֵלִין תְּקוּנֵין, אִיְהוּ מְשַׁבַּח לָהּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם ד א) כְּחוּט הַשְּׁנִי שֶׁפְּתוּתֶיהָ וּמִדְּבַרְךָ נֶאֱוָה, הָא תְּרִין מֵינֵי נְגוּנֵין דְּשַׁבַּח דְּדוֹד מְלָכָא, בְּאַשְׁרֵי בְּשִׁיר.

תְּלִיתָא בְּבִרְכָה וְדָא שְׂכִינְתָא עֲלָא, וְעֲלָה אֶתְמַר (תהלים קג א) בְּרָכִי נַפְשִׁי אֶת יי', מֵהֵאֵי אֲתִיָּהִיבַת בְּבֵר נֶשׁ נִשְׁמַת חַיִּים, דְּאֶתְמַר בָּהּ חֲמֹשֶׁה תְּקוּנֵין, מֵה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא זֶן כָּל עֲלָמָא, הָכִי נִשְׁמַתָּא זָנָה כָּל גּוּפָא, מֵה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רוֹאֵה וְאֵינוֹ נִרְאֵה, הָכִי נִשְׁמַתָּא רוֹאֵה וְאֵינוֹ נִרְאֵה,

נראה, כף הנשמה רואה ואינה נראית. מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים, כף הנשמה יושבת בחדרי חדרים. מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם, כף הנשמה מלאה את כל הגוף. מה הקדוש ברוך הוא דן את כל העולם, כף הנשמה דנה את הגוף. וסוד הנשמה שיהיא שוה לקדוש ברוך הוא, זו בינה, מ"י, ועליה נאמר ואל מי תדמיני ואשנה, אל מ"י ודאי, והרי פרשוהו בעלי המשנה חמשה דברים אלו, חמשה ודאי, משום שהם מצד ה' העליונה.

והם פלם תקונים בלב, כמו שבארוהו בעלי המשנה, הלב מבין, הלב רואה, הלב שומע - הרי שלש. ה' היא חמש, הבל ורוח הפה שעולה בו קול ואמירה ודבור, זה ו', עורקי הלב הם כמו חילים אחר מלפס, וסוד הדבר - אל אשר יהיה שמה הרוח ולכת ילכו, כף מתנהגים עורקי הלב אל הרוח, הרי לך רוח בלב, שיוצא מאזן שמאל של הלב, והיא היתה הרוח הצפונית שהקתה בכנור דוד, וברוח הזו היה מכה בחמשת הנימים של הכנור, שהם חמש פנפי ראה, ובקנה עולה הקול ללב, והיא אש אוכלת, מאזן ימין של הלב שהיא פלפי כבד, וממנו יוצא הדבור, זהו שפתוב הלא כה דברי פאש, ואם לא פנפי הראה שנושבות על הלב, היה שורף כל הגוף. המחשבה בלב, וזה י', שה' ה' הם אמירה ודבור, ו' קול פולל הכל.

רביעי במזמור, וזהו הוא זרוע ימין. זהו שפתוב מזמור שירו נאמר הושיעה ימינך, והוא בגלות

מה הקדוש ברוך הוא יושב בחדרי חדרים, הכי נשמתא יושבת בחדרי חדרים, מה הקדוש ברוך הוא מלא כל העולם הכי נשמתא מלאה את כל הגוף, מה הקדוש ברוך הוא דן את כל העולם, הכי נשמתא דנה את גופא, ורזא דנשמתא דאיהי שוה לקודשא בריך הוא, דא בינה, מ"י, ועלה אתמר (ישעיה מ כה) ואל מי תדמיני ואשנה, אל מי ודאי, והא אוקמוהו מארי מתניתין, חמשה דברים אליו, חמשה ודאי, בגין דאינון מסטרא דה' עלאה.

ואינון פלהו תקונין בלב, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין הלב מבין, הלב רואה, הלב שומע, הא תלת, ה' איהי חמש, ורוחא דפומא דסליק בה קלא ואמירה ודבורא דא ו', ערקין דלפא אינון פחיילין בטר מלכהון, ורזא דמלה (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ולכת ילכו, הכי מתנהגין ערקין דלפא לגבי רוחא הרי לך רוח בלב, דנפיק מאזן שמאלא דלפא, ואיהו הוה רוח צפונית דבטש בכנור דדוד, ובהאי רוחא הוה בטש בחמש נימין דכנור, דאינון חמש פנפי ראה, ובקנה סליק קול ללפא, ואיהו אש אוכלא, מאודנא ימינא דלפא דאיהי פלפי כבד, ומניה נפיק דבור, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כט) הלא כה דברי פאש, ואי לאו פנפי ראה דנשבין על לפא, הוה אוקיד כל גופא, מחשבה בלבא ודא י', דה' ה' אנון אמירה ודבורא, ו' קלא כליל פלא.

רביעאה במזמור, ודא הוא דרועא ימינא, הדא הוא דכתיב (תהלים צח א) מזמור שירו ליי' שיר חדש פי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו, ועלה אתמר (ישעיה יט ט) הושיעה ימינך, ליהו"ה שיר חדש פי נפלאות עשה הושיעה לו ימינו, ועליה

עם השכינה, והוא תומך אותה, וסוד הדבר - וזרוע יהו"ה על מי נגלתה, ובו שבועת הגאלה. זהו שכתוב נשבע יהו"ה בימינו וברזוע עזו, ועוד, חי יהו"ה שכבי עד הבקר.

וְלָמָּה נִקְרָאת זְרוּעַ יְהוָה? משום שכך היד בו י, חמש אצבעות ה', הקנה של הימין שהוא הזרוע, ו' הכתף, בו ה', וזה העמוד האמצעי שנקשר בימין, להקים בו שכינה בגלות, ומשה שהוא הדמות של העמוד האמצעי, נאמר בו (ישעיה סו) מוליך לימין משה זרוע תפארתו. והוא בוקע את מי התורה לזרע אברהם, שהוא ימין, להיות לו שם עולם, ונקשר בה' של אברהם, שהוא חמשה חמשי תורה, ובה השתלם משה, ומיד פשהשתלם נגלתה עליו הימין, וזהו זרוע יהו"ה על מי נגלתה.

החמישי בנגון, משום שהנגון הזה עולות מננו כמה נגינות, עלמות מצד השמאל, שמשם רוח צפון היתה יורדת בכנור דוד והיה מנגן מאליו. זהו שכתוב והיה פנגן המנגן וגומר. ומשם יוצאים רעמים. זהו שכתוב ורעם גבורותיו מי יתבונן, ומשם רעה התרועעה הארץ בתרועעה, מצד של מטה כלפי חסד, מוט התמוטטה ארץ בתקיעה, פור התפוררה ארץ בשברים. באותו זמן שלשת האבות מתקשרים עם גבורה, ונצפים בה תרועה שברים תקיעה, ובהם רעה התרועעה וגומר, וזה יהיה בסוף הימים, וכל האותות הללו יהיו בארץ ישראל, משום ששם חבורן, ששם קבורים האבות.

וְאִיהוּ בְּגִלוֹתָא עִם שְׂכִינְתָא, וְאִיהוּ תְּמִיד לָהּ, וְרָזָא דְמְלָה (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה, וביה אומא דפורקנא, הדא הוא דכתיב (שם סב ח) נשבע יי' בימינו וברזוע עזו, ועוד (רות ג א) חי יי' שכבי עד הבקר.

וְאִמְרֵי אֲתִקְרִי זְרוּעַ יְיָ, בְּגִין דְּכַף הַיָּד בִּיהַּ י', חמש אצבעאן ה', קנה דימינא דאיהו דרועא ו', כתף ביה ה', ודא עמודא דאמצעיתא דאתקשר בימינא, לאקמא ביה שכינתא בגלותא, ומשה דאיהו דיוקנא דעמודא דאמצעיתא, אומר ביה (ישעיה סג ב) מוליך לימין משה זרוע תפארתו, ואיהו בוקע מיא דאורייתא לגפי זרע אברהם דאיהו ימינא, למְהוּי ליה שם עולם, (דף כח ע"ב) ואתקשר בה' דאברהם, דאיהו חמשה חמשי תורה, ובה אשתלם משה, ומיד דאשתלם אתגליא עליה ימינא, ודא הוא (ישעיה נג א) וזרוע יי' על מי נגלתה.

חֲמִשָּׁאָה בְּנִגּוּן, בְּגִין דְּהֵאִי נִיגוּן סָלִיק מְנִיָּה כְּמָה נְגִינּוֹת, עוֹלִימָן מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא, דְּמִתְמָן רִיחַ צְפוּן הָוָה נַחְתָּא בְּכִנּוֹר דְּדוֹד וְהָוָה מְנַגֵּן מְאֵלִיו, הָדָא הוּא דְכָתִיב (מלכים ב ג טו) וְהָיָה פְּנֵגֶן הַמְּנַגֵּן וְגוֹמֵר.

וּמִתְמָן רְעָמִין נְפָקִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (איוב כו יד) וְרַעַם גְּבוּרוֹתָיו מִי יִתְבּוֹנֵן, וּמִתְמָן (ישעיה כד יט) רְעָה הִתְרַעְעָה הָאָרֶץ בְּתַרְעוּעָה, מִסְטָרָא דְמָטָה כְּלָפֵי חֶסֶד, מוֹט הַתְּמוּטְטָה אָרֶץ בְּתַקִּיעָה, פּוֹר הַתְּפוֹרְרָה אָרֶץ בְּשִׁבְרִים, בְּהָוָה זְמַנָּא תְּלַת אַבְהֵן מִתְקַשְׂרִין בְּגְבוּרָה, וְאִתְעֵבִידוּ בְּהַ תְּרוּעָה שְׁבָרִים תְּקִיעָה, וּבְהוּן רְעָה הִתְרַעְעָה וְגוֹמֵר, וְדָא יְהֵא כְּסוּף יוֹמִיא, וְכָל אֲתִין אֵלִין בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל יְהוּן, בְּגִין דְּתַמָּן חֲבֵרוּן דְּאַבְהֵן תַּמָּן קְבוּרִים.

הששי הללויה הללויה וְזָה ה'ו', עָלָיו נֶאֱמַר לַיַּל שְׁמוֹרִים הוּא לַיהוָה, וְזֶהוּ הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְסוּד הַדְּבָר - הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ, וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְהוָה אֵת עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, לְקַיִם אֶת הַפְּתוּב כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת.

וְסוּד הַדְּבָר - מ"ה ש"הִיזָה ה"וּא ש"יִהְיֶה, וְבוּ מ"מְכוֹן ש"בְּתוֹ ה"שְׁגִיחַ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא הַדְּמוּת שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי. בְּאוֹתוֹ זְמַן מִתְקַיִם סוּד הַמְּשֻׁנָּה שְׁאֲמַר, אוֹכְלִין כָּל אַרְבַּע וְתוֹלִין כָּל חֶמֶשׁ, שֶׁהֵינּוּ הָאֵלֶף הַחֲמִישִׁי, וְשׁוֹרְפִים בַּתְּחִלַּת שֶׁשׁ, שֶׁהוּא הָאֵלֶף הַשְּׁשִׁי.

וְכִרְי שְׁלֵא יִפְרִידוּ בֵּין שֶׁשׁ, שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וּבֵין שְׁבַע, שֶׁהִיא בַת זִוְגוֹ, צְרִיף לְבַעַר שְׁאוֹר וְחֻמֵץ, שֶׁהֵם עֶרֶב רֶב, שְׁלֵא יֵרְאוּ בֵּין שֶׁשׁ, שֶׁהוּא ו', וּבֵין שְׁבַע, שֶׁנֶּאֱמַר בַּהּ שְׁבַע בַּיּוֹם הַלְּלִיתִךָ, מִשּׁוּם שֶׁעֶרֶב רֶב הַפְּרִידוּ בֵּין שֶׁשׁ לְשְׁבַע בְּמִתְן תּוֹרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֵּרָא הָעַם כִּי בָשָׂשׁ מִשָּׂה, וּפְרָשׁוּהוּ בָשָׂשׁ בָּשָׂשׁ הַשְּׁעוֹת הַלְלוּ עֲשׂוּ אֵת הַעֲגָל, וְהַפְּרִידוּ בֵּין ו"ה, שֶׁהֵם שֶׁשׁ לְשְׁבַע, כִּף יִפְרִיד אוֹתָם הַקְּדוּשׁ כְּרוּף הוּא בֵּין שֶׁשׁ לְשְׁבַע.

שְׁבַגְדָּרִים הֵיטָה מִצֵּה פְרוּסָה לְחֵם עֲנִי, עֲנִי וְדָאִי, וּכְאוֹתוֹ זְמַן תִּהְיֶה שְׁלֵמָה, כְּמוֹ שֶׁחֲבַרְתָּה שֶׁהִיא מִצֵּה שְׁלֵמָה. זֶהוּ שְׁכַתוּב וְהִזָּה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה, וְלָמָּה הֵיטָה מִצֵּה פְרוּסָה? מִשּׁוּם שֶׁהַסְּתַלַּק מִמֶּנָּה ו', הַרְגָּל שְׁלֵה, לְהֵיוֹת בּוֹ כְּמוֹ מִצְוָה, וּמִצֵּה פְרוּסָה נִשְׁאָרָה ד', וּמִשּׁוּם זֶה מִצֵּה פְרוּסָה ד', מִצֵּה שְׁלֵמָה ה',

פְרוּסָה ד', מִצֵּה שְׁלֵמָה ה', וּבִגִּין דָּא אֲמַרִין הַלֵּל גְּמוּר וְהַלֵּל שְׁאִינוּ

שְׁתִּיתָא הַלְלוּיָהּ הַלְלוּיָהּ וְדָא ה"ו, עָלֶיהָ אֲתָמַר (שְׁמוֹת יב מ"ב) לַיַּל שְׁמוֹרִים הוּא לַיַּי', וְדָא אִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, וְרָזָא דְמִלָּה (יִרְמִיָּה ל"א ו') הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ, וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְי' אֵת עַמּוֹךְ אֶת שְׂאֲרֵית יִשְׂרָאֵל, לְקַיִם קָרָא (מִיכָה ז טו') כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת.

וְרָזָא דְמִלָּה (קֹהֶלֶת א ט) מ"ה ש"הִיזָה ה"וּא ש"יִהְיֶה, וּבִיָּה (תְּהִלִּים ל"ג י"ד) מ"מְכוֹן ש"בְּתוֹ ה"שְׁגִיחַ, בְּגִין דְּאִיהוּ דִּיוֹקְנָא דְעֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, בַּהֵהוּא זְמַנָּא אֲתַקִּיִּים רָזָא דְמִתְנִיתִין דְאֲמַר אוֹכְלִין כָּל אַרְבַּע, וְתוֹלִין כָּל חֶמֶשׁ דִּהֵינּוּ אֵלֶף חֶמֶשָׁא, וְשׁוֹרְפִין בַּתְּחִלַּת שֶׁשׁ דְּאִיהוּ אֵלֶף שְׁתִּיתָא.

וּבִגִּין דְלֵא יִפְרִישׁוּ בֵּין שֶׁשׁ דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמֻצָּעִיתָא, וּבֵין שְׁבַע דְּאִיהוּ בַת זִוְגִיָּה, צְרִיף לְבַעַרָא שְׁאוֹר וְחֻמֵץ דְּאִינוּן עֶרֶב רֶב, דְלֵא יִתְחַזְּיִין בֵּין שֶׁשׁ דְּאִיהוּ ו', וּבֵין שְׁבַע דְּאֲתָמַר בַּהּ (שֵׁם קִיט קס"ד) שְׁבַע בַּיּוֹם הַלְּלִיתִךָ, בְּגִין דְּעֶרֶב רֶב אֲפֹרִישׁוּ בֵּין שֶׁשׁ לְשְׁבַע בְּמִתְן תּוֹרָה, כְּמָה דְאֵת אֲמַר (שְׁמוֹת ל"ב א) וַיֵּרָא הָעַם כִּי בָשָׂשׁ מִשָּׂה, וְאוֹקְמוּהוּ בָשָׂשׁ, בְּאֵלִין שִׁית שְׁעַתִּין עֲבָדוּ יַת עֲגָלָא, וְאֲפֹרִישׁוּ בֵּין ו"ה דְּאִינוּן שֶׁשׁ לְשְׁבַע, הֵכִי יִפְרִישׁ לֹזֶן קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא בֵּין שֶׁשׁ לְשְׁבַע.

דְּבִגְיִיחוּ הוֹת מִצֵּה פְרוּסָה לְחֵם עֲנִי עֲנִי וְדָאִי, וּבַהֵהוּא זְמַנָּא תִּהְיֶה שְׁלֵמָה כְּגוֹנוֹנָא דְחֲבַרְתָּה דְאִיהוּ מִצֵּה שְׁלֵמָה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (יִשְׁעִיָּה ל"ב) וְהִזָּה אוֹר הַלְּבָנָה כְּאוֹר הַחֲמָה, וְאֲמַאי הוֹת מִצֵּה פְרוּסָה, בְּגִין דְּאֲסִתְלַק מִנָּה ו' רְגָל דִּילָהּ לְמַהוּי בִּיהַּ כְּמִצְוָה, וּמִצֵּה פְרוּסָה אֲשֶׁתְּאֲרַת ד', וּבִגִּין דָּא מִצֵּה פְרוּסָה ד', מִצֵּה שְׁלֵמָה ה', וּבִגִּין דָּא אֲמַרִין הַלֵּל גְּמוּר וְהַלֵּל שְׁאִינוּ

ומשום כף אומרים הלל גמור
והלל שאינו גמור בפסח, פנגד
מצה שלמה ומצה פרוסה.

ואומרים מרור, על שם ו'
שנפרד מה', וזה גרם לה
שויןמרו את חיייהם, הוא מרור
והיא מרה. זהו שכתוב קראן לי
מרה כי המר שד"י לי, בעבודה
קשה בקשיה, בחמר, בקל
וחמר, בין אמות העולם.

וכי גרם זה? י' מן שד"י, הרשם
של הברית, שנתן משה בערב
רב, משום כף ירד משה
מדרגתו. זהו שכתוב לך רד כי
שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל
ידו עתידה השכינה להתיחד עם
הקדוש ברוך הוא. משום שהוא
הפריד אותם, הוא צריך ליחד
אותם, לתקן במה שחטא. קמו
כל החברים ונשקו אותו,
ואמרו: אם לא באנו לעולם
אלא לשמע את זה - די.

השביעי בנצוח, שהוא נצח
ישראל, ועליו נאמר וגם נצח
ישראל לא ישקר, ועליו נאמר
למנצח על אילת השחר, למנצח
על השמינית. מי השמינית?
הוד, והוא נצח עליה.

השמיני בהודאה, ובו היה
משבח דוד הודו ליהו"ה, וזה
הוד ודאי, למנצח הודו, בהם
רמוזים נצח והוד, והם נסים,
וכו שבח משה אז, זהו שכתוב
אז ישיר משה, משום שהוא הוד
שנתן למשה, אז תקרא ויהו"ה
יענה, והוא שמונה ימי מילה,
ואחריו ברית שהוא יסוד צדיק
העולם, וכו התגלה י' של מילה,
עשירי לעשר ספירות, וההוד
הוא שמונה ימי החנוכה,
לארבעה ועשרים ימים, שהם
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם

גמור בפסח, לקבל מצה שלימה ומצה
פרוסה.

ואמרין מרור, על שם ו' דאתפרש מן ה',
ודא גרים לון דוימררו את חיייהם,
איהו מרור ואיהי מרה, הדא הוא דכתיב (רות
א כ) קראן לי מרה פי המר שד"י לי, בעבודה
קשה בקשיא, בחמר בקל וחמר, בין אומין
דעלמא.

ומאן גרים דא, י' מן שד"י רשימו דברית,
דיהיב משה בערב רב, בגין דא נחית
משה מדרגיה, הדא הוא דכתיב (שמות לב ז) לך
רד פי שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל ידיה
עתידה שכינתא ליחדא עם קודשא בריך הוא,
בגין דאיהו אפריש לון, צריך ליחדא לון,
לתקנא במה דחאב, קמו כלהו חבריא ונשקו
ליה, ואמרו אי לא אתינא לעלמא אלא
למשמע דא די.

שביעאה בנצוח דאיהו נצח ישראל, ועליה
אתמר (שמואל א טו כט) וגם נצח ישראל
לא ישקר, ועליה אתמר (תהלים כב א) למנצח על
אילת השחר, למנצח על השמינית (שם יב
א). מאן שמינית הוד, ואיהו נצח עליה.

תמינאה בהודאה, וביה הוה משבח דוד
הודו ליי', ודא הוד ודאי, למנצח
הודו, בהון רמיזין נצח והוד, ואינון נסין,
וביה שבח משה אז, הדא הוא דכתיב (שמות טו
א) אז ישיר משה, בגין דאיהו הוד דיהיב
למשה, (ישעיה נח ז) אז תקרא ויי' יענה, ואיהו
תמינא יומין דמילה, ובתריה ברית דאיהו יסוד
צדיקא דעלמא, וביה אתגליא י' (דף כט
ב) דמילה, עשיראה לעשר ספירן, ואיהו
הוד תמינא יומי דחנוכה, לארבעה ועשרין
יומין, דאינון ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ומיד דעלה זית טרף

ועד, ומיד שעלה זית טרף בפיה, שורה כ"ה על ישראל בכ"ה בכסלו, ואלו הם כ"ה אותיות היחוד, שהם שמע ישראל וגומר, וזה הוא חנופ"ה, חנו"ו כ"ה.

אבר נצח נאמר ותנח התבה בחדש השביעי, משום שנצח בו רמזו נח צדיק, ובו והמים גברו מאד, כשלא שומרים ישראל ברית מילה, מתגברים אמות העולם, שהם המים הזידונים, וכששומרים אותו, נאמר בהם והמים היו הלוף וחסור, עד החדש העשירי, זה י' של מילה, שהיא מלכות, העשירית לעשר ספירות.

ויעקב באותה ירף נאמר בו, והוא צולע על ירכו, שפרחה ממנו י', ונשאר עקב, וסוד הדבר - הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב. כשנשלמה סכה בירף שלה, נאמר בעקב ויבא יעקב שלם, ויעקב הוא ודאי דמותו של העמוד האמצעי מצד החיצוני, והרי משה היה שם, אלא מהצד שלפנים הוא היה, זה מהגורף - וזה מהנשמה, ומשום זה שתי הירכים של העמוד האמצעי שלם הם נצח והוד.

ומתי יהיה העמוד האמצעי שלם? כשמתחבר עם השכינה. זהו שכתוב ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית. זהו שכתוב ויבן יהו"ה אלהי"ם את הצלע. באותו זמן שהתחבר עמה, ויבא יעקב שלם, באותו זמן תהיה הספה שלמה, כ"ו ה"ס, יאהדונה"י.

קם רבי אלעזר ואמר: אבא אבא, למה נאמר ביום הראשון של סכות, ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר, ויקרא כג א, אמר

בפיה, שריא כ"ה על ישראל בכ"ה בכסלו, ואלין אינון כ"ה אתון דיהודא, דאינון שמע ישראל וגומר, ודא איהו חנופ"ה חנו"ו כ"ה.

אבר נצח אתמר ביה (בראשית ח ד) ותנח התבה בחדש השביעי, בגין הנצח ביה רמז נח צדיק, וביה והמים גברו מאד (שם ז ט), כד לא נטרין ישראל ברית מילה מתגברין אומין דעלמא דאינון המים הזדונים, וכד נטרין ליה אתמר בהון (שם ח ה) והמים היו הלוף וחסור, עד החדש העשירי דא י' דמילה, דאיהי מלכות, עשיראה לעשר ספירן.

ויעקב בההיא ירכא אתמר ביה (שם לב לב) והוא צולע על ירכו, דפרח מניה י', ואשתאר עקב, ורזא דמלה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב (שם ג טו), כד אשתלימת סופה בירף דילה, אתמר בעקב (שם לג יח) ויבא יעקב שלם, ויעקב ודאי איהו דיוקנא דעמודא דאמצעייתא מסטרא דלבר, והא משה תמן הוה, אלא מסטרא דלגאו הוה, דא מגופא, ודא מנשמטא, ובגין דא תרין ירכין דעמודא דאמצעייתא שלים אינון נצח והוד.

ומתי יהיה עמודא דאמצעייתא שלים, כד אתחבר בשכינתא, הדא הוא דכתיב (שם יז) ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית, הדא הוא דכתיב (שם כ כב) ויבן יי' אלהי"ם את הצלע, בההוא זמנא דאתחבר עמה, ויבא יעקב שלם (שם לג יח), בההוא זמנא תהא סופה שלימתא, כ"ו ה"ס, יאהדונה"י.

קם רבי אלעזר ואמר, אבא אבא, אתמר ביום הראשון פרי עץ הדר (ויקרא כג א), אמר ליה ברי מאני קרבא בימינא נטלין לון, ובאלין הראשון פרי עץ הדר? אמר לו: בני, את כלי הקרב נוטלים

ישראל שִׁמְנָצְחִים בְּדִין. מִשָּׁל
לְמַלְךְ שֶׁהָיָה לוֹ דִין וְקָרַב עִם
שְׁבָעִים אַמּוֹת, וְלֹא הָיוּ יוֹדְעִים
מִי נִצַּח בְּדִין. וְשׂוֹאֲלִים אוֹתוֹ, מִי
נִצַּח בְּדִין? אָמַר, תִּסְתַּכְּלוּ בְּאֵלוֹ
שֶׁרְשׁוּמִים עִם כָּלִי קָרַב בִּידְיָהֶם
וְתִדְעוּ מִי נִצַּח בְּדִין. וְלִקְחֶתֶם
לָכֶם בַּיּוֹם הַרְאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר,
זֶה אֶתְרוֹג, שֶׁהֵיא שְׂכִינָה, הַלֵּב,
שֶׁהוּא הַעֶקֶר שֶׁל כָּל הָאֵיבָרִים
שֶׁל הַגּוּף, שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה הַדְּסִים,
וְלוֹלֵב, וְשְׁנֵי בְּדֵי עֲרֵבָה. הַלֵּב
בְּאֲמָצַע, וְהָאֵיבָרִים סָבִיב סָבִיב
לוֹ. וּמִשׁוּם כֵּךְ אֶתְרוֹג זֶה שְׂכִינָה,
וְכֵךְ פְּרִשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אִם
נִטְלָה בּוֹכֶנְתּוֹ וְאִם עֲלָה חֲזוּזִית
עַל רִבּוֹ, פְּסוּל, מִשׁוּם שֶׁהוּא
דוֹמָה לְשְׂכִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כִּלְךָ
יָפָה רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ.

בַּפֶּת תִּמְרִים זֶה לוֹלֵב, וְעֲלִיו
נֶאֱמַר נִפְרָצוּ עֲלָיו פְּסוּל, מִשׁוּם
שֶׁזֶה הוּא מְקַצֵּץ בְּנִטְעוֹת, מִי
שֶׁמְבַרֵּךְ עֲלָיו בַּיּוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל
סְכוּת, מִשׁוּם שֶׁהוּא קָשׁוּר וְיָחוּד
שֶׁל הַפֶּל, ח"י הַעוֹלָמִים, שֶׁהוּא
כְּנֶגֶד שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה חֲלִיּוֹת שֶׁל
הַשְּׂדֵרָה, וּמִשׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהוּ
בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, לוֹלֵב דוֹמָה
לְשְׂדֵרָה, וְסוּד הַלוֹלֵב - צְדִיק
כְּתָמָר יִפְרַח, וְזֶהוּ כִי כָל בְּשָׂמִים
וּבְאֲרָץ, וְתִרְגַּם אוֹנְקְלוֹס שְׂאֲחוֹז
בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ.

וְצִרִיךְ לְנַעֲנֵעַ שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרִי
נַעֲנוּעִים לְשֵׁשֶׁה צְדָדִים, שֶׁהֵם
חוֹתֶם מְזַרְח בִּיה"ו וְכו', שֶׁשׁ
הַיּוֹת שֵׁשׁ בָּהֶם שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה
אוֹתִיּוֹת, וְכֻלָּם רְמוּזִים בְּסֵפֶר
יְצִירָה בְּשֵׁשֶׁה צְדָדִים, וְכֵךְ
פְּרִשׁוּהוּ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, מוֹלִיךְ
וּמְבִיא לְמִי שְׂאֲרָבַע רוּחוֹת
הָעוֹלָם שְׁלוֹ, מַעֲלָה וּמוֹרִיד לְמִי
שְׂשָׂמִים וְאֲרָץ שְׁלוֹ.

שְׂרֵשֶׁה הַדְּסִים - גּוּף עִם שְׂתִי
זוֹעוֹת, וְהֵם כְּנֶגֶד הָעֵינַן וְכִנְפֵי

מֵאֵי קָרַב אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל רְשִׁימִין דְּנִצְחִין
דִּינָא, מִתַּל לְמַלְכָּא דַּהּוּה לִיה דִּינָא וְקָרַב
בְּשְׁבָעִין אוּמִין, וְלֹא הָווּ יְדַעִין מָאן נִצַּח דִּינָא,
וְשְׂאֲלִין לִיה מָאן נִצַּח דִּינָא אָמַר תִּסְתַּכְּלוּן
בְּאֲלִין דְּרְשִׁימִין בְּמֵאֵי קָרַב בִּידְיָהוּ,
וְתִנְדַּעוּן מָאן נִצַּח דִּינָא, וְלִקְחֶתֶם לָכֶם בַּיּוֹם
הַרְאִשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר דָּא אֶתְרוֹג, דְּאִיהִי
שְׂכִינְתָּא, לְבָא, דְּאִיהוּ עֶקְרָא דְכָל אֲבָרִין
דְּגוּפָא, דְּאֵינוֹן תַּלְתַּת הַדְּסִים, וְלוֹלֵב וְתִרִי בְּדֵי
עֲרֵבָה, לְבָא בְּאֲמָצַעִיתָא, וְאֲבָרִין סְחוּר סְחוּר
לִיה, וּבְגִין דָּא אֶתְרוֹג דָּא שְׂכִינְתָּא, וְהִכִּי
אוּקְמוּהוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, אִי נִטְלָה בּוֹכֶנְתּוֹ, וְאִי
עֲלָה חֲזוּזִית עַל רוּבּוֹ, פְּסוּל, בְּגִין דְּאִיהוּ דְּמִי
לְשְׂכִינְתָּא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (שִׁיר ד' ז') כִּלְךָ יָפָה רַעֲיָתִי
וּמוֹם אֵין בָּךְ.

בַּפֶּת תִּמְרִים דָּא לוֹלֵב, וְעֲלִיהָ אֶתְמַר נִפְרָצוּ
עֲלָיו פְּסוּל, בְּגִין דְּדָא אִיהוּ מְקַצֵּץ
בְּנִטְעוֹת, מָאן דְּמְבַרֵּךְ עֲלָה בְּיוֹמָא קְדָמָא
דְּסְכוּת, בְּגִין דְּאִיהוּ קָשׁוּרָא וְיָחוּדָא דְכֻלָּא,
ח"י עֲלָמִין, דְּאִיהוּ לְקַבֵּל ח"י חוֹלְלִין דְּשְׂדֵרָה,
וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, לוֹלֵב דוֹמָה
לְשְׂדֵרָה, וְרִזָּא דְלוֹלֵב צְדִיק כְּתָמָר יִפְרַח, וְדָא
אִיהוּ (דח"א כט"א) כִּי כָל בְּשָׂמִים וּבְאֲרָץ, וְתִרְגַּם
אֲנָקְלוֹס דְּאֶחִיד בְּשָׂמִיא וּבְאֲרָעָא.

וְצִרִיךְ לְנַעֲנֵעַ ח"י נַעֲנוּעִין בְּשִׁית סְטָרִין,
דְּאֵינוֹן חוֹתֶם מְזַרְח בִּיה"ו וְכו', שִׁית
הַיּוֹ"ת דְּאִית בְּהוֹן תְּמִנֵי סְרִי אֶתְוּוֹן, וְכֻלְהוּ
רְמִיזִין בְּסֵפֶר יְצִירָה בְּשִׁית סְטָרִין, וְהִכִּי
אוּקְמוּהוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, מוֹלִיךְ וּמְבִיא לְמָאן
דְּאֲרַבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם דִּילִיָּה, מַעֲלָה וּמוֹרִיד
לְמָאן דְּשָׂמִיא וְאֲרָעָא דִּילִיָּה.

תַּלְתַּת הַדְּסִין גּוּף וְתִרִין דְּרוּעִין, וְאֵינוֹן לְקַבֵּל
עֵינָא וְכִנְפֵי עֵינָא, תִּרִי בְּדֵי עֲרֵבוֹת לְקַבֵּל

העין, שני בדי ערבות כנגד שתי שוקים וכנגד שתי שפתים, וכשהם פלם אגדה אחת עם לולב, שהוא שדרה, מה כתוב? אמרתי אעלה בתמר. א' אתרוג, ע' ערבה, ל' לולב, ה' הדס. פלם נעשים כנגד ארבעת מיני המרפכה, הרוכב בהם הוא יהו"ה, וצריך לסדר בהם בהקפה, כמו המזבח, ולמי? לגן שנטעו בו הנטיעות הללו, וסוד הדבר - נקבה תסובב גבר, נקבה נ' מן גן, גבר ג' מן גן. ג"ן הוא כולל שלשה וחמשים סדרים של תורה שבכתב, ושבעת ימי סכות - הרי ששים, כנגד ששים מסכתות.

שמיני עצרת חג בפני עצמו, בו נביעת התורה, להשקות את האילן שהוא נטוע בגן, ושרשיו וענפיו הוא כמו חוג הארץ, שכל החגים נחגגים בו.

התשיעי ברנה, וזהו רננו צדיקים ביהו"ה, וזו דרגת צדיק ח"י העולמים, משם רנה, ובו הגאולה. זהו שפתוב (ירמיה כג ה) צמח צדיק ומתחתיו יצמח, מתחתיו ודאי, אותה שהיא עשירית לכל, וצדיק נוטל משמאל, והעמוד האמצעי מימין. זהו שפתוב מימנו אש דת למו.

באותו זמן שיהיו שני השמות כאחד, מתעוררת בת המלך בשיר השירים ומשלי וקהלת, שהם שלשת אלפים משל, שלש יודי"ן, שהן שלש טפות המח, שיודרות מן י'. ולאן נמשכו? אל הצדיק שהוא קשת הברית, ומה שהיה קטן נעשה גדול, וסוד הדבר - שופר הולך פזר גדול. מתי יהיה זורק חץ בדיוקן זה:

פתח רבי שמעון ואמר:

תרין שוקין, ולקבל תרין שפון, וכד אינון פלהו אגודה חדא בלולב דאיהו שדרה, מה כתיב (שיר השירים ז ט) אמרתי אעלה בתמר, א' אתרוג ע' ערבה ל' לולב ה' הדס, פלהו אתעבידו לקבל ארבע מינין דמרפכתא, הרוכב בהון איהו יהו"ה (דף כט ע"ב) וצריך לסדרא בהון בהקפה, כגוונא דמזבח, ולמאן לגן, דאתנטעו אלין נטיעין ביה, ורזא דמלה נקבה תסובב גבר (ירמיה לא כא), נקבה נ' מן גן, גבר ג' מן גן, ג"ן הוא כליל תלת וחמשים סדרין דאורייתא דבכתב, ושבע יומין דסופות, הא שתין לקבל שתין מסכתות.

שמיני עצרת חג בפני עצמו, ביה נביעו דאורייתא, לאשקאה אילנא, דאיהו נטוע בגן, ושרשוי וענפוי איהו, כגוונא דחוג הארץ (ישעיה מ כב), דכל חגין מתחגגין בה.

תשיעאה ברנה ודא איהו רננו צדיקים בי"י (תהלים לג א), ודא דרגא דצדיק ח"י

עלמין, מתמן רנה, וביה פורקנא, הדא הוא דכתיב (ירמיה כג ה) צמח צדיק, (זכריה י ב) ומתחתיו יצמח, מתחתיו ודאי, ההיא דאיהו עשירית לכלא, וצדיק נוטל משמאלא, ועמודא דאמצעיתא מימנא, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו.

בההוא זמנא דיהון תרין שמהן פחדא, אתערא ברתא דמלפא, בשיר השירים ומשלי וקהלת, דאינון (מ"א ה"ב) שלשת אלפים משל, תלת יודי"ן, דאינון תלת טפין דמוחא, דנחתין מן י', ולאן אתמשכו לגבי צדיק, דאיהו קשת הברית ומה דהיה קטן אתעביד גדול, ורזא דמלה שופר הולך פזר גדול, מתי יהא זריק חץ בדיוקנא דא .

פתח רבי שמעון ואמר, עלאין אתתקנו

עליונים, התפקנו והזדרזו בכלי קרב אל הנחש, שהוא מקנן בהרים הגדולים, והוא הרג את אדם הראשון, ואת כל הדורות שהיו אחריו, ומשום זה הפרז יוצא בכל יום: מי שהורג את אותו הנחש שמקנן בהרים הגדולים, נותנים לו את פת המלך, שהיא תפלה, שיושב על המגדל, שנאמר בה מגדל עז שם יהו"ה בו ירוץ צדיק ונשגב. בניתים בא הרועה הנאמן בכמה צאן ושורים ותלשים, ומטה בידו, העלה עיניו למגדל, וראה איש אחד, עלם צדיק שמו, שהיה יושב על המגדל, וקשת בידו, והיה זורק חצים לנחש, והוה פזר גדול, והנחש לא היה מחשיב אותם.

והקשת היא לשון הפה, אגוז הקשת של הפה חוט השני, חוט של קשת, שבו היה הצדיק זורק חצים, שהם דברי תפלה, אל הנחש, והנחש לא היה מחשיב אותם, ולא בגלל חלשתו של אותו צדיק ח"י העולמים, אלא בגלל חלשתו של אותו שזרק אותם, שהוא הצדיק שלמטה ממנו, כשאינו שלם, ומשום כך לא החשיב אותם.

עד שבא רועה הנאמן ונטל חץ אחד וזרק אליו זה אחר זה בתפלתו. עד יפליח חץ כבודו של הנחש, שהוא סמא"ל אל אחר, ששם יסודו ועקרו, ומשום כך הכבד פועס. במה הוא כועס? במרה שהיא דבוקה בו, וזה סם המות, הנקבה שלו. הנזב שלו יותרת הכבד, נקראת יותרת, שאחר שעשתה נאופין היא נותנת שירים לבעלה, והנזב היא שפחה שלו, במרה כועס, ובנזב הורג. המרה היא הפרצוף שלו, היותרת - זנב שלו, כמו

ואזדרזו במאני קרבא לגבי חו"א, דאיהו מקננא בטורין רברבין, ואיהו קטיל לאדם קדמאה, ולכל דרין דהו אבתריה, ובגין דא פרוזא נפיק בכל יומא, מאן דקטיל ההוא חו"א דאיהו מקננא בטורין רברבין, יהבין ליה ברמא דמלפא, דאיהי צלותא, דיתיב על מגדלא, דאתמר בה (משלי יח) מגדל עז שם יי בו ירוץ צדיק ונשגב.

אדהכי הא רעיא מהימנא קא אתי, בכמה עאנין ותורין ואמריין, וחוטרא בידיה, סליק עיניה למגדלא, וחמא חד בר נש עולימא צדיק שמייה, דהוה יתיב על מגדלא, קשתא בידוי, והוה זריק חצים לגבי חו"א, ודא איהו פזר גדול, וחויא לא הוה חשיב לון.

וקשתא איהו לישנא דפומא, אגוזא דקשתא דפומא, חוט השני חוט של קשת, דביה הוה צדיק זריק חצין, דאינון מלולין דצלותא, לגבי חו"א, וחויא לא הוה חשיב לון, ולא בגין חלישו דצדיק ח"י עלמין, אלא בגין חלישו דהוה דזריק לון דאיהו צדיק דלתתא מניה, פד לאו איהו שלים, ובגין דא לא חשיב לון.

עד דאתא רעיא מהימנא, ונטיל חץ חד וזריק לגביה, דא בתר דא בצלותיה, (שם זכג) עד יפליח חץ כבודו דחו"א, דאיהו סמא"ל אל אחר, דתמן יסודיה ועקרניה, ובגין דא הכבד פועס, במאי פועס, במרה דאיהי דבוקה ביה, ודא סם המות נוקבא דיליה, ונבא דיליה יותרת הכבד, יותרת אתקריאת, דבתר דעבידת נאופין יהיבת שיוריין לבעלה, ונבא איהי שפחה דיליה, במרה כעיס, ובזנבא קטיל, מרה איהי פרצוף דיליה, יותרת זנב דיליה,

פְּגוּוֹנָא דְאָדָם, דְּעֵבִיד לִיה פְּרָצוּף וּלְבַתֵּר זָנֵב,
 דְּהָאִי אָדָם רַע אֲתַקְרִי, וְדָא פְּגוּוֹנָא דְדָא, דָּא
 אָדָם דְּאֲתַנְטִיל מְאִילָנָא דְחַיִּי, וְדָא אָדָם
 דְּאֲתַנְטִיל מְאִילָנָא דְמוֹתָא.

לְבַתֵּר דִּיפְלַח חִץ כְּבִדוֹ, זֶרַע יוֹרָה פּוּחִץ לְגַבֵּי
 כְּלָה, יו"ד זֶרַע דְּאֲתַמְשֵׁף מִינִיה וְדָא
 ז', וְאֲתַמֵּר בָּהּ (שמואל א ב כ) לְשַׁלַּח לִי לְמַטְרָה,
 וְדָא בַת עֵינַן, בֵּית קְבוּל לְזֶרַע דְּאִיהוּ ז' וְדָאִי,
 מְאִי מַטְרָה, דָּא יֵרַח בֶּן יוֹמוֹ, סִיְהֵרָא קְדִישָׁא,
 מַטְרָה אִיְהִי וְדָאִי לְבַת עֵינַן, נְקוּדָה זְעִירָא
 מְלָגִיו, לְגַבְהָ הוּוּה שְׁלַח חֲצִים בְּרַחֲמֵי דְעֵינַן,
 מַטְרָה וְדָאִי שְׁכִינְתָא, דְּאִיְהִי אַגִּינַת עַל יִשְׂרָאֵל
 מְחוּיָא בִישָׁא סַמְא"ל.

וְלִמָּאן (דף 2 ע"א) דְּאִיְהִי אַגִּינַת עֲלִיָּה, אֲתַמֵּר
 בֵּיה (תהלים צא ה) לֹא תִירָא מִפְּחַד לִילָה
 מִחִץ יַעֲוֹף יוֹמָם, בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּף לָךְ, דָּא אֲבֵר
 מִן חַחֵי, צְדִיק, וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה, אִינוּן
 ה"ה, דָּאֵת ז' אִיְהוּ אֲבָרְתוֹ כְּלוּל י"ו, גּוּפָא
 דִּילִיָּה ו', רִישָׁא דִּילִיָּה י', גְּדַפּוּי ה"ה, וּבְגִין
 דָּא וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה צְנָה וְסוּחְרָה אֲמַתּוֹ,
 צְנָה וְסוּחְרָה שְׁכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, אֲמַתּוֹ
 דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, רִישָׁא דִּילִיָּה חֲכֻמָּה
 עֲלָאָה, צְדִיק אִיְהוּ בְּצִלְמוֹ כְּדֻמוֹתוֹ, זַפְּאָה אִיְהוּ
 מָאן דְּנָטִיר בְּרִית מִילָה, וְאוּרִייתָא דְאִיְהוּ
 עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְּתֵרוּיָהוּ מְגִינִין עֲלִיָּה,
 חַד בְּעֲלָמָא דָּא, וְחַד בְּעֲלָמָא דְאֵתִי.

תְּקוּנָא אַרְבֵּיסֵר

בְּרֵאשִׁית, עֲלָה אֲתַמֵּר (שמות כג יט) רֵאשִׁית
 בְּפוּרֵי אֲדָמְתָךְ תִּבְיָא בֵּית יִי'
 אֲלֵהִי"ךְ, לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בְּחֵלֶב אָמוֹ, תָּא חֲזִי
 חֲכֻמָּה עֲלָאָה עֲלָה אֲתַמֵּר (שם יג כ) קִדְשׁ לִי כָּל
 בָּכֹר, דְּכָל בְּפוּרִים עַל שְׁמָה אֲתַקְרִיאֻוּ,
 וְשְׁכִינְתָא מִתְּמָן אֲתַקְרִיאַת בְּכוֹרָה, חֲכֻמָּה וְדָאִי

שְׂאָדָם שְׁעֵשָׂה לוֹ פְּרָצוּף וְאַחַר
 כֶּף זָנֵב, שְׁהָאָדָם הִזָּה נִקְרָא רַע,
 וְזֶה כְּמוֹ זֶה, זֶה אָדָם הִרְאִשׁוֹן
 שְׁנַטְל מֵעֵץ הַחַיִּים, וְזֶה אָדָם
 שְׁנַטְל מֵעֵץ הַמּוֹת.

אַחַר שִׁיפְלַח חִץ כְּבִדוֹ, זֶרַע יוֹרָה
 פּוּחִץ לְגַבֵּי כְּלָה, יו"ד זֶרַע
 שְׁנַמְשֵׁף מִמֶּנּוּ, וְזֶה ז', וְנֶאֱמַר בָּהּ
 לְשַׁלַּח לִי לְמַטְרָה, וְזוֹ בַת עֵינַן,
 בֵּית קְבוּל לְזֶרַע שְׁהוּא ז' וְדָאִי.
 מֵה זֶה מַטְרָה? זֶה יֵרַח בֶּן
 יוֹמוֹ, הַלְבָנָה הַקְּדוּשָׁה, מַטְרָה
 הִיא וְדָאִי לְבַת עֵינַן, נְקוּדָה קְטַנָּה
 מִבְּפָנִים, אֲלִיָּה הוּא שׁוֹלַח חֲצִים
 בְּאַהֲבַת הָעֵינַים, מַטְרָה וְדָאִי
 הַשְׁכִּינָה, שְׁהִיא מְגַנָּה עַל יִשְׂרָאֵל
 מִהִנְחָשׁ הָרַע סַמְא"ל.

וְלִמָּן שְׁהִיא מְגַנָּה עֲלִיו, נֶאֱמַר בּוֹ
 לֹא תִירָא מִפְּחַד לִילָה מִחִץ יַעֲוֹף
 יוֹמָם, בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּף לָךְ, זֶה אֲבֵר
 מִן חַחֵי, צְדִיק, וְתַחַת כְּנָפָיו
 תִּחְסֶה, הֵם ה"ה, שְׁאוֹת ז' הִיא
 אֲבָרְתוֹ כְּלוּל י"ו, הַגּוּף שְׁלוֹ ו',
 הִרְאִשׁ שְׁלוֹ י', כְּנָפָיו ה"ה,
 וּמִשׁוּם זֶה וְתַחַת כְּנָפָיו תִּחְסֶה
 צְנָה וְסוּחְרָה אֲמַתּוֹ. צְנָה וְסוּחְרָה
 שְׁכִינָה עֲלִיונָה וְתַחַתוֹנָה, אֲמַתּוֹ
 זֶה הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, הִרְאִשׁ שְׁלוֹ
 חֲכֻמָּה הָעֲלִיונָה, הַצְּדִיק הוּא
 בְּצִלְמוֹ כְּדֻמוֹתוֹ, אֲשֶׁרִי הוּא מִי
 שְׁשׁוּמֵר בְּרִית מִילָה, וְהַתּוֹרָה,
 שְׁהִיא הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי,
 שְׁשִׁנְיָהֶם מְגִנִים עֲלִיו, אֶחָד
 בְּעוֹלָם הִזָּה וְאֶחָד בְּעוֹלָם הַבָּא.

תְּקוּנָא אַרְבַּעַה עָשָׂר

בְּרֵאשִׁית, עֲלִיָּה נֶאֱמַר רֵאשִׁית
 בְּפוּרֵי אֲדָמְתָךְ תִּבְיָא בֵּית יו"ה
 אֲלֵהִי"ךְ, לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בְּחֵלֶב
 אָמוֹ. בָּא וּרְאָה, הַחֲכֻמָּה
 הָעֲלִיונָה, עֲלִיָּה נֶאֱמַר קִדְשׁ לִי
 כָּל בָּכֹר, שְׁכָל הַבְּפוּרִים נִקְרְאוּ
 עַל שְׁמָה, וְהַשְׁכִּינָה נִקְרְאֵת מִשְׁם
 בְּכוֹרָה, חֲכֻמָּה וְדָאִי, עֲלִיָּה נֶאֱמַר

ראשית כל בפורי כל, ובנה
בכורה הראשון של הכל, זהו ו'
העמוד האמצעי.

בפורי אדמתך, שני עמודי אמת.
מה זה אדמתך? שכינה
תחתונה, והם כל בפורי כל מצד
צדיק שהוא כל, והשכינה היא
ארץ שבה גדלים וצומחים
אילנות, שעליה נאמר צמח
צדיק, שהוא עץ פרי, אילן גדול
וחזק, העמוד האמצעי, עשבים
ודשאים שהם תלמידי חכמים,
משם צומחים בגן, משום שהיא
תורה שבעל פה.

ומי משקה ומרנה (ומגדל) בה
אילנות ועשבים ודשאים? מעין
גנים, שהיא חקמה, ראשית כל
בפורי כל, ומאין יוצא מעין
המים? מבית יהו"ה. זהו
שפתוב ומעין מבית יהו"ה יצא,
ומשום זה ראשית בפורי אדמתך
תביא בית יהו"ה אלהיך, וכן
ראשית הצאן והכבשים. זהו
שפתוב וראשית גז צאנך תתן
לו.

וסמוך לו, לראשית בפורי
אדמתך וכו', לא תבשל גדי
בחלב אמו. מה זה אל זה? קם
רבי שמעון על רגליו, פתח
בקול גדול ואמר: אליהו אליהו,
רד לכאן ברשות רבונך והאר
את עיני הזקנים הללו בדבר
הזה, שלא יבאו לאכל בשר
בחלב.

בינתיים בא אליהו, ירד ולא
התעכב, אמר: מנורה הקדושה,
והרי סוד זה ודאי הוא הסוד של
לא תחרש בשר ובחמור יחדו,
כשפכור שהוא ישראל, העמוד
האמצעי, לא מביאים אותו
לבית יהו"ה, מתערב חלב עם
בשר וגורמים לערב שור
בחמור, וזהו פלאים, מין
בשאינו מינו.

עלה אתמר (יחזקאל מד ל) ראשית כל בפורי כל,
וברא בוכרא דילה קדמא דכלא דא ו' עמודא
דאמצעיתא.

בפורי אדמתך תרי סמכי קשוט, מאי אדמתך
שכינתא תתאה, ואנון כל בפורי כל
מסטרא דצדיק דאיהו כל, ושכינתא איהי
ארעא דביה גדלין וצמחין אלנין, דעלה
אתמר (ירמיהו כג ה) צמח צדיק, דאיהו עץ פרי,
אילנא רבא ותקיף עמודא דאמצעיתא, עשבין
ודשאין דאינון תלמידי חכמים מתמן צמחין
בגן, בגין דאיהי אורייתא דבעל פה.

ומאן אשקי וררי (נ"א ורבי) בה אלנין ועשבין
ודשאין, מעין גנים, דאיהי חקמה
ראשית כל בפורי כל, ומאין נפקא מעינא
דמיא, מבית יי', הדא הוא דכתיב (ויאל ד
יח) ומעין מבית יי' יצא, ובגין דא (שמות כג
יט) ראשית בפורי אדמתך תביא בית יי'
אלהיך, וכן ראשית דעאני ואמרי, הדא הוא
דכתיב (דברים יח ד) וראשית גז צאנך תתן לו.

וסמוך ליה לראשית בפורי אדמתך וכו' לא
תבשל גדי בחלב אמו, מאי האי לגבי
האי, קם רבי שמעון על רגליו, פתח בקלא
סגיא ואמר, אליהו אליהו נחית הכא ברשותא
דמארך, ואנהיר עינייהו דאלין סבין בהאי
מלה, דלא יתון למיכל בשר בחלב.

אדהכי הא אליהו קא נחית ולא אתעכב,
אמר בוצינא קדישא, והא רזא דא
ודאי איהו רזא דלא תחרוש בשר ובחמור
יחדיו (דברים כב ו), כד בוכרא דאיהו ישראל
עמודא דאמצעיתא, לא אתיין ליה לבית יי',
חלב אתערב בבשרא, וגרמין לאתערבא שור
בחמור, ודא איהו פלאים מין דלאו במיניה.

אמר רבי שמעון: אליהו וְהָא שׁוֹר
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וְחִמּוֹר מִסְטָרָא
דְּמִסְאַבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אָבֵל חֵלֵב
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ,
אָמַר לִיהּ וּדְאִי הָכִי הוּא, אָבֵל הָאִי רָזָא
אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקָרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ (בראשית א כד). דָּאָף עַל גַּב דְּאִינוּן מִסְטָרָא
דְּדְכִיּוֹ, כְּלָהּ אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְאִינוּן זּוּגִין,
וּמָאן דְּנָטִיל מִמָּה דְּלָאוּ אֵיְהוּ מִינֵיהּ, הֵהוּא
בַּר דְּאֲתַרְכִּיב מִתְרוּוִיְהוּ, עַלֵּיהּ אֲתַמַּר (שמות כג
ט) לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אָמוּ.

אמר רבי שמעון: אליהו וְהָא שׁוֹר
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וְחִמּוֹר מִסְטָרָא
דְּמִסְאַבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אָבֵל חֵלֵב
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ,
אָמַר לִיהּ וּדְאִי הָכִי הוּא, אָבֵל הָאִי רָזָא
אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקָרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ, שְׂאָף עַל גַּב שְׁהֵם מִצַּד
הַטְּהָרָה, כְּלָם זְכָר וּנְקֵבָה, וְהֵם
זּוּגוֹת, וּמִי שְׁנוּטֵל מִמֵּי שְׂאִינוּ
מִינּוּ, אוֹתוֹ בֶּן שְׁמֶרֶכֶב
מְשַׁנְיֵהֶם, עַלֵּיו נֶאֱמַר לֹא תִבְשַׁל
גְּדִי בַחֲלֵב אָמוּ.

אמר רבי שמעון: אליהו וְהָא שׁוֹר
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וְחִמּוֹר מִסְטָרָא
דְּמִסְאַבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אָבֵל חֵלֵב
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ,
אָמַר לִיהּ וּדְאִי הָכִי הוּא, אָבֵל הָאִי רָזָא
אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקָרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ, שְׂאָף עַל גַּב שְׁהֵם מִצַּד
הַטְּהָרָה, כְּלָם זְכָר וּנְקֵבָה, וְהֵם
זּוּגוֹת, וּמִי שְׁנוּטֵל מִמֵּי שְׂאִינוּ
מִינּוּ, אוֹתוֹ בֶּן שְׁמֶרֶכֶב
מְשַׁנְיֵהֶם, עַלֵּיו נֶאֱמַר לֹא תִבְשַׁל
גְּדִי בַחֲלֵב אָמוּ.

אמר רבי שמעון: אליהו וְהָא שׁוֹר
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וְחִמּוֹר מִסְטָרָא
דְּמִסְאַבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אָבֵל חֵלֵב
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ,
אָמַר לִיהּ וּדְאִי הָכִי הוּא, אָבֵל הָאִי רָזָא
אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקָרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ (בראשית א כד). דָּאָף עַל גַּב דְּאִינוּן מִסְטָרָא
דְּדְכִיּוֹ, כְּלָהּ אִינוּן דְּכַר וְנוֹקְבָא, וְאִינוּן זּוּגִין,
וּמָאן דְּנָטִיל מִמָּה דְּלָאוּ אֵיְהוּ מִינֵיהּ, הֵהוּא
בַּר דְּאֲתַרְכִּיב מִתְרוּוִיְהוּ, עַלֵּיהּ אֲתַמַּר (שמות כג
ט) לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אָמוּ.

אמר רבי שמעון: אליהו וְהָא שׁוֹר
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וְחִמּוֹר מִסְטָרָא
דְּמִסְאַבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אָבֵל חֵלֵב
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ,
אָמַר לִיהּ וּדְאִי הָכִי הוּא, אָבֵל הָאִי רָזָא
אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקָרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ, שְׂאָף עַל גַּב שְׁהֵם מִצַּד
הַטְּהָרָה, כְּלָם זְכָר וּנְקֵבָה, וְהֵם
זּוּגוֹת, וּמִי שְׁנוּטֵל מִמֵּי שְׂאִינוּ
מִינּוּ, אוֹתוֹ בֶּן שְׁמֶרֶכֶב
מְשַׁנְיֵהֶם, עַלֵּיו נֶאֱמַר לֹא תִבְשַׁל
גְּדִי בַחֲלֵב אָמוּ.

אמר רבי שמעון: אליהו וְהָא שׁוֹר
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וְחִמּוֹר מִסְטָרָא
דְּמִסְאַבוּ, דָּא אֵיְהוּ כְּלָאִים טַב וּבִישׁ, אָבֵל חֵלֵב
אֵיְהוּ מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ, וּבִשְׂרָא מִסְטָרָא דְדְכִיּוֹ,
אָמַר לִיהּ וּדְאִי הָכִי הוּא, אָבֵל הָאִי רָזָא
אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּקָרָא דָּא, תּוּצָא הָאֲרִיץ נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ, שְׂאָף עַל גַּב שְׁהֵם מִצַּד
הַטְּהָרָה, כְּלָם זְכָר וּנְקֵבָה, וְהֵם
זּוּגוֹת, וּמִי שְׁנוּטֵל מִמֵּי שְׂאִינוּ
מִינּוּ, אוֹתוֹ בֶּן שְׁמֶרֶכֶב
מְשַׁנְיֵהֶם, עַלֵּיו נֶאֱמַר לֹא תִבְשַׁל
גְּדִי בַחֲלֵב אָמוּ.

בדמותה. זה שפֿתוב רֵאָה חַיִּים
עם אֵשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת. התּוֹרָה
היא טוב. זהו שפֿתוב פי לֶקַח
טוב נִתְּתִי לָכֶם, וְאִשְׁתּוֹ הִיא
בדמותה. זה שפֿתוב מִצָּא אֵשֶׁה
מִצָּא טוב. סוֹף סוֹף עֲשֶׂרָה
דְּבָרִים נֶאֱמָרוּ בְּזֶה וְעֲשֶׂרָה בְּזֶה,
וְהָרִי פְּרִשׁוּתָהּ הַחֲבָרִים.

תקון חמשה עשר

בְּרֵאשִׁית זֶה יִשְׂרָאֵל, זֶהוּ
שפֿתוב קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה
רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, רֵאשִׁית בְּלִי
עֲרֻבוּכָא אַחֲרָת, וּמְשׁוּם שְׁהִיא
קֹדֶשׁ, אֵין לוֹ הִרְפָּכָה מִמִּין אַחֲרֵי,
וּמְשׁוּם שְׁהוּא קֹדֶשׁ, אֵין לוֹ
הִרְפָּכָה שְׁצָרִיף בּוֹ שְׁמִירָה אֶל
בֵּת זִוגוֹ שְׁהִיא ה', וּמְשׁוּם זֶה
רֵאשִׁית תְּבוּאָת ה', אֵין בּוֹ פְּגָם.
זֶהוּ שפֿתוב וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, אֵין
בּוֹ פְּסֻלָּת, (צָרִיף לְהִיּוֹת שְׁמוֹר) פְּרִי זֶה
לְמִלְכָּה רְאוּי, וּמְשׁוּם כְּפֹ, כָּל
אוֹכְלֵי יֶאֱשָׁמוּ רָעָה תְּבֵא אֲלֵיהֶם
נָאֵם יְהוָה.

שְׁזָהוּ עֵץ הַחַיִּים, שְׁפָרְיוֹ סֵם
חַיִּים, בֵּת זִוגוֹ שְׁמוֹרָה לוֹ בְּעוֹלָם
הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהָ נֶאֱמַר
וְלֶקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי
לְעוֹלָם, גַּם - לְרַבּוֹת בֵּת זִוגוֹ, סֵם
הַחַיִּים שְׁלוֹ, וְהוּא שׁוֹמֵר אוֹתוֹ
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּמִי
שְׁרוּצָה לְטַל אֶת בֵּת זִוגוֹ, כְּמוֹ
אוּרִיָּה שְׁהַקְּדִים אֶת דָּוִד, נֶאֱמַר
בּוֹ כָּל אוֹכְלֵי יֶאֱשָׁמוּ רָעָה תְּבֵא
אֲלֵיהֶם נָאֵם יְהוָה.

שְׁבֵת זִוגוֹ שֶׁל צְדִיק הִיא מִצָּה
שְׁמוֹרָה, לְגַבִּי מִצָּה שְׁלָמָה
עֲשִׂינָהּ, וּמִי גֵרָם אֶת זֶה שְׁתַּהֲיָה
בֵּת זִוגוֹ מִצָּה שְׁמוֹרָה לְגַבִּיו?
מְשׁוּם שְׁשֹׁמֵר הַטְּפָה שְׁלוֹ, וּמִי
שְׁפּוֹגֵם הַטְּפָה שְׁלוֹ, נִקְרָאת בֵּת

דְּנִטְר טְפָה דִּילִיָּה, וּמֵאֵן דְּפָגִים טְפָה דִּילִיָּה, אַתְּקָרִי בֵּת זִוגוֹ מִצָּה פְּרוּסָה

יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְאַתְּתִיָּה אִיהִי
בְּדִיוֹקְנָהָ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (קהלת ט ט) רֵאָה חַיִּים
עם אֵשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּת, אוּרִיָּתָא אִיהִי טוֹב,
הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (משלי ד כב) כִּי לֶקַח טוֹב נִתְּתִי
לָכֶם, וְאַתְּתִיָּה אִיהִי בְּדִיוֹקְנָהָ, הִדָּא הוּא
דְכְּתִיב (שם יח ב) מִצָּא אֵשֶׁה מִצָּא טוֹב, סוֹף סוֹף
עֲשֶׂר מְלִין אַתְּמַר בְּהֵאֵי, וְעֲשֶׂר בְּהֵאֵי, וְהָא
אוּקְמוּהָ חֲבָרִיא.

תקונא חמיסר

בְּרֵאשִׁית דָּא יִשְׂרָאֵל, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה
ב ג) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה רֵאשִׁית
תְּבוּאָתָהּ, רֵאשִׁית בְּלָא עֲרֻבוּכָא אַחֲרָא, וּבְגִין
דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ, לָא הוּוּה לִיָּה הִרְפָּכָה מִמִּינָא
אַחֲרָא, וּבְגִין דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ, לִית לִיָּה הִרְפָּכָה
דְּצָרִיף בֵּיה נְטִירוֹ לְגַבִּי בֵּת זִוגִיָּה דְּאִיהִי ה',
וּבְגִין דָּא רֵאשִׁית תְּבוּאָת ה', לִית בֵּיה פְּגִימוֹ,
הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם,
לִית בֵּיה פְּסֻלָּת, (צָרִיף לְמַהוּ נְטִירוֹ) אִיבָא דָּא
לְמַלְפָּא אַתְּחַזִּי, וּבְגִין דָּא (ירמיהו ב ג) כָּל אוֹכְלֵי
יֶאֱשָׁמוּ רָעָה תְּבֵא אֲלֵיהֶם נָאֵם יְיָ.

דְּדָא אִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, דְּאִיבָא דִּילִיָּה סֵם חַיִּים
בֵּת זִוגִיָּה, נְטִירוֹא לִיָּה בְּעֵלְמָא דִּין
וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, עֲלָה אַתְּמַר (בראשית ג כב) וְלֶקַח
גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם, גַּם לְרַבּוֹת
בֵּת זִוגִיָּה, סֵם חַיִּים דִּילִיָּה, וְאִיהוּ נְטִירוֹ לִיָּה
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי, וּמֵאֵן דְּבַעֵי לְנִטְלָא
בֵּת זִוגִיָּה, פְּגוֹן אוּרִיָּה דְּאַקְדִים לְדָוִד, אַתְּמַר
בֵּיה (ירמיהו ב ג) כָּל אוֹכְלֵי יֶאֱשָׁמוּ רָעָה תְּבֵא
אֲלֵיהֶם נָאֵם יְיָ.

דְּבֵת זִוגִיָּה דְּצְדִיק אִיהוּ מִצָּה שְׁמוֹרָה, לְגַבִּי
מִצָּה שְׁלִימָה עֲשִׂינָהּ, וּמֵאֵן גְּרִים דָּא
לְמַהוּי בֵּת זִוגִיָּה מִצָּה שְׁמוֹרָה לְגַבִּיהָ, בְּגִין

זוגו מצה פרוסה, לחם עני, וסוד הדבר - כל מי שמזלזל בלחם או בפירוני לחם, שהם טפות בכזית, עניית רודפת אחריו, אלא צריך לשמר הטפות שלו שלא יזרק אותם במקום שלא צריך, ומשום זה פרושהו בעלי המשנה, כבדו את גשותיכם פי כן תתעשרו, והכבוד שלהן לשמר טפה ראשונה שלא יעשה בה פסולת.

שפסקת של אברהם ויצחק גרמו לאמה של עשו וישמעאל שהשתעבדו בבניהם בגלות, והנסיון שלהם באש וספין הציל אותם משרפה והרג שלהם.

ועקב, משום שלא היתה בו פסולת, נאמר בורעו בגלות, וישכן ישראל בטח בדרך עין ועקב. נאמר כאן בטח בדרך ונאמר שם ביציאת הגלות יהו"ה בדרך נחננו ואין עמו אל נכר, לא התערבו בבניו ערובי של גרים, ומשום זה אין מקבלים גרים לימות המשיח, שעליהם, על זרע ועקב נאמר גפן ממצרים תסיע. מה גפן לא מקבלת הרפכה ממין אחר, כך זרעו היו שומרים אות ברית ולא מקבלים הרפכה ממין אחר, וכל מי ששומר אות הברית, זוכה למלכות, כמו שיוסף, וישראל בגלל ששומרים ברית זוכים למלכות, ונאמר בהם כל ישראל בני מלכים, ומשה משום ששמר את הברית, נאמר בו ויהי בישרון מלך. אשרי הוא מי ששומר הברית.

תקון ששה עשר

בראשית זו חלה, זהו שכתוב ראשית ערסתכם חלה תרימו תרומה, והרי פרושהו שאדם היה חלתו של עולם, ומנין לנו

לחם עני, ורזא דמלה כל מאן דמזלזל בנהמא, או בפירוני דנהמא, דאינון טפין בכזית, עניות קא רדיף אבתריה, אלא צריך לנטרא טפין דיליה, דלא יזריק לון באתר דלא אצטריך, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, אוקירו לנשייכו פי היכי דתתעתרו, ואוקירו דלהון לנטרא טפה קדמאה, דלא יעביד בה פסולת.

דפסולת דאברהם ויצחק, גרים לאומה דעשו וישמעאל דאשתעבדון בבניהון בגלותא, ונסיונא דלהון באשא וספינא, שזיב לון משריפה והרג דלהון.

ועקב בגין דלא הוה ביה פסולת, אתמר בזרעיה בגלותא (דברים לג כח) וישכן ישראל בטח בדרך עין ועקב, אתמר הכא בטח בדרך, ואתמר התם במפקנו דגלותא (שם לב יב) יי' בדרך נחננו ואין עמו אל נכר, לא אתערבון בבנוי ערוביאי דגירי, ובגין דא אין מקבלים גרים לימות המשיח, דעלייהו דזרע ועקב אתמר (תהלים פ ט) גפן ממצרים תסיע, מה גפן לא מקבלא הרפכה ממין אחרא, כן זרעיה הו' נטרין אות ברית, ולא מקבלין הרפכה ממין אחרא, וכל מאן דנטיר אות ברית זכי למלכו, (דף לא ע"א) כגוונא דיוסף, וישראל בגין דנטרין ברית זכו למלכותא, ואתמר בהון כל ישראל בני מלכים, ומשה בגין דנטר אות ברית, אתמר ביה (דברים לג ה) ויהי בישרון מלך, זכאה איהו מאן דנטר ברית.

תקונא שיתסר

בראשית דא חלה, הדא הוא דכתיב (במדבר טו) ראשית עריסתיכם חלה תרימו תרומה, והא אוקמוהו דאדם חלתו של עולם

שחלה היא ראשית? שהכתוב מוכיח, זהו שכתוב ראשית ערסתכם תרימו תרומה ליהו"ה. מה זה חלה? אלא שבעה מינים הם - חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, שהוא דבש תמרים.

חטה הוא העץ שממנו אכל אדם הראשון, והוא לא הוציא משם חלה, ומשום זה לא חל בו ח', ושורה בו ח' ט' וגרם לו מות.

והחלה היא שכינה, פלולה משבעת המינים הללו, ובה חטא אדם הראשון. טפה זו י'. עסה צריך להוציא ממנה חלה, ומקד חל על אותה טפה, ונותן לו זרע פלול משניהם, שהוא ו', וסוד הדבר - ה"א לכם זרע.

וכמו שזה חלה היא ודאי מצוה שנצטווה לאשה, שבגללה מת אדם שהוא חלתו של עולם, צריכה היא להפריש חלה, ולהוציא אותה מעסתה, שהיא טפה שלה, להחזירה על האדם. והיא כבתה את גרו, שגאמר בו גר יהו"ה נשמת אדם, צריכה להדליק אותו בליל שבת בהתעוררות שלהבות של אהבה לבעלה, וסוד הדבר - מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה, והתעוררות של חם של ליל שבת, מאשתו צריכה באהבה ויראה, וזהו אשה פי תזריע וילדה זכר.

היא שפכה את הדמים של אדם, נזק דמה, ועל כל זה צריכה לשמר אותו מדם נדה, ומשום זה על שלשה דברים אלו נשים זהירות, בנדה ובחלה ובהדלקת הנר. עד כאן סוד החטה, שמשם חלה, חט"ה הוא סוד של עשרים ושנים אותיות התורה.

הנה, ומנא לן דחלה איהו ראשית, דקרא אוכח הדא הוא דכתיב ראשית ערסתיכם חלה תרימו תרומה ליי', מאי חלה, אלא שבעה מינין אינון, חטה ושעורה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש, דהוא דבש תמרים. חטה אילנא איהו דאכיל מגיה אדם קדמאה, ואיהו לא אפיק מתמן חלה, ובגין דא לא חל ביה ה', ושריא ביה ח' ט', וגרים ליה מותא.

וחלה איהי שכינתא, כלילא משבעה מינין אילין, ובה חב אדם קדמאה, טפה דא י', עסה צריך לאפקא מינה חלה, ומקד חל על ההיא טפה, ויהיב ליה זרע פליל מתרווייהו דאיהו ו', ורזא דמלה ה"א לכם זרע. (בראשית מז כז). ובגין דא חלה ודאי איהי פקודא דאתמני לאתתא, דבגינה מת אדם דאיהו חלתו של עולם, צריכה איהי לאפרשא חלה, ולאפקא לה מעסתה, דאיהי טפה דילה, להחזירה על האדם.

איהו אטפת שרגא דיליה, דאתמר ביה (משלי כ כז) גר יי' נשמת אדם, צריכה לאוקדא ליה בליל שבת, באתערו דשלהובין דאשא דרחימו לגבי בעלה, ורזא דמלה מים רבים לא יוכלו לכבות את האהבה (שיר א ז), ואתערו דחמימותא דליל שבת, מאתתיה צריכה ברחימו ודחילו, ודא איהו אשה פי תזריע וילדה זכר (ויקרא יב ב).

איהו שפיכת דמים דאדם, אזדריקת דמה, ועל דא צריכה לנטרא ליה מדם נדה, ובגין דא על תלת מלין אלין נשים זהירות, בנדה ובחלה ובהדלקת הנר, עד פאן רזא דחטה, דמתמן חלה, חט"ה איהו רזא דעשרין ותריין אתוון דאורייתא.

תקונא שיבסר

בראשית, עלה אתמר (ע"י דברים יח ד) ראשית מעשר דגנך, ודא מלכות דאיהו מעשר, ואיהי עשירית לעשר ספירות, ובגיןה מעשרין, ומוץ ותבן דאינון לבושין דחטה, בהאי עלמא פטורין ממעשר, ומאן דבעי לאפקא מעשר מחטה, בעי לנקייה מן מוץ ותבן דאינון ח"ט, ואשתארת איהי ה' נקיה, בההוא זמנא יהא זריק בה טפה דאיהי י'.

ובגוונא דא בזווגא דבר נש, צריך לנקאה טפה מחט"א דאיהו יצר הרע, למהוי זרעא נקיה בה, הדא הוא דכתיב (בראשית מז כז) ה"א לכם זרע.

אבר בעלמא דאתי חטה איהי נקיה, איהי ולבושה, ואיהי עשרין ותריין אתוון דאורייתא, ובגין דא בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה, למהוי איהי נקיה בלא פסולת, ותריין עשורין אינון, דאמר קרא (דברים יד כב) עשר תעשר, אמאי אלא בגין לקשרא לה בתריין דרועין, דאינון פהן לוי, דאינון מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, דכל ספירן סלקין לעשר (בשכינתא), עד דסלקין למאה, ואיהי אתעבידת תרומה לכלהו מאה, ובגין דא שיעור (דף לא ע"ב) תרומה תרי ממאה, לקבל תריין לוחין דאורייתא, דאיהי תורה דאתיהיבת בארבעין יומין, ודא איהו תור"ה מ', ובה אתעבידו ספירן פלהו עשרונים, תלת אבהן תלת עשרונים, תרי נביאי קשוט אינון עשרון עשרון.

תקונא תמני סרי

בראשית בר"א שי"ת, אינון שית דרגין דנבואה, דאתמר בהון (שיר ה שוקיו עמודי שש, וכמה דאינון שית

תקון שבעה עשר

בראשית, עליה נאמר ראשית מעשר דגנך, וזו מלכות שהיא מעשר, והיא עשירית לעשר ספירות, ובשבילה מעשרים, ומוץ ותבן שהם הלבושים של החטה, בעולם הזה פטורים ממעשר, ומי שרוצה להוציא מעשר מחטה, צריך לנקותו מן המוץ והתבן שהם ח"ט, והיא נשארת ה' נקיה. באותו זמן יהיה זורק בה טפה שהיא י'.

וכמו זה בזווגו של אדם, צריך לנקות טפה מחט"א, שהוא יצר הרע, להיות זרע נקי בה. זהו שכתוב ה"א לכם זרע.

אבר בעולם הבא, החטה היא נקיה, היא ולבושה, והיא עשרים ושפים האותיות של התורה, ומשום זה בהמוציא, בעל הבית צריך לדקדק בה, שהיא תהיה נקיה בלי פסולת, ושני עשורים הם, שאמר הכתוב עשר תעשר, למה? אלא בשביל לקשר אותה עם שתי זרועות, שהם פהן ולוי, שהם מעשר ראשון ללוי, מעשר מן המעשר לפהן, שכל הספירות עולות לעשר (בשכינה), עד שעולות למאה, והיא נעשית תרומה לכל המאה, ומשום זה שעור תרומה שנים ממאה, כנגד שני לוחות התורה, שהיא תורה שנתנה בארבעים ימים, וזהו תור"ה מ', ובה נעשו הספירות פלן עשרונים, שלשת האבות שלשה עשרונים, שני נביאי אמת הם עשרון עשרון.

תקון שמונה עשר

בראשית, בר"א שי"ת, הם שש דרגות של נבואה, שנאמר בהם שוקיו עמודי שש, וכמו שהם

שש למטה, כף הם שש למעלה, ואותם שש עולים לששים, באיזה מקום? ביסוד ח"י העולמיים, נשאר י"ד מן יסוד, זו שכינה תחתונה כלולה מארבעה עשר פרקים של היד שהם בחמש אצבעות, והם יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ארבע עשרה אותיות של הקדוש ברוך הוא שכלולות בה, וזהו וביד הנביאים אדמה.

ס"ו מן יסוד, הם פנגד שש הדרגות של הכפא, שנאמר בו שש מעלות לכפא, ואות ו' עולה ב', שהיא עטרה של הברית לששים, שש פעמים עשר, ועולים לששים פנגד ששים גלגלים שסוכבים את הכפא, והכפא שם השכינה.

שהיא הדמיון ומראה של הכל, הדמיון, הרי נאמר וביד הנביאים אדמה, ועליה נאמר ותמונת יהו"ה יביט. על שם שכל הפרצופים של הנביאים הם רשומים בה, נקראת דמיון, ועל שם שכל האורות שלמעלה ממנה בה הם נראים, היא נקראת מראה. זהו שכתוב יהו"ה במראה אליו אתודע, בסתימת העינים נקראת מראה בחלום, וסוד הדבר - אני ישנה ולבי ער, ובפתיחת העינים הוא מראה בהקיץ, ושני מננים שם, אחד סגרו"ן ואחד פתחו"ן, ומטטרו"ן שנקרא בשם שניהם, ממנה על שני המפתחות הללו. מצד של העמוד האמצעי, השכינה היא מראה בהקיץ, ומשה בצדו, שכתוב בו פה אל פה אדבר בו פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונת יהו"ה יביט.

מן הצד של צדיק, שהוא אור הגנוז לצדיקים לעולם הבא (כ"א

לתתא, הכי אינון שית לעילא, ואינון שית סלקין לשתיין, באן אתר, ביסוד ח"י עלמין, אשתאר י"ד מן יסוד, דא שכניתא תתאה, כלילא מארבע סרי פרקין דיד, דאינון בחמש אצבעאן, ואינון יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ארבע סרי אתוון דקודשא בריה הוא, דכלילן בה, ודא איהו וביד הנביאים אדמה (הושע יב יא).

ס"ו מן יסוד, אנון לקבל שית דרגין דכרסיא, דאתמר ביה (מלכים א י יט) שש מעלות לכפא, ואת ו' סליק ב' דאיהי עטרה דברית לשתיין, שית זמנין עשר, וסלקין לשתיין לקבל שתיין גלגלין דסחרין לכרסיא, וכרסיא תמן שכניתא.

דאיהו דמיון ומראה דכלא, דמיון הא דאתמר וביד הנביאים אדמה, ועלה אתמר (במדבר יב ח) ותמונת יי' יביט, על שם דכל פרצופין דנביאי בה אינון רשימין, אתקרי דמיון, ועל שם דכל נהורין דלעילא מינה, בה אתחזיין אתקריאת מראה, הדא הוא דכתיב (שם י) יי' במראה אליו אתודע, בסתימו דעינין, אתקריאת מראה בחלום, ורזא דמלה אני ישנה ולבי ער (שיר ה ב), ובפתיחו דעינין איהו מראה בהקיץ, ותרין ממנן תמן, חד סגרו"ן, וחד פתחו"ן, ומטטרו"ן דאתקרי בשם תרוייהו, ממנא על תרין מפתחין אלין. מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהי שכניתא מראה בהקיץ, ומשה בסטריה, דכתיב ביה (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, ותמונת יי' יביט.

מסטרא דצדיק, דאיהו אור הגנוז לצדיקים לעלמא דאתי (נ"א) לעתיד לבא). אתקריאת מראה בחלום, והוא דאתחזיא

לעתיד לבא) נקראת מראה בחלום, והוא שנראה בה מצד הגוף, הוא יהו"ה העמוד האמצעי, שנשל

משני צדדים, והוא רוכב על ארבע חיות, שהם פני אדם, פני אריה, פני שור, פני נשר. יו"ד ה"א וא"ו ה"א נקרא מלפנים של הגוף, והוא אדם לשבת על הפסא.

למי שהוא אדם - נראה לו בדמות אדם, למי שהוא כשאר החיות - נראה לו בדמות חיות הפסא, לכל אחד כפי כחו, ואל יתהלל המתהלל השכל אותו, אלא בשכינתו, שלא יכול להשיג אותו שום נביא וחזוה אלא עם השכינה, ויש אדם למעלה מאדם מצד של חכמה, כ"ח מ"ה ודאי, ונאמר בו חכם עדיף מנביא.

קם רבי שמעון וכל החברים ואמר: רועה הנאמן, רבן של כל הנביאים, קום התעורר משנתך, שאתה הוא בכל הנביאים כמו השמש, שהלכנה והכוכבים מאירים ממנו, ואין להם אור מצד אחר, ובזמן שאתה נאספת מן העולם, נאמר בהם יחשכו ככבי נשפו, קום האר אורך.

ורא עוד, אלא בזמן שאתה נאספת מן העולם, בית הנבואה, שנאמר בה לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, היא סתומה, קום פתח אותה, שהיא בית עליון גנוז, שכל הגנוזים שלמעלה סתומים, שהמלך העליון שם, ואתה היית פּבן בית, בנו של אותו הבית. פי"ת, ב' האם העליונה, י' חכמה, אבא, ת' תפארת, בן בית של מעלה, ואתה היית בדיוקנו, שבאותו בית לא הייתה רשות לנביא וחזוה להכנס לשם אלא ברשות, ואתה היית נכנס בלי רשות, כבן המלך שאין שם שער שסתום לו.

בה, מסטרא דגופא, איהו יהו"ה עמוּדא דאמצעייתא, דאתנטיל מתרין סטרין, ואיהו רכיב על ארבע חיוון דאינון פני אדם פני אריה פני שור פני נשר, יו"ד ה"א וא"ו ה"א אתקרי מלגאו דגופא, ואיהו אדם לשבת על הפסא.

למאן דאיהו אדם אתחזיא ליה בדמות אדם, למאן דאיהו כשאר חיוון אתחזיא ליה בדמות חיוון דכרסיא, לכל חד פפום חיליה, ואל יתהלל המתהלל השכל ליה, אלא בשכינתיה, דלא יכיל לאשגא ליה שום נביא וחזוה אלא בשכינתא, ואית אדם לעילא מאדם, מסטרא דחכמה, כ"ח מ"ה ודאי, ואתמר ביה חכם עדיף מנביא.

קם רבי שמעון וכלהו חבריא, ואמר רעיא מזהימנא, רבן דכל נביאיא, קום אתער משנתך, דאנת איהו בכל נביאיא פגוונא דשמשא, דסיהרא וככביא מניה נהרין, ולית לון נהורא מסטרא אחרא, ובזמנא דאנת אתפנישת מעלמא, אתמר בהון (איוב ג ט) יחשכו ככבי נשפו, קום אנהיר נהורך.

ורא עוד, אלא בזמנא דאנת אתפניש מן עלמא, ביתא דנבואה, דאתמר בה (שם ט) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, איהי סתימא, קום אפתח לה, דאיהי ביתא עלאה גניזא, דכל גניזין דלעילא סתימין דמלפא עלאה תמן, ואנת הוית פבן בית, בן דההוא ביתא, פי"ת, ב' אימא (דף לב ע"א) עלאה, י' חכמה אבא, ת' תפארת, בן בית דלעילא, ואנת הוית בדיוקניה, דבההוא בית לא הוה רשו לנביא וחזוה לאעלא תמן אלא ברשו, ואנת הוית עאל בלא רשו, פברא דמלפא דלית תמן תרעא סתימא ליה.

וְרָא עוּד, אֶלָּא דְנִבְיָאֵי אַחֲרֵינִין, לָא הוּוּ
 עֲאֵלִין לְמַחְמֵי לְמַלְפָּא, אֶלָּא בְשַׁעֲתִין
 יְדִיעָאן, וּבִיוֹמִין יְדִיעָאן, כְּגוּוֹנָא דְאַשְׁכְּחָנָא
 בְּאַהֲרֹן דְהוּוּ עֲלָאָה מְכֻלָּהוּ, דְאַתְמַר בֵּיהּ (ויקרא
 28) וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, אֶלָּא בְזֹאת
 יִבָּא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, כָּל שַׁפְּן אַחֲרֵינִין, וְאַנְתָּ
 בְּכָל שַׁעֲתָא וְשַׁעֲתָא, וּבְכָל יוֹמָא דְאַנְתָּ בְּעֵי
 הַיּוֹת עֵייל לְמַחְזֵי לְמַלְפָּא.

וְרָא עוּד, אֶלָּא כָּל נְבִיאֵי, הוּוּ חֲזִיין נְבוּאָה
 דְלֵהוּן בְּאַבְרִין דְמַלְפָּא, כָּל חַד וְחַד
 בְּאַבְרֵי יְדִיעָא וְלֹא יִתִיר, מְנַהוּן בְּרִישָׁא דְמַלְפָּא,
 מְנַהוּן בְּנִימִין דְרִישָׁא, דְאַנוּן כְּכַבֵּיָא וּמְזֵלֵי
 דְלִית לוֹן חוּשְׁפָנָא, מְנַהוּן בְּעֵינִין, מְנַהוּן
 בְּאוּדְנִין, מְנַהוּן בְּאַנְפִין, מְנַהוּן בְּחוּטְמָא,
 מְנַהוּן בְּפוּמָא מְנַהוּן בְּצוּאָר, מְנַהוּן בְּיַדִּים,
 מְנַהוּן בְּקוּמָה דְאִיהוּ גּוּפָא, מְנַהוּן בְּשׁוּקִין,
 מְנַהוּן בְּאוֹת בְּרִית, מְנַהוּן בְּלְבוּשֵׁין דְמַלְפָּא,
 דְלֹא הוּוּ לוֹן רִשׁוּ לְאַסְתְּכְּלָא יִתִיר.

אַבְרָ מִשָּׁה בְּכָל אַבְר, וּבְכָל אֲתֵר הוּוּ מְשִׁיג
 נְבוּאָה דִּילֵיהּ, וּבְכָל אַבְר וְאַבְר אִיהִי
 הוּוּ נְחֻתָא לְגַבֵּיהּ, מַה דְלֹא הוּוּ הָכִי לְשַׁאָר
 כָּל נְבִיאֵי, דְכָל חַד סְלִיק לְאַבְר דִּילֵיהּ,
 דְנִשְׁמַתִּיהּ הוּוּ אַצִּילוֹת מַהֲהוּוּ אַבְר, וְהֵהוּוּ
 אַבְר הוּוּ לִיהּ אַבּוּי.

וּבְרַתָּא דְמַלְפָּא אִיהִי הִיכְלָא דְכָל אַבְר וְאַבְר,
 מְצוּה דְכָל אַבְר וְאַבְר, אַדְנִי אִיהוּ
 כְּחַשְׁבֵּין הִיכְלָל, וּבְגִין דָּא אַתְמַר (תהלים נא
 17) אַדְנִי שְׁפַתִי תִפְתַּח, יְהוּ"ה אִיהוּ בְּכָל אַבְר
 וְאַבְר, אַדְנִי הִיכְלָל, יְהוּ"ה בְּכָל אַבְר וְאַבְר
 וְאִיהִי נְבוּאָה דְכָל אַבְר וְאַבְר, מְרָאָה דְכָל אַבְר
 וְאַבְר אַתְקֵרִי, וְכָל אַבְר וְאַבְר אִית לִיהּ סְפִירָה
 יְדִיעָא, הִיכְלָא דְכָלֵהוּ שְׁכִינְתָא תִתָּא אַדְנִי,

וְרָא עוּד, אֶלָּא שְׁנִבְיָאִים אַחֲרֵים
 לֹא הִיוּ נִכְנְסִים לְרֵאוֹת אֶת הַמִּלְךְ
 אֶלָּא בְשַׁעוֹת יְדוּעוֹת, וּבְיָמִים
 יְדוּעִים, כְּמוֹ שְׁמַצְאָנוּ בְּאַהֲרֹן
 שֶׁהָיָה עֲלִיּוֹן מִכָּלם, שְׁנֵאמַר בּוֹ
 וְאֵל יִבָּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ,
 אֶלָּא בְזֹאת יִבָּא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ,
 כָּל שַׁפְּן אַחֲרֵים, וְאַתָּה בְּכָל שַׁעֲ
 וְשַׁעֲה וּבְכָל יוֹם שֶׁהֵיית רוֹצֵה,
 הֵיית נִכְנֵס לְרֵאוֹת אֶת הַמִּלְךְ.

וְרָא עוּד, אֶלָּא כָּל הַנְּבִיאִים הִיוּ
 רוֹאִים אֶת נְבוּאָתָם בְּאִיבְרֵי
 הַמִּלְךְ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּאִיבְר
 יְדוּע וְלֹא יוֹתֵר. מַהֵם בְּרֵאשׁ
 הַמִּלְךְ, מַהֵם בְּנִימִים שֶׁל הֵרֵאשׁ,
 שֶׁהֵם כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת שְׂאִין לָהֶם
 חֲשֻׁבוֹן, מַהֵם בְּעֵינִים, מַהֵם
 בְּאַזְנוֹים, מַהֵם בְּפִגְמוֹים, מַהֵם
 בְּחוּטָם, מַהֵם בְּפִה, מַהֵם בְּצוּאָר,
 מַהֵם בְּיַדִּים, מַהֵם בְּקוּמָה שֶׁהוּוּ
 הַגּוּף, מַהֵם בְּשׁוּקִים, מַהֵם בְּאוֹת
 בְּרִית, מַהֵם בְּלְבוּשֵׁי הַמִּלְךְ,
 שְׁלֹא הֵיתָה לָהֶם רְשׁוֹת לְהַסְתַּכֵּל
 יוֹתֵר.

אַבְרָ מִשָּׁה, בְּכָל אִיבְר וּבְכָל
 מְקוֹם הָיָה מְשִׁיג נְבוּאָתוֹ, וּבְכָל
 אִיבְר וְאִיבְר הִיא הֵיתָה יוֹרְדַת
 אֵלָיו, מַה שְׁלֹא הָיָה כִּף לְשַׁאָר
 כָּל הַנְּבִיאִים, שְׁכָל אֶחָד עוֹלָה
 לְאִיבְר שְׁלוֹ, וְנִשְׁמַתוּ הֵיתָה
 אַצִּילוֹת מֵאוֹתוֹ הָאִיבְר, וְאוֹתוֹ
 הָאִיבְר הָיָה לוֹ אַבּוּי.

וּבֵת הַמִּלְךְ הִיא הֵיכְלָל שֶׁל כָּל
 אִיבְר וְאִיבְר, הַמְצוּה שֶׁל כָּל
 אִיבְר וְאִיבְר, אַדְנִי הוּוּ
 כְּחַשְׁבֵּין הִיכְלָל, וּמִשׁוּם זֶה
 נֵאמַר אַדְנִי שְׁפַתִי תִפְתַּח,
 יְהוּ"ה הוּוּ בְּכָל אִיבְר וְאִיבְר,
 אַדְנִי הִיכְלָל, יְהוּ"ה בְּכָל אִיבְר
 וְאִיבְר, וְהִיא נְבוּאָה שֶׁל כָּל אִיבְר
 וְאִיבְר, הַמְרָאָה שֶׁל כָּל אִיבְר
 וְאִיבְר נִקְרָא, וּלְכָל אִיבְר וְאִיבְר
 יֵשׁ לוֹ סְפִירָה יְדוּעָה, הֵיכְלָל שֶׁל

כלם, שכינה התפתחונה אדנ"י,
וכמה ממנים שומרי שערם הם
להיכל שלא יפנסו שם נביאים
אלא ברשות.

קום רועה הנאמן, קום פתח
ההיכל, שהרי כמה בעלי נבואה
הם דופקים על השערים של
ההיכל, ואומרים אדנ"י שפתי
תפתח, והיא סתומה אליהם, עד
שאתה תבא לשם היא לא
נפתחת. למלך שהיו צריכים
אותו עבדיו והשרים והממנים
ושליטי הארץ להראות עמו, כל
אחד כפי צרכו, וכל אחד כפי
שלטונו, וכל אחד כפי עסקו.
מה עשה המלך? שם את הכל
בידי הגבירה, ואמר, כל מי
שרוצה לבקש בקשתו, יבא
לגבירה שהיא הבית שלי, הבית
של יי, ההיכל שלי. וזהו אל
יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי,
איתי, פי אם בזאת.

באותו זמן פלם דופקים לפתח,
ששם סגרו"ן שסוגר, ושם
פתחו"ן שפותח. מיד יבא רועה
הנאמן ויאמר, אדנ"י שפתי
תפתח, קמ"ץ פתח, זה סוגר
ונה פותח, שפתי שפתיים (שבא)
שערי צדק, עליהם נאמר פתחו
לי שערי צדק.

מבפנים היא סגולת"א, סגול",
הוא בעלה, והיא סגולת"א
עטרה על ראשו, חל"ם, עליו
נאמר אבוא בם אודה יי, אבוא
היא עשר, שהיא נקדת חל"ם,
ובו אודה יי, שהוא כתר על
פלם, זה - זה צרי, והם שני
עמודי אמת. צדיקים יבאו בו,
זה צדיק שהוא אות ברית
בשניהם, הוא חיר"ק פחת צר"י,
והוא שור"ק, הקשר של שניהם,
ומשום זה אורך פי עניתני ותהי
לי לישועה, זו שכינה, שהיא
מצדו של הצדיק, שור"ק אל
בעלה, הקשר שלו.

וכמה ממנן נטורי תרעין אינון להיכלא, דלא
יעלוין תמן נביאיא אלא ברשו.

קום רעיא מהימנא, קום אפתח היכלא, דהא
כמה מארי דנבואה אינון דפקין לתרעין
דהיכלא, ואמריין אדנ"י שפתי תפתח, ואיהי
סתימא לגבייהו, עד דאנת תיתי תמן איהי לא
אתפתחת, למלכא דהו צריכין ליה עבדוי
ואפרכסוי וממנן ושלטני ארעא למחזי עמיה,
כל חד כפום צרכוי, וכל חד כפום שלטנותיה,
וכל חד כפום עסקוי, מה עבד מלכא, שוי
כלא בידא דמטרוניתא, ואמר כל מאן דבעי
למשאל שאלתוי, ייתי למטרוניתא, דאיהי
בית דילי בית יי, היכל דילי, והאי איהו (ירמיה
ט כג) אל יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי,
פי אם בזאת.

בהווא זמנא דפקין פלהו לפתחא, דתמן
סגרו"ן דסגיר, ותמן פתחו"ן דפתח,
מיד ייתי רעיא מהימנא, ויימא אדנ"י שפתי
תפתח, קמ"ץ פתח, דא סגיר ודא פתח, תרין
שפון (נ"א שבא) שערי צדק, עלייהו אתמר (שם)
קח ט) פתחו לי שערי צדק.

מלנאו איהי סגולת"א, סגול"ל איהו בעלה,
ואיהי סגולת"א, עטרה על רישיה,
חל"ם עליה אתמר (שם) אבוא בם אודה יי,
אבוא איהי עשר, דאיהי נקודת חל"ם,
וביה (דף לב ע"ב) אודה יי דאיהו פתר על
פלהו, זה דא צרי, ואינון תרי סמכי קשוט,
צדיקים יבאו בו (תהלים קח כ), דא צדיק דאיהו
אות ברית, בתרוניהו, איהו חיר"ק תחות צר"י,
ואיהו שור"ק, קשורא דתרוניהו, ובגין דא
אורך פי עניתני ותהי לי לישועה (שם כא), דא
שכינתא, דאיהי מסטרא דצדיק שור"ק לגבי
בעלה, קשורא דיליה.

וְאִיהִי חֲרָ"ק תַּחֲוֹת צִרְ"י, תְּרִי סַמְכֵי קָשׁוּט, וְאִיהִי סַגּוּ"ל תַּחֲוֹת תְּרִין דְּרוּעִין, וְאִיהִי חֲל"ם לְעִילָא בְּכַתָּר, וּבְגִין דָּא אַבְן מְאָסוּ הַבּוֹנִים הֵיִתָּה לְרֹאשׁ פְּנָה (שם), פְּלָהוּ אֲמַרִין מֵאֵת יִי' הֵיִתָּה זֹאת הִיא נַפְלָאת בְּעִינֵינוּ (שם), בְּזַמְנָא דְאִיהִי לְרֹאשׁ פְּנָה אֲתַקְרִיאת רִישָׁא, וְעֲלָה אֲתַמַּר (שיר יו) רֹאשֶׁךָ עֲלִיךָ בְּפִרְמֵל.

בְּשַׁעֲרֵיהָ לְמַלְךָ, כְּמָה מְלָאכִים וְכְמָה נְשָׁמוֹת עוֹלִים עֲמָה, שְׁהָם הַנִּימִים שְׁלָה, שְׁתַּלּוּיִים מִמְּנָה כְּמוֹ עֲנָבִים בְּאֶשְׁכּוֹל, וְכְמָה מְלָאכִים וּנְשָׁמוֹת מְאִירִים לְפָנֶיהָ, שְׁנַקְרָאִים עֵינֵי יְהוּ"ה, וְעֲלֵיהֶם נֹאמַר כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ, וְכְמָה מַצּוֹת עוֹלוֹת לְפָנֶיהָ, שְׁנַקְרָאת בְּכֻלָּם מַצּוֹת יְהוּ"ה בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם.

וְכְמָה מְלָאכִים עוֹלִים עֲמָה, שְׁנַקְרָאוּ אֲזַנֵי יְהוּ"ה, שְׁמַמְנִים עַל קוֹלוֹת הַתְּפִלוֹת וְעַל שִׁיחַת בְּנֵי אָדָם, לְשַׁמֵּעַ הַתְּפִלוֹת, וְכְמָה מְלָאכִים עוֹלִים עֲמָה, שְׁנַקְרָאִים פְּנֵי יְהוּ"ה, שְׁנֹאמַר בְּהֶם וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וְגוֹמַר, מְאִירִים בְּכְמָה גְּוִנִים, וְכְמָה מְלָאכִים עוֹלִים עֲמָה שְׁנַקְרָאוּ רוּחוֹת וְאֲשִׁים, שְׁנֹאמַר בְּהֶם עוֹשֶׂה מְלָאכֵי רוּחוֹת מְשַׁרְתֵּי אֵשׁ לַהֵט, שְׁמַמְנִים עַל רִיחַ וְעֶשֶׂן הַקְּרָבָנוֹת, וְהֵם בְּעֲלֵי הַחֹטֵם.

וְכְמָה בְּעֲלֵי קוֹלוֹת וּדְבוּרִים שֶׁל הַפֶּה עוֹלִים עֲמָה, שְׁנֹאמַר בְּהֶם כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבְעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבַר, וְכְמָה בְּעֲלֵי צְוֹאֲרִים עוֹלִים עֲמָה, שְׁשֵׁם קְנָה וְוֶשֶׁט, שְׁמַמְנִים עַל קְרָבָנוֹת וּתְפִלוֹת, שְׁנֹאמַר בְּהֶם אֶת קְרָבָנֵי לַחֲמֵי לְאֲשִׁי, וְאֵלוֹ נַקְרָאוּ אֲשִׁי"ם, וְכְמָה מְלָאכִים עוֹלִים

וְאִיהִי חֲרָ"ק תַּחֲוֹת צִרְ"י, תְּרִי סַמְכֵי קָשׁוּט, וְאִיהִי סַגּוּ"ל תַּחֲוֹת תְּרִין דְּרוּעִין, וְאִיהִי חֲל"ם לְעִילָא בְּכַתָּר, וּבְגִין דָּא אַבְן מְאָסוּ הַבּוֹנִים הֵיִתָּה לְרֹאשׁ פְּנָה (שם), פְּלָהוּ אֲמַרִין מֵאֵת יִי' הֵיִתָּה זֹאת הִיא נַפְלָאת בְּעִינֵינוּ (שם), בְּזַמְנָא דְאִיהִי לְרֹאשׁ פְּנָה אֲתַקְרִיאת רִישָׁא, וְעֲלָה אֲתַמַּר (שיר יו) רֹאשֶׁךָ עֲלִיךָ בְּפִרְמֵל.

בַּד סְלִיקַת לְגַבֵּי מְלָפָא, פְּמָה מְלָאכִין וְכְמָה נְשַׁמְתִין סְלִקִין עֲמָה, דְאֲנוּן נִימִין דִּילָהּ, דְתַלְיִין מֵינָה פְּעַנְבִין בְּאֲתַפְלָא, וְכְמָה מְלָאכִין וּנְשַׁמְתִין נְהַרִין קְדַמְהָא דְאֲתַקְרִיאוּ עֵינֵי יִי', וְעֲלֵיהֶוּ אֲתַמַּר (איוב לד כא) כִּי עֵינָיו עַל דְּרָכֵי אִישׁ, וְכְמָה פְּקוּדִין סְלִקִין קְדַמְהָא, דְאֲתַקְרִיאת בְּכֻלְהוּ מַצּוֹת יִי' בְּרָה מְאִירַת עֵינָיִם (תהלים יט ט).

וְכְמָה מְלָאכִין סְלִקִין עֲמָה, דְאֲתַקְרִיאוּ אֲזַנֵי יִי', דְמַמְנָן עַל קָלִין דְצִלוֹתִין, וְעַל שִׁיחַת בְּנֵי הָאָדָם, לְמַשְׁמַע צִלוֹתִין, וְכְמָה מְלָאכִין סְלִקִין עֲמָה דְאֲתַקְרִיאוּ פְּנֵי יִי', דְאֲתַמַּר בְּהוּן (יחזקאל א ו) וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם וְגוֹמַר, נְהַרִין בְּכְמָה גְּוִנִין, וְכְמָה מְלָאכִין סְלִקִין עֲמָה דְאֲתַקְרִיאוּ רוּחִין וְאֲשִׁין, דְאֲתַמַּר בְּהוּן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלָאכֵי רוּחוֹת מְשַׁרְתֵּי אֵשׁ לַהֵט, דְמַמְנָן עַל רִיחָא וְתַנְנָא דְקְרָבָנִין, וְאִינוּן מְאִירֵי דְחוּטְמָא.

וְכְמָה מְאִירֵי דְקָלִין וּדְבוּרִין דְפוּמָא סְלִקִין עֲמָה, דְאֲתַמַּר בְּהוּן (קהלת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבְעַל כְּנָפִים יִגִּיד דְּבַר, וְכְמָה מְאִירֵי דְצוּאֲרֵי סְלִקִין עֲמָה, דְתַמְנָן קְנָה וְוֶשֶׁט, דְמַמְנָן עַל קְרָבָנִין וְצִלוֹתִין, דְאֲתַמַּר בְּהוּן (במדבר כח ב) אֶת קְרָבָנֵי לַחֲמֵי לְאֲשִׁי, וְאֵלִין

אֲתַקְרִיאוּ אֲשִׁי"ם, וְכְמָה מְלָאכִין סְלִקִין עֲמָה דְאֲתַקְרִיאוּ מְאִירֵי דִידִין,

דַּאתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א ח) וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
 פְּנֵיהֶם, וְכַמָּה מְאִירֵי דְגוּפָא סְלֶקִין עִמָּה
 דַּאתְמַר בְּהוֹן (דניאל יו) וַגּוֹיָתוֹ כְּתַרְשִׁישׁ, וְכַמָּה
 מְאִירֵי דְבְרִית סְלֶקִין עִמָּה דַּאתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל
 א כח) כְּמִרְאֵה הַקֶּשֶׁת, וְאֲנוּן מְאִירֵי דְאוֹתוֹת,
 וְכַמָּה מְאִירֵי דְרַגְלִין סְלֶקִין עִמָּה דַּאתְמַר
 בְּהוֹן (שם) וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל.

וְכַד אִיהוּ בְּהִיכְלָהָא, כְּלָהוּ נְבִיאֵיא סְלֶקִין
 תַּמָּן, וְדַפְקִין לְתַרְעָא וְאֲמַרִין אֲדַנִּי
 שְׁפַתֵי תַפְתַּח (תהלים נא יז), תִּלַּת קַדְמָאִין דְּצִלוֹתָא
 אִינוּן מְסֻדְרִין שְׁאֵלְתִין עַל נַפְשָׁא, לְאַעְלָא בְּהוֹן
 קְדָם עֶלְת הַעֲלוֹת, דְּתַמָּן חֵי נַפְשָׁא, אֲמַצְעִיּוֹת
 מְמַנָּן עַל שְׁאֵלְתִין לְמַשְׁאֵל בְּעוֹתְהוֹן עַל צְרַכֵי
 גּוּפָא, תִּלַּת בְּתַרְאִין מְקַבְּלִין תִּיּוּבְתָא דְכָל
 שְׁאֵלְתִין מִן מַלְכָּא.

וְלַעֲיָרָא מְפֻלְהוּ יָד פּוֹתְבַת, וְלִתְתָא מְפֻלְהוּ יָד
 חוֹתְמַת, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב לו
 ו) וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, יָד פּוֹתְבַת אוֹרֵייתָא
 דְּבְכְתָב דְּאִיהִי לִימִינָא, יָד חוֹתְמַת אוֹרֵייתָא
 דְּבַעַל פֶּה דְּאִיהִי לְשִׁמְאֵלָא, אוֹרֵייתָא דְּבְכְתָב
 דְּאִיהִי לִימִינָא עֲלִיהִ אַתְמַר (שמות יד ח) וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, וְדָא עַמּוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאִיהוּ אוֹרֵייתָא דְּאֲתִיִּיב
 מִימִינָא דְּתַמָּן חֲכָמָה.

אוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה דְּתַמָּן שְׁכִינְתָא תַתְּאָה, פֶּה
 אַתְקַרִיאת מְסֻטָּרָא דְּצַדִּיק, דְּהִכֵּי
 סְלִיק פִּיָּה לְחוּשְׁבַּן מִלִּ"ה, דְּאִיהוּ כָּל פֶּה,
 וּבְגִין דָּא (איוב לו ז) וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְאִיהִי
 לְשִׁמְאֵלָא, דְּתַמָּן אִיהִי אִימָא עֲלָאָה, דַּאתְמַר
 בְּהַ חֲתַמְנוּ לְחַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׁמָה אַתְקַרִי
 סֵפֶר חַיִּים. (דף לג ע"א) כְּמָה דְּאֲמַרִינָן וּבְסֵפֶר
 חַיִּים וְגוֹמֵר, הָא אַתְפַּתַּח הִיכְלָא, הָא קָא
 אַתְיִין נְבִיאֵיא מְאִירֵי דְרַגְלִין דְּקָא דְּפֶקִין

עִמָּה, שְׁנַקְרָאִים בְּעֵלֵי יָדִים,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וַיְדִי אָדָם מִתַּחַת
 כְּנִפְיָהֶם, וְכַמָּה בְּעֵלֵי גּוֹף עוֹלִים
 עִמָּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וַגּוֹיָתוֹ
 כְּתַרְשִׁישׁ, וְכַמָּה בְּעֵלֵי בְרִית
 עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם
 כְּמִרְאֵה הַקֶּשֶׁת, וְהֶם בְּעֵלֵי
 אוֹתוֹת, וְכַמָּה בְּעֵלֵי רַגְלִים
 עוֹלִים עִמָּה, שְׁנַאֲמַר בְּהֶם
 וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל.

וְכַשְׁהוּא בְּהִיכְלָהָא, כָּל הַנְּבִיאִים
 עוֹלִים שָׁם, וְדוֹפְקִים בְּשַׁעַר,
 וְאוֹמְרִים אֲדַנִּי שְׁפַתֵי תַפְתַּח.
 שְׁלֶשֶׁת הָרְאשׁוֹנִים שֶׁל הַתַּפְלָה
 הֵם מְסֻדְרִים בְּקִשׁוֹת עַל הַנַּפֶּשׁ,
 לְהַפְנִס בְּהֶם לְפָנֵי עֶלְת הַעֲלוֹת,
 שְׁשֵׁם חֵי הַנַּפֶּשׁ. הַאֲמַצְעִיּוֹת
 מְמַנּוֹת עַל שְׁאֵלוֹת לְבַקֵּשׁ
 בְּקִשׁוֹתֵיהֶם עַל צְרַכֵי הַגּוּף.
 שְׁלֶשֶׁת הָאֲחֵרוֹנוֹת מְקַבְּלִים
 תְּשׁוּבָה שֶׁל כָּל הַשְּׁאֵלוֹת מִן
 הַמֶּלֶךְ.

וּמַעַל כְּלָם יָד פּוֹתְבַת, וּמִתַּחַת
 כְּלָם יָד חוֹתְמַת. זֶהוּ שְׁפַתּוֹב
 וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, יָד פּוֹתְבַת
 תּוֹרָה שְׁבְכְתָב שְׁהִיא לִימִין, יָד
 חוֹתְמַת תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה שְׁהִיא
 לְשִׁמְאֵל. תּוֹרָה שְׁבְכְתָב הִיא
 לְיָמִין, עֲלִיו נְאֻמַר וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
 יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, וְזֶה הַעַמּוּד
 הַאֲמַצְעִי, שֶׁהוּא תּוֹרָה שְׁנַתְּנָה
 מִימִין, שְׁשֵׁם חֲכָמָה.

תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁשֵׁם שְׁכִינָה
 תַחְתּוֹנָה, נִקְרָאת פֶּה מְצַד
 הַצַּדִּיק, שְׁכַף עוֹלָה פִּיָּה לְחֻשְׁבוֹן
 מִלִּ"ה, שֶׁהוּא כָּל פֶּה, וּמִשׁוּם
 זֶה וּבִיד כָּל אָדָם יַחְתּוּם, וְהִיא
 לְשִׁמְאֵל, שְׁשֵׁם הִיא הָאֵם
 הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁנַאֲמַר בְּהַ חֲתַמְנוּ
 לְחַיִּים, וְצַדִּיק עַל שְׁמָה נִקְרָא
 סֵפֶר חַיִּים, כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנוּ וּבְסֵפֶר
 חַיִּים וְגוֹמֵר. הָרִי נִפְתַּח הִיכְלָא,
 וְהָרִי בָּאִים הַנְּבִיאִים בְּעֵלֵי
 הַרְגְלִים שְׁדוֹפְקִים בְּשַׁעַר,

ואומרים לאותו שסוגר ההיכל, סגרו"ן, ונקרא אדנ"י, שמו כשם רבו, אומרים לו, אדנ"י שפתי תפתח, פתח שערי ההיכל. באותו זמן נכנסים שומרי השער למלך, ואומרים לו, רבון העולמים, הרי בעלי הרגלים דופקים בשער, שהם שלוחי מצוה, שעומדים בעמידה של תפלה לפניך.

באותו זמן נותן להם רשות להכנס, הגבירה שהיא מצות המלך, האפטרופוס של כל המצוות, מלמדת זכות לפני המלך בשבילים, ותאמר לו: רבון העולם, הרי אלו שעומדים לפניך בתפלות, צריך לתת להם את בקשותיהם. באותו זמן יוצא קול אל בעלי הרגלים, ואומר: בן אדם, עמד על רגליך ואדבר אתך, דבר עמי מה שאלתך באמצעות של התפלות, וינתן לך באחרונות. הגבירה מקבלת את בקשותיו, וצריך לשוב שלש פסיעות לאחור, שלא יחזיר כתפיו אל המלך. אלו יוצאים, וסגרו"ן סוגר את השער אחריהם.

והרי בעלי האותות דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח. תפתח זה פתחו"ן, ואלו הם בעלי שמונה עשרה ברכות של התפלה, מצד של ח"י העולמים שמיוחדים את הקדוש ברוך הוא ושכינתו שם, שהצדיק הוא תשיעי ממעלה למטה וממטה למעלה, תשע נקודות, תשעה טעמים, ועליהם נאמר ויתן אותם אלהיים ברקיע השמים, וזה צדיק שבו כל הנקודות. להאיר על הארץ, זו שכינה, שהיא כלולה מכל האותיות.

מִדְּ בַעֲלֵי הַשְּׂאֵלוֹת דּוֹפְקִים בַּשַּׁעַר, כַּמָּה שׁוֹמְרֵי הַשַּׁעַר נִכְנְסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַיֹּאמְרוּ: רַבּוֹן

לְתַרְעָא, וְאֶמְרִין לְהֵהוּא דְסָגִיר הֵיכְלָא, סַגְרוּ"ן וְאֶתְקַרֵי אֲדַנִּי שְׁמִיָּה כְּשֵׁם רַבִּיָּה, אֶמְרִין לִיָּה אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תִפְתָּח, אִפְתַּח תְּרַעִין דְּהֵיכְלָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא עָאֲלִין נְטוּרֵי תְרַעָא לְמַלְכָּא, וְאֶמְרֵי לִיָּה, רַבּוֹן עָלְמִין הָא מְאִרֵי דְרַגְלִין קָא דְפָקִין לְתַרְעָא, דְּאִינוּן שְׁלוּחֵי מְצוּהָ, דְקִיִּמִין בַּעֲמִידָה דְעָלוּתָא קַדְמָךְ.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא יָהֵב לֹון רְשׁוֹ לְאַעְלָא, מְטְרוּנִיתָא דְאִיְהִי מְצוּהָ דְמַלְכָּא אֶפּוּטְרוּפוּסָא דְכָל פְּקוּדִין, אֹוּלִיפֶת זְכוּ קַדָּם מַלְכָּא בְּגִינֵיָּהוּ, וַיִּמָּא לִיָּה רַבּוֹן עָלְמָא, הָא אֲלִין דְקִיִּמִין קַדְמָךְ בַּעֲלוּתִין, צְרִיךְ לְמִיָּהֵב לֹון שְׂאֲלֵתִין דְלֵהוֹן, בְּהֵהוּא זְמַנָּא קָלָא נְפִיק לְגַבֵי מְאִרֵי דְרַגְלִין, וְאָמַר (יִחְזַקְאֵל ב א) בֶּן אָדָם עֲמוּד עַל רַגְלִיךָ וְאָדְבַר אֶתְךָ, מְלִיל עַמִּי מַה שְׂאֲלֵתְךָ בְּאִמְצָעִיּוֹת דְעָלוּתִין, וַיִּנְתֵּן לָךְ בְּבִתְרָאִין, מְטְרוּנִיתָא קַבְלַת שְׂאֲלֵתוֹ, וְצְרִיךְ לְמִיָּהֵב תְּלַת פְּסִיעָאן לְאַחֲרָא, דְלֹא יִתְחַזֵּר כַּתְּפוּי לְגַבֵי מַלְכָּא, אֲלִין נְפָקִין וְסַגְרוּ"ן סָגַר תְּרַעָא אַבְתְּרֵיָּהוּ.

הָא מְאִרֵי דְאוּתוֹת קָא דְפָקִין לְפִתְחָא, וְאֶמְרִין אֲדַנִּי שְׁפִתֵי תִפְתָּח, תִּפְתָּח דָּא פִתְחוּ"ן, וְאֲלִין אִינוּן מְאִרֵי דְח"י בְּרַכָּאן דְעָלוּתָא, מְסֻטְרָא דְח"י עָלְמִין, דְמִיַּחְדִּין לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׁכִינְתָּיהָ תַמָּן, דְצְדִיק תְּשִׁיעָאָה אִיהוּ מְעִילָא לְתַתָּא וּמִתְתָּא לְעִילָא, תִשַּׁע נְקוּדִין תִשַּׁע טְעָמִי, וְעִלְיָהוּ אֶתְמַר (בְּרַאשִׁית א יז) וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִיִּם בְּרַקִיעַ הַשָּׁמַיִם, וְדָא צְדִיק דְבִיָּה כָּל נְקוּדִין, לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ דָּא שְׁכִינְתָּא, דְאִיְהִי כְלִילָא מְכָל אֲתוּוּן.

מִדְּ מְאִרֵי שְׂאֲלֵתִין דְפָקִין לְתַרְעָא, כַּמָּה נְטוּרֵי תְרַעָא עָאֲלִין קַדָּם מַלְכָּא, וַיִּמְרוּן

העולם, הרי בעלי הצדיקים, בעלי התפלות שמברכים אותך בשמונה עשרה ברכות, רוצים להכנס לפניך. מיד מצוה לפתח להם ולתת את שאלותיו, ואלו הם בעלי האותות, מצד של אלו שנאמר בהם והיו לאתת ולמועדים ולימים ולשנים, ואלו הם שמשתחוים על ברפיהם בח"י עולמות, בשמונה עשרה ברכות אל השכינה.

א"ו יוצאים, הרי בעלי הקומה דופקים בפתח, שהם כורעים ומשתחוים למלך בתפלות, כמו שאמרו, כל הכורע כורע בכרוף, וכל הזוקף זוקף בשם. כורע אל אדנ"י בצדיק, שנאמר בו והמלך שלמה ברוף, וזוקף אל יהו"ה, לחבר אותם שניהם כמו זה: יאהדונה"י.

ועל פלם מלמדת השכינה זכות. והם, כשמעלים את נשמתם למעלה, כמה חיות מקבלות אותם על כנפיהם, ומעלים אותם עד לשער היכל המלך. מיד שאלה דופקים בפתח מלמדים זכות לפני המלך בשבילם, ומצוה המלך לפתח להם, ואלו הם שמדברים לפני המלך בחשאי, ושואלים ממנו את בקשותיהם בחשאי, יחידים לפני המלך, והמלך נותן להם את שאלותיהם.

מיד הרי הגבירה אוהבת בהם ומלמדת זכות בשבילם לפני שיצאו מן ההיכל, ואומרת: רבון העולמים, אלה הם שהיו, מכסים אותי בעטוף של מצוה של ציצית, בחמשה קשרים ושלש עשרה חליות לכל צד, ובשלשים ושנים ענפי מצוה. מיד מצוה הקדוש ברוף הוא למלאכי המרכבה של מעלה

רבון עלמא, הא מארי צדיקא מארי דצלותין דמברכין לך ב"ח"י ברכאן, בעון לאעלא קמך, מיד מני למפתח לון, ולמהב שאלתוי, ואלין אינון מארי דאותות, מסטרא דאלין דאתמר בהון (שם יד) והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים, ואלין אינון דסגדין ב"ח"י עלמין, ב"ח"י ברכאן לגבי שכינתא.

אלין נפקין הא מארי דקומה דפקין לפתחא, דאינון פרעין וסגדין למלכא בצלותין, כמה דאמרו כל הכורע כורע בכרוף, וכל הזוקף זוקף בשם, כורע לגבי אדנ"י בצדיק, דאתמר ביה (מלכים א ב מה) והמלך שלמה ברוף, וזוקף לגבי יהו"ה, לחברא לון תרווייהו כגוונא דא יאהדונה"י.

ועל כלהו אוליפת שכינתא זכו, ואינון בד סלקין לעילא נשמתהון, כמה חיוון מקבלין לון על גדפייהו, וסלקין לון עד תרעא דהיכלא דמלכא, מיד דאלין דפקין לפתחא, אולפין זכו קדם מלכא בגינייהו, ומני מלכא למפתח לון, ואלין אינון דממללין קדם מלכא בחשאי, ושאלין מניה בעותהון בחשאי, יחידים קדם מלכא, ומלכא יהיב לון שאלתין דלהון.

מיד הא מטרוניתא אחידת בהון, ואוליפת זכו בגינייהו קדם דיפקון מן היכלא, ואמרת רבון עלמין, אלין אינון דהוו, מכסין לי בעטופא דמצוה דציצית, בחמש קשרין ותלת עשר חולין לכל סטר, ובתלתין ותריין ענפי מצוה, מיד מני קודשא בריך הוא למלאכין דמרפכתא דלעילא, לנטלא לון בגדפייהו, ולפרחא בהון מאתר לאתר, ולכסאה עליהון מפל מזיקין ומלאכי חבלה.

לטל אותם בכנפיהם, ולפרח עמם ממקום למקום, ולכסות עליהם מפל המזיקים ומלאכי החבלה.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים דופקים בשער. מיד נכנסים שומרי השערים, ואומרים: רבון העולם, הרי בעלי הידים שקושרים תפלה של יד על זרועם השמאלית בתפלה, ותפלין על הראש, נכנסים, ואלו הם שנותנים דורון לך בימין, שהיא צדקה, צ' תשעים אמינים, ד' ארבע קדשות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חמשי תורה. ומיד מצוה אותם לפתח להם. באותו זמן וידי אדם יוצאים, שהן גדלה וגבורה ומקבלים את הדורון שלהם. זהו שכתוב וידי אדם מתחת כנפיהם. מה זה אדם? אותו שנאמר בו פתפאת אדם, ומהם מקבלים הדורון ונותנים למלך. ואם הדורון אינו פראוי, נמסר לכלב, ודוחים את בקשתו החוצה, שיש שלא פותחים להם שערים, ונאמר בהם בחוץ תעמד, ומדבר המלך עמם מבחוץ, ונותן להם שאלותיהם מבחוץ, והולכים להם.

שלא כלם נכנסים לבית המלך, אלא אלו בעלי הבית, שנאמר בהם ילדים אשר אין בהם כל מום, לא בתפלתם ולא בנשמתם, וטובי מראה בכל מעשיהם, ומשפלים בכל חכמה, ונאים למראה, ועליהם נאמר הראיני את מראיך השמיעני את קולך פי קולך ערב ומראיך נאווה, וידעי דעת ומביני מדע, שיודעים בחכמה ובתבונה ודעת, שאין דורשים במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם

הא אליו נפקין, והא אחרנין דפקין לתרעא, מיד עאלין נטורי תרעין, ואמרין רבון עלמא, הא מארי ידין דקשרין תפלה של יד על דרועייהו שמאלא בצלותא, ותפלין על רישא, קא עאלין, ואלין אינון דיהבין דורונא לך בימינא, דאיהי צדקה, צ' תשעים אמינים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה חומשי אורייתא, ומיד מני לון, למפתח לון, בהווא (דף לג ע"ב) זמנא וידי אדם נפקין, דאינון גדולה גבורה, ומקבלין דורונא דלהון, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, מאי אדם, ההוא דאתמר ביה (ישעיה מד יג) פתפאת אדם, ומקבלין מנייהו דורונא ויהבין ליה למלפא, ואם דורונא לאו איהו כדקא יאות, לכלפא אתמסר, ודחיין לון לבר, דאית דלא פתחין לון תרעין, ואתמר בהון (דברים כד יא) בחוץ תעמד, וממלל מלפא בהון מלבר, ויהיב לון שאלתוי מלבר, ואזלין לון.

דלאו פלהו עאלין לבי מלפא, אלא אליו מארי דביתא, דאתמר בהון (דניאל א ד) ילדים אשר אין בהם כל מום, לא בצלותהון, ולא בנשמתהון, וטובי מראה בכל עובדיהון, ומשפלים בכל חכמה, ושפירן למחזי, דעלייהו אתמר (שיר ב יד) הראיני את מראיך השמיעני את קולך, פי קולך ערב ומראיך נאווה, ויודעי דעת ומביני מדע (דניאל א ד) דידעין בחכמה ובתבונה ודעת, דאין דורשין במעשה בראשית, אלא אם הוא חכם בחכמה ומבין בבונה ויודע בדעת, ואשר פח בהם, דא שכינתא עלאה, דאיהי כ"ח אתוון דעובדא דבראשית, לעמוד בכלהו בעמידה בחכמה ומבין בבונה ויודע בדעת, ואשר פח בהם, זו שכינה

מעשה בראשית לעמד בכלם
בעמידה בתפלה, אלו יפנסו
להיכל המלך, שהם צדיקים
גמורים.

לבינוניים נותן להם את
בקשותיהם מבחוץ, ולא נכנסים
פנימה. הרשעים נדחים משם,
ולא נותן להם את בקשותיהם,
אלא עליהם נאמר, מי בקש זאת
מידכם רמס חצרי, ואלו הם
הרשעים שהיו מבזים את המלך
בתפלתם, שפניחים לשמע את
התפלה ומפסיקים אותה על
שיחה בטלה.

אלו יוצאים, והרי אחרים
נכנסים, אותם בעלי צנאר שהיו
מברכים את הקדוש ברוך הוא
על מאכלים ומשקים של
הקרבנות, שאומרים בכל יום צו
את בני ישראל, ואמרת אליהם
את קרבני לחמי ריח
ניחוחי, שהיו מקריבים לקדוש
ברוך הוא ולשכינתו בכמה
קרבנות של תפלות. ואלו הם
שנהנים בענג שבת ומברכים את
הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך
הוא נותן להם שאלותיהם,
ולאחרים שהיו אוכלים בלי
תפלה, נדחים משם, ונותנים
אותם בידי כמה מלאכי חבלה
שהם מזיקים.

הרי אלו יוצאים, והרי בעלי
קולות ודבורים בזמירות
ותשבחות והודאות של תפלה
דופקים, ובעלי הקולות
שקוראים לקדוש ברוך הוא
בקריאת שמע, שמע ישראל
פעמים ביום, ערב ובקר.

בין כך הנה בעלי הרגלים
דופקים בפתח, בעלי העמידה
של תפלה, שנאמר בהם ואשר
פח בהם לעמד בהיכל המלך.
המלך סתם זה הקדוש ברוך
הוא, היכל המלך זה אדנ"י, שנאמר בו אדנ"י שפתי תפתח,

דצלותא, אלין עלון להיכלא דמלכא, דאינון
צדיקים גמורים.

בינוניים יהיב לון שאלתין דלהון מלבר, ולא
עאלין לגאון, רשיעייא אדחייך
מתמן, ולא יהיב לון שאלתין דלהון, אלא
עלייהו אתמר (ישעיה א יב) מי בקש זאת מידכם
רמס חצרי, ואלין אינון רשיעייא, דהוּו מבזין
למלכא בצלותהון, דמנחן למשמע צלותא,
ופסקין לה על שיחה בטלה.

אלין נפקין, הא אחרנין עאלין, אינון מארי
דצנאר, דהוּו מברכין לקודשא בריך
הוא על מאכלין ומשתין דקרבנין, דאמרין
בכל יומא צו את בני ישראל, ואמרת אליהם
את קרבני לחמי לאשי ריח ניחוחי (במדבר כח
א). דהוּו מקרבין לקודשא בריך הוא
ושכינתיה, בכמה קרבנין דצלותין, ואלין
אינון דמהניין בענג שבת, ומברכין לקודשא
ברוך הוא, קודשא בריך הוא, יהיב לון
שאלתין דלהון, ולאחרנין דהוּו אכלין בלא
צלותא אדחייך מתמן, ויהבין לון בידא
דכמה מלאכי חבלה דאינון מזיקין.

הא אלין נפקין, הא מארי דקלין ודבורין
בזמירות ותושבחות והודאות דצלותא
דפקין, ומארי דקלין דקראן לקודשא בריך
הוא בקריאת שמע, שמע ישראל תרין זמנין
ערב ובקר.

אדהכי הא מארי דרגלין קא דפקין לפתחא,
מארי דעמידה דצלותא, דאתמר
בהון (דניאל א ד) ואשר פח בהם לעמוד בהיכל
המלך, המלך סתם דא קודשא בריך הוא,
היכל המלך דא אדנ"י, דאתמר ביה (תהלים נא
י) אדנ"י שפתי תפתח, אדנ"י סליק לחושבן
הוא, היכל המלך זה אדנ"י, שנאמר בו אדנ"י שפתי תפתח,

ויהו"ה בהיכל קדשו הס מפניו
כל הארץ.

אשרי הוא מי שזוכה להפגס
להיכלו של הקדוש ברוך הוא
לראות את המלך והגבירה,
אשרי הפה ששורה בו תפלה
שהיא אדנ"י, שאומרים לה
אדנ"י שפתי תפתח, ואשרי
השפתים שהם שערי ההיכל,
כמו שאלה שנאמר בהם פתחו
לי שערי צדק, שכשפיו פותח
בתפלה עם השכינה, ויהו"ה
יענה מיד, זהו שכתוב אז תקרא
ויהו"ה יענה. א"ז תמניא אתוון יהו"ה
אותיות יהו"ה אה"ה, ויהו"ה
יענה, הוא ובית דינו, וזה יהו"ה
אדנ"י יאהדונה"י כנגד שמונה
אותיות, אלו הם האותיות של
חשמ"ל, שהם חיות האש, פעם
חשות ופעם ממללות, בתפלת
מישב ממללות, בתפלת מעמד
חשות.

ובא וראה, אם אדם מעלה
במחשבתו בתפלתו לשכינה, או
בכל מצוה ומצוה שעושה, מיד
כשדופק לפתח היכל המלך,
נביא או חוזה או חכם או צדיק
או חסיד, מיד כשקורא לשער,
אם שכינה עולה שם, יהו"ה
יענה מיד, ולא ממתין לעבד או
ממנה שיפתח לו, אלא הוא
ממש פותח לו, מחביבות
והאהבה שיש לו אליה, כמו
חתן אל הכלה, ואם שכינה לא
עולה באותה תפלה או מצוה,
לא מחשיב אותו הקדוש ברוך
הוא לפתח לו את היכלו, ואפלו
על ידי שליח, ואינו כדאי להפגס
להיכל המלך, ועליו נאמר בחוץ
תעמד, ומבחוץ נותנים לו את
בקשתו על ידי שליח או ממנה,
ואם לא עולה תפלתו פראוי,
דוחים אותו החוצה, וסוגרים
את השערים בפניו, ועליו נאמר

היכל, ואתמר (חבוקק א ט) ויני בהיכל קדשו הס
מפניו כל הארץ.

זבאה איהו מאן דזכי לאעלאה להיכליה
דקודשא בריך הוא, למחזי למלכא
ומטרוניתא, זבאה פומא, דשריא ביה צלותא
דאיהי אדנ"י, דאמרין לה אדנ"י שפתי תפתח,
וזכאין שפוון דאינון תרעין דהיכלא, פגוונא
דאלין דאתמר בהון (שם קיח ט) פתחו לי שערי
צדק, דכד פומיה פתח בצלותא בשכינתא,
ויני יענה מיד, הדא הוא דכתיב (ישעיה נח ט) אז
תקרא ויני יענה, א"ז תמניא אתוון יהו"ה
אה"ה, ויני יענה הוא ובית דינו, ודא יהו"ה
אדנ"י יאהדונה"י, לקבל תמניא אתוון, אלין
אינון חיוון דחשמ"ל, דאינון חיוון דאשא,
פעם חשות ופעם ממללות, בצלותא מיושב
ממללות, בצלותא דמעומד חשות.

ותא חזי, אם בר נש סליק במחשבתיה
בצלותא דיליה לשכינתא, או בכל
פקודא ופקודא דעביד, מיד דדפיק לפתחא
דהיכלא דמלכא, נביא או חוזה או חכם או
צדיק או חסיד, מיד דקרא לה לתרעא, אם
שכינתא סליקת תמן, יי יענה מיד, ולא אמתיך
לעבד או ממנא דאפתח ליה, אלא איהו ממש
אפתח ליה, מחביבו ורחימו דאית ליה לגבה
כחתן לגבי כלה, ואם שכינתא לא סליקת
בהווא צלותא או פקודא, לא חשיב ליה
קודשא בריך הוא למפתח ליה היכליה,
ואפילו על ידי שלוחא. (דף טז ע"א) ולא איהו
כדאי למיעאל להיכלא דמלכא, ועליה
אתמר (דברים כד יא) בחוץ תעמד, ומלכר יהבין
ליה בעותיה, על ידי שלוחא או ממנא, ואי
לא סליק צלותיה פדקא גאות, דחייך ליה לבר,
וסגרין תרעין באנפוי, ועליה אתמר (משלי א

(כח) אָז יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצָאנִי.

אָז יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה יִשְׁחַרְנֵנִי וְלֹא יִמְצָאנִי.

וְכִךְ כְּשִׁקְרָאִים יִשְׂרָאֵל כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמַע אוֹ בְתַפְלָה אוֹ בְּכָל מְצוּה - אִם שְׂכִינָה אֵינָה שָׁם, לֹא יוֹרֵד לְשָׁם. זֶהוּ שְׂכַתוֹב בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלִיךָ וְיִבְרַכְתִּיךָ, וְתִרְגַּם אוֹיְנְקְלוֹס, בְּכָל מְקוֹם שְׂאֲשֵׁרָה אֶת שְׂכִינְתִי שָׁם וְגוֹמֵר. שְׂכַשְׂאֲדָם מַעֲלָה אֶת הַשְׂכִּינָה בַּמְצוּוֹת שְׁלוֹ לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד עָלָיו בְּשִׁבְלָה, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר הַנְּבִיא אֵל יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר, כִּי אִם בְּזֹאת, וְהֵרִי פִּרְשׁוּהוּ.

וְכִךְ כְּשִׁאֲדָם מַעֲלָה אֶת הַשְׂכִּינָה בְתַפְלָתוֹ לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד כִּנְגַד תַּפְלָתוֹ, וְשְׂכִינְתוֹ מְקַדֵּמָה לְפִתְחָ לּוֹ. זֶהוּ שְׂכַתוֹב וַיְהִי הוּא טָרַם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבָּקָה יוֹצֵאת, וְזֶהוּ הַסּוּד שְׂבָאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמְשֻׁנָּה, אִם שְׂגוּרָה תַּפְלָתִי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְקַבֵּל, וְאִם לֹא, יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְטוֹרֵף, וְטוֹרְפִים לוֹ תַּפְלָתוֹ בְּפִנּוּי, וּמִשּׁוֹם זֶה, וַיְהִי הוּא טָרַם כְּלָה לְדַבֵּר, וַיִּלְדַּבֵּר בְּתַפְלָתוֹ בְּשֵׁם יְהוָה, מִיַּד שְׂכִינָה יוֹצֵאת אֵלָיו, וּבְשִׁבְלֵוֹ יוֹרֵדֶת שְׂכִינָה לְרַגְלוֹ. זֶהוּ שְׂכַתוֹב צִדְקָ לְפִנּוּי יְהִלֵּךְ וַיִּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו.

וּבְשִׁשְׁבִּינָה עוֹמְדָת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל הֵם הַרְגָלִים שְׁעוֹמְדָת עֲלֵיהֶן בְּגִלוֹת, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁבַּח אוֹתָהּ בְּהֶזֶן, מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים וְגוֹמֵר. וְעוֹד מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ, כְּשִׁישְׂרָאֵל הָיוּ מְקַיְמִים שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה. וְעוֹד מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים,

בְּזַמְנָא דְעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינַי, דְעַלְיָהּוּ אֶתְמַר (זכריה יד ד) וְעַמְדוֹ

וְהָכִי כִּד קְרָאן יִשְׂרָאֵל כָּל חַד וְחַד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּקִרְיַת שְׁמַע אוֹ בְּצִלוֹתָא אוֹ בְּכָל פְּקוּדָא, אִם שְׂכִינְתָא לֹא אֵיחִי תַמְן לֹא נַחִית תַּמְן, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (שמות כ כד) בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר אֶת שְׁמִי אָבָא אֱלִיךָ וְיִבְרַכְתִּיךָ, וְתִרְגַּם אֲנְקְלוֹס בְּכָל אֶתְר דְּאֲשֵׁרִי שְׂכִינְתִי תַמְן וְגוֹמֵר, דְּכַד בַּר נִשׁ סָלִיק שְׂכִינְתָא בְּפְקוּדִין דִּילֵיהּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נַחִית עֲלֵיהּ בְּגִינָה, וּבְגִין דָּא אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה ט כב), אֵל יִתְהַלֵּל וְגוֹמֵר, כִּי אִם בְּזֹאת וְהָא אוּקְמוּהוּ.

וְהָכִי כִּד בַּר נִשׁ סָלִיק שְׂכִינְתָא בְּצִלוֹתָא דִּילֵיהּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נַחִית לְקַבֵּל צִלוֹתֵיהּ, וְשְׂכִינְתֵיהּ אֶקְדִּימָת, לְאַפְתָּחָא לֵיהּ, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (בראשית כד טו) וַיְהִי הוּא טָרַם כְּלָה לְדַבֵּר, וְהִנֵּה רַבָּקָה יוֹצֵאת, וְדָא אֵיחִי רְזָא דְאוּקְמוּהָ מְאִרִי מַתְנִיתִין, אִם שְׂגוּרָה תַּפְלָתִי בְּפִי יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְקוּבָל, וְאִם לֹא יוֹדַע אֲנִי שֶׁהוּא מְטוֹרֵף, וְטוֹרְפִין לוֹ צִלוֹתֵיהּ בְּאַנְפוּי, וּבְגִין דָּא וַיְהִי הוּא טָרַם כְּלָה לְדַבֵּר, וַיִּלְמַלְלָא בְּצִלוֹתֵיהּ בְּשֵׁם יי', מִיַּד שְׂכִינְתָא נִפְקַת לְגַבֵּיהּ וּבְגִינָהּ נַחֲתַת שְׂכִינְתָא לְרַגְלוּי, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (תהלים פה יד) צִדְקָ לְפִנּוּי יְהִלֵּךְ וַיִּשֶׁם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו.

וְכִד שְׂכִינְתָא אֵיחִי עוֹמְדָת עַל יִשְׂרָאֵל, וַיִּשְׂרָאֵל אֵינּוֹן רַגְלִין דְקָמַת עֲלֵיהּוּ בְּגִלוֹתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְשַׁבַּח לָהּ בְּהוֹן, מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים וְגוֹמֵר (שיר ז ב), וְעוֹד מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ, כִּד יִשְׂרָאֵל הוּוּ מְקַיְמִין שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, וְעוֹד מַה יָּפוֹ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים,

בְּזַמְנָא דְעַמְדוֹ יִשְׂרָאֵל עַל טוֹרָא דְסִינַי, דְעַלְיָהּוּ אֶתְמַר (זכריה יד ד) וְעַמְדוֹ

רְגְלוֹ בַּיּוֹם הַהוּא, וְעוֹד מָה יָפוּ פְעָמֶיךָ בְּנֻעָלִים, כַּד קָיִימִין בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בְּיוֹמָא דְדִינָא בְּצִלוֹתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִינְיֵיהּ עוֹמֵד מִכֶּסֶּא דִּין וַיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא רַחֲמִים, בְּזַמְנָא דְאַיְנוּן קָיִימִין בְּשִׁכְנֵתָא בְּגִלוֹתָא, וְסִבְלִין עַלֵּייהּ כַּמָּה דִּינִין וְכַמָּה יְסוּרִין, דְּאֲמַרִּין כִּי עֲלִיךְ הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן

טַבְחָה (תהלים מד כג).

וְכַד בַּר נֶשׁ מְצִלִי, צָרִיךְ בְּקִדְמִיתָא לְנַחֲתָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהוּ יְהו"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע, וְלִיהּ אֲמַרִּין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּכָל שַׁבְּתוֹת וַיִּמִּין טְבִין, בְּגִין דְּיוֹמִין דְּחוּל תַּרְעָא דְהִיכְלָא פְּנִימָאָה אִיהִי סְתִימָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל מו א) כֹּה אָמַר אֲדֹנָי אֱלֹהֵיִם שַׁעַר הַחֲצָר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים יִהְיֶה סָגוֹר שְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְאַמַּי בְּגִין דְּמַטְטְרוֹן שְׁלִיט עַלֵּייהּ, וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת דִּיִּיתִי בְּעֵלָה יִפְתַּח, וְכֵן בַּיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, וּבְגִין דָּא, כַּד נַחֲתִית בַּר נֶשׁ יְהו"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע, צָרִיךְ לְנַחֲתָא לִיהּ בְּאֲדַנְי, דְּאִיהוּ בְּפוּמִיָּה, וּבְגִין דָּא אֲדַנְי שְׁפְתֵי תַּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלְתֶּךָ.

דְּתַלְתָּ צְלוֹתִין אֵינּוּן בְּשַׁבָּת, וּרְבִיעֵאָה צְלוֹתָא דְּמוּסָף, צְלוֹתָא דְּעֶרְבִית אַתָּה קְדֻשָּׁתָא, וְדָא שְׁכִינְתָּא תַּתָּא, דְּאִיהִי מִסְטָרָא דְשְׁמָא לָא, דְּתַמָּן לְיוֹאֵי, דְּאַתְמַר בְּהוּן וְקֻדְשָׁתָא אֶת הַלְוִיִּם, צְלוֹתָא דְשַׁחֲרִית יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֵלְקוֹ, וְדָא נִשְׁמַת כָּל חַי, דְּאִיהִי אִימָא עֵלְאָה, עֵלְאָה אַתְמַר (תהלים סח יד) אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפָתַיִם, אֵל תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם, דְּעֵלְאָה אַתְמַר (בראשית כח יא) וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא, בְּאַתְרֵי דִישׁ כ"ב אֲתוּוֹן דְּאוּרִיַּתָּא שְׁכִיבַת תַּמָּן, זַפְּאָה אִיהִי פּוּמָא, דְּאוּרִיַּתָּא דְּהִיא שַׁעֲתָא שְׁכִיבַת תַּמָּן.

וַיִּשַׁכְּ כ"ב אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, שׁוֹכְבַת שָׁם. אֲשֶׁרִי הוּא הִפֵּה שְׁהַתּוֹרָה שֶׁל אוֹתָהּ שָׁעָה שׁוֹכְבַת שָׁם.

בְּזַמְן שְׁעֻמְדוֹ יִשְׂרָאֵל עַל הַר סִינַי, שְׁעַלֵּיהֶם נֹאמַר וְעֻמְדוֹ רְגְלוֹ בַּיּוֹם הַהוּא. וְעוֹד מָה יָפוּ פְעָמֶיךָ בְּנֻעָלִים, כְּשִׁעוּמְדִים בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה בַּיּוֹם הַדִּין בְּתַפְלָה, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁבְלֵם עוֹמֵד מִכֶּסֶּא דִּין וַיּוֹשֵׁב עַל כֶּסֶּא רַחֲמִים, בְּזַמְן שְׁהֶם עוֹמְדִים עִם הַשְׁכִּינָה בְּגִלוֹת וְסוּבְלִים עַלֵּיהֶם כַּמָּה דִּינִים וְכַמָּה יְסוּרִים, שְׁאוּמְרִים כִּי עֲלִיךְ הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן טַבְחָה.

וּבְשַׁאֲרָם מִתְפַּלֵּל, צָרִיךְ בְּהַתְחֵלָה לְהוֹרִיד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא יְהו"ה, בְּקִרְיַת שְׁמַע, וְאֵין אוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּכָל שַׁבְּתוֹת וַיִּמִּין טוֹבִים, מְשׁוּם שְׁבִימִים שֶׁל חַל, שַׁעַר הַחֲצָר הַפְּנִימִי הוּא סְתוּם. זֶהוּ שְׁפְתוֹב כֹּה אָמַר אֲדַנְי אֱלֹהֵיִם שַׁעַר הַחֲצָר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים יִהְיֶה סָגוֹר שְׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, וְלָמָּה? מְשׁוּם שְׁמַטְטְרוֹן שׁוֹלֵט עַלֵּיהֶם, וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת שְׁיַבֵּא בְּעֵלָה יִפְתַּח, וְכֵן בַּיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, וּמְשׁוּם זֶה, כְּשִׁמּוֹרִיד אָדָם יְהו"ה בְּקִרְיַת שְׁמַע, צָרִיךְ לְהוֹרִיד אוֹתוֹ בְּאֲדַנְי, שֶׁהוּא כְּפִיּוֹ, וּמְשׁוּם זֶה אֲדַנְי שְׁפְתֵי תַּפְתַּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלְתֶּךָ.

שְׁשֶׁרֶשׁ תַּפְלוֹת הֵן בְּשַׁבָּת, וּרְבִיעִית תַּפְלַת מוּסָף, תַּפְלַת עֶרְבִית אַתָּה קְדֻשָּׁתָא, וְזוֹ שְׁכִינָה תַּחְתּוּנָה שֶׁהִיא מְצַד הַשְּׁמָאֵל, שְׁשֶׁם הַלְוִיִּם, שְׁנֹאמַר בְּהֶם וְקֻדְשָׁתָא אֶת הַלְוִיִּם. תַּפְלַת שַׁחֲרִית, יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֵלְקוֹ, וְזֶה נִשְׁמַת כָּל חַי, שֶׁהִיא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, עַלֵּיהּ נֹאמַר אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפָתַיִם, אֵל תִּקְרִי אִם אֵלָא אִם, שְׁעַלֵּיהּ נֹאמַר וַיִּשְׁכַּב בְּמָקוֹם הַהוּא, בְּמָקוֹם שֶׁשׁוֹכְבַת שָׁם.

צְלוֹתָא תְּלִיתָאָה אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, דָּא יְהוּ"ה עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא דְאֶחָד בְּתְרוּיָהּ, וְאִינוּן נְשָׁמָה יְתִירָה וְרוּחַ יְתִירָה וְנִפְשׁ יְתִירָה, נִפְשׁ יְתִירָה בְּעַרְבֵי שַׁבַּת, אַתָּה קִדְשָׁתְךָ, נְשָׁמָה יְתִירָה נְשַׁמַּת כָּל חַי, דְּאִתְמַר בְּהָ יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֵלְקוֹ, רוּחַ יְתִירָה אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, זַפְּאָה אִיהוּ מָאן דְּאִפְתַּח פּוּמוּי בְּתַלְתָּ צְלוֹתִין, לְקַבְּלָא (דף לד ע"ב) לֹון בְּשַׁבַּת, תְּפִלַּת מוֹסָף דָּא צְדִיק, דְּכָלִּיל כְּלָהוּ צְלוֹתִין, וּבִיָּה אֲמַרִין בְּצְלוֹתָא דְמוֹסָף כְּתָר יִתְנוּ לָךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְכְתָר אִיהוּ כְּתָר עֲלִיוֹן, יְיָ אֱלֹהֵינוּ אָבָא וְאִמָּא, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ תְּלַת אָבָהֶן, יְיָ צַבָאוֹת בְּרִית מִלָּה וְתִרִין יִרְכִי קְשׁוּט, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ דָּא שְׂכִינְתָּא.

וּבְאִין שְׁפוּן דְּאִינוּן תְּרַעֲיִן דְּהִיכְלָא, לְקַבְּלָא כְּהוּן צְלוֹתִין אֲלִין, וּבְגִין דָּא אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח (תהלים נא יז), פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק (שם קיח ט), דְּכַד בַּר נִשׁ אִפְתַּח פּוּמוּי בְּצְלוֹתָא בְּשְׂכִינְתִּיהָ, מְיָד אָז תִּקְרָא וְיְיָ יַעֲנֶה (ישעיה נח ט), הוּא וּבֵית דִּינוּ, אָז תְּמַנְיָא אַתּוּן דְּאִינוּן יְהוּ"ה אֱהִי"ה, אָבָא וְאִמָּא, וְיְיָ יַעֲנֶה מְיָד הוּא וּבֵית דִּינוּ יְהוּ"ה אַדְנִי.

בַּד אִינוּן בְּאָבָא וּבְאִמָּא, לִימְיָנָא וּשְׂמָאֲלָא, כָּל חַד אִיהוּ שֵׁם בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וְכַד אִינוּן בְּכְתָר עֲלִיוֹן אִינוּן בְּיַחְוָדָא חֲדָא, כְּגוּוֹנָא דָּא יֵאָהֳוִיהָ, בְּחֶסֶד וּגְבוּרָה אִינוּן יְהוּ"ה אֱהִי"ה, עֲנַפִּין מִתְפָּרְדִין לִימְיָנָא וּשְׂמָאֲלָא, בְּעֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אִינוּן תְּרוּיָהּ בְּיַחְוָדָא חֲדָא, וְהִכִּי אִינוּן עֲנַפִּין מִתְפָּרְדִין בְּנִצּוּץ וְהוּד, יְהוּ"ה לִימְיָנָא אֱהִי"ה לְשְׂמָאֲלָא, בְּצַדִּיק מִתְיַחֲדִים, הָא הֵכָא רְזָא דְאִילְנָא, דְּאִתְפְּשֻׁטָן עֲנַפּוּי מְעִילָא, וּמִתְיַחֲדִין בְּשִׁרְשׁוּי לְתַתָּא, וְדָא עֵץ הַחַיִּים.

הַתְּפִלָּה הַשְּׁלִישִׁית, אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד, זֶה יְהוּ"ה הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי שְׂאוֹחוֹ בְּשִׁנְיָהֶם, וְהוּן נְשָׁמָה יְתִירָה וְרוּחַ יְתִירָה וְנִפְשׁ יְתִירָה. נִפְשׁ יְתִירָה בְּעַרְבֵי שַׁבַּת - אַתָּה קִדְשָׁתְךָ. נְשָׁמָה יְתִירָה - נְשַׁמַּת כָּל חַי, שְׂנַאֲמַר בְּהָ יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֵלְקוֹ. רוּחַ יְתִירָה - אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שְׂפוֹתַח אֶת פִּיו בְּשִׁלְשׁ תְּפִלוֹת לְקַבֵּל אוֹתָם בְּשַׁבַּת. תְּפִלַּת מוֹסָף זֶה צְדִיק, שְׂפוֹלֵל אֶת כָּל הַתְּפִלוֹת, וּבּוֹ אוֹמְרִים בְּתְפִלַּת מוֹסָף כְּתָר יִתְנוּ לָךְ יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, וְהַכְּתָר הוּא כְּתָר עֲלִיוֹן, יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ - אָבָא וְאִמָּא, וְקְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ - שְׁלֹשַׁת הָאֲבוֹת, יְהוּ"ה צְבָאוֹת - בְּרִית מִלָּה וְשַׁתִּי יִרְכִים שֶׁל אֲמַת, מְלֵא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ זֶה שְׂכִינָה.

אֲשֶׁרִי הַשְּׁפָתִים שֶׁהֵם שַׁעְרֵי הַהִיכָל לְקַבֵּל בְּהֵם אֶת הַתְּפִלוֹת הַלְלוּ, וּמְשׁוּם זֶה אַדְנִי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָק, שְׂכַשְׂאֲדָם פּוֹתַח פִּיו בְּתְפִלָּה עִם שְׂכִינְתּוֹ, מְיָד אָז תִּקְרָא וְיְהוּ"ה יַעֲנֶה, הוּא וּבֵית דִּינוּ, אָז שְׂמוּנָה אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהוּ"ה אֱהִי"ה, אָבָא וְאִמָּא, וְיְהוּ"ה יַעֲנֶה מְיָד, הוּא וּבֵית דִּינוּ, יְהוּ"ה אַדְנִי.

בְּשֵׁהֶם בְּאָבָא וּבְאִמָּא, לִימִין וּשְׂמָאל, כָּל אֶחָד הוּא שֵׁם בְּפָנֵי עַצְמוֹ, וּכְשֶׁהֵם בְּכְתָר עֲלִיוֹן, הֵם בְּיַחְוָד אֶחָד כְּמוֹ זֶה: יֵאָהֳוִיהָ, בְּחֶסֶד וּגְבוּרָה, הֵם יְהוּ"ה אֱהִי"ה, הַעֲנַפִּים נִפְרָדִים לִימִין וּלְשְׂמָאל, בְּעֲמוּד הָאִמְצָעִי הֵם שְׂנִיָּהֶם בְּיַחְוָד אֶחָד, וְכֵן הַעֲנַפִּים נִפְרָדִים בְּנִצּוּץ וְהוּד, יְהוּ"ה לִימִין, אֱהִי"ה לְשְׂמָאל, בְּצַדִּיק מִתְיַחֲדִים. הֲרִי פֶּאן סוּד הָאֵילָן, שְׂמַתְפְּשֻׁטִים עֲנַפּוּי מְעַלָּה וּמִתְיַחֲדִים לְמַטָּה בְּשִׁרְשׁוֹ, וְזֶה עֵץ הַחַיִּים.

עין הדעת טוב, דלית ביה רע, מתתא לעילא, כגוונא דא, אדנ"י שכינתא תתאה, יהו"ה עמודא דאמצעייתא, ואינון בתרין ירכין ענפין מתפרדין לימינא ושמאלא, והכי בתרין דרועין מתפרדין ענפין לימינא ולשמאלא, בצדיק אינון ביחודא חדא יאהדונה"י, ודא רזא דחשמ"ל, חיוון דאשא ממללן, פל הפורע פורע בברוך, דאיהי יאהדונה"י, וכל הזקף זוקף בשם, בתרין שמהן ודא יהו"ה אהי"ה.

ובהון הוה משבח שכינתא בשיר השירים מתתא לעילא, הדא הוא דכתיב (שיר השירים ז ב) מה יפנו פעמיה בנעלים בת נדיב, חמוקי ירכיף כמו חלאים מעשה ידי אמן, שררף אגן הסהר, שגי שדיף, צוארף, ראשף, הרי כאן ממשח למעלה.

והיא משבחת את הקדוש ברוך הוא ממעלה למטה, ראשו פתם פז, עיניו, לחיו, שפתותיו, שוקיו. אשריו מי שמעלה את התפלה בכל איבר ואיבר בתקון הנה.

בא וראה, יהו"ה אדנ"י הוא הקדוש ברוך הוא ושכינתו, בשתי שוקים, יהו"ה לימין, אדנ"י לשמאל, והם אספקלריה המאירה ואספקלריה שאינה מאירה, בצדיק שניהם אחד, יאהדונה"י. וכף בשתי זרועות, יהו"ה לימין, אדנ"י לשמאל, בעמוד האמצעי יאהדונה"י, שניהם ביחוד אחד, בסוד אמ"ן, ומשום זה גדול העונה אמן יותר מן המברך, הוא איהו מתתא לעילא.

מעילא לתתא יהו"ה אהי"ה תרוייהו חד בכתר עליון, כגוונא דא יאההויה"ה, בחכמה ובינה יהו"ה אהי"ה, בתרין דרועין יהו"ה אהי"ה, בעמודא דאמצעייתא תרוייהו

והוא משבחת לקודשא בריך הוא מעילא לתתא, ראשו פתם פז, עיניו, לחיו, שפתותיו, ידיו, שוקיו, זכאה איהו מאן דסליק צלותא בכל איבר ואיבר בתקונא דא.

תא חזי יהו"ה אדנ"י איהו קודשא בריך הוא ושכינתיה, בתרין שוקין יהו"ה לימינא אדנ"י לשמאלא, ואינון אספקלריאה המאירה ואספקלריאה שאינה מאירה, בצדיק תרוייהו חד יאהדונה"י, והכי בתרין דרועין יהו"ה לימינא אדנ"י לשמאלא, בעמודא דאמצעייתא יאהדונה"י תרוייהו ביחודא חדא, בסוד אמ"ן, ובגין דא גדול העונה אמן יותר מן המברך, הוא איהו מתתא לעילא.

מעילא לתתא יהו"ה אהי"ה תרוייהו חד בכתר עליון, כגוונא דא יאההויה"ה, בחכמה ובינה יהו"ה אהי"ה, בתרין דרועין יהו"ה אהי"ה, בעמודא דאמצעייתא תרוייהו

יהו"ה אהי"ה, בעמוד האמצעי שניהם כאחד, בנצח והוד יהו"ה אהי"ה, זה לימין וזה לשמאל, בצדיק שניהם ביחוד כאחד, וכן במלכות שניהם ביחוד אחד כמו זה: יהו"ה אדנ"י, ובה מתחברים יהו"ה אהי"ה, ומשום זה היא קרית ארבע, החבור של ארבעה שמות, שהם בארבע פרשיות של תפלין של יד, ובארבעה בתי תפלין של הראש.

ובשנביא היה עולה למעלה ודופק בשער, אם היה עולה עם השכינה, היה פותח לו מיד, והיה אומר לו, בן אדם, עמד על רגליך ואדבר אותך, שאתה הוא שהיית סובל את השכינה בתפלת עמידה, עמד על רגליך, שנאמר בהם וכף רגליהם ככף רגל עגל, עגלים פנקדים שהם מנהיגים את האותיות, ומצד האותיות הם מרבעים. זהו שפתוב על ארבעת רבעיהם בלכתם לכו. ועוד על ארבעת רבעיהם, הם ארבע קדשות שאומר אדם בכל יום. ועוד עמד על רגליך - בראשונות, ומה שאלתך עד חצי המלכות - באמצעיות, ותעש - באחרונות, ששם אדם הוא כמו עבד המקבל פרס מרבו והולך לו. תפחת.

אשריהם ישראל שהם רגלי השכינה, שעומדת עליהם בתפלת העמידה, שהיא ודאי עליהם תפלה מעמד, ועומדת עליהם בגלות, ובמה עומדת עליהם? משום שמורידים אליה יהו"ה, שעליו נאמר כל הזוקף זוקף בשם, שבו צריך בן אדם לזקף את השכינה, ואלו שלא

פחדא, בנצח והוד יהו"ה אהי"ה דא לימינא ודא לשמאלא, בצדיק תרוייהו ביחודא פחדא, וכן במלכות תרוייהו ביחודא חדא פגוונא דא יהו"ה אדנ"י, ובה מתחברין יהו"ה אהי"ה, ובגין דא איהי קרית ארבע, חבורא דארבע שמקן, דאינון בארבע פרשיין דתפלין דייד, ובארבע בתי דתפלין דרישא.

וכד נביא הוה סליק לעילא, ודפיק לתרעא, אי הוה סליק בשכינתא, הוה פתח ליה מיד, והוה אמר ליה בן אדם עמד על רגליך ואדבר אתך (יחזקאל ב א), דאנת הוא דהוית סביל לשכינתא בצלותא בעמידה, עמוד על רגליך, דאתמר בהון (שם א ו) וכף רגליהם ככף רגל עגל, עגולים פנקודים דאינון מנהיגים לאתוון, ומסטרטא דאתוון אינון מרובעין, הדא הוא דכתיב (שם יז) על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, ועוד על ארבעת רבעיהם, אינון (דף נה) ארבע קדושות דאומר בר נש בכל יומא, ועוד עמוד על רגליך בקדמאין, ומה שאלתך עד חצי המלכות באמצעיות, ותעש בבתראין, דתמן איהו בר נש פעבד המקבל פרס מרבו והולך לו, אלין נפקין דהיב לון מלפא בעותהון, הא אחרנין קא דפקי לתרעא, מארי דברית מילה, ואמרי אדנ"י שפתי תפתח.

זכאין אינון ישראל דאינון רגלין דשכינתא, דקמת עלייהו בצלותא בעמידה, דאיהו ודאי עלייהו תפלה מעומד, וקמת עלייהו בגלותא, ובמאי קמת עלייהו, בגין דנחתין לגבה יהו"ה, דעליה אתמר כל הזוקף זוקף בשם, דביה צריך בר נש לזקפא לשכינתא, ואלין דלא זקפין לה בשם יהו"ה בצלותהון, או בפקודין דאורייתא (ג"א

יהו"ה, שעליו נאמר כל הזוקף זוקף בשם, שבו צריך בן אדם לזקף את השכינה, ואלו שלא

דלחון), איהי צווחת עליהו, נתנני יי' בידי לא אוכל קום (איכה א יד), דסמיכו דילה איהו בתרין דרועין דאינון חסד וגבורה, ועמידה דילה בתרין שוקין דאינון נצח והוד, וזקיפו דילה בגופא דאיהו עמודא דאמצעיתא, יהו"ה שמייה, ובגין דא כל הזקף זוקף בשם, ויחודא דילה בצדיק, ובגין אלין דלא יכילת למיקם בהון בגלותא, ולית לה סמיכו ולא זקיפו בהון בגלותא, אתעציבת בהון, ורזא דמלה בן חכם ישמח אב, ובן כסיל תוגת אמו (משלי י א), ובגנייה ויתעצב אל לבו (בראשית טו ז), ואמאי פולי האי לאמיה ולא לאבוהי.

אלא דא רזא עלאה איהו, פקודין דעשה אינון מימינא דתמן חכמה, פמה דאוקמוהו מארי מתניתין הרוצה להחכים ידרים, ופקודין דלא תעשה אינון משמאלא דתמן אימא עלאה, דבהון אדנ"י שמעה אדנ"י סלחה אדנ"י הקשיבה ועשה אל תאחר (דניאל ט ט), ביום הכפורים, וכד לא חזרין בתיובתא אינון דעברין על לא תעשה דאינון משמאלא, אתמר עליהו (משלי י א) ובן כסיל תוגת אמו, בגין דתמן אימא לשמאלא, ולבא איהו לשמאלא, (ורזא דמלה) ובגין דא ויתעצב אל לבו.

ותרין הוי"ת אינון לימינא ולשמאלא, כגוונא דא יהה"ו יוה"ה, י' לימינא וביה יהו"ה בחכמה יסד ארץ (שם ג ט), אב עם ברפא, ה' עלאה עם ברא דאיהו ו', תפלין על רישיה, הדא הוא דכתיב (ישעיה סב ח) ובזרוע עזו אלו תפלין דרישא, דבכל אתר דאת ה' על ו' איהי אימא.

ודא רזא דקרפן עולה ויורד, דסליק ה' לגבי י', ונחית ה' לגבי ו', ואם לאו האי

זוקפים אותה עם שם יהו"ה בתפלתם, או במצוות של התורה (שלהם), היא צועקת עליהם, נתנני יהו"ה בידי לא אוכל קום, שהסמיכה שלה היא בשתי זרועות, שהן חסד וגבורה, והעמידה שלה בשתי שוקים, שהם נצח והוד, והזקיפות שלה בגוף, שהוא העמוד האמצעי, שמו יהו"ה, ומשום כך כל הזקף זוקף בשם, והיחוד שלה עם צדיק, ומשום אלו שלא יכולה לעמד עמהם בתפלה, ואין לה סמיכה ולא זקיפה עמהם בגלות, מתעצבת בהם, וסוד הדבר - בן חכם ישמח אב ובן כסיל תוגת אמו, ובגללו ויתעצב אל לבו, ולמה כל זה לאמו ולא לאביו?

אלא זהו סוד עליון, מצוות עשה הן מימין, ששם חכמה, כמו שבארנו בפעלי המשנה, הרוצה להחכים ידרים, ומצוות לא תעשה הן משמאל, ששם האם העליונה, שהם אדנ"י שמעה, אדנ"י סלחה, אדנ"י הקשיבה ועשה אל תאחר, ביום הכפורים, וכשלא חוזרים בתשובה אותם שעוברים על לא תעשה שהם משמאל, נאמר עליהם ובן כסיל תוגת אמו, משום ששם האם לשמאל, והלב הוא לשמאל, (סוד הדבר) ומשום זה ויתעצב אל לבו.

ושתי הוי"ת הן, לימין ולשמאל, כמו זה: יהה"ו יוה"ה, י' לימין, ובו יהו"ה בחכמה יסד ארץ, האב עם הבת, ה' עליונה עם הבן שהוא ו', תפלין על ראשו. זהו שכתוב ובזרוע עזו, אלו תפלין של ראש, שבכל מקום שאות ה' על ו', היא אם. וזהו הסוד של קרפן עולה ויורד, שעולה ה' אל י', ויורדת ה' אל

הַוְיָ"ה יַהֲוֹ"ו, דְּאַתְרַמְיז בְּהַאי קָרָא (ירמיה ט
 כג) כִּי אִם בּוֹזֵאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁפֶל
 וַיִּדְוַע אוֹתִי, לֹא הוּוּ יִדְעִין בְּנֵי נֶשֶׁא קָרְבָן
 עוֹלָה וַיִּוֹרֵד, דְּכַד לֹא הָוּה בַר נֶשֶׁא קָרִיב אֶת ה'
 עִם י', ה' עִם ו', וּמֵאֵן עוֹלָה וַיִּוֹרֵד, מֵאֵן הָוּה
 יִדְעַ מְאִי נִיְהִי ה' דְּאִיְהִי בְרַתָּא, דְּאִית לִיה
 לְסַלְקָא לָהּ לְגַבֵּי אַבָּא, וְה' דְּאִיְהִי אִימָא
 לְנַחְתָּא לָהּ לְגַבֵּי בְרָא, אֶלְא בְּגִין הַאי הַוְיָ"ה
 דְּאִיְהִי יַהֲוֹ"ו, דְּה' דְּאִיְהִי עַל ו' אִיְהִי אִימָא
 עֲלָאָה, וּבָהּ אֲשַׁתְּמַע ה' תַּתְּאָה דְּאִיְהִי תַחוּת
 י' דְּאִיְהִי בְרַתָּא, וְדָא רְזָא דְקָרְבָנָא, דְּצָרִיף
 לְסַלְקָא ה' לְגַבֵּי י', וּלְנַחְתָּא ה' לְגַבֵּי ו'.

יִוְה"ה י' אִיְהוּ לִימִינָא חֲכָמָה, ו' תוֹרָה
 שְׂבַכְתָּב, מִימִינוּ אֵשׁ דָּת לָמוּ (דברים לג
 ב). וְהַאי אִיְהוּ דְאַמְרִין מוֹחַ הַבֵּן דְּאַתְמַשֵּׁף
 מִמוֹחַ הָאָב, ה' עֲלָאָה לְשִׁמְאָלָא, וּמִתַּמָּן
 אַתְיָהִיבַת אוֹרִייתָא שְׂבַעַל פָּה, דְּאִיְהִי ה'
 תַּתְּאָה.

זְבָאֵן אִינּוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין רְזִין עֲלָאִין
 בְּהַוְיָ"ת, דְּבַהוּן סְלִקִין צְלוֹתִין
 בְּהַבְּלִים דְּפוּמָהוּן, וְנַחְתִּין אִינּוּן חִיילִין בְּהוּן
 כְּדָקָא יָאוּת, דְּכַד בַר נֶשֶׁא סְלִיק שְׂכִינְתָּיה
 בְּצְלוֹתֵיהּ, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא נַחֲת עֲלֵיהּ, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (שמות כ כד) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר
 אֶת שְׁמִי אָבָא אֵלֶיךָ וּבִרְכַתִּיךָ, זָכָאִין אִינּוּן
 יִשְׂרָאֵל דְּאִינּוּן רְגִלִין לְשְׂכִינְתָּא, לְמִיקָם עֲמָה
 בֵּין בְּרִיחוֹת בֵּין בְּעָאקוּ, דְּכַד אֲנוּן בְּדִינָא (ד' 2
 ע"ב) בְּיוֹמָא דְּדִינָא דְּאִיְהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אִיְהִי
 קָמַת עֲמָהוּן לְדִינָא, דְּקִימִין לָהּ בְּצְלוֹתֵהוּן,
 דְּעֲלִיְהוּ אֲתָמַר (משלי ו כב) בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה
 אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא
 תְּשִׁיחָךְ, דְּבְכָל אֲתַר דְּקִימִין יִשְׂרָאֵל בְּכָל
 פְּקוּדָא וּפְקוּדָא לְשְׂכִינְתָּא, אִיְהִי קִימַת בְּגִינְיָהוּ בְּכָל דּוּחְקָא וְצַעְרָא, בֵּין

ו', וְאִם לֹא הַהוּיָ"ה יַהֲוֹ"ו הַזֶּה
 שְׂנַרְמְזָה בְּפִתּוּב הַזֶּה, כִּי אִם
 בּוֹזֵאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל הַשֶּׁפֶל
 וַיִּדְוַע אוֹתִי, לֹא הִיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי
 אָדָם קָרְבָן עוֹלָה וַיִּוֹרֵד, שְׂכִשְׁלָא
 הָיָה אָדָם מְקָרִיב אֶת אוֹת ה' עִם
 י', וְה' עִם ו', וּמִי עוֹלָה וַיִּוֹרֵד,
 מִי הִיָּה יוֹדַע מִי הִיא ה' שְׁהִיא
 הַבַּת שֵׁישׁ לוֹ לְהַעֲלוֹתָהּ אֶל
 הָאָב, וְה' שְׁהִיא הָאָם לְהוֹרִיד
 אוֹתוֹ אֶל הַבֵּן? אֶלָּא בְּגִלְל
 הַהוּיָ"ה הַזֶּה שְׁהִיא יַהֲוֹ"ו, שְׁה'
 שְׁהִיא עַל ו' הִיא הָאָם הַעֲלִינָה,
 וּבָהּ נִשְׁמַע ה' תַּחְתּוֹנָה, שְׁהִיא
 תַּחַת י', שְׁהִיא הַבַּת, וְזֶה סוּד
 הַקָּרְבָן, שְׂצָרִיף לְהַעֲלוֹת ה' לִי,
 וְלַהוֹרִיד ה' אֶל ו'.

יִוְה"ה, י' הוּא לִימִין, חֲכָמָה, ו'
 תוֹרָה שְׂבַכְתָּב, מִימִינוּ אֵשׁ דָּת
 לָמוּ, וְזֵהוּ שְׂאוּמְרִים מִחַ הַבֵּן
 שְׂנַמְשֵׁף מִמֹּחַ הָאָב. ה' עֲלִינָה
 לְשִׁמְאָל, וּמִשָּׁם נַתְּנָה תוֹרָה
 שְׂבַעַל פָּה, שְׁהִיא ה' תַּחְתּוֹנָה.
 אֲשֶׁרִיְהִם יִשְׂרָאֵל שְׂיודְעִים
 סוּדוֹת עֲלִינִים בְּהַוְיָ"ת, שְׂבָהֵם
 עוֹלִים וַיִּוֹרִידִם בְּהַבְּלִים שֶׁל
 פִּיקָם, וַיִּוֹרִידִם אוֹתָם הַחִילוֹת
 בְּהֵם פְּרָאוּי, שְׂכִשְׁאָדָם מְעֵלָה
 אֶת שְׂכִינְתּוֹ בַּתְּפִלְתּוֹ, הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא יוֹרֵד עֲלָיו. זֵהוּ
 שְׂפִתּוּב בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲזַכִּיר
 אֶת שְׁמִי אָבָא אֵלֶיךָ וּבִרְכַתִּיךָ.
 אֲשֶׁרִיְהִם יִשְׂרָאֵל שְׂהֵם רְגִלִי
 הַשְּׂכִינָה לְעַמּוּד עֲמָה בֵּין בְּרוּחָהּ
 בֵּין בְּצָרָה, שְׂכִשְׁהֵם בְּדִין בְּיוֹם
 הַדִּין, שְׂהוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, הִיא
 עוֹמְדַת עֲמָה לְדִין שְׂמַעְמִידִים
 אוֹתָהּ בַּתְּפִלְתָּם, שְׂעֲלִיהֶם נְאֻמַר
 בְּהַתְּהַלְכְּךָ תִּנְחָה אוֹתְךָ, בְּשִׁכְבְּךָ
 תִּשְׁמֹר עֲלֶיךָ, וְהַקִּיצוֹת הִיא
 תְּשִׁיחָךְ. שְׂבְכָל מָקוֹם שְׂעוֹמְדִים
 יִשְׂרָאֵל בְּכָל מַצְוָה וּמַצְוָה

לשכינה, היא עומדת בשבילם בכל דחק וצער, בין בדרך בין בלישוב בין בימים. וזהו בהתהלךך במדבר - תנחה אתך, זהו שכתוב צדק לפניך יהלך וישם לדרך פעמיו. בשכבך - בלישוב, תשמר עליך, והקיצות - לרדת לים - היא תשיחה. ועוד בהתהלךך - בעולם הזה - תנחה אתך, בשכבך - בקבר - תשמר עליך, והקיצות - בתחית המתים - היא תשיחה.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים דופקים בפתח, והם בעלי הרגלים, מהצד של הרגלים של הקדוש ברוך הוא, שנאמר בהם ועמדו רגליו ביום ההוא, ועליהם נאמר כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף. אלו יוצאים והרי אחרים נכנסים, מצד של אלו שנאמר בהם ורגליהם רגל ישרה, ויש רגלים אחרות מרבעים של אופנים, שנאמר בהם על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, שבהם והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק, ואותם רגלים בעגול, הם כמו נקודות לאותיות, שהם רגלים ברבוע.

והנביא שהוא מהצד שלהם, שם היתה עולה רוחו, ומשם היה שומע כל מה שהיה לו לשמע. זהו שכתוב ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אותך, ועוד, ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי ואשמע את מדבר אלי, ותשאני רוח ואשמע אחרי וגומר, משום שהדרגות הן מצד השכינה, שנאמר בה וראית את אחורי, אמר ואשמע אחרי.

מה זה קול רעש גדול? שיש רעש ויש רעש. יש רעש שנאמר בו לא ברעש יהוה, שלא בא

בארחה בין בלישובא בין בינא, ודא איהו בהתהלךך במדברא תנחה אותך, הדא הוא דכתיב (תהלים פה יד) צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו, בשכבך בלישובא תשמור עליך, והקיצות למיזל בינא היא תשיחה, ועוד בהתהלךך בהאי עלמא תנחה אותך, בשכבך בקבר תשמור עליך, והקיצות בתחית המתים היא תשיחה.

הא אלן נפקין, והא אחרנין קא דפקין לפתחא, ואינון מארי רגלין, מסטרא דרגלין דקודשא בריה הוא, דאתמר בהון (זכריה יד ד) ועמדו רגליו ביום ההוא, ועלייהו אתמר (שמות יב לו) כשש מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף, אלן נפקין הא אחרנין עאלין, מסטרא דאלין דאתמר בהון (יחזקאל א ז) ורגליהם רגל ישרה, רגלין בעגולא אינון רגל ישרה, ואית רגלין אחרנין מרובעין דאופנים, דאתמר בהון (שם יז) על ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו, דבהון והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק (שם יד), ואינון רגלין בעגולא, אינון כנקודין לאתוון, דאינון רגלין ברבועא.

ונביא דאיהו מסטרא דלהון, תמן הוה סליק רוחיה, ומתמן הוה שמע כל מה דהוה ליה למשמע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל ב א) ויאמר אלי בן אדם עמד על רגליך ואדבר אותך, ועוד (שם ב) ותבא בי רוח כאשר דבר אלי ותעמדני על רגלי, ואשמע את מדבר אלי, ותשאני רוח ואשמע את מדבר אלי, ובגין דדרגין אינון מסטרא דשכינתא, דאתמר בה (שמות לג כג) וראית את אחורי, אמר ואשמע אחרי.

מאי קול רעש גדול, דאית רעש ואית רעש, אית רעש דאתמר ביה (מלכים א יט יא) לא

לשם הקדוש ברוך הוא, ויש רעש שיבא לשם, אלא רע"ש בהפוך ער"ש, כמו שנאמר יהו"ה יסעדנו על ערש דוי, וזהו כל משכבו הפכת בחליו, שנהפך רע"ש לער"ש, ומי הוא ער"ש? אלא הוא עש"ר בהפוך אותיות, וזו שכינה שהיא הכלל של עשר ספירות, שעליה נאמר אין קדושה בפחות מעשרה.

שהיא שורה על ראש החולה, ובגללה יהו"ה יסעדנו, ובמה? על ערש דוי, על שכינתו ודאי, ואם שכינה לא שם, רוח סערה שם, שמסעירה את גוף האדם, שכתוב בו והאניה חשבה להשבר, שהיא גוף הספינה. כשאין השכינה סומכת אותה, רוח סערה מהפכת אותה ומשפרת אותה, ובזמן ששכינה סומכת אותה, מיד יוצא קול: בן אדם עמד על רגליך, ועומד ממחלתו, ויוצא מהדין שלם בגופו שלם במקומו.

הרי אלה יוצאים, הנה אחרים דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח, ואותם שסומכים את השכינה בכמה רגלים של מועדים וימים טובים, וכשאלה נכנסים, הקדוש ברוך הוא משבח אותה בהם, מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, שאלו הם שנאמר בהם שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך. אמר הקדוש ברוך הוא, כמה את נאה באלו הנעלים, שהם נעילת פסח ונעילת עצרת ונעילת חג. חמוקי ירכיף - אלה הם מצד של שתי ירכי אמת שנאמר בהן שוקיו עמודי שש, והן שש דרגות נבואה.

מצד האות ו, שהוא צדיק, העמוד שסומך אותם, והוא כנגד שש מעלות לפסא, ועולה

ברעש יי', דלא ייתי תמן קודשא בריך הוא, ואית רעש דיייתי תמן, אלא רע"ש בהפוכא ער"ש, כמה דאתמר (תהלים מא ד) יי' יסעדנו על ערש דוי, ודא איהו כל משכבו הפכת בחליו, דאתהפך רע"ש לער"ש, ומאי ניהו ער"ש, אלא איהו עש"ר בהפוך אתוון, ודא שכינתא דאיהי כללא דעשר ספירן, דעלה אתמר אין קדושה בפחות מעשרה.

דאיהו שריא לרישא דחולה, ובגינה יי' יסעדנו, ובמאי על ערש דוי, על שכינתיה ודאי, ואם שכינתא לאו תמן, רוח סערה תמן, דאסעיר גופיה דבר נש, דכתיב ביה (יונה א ד) והאניה חשבה להשבר, דאיהי גופא דספינה, פד לית שכינתא סמיכת לה, רוח סערה מהפך לה ותבר לה, ובזמנא דשכינתא סמיכת לה, מיד קלא נפיק בן אדם עמד על רגליך (יחזקאל ב א), וקאים ממרעא דיליה, ונפיק מדינא, שלים בגופיה שלים במקוניה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח, ואינון דסמיכין לשכינתא בכמה רגלין דמועדים ויומין טבין, וכד אלין עאלין, קודשא בריך הוא משבח לה בהון, מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב (שיר ז ב), דאלין אינון דאתמר בהון (דברים טו טז) שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך, אמר קודשא בריך הוא, כמה אנת שפירא באלין נעלים דאינון נעילת פסח ונעילת עצרת ונעילת חג, חמוקי ירכיף, אלין אינון מסטרא דתרי ירכי קשוט דאתמר בהון שוקיו עמודי שש, ואינון שית דרגין דנבואה. מסטרא דאת ו' דאיהו צדיק, עמוד דסמיך לון, ואיהו שית לקבל (מלכים א י

באות י' לששים, כמו הששים
וששה גלגלים שסובבים את
הכפסא, והם ס"ו מן יסוד, והרי
פרשוה, נשאר י"ד, בו ובניד
הנביאים אדמה, וזו שכניה, יד
חותמת מצד של הצדיק, יד
פותבת מצד העמוד האמצעי,
היא תמונת כל, ומשום זה ובניד
הנביאים אדמה.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים
דופקים בפתח, ואומרים אדנ"י
שפתי תפתח, והם בעלי
האות, שהוא ח"י העולמים,
שמתפללים בשמונה עשרה
ברכות של התפלות שמקריבים
בהן קרבן לקדוש ברוך הוא,
שחשוכה כנגד שבעה פרים
ושבעה אילים, וכנגד שני תורים
או שני בני יונה שמצד האות
הזה, אמר למשה וזה לך
האות, והוא כולל שנים עשר
מזלות, ושבעה כוכבי לכת מצד
הקדשה, שהיא בת שבע, ומצד
של ו"ו, שהוא ו' עליונה ו'
תחתונה, ועליהם נאמר ומאתות
השמים אל תחתו, פי יחתו
הגוים מהמה.

ה"א הם ששה כוכבי לכת, ה'
כוכב שביעי, ו"ו שנים עשר
מזלות, שכל מזל נקרא אות,
והוא ממנה על כל שעה של
שתיים עשרה שעות, לכל נביא
יש מזלו ושעתו, וכפי אותו מזל
וכפי הפעלה שלו, כף מתגלה
לו אות מן וא"ו, ששנים עשר
מזלות ממנים על שתיים עשרה
שעות ועל שנים עשר ירחים.

והכזרות הללו, משם היו
יורשים שנים עשר השבטים
את נשמותיהם, ויש מצד
אחר שנים עשר, שנאמר בהם
שנים עשר נשיאים לאמתם,
שהם נקראו טל"ה שו"ר
תאומים סרט"ן וגומר, זה

יט) שש מעלות לפסא, וסליק באת י' לששים,
כגוונא דששים ושית גלגלים דסחרין
לכורסטיא, ואינון ס"ו מן יסוד, והא אוקמוה,
אשתאר י"ד, ביה ובניד הנביאים אדמה (הושע
יב יא), ודא שכנתא יד חותמת מסטרא דצדיק,
יד פותבת מסטרא (דף לו ע"א) דעמודא
דאמצעיתא, איהי תמונת כל, ובגין דא (הושע
יב יא) ובניד הנביאים אדמה.

הא אלין נפקין, הא אחרנין קא דפקין
לפתחא, ואמרין אדנ"י שפתי תפתח,
ואינון מארי דאות, דאיהו ח"י עלמין, דמצלין
בח"י ברכאן דצלותין, דמקרבין בהון קרבנא
לקודשא בריך הוא, דחשיבא לקבל שבעה
פרים ושבעה אלים, ולקבל שתי תורים או
שני בני יונה, דמסטרא דהאי אות אמר למשה
וזה לך האות (שמות ג יב), ואיהו כליל תרי עשר
מזלות, ושבעה כוכבי לכת, מסטרא דקדושה,
דאיהי בת שבע, ומסטרא דו' דאיהו ו' עלאה
ו' תתאה, ועליהו אתמר (ירמיה י ב) ומאתות
השמים אל תחתו, פי יחתו הגוים מהמה.

ה"א אינון שית כוכבי לכת, ה' ככבא
שביעאה, ו"ו תרין עשר מזלות, דכל
מזל אתקרי אות, ואיהו ממנא על כל שעתא
דתרין עשר שעתין, כל נביא אית ליה מזליה
ושעתיה, וכפום ההוא מזל, וכפום פעולה
דיליה, הכי אתגלייא ליה אות מן וא"ו, דתרין
עשר מזלות ממנן על תרין עשר שעתין, ועל
תרין עשר ירחין.

ואל"ן מזלות מתמן הוו ירתין תרין עשר
שבטין נשמתין דלהון, ואית מסטרא
אחרא תרין עשר, דאתמר בהון (בראשית כה
טז) שנים עשר נשיאים לאמתם, דאינון
אתקריאו טל"ה שו"ר תאומים סרט"ן

כמו זה עשה הקדוש ברוך הוא. ששה מזלות הם ממעלה למטה מחסד עד יסוד, ושש ממטה מעלה מיסוד עד חסד. מצד המלכות נקראו שבעה כוכבי לכת, משכינה עד חסד, וכפי הפעולה של אותה הספירה כף התגלה אות. אות מצד של חסד הוא רחמים, אות מצד הגבורה הוא דין, ומראה על הרג הרשעים, ושפיכות דם, ומראה בצדיקים דם בהמות, לאכל בשמחה, וענג של מאכלים בחתן וכלה, ובשפיכות של דמי הקרבנות. זהו שכתוב וזכתת את עלתיך וכו', ועליהם נאמר איזהו מקומן של זבחים שחיטתן בצפון. ועוד מראה בצדיקים דם ברית, שנאמר בה ואומר לך בדמיה חיי ואומר לך בדמיה חיי.

מצד העמוד האמצעי הוא אות תלוי ארף. אם זכויות המעשים של העולם - מטה כלפי חסד, ואם לא - כלפי דין, וכך הם שלשה האחרים כמו זה, ולחכם ברמז.

הרי אלו יוצאים, והנה אחרים דופקים בפתח מצד הקשת, שהוא אף כף אות ברית, שנאמר בו כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב, הוא מראה דמות כבוד יהוה ואראה ואפל על פני ואשמע קול מדבר, ולמה הוא נפל על פניו? משום שאסור להביט בקשת.

אמר רבי אלעזר: אבא, ולמה אסור להסתכל בקשת? אמר לו רבי שמעון: בני, בגלל אותם הקלפות שמתלבשים בו, ושהם בו, שהם רוח סערה ענן גדול

וגומר, דא כגוונא דדא עבד קודשא בריך הוא.

שית מזלות אינון מעילא לתתא מחסד ועד יסוד, ושית מתתא לעילא מיסוד ועד חסד, מסטרא דמלכות אתקריאו שבעה כוכבי לכת, משכינתא עד חסד, וכפום פעולה דהיא ספירה הכי אתגלייא אות, אות מסטרא דחסד איהו רחמי, אות מסטרא דגבורה איהו דינא, ואחזי על קטולא דחייביא, ושפיכו דדמא, ואחזי בצדיקייא דם דבעירן, למיכל בחדוה וענג דמאכלין בחתן וכלה, ובשפיכו דדמא דקרפנין, הדא הוא דכתיב (שמות כ כד) וזכתת עליו את עלתיך וכו', ועלייהו אתמר איזהו מקומן של זבחים שחיטתן בצפון, ועוד אחזי בצדיקייא דם ברית, דאתמר בה (יחזקאל טו ט) ואומר לך בדמיה חיי ואומר לך בדמיה חיי.

מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהו אות תלוי ארוף, אם זכוון עובדין דעלמא מטה כלפי חסד, ואם לאו כלפי דינא, והכי אינון תלת אחרנין כגוונא דא, ולחפימיא ברמיזא.

הא אליו נפקין, הא אחרנין דפקין לפתחא מסטרא דקשת, דאיהו אוף הכי אות ברית, דאתמר ביה (שם א כח) כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם, כן מראה הנגה סביב, הוא מראה דמות כבוד יי' ואראה ואפל על פני, ואשמע קול מדבר, ואמאי הוא נפיל על אנפוי, בגין דאסיר לאסתכלא בקשת.

אמר רבי אלעזר, אבא ואמאי אסיר לאסתכלא בקשת, אמר ליה רבי שמעון, ברי בגין אינון קליפין דמתלבשין ביה ודאינון ביה, דאינון רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו

ביה ודאינון ביה, דאינון רוח סערה ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו

וְאִשׁ מִתְּלַקְחַת וְנִגְהָ לֹו סְבִיב, וְזִהוּ שְׂרָאָה יְחֻזְקָאֵל עֲלִיו הַשְּׁלוֹם, שְׂאָמַר וְאָרָא וְהִנֵּה רִיחַ סְעָרָה בָּאָה מִן הַצְּפוֹן, זֶה קוֹ תַּהוּ, קִלְפָּה יִרְקָה שֶׁל אֲגוּזָה, קוֹ יִרְקָה. עֲנֵן גְּדוּל, הַקְּלָפָה הַשְּׁנִינְיָה הַלְּבָנָה שֶׁל הָאֲגוּזָה, וְזֶה בַּהוּ. וְאִשׁ מִתְּלַקְחַת, קִלְפָּה שְׁלִישִׁית שֶׁל הָאֲגוּזָה, וְזֶה חֲשָׁף. וְנִגְהָ לֹו סְבִיב, זֶה קִלְפָּה רְבִיעִית שֶׁל הָאֲגוּזָה, שְׁהִיא נֶאֱחָזָה בַּמַּח, וּמִתּוֹכָם כְּעֵין הַחֲשָׁמַל, זֶה מַח הָאֲגוּזָה, וְזֶה יֵאֱהוּדוּנָה."

וּבְנֵי, עַד שֶׁקְּלָפוֹת הָאֲגוּזָה הִלְלוּ וְנִשְׁכְּרִים וְנִשְׁכְּרִים בְּתַקִּיעָה וְשִׁכְרִים וְתוֹרֵעָה, שְׁבָהֶם שְׁכְרִים - שְׁכַר תְּשַׁכֵּר מִצְבוֹתֵיהֶם, שְׁהֵם קִלְפַת הָאֲגוּזָה, וּבְתוֹרֵעָה - תּוֹרֵעִים בְּשִׁכְט בְּרָזֶל, וּבְתַקִּיעָה - וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לִיהוּ"ה, שְׂאֵלָה גְרָמוּ שְׁוֹתְקֵעַ כֶּף יִרְף יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשָׂה, שְׁהוּא צְדִיק, וְנִפְרִידָה מִמֶּנּוּ שְׁכִינָה, וְהִיא בְּגָלוֹת, וְנִדְבֵק בְּמִקוּמָה קִלְפָּה שֶׁל עֲרֵלָה שְׁמִפְרִידָה בֵּין צְדִיק וּשְׁכִינָה, עַל כֵּן לֹא יֵאָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנְּשָׂה, עַד שְׁנַעֲבֹרֶת הַקְּלָפָה הַזֹּו מִשָּׁם.

וּבְנֵי, כֹּל זְמַן שֶׁהַקְּלָפוֹת הִלְלוּ לֹא עוֹבְרִים מִן הַקְּשֶׁת, לֹא תִהְיֶה הַקְּשֶׁת בְּגוּנְיָה מְאִירִים, וְסִימָן זֶה יִהְיֶה בִידָף - עַד שֶׁתִּרְאֶה קְשֶׁת בְּגוּנְיָה מְאִירִים, אֵל תִּצְפֶּה לְרַגְלֵי הַמְּשִׁיחַ, וּמִיד שֶׁתִּהְיֶה מְאִירָה בְּגוּנִים מְאִירִים, מִיד וּרְאִיתִיהָ לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם, וּמִיד מִתְּגַלֶּה אוֹתוֹ שְׁנֹאמַר בּוּ וְזֶה לָךְ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ, לְקַיֵּם בּוּ כִימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת, בְּאוֹתוֹ זְמַן מִתְּגַלֶּה מ"ה ש"ה יְהִיהָ ה"וּא שִׁיְהִיהָ.

הָרִי אֵלָיו יוֹצֵאִים, אַחֲרֵים דּוֹפְקִים בִּפְתַח וְאוֹמְרִים אֲדֹנָי

סְבִיב, וְדָא אִיהוּ דְחָזָא יְחֻזְקָאֵל עֲלִיו הַשְּׁלוֹם, דְּאָמַר וְאָרָא וְהִנֵּה רִיחַ סְעָרָה בָּאָה מִן הַצְּפוֹן, דָּא קוֹ תַּהוּ קִלְפָּה יִרְקָה דְּאֲגוּזָא קוֹ יִרְקָה, עֲנֵן גְּדוּל קִלְפָּה תְּנִינָא חוּרָא דְּאֲגוּזָא, וְדָא בַּהוּ, וְאִשׁ מִתְּלַקְחַת קִלְפָּה תְּלִיתָא דְּאֲגוּזָא וְדָא חֲשָׁף, וְנִגְהָ לֹו סְבִיב דָּא קִלְפָּה רְבִיעִיאָה דְּאֲגוּזָא, דְּאִיהִי אֶתְאַחַדָּא בְּמוֹחָא, וּמִתּוֹכָם כְּעֵין הַחֲשָׁמַל דָּא מוֹחָא דְּאֲגוּזָא, וְדָא יֵאֱהוּדוּנָה"י.

וּבְרֵי עַד דְּאֵלִין קִלְפִין דְּאֲגוּזָא מִתְּעַבְרִין וּמִתְּעַבְרִין, בְּתַקִּיעָה וּשְׁכְרִים וְתוֹרֵעָה, דְּבַהוּן שְׁכְרִים (שְׁמוֹת כג כד) שְׁכַר תְּשַׁכֵּר מִצְבוֹתֵיהֶם, דְּאִינוּן קִלְפִין דְּאֲגוּזָא, וּבְתוֹרֵעָה (תְּהִלִּים ב ט) תּוֹרֵעִים בְּשִׁכְט בְּרָזֶל, וּבְתַקִּיעָה וְהוֹקֵעַ אוֹתָם לִי"י, דְּאֵלִין גְּרָמוּ (בְּרֵאשִׁית לב כו) דּוֹתְקֵעַ כֶּף יִרְף יַעֲקֹב בְּגִיד הַנְּשָׂה, דְּאִיהוּ צְדִיק, וְאֶתְפָּרַשׁ מִינָהּ שְׁכִינְתָּא, וְאִיהִי בְּגָלוֹתָא, וְאֶתְדַבֵּק בְּאֶתְרָהָ קִלְפָּה דְּעֲרֵלָה דְּאֶפְרַיִם בֵּין צְדִיק וּשְׁכִינְתָּא, עַל כֵּן לֹא (ד' טז ע"ב) יֵאָכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנְּשָׂה (שֵׁם לב לג), עַד דְּאֶתְעַבְרַת הָאִי קִלְפָּה מִתְּמֵן.

וּבְרֵי כֹּל זְמַנָּא דְּאֵלִין קִלְפִין לֹא מִתְּעַבְרִין מִקְּשֶׁת, לֹא יְהִי קְשֶׁת בְּגוּנוֹי נְהִירִין, וְסִימָנָא דָּא יְהִי בִידָף, עַד דְּתַחֲזִי קְשֶׁתָּא בְּגוּנוֹי נְהִירִין לֹא תִצְפִּי לְרַגְלֵי דְּמְשִׁיחָא, וּמִיד דִּיהִי נְהִיר בְּגוּנוֹיִן נְהִירִין, מִיד וּרְאִיתִיהָ לְזֹכֵר בְּרִית עוֹלָם (שֵׁם ט טז), וּמִיד אֶתְגַּלְיָא הֵהוּא דְּאֶתְמַר בִּיהָ (שְׁמוֹת ג יב) וְזֶה לָךְ הָאוֹת כִּי אֲנֹכִי שְׁלַחְתִּיךָ, לְקַיֵּמָא בִּיהָ כִימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת (מִיכָה ז טו), בַּהֵהוּא זְמַנָּא אֶתְגַּלְיָא מ"ה ש"ה יְהִיהָ ה"וּא שִׁיְהִיהָ.

הָא אֵלִין נְפִיקִין, אַחֲרֵינִין דְּפִקִין לְפִתְחָא,

שפתי תפתח, והם בעלי הקומה, מצד האם העליונה נקראת השכינה בטן, זהו שכתוב מבטן מי יצא הקרח, כעין הקרח הנורא. הגוף שלה העמוד האמצעי, הבטן שעליו נאמר בטנף ערמת חטים.

שָׂרָרַךְ אֲגַן הַסֵּהר אֶל יַחְסֵר הַמְּזֹג וגומר, שָׂרָרַךְ זֶה צִיּוֹן, שהוא טבור העולם, הנקדה שממנה השפת העולם לארבעה צדדים, שהם מזרח ומערב צפון ודרום, וכנגדם ראש למזרח, גוף למערב, זרועות לדרום, רגלים לצפון, אות ברית נקדה באמצע, כמו שהטבור, אגן הסהר, זו נקדה של הלבנה כמו זה: פ, והיא ראשית נקדה באות ב, בת קול היא ודאי, הפלל של נקדות האותיות.

והיא פתוחה כלפי צדיקים וחסידים וחקמים בעלי התורה, ופתוחה לנביאים ולשומרי הברית, וכל אותם שתלויים בספירות, שהם שמו של הקדוש ברוך הוא, והיא סתומה מצד אחר כלפי הרשעים, שבזמן שבאים להסתפל בה, מחזירה פנים לאחור מהם, כמו זה: ט.

וכמו ששעקב שדיוקנו חקוק בלבנה שם, נאמר בו לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, יהו"ה אלהיו עמו ותרועת מלך בו, ועל אותם זרע של יעקב נאמר וישפן ישראל בטח בַּדָּד עֵין יַעֲקֹב. נאמר כאן בַּדָּד, ונאמר שם במקום אחר יהו"ה בַּדָּד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נָכַר, זֶה יְהִיָּה בִימֵי מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ שְׁלֹא תִהְיֶה פְסֻלַת בִּישְׂרָאֵל, אֵלָּא יְהו"ה בַּדָּד יִנְחֵנוּ, וּמִי הַפְּסֻלַת? אֵלוֹ הַגֵּרִים, וּמִשּׁוּם כֶּף פְּרִשׁוּיָהּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה שְׁאִין מִקְבָּלִים גֵּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ.

וְאֶמְרִין אֲדַנִּי שְׁפֹתַי תִּפְתָּח, וְאֵינוּן מְאֲרֵי דְקוּמָה, מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה אֶתְקֵרִיאַת שְׁכִינְתָּא בְּטָן, הֵדָּא הוּא דְכֹתִיב (איוב לח כט) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶחַ, (יחזקאל א כב) כְּעֵין הַקֶּרֶחַ הַנּוֹרָא, גּוֹף דִּילָּה עֲמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא, בְּטָן עֲלִיָּה אֶתְמַר (שיר ז ג) בְּטָנָךְ עֲרַמַת חֲטִיִּם.

שָׂרָרַךְ אֲגַן הַסֵּהר אֶל יַחְסֵר הַמְּזֹג וְגוֹמֵר (שם), שָׂרָרַךְ דָּא צִיּוֹן, דְּאִיהוּ טַבּוּר עֲלֵמָא, נְקוּדָה דְּמִינָה הוֹשְׁתַת הָעוֹלָם, לְאַרְבַּע סְטָרִין דְּאֵינוּן מְזַרְח וּמְעַרְב צְפוּן וְדָרוּם, וְלִקְבֻלִיָּהּ, רִישָׁא לְמְזַרְח, גּוּפָא לְמְעַרְב, דְּרוּעֵין לְדָרוּם, רְגְלִין לְצְפוּן, אוֹת בְּרִית נְקוּדָה בְּאֶמְצָעִיתָא, כְּגוֹנוּנָא דְטַבּוּר, אֲגַן הַסֵּהר, דָּא נְקוּדָה דְסִיְהֵרָא כְּגוֹנוּנָא דָּא פ, וְהִיא רֵאשִׁית נְקוּדָה כְּאֵת ב, בַּת קוֹל אִיהִי וְדַאי, פְּלָלָא דְנְקוּדִין וְאֶתְוּוֹן.

וְאִיהִי פְתוּחָה כְּלָפֵי צְדִיקָא וְחַסִּידָא וְחַפְימָא מְאֲרֵי דְאוּרִיָּתָא, וּפְתִיחָא לְגַבֵּי נְבִיאָא, וְלְגַבֵּי נְטָרֵי בְרִית, וְכָל אֵינוּן דְתִלְיִין בְּסַפִּירָן, דְּאֵינוּן שְׁמָא קְדִישָׁא דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְאִיהִי סְתִימָא מִסְטָרָא אֶחָרָא כְּלָפֵי רְשִׁיעֵיא, דְבְזַמְנָא דְאֶתְיִין לְאֶסְתַּכְלָא בְּהַ, חֲזַרְתָּ אֲנִפִּין לְאַחֲרָא מִנִּיָּהּ, כְּגוֹנוּנָא דָּא ט.

וּבְגִין דִּיעֲקֹב דְּאִיהוּ דְיוֹקְנִיָּה חֲקוּקָה בְּסִיְהֵרָא תְּמָן, אֶתְמַר בֵּיהּ (במדבר כג כא) לֹא הִבִּיט אֲוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עֲמַל בִּישְׂרָאֵל, יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמּוֹ וְתִרְוַעַת מֶלֶךְ בּוֹ, וְעַל אֵינוּן דְּזִרְעָא דִיעֲקֹב אֶתְמַר (דברים לג כז) וַיִּשְׁכַּן יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּדָּד עֵין יַעֲקֹב, אֶתְמַר הֵכָּא בַּדָּד, וְאֶתְמַר הֵתָם בְּאֶתְרָא אֶחָרָא (שם לב יב) יְיָ בַּדָּד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נָכַר, דָּא יְהִיא בְיוֹמוֹי דְּמִלְכָּא מְשִׁיחָא, דְּלֹא יְהִיא פְסוּלַת בִּישְׂרָאֵל, אֵלָּא יְיָ בַּדָּד יִנְחֵנוּ, וּמִאֵין פְּסוּלַת. אֵינוּן גֵּרִים, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מְאֲרֵי מְתַנִּיתִין, דְּאֵין מִקְבָּלִים גֵּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ.

ובאותו זמן מתפשטת הלבנה מאותן קלפות חשוכות, ומתחדשת בלבושים יפים, וזהו חדוש הלבנה. זהו שכתוב ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ונאמר בה תתחדש פנשר נעורייכי. ומיד שהיא מתחדשת, מיד מתקיים פסוק הנבואה בישראל: ואת רוחי אתן בקרבכם וגומר, ונתתי בכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם.

חרי אלו יוצאים, והנה בעלי הקומה דופקים בפתח, שהוא הקומה של גוף המלך, שנאמר בו וגויתו כתרשיש, וזהו שנקרא שמים שבו נפתחו חמשה אורות. זהו שכתוב נפתחו השמים וראה מראות אלהי"ם, והם חמשה אורות שהם חמשה ספרי התורה, משום שהוא ו', ובו נפתחים חמשה אורות של אות ה', שעולים לחמשים שערי חרות.

ובזמן שאלה דופקים לפתח ואומרים אדני שפתי תפתח, נפתח להם שער ההיכל בכמה אורות מרקמים, מאירים מכל גוני העולם, ובזמן שאלה נכנסים להיכל, השכינה מלמדת עליהם זכות, ואומרת: רבון העולם, חרי בעלי הקומה האלה שמשפחים בתפלה אליך ארבע פעמים, ובשולש האחרונות שמים, כנגד ארבע האותיות שלך, וזוקפים ארבע זקיפות בהם לארבע האותיות שלי שהם אדני, להעלות ארבע שהם אדני, בארבע שהם יהו"ה, וצריך לכרע בכלם בשמונה עשרה חליות, שהם כנגד

ובהוא זמנא מתפשטא סיהרא מאלין קליפין חשוכין, ומתחדשא בלבושין שפירין, והאי איהו חדושא דסיהרא, הדא הוא דכתיב (בראשית לה יד) ותסר בגדי אלמנותה מעליה, ואתמר בה (תהלים קג ה) תתחדש פנשר נעורייכי, ומיד דאיהי מתחדשא, מיד אתקיים קרא (יחזקאל לו כז) דנבואה בישראל, ואת רוחי אתן בקרבכם וגומר (שם כז) ונתתי בכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם וגומר, ונבאו בניכם ובנותיכם (יזאל ג א).

הא אלין נפקין, הא מארי דקומה קא דפקין לפתחא, דאיהו קומה דגופא דמלכא, דאתמר ביה (דניאל י ו) וגויתו פתרשיש, והאי איהו דאתקרי שמים, דביה אתפתחון חמש נהורין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל א א) נפתחו השמים וראה מראות אלהי"ם, ואינון חמש נהורין דאינון ה' ספרי דאורייתא, בגין דאיהו ו' וביה אתפתחון חמש נהורין דאת ה', דסלקין לחמשין תרעין דחירו.

ובזמנא דאלין דפקין לפתחא, ואמרינן אדני שפתי תפתח, אתפתחת לון תרעא דהיכלא בכמה נהורין מרקמן, נהרין מפל גוונין דעלמא, ובזמנא דאלין עאלין להיכלא, שכינתא אוליפת זכו עלייהו, ואמרת רבון עלמא, הא אלין מארי דקומה דקא סגדין בצלותא לגבך ארבע זמנין, בתלת קדמאין תרי, ובתלת בתראין תרי, לקבל ארבע אתוון דילך, וזקפין ארבע זקיפות בהון לארבע אתוון דיילי דאינון אדני, לסלקא ארבע דאינון (דף טז ע"ב א) אדני, בארבע דאינון יהו"ה, וצריך למכרע בכלהו, בתי חולין, דאינון לקבל תמני סרי ברבאן, דכלילן בתי

עלמין, ודא איהו דתקינן

שמונה עשרה ברכות שכלולות
בכ"י העולמים, וזהו שתקנו
בעלי המשנה עד שיתפקקו כל
החליות שבשדרה, והשדרה היא
לולב, אם נפרצו עליו פסול,
כמו זה צריך שלא יפסיק
בשמונה עשרה ברכות התפלה,
שהם פנגד שמונה עשר נענועים
של הלולב.

כמו שבארוהו בעלי המשנה,
אפלו נחש כרוף על עקבו לא
יפסיק, משום שח"י העולמים
הוא שאחוז בין יהו"ה אדנ"י,
כמו זה: יאהדונה"י, שעולה
לחשבון אמ"ן, ומשום זה, אפלו
נחש כרוף על עקבו לא יפסיק,
כשהוא כורע בכרוף, ומה
שנאמר אבל עקרב פוסק, משום
שהרי פרושהו וחי בהם, ולא
שימות בהם.

ועוד, כל הכורע כורע בכרוף,
הרי פרושהו שצריך לכלל בו
עשר ספירות, שהם יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, שהם כ' מן כרוף
כתר, ר' ראשית חכמה, ב' שתי
הה"ן, שכינה עליונה ושכינה
תחתונה, ו' שש ספירות, הרי
עשר, ובשבילו נאמר וברוף א"ל
עליון וגומר, ויתן לו מעשר
מכל. יוסף משום שזכה לצדיק
ח"י העולמים, שבו צריך
להשתחוות בכל הספירות אל
השכינה, זכה לחלום הנה. זהו
שכתוב והנה השמש והירח
וגומר. ונביא שעולה לדרגה
הזו, השמש והלבנה והכוכבים
והמזלות, כלם נותנים בו נביעה
בנשמתו, ורוח של נבואה
להתנבא מכלם, וזהו משתחוים
לי, שמכלם יורדת לו נבואה,
ומכלם נכללת נשמתו, וזהו
שכרם של בעלי הקומה הללו.
הרי אלה יוצאים, והנה אחרים
דופקים בפתח, והם בעלי הזרועות, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח.

מארי מתניתין, עד דיתפקקו כל חליות
שבשדרה, ושדרה איהו לולב, אם נפרצו עליו
פסול, פגוונא דא צריך דלא יפסיק בתמני סרי
ברכאן דצלותא, דאינון לקבל ח"י נענועין
דלולב.

במה דאוקמוהו מארי מתניתין, אפילו נחש
כרוף על עקבו לא יפסיק, בגין דח"י
עלמין איהו דאחיד בין יהו"ה אדנ"י, פגוונא
דא יאהדונה"י, דסליק לחשבון אמ"ן, ובגין
דא אפילו נחש כרוף על עקבו לא יפסיק,
כשהוא כורע בכרוף, ומה דאמר אבל עקרב
פוסק, בגין דהא אוקמוהו ^(ויקרא יח ט) וחי בהם,
ולא שימות בהם.

ועוד כל הכורע כורע בכרוף, הא אוקמוהו
דצריך לכלול ביה עשר ספירן, דאינון
יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דאינון כ' מן כרוף כתת,
ר' ראשית חכמה, ב' תרין הה"ן שכינתא
עלאה ותתאה, ו' שית ספירן, הא עשר,
ובגיניה אתמר ^(בראשית יד כ) וברוף א"ל עליון
וגומר, ויתן לו מעשר מכל, יוסף בגין דזכה
לצדיק ח"י עלמין, דביה צריך למסגד בכל
ספירן לגבי שכינתא, זכה להאי חלמא, הדא
הוא דכתוב ^(שם לו ט) והנה השמש והירח
וגומר, ונביא דסליק להאי דרגא, שמשא
וסיהרא וככביא ומזלי, כלהו יהבין ביה נביעו
בנשמתיה, ורוח דנבואה לאתנבאה מפלהו,
והאי איהו משתחוים לי, דמפלהו נחית ליה
נבואה, ומפלהו אתפלילת נשמתיה, והאי
איהו אגרא דאלין מארי דקומה.

הא אלין נפקין, הא אתרנין דפקין לפתחא,
ואינון מארי דרועין, ואמרין אדנ"י
שפתי תפתח, מיד עאלין נטורי תרעין, ואמרין
דופקים בפתח, והם בעלי הזרועות, ואומרים אדנ"י שפתי תפתח.

ואומרים, רבון העולם, הרי בעלי הזרועות דופקים בפתח. קול יוצא ואומר, הרי אותם בעלי הזרועות בקשר של תפלין ובעטוף של מצוה, שנאמר בהם וישמו על שכם שניהם, כמו ששם ויפת, שנאמר בהם ויקח שם ויפת את השמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו. הערוה היא מהצד של חם, וזהו יצר הרע, שמחמם את גופו לדבר ערוה (עברה) ומגלה ערות בעולם, שהוא מצד של נחש הקדמוני, שנאמר בו ארוך אתה מפל הבהמה, ומשום שזהו מצדו, אמר ארוך כנען וגומר.

ועוד אלו בעלי המתנות, שעושים גמילות חסדים עם השכינה שהיא עניה, שהם פתוח תפתח, נתון תתן, העניק תעניק וכו', עשרה הם, והרי פרשהו החברים בעלי המשנה, ואלו הם ידי נדיבים מצד של האבות, שנאמר בהם נדיבי עמים וגומר, ידים פתוחות בותרנות לעניים, שהם צדיק וצדק שגומלים עמהם בגלות גמילות חסדים, בתורה שנתנה מימין ומשמאל. זהו שכתוב יומם יצנה יהו"ה חסדו ובלילה שירה עמי, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שמשניהם נתנו. זהו שכתוב מימינו אש דת למו.

ועוד, רבון העולם, קבל את הדורון שלהם, שהיא מתנה טובה שעולה עליהם, שנאמר בה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, אלו הם שהיו עושים צדקה עמה, שהיא צ' תשעים אמנים, ד' ארבע קדשות, ק' מאה ברכות, ה' חמשה חמשי תורה. מיד וידי

רבון עלמא הא מארי דדרועין קא דפקין לפתחא, קלא נפיק ויימא, הא אינון מארי דדרועין בקשורא דתפלין, ובעטיפו דמצוה, דאתמר בהון וישמו על שכם שניהם, כגוונא דשם ויפת, דאתמר בהון (שם ט כג) ויקח שם ויפת את השמלה וגומר, וערות אביהם לא ראו, ערוה איהי מסטרא דחם, ודא איהו יצר הרע, דמחמם גופיה לדבר ערוה (ג"א עבירה), וגלי ערין בעלמא, דאיהו מסטרא דנחש הקדמוני, דאתמר ביה (שם ג יד) ארוך אתה מפל הבהמה, ובגין דהאי איהו מסטרוי, אמר (שם ט כה) ארוך כנען וגומר.

ועוד אלן אינון מארי מתנן, דעבדין גמילות חסדים עם שכינתא דאיהי עניא, דאנון (דברים טו יא) פתוח תפתח, נתון תתן (שם י), העניק תעניק וכו' (שם יד), עשרה אינון, והא אוקמוהו חבריא מארי מתניתין, ואלין אינון ידי נדיבים מסטרא דאבהן, דאתמר בהון (תהלים מזו) נדיבי עמים וגומר, ידין פתיחן בותרנותא לגבי עניין, דאינון צדיק וצדק, דגמלין עמהון בגלותא גמילות חסדים, באורייתא דאתיהיבת מימינא ומשמאלא, הדא הוא דכתיב (שם מב ט) יומם יצנה יי' חסדו ובלילה שירה עמי, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה, דמתרוייהו אתיהיבו, הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) מימינו אש דת למו.

ועוד רבון עלמא, קבל דורונא דלהון, דאיהי מתנה טובה דסלקא עליהו, דאתמר בה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה, אלן אינון דהו עבדין צדקה עמה, דאיהי צ' תשעים אמנים, ד' ארבע קדושות, ק' מאה ברכאן, ה' חמשה חמשי תורה, מיד וידי אדם (יחזקאל א ח) דאינון חסד וגבורה, הו נפקין מאדם דאיהו עמודא

אדם, שהם חסד וגבורה, היו יוצאים מאדם שהוא העמוד האמצעי לקבל את הדורון שלהם, ונותנים אותו למלך. שאלו שלא עושים גמילות חסדים עם שכנתו בגלות, והם קמצנים אליה, הדורון שלהם נמסר לכלב, ואת הדורון של השכינה צריך לעשות בשבילה מאתו חביב שיש לו, כמו שבארנו בעלי המשנה, ואהבת את יהו"ה וגומר, באותו שהוא חביב עליך. באותו זמן פמה חיות פותחות ידיהן, שנאמר בהם וידי אדם מתחת כנפיהם, נותנות דורון לנשמה של אותו אדם מפמה מתנות טובות, מפמה דרגות של גבוהה, ועל כלם נותנת לו השכינה מתנות, שנאמר בה ישמח משה במתנת חלקו, משום שמתת אלהיים היא, ואותו שנאמר בו פותח את ידיך וכו', נותן לו פמה מתנות טובות ופרנסה לנשמתו ולגופו, וכלם שנכנסים, כשיוצאים מבית המלך, נותנים שלש פסיעות לאחור, שלא מחזירים כתפיהם לקדוש ברוך הוא, שאין דורון חביב לפני הקדוש ברוך הוא פדורון של השכינה. אשרי אותן זרועות שמעלות אותה אליו, תפלין על ידיהם ועל ראשם. אשרי אותן רגלים וגוף וידיים וכל איבר ואיבר, שבו עולה דורון לקדוש ברוך הוא, שאין דורון חביב לפני הקדוש ברוך הוא כמו הדורון של השכינה. אשרי האיבר שעושה בו מצוה לקדוש ברוך הוא, שבגללה יורד הקדוש ברוך הוא לשרות בכל איבר שלו, ועל האיש הזה מכריזים

דאמצעיתא, לקבלא דורונא דלהון, ויהבין ליה למלכא, דאלין דלא עבדין גמילות חסדים עם שכנתיה בגלותא, ואינון קמצנין לגבה, דורונא דלהון לכלבא אתמסר, ודורונא דשכינתא צריך למעבד בגינה מההוא חביב דאית ליה, (דף לו ע"ב) פמה דאוקמוהו מארי מתניתין, ואהבת את יי' וגומר (דברים ו ח). בההוא דאיהו חביב עליך, בההוא זמנא פמה חיוון פתחין ידיהו, דאתמר בהון (יחזקאל א ח) וידי אדם מתחת כנפיהם, יהבי דורונא לנשמתא דההוא בר נש, מפמה מתנן טבין, מפמה דרגין דנבואה, ועל פלהו יהיבת ליה שכינתא מתנן, דאתמר בה ישמח משה במתנת חלקו, בגין (קהלת ג יג) דמתת אלהיים היא, וההוא דאתמר ביה (תהלים קמה טז) פותח את ידיך וכו', יהיב ליה פמה מתנן טבין, ופרנסה לנשמתיה ולגופיה, וכלהו דעאלין, כד נפקין מבי מלכא, יהבין תלת פסיען לאחורא, דלא חזרין כתפיהו לגבי קודשא בריך הוא, דלית דורונא חביבא קדם קודשא בריך הוא פדורונא דשכינתא.

זכאין אינון דרועין דסלקין לה לגביה, תפלין על ידיהו ועל רשייהו, זכאין אינון רגלין וגופא וידין וכל אבר ואבר, דביה סליק דורונא לקודשא בריך הוא, דלית דורונא חביבא קדם קודשא בריך הוא פדורונא דשכינתא, זכאה איהו אבר דעביד ביה מצוה לקודשא בריך הוא, דבגינה נחית קודשא בריך הוא לשרייה בכל אבר דיליה, ועל האי בר נש מכריזין לעילא, הבו יקר לדיוקנא דמלכא. בריש הורמנו דמלכא, בוצינא דקרדינותא,

למעלה, תנו כבוד לדמות המלך. (כאן חסר וזוהו בתיקונים).

בראש רצון המלך, הניצוץ הקשה, לא לבן ולא אדם ולא ירק ולא שחר כלל, והמנוחה הזו

היא קו המדה, שהוא מתלבש באויר, וכשהיא באויר, היא נסתרת ולא נראית כלל, וכשמתפשטת להתגלות, יוצאת מהאויר הנה נקדה אחת, ומה שנשאָר הוא אור, וזהו האור הראשון של מעשה בראשית. זהו שכתוב ויאמר אלהים יהי אור. יהי י' אויר, וסוד זה נמסר לתכמי הלב.

תקונא תמני סרי

והנקדה הזו, אחר שהתפשטה מהאור הנה, התלבשה בארבעה גונים בהיכל העליון, ומה היא? ב, ועליה נאמר בחכמה יבנה בית. וסוד הנקדה הזו, היא מודדת חמשה גונים, ועליהם נאמר מי מדד בשעלו מים, וזה א, ושמים בזרת תכן, וזו א, וכל בשליש עפר הארץ, ודא א (נ"א) א, ושקל בפלס הרים, וזו א, וגבעות במאזנים, וזה א. זה עולה באויר, וזה הולך לצפון וזה לדרום. זהו שכתוב הולך אל דרום וסובב אל צפון. שני אחרים סובב אל מזרח ומערב, שכל הנקודות הן כמו גלי הים, זה עולה וזה יורד.

והם פחוט הלבן שפעין, שהוא סובב את העין, וכחוט ירק ושחר ואדם ותכלת, אלו הגלגלים, כלם סובבים את הנקדה הזו, והיא מדה לכלם, היא בארבע, ועולה בעשר, וסוד הדבר - יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אלו הם ארבעה גונים שעולים בעשר, והם כלם להביות אשיות, ועליהם נאמר כי יהו"ה אלהי"ך אש אכלה הוא. שבע הם מהעשר הנה, והם פנגד שבעה רקיעים, והם

לא חוור ולא סומק ולא ירוק ולא אוּפם כלל. והאי בוצינא איהו קו המדה, דאיהו אתלבש באוירא, וכד איהי באוירא. איהי סתימא ולא אתחזייא כלל, וכד אתפשטת לאתגליא, נפיק מהאי אוירא נקודה חדא, ומה דאשתאר איהו אור, והאי איהו אור קדמאה דעובדא דבראשית, הדא הוא דכתיב (בראשית א ג) ויאמר אלהים יהי אור, יהי י' אויר, ורזא דא לחפיימי לבא אתמסר. (דף טז ע"ב).

תקונא תמני סרי

והאי נקודה בתר דאתפשט מהאי אור, אתלבשת בגוונין ארבע בהיכלא עלאה, ומאי איהי ב ועלה אתמר (משלי כד ג) בחכמה יבנה בית, ורזא דהאי נקודה איהי מדיד חמש גוונין, ועלייהו אתמר (ישעיה מ יב) מי מדד בשעלו מים ודא א, ושמים בזרת תכן ודא א, וכל בשליש עפר הארץ ודא א, (נ"א א), ושקל בפלס הרים ודא א, וגבעות במאזנים ודא א, דא סליק באוירא, ודא אזיל לצפונא, ודא לדרומא, הדא הוא דכתיב (קהלת א ו) הולך אל דרום וסובב אל צפון, תרין אחרנין סובב לגבי מזרח ומערב, דאינון פלהו נקודי פגלי ימא, דא סליק ודא נחית.

ואינון פחוטא חוורא דעינא, דאיהו אסחר עינא, וכחוטא ירוקא ואוכמא וסומקא ותכלא, אלין גלגלין פלהו סחרין לההוא נקודה, ואיהי מדה לכלהו, איהי בארבע, וסלקא בעשר, ורזא דמלה יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, אלין אינון ארבע גוונין דסלקין בעשר, ואנון פלהו להביות אשיות, ועליהון אתמר (דברים ד כד) כי יהו"ה אלהי"ך אש אכלה הוא, שבע אינון מהאי עשר, ואינון לקבל שבעה רקיעין, ואינון שבע ספיראן, וביין כל

חד וחד חמש מאה שנין,

והכי פותיא דכל רקיעא ורקיעא חמש מאה
 שנין עד דסלקין כלא למדה ידיעא דאיהי
 נקודה חדא, לחשבון ידיעא, והכי איהו רזא
 דחושבנא פגוונא דא. תשע נקודין

שבע ספירות, וכן כל אחד ואחד
 חמש מאות שנים, וכך הרחב
 של כל רקיע ורקיע חמש מאות
 שנים, עד שכלם עולים למדה
 ידועה שהיא נקדה אחת,
 לחשבון ידוע, וכך הוא סוד
 החשבון, כמו זה:

תשע נקודות הן לכל צד,
 שנכללים בנקדה

של החלל שלה, ובשבילה נאמר
 מחלליה מות יומת וכו'.

קם אותו הזקן ואמר לו: רבי
 רבי, בשבועה עליך, בנקדה
 הטמירה הזו העליונה, רד לכאן
 לגלות סוד טמיר, ולא לכבודי
 עשיתי, אלא לכבוד השכינה,
 להראות הכבוד של הנקדה
 הטמירה והגנוזה הזו, שנאמר
 בה ונעלמה מעיני כל חי, ועליה
 נאמר נתיב לא ידעו עיט וגומר.
 בינתיים הרי רבי עולה מעלה
 באויר לטל רשות מאותה נקדה
 שגנוזה שם, והרי יורד בעמוד
 האש שהיא הכל הפה, שבו
 החיות רצות ושבות. זהו שכתוב
 והחיות רצוא ושוב וגומר,
 ואומר בראשית, שם ב"ת.

תקון תשעה עשר

בראשית, שם ב"ת, והבת הזו
 נקדה שתומה באויר, עליה נאמר
 שמרני פאישון בת עין, היא
 ודאי גנוזה באור, ובה נעשה
 אויר, ובגללה נאמר וירא מלאך
 יהוה אליו בלפת אש מתוף
 הסנה. חמש פעמים הזכיר סנה
 וחמש פעמים אור, הם פגגדם
 במעשה בראשית, והם: יהי
 אור, ויהי אור, את האור פי טוב,
 ויבדל אלהים בין האור, ויקרא
 אלהים לאור.

והם חמשה תקוני המדה, שהם
 פגגדם א א א א א, ועליהם

אינון לכל סטר, דאתפלילן בנקודה דחלל
 דילה, ובגינה אתמר (שמות לא יד) מחלליה מות
 יומת וכו'.

קם ההוא סבא ואמר לו רבי רבי באומא
 עלך בהאי נקודה טמירא עלאה, נחית
 הכא לגלאה רזא טמירא, ולא ליקרא דיילי
 עבידנא, אלא ליקרא דשכינתא, לאחזאה
 יקרא דהאי נקודה טמירא גניזא, דאתמר
 בה (איוב כח כא) ונעלמה מעיני כל חי, ועלה
 אתמר נתיב לא ידעו עיט וגומר, אדהכי הא
 רבי סליק לעילא באוירא לנטלא רשו מההיא
 נקודה דאיהי גניזא תמן, והא קא נחית
 בעמודא דאשא דאיהי הכל דפומא, דביה (דף
 זח ע"א) חיוון רצין ושבין, הדא הוא דכתיב
 (יחזקאל א ט) והחיות רצוא ושוב וגומר, ואמר
 בראשית תמן ב"ת.

תקונא תשערי

בראשית תמן ב"ת, והאי בת נקודה סתימא
 באוירא, עלה אתמר (תהלים יז
 ח) שמרני פאישון בת עין, איהי ודאי גניזא
 באור, ובה אתעביד אויר, ובגינה אתמר (שמות
 ג ב) וירא מלאך יהוה אליו בלפת אש מתוף
 הסנה, חמש זמנין אדפיר סנה, וחמש זמנין
 אור אינון לקבליהו בעובדא דבראשית,
 ואינון (בראשית א ג ד) יהי אור, ויהי אור, את האור
 פי טוב, ויבדל אלהים בין האור, ויקרא
 אלהים לאור.

ואינון חמש תקונין דמדה, דאינון לקבליהו

נֹאמַר מִי מִדְּבַשְׁעָלוּ מִים - זֶה חֶסֶד, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תִּפְּנֶן, מִה זֶה זֶרֶת? זו גְבוּרָה, וְכָל בְּשָׁלִישׁ - זֶה הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁהוּא שְׁלִישִׁי, וְשָׁקֵל בְּפֶלֶס הָרִים - זֶה נֶצַח, וְגִבְעוֹת בְּמֵאזְנַיִם - זֶה הוּד, וְהֵם בְּסוּד הָאוֹת ה', שֶׁהִנְקֵדָה הַזֶּה מוֹדֶדֶת בָּהֶם ה' נִקְדוּת.

שְׁחִי' יוֹצֵאת מִתּוֹךְ אֲוִיר זָךְ, שֶׁהוּא כְּתֹר עֲלִיּוֹן, וּמִשׁוּם שֶׁחֲמֵשׁ הִלְלוּ הֵם מוֹדֶדִים בְּסוּד ה' הַעֲלִיּוֹנָה, הוּא הוֹלֵךְ בָּהֶם חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנִים בֵּין כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְסוּד הַדְּבָר - עֵץ הַחַיִּים מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּבֵין כָּל אֶחָד וְאֶחָד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּכְעֵבִי שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, שֶׁפֶלֶס עוֹלָם בְּמִשְׁקָל שֶׁל חֲמֵשׁ חֲמֵשׁ לְכָל צֵד.

וְסוּד הַדְּבָר - וְעֲשִׂיתָ בְּרִיחֵם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשֶׁה לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד, וְחֲמֵשֶׁה בְּרִיחֵם לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית, וְחֲמֵשֶׁה בְּרִיחֵם לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן לִירְכַתֵּימָה. לִירְכַתֵּימָה אֵלּוּ יְרַכֵּי אֲמַת. יָמָה, מִה זֶה יָם? זו שְׂכִינָה עֲלִיּוֹנָה, אוֹתָהּ שֶׁנֹּאמַר בָּהּ וְדַמּוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחִיָּה רָקִיעַ. וְהוּא שֶׁבְּאֲרוֹהוּ אֵינן בֵּין מִים הַעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֲלָא כְּמֵלֵא נִימָה, וְעַל הַנִּימָה הַזֹּאת נֹאמַר, אֵינן מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּחִבְרָתָהּ אֶפְלוּ כְּמֵלֵא נִימָה, וּבָהּ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַקְדֵק עִם הַצְדִּיקִים אֶפְלוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וְהַחוֹט הַזֶּה הוּא חוֹט שְׁסוּבֵב אֶת אוֹת בְּרִית הַמִּילָה, וְהַבְּרִית הִיא נִימָה. אוֹי לְמִי שֶׁמְפָרִיד אוֹת בְּרִית בֵּין מִים לְמִים וּמוֹנֵעַ מִמֶּנּוּ זָרַע, שֶׁמְחַזֵּר אֶת הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבָהוּ, וְסוּד הַדְּבָר - לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה, לְשִׁבְתָּ יִצְרָה וְדָא.

אֲאֵאֵאֵא, וְעֲלִיּוֹהוּ אֲתִמַּר (ישעיהו מ יב) מִי מִדְּבַשְׁעָלוּ מִים דָּא חֶסֶד, וְשָׁמַיִם בְּזֶרֶת תִּפְּנֶן מִאֵי זֶרֶת דָּא גְבוּרָה, וְכָל בְּשָׁלִישׁ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא דְאִיהוּ תְּלִיתָאֵי, וְשָׁקֵל בְּפֶלֶס הָרִים דָּא נֶצַח, וְגִבְעוֹת בְּמֵאזְנַיִם דָּא הוּד, וְאִינוּן בְּרִזָּא דְאֵת ה', דְּהֵאֵי נִקְוֵדָה מְדִידָה בְּהוּן ה' נִקְוֵדִין.

דְּאִיהוּ דְנִפְיָק מִגּוֹ אֲוִירָא דְכִיָּא, דְאִיהוּ כְּתֹר עֲלָאָה, וּבְגִין דְאֵלִין חֲמֵשׁ מְדִידִין אִינוּן בְּרִזָּא דְה' עֲלָאָה, אִיהוּ אֲזִיל בְּהוּן חֲמֵשׁ מְאָה שָׁנִין בֵּין כָּל חַד וְחַד, וְרִזָּא דְמֵלָה עֵץ הַחַיִּים מִהֶלֶךְ חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּבֵין כָּל חַד וְחַד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּכְעֵבִי דְכָל חַד וְחַד חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, דְכִלְהוּ סְלָקִין בְּמִתְקַלָּא דְחֲמֵשׁ חֲמֵשׁ לְכָל סְטֵרָא.

וְרִזָּא דְמֵלָה וְעֲשִׂיתָ בְּרִיחֵם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשֶׁה לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָד, וְחֲמֵשֶׁה בְּרִיחֵם לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית, וְחֲמֵשֶׁה בְּרִיחֵם לְקִרְשֵׁי צֹלַע הַמִּשְׁכָּן לִירְכַתֵּימָה (שמות כו כו), לִירְכַתֵּימָה אִינוּן יְרַכֵּי קְשׁוּט, יָמָה, מִאֵי יָמָה דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, הֵהוּא דְאֲתִמַּר בֵּיהּ (יחזקאל א כב) וְדַמּוֹת עַל רֵאשֵׁי הַחִיָּה רָקִיעַ.

וְאִיהוּ דְאוּקְמוּהוּ אֵינן בֵּין מִים הַעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּחְתּוֹנִים אֲלָא כְּמֵלֵא נִימָה, וְהֵאֵי נִימָה עֲלִיָּה אֲתִמַּר אֵינן מְלָכוֹת נוֹגַעַת בְּחִבְרָתָהּ אֶפְלוּ כְּמֵלֵא נִימָה, וּבָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְדַקְדֵק עִם צְדִיקֵינָא אֶפְלוּ כְּחוֹט הַשְּׁעָרָה, וְהֵאֵי חוֹט אִיהוּ חוֹט דְסָחִיר לְאוֹת בְּרִית מִילָה, וּבְרִית אִיהִי נִימָה, וְוִי לֹזן מֵאֵן דְאֲפָרִישׁ אוֹת בְּרִית בֵּין מִים לְמִים, וּמִנְעַ זָרַע מִנִּיָּה, דְאֲחַזֵּר עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבָהוּ, וְרִזָּא דְמֵלָה (ישעיהו מח יח) לֹא

תִּהְיֶה בְּרָאָה לְשִׁבְתָּ יִצְרָה וְדָאֵי, מִים עֲלִיּוֹנִים אוֹרִייתָא דְבְּכַתְבֵּי, מִים תַּחְתּוֹנִים

מים עליונים תורה שבכתב, מים תחתונים תורה שבעל פה, נימה שהיא בין שניהם זה יסוד, שהיא סוד התורה, והוא יסוד ועקר של שתייהן.

וכי שמונע סוד העקר של שתי תורות, כאלו החזיר את העולם לתהו ובהו, ואלו אותם שאומרים שאין תורה אלא כפשטה, ואין בה סוד אחר. והם דו פרצופים, הוא ג"ן סדרים, שנאמר בו גן נעול אחותי כלה, גן נעול מצד של ס' סתומה, ו' הוא נעול בששת ימי המעשה וביום השבת יפתח, ובשבת כדי שלא תהיה כנועל דלת בפני לווים, שנאמר בהם לוו עלי ואני פורע, היא פתוחה אליהם, שהם נשמות יתרות.

ובאלו שלא מלוים אותה ולא מוסיפים לשבתות ולמים טובים, היא סתומה להם, ומשום זה כל המוסיף מוסיפים לו, וזו תוספת נשמה יתרה, והיא תוספת של רוח קדושה, וכל הגורע, גורעים לו אותה נשמה יתרה, ונשאר עני, ואם הוא חכם, חכמתו מסתלקת ממנו, ואם הוא עשיר במקומו, מסתלק ממנו ונשאר עני יבש, כמו שהוא מונע מלמעלה נשמה יתרה, שהיא נשמת כל חי, ונשאר יום השבת עני ושכינה יבשה, כך נמנעות ממנו ברכות, והוא מדה פנגד מדה, וכל מי שמוסיף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח. אף כך גם אצמיח הטובה שלו, ומי זרועיה של שכינה שלמעלה? אותן נשמות יתרות שזרעים ממנו, וישמחו את ישראל למטה מזיו כבודה.

ובזמן שאותה ס' סתומה נפתחת, לא נפתחת אלא בפיוס,

אורייתא דבעל פה, נימא דאיהו בין תרוייהו דא יסוד, דאיהו רזא דאורייתא, ואיהו יסודא ועקרא דתרוייהו.

ומאן דמנע רזא דעקרא דתרי תורות, כאלו אהדר עלמא לתהו ובהו, ואלין אינון דאמרין דלא אורייתא אלא כפשטה, ולית בה רזא אחרא, ואינון דו פרצופין, איהו ג"ן סדרים דאתמר בה (שיר ד יב) גן נעול אחותי כלה, גן נעול מסטרא דס' סתומה, ו' איהו נעול בשית יומי דשבוע, הדא הוא דכתיב (יחזקאל מו א) יהיה סגור ששת ימי המעשה, וביום השבת יפתח, ובשבת בגין דלא תהא כנועל דלת בפני לווין, דאתמר בהו לוו עלי ואני פורע, איהי פתיחא לגבייהו דאינון נשמתין יתירין.

ובאלין דלא מלווין לה ולא אוסיפין לשבתות ולמים טובים, איהי סתימא להון, ובגין דא כל המוסיף מוסיפין ליה, ודא תוספת נשמתא יתרא, ואיהי תוספת רוחא דקדושה, וכל הגורע גורעין ליה ההיא נשמה יתרה, ואשתאר עני, ואם הוא חכם אסתלק מניה חכמתיה, ואם הוא עשיר במקומו אסתלק מניה, ואשתאר עני יבש, כמה דאיהו (דף גח ע"ב) מנע מלעילא נשמתא יתרה דאיהו נשמת כל חי, ואשתאר יום השבת עני ושכינתא יבשה, הכי אתמנע ברכאן מניה, ואיהו מדה פנגד מדה, וכל מאן דאוסף בשבת, אז וכגנה זרועיה תצמיח (ישעיהו סא יא). אופ הכי נמי אצמיח טובה דיליה, ומאן זרועיה דשכינתא לעילא, אינון נשמות יתרות דזרעין מניה, ויחדון לון לישראל לתתא מזיו כבודה.

ובזמנא דההיא ס' סתימא אתפתחת, לא אתפתחת אלא בפיוסא, כמה דאת

כמו שנגמר פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל, והפיוס הזה אל הו', שהוא מפתח שפותם אותה, ומשום זה פתחי לי ביום ראשון, למי? לאות י' שהיא נקדה של קמ"ץ, כשנפתחת, נפתחת בפתח, שהוא ו'. כשפותם, סותם בקמ"ץ, והוא י"ו, טפה וזרע שנגמשך ממנו.

ומשום זה פתחי לי ביום ראשון את אות י' שהיא נקדה של קמ"ץ, אחותי - ביום השני, רעיתי - ביום השלישי, שהוא הרועה הנאמן, יונתי - ביום הרביעי, תמתי - ביום החמישי, תם צונך בת ציון, שראשי - ביום הששי, שנגמר וישתחו ושראל על ראש המטה, שהוא יום הששי, נמלא טל ביום השביעי, זו טפה י' ודאי, וזו הנקדה של האות ב'.

ומשום זה הזווג של תלמידי חכמים משבת לשבת, לירש אותה טפה שהיא חכמה, ט"ל תורה לבניהם, ולא לחנם פרשוהו זכרונם לברכה, כל העוסק בטל תורה, טל תורה מחיהו.

ג"ל נעול, גל הוא כמו גלגל, הוא רומז שבו מעין חתום, שהוא י', ומיד השקו הצאן, שהם איברים קדושים, שנגמר בהם ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, כלם רועים, ומשה על כלם, שכתוב וישב על הבאר, וכתוב תפלה למשה איש האלהים וכו', שלטונו הוא בשבעה רקיעים.

צדיק הוא רקיע שמסלק בין מים למים, בין הים העליון, שהיא האם העליונה ובין הים הפתוח, שהיא האם הפתוחה, ועליו נאמר אין בין מים

אמר (שיר ה' ב) פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי שראשי נמלא טל, והאי פיוסא לגבי ו' דאיהו מפתחא דסתים לה, ובגין דא פתחי לי ביומא קדמא, למאן לאת י' דאיהי נקודה דקמ"ץ, כד אתפתחת אתפתחת בפתח דאיהו ו', כד סתים סתים בקמ"ץ, ואיהו י"ו טפה וזרע דאתמשך מניה.

ובגין דא פתחי לי ביומא קדמא לאת י' דאיהי נקודה דקמ"ץ, אחותי ביומא תנינא, רעיתי ביומא תליתאה, דאיהו רעיא מהימנא, יונתי ביומא רביעאה, תמתי ביומא חמשאה, תם צונך בת ציון, שראשי ביומא שתיתאה, דאתמר (בראשית מז לא) וישתחו ושראל על ראש המטה דאיהו יום הששי, נמלא טל ביומא שביעאה, דא טפה י' ודאי, ודא נקודה דאת ב'.

ובגין דא זווגא דתלמידי חכמים משבת לשבת, לירתא ההיא טפה דאיהי חכמה, ט"ל תורה לבניהו, ולא למגנא אוקמוהו זכרונם לברכה, כל העוסק בטל תורה טל תורה מחיהו.

ג"ל נעול (שיר ד יד) גל איהו כמו גלגל, איהו רמז דביה מעין חתום דאיהי י', ומיד השקו הצאן דאינון אברין קדישין, דאתמר בהון (יחזקאל לד לא) ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אתם, כלהו רועים, ומשה על כלהון, דכתיב (שמות ב טו) וישב על הבאר, וכתיב (תהלים ז א) תפלה למשה איש האלהים וכו', איהו שולטנותיה בשבעה רקיעין.

צדיק איהי רקיע דפליג בין מיא למיא, בין ים עלאה דאיהי אימא עלאה, ובין ים תתאה דאיהי אימא תתאה, ועליה אתמר אין בין מים העליונים למים התחתונים אלא

כַּמְלֵא נִימָא, כַּמָּה דְאִוְקְמוּהוּ מְאָרִי מְתַנִּיתִין,
 וְהָאִי נִימָא אִיהוּ צְדִיק, וְלֹאוּ לְמַגְנָא אִוְקְמוּהוּ
 קְדָמָאִין, דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְדַקְדַּק עִם
 הַצְדִיקִים אֲפִילוּ כַחוּט הַשְּׁעָרָה.

וְלִית נִימָא וְנִימָא דְשְׁעָרָה דְעַתִּיקָא קְדִישָׁא
 דְלֹא נִפְקָא מִמְבוּעָא עֲלָאָה, וְהָאִי נִימָא
 אִיהוּ ו', מְבוּעָא דִילִיָּה י', דְסִלְקָא בְּאוּרָא עַד
 אֵין סוּף וְנַחְתָּא עַד אֵין תַּכְלִית.

וְאִיהוּ עֶשֶׂר, וּבְגִינָה אֲתָמַר (שמות כו טז) עֶשֶׂר
 אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, אַמּוֹת אֵינוֹן
 מְאוֹת בְּהַפּוּכָא, וְאַמָּה וַחֲצִי הַאֲמָה רַחֲב
 הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, דָּא רִזָּא דְשַׁעוּר קוּמָה, דְאִיהוּ
 אָזִיל עַל ק"ו הַמְדָּה, מֵאִי ק"ו דָּא אֶת ו',
 דְאִיהוּ מְדָה לְכָל שַׁעוּרָא דְגוּפָא.

אִיהוּ מְדָה בֵּין עֵינָא לְעֵינָא, וְעֵלָה אֲתָמַר (שם
 ה טו) אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִיא, אִיהוּ שִׁיעוּרָא
 דְאוּרְכָא דְחוּטְמָא וְאִיהוּ שַׁעוּרָא דְכָל אֶצְבָּעָא
 וְאֶצְבָּעָא וְשַׁעוּרָא בֵּין אֶצְבָּעָא לְאֶצְבָּעָא ו' (ג"א
 (י').

י' אִיהוּ מְדָה דְשָׁפָה, וּמְדָה דְכָל עֵינָא וְעֵינָא
 בְּעַגּוּלָא, וּמְדָה דְפִן וּפִן דְאַנְפִּין, וּמְדָה
 דְקַמִּיץ סְתִים, וְכַד אֲתַפְתַּח קַמִּיץ אֲתַפְתַּח
 בְּחֻמֵּשׁ אֶצְבָּעֵין בְּרִזָּא דְה', דְבַהוֹן הָאִי קוּ אָזִיל
 חֻמֵּשׁ מְאָה שְׁנִין.

וְכַד (ס"א ו' כד) נַחֲתִית לְתַתָּא לְגַבֵּי צְדִיק אֲתַקְרִי
 שִׁיעוּר, וְכַד סְלִיק לְעֵילָא לְגַבֵּי אִימָא
 עֲלָאָה אֲתַקְרִי קוּמָה, וְרִזָּא דְמִלָּה (שם טז
 יח) וַיִּמְדוּ בְעֹמֶר דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, דְאִיהוּ
 עֹמֶר לְגֻלְגֻלַּת, דְאִיהוּ גֻלְגֻלְתָּא דְרִישָׁא,
 וְשְׂכִינְתָּא תַתָּאָה אִיהוּ סְפִירַת הָעוֹמֶר, דְבַהּ מְנִי
 שְׁבַע יוֹמִין דְאֵינוֹן שְׁבַע שַׁבְּתוֹת, דְאִית בַּהוֹן

הַעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתַּתְּחוּנִים אֶלֹא
 כַּמְלֵא נִימָה, כְּמוֹ שְׂבָאוֹרוֹהוּ
 בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא
 צְדִיק, וְלֹא לַחֲנֹם פְּרֻשׁוֹהוּ
 הָרֵאשׁוֹנִים שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְדַקְדַּק עִם הַצְדִיקִים אֲפִילוּ
 כַחוּט הַשְּׁעָרָה.

וְאֵין נִימָה וְנִימָה שֶׁל שְׁעָרָה שֶׁל
 הָעַתִּיק הַקְדוֹשׁ שֶׁלֹּא יוֹצֵאת
 מִמְעֵין עֲלִיוֹן, וְהַנִּימָה הַזֶּה הִיא
 ו', מְעֵינֵנוּ הִיא י' שְׁעוּלָה בְּאוּרִי
 עַד אֵין סוּף וְיִוֵרְד עַד אֵין
 תַּכְלִית.

וְהוּא עֶשֶׂר, וּבְגֻלְלָה נֹאמַר עֶשֶׂר
 אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, אַמּוֹת הֵם
 מְאוֹת בְּהַפּוּף, וְאַמָּה וַחֲצִי
 הַאֲמָה רַחֲב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד, זֶה
 סוּד שַׁעוּר הַקוּמָה, שֶׁהוּא הוֹלֵךְ
 עַל ק"ו הַמְדָּה. מַה זֶה ק"ו? זֶה
 הָאוֹת י', שֶׁהִיא מְדָה לְכָל שַׁעוּר
 שֶׁל הַגּוּף.

הִיא מְדָה בֵּין עֵין לְעֵין, וְעֵלִיָּה
 נֹאמַר אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִיא, הוּא
 שַׁעוּר שֶׁל אַרְבֵּי הַחֻטִּים, וְהִיא
 שַׁעוּר שֶׁל כָּל אֶצְבַּע וְאֶצְבַּע
 וְשַׁעוּר בֵּין אֶצְבַּע לְאֶצְבַּע ו' (ג"א
 (י').

י' הִיא מְדָה שֶׁל שָׁפָה, וּמְדָה שֶׁל
 עֵין וְעֵין בְּעַגּוּל, וּמְדָה שֶׁל פִּן
 וּפִן שֶׁל פְּנִים, וּמְדָה שֶׁל קַמִּיץ
 סְתוּם, וּכְשֶׁנִּפְתַּח קַמִּיץ, נִפְתַּח
 בְּחֻמֵּשׁ אֶצְבָּעוֹת בְּסוּד שֶׁל ה',
 שְׁבָהֶם הִקּוּ הַזֶּה הוֹלֵךְ חֻמֵּשׁ
 מְאוֹת שְׁנִים.

וְכַאֲשֶׁר (פֶּאֶשֶׁר) יוֹרֵד לְמַטָּה אֶל
 הַצְדִיק, נִקְרָא שַׁעוּר, וְכַשְׁעוּלָה
 לְמַעְלָה לְאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, נִקְרָא
 קוּמָה, וְסוּד הַדְּבָר - וַיִּמְדוּ
 בְּעֹמֶר, זֶה שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה, שֶׁהִיא
 עֹמֶר לְגֻלְגֻלַּת, שֶׁהִיא גֻלְגֻלַּת
 הָרֵאשׁ, וְשְׂכִינָה הַתַּתְּחוּנָה הִיא
 סְפִירַת הָעוֹמֶר, שְׁבוּ מוֹנָה שְׁבַע
 יָמִים שֶׁהֵם שְׁבַע שַׁבְּתוֹת, שִׁישׁ
 בָּהֶם אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם שֶׁל שֵׁשׁ שֶׁל כָּל שַׁבּוּעַ, וְשְׁבַע שַׁבְּתוֹת, הָרִי מ"ט (שֶׁל מַסְטֵרִין), שֶׁהֵם

ארבעים ותשע פנים טהור, ששמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שבהם נטהרת שכינה תחתונה אל בעלה במקוה שלה, שהוא מקוה ישראל יהו"ה, והוא שעור קומה, שפך הן אותיות מקוה - קומה, והם ס' סתומה בסוד זה: (ציור למעלה) של תשע נקודות לכל צד, בנקודה האמצעית נשלמו לארבעים סאים, הוא השעור של המקוה, שבו נטהרת אשה לבעלה.

ורפני שנטהרת, צריך למנות שבעה ימי טהרה, להשלים בהם ארבעים ותשע פנים טהרה של התורה, ובהם מתחברת תורה שפכתב עם תורה שבעל פה ביום השבועות, שהם דו פרוצופים של אדם, והחבור של שניהם רח"ס, שהוא מאתים ארבעים ושמונה מצוות עשה, וסוד הדבר - קדש לי כל בכור פטר כל רחם, בחבור הזה של שבועות מתקרבים כל מצוות עשה פעצמים בבטן המלאה. ובאותו זמן, כל אותם איברים מקבלים על ידי צנורות זה מזה. זהו שכתוב מקבילות הללאות אשה אל אחתה, וכשהם מקבלים, כל הספירות מקבלות זו מזו, והמלאכים למטה מקבלים זה מזה, כמו שנאמר ומקבלין דין מן דין, וכל אחד ואחד נותן רשות לחברו להפגס לתחום חברו, כמו שנאמר ונותנין רשות זה לזה.

וכי גורם זה? ישראל. כשמקבלים זה מזה, בין בתורה בין בממון, גורמים לקבל

ארבעין ותריין יומין דשיתא דכל שבוע, ושבע (דף לט ע"א) שבתות הא מ"ט (נ"א דמטטרוין), דאינון מ"ט אנפין טהור, ששמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דבהון אתדפיאת שכינתא תתאה לגבי בעלה, במקוה דילה, דאיהו מקוה ישראל יהו"ה, ואיהו שיעור קומה, דהכי אינון אתוון דמקוה קומה, ואינון ם סתימא ברזא דא, דתשע נקודין לכל סטר, בנקודה דאמצעייתא אשתלימו לארבעים סאין, איהו שיעורא דמקוה, דביה אתדפיאת אתתא לבעלה.

וקדם דאתדפיאת, צריך למנאה שבעה יומין דדכיו, לאשלמא בהון מ"ט פנים דכיו דאורייתא, ובהון אתחברת אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה ביומא דשבועות, דאינון דו פרוצופין דאדם, וחבורא דתרווייהו רח"ס, דאיהו רמ"ח פקודין דעשה, ורזא דמלה (שמות י"ב) קדש לי כל בכור פטר כל רחם, בהאי חבורא דשבועות מתקרבין כל פקודין דעשה, פעצמים בבטן המלאה (קהלת יא ה).

ובהוא זמנא, כל אינון אברין מקבלין על ידי צנורין דא מן דא, הדא הוא דכתיב (שמות כו ה) מקבילות הללאות אשה אל אחתה, וכד אינון מקבלין, כל ספיראן מקבלין דא מן דא, ומלאכין לתתא מקבלין דין מן דין, כמה דאת אמר ומקבלין דין מן דין, וכל חד וחד זיהיב רשו לחבריה, לאעלא בתחומא דחבריה, כמה דאת אמר ונותנין רשות זה לזה.

ומאן גרים דא, ישראל פד מקבלין דא מן דא, בין באורייתא בין בממונא, גרמין

לקבלא לעילא דא מן דא,

למעלה זה מזה ולהשפיע זה לזה, והכל על ידי צנורות. זהו שכתוב תהום אל תקום קורא לקול צנוריה וגומר. ומה אומרים זה לזה? אבע מימיה, קול שני רעים אני שומע.

ובנגדם שתי שפתים שנקראים אפיקי מים, ומי הם? נצח והוד, שנקראים שקתות המים, ושניהם נשקים על ידי צנור שהוא העמוד האמצעי שכולל הכל, והוא ברית שכלולים בו כל האיברים של הגוף, כל הצנורות משקים מהאות ו', שהוא נהר ששופע ויוצא מעדן, והוא צנור שיוצא ממעין המים שהוא י', וממנו מתפשטת ה' שהיא הים העליון.

ובא וראה, תשע נקודות הן מן קמ"ץ עד שור"ק, וכלן נקראו צנורות ומעיינות לאותיות, שהן כלולות בקרקע, שהיא שכינה התחתונה שנקראת ג"ן, כלולה משלשה וחמשים סדרים של התורה, ועליה נאמר גן נעול אחותי כלה, גל נעול מעין חתום. חתום ודאי, משום שהיא בתולה ואיש לא ידעה, והיא חכמת שלמה, שעליה נאמר ותרב חכמת שלמה, מתגדלת מכל ההשקאה של כל ספירה וספירה על ידי אותו צנור, שהוא ו', עד שמגיעה לאותו המעין העליון, שהיא י' העליונה, חכמת כל בני קדם, ובאותו זמן היא נעשית פתח בראש האות ו'.

ובא וראה, שכינה תחתונה, כשהיא משקית מהנקודות, נקראת תר"ק חל"ם שור"ק, למי? לאותו צנור שהוא ו', שכולל ששה צנורות, שכלם משש אותיות שהן אבגית"ן וכי', ששה צנורות הם שתלויים ממנו, והוא כולל שש אחרים, וכלם עולים לארבעים ושנים,

ולאשפעה דא לדא, וכלא על ידי צנורין, הדא הוא דכתיב (תהלים מב ח) תהום אל תהום קורא לקול צנוריה וגומר, ומאי אמרי דא לדא, אבע מימיה. קול שני ריעים אני שומע.

ואינון לקבלייהו תרין שפוון דאתקרוין אפיקי מים, ומאן נינהו נצח והוד, דאתקרוין שקתות המים, ותרוייהו אתשקיין על ידא דצנורא דאיהו עמודא דאמצעייתא דכליל כלא, ואיהו ברית דכלילן ביה כל אברין דגופא, כל צנורין אינון אתשקיין מן את ו', דאיהו נהר דנגיד ונפיק מעדן, ואיהו צנור דנפיק ממעינא דמיא דאיהו י', ומניה אתפשטא ה' דאיהי ים עלאה.

ותא חזי תשע נקודין אינון מן קמ"ץ עד שור"ק, וכלהו אתקריאו צנורין ומבועין לאתוון, דאינון כלילן בקרקע, דאיהי שכינתא תתאה, דאתקריאת ג"ן, כלילא מתלת וחמשין סדרין דאורייתא, ועלה אתמר גן נעול אחתי כלה, גל נעול מעין חתום, חתום ודאי, בגין דאיהי בתולה ואיש לא ידעה, ואיהי חכמת שלמה, דעלה אתמר (מלכים א ה ו) ותרב חכמת שלמה, אתרביאת מכל שקיו דכל ספירה וספירה, על ידא דההוא צנורא דאיהו ו', עד דמטיאת לההוא מבועא עלאה דאיהי י' עלאה חכמת כל בני קדם, ובההוא זמנא אתעבידת איהי תגא ברישא דאת ו'.

ותא חזי, שכינתא תתאה פד איהי אתשקינא מן נקודין, אתקרי תר"ק חל"ם שור"ק, למאן לההוא צנור דאיהו ו', דכלילן שית צנורין, דכלהון משית אתוון, דאינון אבגית"ן וכי', שית צנורין אינון דתליין מגיה, ואיהו כליל שית אחרנין, וכלהו סלקין למ"ב, וכי', ששה צנורות הם שתלויים ממנו, והוא כולל שש אחרים, וכלם עולים לארבעים ושנים,

נקראת חר"ק חל"ם שוור"ק של
אותו הצנור, כמו זה: ו.

וכך היא נקראת אל י, וכך אל
ה', וסוד הדבר - אני ראשון ואני אחרון
וכו', ולפעמים היא עטרה על ראשו של
האות ו', כמו זה: ו, וסוד הדבר - נוטה
שמים פירעה, וזהו הסוד של הראש של
האות א. ולפעמים יורד תחתיו כמו זה:
א קמ"י, כשעולה על הראש נקראת
כח נר"א. באותו זמן נאמר בה אשת
חיל עטרת בעלה, ונקראת חל"ם,
וכשיורדת תחתיו נקראת חיר"ק,
והיא לח"ם, שכן הוא חל"ם
בהפוך אותיות לח"ם, וזהו לחם
אפירים אכל איש, שנאמר בו
יהו"ה איש מלחמה. מצד של
החכמה נקראת חל"ם, ומצד
העמוד האמצעי נקראת שוור"ק,
כמו שנאמר ואנכי נטעתיך שורק
כלה זרע אמת, אותו שנאמר בו
תתן אמת ליצקב, מצד שלו
נקראת חר"ק, ובאותיות הפוכות
חק"ר, ובשבילה נאמר החקר
אלוה תמצא, והיא קרח הנורא,
שהוא השם השלישי של תפלה,
שנאמר בו הא"ל הגדול הגבור
והנורא, הנורא הוא העמוד
האמצעי.

ושוור"ק הוא טמיר וגניז, מצד של
צדיק שהוא ברית, אור גניז,
שהוא ר"ז פחשבון אור, כמו
שבארוהו בעלי המשנה, אור זרע
לצדיק, וזהו האור הגנוז
לצדיקים, שחמשה אור
שלמעלה ממנו הם כלם
בהתגלות.

וכי הוא? שלשה אור סגול,
ושנים אור שב"א, כשעולה על
כנפיהם של שתי נקדות שהן
שב"א, נעשית שוור"ק, וסוד
הדבר - סמכוני באשיות,

ומאי ניהו, תלת אור סגול, ותריין אור שב"א, פד סלקא על גדפייהו
ותריין נקודין דאינון שב"א, אתעבידת שוור"ק, ורזא דמלה (שיר ב

אתקריאת חר"ק חל"ם שוור"ק דההוא צנור,
כגוונא דא ו.

והכי אתקריאת לגבי י, והכי לגבי ה, ורזא
דמלה אני ראשון ואני אחרון וכו',
ולזמנין איהי עטרה על רישא דאת ו', כגוונא
דא ורזא דמלה נוטה שמים פירעה, ודא
רזא דרישא דאת א, ולזמנין נחית תחותי
כגוונא דא א קמ"ץ, פד סלקא על רישא
אתקריאת תגא זרק"א, בההוא זמנא אתמר
בה (משלי יב ד) אשת חיל עטרת בעלה,
ואתקריאת חל"ם, וכד נחתת תחותיה
אתקריאת חיר"ק, ואיהי (דף לט ע"ב) לח"ם,
דהכי איהו חל"ם בהפוך אתוון לח"ם, ודא
איהו לחם אפירים אכל איש (תהלים עח
כה), דאתמר ביה (שמות טו ג) יהו"ה איש מלחמה,
מסטרא דחכמה אתקריאת חל"ם, ומסטרא
דעמודא דאמצעיתא אתקרי שוור"ק, כמה
דאת אמר (ירמיהו ג כא) ואנכי נטעתיך שוור"ק
כלה זרע אמת, ההוא דאתמר ביה (מיכה ז ב) תתן
אמת ליצקב, מסטרא דיליה אתקריאת חר"ק,
ובהפוך אתוון חק"ר, ובגינה אתמר (איוב יא
ט) החקר אלוה תמצא, ואיהי קרח הנורא,
דאיהו שמא תליתאה דצלותא, דאתמר ביה
הא"ל הגדול הגבור והנורא, הנורא איהו
עמודא דאמצעיתא.

ושוור"ק איהו טמיר וגניז, מסטרא דצדיק
דאיהו ברית, אור גניז. דאיהו ר"ז
פחושפן אור, כמה דאוקמוהו מארי מתניתין,
אור זרוע לצדיק, ודא הוא אור הגנוז
לצדיקא, דחמש אור דלעילא מגיה פלהון
אינון פאתגלייא.

וכשהיא יורדת תחת צר"י, נעשית סגו"ל, ועליהם נאמר רפדוני בתפוחים, ומי הן האשיות הללו? הם שתי אשות, שהם איש ואשה, אש לבנה ואש אדמה ששם אב ואם, שהם י"ה, והם פני הדין ופני הרחמים.

למה רצתה להסתמך שם? משום שהם שני גונים של השושנה, לכן ואדם, רחמים ודין, שהם חסד וגבורה, ושם ריח השושנה, וזהו העמוד האמצעי, ומשום שמריחה בו, אומרת סמכוני באשיות, ובו נעשית סגו"ל, כשיוֹרֶדֶת - רפדוני בתפוחים, אלו הם שני עמודי אמת, שהם לכן ואדם, ומשום שמריחה באות ו', שהיא בכרית, אומרת רפדוני בתפוחים.

וכשמתחברת בו נעשית סגו"ל, מה שהיו צר"י נעשה ציר, זהו שכתוב ויצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן האדמה וגומר, ויצמח יהו"ה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וגומר. צדיק זה הוא עץ פרי עושה פרי למינו, ובמקום הזה הוא האהבה שלה בחבור ויחוד של בעלה, ומשום זה אומרת כי חולת אהבה אני.

וכשישראל חוטאים בכרית מילה, נפסקת נביעת הנקדות מן האותיות שכלולות בשכינה התחתונה, ונשארת יבשה. באותו זמן מה כתוב בשור"ק חיר"ק? שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו, קמ"ץ פת"ח, זה סוגר וזה פותח, שני אלו הם שסוגרים ופותחים את המעינות של אותן נקדות אל האותיות, והאות ו', כשהיא נטויה על ראשי אותיות

(ה) סמכוני באשיות, וכד נחתת איהי תחות צר"י אתעבידת סגו"ל ועליהו אתמר רפדוני בתפוחים, ומאי ניהו אלין אשיות, אינון תרי אשות, דאינון איש ואשה, אשא חוורא, ואשא סומקא, דתמן אב ואם, דאינון י"ה, ואינון אנפי דינא ואנפוי דרחמי.

אמאי בעאת לאסתמכא תמן, בגין דאינון תרין גוונין דשושנה, חוור וסומק, רחמי ודינא, דאינון חסד וגבורה, ותמן ריחא דשושנה, ודא איהו עמודא דאמצעיתא, ובגין דארכת ביה, אמרת סמכוני באשיות, וביה אתעבידת סגו"ל, כד נחתא רפדוני בתפוחים, אלין אינון תרי סמכי קשוט, דאינון חוור וסומק, ובגין דארכת באת ו' דאיהי בכרית, אמרת רפדוני בתפוחים.

וכד אתחברת ביה אתעבידת סגו"ל, מה דהו צר"י אתעביד ציר, הדא הוא דכתיב (בראשית ב ז) ויצר יהו"ה אלהים את האדם עפר מן האדמה וגומר, ויצמח יהו"ה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וגומר, דא צדיק איהו עץ פרי עושה פרי למינו, ובהאי אתר איהו רחימו דילה בחבורא ויחודא דבעלה, ובגין דא אמרת (שיר ב ה) כי חולת אהבה אני.

וכד ישראל חאבין בכרית מילה, אתפסיק נביעו דנקודין מאתוון, דכלילן בשכינתא תתאה, ואשתארת יבשה, בההוא זמנא מה פתיב בשור"ק חיר"ק, שרקו ויחרקו שן אמרו בלענו (איכה ב טז), קמץ פת"ח דא סגיר ודא פתח, אלין תרין אינון דסגרין ופתחיין מבויעין דאינון נקודין, לגבי אתוון, ואת ו' כד איהו נטוי על ראשי אתוון עלאין אתקרי

רפ"ה, וכד איהו במציעו דאתוון אתקרי דג"ש, אתוון אלין אינון חיוון,

דאָתמר בהון (יחזקאל א יד) וְהַחֲיִיתָ רְצוּא וְשׁוֹב, רְצוּא בְּדַגְ"שׁ וְשׁוֹב בְּרַפ"ה.

בְּתַרְיִן דְּאַתְוּוֹן דְּאַיִנוֹן תְּלִיִין בְּמַחְשְׁבָה, דְּאַיִנוֹן פְּגוּוֹנָא דְתַגִּין, נְקוּדִין תְּלִיִין בְּדַבּוּרָא, אַתְוּוֹן תְּלִיִין בְּעוּבְדָא, שְׁבַע זַיִינִין אִינוֹן פְּגוּוֹנָא דָא אֱלֹהִי י"ו אִיהוּ ז', לָא צְרִיכִין תַּגִּין, דְּאַיִנוֹן אַתְקֵרוּן תַּגִּין פְּגוּוֹנָא דָא יְהו"ה.

תַּגִּין תְּלִיִין בְּמַחְשְׁבָה דְלַפָּא וּמוּחָא, נְקוּדִין בְּדַבּוּרָא דְפוּמָא, אַתְוּוֹן בְּעוּבְדָא דְאַבְרִין, וּמֵאֲלִין נְקוּדִין וְטַעְמֵי וְאַתְוּוֹן, עֶבֶיד הֵהוּא סְתִים וְגַנְיִז פְּרַסְיָא טְמִירָא עֲלָאָה, וְעֲלִיָּה אַתְמַר (איכה ה יט) אַתָּה יְהו"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְכו', מֵאֵי אַתָּה, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (ישעיהו

כה א) יְהו"ה אֱלֹהֵי אַתָּה אַרְוֹמְךָ, בַּהֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (חבקוק ג ו) רוּם יְדִיהוּ נָשָׂא, וּבְגִינֵיה אַתְמַר לְמֵי נוֹשְׂאִין כְּפִים לְרוּם הַשְּׁמַיִם, הָדָא הוּא דְכַתִּיב רוּם יְדִיהוּ נָשָׂא, וּמֵאֵי נִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּאִיהוּ חֲכָמָה כ"ח מ"ה,

וְעֲלִיָּה אַתְמַר (דף ע"א) פ"ח מ"עֲשִׂיו ה"גִיד לְעַמּוֹ, וְהֵאֵי אִיהוּ כ"ח פְּרָקִין דִּידִין דְּמִלְפָּא עֲלָאָה, דְּאַיִנוֹן כּוּז"ו בְּמוּכַס"ז כּוּז"ו, פְּנוּיִן דִּיחֻדָּא עֲלָאָה, דְּאִיהוּ יְהו"ה אֱלֹהֵינּוּ יְהו"ה, וּבְגִין דְּאַסְתַּלַּק הָאֵי חֵילָא מִיִּשְׂרָאֵל, אַתְמַר בַּהוֹן (איכה א ו) וַיִּלְכּוּ בְּלֹא כֹחַ לְפָנֵי רוּדְף.

יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, אִינוֹן עֶשֶׂר אַצְבָּעָן, דְּאַתְמַר בַּהוֹן (שיר ח יד) יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב,

דְּבַהוֹן כ"ח פְּרָקִין, דְּאַיִנוֹן כ"ח אַתְוּוֹן דְּעוּבְדָּא דְּבְרָאשִׁית, וּבְגִין דָּא יְהו"ה אֱלֹהֵי אַתָּה, וּמֵאֵי אַתָּה, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (תהלים צג ב) נִכּוֹן כְּסָאָךְ מֵאֵז מַעוֹלָם אַתָּה, וּמֵאֵי נִכּוֹן, דָּא נְאָמֵן יוֹשֵׁב וְנֹאמֵן עוֹמֵד בְּאֲמַצְעֵי, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (ישעיהו

כסאך מאז מעולם אתה. ומה זה נכון? זה נאמן יושב ונאמן עומד באמצע. זהו שכתוב כתפארת

עֲלִינוֹת, נִקְרָא רַפ"ה, וּכְשֶׁהוּא בְּאֲמַצְעֵי הָאוֹתִיּוֹת נִקְרָא דַגְ"שׁ, הָאוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הֵן חַיִּוֹת, שְׁנֹאמַר בְּהֵן וְהַחֲיִיתָ רְצוּא וְשׁוֹב. רְצוּא בְּדַגְ"שׁ, וְשׁוֹב בְּרַפ"ה.

הַכְּתָרִים שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן תְּלִיּוֹת בְּמַחְשְׁבָה, שֶׁהֵן כְּמוֹ הַתְּגִים, הַנִּקְדוֹת תְּלִיּוֹת בְּדַבּוּר, הָאוֹתִיּוֹת תְּלִיּוֹת בְּמַעֲשֶׂה, שְׁבַע זַיִינִים הֵם כְּמוֹ זֶה: ה"ה י"ו, הוּא ז', לָא צְרִיכִים תַּגִּים, שְׂאוֹתָן אוֹתִיּוֹת נִקְרְאוֹת תַּגִּים, כְּמוֹ זֶה: יְהו"ה.

הַתְּגִים תְּלִיּוֹים בְּמַחְשְׁבָה שֶׁל הַלֵּב וְהַמֶּחֶ, הַנִּקְדוֹת בְּדַבּוּר הֵפָּה, הָאוֹתִיּוֹת בְּמַעֲשֶׂה הָאֵיבָרִים, וּמֵאֵלּוּ הַנִּקְדוֹת וְטַעְמֵי הָאוֹתִיּוֹת עוֹשֶׂה אוֹתוֹ סְתוּם וְגַנּוּז כְּפֹא טְמִיר עֲלִיּוֹן, וְעֲלִיו נֹאמַר אַתָּה יְהו"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְכו'. מַה זֶה אַתָּה? אוֹתוֹ שְׁנֹאמַר בּוּ יְהו"ה אֱלֹהֵי אַתָּה אַרְוֹמְךָ, בְּאוֹתוֹ שְׁנֹאמַר בּוּ רוּם יְדִיהוּ נָשָׂא, וּבְשִׁבְלֵי נֹאמַר לְמֵי נוֹשְׂאִין כְּפִים? לְרוּם הַשְּׁמַיִם. זֶהוּ שְׁכַתּוּב רוּם יְדִיהוּ נָשָׂא. וּמֵי הוּא? יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, שֶׁהוּא חֲכָמָה, כ"ח מ"ה, וְעֲלִיו נֹאמַר כ"ח מ"עֲשִׂיו ה"גִיד לְעַמּוֹ, וְזֶהוּ כ"ח הַפְּרָקִים שֶׁל יְדֵי הַמֶּלֶךְ הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהֵן כּוּז"ו בְּמוּכַס"ז כּוּז"ו, הַכְּנֻיִים שֶׁל הַיְחודֵי הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהוּא יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וּמִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק הַכֹּחַ הַזֶּה מִיִּשְׂרָאֵל, נֹאמַר בְּהֵם וַיִּלְכּוּ בְּלֹא כֹחַ לְפָנֵי רוּדְף.

יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, הֵן עֶשֶׂר אַצְבָּעוֹת, שְׁנֹאמַר בְּהֵן יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב, שְׁבָהֵם עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה פְּרָקִים, שֶׁהֵן עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה אוֹתִיּוֹת שֶׁל מַעֲשֶׂה בְרָאשִׁית, וּמִשּׁוּם זֶה יְהו"ה אֱלֹהֵי אַתָּה, וּמַהוּ אַתָּה? אוֹתוֹ שְׁנֹאמַר בּוּ נִכּוֹן עוֹמֵד בְּאֲמַצְעֵי. זֶהוּ שְׁכַתּוּב כְּתַפְאֶרֶת

אָדָם לְשִׁבְתַּת בַּיִת. וּמָה זֶה מֵאֵז?
 אֲלֵא אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ אֵז תִּקְרָא
 וַיְהוּ"ה יַעֲנֵה. וּמָה זֶה אֵז? אֵלוֹ
 שְׁמוֹנֵה הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל יֵאֱהֻדוֹנָה"
 שְׁעוֹלוֹת לַחֲשׁוֹבֵן אִמ"ן.

וְזֶהוּ הַעוֹנָה אֲמֵן בְּכֹל כַּחוֹ, בְּאוֹתוֹ
 כ"ח, וּמְשׁוֹם זֶה פִּרְשׁוּהָ בַּעֲלֵי
 הַמִּשְׁנָה, הַעוֹנָה אֲמֵן בְּכֹל כַּחוֹ
 קוֹרְעִין לוֹ גִּזְרֵי דֵינּוּ שֶׁל שְׁבַעִים
 שָׁנָה, וּבְגִלְלוֹ נֶאמַר נִכּוֹן כִּסְאָךָ מֵאֵז
 מַעוֹלָם אַתָּה, וּבִיָּה (אֵיכָה ה' יט) אַתָּה יְהוּ"ה
 לַעוֹלָם תֵּשֵׁב, אַתָּה, הֵהוּא דְאִתְּמַר בֵּיהּ אֲבִינוּ
 מִלְּפָנֵינוּ אֲבִינוּ אַתָּה, וּמֵאֵי נִיהוּ אֲבִינוּ אָב
 הַרְחֵמֵן.

וְהוּא כּוֹלֵל אֶת כָּל אוֹתִיּוֹת
 הַתּוֹרָה, וּמֵי הוּא? הַתּוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב, הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, וְעַלּוֹ
 נֶאמַר בְּרוּךְ אַתָּה, וְכַשִּׁישְׂרָאֵל
 עוֹמְדִים בְּעַמֻּדָה שֶׁל תְּפִלָּה, הוּא
 יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא, וּבְשִׁבְלוֹ נֶאמַר
 בְּאוֹתוֹ זְמַן, אַתָּה יְהוּ"ה לַעוֹלָם
 תֵּשֵׁב כִּסְאָךָ לְדוֹר וָדוֹר. וּמֵי הוּא
 לְדוֹר וָדוֹר? אֲלֵא אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר
 בּוֹ דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא וְהֶאֱרַךְ
 לַעוֹלָם עַמְדַת, וְאֵין דוֹר פְּחוֹת
 מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וּמֵיָהוּ? מִשֶּׁה
 שְׁשִׁקוּל לְשִׁשִּׁים רַבּוּא מִיִּשְׂרָאֵל,
 וְדַרְגָּתוֹ הִיא הָאֲסַפְקִלְרֵיָה
 הַמְּאִירָה.

בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ, בֵּא
 וַיִּרְאֵהּ, אֵין אָדָם מִפִּיק רְצוֹנוֹ
 מִיְהוּ"ה אֲלֵא בְּזֹאת, שְׁעַלְיָה
 נֶאמַר מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא טוֹב וַיִּפֶק
 רְצוֹן מִיְהוּ"ה, וְזוֹ הִיא עֵת לַעֲשׂוֹת
 לִיְהוּ"ה, וְכַמָּה עֲתוֹת יֵשׁ, וְעַלְיָהּ
 נֶאמַר וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת, וְשִׁלְמָה
 אָמַר עֵת לְשַׁחֵק וְכוּ', שֶׁהֵן כ"ח
 עֵת, וְעַל זֶה הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אָמַר וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ,
 שֶׁהוּא קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיְהוּ"ה.

מִד' יג) כְּתִפְאָרַת אָדָם לְשִׁבְתַּת בַּיִת, וּמֵאֵי מֵאֵז,
 אֲלֵא הֵהוּא דְאִתְּמַר בֵּיהּ (שֵׁם נח ט) אֵז תִּקְרָא
 וַיְהוּ"ה יַעֲנֵה, וּמֵאֵי א"ז אֵלֶיךָ תִּמְנֵיָא אֲתוּוֹן
 דְּאֵינוֹן יֵאֱהֻדוֹנָה"י דְּסִלְקִין לַחֲשׁוֹבֵן אִמ"ן.

וְדָא אִיהוּ הַעוֹנָה אֲמֵן בְּכֹל כַּחוֹ, בֵּהֵהוּא כ"ח,
 וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מֵאִרֵי מִתְנִיתִין, הַעוֹנָה
 אֲמֵן בְּכֹל כַּחוֹ קוֹרְעִין לוֹ גִּזְרֵי דֵינּוּ שֶׁל שְׁבַעִים
 שָׁנָה, וּבְגִינְיָה אִתְּמַר (תְּהִלִּים צג ב) נִכּוֹן כִּסְאָךָ מֵאֵז
 מַעוֹלָם אַתָּה, וּבִיָּה (אֵיכָה ה' יט) אַתָּה יְהוּ"ה
 לַעוֹלָם תֵּשֵׁב, אַתָּה, הֵהוּא דְאִתְּמַר בֵּיהּ אֲבִינוּ
 מִלְּפָנֵינוּ אֲבִינוּ אַתָּה, וּמֵאֵי נִיהוּ אֲבִינוּ אָב
 הַרְחֵמֵן.

וְאִיהוּ כְּלִיל כָּל אֲתוּוֹן דְּאוֹרֵייתָא, וּמֵאֵי נִיהוּ
 אוֹרֵייתָא דְּבַכְתָּב עֲמוּדָא דְּאֲמֻצְעִיתָא,
 וְעַלְיָה אִתְּמַר בְּרוּךְ אַתָּה, וְכֵד יִשְׂרָאֵל קִיִּימִין
 בְּעַמֻּדָה דְּצִלוֹתָא, אִיהוּ יְתִיב עַל כִּרְסֵיִיא,
 וּבְגִינְיָה אִתְּמַר בֵּהֵהוּא זְמַנָּא אַתָּה יְהוּ"ה
 לַעוֹלָם תֵּשֵׁב כִּסְאָךָ לְדוֹר וָדוֹר, וּמֵאֵי נִיהוּ
 לְדוֹר וָדוֹר, אֲלֵא הֵהוּא דְאִתְּמַר בֵּיהּ (קֹהֶלֶת א'
 ד) דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא וְהֶאֱרַךְ לַעוֹלָם עַמְדַת,
 וְלִית דוֹר פְּחוֹת מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וּמֵאֵי נִיהוּ,
 מִשֶּׁה דְּשִׁקוּל לְשִׁשִּׁים רַבּוּא מִיִּשְׂרָאֵל, וְדַרְגָּא
 דִּילְיָה אֲסַפְקִלְרֵיָא דְּנִהְרָא.

בְּזֹאת יָבֵא אֶהְרֵן אֶל הַקֹּדֶשׁ (ויקרא טו א), תָּא חֲזִי
 אֵין אָדָם מִפִּיק רְצוֹנוֹ מִיְהוּ"ה אֲלֵא
 בְּזֹאת, דְּעַלְיָה אִתְּמַר (משלי יח כב) מִצָּא אִשָּׁה מִצָּא
 טוֹב וַיִּפֶק רְצוֹן מִיְהוּ"ה, וְדָא הִיא עֵת לַעֲשׂוֹת
 לִיְהוּ"ה (תְּהִלִּים קיט קכו), וְכַמָּה עֲתוֹת יֵשׁ, וְעַלְיָהּ
 אִתְּמַר (ויקרא טו ב) וְאֵל יָבֵא בְּכָל עֵת, וְשִׁלְמָה
 אָמַר (קֹהֶלֶת ג' ד) עֵת לְשַׁחֵק וְכוּ', דְּאֵינוֹן כ"ח
 עֵת, וְעַל דָּא קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר וְאֵל יָבֵא
 בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
 לִיְהוּ"ה.

ובששבינה שנקראת זאת עם ישראל, כמו שנאמר ואף גם זאת בהיותם וכו', מה הם אומרים לה? אנה הלך דודך היפה בנשים, אנה פנה דודך ונבקשנו עמך, בכמה תחנונים ותפלות, בציצית ובתפלין, בשבתות ובכימים טובים, שעליהם נאמר ביני ובין בני ישראל אות הוא לעלם, אות ברית מילה, אות של שבת וימים טובים, ואות של תפלין.

עליה נאמר על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא, מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה, ויעקב ברוך את בניו בזאת, זהו שכתוב וזאת אשר דבר להם אביהם, ודוד בזאת הפיק רצונו מיהו"ה כשנלחם עם אויביו, כמו שנאמר אם תחנה עלי מחנה וכו' בזאת אני בוטח, והנביא כשראה את ישראל בגלות, לא ראה להם מנוחה אלא בעבור זאת, וגאלת ישראל לא תבא אלא בזאת, זהו שכתוב זאת אשיב אל לפי על פן אוחיל, ויהודה לא התברך אלא בזאת, זהו שכתוב וזאת ליהודה, ומשה לא ברך את ישראל אלא בזאת, וזאת הברכה, ומי שלא שת לבו גם לזאת, עליו כתוב איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת.

ובין שהאדם בה פיק רצונו ובה משיג השם, שזהו סוד על זאת יתפלל כל חסיד, על זאת ודאי, לשם יהו"ה שהוא על זאת, למה תקנו בשחרית למדה ידועה, וכן במנחה למדה ידועה, וכן בערבית למדה ידועה, וכן ביום טוב למדה ידועה, וכן בעשרת ימי תשובה למדה ידועה? אלא מה

למדה ידועה, וכן בעשרת ימי תשובה למדה ידועה, אלא מה שאמר על

זכר שכניתא דאתקריאת זאת עם ישראל, כמה דאת אמר (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם וכו', מאי אינון אמריין לה (שירא) אנה הלך דודך היפה בנשים, אנה פנה דודך ונבקשנו עמך, בכמה תחנונים וצלותין, בציצית ובתפלין, בשבתות וביומין טבין, דעלייהו אתמר (שמות לא יז) ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם, אות ברית מילה, אות דשבת וימין טבין, ואות דתפלין.

עליה אתמר (תהלים לב ו) על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא, מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מיהו"ה (משלי יח כב), ויעקב בריך לבניו בזאת, הדא הוא דכתיב (בראשית מט כח) וזאת אשר דבר להם אביהם, ודוד בזאת הפיק רצונו מיהו"ה כשנלחם עם אויביו, כמה דאת אמר (תהלים כז ג) אם תחנה עלי מחנה וכו', בזאת אני בוטח, והנביא כשראה את ישראל בגלות, לא ראה להם מנוחה אלא בעבור זאת, ופורקנא דישראל לא ייתי אלא בזאת, הדא הוא דכתיב (איכה ג כא) זאת אשיב אל לפי על פן אוחיל, ויהודה לא אתברך אלא בזאת, הדא הוא דכתיב (דברים לג ז) וזאת ליהודה, ומשה לא ברך ית ישראל אלא בזאת (שם א) וזאת הברכה, ומי שלא שת לבו גם לזאת, עליה כתיב (תהלים צב ז) איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת.

ובין שהאדם בה יפיק רצונו, ובה משיג השם, שזהו סוד על זאת יתפלל כל חסיד, על זאת ודאי, לשם יהו"ה שהוא על זאת, למה תקנו בשחרית למדה ידועה, וכן במנחה למדה ידועה, וכן בערבית למדה ידועה, וכן ביום טוב למדה ידועה, וכן בשבת למדה ידועה, וכן בעשרת ימי תשובה למדה ידועה, וכן בעשרת ימי תשובה למדה ידועה, אלא מה שאמר על

שָׁאֵמַר עַל זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׁהוֹיָהּ הַיָּא עַל כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה, כְּמוֹ שָׁאֵמַר דְּוֹד (ר"ה א כט יא) לָךְ יְהוּ"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמַר, וְאִין לָךְ פְּעוּלָה בְּתַחְתּוּנִים אֲלֵא עַל יְדֵי מַלְכוּת, שְׁנֵאֵמַר בְּהַ וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אֲבָל בְּזִמְן שְׁצִרְיָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַצְדִּיק לְצַדִּיק וּלְעֲשׂוֹת עִמּוֹ צְדָקָה, שְׁהִיא מַלְכוּת, עִם הַתַּחְתּוּנִים, נִכְלָלִים בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְנִקְרְאִין צְדִיקִים עַל שְׁמוֹ. יְהוּ"ה נִקְרָא עַל שְׁמוֹ צְדִיק, שְׁנֵאֵמַר צְדִיק יְהוּ"ה בְּכָל דְּרָכָיו, וּמִרְחַם עַל בְּרִיּוֹתָיו בְּצְדָקָה, אִין צְדָקָה אֲלֵא תַפְלָה, צ' אֲמָנִים, ד' קְדֻשׁוֹת, ק' בְּרָכוֹת, ה' חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה, וְזֵהוּ צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי, וְעָלְיוֹ נֵאֵמַר לְאַבְרָהָם וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה, וּכְשֶׁהוּא רוֹצֵה בְּהַ, נֵאֵמַר בְּהַ וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֶׁרָוֶן.

מִצַּד הַיָּא צְדָקָה, וּמִצַּד יָּהִיא כּוֹבֵעַ עַל רֵאשׁ צְדִיק אוֹת בְּרִית, עֲטָרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, וּמִצַּד וְנֵאֵמַר בְּהַ אֲרַכָּה מֵאַרְצָךְ מִדָּה, מִצַּד ה' הַעֲלִינָהּ, וּרְחֻבָהּ מִנִּי יָם.

וּבְשֶׁרוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַמְשִׁיךְ נְבוּאָה, כְּלוּלִים בְּהֶם, וְנִקְרְאִים נְבִיאִים, וּמַלְכוּת הִיא דְמִיּוֹן כָּלָם, שְׁנֵאֵמַר (הושע יב יא) וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, כְּמוֹ שָׁאֵמַר הַנְּבִיא (שם) וְדַבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְגוֹמַר, שְׁהִיא כְּמוֹ הָאֶסְפִּקְלָרִיאָה שְׁכָל הַפְּנִים נִרְאִין בְּהַ, כֵּן כָּל הַסְּפִירוֹת מֵרֵאשׁ בְּהַ כְּחַם וְדִמְיוֹנָם וְצוּרָתָם, לְכָל נְבִיא כְּפִי הַשְּׁגָתוֹ לְמַעְלָה, וּכְמוֹ כֵּן לְמַטָּה הִיא מִתְלַבֶּשֶׁת בְּכַסָּא הַכְּבוֹד, וּבְכָל הַמְּלָאכִים, וְהַאֲוִפְנִים וְחִיּוֹת הַקְּדֻשׁ, וּבְכָל הַרְקִיעִים, וְהַכְּסָאוֹת שְׁבָהֶם, וְהַמְּלָאכִים הַתְּלוּיִם מֵהֶם, שְׁיֵשׁ מְלָאכִים גְּבוּהִים עֲלֵיהֶם, שְׁנֵאֵמַר (קהלת ה ז) כִּי גְבוּהַ מַעַל גְּבוּהַ שׁוֹמֵר

זֹאת, הוּא מוֹרָה שְׁהוֹיָהּ הַיָּא עַל כָּל סְפִירָה (דף מ ע"ב) וְסְפִירָה, כְּמוֹ שָׁאֵמַר דְּוֹד (ר"ה א כט יא) לָךְ יְהוּ"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמַר, וְאִין לָךְ פְּעוּלָה בְּתַחְתּוּנִים אֲלֵא עַל יְדֵי מַלְכוּת, שְׁנֵאֵמַר בְּהַ (תהלים קג יט) וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, אֲבָל בְּזִמְן שְׁצִרְיָךְ קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְהַצְדִּיק לְצַדִּיק, וּלְעֲשׂוֹת עִמּוֹ צְדָקָה שְׁהִיא מַלְכוּת, עִם הַתַּחְתּוּנִים, נִכְלָלִים בּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְנִקְרְאִין צְדִיקִים עַל שְׁמוֹ, יְהוּ"ה נִקְרָא עַל שְׁמוֹ צְדִיק, שְׁנֵאֵמַר (תהלים קמה יז) צְדִיק יְהוּ"ה בְּכָל דְּרָכָיו, וּמִרְחַם עַל בְּרִיּוֹתָיו בְּצְדָקָה, אִין צְדָקָה אֲלֵא תַפְלָה, צ' אֲמָנִים, ד' קְדֻשׁוֹת, ק' בְּרָכוֹת, ה' חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תוֹרָה, וְזֵהוּ צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי (משלי יד לד), וְעָלְיוֹ נֵאֵמַר לְאַבְרָהָם (בראשית טו ו) וַיַּחֲשֹׁבֶהָ לוֹ צְדָקָה, וּכְשֶׁהוּא רוֹצֵה בְּהַ נֵאֵמַר בְּהַ (ישעיה נט יז) וַיִּלְבַּשׁ צְדָקָה כְּשֶׁרָוֶן. מִצַּד הַיָּא הִיא צְדָקָה, וּמִצַּד יָּהִיא פּוֹבַע עַל רֵאשׁ צְדִיק אוֹת בְּרִית, עֲטָרָה בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, וּמִצַּד וְנֵאֵמַר בְּהַ (איוב יא ט) אֲרוּכָה מֵאַרְצָךְ מִדָּה, מִצַּד הַיָּא עֲלִיּוֹנָהּ וּרְחֻבָהּ מִנִּי יָם.

וּבְשֶׁרוּצָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַמְשִׁיךְ נְבוּאָה, כָּל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלִים בְּהֶם, וְנִקְרְאִים נְבִיאִים, וּמַלְכוּת הִיא דְמִיּוֹן כָּלָם, שְׁנֵאֵמַר (הושע יב יא) וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, כְּמוֹ שָׁאֵמַר הַנְּבִיא (שם) וְדַבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְגוֹמַר, שְׁהִיא כְּמוֹ הָאֶסְפִּקְלָרִיאָה שְׁכָל הַפְּנִים נִרְאִין בְּהַ, כֵּן כָּל הַסְּפִירוֹת מֵרֵאשׁ בְּהַ כְּחַם וְדִמְיוֹנָם וְצוּרָתָם, לְכָל נְבִיא כְּפִי הַשְּׁגָתוֹ לְמַעְלָה, וּכְמוֹ כֵּן לְמַטָּה הִיא מִתְלַבֶּשֶׁת בְּכַסָּא הַכְּבוֹד, וּבְכָל הַמְּלָאכִים, וְהַאֲוִפְנִים וְחִיּוֹת הַקְּדֻשׁ, וּבְכָל הַרְקִיעִים, וְהַכְּסָאוֹת שְׁבָהֶם, וְהַמְּלָאכִים הַתְּלוּיִם מֵהֶם, שְׁיֵשׁ מְלָאכִים גְּבוּהִים עֲלֵיהֶם, שְׁנֵאֵמַר (קהלת ה ז) כִּי גְבוּהַ מַעַל גְּבוּהַ שׁוֹמֵר

(קהלת ה' ז) פּי גְבוּהַ מַעַל גְבוּהַ שְׁמֵר וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם, וְכֵן בְּכָל פּוֹכֵב וּמְזֵל, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (תהלים קג יט) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה (הושע יב יא), וְלִכְלֹ אֶחָד נִדְמָה כְּפִי כַחוֹ, שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, וְהִבֵּן אֲמֵן בְּכָל כַחוֹ.

יְהו"ה הוּא בְּכֶתֶר, שֶׁהִיָּה הָעוֹלָם הוּא וְשְׁמוֹ לְבַד בְּכֶתֶר, כְּשֶׁבְרָא הָעוֹלָם, וְשָׁמוֹ לְבַד בְּכֶתֶר, כְּשֶׁבְרָא הָעוֹלָם, בְּמִדַּת רֵאשִׁית יָרַד עָלָיו, וְלֹא הָיָה חֶסֶר מִלְּמַעְלָה, וְכֵן בְּכָל סְפִירָה, כְּמִדְּלִיק נֵר מִנֵּר וְאִינוּ חֶסֶר מִן הָרֵאשׁוֹנָה וְלֹא מִחֻבְרָתָהּ, עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית.

וְכִי שֶׁמְפִיר אוֹתוֹ בְּזֹאת כְּמוֹ שֶׁמְפִיר אוֹתוֹ בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִינּוּנִים, בְּעֵבֹר שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִהָעֲלִיוֹנִים, וְהִיא יְחִיד וְקָשֶׁר כָּלָם, וְהִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בַּתְּחִינּוּנִים, וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה יט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל כִּי אִם בְּזֹאת, הִיא נִקְרָאת נְבוּאָה מִצַּד הַנְּבִיאִים, חֻכְמָה מִצַּד הַחֻכְמִים, שֶׁכָּל הַסְפִירוֹת נִקְרָאוּ חֻכְמִים.

וְעֲשָׂרִים וְשִׁמּוֹנָה אוֹתִיּוֹת הֵן לְכָל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְכֵלֵן הֵן בֵּין לְכַתִּיבָה בֵּין לְכָל דְּבָר שֶׁיַּעֲשֶׂה בְיָדָיו, שֶׁמַּעֲשֵׂה שֶׁל עֲשָׂרִים וְשִׁמּוֹנָה הַפְּרָקִים הֵם בְּעֶשֶׂר אֲצָבָעוֹת, וְנָהוּ הַסּוּד, מִהֶפֶח אֶל הַפּוֹעַל, וְהַכֹּל בְּחֻכְמָה, וְסוּד הַדְּבָר - כָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית.

יֵשׁ חֻכְמָה מִצַּד שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת, וְיֵשׁ חֻכְמָה מִצַּד שֶׁל הַנִּקְדוֹת, שֶׁהָאוֹתִיּוֹת הֵן בַּת קוֹל, וּבִהֵן סוּד הַדְּבָר לְדַרְשָׁה וְלִכְלֹ דְבָר שֶׁתְּלוּי בְּדַרְשָׁה. הַתְּגִינִים הֵם לְמַחֲשָׁבָה, וְהֵם בְּסוּד הַפְּתוּב הַזֶּה וְלַחֲשֵׁב מִחֻשְׁבַּת וְכוּ', וְכָלָם תְּלוּיִים בְּשִׁכְנָה הַתְּחִינּוּנָה, וְהִיא הַפְּלֵל שֶׁל כָּלָם.

וּבְסוּד זֶה תִּמְצָא אֶת הַטְּעָמִים וְהַנִּקְדוֹת וְאוֹתִיּוֹת, וְכֵן בְּכָל אוֹת

וּגְבוּהִים עֲלֵיהֶם, וְכֵן בְּכָל פּוֹכֵב וּמְזֵל, כְּמוֹ שִׁפְתוֹב (תהלים קג יט) וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְזֶהוּ וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדָמָה (הושע יב יא), וְלִכְלֹ אֶחָד נִדְמָה כְּפִי כַחוֹ שֶׁהִיא נִשְׁמָתוֹ, וְהִבֵּן אֲמֵן בְּכָל כַחוֹ.

יְהו"ה הוּא בְּכֶתֶר, שֶׁהִיָּה קוּדְם שֶׁנְּבָרָא הָעוֹלָם הוּא וְשְׁמוֹ לְבַד בְּכֶתֶר, כְּשֶׁבְרָא הָעוֹלָם בְּמִדַּת רֵאשִׁית יָרַד עָלָיו, וְלֹא הָיָה חֶסֶר מִלְּמַעְלָה, וְכֵן בְּכָל סְפִירָה, כְּמִדְּלִיק נֵר מִנֵּר וְאִינוּ חֶסֶר מִן הָרֵאשׁוֹנָה וְלֹא מִחֻבְרָתָהּ, עַד אֵין סוּף וְאֵין תְּכֵלִית.

וְכִי שֶׁמְפִיר אוֹתוֹ בְּזֹאת, כְּמוֹ שֶׁמְפִיר אוֹתוֹ בְּעֲלִיוֹנִים וּבַתְּחִינּוּנִים, בְּעֵבֹר שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִהָעֲלִיוֹנִים, וְאִיהִי יְחִיד וְקָשֶׁר כָּלָם, וְהִיא מִתְּלַבֶּשֶׁת בַּתְּחִינּוּנִים, וְעַל זֶה אָמַר הַנְּבִיא (ירמיה יט כג) אֵל יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל כִּי אִם בְּזֹאת, הִיא אֶתְקַרִיאת נְבוּאָה מִסְטָרָא דְנְבִיאָא, חֻכְמָה מִסְטָרָא דְחֻכְמִיא, דְּכָל סְפִירָן אֶתְקַרִיאוּ חֻכְמִים.

זכ"ח אֶתּוּן אֵינוּן לְכָל עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְכִלְהוּן אֵינוּן בֵּין לְכַתִּיבָה בֵּין לְכָל מְלָה דִּיתְעַבִּיד בִּידִין, דְּעוֹבְדָא דְכ"ח פְּרָקִין אֵינוּן בְּעֶשֶׂר אֲצָבָעָן, וְדָא אִיהוּ רְזָא מִהֶפֶח אֶל הַפּוֹעַל, וְכִלְא בְּחֻכְמָה, וְרְזָא דְמְלָה (תהלים קד כד) כָּלָם בְּחֻכְמָה עֲשִׂית.

אִית חֻכְמָה מִסְטָרָא דְאֶתּוּן, וְאִית חֻכְמָה מִסְטָרָא דְנִקְוִדִין, דְּאֶתּוּן אֵינוּן בַּת קוֹל, וּבִהוּן רְזָא דְדְּבָרָא לְדַרְשָׁא וְלִכְלֹ מְלָה דְתְּלוּיָא בְּדַרְשָׁא, תְּגִין אֵינוּן לְמַחֲשָׁבָה, וְאֵינוּן בְּרְזָא דְהִיא קְרָא (שמות לא ד) וְלַחֲשׁוֹב מִחֻשְׁבוֹת וְכוּ', וְכִלְהוּן תְּלוּיִין בְּשִׁכְנָתָא תְּתָאָה, וְאִיהִי כְּלָלָא דְכִלְהוּ.

וּבְרְזָא דָא תִּשְׁפַח טְעָמִין וְנִקְוִדִין וְאֶתּוּן,

וְהָכִי בְּכֹל אֶת וְאֵת, וְרָזָא דְמִלָּה **ש** תְּלַת תַּגִּין
 לְעִילָא כְּמוֹ זַיִינִין דְּסִפְר תּוֹרָה, בְּהַ רְשִׁימִין
 (ס"א רמיון) כְּתָרִין וּנְקוּדִין וְאֶתּוּן, וְהָכִי בְּכֹל
 אֶת וְאֵת, שׁ שְׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שְׁבַת הַקָּטָן
 מִלְּכוּת, ב' תָּרִין דְּרוּעִין גְּדוֹלָה גְּבוּרָה, ת'
 תַּפְאָרַת, בִּיהַ שְׁקִיל שְׁבַת לְכֹל אֹרִייתָא, תְּלַת
 כְּתָרִין דְּשׁ תְּלַת סְפִירָן עֲלָאִין, וְכִלְהוּ כְּלִילָן
 בְּתִיבְתָא. דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא עֲלָא, וְעֲלָה אֲתָמַר
 תַּפְּלַת כָּל פּה.

וְאוֹת, וְסוּד הַדָּבָר **ש** שְׁלֹשָׁה
 תַּגִּים לְמַעֲלָה כְּמוֹ זַיִינִים שֶׁל סֵפֶר
 תּוֹרָה, בְּהַ רְשׁוּמִים (רמזים) כְּתָרִים
 וּנְקוּדוֹת וְאוֹתוֹת, וְכַךְ בְּכֹל אוֹת
 וְאוֹת. שׁ שְׁבַת הַגְּדוֹל בִּינָה, שְׁבַת
 הַקָּטָן מִלְּכוּת, ב' שְׁתֵּי זְרוּעוֹת,
 גְּדוֹלָה גְּבוּרָה, ת' תַּפְאָרַת. בּו
 שְׁקוּלָה שְׁבַת לְכֹל הַתּוֹרָה, שְׁלֹשָׁה
 כְּתָרִים שֶׁל שׁ, שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת
 עֲלִיוֹנוֹת, וְכֹלֶם כְּלוּלִים בְּתַשׁוּבָה,
 שְׁהִיא שְׁכִינָה הָעֲלִיוֹנָה, וְעֲלִיָּה
 נֶאֱמַר תַּפְּלַת כָּל פּה.

וְהָא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אֲתָקְרִי תַּפְּלַת כָּל
 פּה, אֲלָא (כָּל) אִיהוּ בְּ"ן י"ה מִן בִּינָ"ה,
 וְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, אִיהוּ מְמוּצָע בְּתַלַּת
 אֶתּוּן דְּאִינוּן יו"ו, דְּאֲתַכְּלִילָן בְּבִינָה, וְאִיהוּ
 מְמוּצָע כְּגוֹפָא בֵּין תָּרִין דְּרוּעִין, וְאִיהוּ (דף מא
 ע"א) אוֹת בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ כְּלִיל בְּא"ת, דְּאִיהִי
 שְׁכִינְתָא תַּתָּא פְּלִילָא מֵא' וְעַד ת', וְאִיהוּ
 כְּלִיל תְּלַת בְּרַכָּאן דְּעֲלוּתָא קְדָמָאִין, וְתַלַּת
 בְּתָרָאִין, וְאִיהוּ כְּלִיל תָּרִין ו'ו' דְּאֲתָמַר
 בְּהוּן (שמות כח ז) עַל שְׁתֵּי קְצוֹתָיו וְחִבְר, דְּאִינוּן
 (נ"א וְאִינוּן) י"ב בְּרַכָּאן דְּעֲלוּתָא דְּאֲתָקְרִיאוּ
 אֲמַצְעִיּוֹת, וְכִלְהוּ ח"י בְּרַכָּאן דְּאֲתַכְּלִילָן בִּיהַ
 דְּאִינוּן תְּלַת ווִי"ן, (נ"א דְּאֲתָמַר בְּהוּן יו"ד ה"א וּא"ו
 ה"א), דְּאִיהוּ דּוּ פְּרָצוּפִין, וְדָא אִיהוּ שְׁעוֹר
 קוּמָה, דְּאֲתָמַר בִּיהַ (שם כו טז) עֲשֵׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי
 הַקָּרֶשׁ, בְּמֵאֵי סִלְקַת לְעֲשֵׂר בְּאֵת י'.

וְהַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי הַזֶּה נִקְרָא
 תַּפְּלַת כָּל פּה, אֲלָא (כָּל) הוּא בְּ"ן
 י"ה מִן בִּינָה, וְהוּא הַעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי, הוּא מְמוּצָע בְּשֹׁלֶשׁ
 הָאוֹתוֹת שֶׁהֵן יו"ו, שְׁנִכְלָלוֹת
 בְּבִינָה, וְהִיא מְמוּצָע כְּמוֹ גּוֹף בֵּין
 שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, וְהוּא אוֹת בְּצַדִּיק,
 שְׁהוּא כְּלוּל בְּא"ת, שְׁהִיא שְׁכִינָה
 תַּחְתּוֹנָה הַכְּלוּלָה מֵא' עַד ת',
 וְהוּא כּוֹלֵל שֹׁלֶשׁ בְּרַכּוֹת הַתַּפְּלָה
 הַרְאֵשׁוֹנוֹת וְשֹׁלֶשׁ אַחֲרוֹנוֹת, וְהוּא
 כּוֹלֵל שְׁנֵי ו' ו', שְׁנֶאֱמַר בְּהֵן עַל
 שְׁתֵּי קְצוֹתָיו וְחִבְר, שֶׁהֵן (יהו
 שְׁתֵּים עֲשָׂרָה בְּרַכּוֹת שֶׁל הַתַּפְּלָה
 שְׁנִקְרָאוּ אֲמַצְעִיּוֹת, וְכָל שְׁמוֹנָה
 עֲשָׂרָה הַבְּרַכּוֹת שְׁנִכְלָלוּ בְּהַ, שֶׁהֵן
 שְׁלֹשׁ ווִי"ם, שְׁהוּא דּוּ פְּרָצוּפִים,
 וְהוּ שְׁעוֹר קוּמָה, שְׁנֶאֱמַר בּו
 עֲשֵׂר אַמּוֹת אַרְבֵּי הַקָּרֶשׁ, בְּמָה
 עוֹלוֹת לְעֲשֵׂר? בְּאוֹת י'.

קָם סְבָא חַד פְּתַח וְאָמַר, וְדַאי ה' אֵית בְּהַ
 תְּלַת ווִי"ן, דְּאִינוּן ח"י בְּרַכָּאן, כְּגוֹוְנָא
 דְּאָרְבֵּי, דְּאֲתָמַר בְּהוּן (משלי י ז) וּבְרַכּוֹת לְרֵאשׁ
 צַדִּיק, מֵאֵי רֵאשׁ צַדִּיק דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
 דְּבִיהַ שְׁרִיין ח"י בְּרַכָּאן דְּהַ עֲלָא, וּמִנְיָה
 אֲתַמְּשִׁיכוּ לְהַ זְעִירָא עַל יְדָא דְצַדִּיק, וּבְגִין
 דָּא גּוֹף וּבְרִית חֲשְׁבִינָן חַד.

קָם זְקַן אֶחָד, פְּתַח וְאָמַר: וְדַאי
 שְׁבַה' יֵשׁ לְהַ שְׁלֹשׁ ווִי"ם, שֶׁהֵן שְׁמוֹנָה
 עֲשָׂרָה בְּרַכּוֹת, כְּמוֹ זֶה: וְהַ, שְׁנֶאֱמַר בְּהֵן
 וּבְרַכּוֹת לְרֵאשׁ צַדִּיק. מַה זֶה רֵאשׁ צַדִּיק?
 זֶה הַעֲמוּד הָאֲמַצְעִי שְׁבוּ שׁוֹרוֹת שְׁמוֹנָה
 עֲשָׂרָה בְּרַכּוֹת שֶׁל ה' הָעֲלִיוֹנָה,
 וּמִמֶּנּוּ נִמְשְׁכוּ לְהַ תַּחְתּוֹנָה עַל
 יְדֵי הַצַּדִּיק, וּמִשּׁוֹם זֶה גּוֹף וּבְרִית
 נֶחֱשָׁבִים לְאֶחָד.
 ו' שְׁהוּא בְּאֲמַצְעַ ה"ה, הוּא שְׁעוֹר

ו' דְּאִיהוּ בְּמַצְיעוֹת ה"ה, אִיהוּ שְׁעוֹר קוּמָה, וְאִיהוּ אַמָּה, וְסִלְיָק (נ"א

קומה, והוא אמה, ועולה (שעולה) באות י' לעשר אמות, שנאמר בו עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד, זה ו' י', שהוא בסוד של ז', שכל התגים נקראים בו.

שתי כתפת חכרת, זו כתף עליונה וכתף תחתונה, שהן זמין ושמאל, והן ה"ה. אל שני קצותיו, הם ו' ו', ובהם נעשים ה' ה' בחבור, ומשום זה אל שני קצותיו וחבר.

בכ"ל מקום אמה היא ו', ומשום זה היא בת ששה טפחים, וחצי האמה זו י', ששתי יודי"ן הן שעור של אמה, והאות י' השעור שלה שלשה טפחים, וזה ג', ועשר אמות זהו שעור של גוף אדם, כנגד עשרה דברים שנאמרו בכוס של ברכה, ולא נשאר בזמן הזה אלא ארבעה (שנתעלטהו ונשארה ד' מדורפרצופים, ושעור של הכל ו', באות י' עולה לעשר), כמו שבארוהו.

וכ"ל רמוזים בגוף כמו זה: בזרוע זמין שתי אמות מפרק לפרק, וכן בזרוע שמאל שתיים, הרי ארבע, וכן בשתי שוקים ארבע, הרי שמונה, ובגוף שתיים, הרי עשר, זהו עשר אמות ארך הקרש, הקש"ר הוא בהפוף האותיות, בין קשר לקשר.

וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן האחת, הם חמש אצבעות של יד זמין, וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית, חמש האצבעות של יד שמאל, ואותן חמש אצבעות, כלן מדה לבריחים, והן - מי מדר בשעלו מים וגומר, והרי פרשוהו, והם א א א א א. חמש נקודות אלו, שהן קמ"ץ צר"י

נקודין אלין, דאנון קמ"ץ צר"י חל"ם חיר"ק שר"ק, אינון ברזא

דסליק) בא"ת י' לעשר אמות, דאתמר ביה (שמות כו טו) עשר אמות ארך הקרש, ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד, דא ו' י', דאיהו ברזא דז', דכל תגין ביה אתקריאו.

שתי כתפת (שם כח ז) חכרת דא כתף עלאה וכתף תתאה, דאינון זמיןא ושמאלא, ואינון ה"ה, אל שני קצותיו אינון ו' ו', ובהון אתעביד ה' ה' בחבורא, ובגין דא אל שני קצותיו וחבר (שם).

בכ"ל אתר אמה איהי ו', ובגין דא איהי בת ששה טפחים, וחצי האמה דא י', דתרי"ן יודי"ן אינון שעורא דאמה, ואת י' שעורא דילה תלת טפחים, ודא ג', ועשר אמות דא איהו שעורא דגופא דבר נש, לקבל עשרה דברים דאתמר בכוס של ברכה, ולא אשתאר בזמנא דא אלא ארבע (ס"א דאסתלק ו' ואשתאר ד' מן דו פרצופין, ושעורא דכלא ו', בא"ת י' סליק לעשר), כמה דאוקמוהו.

וכ"ל זהו רמיזי בגופא פגיונא דא, בדרועא זמיןא תרי"ן אמין מן פרקא לפרקא, וכן בדרועא שמאלא תרי"ן, הא ארבע, וכן בתרי"ן שוקין ד' הא ח', ובגופא תרי"ן הא עשר, דא איהו עשר אמות ארך הקרש, הקש"ר איהו בהפוף אתוון, בין קשר לקשר. וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן האחת (שם כו כז), אינון חמש אצבעאן

דיד זמין, וחמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית חמש אצבעאן דיד שמאלא, ואינון חמש אצבעאן פלהו מדה לבריחים, ואינון מי מדר בשעלו מים וגומר (ישעיה מ יב), והא אוקמוהו, ואינון א א א א א חמש

נקודין אלין, דאנון קמ"ץ צר"י חל"ם חיר"ק שר"ק, אינון ברזא

חל"ם חיר"ק שור"ק, הן בסוד של אלה"ם, שָׁכַף עוֹלָה בְּחֻשְׁבוֹן, וְסוּד שֶׁל אֱלֹהִים מִלֵּא י"ה, וְזֶהוּ (יה"ו) בִּינָה וְדָאֵי.

וְכֵן בְּסוּד ה' אֲלֵפִי"ן כְּלוּלִים בַּה' הַתְּחַתּוּנָה, וְהַאֲוֹתִיּוֹת הִלְלוּ הֵן שֶׁלשׁ, נְשָׁמָה רוּחַ וְנֶפֶשׁ. ה' זַעֲרָה הַגּוֹף, בֵּית קַבּוּל שֶׁל כָּלֶם, הַפְּתִילָה (פְּתִיל ה') שְׁנֵאֲחֻזִּים בַּה' שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הַנֹּר, שֶׁהוּא נֹר יְהו"ה נְשֵׁמַת אָדָם. זֵית מִזְבֵּיטִים זֶה צַדִּיק, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ שְׁמֵן זֵית זָךְ, כְּתִית, שְׁכוּתֵשׁ כְּתִישָׁה בְּאוֹתָן הַאֲוֹתוֹת (וַיִּתֵּם), שֶׁהֵן אֵיבָרֵי הַגּוֹף, וְזוֹ כְּרִית מִלֵּה, אֶל הַשְּׂכִינָה שְׁנֵקְרָאת גֹּד.

וְכֵן בְּסוּד הַדְּבָר - וְהֵמֵן כְּזָרַע גֹּד הוּא, בְּאוֹתָהּ יו"ד נְעֻשִׁית גִּיד, וְלָמָּה נִקְרָאת גֹּד? מִשּׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה מִשְׁבַּע סְפִירוֹת שְׁעוֹלוֹת לְחֻשְׁבוֹן גֹּד, וְלָמָּה נִקְרָאת מִן? מִשּׁוּם שֶׁהַכֹּל לֹא יָדְעוּ מַה הוּא, שֶׁהוֹרִיד לָהֶם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מִן שֶׁהוּא כְּזָרַע גֹּד לְכֵן וְעֵינֵנו כְּעֵין הַבְּדֻלַח, שֶׁהוּא לְכֵן מִצַּד הַיָּמִין, וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִית בְּדָבָשׁ מִצַּד הַשְּׂמָאל. מַה הוּא, כְּלוּל מִעֶשֶׂר אוֹתוּיּוֹת, שֶׁהֵן יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, וְזֶה הֵמֵן שֶׁל הַתּוֹרָה, וְעוֹלָה לְחֻשְׁבוֹן מ"ה, וְלֹא יָדְעוּ מ"ה הוּא.

וְעַרְב רַב כְּקִשּׁוֹ בֶּשֶׂר, וְנִתְּנָה לָהֶם, וּמַה כְּתוּב? הַבֶּשֶׂר עוֹדְנֵנו בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרֵם הַכֹּרֶת וְאַף יְהו"ה כּוֹ, וְהַבֶּשֶׂר הַזֶּה הָרִי פֶּרֶשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה, בְּבֶשֶׂר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם זֶה הֵמֵן שֶׁאֲכָלוּ עַרְב רַב, וְעַם כָּל זֶה אָמְרוּ עֲלָיו, אֵינְךָ דָּבָר טָמֵא (רע) יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם.

וְכֵן הַבֶּשֶׂר הַזֶּה מַה הוּא? אֵלֹא כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר בְּשִׁגְמָה הוּא בֶּשֶׂר, וְהַסוּד הַזֶּה נִמְסַר לְחַכְמֵי לַב, וְזֶה הַבֶּשֶׂר בְּהַפּוֹךְ שְׁבָר, וְעֲלָיו

דְּאֱלֹהִים, דְּהָכִי סְלִיק בְּחֻשְׁבוֹן, וְרָזָא דְּאֱלֹהִים מִלֵּא י"ה, וְדָא אִיהוּ (נ"א יה"ו) בִּינָה וְדָאֵי.

וְהָכִי בְּרָזָא ה' אֲלֵפִי"ן כְּלוּלִין בַּה' תְּתָאָה, וְאֵלִין אֲתוּוֹן אֵינּוֹן תְּלַת נְשָׁמָה רוּחַ וְנֶפֶשׁ, ה' זַעֲרָא גּוֹפָא בֵּית קַבּוּל דְּכָלְהוּ, פְּתִילָה (ס"א פְּתִיל ה') דְּאֲתֵאֲחֻזֵּן בֵּיהַ תְּלַת גּוּוֹנִין דְּשַׂרְגָּא, דְּאִיהוּ נֹר יְהו"ה נְשֵׁמַת אָדָם (מִשְׁלֵי כ כז). זֵית מִזְבֵּיטִים דָּא צַדִּיק, דְּאֲתֵמַר בֵּיהַ שְׁמֵן זֵית זָךְ, כְּתִית דְּכְתִישׁ פְּתִישָׁא בְּאֵינּוֹן אֲתִין (ס"א זִיתִין) דְּאֵינּוֹן אֲבָרֵי גּוֹפָא, וְדָא כְּרִית מִלֵּה, לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא דְּאֲתֵקְרִיאַת גֹּד.

וְרָזָא דְּמִלָּה וְהֵמֵן כְּזָרַע גֹּד הוּא (בְּמַדְבַּר יא ט). בַּהֲהוּא יו"ד אֲתַעְבִּידַת גִּיד, וְאַמְאֵי אֲתֵקְרִיאַת גֹּד, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלוּלָה מִז' סְפִירָאן דְּסִלְקִין לְחֻשְׁבוֹן גֹּד, וְאַמְאֵי אֲתֵקְרִיאַת מִן, בְּגִין דְּכָלֵא לָא יָדְעוּ מַה הוּא, דְּנִחִית לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִן דְּאִיהוּ כְּזָרַע גֹּד חָנוּר, וְעֵינֵנו כְּעֵין הַבְּדֻלַח (סו). דְּאִיהוּ חָנוּר מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִית בְּדָבָשׁ (שְׁמוֹת טז לא) מִסְטָרָא דְּשְׂמָאֵלָא, מַה הוּא, כְּלוּל מִעֶשֶׂר אֲתוּוֹן דְּאֵינּוֹן (דף מא ע"ב) יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, וְדָא מִנָּא דְּאוּרִייתָא, וְסְלִיק לְחֻשְׁבוֹן מ"ה, וְלֹא יָדְעוּ מ"ה הוּא.

וְעַרְב רַב שְׂאִילוֹ בְּשָׂרָא וְיָהִיב לוֹן, וּמַה כְּתִיב (בְּמַדְבַּר יא לג) הַבֶּשֶׂר עוֹדְנֵנו בֵּין שְׁנֵיהֶם טָרֵם יְכַרֶּת וְאַף יְהו"ה כּוֹ, וְהָאֵי בֶּשֶׂר הָאֵא אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין בְּבֶשֶׂר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם, דָּא מִנָּא דְּאֲכָלוּ עַרְב רַב, וְעַם כָּל דָּא אָמְרוּ עֲלָהּ אֵינְךָ דָּבָר טָמֵא (ס"א רע) יוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם.

וְרָזָא דְּהָאֵי בֶּשֶׂר מְאִי נִיהוּ, אֵלֹא כְּמַה דְּאֲתָא אָמַר (בְּרַאשִׁית ו ג) בְּשִׁגְמָה הוּא בֶּשֶׂר, וְרָזָא

דָּא לְחַכְמֵי לְבָא אֲתַמְסַר, וְהָאֵי בְּשָׂרָא בְּהַפּוֹכָא שְׁבָר, וְעֲלִיהָ אֲתַמַּר (שם)

נֹאמַר שְׂכַר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ בְּשָׂר קָדֵשׁ, בְּשָׂר קָדֵשׁ, שֶׁנֶּאמַר בּוֹ מִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֱלוֹהִים, וְאִם לֹא שׁוֹמְרִים בְּבִשְׂר הַזֶּה אוֹת בְּרִית, מִתְּהַפֵּף לָהֶם לְשִׁבְר.

וְכֵן וְרָאה, כִּל שֵׁם שֶׁהוּא מִשְׁתִּי אוֹתִיּוֹת, כְּמוֹ כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים, תְּלוּי מַחְכְּמָה, וּמִשְׁלֵשׁ אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים מִבִּינָה, וּמִאֲרֻבַּע אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים מִשְׁכִּינָה הַתְּחַתּוֹנָה, וּמִחֲמֵשׁ תְּלוּיִים בְּחֵמֶשׁ סְפִירוֹת, וּמִשֵּׁשׁ תְּלוּיִים מִצְדִּיק, וּמִשִּׁבְעַ וְתִשְׁעָה בּוֹ, מִן עֶשֶׂר בְּשִׁכְנָה הַתְּחַתּוֹנָה, שֶׁהִיא עֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת, וְכֵן מְעֻשְׂרִים, וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא כְּלוּלָה מְעֻשֵׁר, נֶאמַר בָּהּ אֵין שׁוֹרָה פְּחוֹת מְעֻשָׁה.

וְרַק"א, הַפֶּגַע הַזֶּה הוּא י' וְהַחוּט שְׁלָהּ ו', וְהָרִי פֶרְשׁוּהוּ כּוֹרְכִים אֶת שְׁמֵע עִם וְאֶהֱבָת אֶת, וְלֹא הָיוּ מְפַסְיָקִים, מִשּׁוּם שֶׁהָאוֹת י' הִיא אֲבָן מְרַגְלִית קְדוּשָׁה יְקָרָה, הַקָּלַע הִיא שְׁפָה, כְּלוּלָה מִחֲמֵשׁה תְּקוּנִים, שֶׁהֵם אַחַה"ע בּוֹמ"ף וְגוֹמֵר, וְזוֹ ה' זְעִירָה, חֲמֵשׁ אֲבָנִים שֶׁל הַקָּלַע זוֹ ה' הַעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהֵן שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, נַעֲשׂוּ ה' אֲבָנִים אַחַת.

הַבְּרִיכָה שֶׁל כָּלֶם ו', שֶׁהוּא כּוֹלָל אֶת שֵׁשׁ תְּבוֹת הַיְחוּד, שֶׁהֵן שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אַחַד, וּבְאוֹתָהּ כְּרִיכָה צְרִיף לְסוּבֵב אֶת הַקָּלַע וְלִהְיָרִיף בּוֹ, הָאֲבָן הַזֶּה כְּלוּלָה מִחֲמֵשׁ (נ"א מְעֻשֵׁר), עַד שְׁמֵעָלָה אוֹתָהּ עַד אֵין סוּף, וְסוּד הַדְּבָר - לְמַעַן יֵאָרִיף יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ.

כִּשְׁהָאֲבָן הַזֶּה רוּצָה לַעֲשׂוֹת דִּין בְּעַמְלָק, אוֹ בְּצַדִּיקִים אַחֲרִים, וְכֵן בְּרִשְׁעִים, נוֹטְלֵת מִגְבוּרָה, וְנִכְלָלִים בָּהּ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְכָלֶם

מִב יט) שְׂכַר רַעְבוֹן בְּתִיכֶם, אִם זָכוּ בְּשָׂר קָדֵשׁ, דֹּאֲתֵמַר בֵּיהּ (אֵיבב יט כו) וּמִבְּשָׂרֵי אֲחֻזָּה אֱלוֹהִים, וְאִם לֹא נְטָרִין בְּהָאֵי בְּשָׂר אוֹת בְּרִית, אֶתְהַפֵּף לֹון בְּשִׁבְר.

(ס"א מִצֵּאתֵיהּ) וְתֵא חֲזִי כָּל שְׁמָא דֹאֵיהִי מִן תְּרִין אֲתוּוֹן כְּגוֹן כִּי בִי"ה יְהו"ה צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד) תְּלִיָא מִן חֲכְמָה, וּמִן תְּלַת אֲתוּוֹן תְּלִיין מִן בִּינָה, וּמִן אֲרַבַּע תְּלִין מִן שְׁכִינְתָא תְּתָאָה, וּמִן חֲמֵשׁ תְּלִיין בְּחֲמֵשׁ סְפִירָן, וּמִן שִׁית תְּלִיין מִן צְדִיק, וּמִן שִׁבְעַ וְתִשְׁעָה בֵּיהּ, מִן עֶשֶׂר בְּשְׁכִינְתָא תְּתָאָה, דֹּאֵיהִי עֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת, וְכֵן מְעֻשְׂרִין, וְכֵן דֹּאֵיהִי כְּלִילָא מְעֻשֵׁר, אֶתְמַר בָּהּ אֵין שְׁכִינָה שׁוֹרָה בְּפְחוֹת מְעֻשָׁה (כֵּאן חֲסַד).

וְרַק"א הָאֵי תְּגָא אֵיהִי י', וְחֻטָּא דִּילָהּ ו', וְהָא אוֹקְמוּהוּ כּוֹרְכִין אֶת שְׁמֵע עִם וְאֶהֱבָת אֶת וְלֹא הָיוּ מְפַסְיָקִין, כְּגִין דֹּאֲת י' אֵיהִי אֲבָנָא מְרַגְלִיתָא קְדִישָׁא יְקָרָא, קִירְטָא אֵיהִי שְׁפָה, כְּלִילָא מִחֲמֵשׁ תְּקוּנִין דֹּאֵינוּן אַחַה"ע בּוֹמ"ף וְגוֹמֵר, וְדָא ה' זְעִירָא, חֲמֵשׁ אֲבָנִין דְּקִירְטָא דָא ה' עֲלָאָה, דֹּאֵינוּן שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, אֶתְעַבִּידוּ ה' אֲבָנִין אַחַד.

כְּרִיכּוֹ דְּכוּלָּהּ ו' דֹּאֵיהִי כְּלִיל שִׁית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, דֹּאֵינוּן שְׁמֵע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה אַחַד (דְּבָרִים ו ד), וּבְהֵהוּא כְּרִיכּוֹ צְרִיף לְסַחְרָא קִירְטָא וְלִאֲרַכָּא בָּהּ, הָאֵי אֲבָנָא כְּלִילָא מִחֲמֵשׁ, (נ"א מְעֻשֵׁר), עַד דְּסִלִּיק לָהּ עַד אֵין סוּף, וְרִזָּא דְּמִלָּה לְמַעַן יֵאָרִיף יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ (שֵׁם יז כ).

כִּד הָאֵי אֲבָנָא בְּעֵאת לְמַעַבְד דֵּינָא בְּעַמְלָק, אוֹ בְּסִטְרִין אַחֲרֵנִין, וְכֵן בְּחִיבִין, נְטָלָא

מִגְבוּרָה, וְאֶתְפְּלִילָן בָּהּ כָּל סְפִירָאן, וְאֶתְקִרְיָאוּ בָּהּ כְּלוּלָה גְבוּרָת, וְכֵד

נקראים בה גבורות, וכשרוצה לעשות חן וחסד בעולם, נוטלת מחסד, וכל הספירות נכללות בה, ונקראות חסדים, וכשרוצה לרחם על העולם, נוטלת מן העמוד האמצעי, וכל הספירות נכללות בה, ונקראות רחמים.

והרי זהו היא ככל צד, גם כן במה נודעת כשנוטלת מן האבות? אלא בנקדה. כשהיא מנקדת מצד של הקמ"ץ היא נוטלת מחסד, וכשהיא מנקדת מצד של שב"א היא נוטלת (יונקת) מגבורה, וכשמנקדת מחל"ם היא מצד של העמוד האמצעי. שלש הנקודות הללו הן מים ואש ורוח.

ויאמר אי הבל אחיד, בא וראה, שתי אותיות אלו שהסתלקו ממנו, שבהן חטא, גרמו לו מיתה. א' אמוץ מפלא ומכסה, י' מחשבה. אמר לו רבי אלעזר: אבא, והרי כמה מחשבות הן; השכינה התחתונה נקראת מחשבה, חכמה העליונה נקראת מחשבה, ולמעלה למעלה מחשבה, ולמעלה מכלם מחשבה, שאין למעלה ממנה, והיא נסתרת של כל הנסתרים, עליונה של כל העליונים, אם תאמר שעולה מחשבתו של אדם לשם? לא, שהרי נאמר בו ואירא פי עירום אנכי ואחבא, שהרי עירום מראה שהתפשט מלבושו, ומשום זה נאמר באבא ואחבא, ובכך - ויסתר משה.

אמר לו: בני, בכל הוא חטא, במחשבה שהיא לבוש למחשבה הנסתרת, ובמחשבה הנסתרת, וזו היתה המיתה שלו, שהסתלקה המחשבה הנסתרת של כל הנסתרים ממנו, שהוא ח"י החי"ם, שבמקום שהוא שם אין שם מיתה, וחטא במחשבה הנסתרת ונשאר עירום ממנה.

בעאת למעבד חנא וחסדא בעלמא, נטלא מחסד, וכלהו ספירן אתפלילן בה ואתקריאו חסדים, וכד בעאת לרחמא על עלמא, נטלא מעמודא דאמצעייתא, וכלהו ספירן אתפלילו בה, ואתקריאו רחמי.

והאי י' איהי בכל סטרא, אם כן במאי אשתמודעת פד נטלא מאבהן, אלא בנקודה, פד איהי נקיда מסטרא דקמ"ץ נטלא מחסד, וכד איהי נקיда מסטרא דשב"א נטלא (ס"א ינקא) מגבורה, וכד נקיда מחל"ם איהו מסטרא דעמודא דאמצעייתא, דתלת נקודין אלין אינון מיא ואשא ורוחא (כאן חסר והוא בתקוו"ח דף כ"ד ע"ג).

ויאמר אי הבל אחיד (בראשית ד ט), תא חזי תרין אתוון אלין דאסתלקו מגייה, דבהוץ חב, גרמו ליה מיתה, א' אמוץ מופלא ומכוסה, י' מחשבה, אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא כמה מחשבין אינון, שכנינתא תתאה אתקרי מחשבה, חכמה עלאה אתקרי מחשבה, ולעילא לעילא מחשבה, ולעילא מפלהו מחשבה, דלית לעילא מנה, והיא סתימא דכל סתימין, עלאה דכל עלאין, אי תימא דסליק מחשבתיה דאדם תמן, לא, דהא אתמר ביה (בראשית ג י) ואירא פי עירום אנכי ואחבא, דהאי ערום אחזי דאתפשט מלבושיה, ובגין דא אתמר באבא ואחבא, ובכך ויסתר משה (שמות ג ו).

אמר ליה פרי בכלא חאב, במחשבה דאיהי לבושא למחשבה סתימא, ובמחשבה סתימא, ודא הוה מיתה דיליה, דאסתלק מחשבה סתימא דכל סתימין מגייה, דאיהו ח"י החי"ם, דבאתר דאיהו תמן לית מיתה תמן, וחאב במחשבה סתימא ואשתאר (ד תב 10)

מפל מה שלמעלה מן האם העליונה, שהיא תשובה, הוא חטא, והסתלקו ממנו, ואם לא שעמדה עמו תשובה וגלתה עמו, היה נאכד מפל וכל, ומשום זה אם עונות תשמר זה אדני"י מי יעמד, מי יעמד ודאי, ומשום זה ובכשעצמכם שלחה אפכם, אותה שנאמר בה שלח תשלח את האם, את לרבות שכניה תחתונה עמה. האם העליונה עמדה עם אדם, והאם התחתונה עם הכל, שחטאו של אדם היה גדול משל הכל, ומשום זה, בני, א"י מן אהי"ה, הוא א"י שחטא בו הכל אחיד, והסתלקו, ונשארו מן ונסתלק (ונשארו) ה"ה, ומשום זה א"י הכל אחיד, והוא א"י מן אדני"י, ונשארו ד"ן מן אדני"י, החטא שגרם אדם שהסתלק י"ו מן יהו"ה, ונשארו ה"ה.

אמר לו: אבא, והרי י"ו היה לו להיות ו"י? אמר לו: בני, ודאי זה הסוד שחטא במחשבה העליונה, שהסתלק י" מן א' ונשארה ו"י, משום שהסתלק משם עלת העלות, שהוא מחשבה שתומה באות י" מן א', שאין יחוד (מחשבה) חוץ ממנו, וכאן סוד שלא התגלה עד עכשו, וזהו כי ידע שמי יקראני ואענהו, שם י' שאין למעלה ממנו כלל, אלא אותו שברא הכל, ואין מי שברא אותו, שיש בורא שנוכרא, כמו מים שהוא בורא את העשבים ומגדל אותם והוא נברא, אבל זה ברא ולא נברא, הוא שאין אלו"ה למעלה ממנו. אמר לו: אבא, מה זה או"י הו"י? אמר לו: בני, זהו כשהסתלק א מן אהי"ה, עם י"ו מן יהו"ה נעשה או"י. אמר לו:

ערום מינה, מפל מה דלעילא מן אימא עלאה דאיהי תשובה חאב, ואסתלקו מניה, ואי לאו דקמת עמיה תשובה וגלת עמיה, הוה אתאביד מפל וכל, ובגין דא (תהלים קל ג) אם עונות תשמר י"ה אדני"י מי יעמוד ודאי, ובגין דא ובפשעיתכם שלחה אפכם (ישעיהו ג א). ההיא דאתמר בה (דברים כב ז) שלח תשלח את האם, את לאסגאה שכינתא תתאה עמה. אימא עלאה קמת באדם, ואימא תתאה בהכל, דחובא דאדם רב הוה מדהכל, ובגין דא ברי א"י מן אהי"ה, איהו א"י דחב ביה הכל, ואסתלקו ואשתארת (נ"א מן ואסתלק ואשתארו), ה"ה, ובגין דא א"י הכל אחיד, ואיהו א"י מן אדני"י, ואשתאר ד"ן מן אדני"י, חובא דאדם גרם דאסתלק י"ו מן יהו"ה, ואשתאר ה"ה.

אמר ליה אבא והא י"ו הוה ליה למהוי ו"י, אמר ליה ברי ודאי דא רזא דחב במחשבה עלאה, דאסתלק י' מן א, ואשתארת ו"י, בגין דאסתלק מתמן עלת העלות דאיהו מחשבה סתימא באת י' מן א, דלית יחודא (ס"א מחשבה) בר מניה, והכא רזא דלא אתגלויי עד השתא, ודא איהו פי ידע שמי יקראני ואענהו (תהלים צא יד), שם י', דלית לעילא מניה כלל, אלא ההוא דברא כללא, ולית מאן דברא ליה, דאית בורא דאתברי, כגון מיא דאיהו ברא לעשבים וגדל לון ואיהו אתברי, אבל האי ברא ולא אתברי, איהו דלית אל"ה לעילא מניה.

אמר ליה אבא מאי או"י הו"י, אמר ליה ברי האי איהו פד אסתלק א מן אהי"ה, עם י"ו מן יהו"ה, אתעביד או"י, אמר ליה, אי הכי האי א דתמן ו"י לעילא מן א' מן אהי"ה איהי, ומפל שמקן,

אם כֵּן, הֵא' הוּזוּ שֵׁשׁ ו"י לְמַעַלָּה מִן א', מִן אַהֲיִיה הַיָּא, וּמִכָּל הַשְּׁמוֹת. אָמַר לוֹ: בְּנִי, יֵשׁ אֲשֶׁרִיא בְּדַמּוֹת זֶה: יוֹד, י' לְמַעַלָּה ו' בְּאֲמֻצֵּי ד' לְמִטָּה, וְזוֹ א' מִן אַהֲיִיה, א' מִן אַדְנִי, אֲכַל הֵא' הוּזוּ, סוּפָה כַּתְּחִלָּתָהּ, וַתַּחֲלֶתָהּ כְּסוּפָה, וּבָהּ אָמַר עֲלֵת הָעֲלוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן, וּבָאוֹת ו' שֶׁל הָאֲמֻצֵּעַ וּמִכָּל־עֲדֵי אֵין אֱלֹהִים.

אָמַר לוֹ: הָרִי וְדַאי הַתְּגֵלָה לִי מַה שְּׁלֵא יִדְעָתִי עַד עֲכָשׁוּ וְלֹא עָתִיד לְהַתְּגַלּוֹת עַד הַיָּמִים שְׂבִיבָא מִלָּךְ הַמְּשִׁיחַ. אָמַר לוֹ: אִם כֵּן, נוֹדַע שֵׁישׁ אָדָם קִדְמוֹן לְכָל קְדוּמִים, וְיֵשׁ אָדָם אַחֵר. אָמַר לוֹ: בְּנִי, כֵּן הוּא וְדַאי, הָאָדָם שְׂבִירָא אוֹתוֹ עֲלֵת הָעֲלוֹת בְּדַמּוֹתוֹ, סְתוּם וְגִנּוּי, זֶה גֵרָם שֶׁהִסְתַּלַּק עֲלֵת הָעֲלוֹת. אָדָם הַשְּׁנִי חֲטָא בְּמַחְשָׁבָה, וְאָדָם הַשְּׁלִישִׁי חֲטָא בְּמַעֲשֵׂה, שֶׁשְּׁלֶשָׁה אָדָם הֵם, אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה, אָדָם שֶׁל יִצְרֵיה, וְאָדָם שֶׁל עֲשִׂיה, שְׁאִין כָּל הַחֲטָאִים שׁוּיִם.

אָמַר לוֹ: בְּנִי, עִם כָּל זֶה הִיָּתָה ה' עוֹמְדָת לְפָנֵי אָדָם, אַחֵר שְׂבִיבָאו עָרַב רַב וְעָשׂוּ אֶת הָעֶגְל, גֵּרְמוֹ שֶׁתִּסְתַּלַּק ה' לוֹ"י וְנִעְשְׂתָה הוֹ"י, וּמִי גֵרָם אֶת זֶה? הוּי גוֹי חוּטָא, וְנִשְׁאַרָה ה' אַחֲרוֹנָה יְחִידָה. זֶהוּ שְׂכַתוּב אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, שֶׁבַתְּחִלָּה וַתִּלְכְּנָה שְׂתִיחֵן, ה"ה, אַחֵר כֵּן הִסְתַּלַּקָה ה' הָעֲלִיּוֹנָה, וְנִשְׁאַרָה ה' הַתְּחַתּוֹנָה יְחִידָה. אַחֵר שֶׁהִתְעָרְבוּ טוֹב עִם רַע, מַה שֶׁהַפְּרִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא, זֶהוּ שְׂכַתוּב וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, גֵּרְמוֹ שֶׁגִּלְתָּה שְׂכִינָה וְהִתְעָרְבָה בֵּין הָאֲמוֹת שֶׁל הָעוֹלָם (בֵּין אֲמוֹת הָעוֹלָם וּבְנִיָּה עִמָּה) וְשׁוּמְרַת אוֹתָם (לְשׁוּר אוֹתָם) בְּגִלוּת. בָּאוֹתוֹ

אָמַר לִיָּה בְּרִי אֵית א' דְּאֵיָּהִי בְּדִיּוֹקְנָא דָא יוֹ"ד, י' לְעִילָא ו' בְּאֲמֻצֵּעַ ד' לְתַתָּא, וְדָא א' מִן אַהֲיִיה, א' מִן אַדְנִי, אֲכַל הַיָּא א סוּפָה כַּתְּחִלָּתָהּ וַתַּחֲלֶתָהּ כְּסוּפָה, וּבָהּ אָמַר עֲלֵת הָעֲלוֹת אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן (יִשְׁעִיהוּ מִד

ו). וּבָאֵת ו' דְּאֲמֻצֵּעִיתָא וּמִכָּל־עֲדֵי אֵין אֱלֹהִים. אָמַר לִיָּה הֵא וְדַאי אֲתַגְּלִיא לִי מַה דְּלָא יִדְעָנָא עַד הַשְּׁתָא, וְלֹא עָתִיד לְאֲתַגְּלִיא עַד יוֹמִין דִּיִּיתִי מִלְּפָא מְשִׁיחָא, אָמַר לִיָּה אֵי הָכִי אֲשֶׁתְּמוּדַע דְּאֵית אָדָם קִדְמוֹן לְכָל קְדוּמִים, וְאֵית אָדָם אַחֲרָא, אָמַר לִיָּה בְּרִי הָכִי הוּא וְדַאי, אָדָם דְּבִרָא לִיָּה עֲלֵת הָעֲלוֹת בְּדִיּוֹקְנָא דִּלִּיָּה סְתִים וְגִנּוּי, הַיָּי גֵרָם דְּאִסְתַּלַּק עֲלֵת הָעֲלוֹת, אָדָם תְּנִינָא חָאב בְּמַחְשָׁבָה, וְאָדָם תְּלִיתָאָה חָאב בְּמַעֲשֵׂה, דִּתְלַת אָדָם אֵינוֹן, אָדָם דְּבְרִיאָה, אָדָם דִּיִּצְרֵיה, אָדָם דִּעֲשִׂיה, דִּלָּאו כָּל חוּבִין שׁוּיִן.

אָמַר לִיָּה בְּרִי עִם כָּל דָּא הוּוּ ה' קִיִּימָא קַמִּיהַ דְּאָדָם, בְּתַר דְּאָתוּ עָרַב רַב וְעָבְדוּ יַת עֶגְלָא, גֵּרְמוֹ דְּאִסְתַּלַּק ה' לְגַבִּי ו"י, וְאֲתַעְבִּיד הוֹ"י, וּמֵאֵן גֵּרָם דָּא, הוּי גוֹי חוּטָא (יִשְׁעִיהוּ א ד). וְאֲשֶׁתְּאַרְת ה' בְּתַרְאָה יְחִידָה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (אֵיכָה א) אֵיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד, דְּבִקְדָמִיתָא וַתִּלְכְּנָה שְׂתִיחֵן (רוֹת א יט) ה"ה, לְבַתַּר אִסְתַּלַּקַת ה' עֲלָאָה, אֲשֶׁתְּאַרְת ה' תַּתָּאָה בְּתַרְאָה יְחִידָה, בְּתַר דְּאֲתַעְרְבוּ טוֹב עִם רַע, מַה דְּאֲפְרִישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרֵאשִׁית א ד) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, גֵּרְמוֹ דְּגִלְתָּ שְׂכִינְתָא וְאֲתַעְרַבְתָּ בֵּין אוֹמִין דְּעֲלָמָא, (ס"א בֵּין אוֹמִין דְּעֲלָמָא וּבְנֵהָא עִמָּה) וּמִנְטָרָא לוֹן (ס"א לְנִטְרָא לָהּ) בְּגִלוּתָא, בְּהַהוּא זְמַנָּא נְחִית קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא בְּכָל אֲתוּוִי דְּאִסְתַּלְּקוּ בְּגִלוּתָא, הֵדָא

זמן יורד הקדוש ברוך הוא בכל אותיותיו שהסתלקו בגלות. זהו שפתוב אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן כו'.

תקון עשרים, ואחד ועשרים
בראשית ברא אלהים, אלהים מ"י אל"ה, עליו נאמר שאו מרום עיניכם וראו מ"י ברא אל"ה.
בראשית, ירדו שם שני זקנים, ואומרים התעסקנו כמה שהייתם, ואנו לא היינו (ולא היינו), וזה ב', שני ראשית.
הנה הזקן העליון ירד ביניהם. אמר: הרי אנו אחד ושלוש היינו, וכעת אנו אחד, אלהים ודאי, מ"י ברא אל"ה, מי ברא באלו השלוש, והיא רביעית ושביעית (תחמישית) ותשיעית).

בראשית הם ששה זקנים, ומי הם? את השמים ואת הארץ, הרי אנו שבעה, ושלושה גנוזים עליהם.

בשבעת הזקנים הללו ובת, שבת יחידה כנגדם שבעה, ומשום זה הרי אנו שבעה שבועות, עלם אחד היה מזנב אחריהם.

ואלו הזקנים פגשו את המנורה הקדושה וחבריו, אמרו לו: רבי רבי, אתה וחברך מצאתם עלם אחד שהוא בדרך מזנב אחרים? אמר להם: פגשנו מחנות רבים שהיו באים מהקרוב של הנחש, והם מחנות המלאכים שיורדים מזורים לקבל התפלות, מצד של חמשים האותיות שבהן מיחדים ישראל בכל יום, שבהם וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים, שהמלאכים שיורדים לערוף הקרב, שממנים על תפלות, כלם היו יורדים (עולים) בתקף הגבורה,

הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני יהו"ה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן וכו'. (דף מב ע"ב).

תקונא עשרין, וחד ועשרין
בראשית ברא אלהים, אלהים מ"י אל"ה, עליה אתמר (ישעיהו מ כו) שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אל"ה.
בראשית, נחתו תמן תרין סבין, ואמרין אתעסקנא כמה דהויתון ואנן לא הוינן (נ"א ולא הוינן), ודא ב' תרין ראשית.

הא סבא עלאה קא נחית ביניהו, אמר הא אנן חד, ותלת הוינן וכען אנן חד, אלהים ודאי מ"י ברא אלה, מ"י ברא באלין תלת, ואיהי רביעאה, ושביעאה, (ס"א וחמשאה), (וס"א ותשיעאה).

בראשית אינון שית סבין, ומאן נינהו את השמים, ואת הארץ, הא אנן שבעה ותלת גניזין עלייהו.

באלין שבעה סבין ובת שבת יחידה לקבליהו שבעה, ובגין דא הא אנן שבעה שבועות, חד עולימא הוה מזנב אפתרייהו.
וארין סבין אערעו כבוצינא קדישא וחברוי, אמרו ליה רבי רבי, אנת וחברך אשפחתון חד עולימא דאיהו בארחא מזנב אפתריכו.

אמר לון, אערענא במשריין סגי אין דהו קא אתיין מקרבא דהויא, ואנון משריין דמלאכין דנחתין מזרזן לקבלא צלותין, מסטרא דחמשין אתוון דמיחדין ישראל בכל יומא, דבהון וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים (שמות יג ט), דמלאכין דנחתין לאגחא קרבא, דקא ממנן על צלותין, פלהו הוה נחתין (ס"א סלקין) בתוקפא דגבורה, פד נצחין לחויא,

וכמה חילין דיליה דקא

כשמונצחים את הנחש, וכמה חילות שלו שרודפים אחריהם, בכמה חטאים של ישראל, והם בעלי תפלות, ומסתכלים בשם יהוה שהיא בינה, שיורדת עליהם בתקף הגבורה, כלם נופלים מקיומם, ומתקנים בהם סוס ורכבו רמה בים, זה ים, נ' שערי בינה, חמשים האותיות של קריאת שמע.

אמרו לו ולחברים: הנה לכם לעין להסתפל אחר אותו שמונצב אחר התפלות של אותם שהם חלשות, ואין להן רשות לעלות עם האחרות ולפרח עמן למעלה, ובשביל אותן תפלות החלשות, נאמר ויזנב בך כל הנחשלים אחריו, שנער קטן נוהג בים.

שא"ו העשר עולים ביו"ד ה"א וא"ו ה"י, ולכל אחד יש את תפלתו, ואם חסר אחד מהם, אפלו אחרון, לא עולה התפלה שלו עמו, משום שהוא עני, ואין לו רשות להעלות תפלתו עם האחרים, כל התפלות מתעכבות לעלות, עד שאותה תפלה של העני עולה, ומשום זה תפלה לעני כי יעטף, שפלים מתעטפות בגללה, עד שהיא עולה עמהם, שאין פרוז בה מהם.

ותפלת העני היא שכנינה, מי העני? זה צדיק, והתפלה הזו נקראת עקב אל התפלות האחרות, ובגללה נאמר אפלו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, אף על גב שסוכב את הנקדה הזו שהיא הקוץ של אות ד', בכמה חטאים ללמד קטגוריא על בני השכינה, לא יפסיק את אותה נקדה, שאם יפסיק, בגללו מסתלק הקוץ מן ד' מן אחד, ונשא אחר, שהוא נחש פרוץ בעקבו, שבגלל הנחש לא יפסיק, ולא מסתלק הקוץ של האות ד'

רדפין אבתרייהו, בכמה חובין דישראל, ואינון מארי צלותין, ומסתפלין בשם יהוה דאיהי בינה, דנחתא עלייהו בתוקפא דגבורה, פלהו נפלין מקיומיהו, ואתקיים בהו סוס ורכבו רמה בים (שם טו א), דא ים נ' שערי בינה, חמשין אתוון דקריאת שמע.

אמרו ליה ולחבריא הוה לכו לעיינא לאסתפלא בתר ההוא דמונצב בתר צלותין דאינון חלשין, ולית לון רשו לסלקא עם אחרנין ולפרחא עמהון לעילא, ובגין אינון צלותין חלשין אתמר (דברים כה יח) ויזנב בך כל הנחשלים אחריו, (ישעיה יא ו) דנער קטן נוהג בים.

דא"ן עשר סלקין ביו"ד ה"א וא"ו ה"י, וכל חד את ליה צלותיה, ואם חסר חד מנייהו אפילו בתראה, לא סליק צלותא דיליה עמיה, בגין דאיהו עניא, ולית ליה רשו לסלקא צלותיה עם אחרנין, פלהו צלותין מתעכבן לסלקא, עד דהיא צלותא דעניא סליקת, ובגין דא תפלה לעני כי יעטוף (תהלים קב א), דכלהו מתעטפין בגינה, עד דאיהי סלקא עמהון, דלית פרוזא בה מנייהו.

וצלותא דעני איהו שכנינתא, מאן עני דא צדיק, והאי צלותא אתקריאת עקב לגבי צלותין אחרנין, ובגינה אתמר אפילו נחש פרוץ על עקבו לא יפסיק, אף על גב דסחיר לה להאי נקודה דאיהי קוצא דאת ד', בכמה חובין לאולפא קטיגורא על בנוי דשכינתא, לא יפסיק להיא נקודה, דאם יפסיק, בגיניה אסתלק קוצא מן ד' מן אחד, ואשתאר אחר, דאיהו נחש פרוץ בעקבו, דבגין חוץ לא יפסיק, ולא אסתלק קוצא דאת ד' מן אחד, אבל בגין עקרב אסתלק,

מִן אָחֵד, אָבֵל בְּשָׂבִיל עֶקְרֵב מִסְתַּלֵּק
וְהוּא פּוֹסֵק, וּבּוֹרַח מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב
וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידֵה וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
בֵּין כֶּף הָרִי עָלַם הַזֶּדְמָן לָהֶם, מִחֲמַר
אֲחֵר הַבְּהֵמוֹת. אָמַר לָהֶם: מַה זֶה וַיַּעֲזֹב
בְּגָדוֹ בִּידֵה? אֵלָּא עֶקְרֵב הוּא עֶקֶר ב',
שְׁעָקְרָה אֶת בֵּית הַשְּׂכִינָה, וְזֶהוּ בְּגָדוֹ
שֶׁל הַנְּחֹשׁ, שֶׁל עֲבוּדָה זָרָה, כְּשֶׁהִנְחֹשׁ
כָּא לְהִתְחַבֵּר עִם גּוֹף אָדָם יִשָּׁן,
שְׂאוּמֶרֶת שְׂכָבָה עִמִּי, חֲצוּפָה זֹנָה,
נֹאמֵר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.
(כ"ג נ"א, וּמְשׁוּם זֶה, אֶפְלוּ נְחֹשׁ כְּרוּף
עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אִף עַל גֵּב שֶׁמְסַתִּיר
אֶת אוֹתָהּ נִקְדָּה שֶׁל אוֹת ד', לֹא יִפְסִיק,
שְׂאֵם יִפְסִיק, בְּגִלְלוֹ מִסְתַּלֵּק הַקּוֹץ מִד'
שֶׁל אָחֵד, וְנִשְׁאָר אַחֵר, שֶׁהוּא נְחֹשׁ
כְּרוּף, מְשׁוּם שְׁנֹחֵשׁ לֹא יִפְסִיק וְלֹא
הַסְתַּלֵּק, וְהוּא פּוֹסֵק וּבּוֹרַח מִמֶּנּוּ,
אָבֵל עֶקְרֵב יִפְסִיק, כְּמוֹ שֶׁעָשָׂה יוֹסֵף
הַצַּדִּיק. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּנָּח בְּגָדוֹ אֲצִלָּה
וַיִּנָּס וכו'. בֵּין כֶּף הָרִי הַעָלַם הַזֶּדְמָן
אֵלֵיהֶם מִחֲמַר אַחֵר הַבְּהֵמוֹת, אָמַר
לָהֶם: מַה זֶה וַיִּנָּח בְּגָדוֹ אֲצִלָּה וכו'?
אֵלָּא עֶקְרֵב עֶקֶר ב', שְׁעָקֵר אֶת בֵּית
הַשְּׂכִינָה. כְּשֶׁרוּצָה לְהִתְחַבֵּר עִם
הַצַּדִּיקִים, צָרִיף לְהַפְסִיק מִמֶּנּוּ וְלֹא
יִהְיֶה מִמֶּנּוּ, וְאֶפְלוּ מִן הָעוֹר שְׁלוֹ. לֶךְ
לֶךְ, אוֹמְרִים לְנִזִּיר, סָבִיב סָבִיב, וְלִפְרָם
אֶל תִּקְרָב, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיִּנָּח בְּגָדוֹ
אֲצִלָּה, הָעוֹר שֶׁל יִצֵּר הָרַע, וְזֶהוּ בְּגָדוֹ
שֶׁל הַנְּחֹשׁ עֲבוּדָה זָרָה, כְּשֶׁהוּא כָּא
לְהִתְחַבֵּר עִם הַצַּדִּיקִים וְאִמְרָה שְׂכָבָה
עִמִּי, חֲצוּפָה זֹנָה, נֹאמֵר בְּאוֹת בְּרִית
וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

אָמְרוּ לוֹ: מִי אַתָּה? אָמַר לָהֶם: אֲנִי
הוּא בֶן שֶׁל דָּג אָחֵד שֶׁשָּׂט בֵּינָם הַגְּדוֹל,
וּבּוֹלַע כָּל דָּגֵי הַיָּם, וּמוֹצִיא אוֹתָם חַיִּים
הַחוּצָה, וְלִפְעָמִים הוּא יוֹצֵא בִּיבְשָׁה
לְקַיִם בּוֹ, וַיִּדְגּוּ לְרֵב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ.
תְּמָהוּ. אָמְרוּ לוֹ: אַחֵר שְׂאִין בְּרִצּוֹנֶךָ
לְגִלוֹת מִי אַתָּה וּבְנֵי שֶׁל מִי אַתָּה, מִי
הוּא (מִמֶּה הוּא) אַתָּר שֶׁל מְקוֹמֶךָ? אָמַר
לָהֶם: אַתָּר מְקוֹמִי הוּא מְגִדֵּל אָחֵד
שְׁפוֹרַח בְּאוֹר. תְּמָהוּ.

וְאִיהוּ פּוֹסֵק, וּבּוֹרַח מִנֵּיה, הִדָּא הוּא
דְּכֹתִיב (בראשית לט יב) וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידֵה וַיִּנָּס
וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

אֲדַהְכִי הָא עוֹלִימָא דְקָא אַזְדַּמְן לְגַבְיֵיהוּ,
מִחֲמַר אַחֵר בְּעִירָן, אָמַר לוֹן מַהוּ
וַיַּעֲזֹב בְּגָדוֹ בִּידֵה, אֵלָּא עֶקְרֵב אִיהִי עֶקֶר
ב', דְּעָקְרַת בֵּיתָא דְשְׂכִינְתָא, וְדָא אִיהוּ בְּגָדוֹ
דְחוּיָא דְעֲבוּדָה זָרָה, כַּד חוּיָא אַתְיָא
לְאַתְחַבְרָא עִם גּוֹף אָדָם יִשָּׁן, דְאַמְרַת
שְׂכָבָה עִמִּי, חֲצוּפָה זֹנָה, אַתְמַר בְּאוֹת
בְּרִית וַיִּנָּס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

(נ"א כ"י וּבְגִין דָּא אֶפְלוּ נְחֹשׁ כְּרוּף עַל עֶקְבוֹ לֹא יִפְסִיק, אִף
עַל גֵּב דְסַתִּיר לָהּ לְהִתְיָא נְקוּדָה דְאֵת ד' לֹא יִפְסִיק,
דְאִי יִפְסִיק בְּגִינְהָ אִסְתַּלֵּק קוּצָא מִן ד' דְאָחֵד וְאִשְׁתַּאֵר אַחֵר
דְאִיהוּ נְחֹשׁ כְּרוּף בְּגִין דְחוּיָא לֹא יִפְסִיק וְלֹא אִסְתַּלֵּק, וְאִיהוּ
פּוֹסֵק וּבּוֹרַח מִנֵּיה, אָבֵל עֶקְרֵב יִפְסִיק, כְּמוֹ דְעַבְד יוֹסֵף צַדִּיקָא
הִדָּא הוּא דְכֹתִיב וַיִּנָּח בְּגָדוֹ אֲצִלָּה וַיִּנָּס וכו'. אֲדַהְכִי הָא
עוֹלִימָא קָא אַזְדַּמְן לְגַבְיֵיהוּ מִחֲמַר בְּתַר בְּעִירָן, אָמַר לוֹן מַאי
וַיִּנָּח בְּגָדוֹ אֲצִלָּה וכו', אֵלָּא עֶקְרֵב עֶקֶר ב', דְעָקֵר בֵּיתָא
דְשְׂכִינְתָא, כַּד בְּעִיָא לְאַתְחַבְרָא עִם צַדִּיקָא צָרִיף לְאַפְסָקָא
מִנֵּיה, וְלֹא יִתְהַנִּי מִנֵּיה וְאֶפְלוּ (דף מג ע"א) מִמְשַׁכָּא דִילֵיה,
לֶךְ לֶךְ אִמְרִי נִזִּירָא סְחוֹר סְחוֹר לְכַרְמָא לֹא תִקְרָב הִדָּא הוּא
דְכֹתִיב וַיִּנָּח בְּגָדוֹ אֲצִלָּה, מְשַׁכָּא דִיצֵר הָרַע, וְדָא בְּגָדוֹ דְחוּיָא
עֲבוּדָה זָרָה, כַּד אִיהוּ קָא אַתְיָא לְאַתְחַבְרָא עִם צַדִּיקָא
וְאִמְרָה שְׂכָבָה עִמִּי חֲצוּפָה זֹנָה, אִתְמַר בְּאוֹת בְּרִית וַיִּנָּס
וַיֵּצֵא הַחוּצָה).

אָמְרוּ לֵיה מָאן אַנְתָּ, אָמַר לוֹן אָנָא אִיהוּ
בְרָא דְנוּנָא חֲדָא, דְשָׂט בִּימָא
רְבִרְבָא, וּבּוֹלַע כָּל נְוִנִין דִּימָא וְאִפִּיק לְהוֹן
חַיִּים לְבָר, וְלִזְמַנִּין אִיהוּ נְפִיק בִּיבְשָׁתָא,
לְקִימָא בִיה (בראשית מח טז), וַיִּדְגּוּ לְרֹב בְּקֶרֶב
הָאָרֶץ, תְּוֹהוּ, אָמְרוּ לֵיה, כַּתֵּר דִּלִּית רְעוּתֶךָ
לְגַלְאָה מָאן אַנְתָּ וּבְרָא דְמָאן אַנְתָּ, מָאן
אִיהוּ (נ"א מַאי אִיהוּ) אַתֵּר דְדוּכְתָךְ, אָמַר לוֹן
אַתֵּר דְדוּכְתִי אִיהוּ מְגִדֵּל חֲדָא דְפָרַח
בְּאוֹרָא תְוֹהוּ.

אָמְרוּ לוֹ: אֵל תֹּאמֶר לָנוּ דָבָר (מלים) מִי הוּא אָבִיךָ? אָמַר לָהֶם: אָבָא שְׁלִי הוּא דָּג גְּדוֹל אַחַד, שְׂפָשְׁפָמָא, הוּא פּוֹתַח פִּיּוּ וּבּוֹלַע אֶת הַפִּיּוֹת שֶׁל הָיִם, וְעַד שְׂבָעִים (שבע) שָׁנִים לֹא חוֹזֵר הָיִם לְתַקְפוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - יִבְטַח פִּי יִגִּיחַ יִרְדֵּן אֶל פִּיּוֹ, וְהוּא בּוֹלַע כָּל כֶּף מִן הָיִם, וְאַתֶּם לֹא שְׂאֵבְתֶם מִמֶּנּוּ אֲלָא כַד אַחַד, שֶׁהוּא עֹשֶׂה וְאַרְבָּעָה סָפְרֵי הַתּוֹרָה, אִיךָ לֹא הִפְרַתֶּם אוֹתוֹ?

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִזְכַּר רַבִּי אֲלֶעָזָר וְאָמַר: וְדַאי אַתָּה הוּא כְּנוּ שֶׁל רַב הַמְּנוּנָא סָבָא. שְׂמַחוּ בּוֹ וְאָמְרוּ: בְּדַאי אִם אַתָּה הֵייתָ פְּעוּלָם הַזֶּה, הֵיינוּ יוֹרְדִים מִן הַסּוּסִים שְׁלָנוּ, וְהֵיינוּ אָנוּ מַחְמְרִים אַחַר בְּהֵמוֹתֶיךָ.

אָמַר לָהֶם: אוֹתוֹ הִנָּחֵשׁ שְׂאֵתֶם עוֹרְכִים עִמּוֹ קָרֵב, אִיךָ נִצַּלְתֶּם מִמֶּנּוּ? שֶׁהוּא בּוֹלַע וְהוֹרֵג, וְלֹא עוֹד, אֲלָא שֶׁהוּא הֵרַג אֶת אֲדָם הַרְאֵשׁוֹן וְאֶת כָּל הַדּוֹרוֹת שְׂבָאוֹ אַחֲרָיו, וְהֵבֵת הִיא עַל הַמְּגָדֵל שְׁפוּרָח בְּאוֹר, וּמְכַרְיִזִּים בְּכָל יוֹם בְּרָקִיעַ, שֶׁכָּל מִי שֶׁהוֹרֵג אֶת הַנֶּחֱשׁ הַזֶּה, שְׁנוֹתָנִים לוֹ לְאִשָּׁה אֶת בֵּית מַלְךְ הַפְּנִימִית מִמְּשָׁבְצוֹת זְהָב לְבוּשָׁה, וְהַזְהָב הַזֶּה הוּא ד' יְמֵי בְּרַאשִׁית, ה' חֲמֵשׁה אוֹר, ב' הִיא ב' מְבַרְאשִׁית, עֲלֶיהָ נֹאמַר פֶּה כְּלָבָנָה, תּוֹרָה שְׂפָעַל פֶּה קוֹרְאִים אוֹתָהּ בְּיַשִּׁיבָה.

וּמִשׁוּם זֶה הַפְּרוּז מְכַרְיִז: פֶּמָה גְּבוּרִים פֶּמָה כְּעַלִּי מְגַנִּים הַתְּפָנְסוּ בְּבֵית הַמְּדַרְשׁ לְעַרְךָ קָרֵב עִם הַנֶּחֱשׁ בְּשִׁבְלֵהָ, וּכְמָה מְגַנִּים נִעֲשׂוּ פְּסָקוֹת בְּשִׁבִיל בֵּית הַמְּלָךְ, וַיִּפֵּן פֶּה וְכֹה וַיֵּרָא פִּי אֵין אִישׁ (שְׂמוֹת יב), אֵין בֵּהֶם שֶׁהוֹרֵג אֶת הַנֶּחֱשׁ עַד שְׂיִבָּא הוּא שְׁנַאֲמַר בּוֹ וַיִּפֵּן פֶּה וְכֹה וַיֵּרָא אֶת הַמְּצָרִי, וּמִשׁוּם זֶה נֹאמַר עַד פִּי יָבֵא

אָמְרוּ לִיהָ לֹא תִימָא לָן מַדִּי (ס"א מ"א), מֵאִי אִיהוּ אָבוּךָ, אָמַר לוֹן אָבָא דִּילִי אִיהוּ חַד נוּנָא רַבְרָבָא, דְּכַד צָחִי, אֶפְתַּח פּוּמִיָּה וּבָלַע מִזָּא דִּימָא, וְעַד שְׂבָעִין (ס"א שְׂבָעָה) שָׁנִין לֹא הִדַּר יִמָּא לְתוֹקֶפִיָּה, וְרָזָא דְּמַלְהָ יִבְטַח פִּי יִגִּיחַ יִרְדֵּן אֶל פִּיּוֹ (אֵיבּוּב מ כג), וְאִיהוּ בָלַע כָּל כֶּף מִן יִמָּא, וְאַתּוֹן לֹא אֲשִׁתְּאַבְתּוּן מִגִּיָּה אֲלָא כַד חַד, דְּאִיהוּ כ"ד סָפְרֵי דְּאוֹרֵייתָא, אִיךָ לֹא אֲשִׁתְּמוּדַעְתּוּן בִּיהָ.

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲדַפְּר רַבִּי אֲלֶעָזָר וְאָמַר וְדַאי אַנְתָּ אִיהוּ בְּרָא דְרַב הַמְּנוּנָא סָבָא, חַדּוּ בִּיהָ, וְאָמְרוּ. בְּדַאי אִי אַנְתָּ הוּיִת בְּהָאִי עֲלִמָּא, הוּיִנֵּן קָא נְחַתִּין מִסּוּסִוּוֹן דִּילָן, וְהוּיִנֵּן אֲנָן מַחְמְרִין בְּתֵר בְּעִירְךָ.

אָמַר לוֹן, הַהוּא חוּיָא דְּאַתּוֹן מַגִּיחִין קָרָבָא בִּיהָ אִיךָ אֲשִׁתְּזַבְּתּוּן מִגִּיָּה, דְּאִיהוּ בָלַע וְקָטִיל, וְלֹא עוֹד אֲלָא דְּאִיהוּ קָטִיל לְאָדָם קְדָמָא, וְלָכֵל דְּרִין דְּקָא אַתְּיִין אַבְתַּרִּיָּה, וּבְרַתָּא אִיהִי עַל מְגַדְלָא דְּפִרְח בְּאוֹרָא, וּמְכַרְיִזִּין בְּכָל יוֹמָא בְּרָקִיעָא, דְּכָל מָאן דְּקָטִיל לְהָאִי חוּיָא, דִּיְהַבִּין לִיהָ לְאַנְתּוֹ בֵּת מַלְךְ פְּנִימָאָה מִמְּשָׁבְצוֹת זְהָב לְבוּשָׁה, וְהָאִי זְהָב אִיהוּ ד' יְמֵי בְּרַאשִׁית, ה' חֲמֵשׁ אוֹר, ב' אִיהִי ב' מִן בְּרַאשִׁית, עֲלֵהָ אֲתַמַּר (שִׁיר ז י) יָפָה כְּלָבָנָה, תּוֹרָה שְׂפָעַל פֶּה קָרָאן לָהּ בְּמַתִּיבָתָא. וּבְגִין דְּאָ כְּרוּזָא כְּרִיז, פֶּמָה גְּבוּרִין, פֶּמָה מְאָרִי תְרִיסִין, אֲתַפְּנָשׁוּ בְּבִי מְדַרְשָׁא, לְאַגְחָא קָרָבָא עִם חוּיָא בְּגִינָה, וּכְמָה תְרִיסִין אֲתַעְבִּידוּ פְּסָקוֹת בְּגִינָה דְּבְרַתָּא דְּמַלְפָּא, וַיִּפֵּן פֶּה וְכֹה וַיֵּרָא פִּי אֵין אִישׁ (שְׂמוֹת ב יב), לִית בְּהוּן דְּקָטִיל לְחוּיָא, עַד דִּיִּיתִי הַהוּא דְּאַתְמַר בִּיהָ וַיִּפֵּן פֶּה וְכֹה וַיֵּרָא אֶת הַמְּצָרִי, וּבְגִין דְּאָ אֲתַמַּר (בְּרַאשִׁית מ טו) עַד פִּי יָבֵא שִׁיל"ה, שִׁיל"ה מִשְׁ"ה, דְּאִיהִי

שיל"ה, שיל"ה מ"ש"ה, שהיא המורשה שלו, ומשום זה נאמר בו עד כי יבא שיל"ה, שלו (שלה) ודאי, הוא הרג את הנחש.

ו"ו יקה"ת עמי"ם, משום שהוא בן יצהר בן קה"ת בן עמר"ם, בן עם רם, שנאמר בו ובני רחביה רבו למעלה, והרג את הנחש וחילו בים וביבשה וברקיע, וכמה בעלי קרבות ערכו עמו קרב על הים, כמו שנאמר שם אגיות יהלכון, בים של התורה, שאותן אגיות, העינים שמסתכלות בתורה, וכמה אגיות מהם נשברו ונפלו לים.

עד שתבא מורשה שלו, וקורע את ים התורה, וסוס ורכבו רמה בים, שהוא הנחש וכת זוגו, שהיא הסוסה שלו, והוא העביר עליה את ישראל שלא טובעים בו. זהו שכתוב ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים.

בראשונה בים באותו חמר, בגאלה האחרונה הכל בים של התורה, המטה שלו שקרע בו את הים, זה קולמוס, משום שעליו התגלתה זרוע יהו"ה, שנאמר בה וזרוע יהו"ה על מי נגלתה.

באותו זמן שנעבר אותו הנחש הרע מן הים, שלט הנחש הקדוש, ובאותו זמן (שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), הולכות האגיות בהבטחה בים, שלא טובעות, שהרי רוח הסערה העבר שלטונה מהים של התורה, ובאותו זמן שם רמש ואין מספר וגומר, שם אגיות יהלכון לזמן זה יצרת לשחק בו, ויהיה שמח עמהם. זהו שכתוב שיתו לבכם לחילה וגומר, לחולה פתיב, וכלם אליך שברון לתת אכלם בעתו, (שחן עתות התורה, כמו שאמר

בעתו, (דאינו עתותי דאורייתא

מורשה דיליה, ובגין דא בגיניה אתמר ביה עד כי יבא שיל"ה, דיליה (נ"א דילה) ודאי, איהו קטיל לחויא.

ו"ו יקה"ת עמי"ם (ס). בגין דאיהו בן יצהר בן קה"ת בן עמר"ם, בן עמא רמא, דאתמר ביה (דה"א כג יז) ובני רחביה רבו למעלה, וקטיל לחויא, וחיליה בימא וביבשתא וברקיעא, וכמה מארי קרבין אגחו עמיה קרבא על ימא, כמה דאת אמר (תהלים קד כ) שם אגיות יהלכון בימא דאורייתא, דאינון אגיות עיינין דמסתכלין באורייתא, וכמה אגיות מנייהו אתברו ונפלו בימא.

עד דייתי מורשה דילה, וקרע ימא דאורייתא, וסוס ורכבו רמה בים, דאיהו חויא וכת זוגיה, דאיהי סוסיא דיליה, ואיהו אעבר עלה לישראל דלא טבעין בה, הדא הוא דכתיב (שמות יד כט) ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים.

בקדמותא בימא בההוא חמר, בפורקנא בתרייתא פלא בימא דאורייתא, מטה דיליה דקרע ביה ימא דא קולמוס, בגין דעליה אתגלייא זרוע יהו"ה, דאתמר ביה (ישעיה נג א) וזרוע יהו"ה על מי נגלתה.

בההוא זמנא דאתעבר ההוא חויא בישא מן ימא, שליט חויא קדישא, ובההוא זמנא (שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות), אזלין אגיות בהבטחה בימא דלא טבעין, דהא רוח סערה אתעבר שלטנותיה מן ימא דאורייתא, ובההוא זמנא שם רמש ואין מספר וגומר, שם אגיות יהלכון לזמן זה יצרת לשחק בו ויהי שמח עמהון, ויהי חדי עמהון, הדא הוא דכתיב (תהלים מח יד) שיתו לבכם לחילה וגומר, לחולה פתיב, וכלם אליך שברון לתת אכלם

חכמינו זכרונום לברכה, קבעת עתים לתורה) שהוא עתו של צדיק. תתן להם ילקוטיו, זה הפן, שנאמר בו ששת ימים תלקטוהו וגומר, מצדו של העמוד האמצעי, שהוא כולל ששה צדדים. הלויִתן למעלה זה הצדיק, שהוא כדג קטן על חוף הים. נחש בריח זה אותו שנאמר בו הבריח התיכון בתוך הקרשים, וזה העמוד האמצעי שנקרא תיכון, בגלל שהוא העמוד האמצעי, שתי כנפיו ימין ושמאל, שמשם נתנה תורה. שתי קשקשותיו, שני עמודי אמת. שכינה העליונה היא הים, שכינה התחתונה היא דרך אגיה בלב ים, שהוא ל"ב אלהים של מעשה בראשית, שם רמש ואין מספר, כמו שנאמר ועלמות אין מספר וכו', והן הלכות פסוקות, שהן בתולות אחריה רעותיה של השכינה.

חיות קטנות - אלו אותיות אדנ"י, עם גדולות - הן אותיות יהו"ה, שהן המרכבות של הקדוש ברוך הוא ושכינתו. באו כל החברים לנשק אותו, פרח ולא ראו אותו ולא דבר.

פתח רבי אלעזר ואמר: אבא, והרי שבעה ימים הם, והים העליון הוא על פלם, ועליהם נאמר כי שפע ימים ינקו, את מי הם יונקים? אמר לו: בני, שבעה בשבעה הן מוצקות, וכך הם הרקיעים שבעה בשבעה, וכך הם ההרים שבעה בשבעה, וכך הן הארצות שבעה בשבעה, הישובים שבעה בשבעה, והראשים שלהם שנים, וסוד הדבר - שנים שנים שבעה שבעה, וכלם זכר ונקבה, ולמעלה אחד גנוז וטמיר, וכך

אינון שבע פרסיין שבעה

כמו שאמרו חכמינו זכרונום לברכה קבעת עתים לתורה) דאיהו עתו דצדיק, תתן להם ילקוטיו (שם קד כח) דא מנא, דאתמר ביה (שמות טו כו) ששת ימים תלקטוהו וגומר, מסטרא דעמודא דאמצעיתא דאיהו פליל שית סטריין, לויִתן לעילא דא צדיק דאיהו פדג (דף מג ע"ב) קטן על פיף ימא, נחש בריח, דא ההוא דאתמר ביה (שמות כו כח) הבריח התיכון בתוך הקרשים, ודא עמודא דאמצעיתא דאתקרי תיכון, בגין דאיהו עמודא דאמצעיתא, תריין גדפוי ימינא ושמאלא, דמתמן אורייתא אתיהיבת, תריין קשקשוי תריין סמכי קשוט, שכינתא עלאה איהי ימא, שכינתא תתאה איהי (משלי ל יט) דרך אגיה בלב ים, דאיהו ל"ב אלהים דעובדא דבראשית, שם רמש ואין מספר, כמה דאת אמר (שיר ו ח) ועלמות אין מספר וכו', ואינון הלכות פסוקות, דאינון (תהלים מה טו) בתולות אחריה רעותיה דשכינתא.

חיות קטנות אלין אתוון דאדנ"י, עם גדולות אינון אתוון דיהו"ה, דאינון מרכבות דקודשא בריך הוא ושכינתיה, אתו פלהו חבריא לנשקא ליה, פרח ולא חזו ליה ולא מידי.

פתח רבי אלעזר ואמר, אבא, והא שבע ימים אינון, וים עלאה איהו על פלהו, ועלייהו אתמר (דברים לג יט) כי שפע ימים ינקו, למאן אינון יונקים, אמר ליה ברי שבעה בשבעה אינון מוצקות, והכי אינון רקיעים שבעה בשבעה, והכי אינון טורין שבעה בשבעה, והכי אינון ארעין שבעה בשבעה, ישובין שבעה בשבעה, וראשין דלהון תריין, ורזא דמלה שנים שנים שבעה שבעה, וכלהו זכר ונקבה, ולעילא חד גניז וטמיר, והכי

הם שבָּעָה כְּשֶׁאֵת שְׂבֵעָה פְּסָאוֹת שְׂבֵעָה
בְּשֶׁבֶעָה, שְׂבֵעָה הִכְלוֹת שְׂבֵעָה
בְּשֶׁבֶעָה, וְכֹךְ הַמְּמָנִים הֵם שְׂבֵעָה
בְּשֶׁבֶעָה.

הַלְוִיָּתָן שֶׁל הַיָּם זֶה צְדִיק, הָרֹאשׁ,
שֶׁהוּא הַעֲמֹד הָאֲמֻצָּעִי, מְגִיעַ עַד
הַיָּם הַשְּׂבִיעִי שֶׁהוּא הָרֹאשׁ שֶׁל
כֶּלֶם, וְשִׁתִּי כִנְפֵיו וְשִׁנֵּי קִשְׁקָשִׁים
בְּאַרְבָּעָה יָמִים שְׁעוֹרָם, שְׁעוֹר
הַזָּב שֶׁל הַנֶּחֱשׁ מְגִיעַ עַד הַיָּם
הַשְּׂבִיעִי הָאַחֲרוֹן, שֶׁהוּא כּוֹלָל
שְׂבֵעָה יָמִים, שְׁעָלָיו נֶאֱמַר שְׂבֵעַ
בַּיּוֹם הַלְלִיתִיד.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנֵי הָרִי בְּעָלִי
הַמְּגָנִים יוֹרְדִים מְלַמְעָלָה,
מְלַבְּשִׁים שְׂרִיזֵי, קִשְׁתוֹתֵיהֶם
קִשְׁתוֹת אֵשׁ, וְרִמְחֵיהֶם אֵשׁ,
וְחִרְבוֹתֵיהֶם לְהִכָּה, כֶּלֶם בְּעָלִי
עֵינָם, בּוֹדָאֵי הָרִי בְּעָלִי הַמְּגָנִים
בְּבֵית הַמְּדֻרָשׁ, וְאֵלוֹ בְּהֶם
יִתְעוֹרְרוּ לְעֶרְךָ קָרֵב לְמַעְלָה.

וְדָא עוֹד, אֵלָא שְׁהָרִי הִדְגַּה גְּדוּל
בָּא, רַב הַמְּנוּנָא סְבָא, וְדָאֵי בְּכַמָּה
דְּגִים חִילוֹת קְדוּשִׁים שֶׁל תְּלַמִּידֵי
חֲכָמִים שְׂמַתְרַבִּים בֵּינֵם, כַּעַת
צְרִיף לְפָרֵשׁ לָהֶם רֶשֶׁת, לְהִיּוֹת
בְּרִשְׁתָּנָו, וְלִבְעָלִי הַמְּגָנִים כְּלִי
קָרֵב, כַּעַת צְרִיף לְתַקֵּן בְּקֹלַע
בְּאַבְנֵי קֹלַע, בְּקִשְׁתֵּי בַחֲצִים שֶׁל
הַקִּשְׁתֵּי, בְּרִמְחָ, בְּסִיף, הַחֹזֶק מִגֵּן
וְצִנָּה, שֵׁישׁ בְּעָלִי מְגָנִים שֶׁהֵם
נְלַחְמִים עִם סוּסִים, וְיֵשׁ אַחֲרֵיהֶם
שֶׁהֵם רְגָלִים, שְׁעָלֵיהֶם נֶאֱמַר
בִּיצִיאַת גְּלוֹת מִצְרַיִם, כִּשְׁשׁ
מֵאוֹת אֶלֶף רְגָלִי וְגוֹמֵר.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר:
שְׁמַעוּ הָרִים אֵת רִיב יְהוָה, מִי
הָרִיב? זֶה שְׂכִינָה, שֶׁהִיא רִיב
יְהוָה, שֶׁהִיא רִיב גְּדוּל בְּשִׁבִיל
בְּנֵיהָ, הִיא רִיב בְּרַבִּי וְרַבֵּן וְרַבָּא,
רִיב וְדָאֵי עִם כָּל הַתְּנָאִים
וְהָאֲמוֹרָאִים, שֶׁהִיא מְרִיבָה
עִמָּהֶם בְּשֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה

בְּשֶׁבֶעָה, שְׂבֵעַ הִכְלוֹת שְׂבֵעָה בְּשֶׁבֶעָה, וְהָכִי
מְמָנָן אֵינוֹן שְׂבֵעָה וְשֶׁבֶעָה.

לְוִיָּתָן דִּימָא דָא צְדִיק, רִישָׁא דְאִיהוּ עֲמוּדָא
דְּאֲמֻצְעִיתָא, מְטִי עַד יָמָא שְׂבִיעָאָה
דְּאִיהִי רִישָׁא דְכִלְהוּ, וְתַרִין גְּדַפּוּי וְתַרִין
קִשְׁקָשִׁין בְּאַרְבַּע יָמִים שְׁעוֹרֵיהוּ, שְׁעוֹר דְּזַנְבָא
דְּחוּיָא מְטִי עַד יָמָא שְׂבִיעָאָה בְּתַרְאָה, דְּאִיהוּ
כְּלִילָא שְׂבֵעַ יָמִים, דְּעָלִיהּ אֲתַמַּר (תהלים קיט
סד) שְׂבֵעַ בַּיּוֹם הַלְלִיתִיד.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי, הָא מְאָרִי תְרִיסִין קָא
נְחַתִין מְלַעֲיָלָא, מְלוּבְּשִׁין שְׂרִיזִין,
קִשְׁתוֹתֵיהוֹן קִשְׁתֵּי אֵשׁ, וְרוּמְחֵיהוֹן אֲשָׁא,
וְסִיפֵיהוֹן לְהִכָּה, כֶּלְהוּ מְאָרִי עֵינָיו, בּוֹדָאֵי
הָא מְאָרִי תְרִיסִין בְּבֵי מְדֻרָשָׁא, וְאֵלִין בְּהוֹן
יִתְעוֹרוֹן לְאַגְחָא קָרְבָא לְעִילָא.

וְדָא עוֹד אֵלָא דְהָא נִינָא רַבְרָבָא קָא אֲתַיָא,
רַב הַמְּנוּנָא סְבָא, וְדָאֵי בְּכַמָּה נִוּוּן
חִיָּלִין קְדִישִׁין דְּתַלְמִידֵי חֲכָמִים, דְּמַתְרַבִּין
בְּיָמָא, כַּעַן צְרִיף לְפָרֵשׁ לֹוֹן רֶשֶׁת, לְמִיּהוּי
בְּרִשְׁוֹת דִּילָן, וְלְמְאָרִי תְרִיסִין מְאָנִי קָרְבָא, כַּעַן
צְרִיף לְאַתְקָנָא בְּקִירְטָא בְּאַבְנֵין דְּקִירְטָא,
בְּקִשְׁתָּא בְּגִירִין דְּקִשְׁתָּא, בְּרוּמְחָא, בְּסִיפָא,
הַחֹזֶק מִגֵּן וְצִנָּה (תהלים לה ב), דְּאִית מְאָרִי תְרִיסִין
דְּאֵינוֹן מְגִיחִין בְּסוּסוֹן, וְאִית אַחֲרָנִין דְּאֵינוֹן
רְגָלִין, דְּעָלֵיהוּ אֲתַמַּר בְּמַפְקָנוּתָא דְּגְלוּתָא
דְּמִצְרָאֵי, כִּשְׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רְגָלִי וְגוֹמֵר (שמות
יב לז).

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֵת
רִיב יְהוָה (מִיכָה ו ב), מְאָן רִיב, דָּא
שְׂכִינָתָא, דְּאִיהִי רִיב יְהוָה, דְּאִיהִי רִיב רַב,
בְּגִין בְּנָהָא, אִיהִי רִיב בְּרַבִּי וְרַבֵּן וְרַבָּא, רִיב
וְדָאֵי בְּכִלְהוּ תְנָאִים וְאַמּוֹרָאִים, דְּאִיהִי מְרִיבָת

בשכיל בעלה, שהוא העמוד
האמצעי, כולל ששה סדרים.

ועליהם נאמר או יחזק במקווי
יעשה שלום לי, שלום יעשה לי
שני שלומות, אחד בעמוד
האמצעי ואחד בצדיק, שעליהם
נאמר שלום שלום לרחוק
ולקרוב, שבגלות נאמר בעמוד
האמצעי מרחוק יהו"ה נראה לי,
צדיק קרוב לה, ובגלות נאמר
טוב שכן קרוב מאח רחוק.

ומשום זה שמעו הרים - אלו
האבות, את ריב יהו"ה - זו
שכינה, שהיא ריב עם האבות,
משום שמרחיקים אותה מבעלה,
שהם נקראו אמוראים, והאיתנים
מוסדי ארץ - אלו הם התנאים,
ואלו תנאים איתנים בהפוך
אותיות, והם נצח והוד, (צדיקים)
איתני עולם, והרי איתן בהפוך
אותיות תנאי"א, שמסייע לו
בגלות, ועליה נאמר איתן מושבך
ושם בסלע קנף.

והסלע הזה (נאמר בה שלא יצא אלא
טפות טפות של מים של התורה בפסקות הללה,
ובשכיל וך משה את הסלע במטהו פעמים, זה
גרם שלא יוצא ממנו אלא טפות
טפות, מעט שם מעט שם, וכמה
מחלוקות על הטפות הללו, ומי
גרם את זה? המורים, שנאמר
בהם כל המורה הלכה בפני רבו
חייב מיתה, ומשום זה שמעו נא
המורים, ובשכילם, ויך משה את
הסלע במטהו פעמים, שאם לא
שהפה בו, לא היו טורחים
ישראל ותנאים ואמוראים בתורה
שבעל פה, שהיא סלע, אלא
נאמר בו ודברתם אל הסלע, ונתן
מימיו בלא טרח, ויהיה מתקיים
בהם ולא ילמדו עוד וגומר, והיה
יוצא מים בלי קשיה ומחלקת
ופסק, משום שבשכינה נאמר

בהון בשית סדרי משנה, בגין בעלה דאיהו
עמודא דאמצעיתא, כליל שית סדרין.

ועליהו אתמר (ישעיהו כז ה) או יחזק במקווי,
יעשה שלום לי, שלום יעשה לי, תרי
שלמי, חד בעמודא דאמצעיתא, וחד בצדיק,
דעליהו אתמר (שם נז ט) שלום שלום לרחוק
ולקרוב, דבגלותא אתמר בעמודא דאמצעיתא
מרחוק יהו"ה נראה לי (ירמיהו לא ב), צדיק קרוב
לה, ובגיניה אתמר (משלי כז לה) טוב שכן קרוב
מאח רחוק.

ובגין דא שמעו הרים אלין אבהן, את ריב
יהו"ה דא שכונתא, דאיהי ריב עם
אבהן, בגין דמרחקין לה מבעלה, דאינון
אתקריאו אמוראים, והאיתנים מוסדי ארץ
אלין אינון תנאים, ואלין תנאים איתני"ם
בהפוך (דף טז ע"א) אתוון, ואינון נצח והוד
(צדיקים) איתני עולם, והא אית"ן בהפוך אתוון
תנאי"א דמסייע ליה בגלותא, ועלה
אתמר (במדבר כד כא) איתן מושבך ושם בסלע
קנף.

והאי סלע (אתמר בה דלא נפיק אלא טפין טפין דמיא
דאורייתא באלין פסקות ובגין ויך משה את הסלע במטהו
פעמים (במדבר כ יא) דא גרים ד) לא נפיק מינה אלא
טפין טפין זעיר שם זעיר שם, וכמה מחלוקות
על אלין טפין, ומאן גרים דא, המורים,
דאתמר בהון כל המורה הלכה בפני רבו חייב
מיתה, ובגין דא שמעו נא המורים, ובגיניהו
ויך משה את הסלע במטהו פעמים, דאם לא
דמחא בה לא הו טרחין ישראל ותנאים
ואמוראין באורייתא דבעל פה דאיהי סלע,
אלא אתמר בו (שם ח) ודברתם אל הסלע ונתן
מימיו בלא טרח, ויהיה מתקיים בהון ולא
ילמדו עוד וגומר (ירמיה לא לג), והוה נפיק מיא בלא קשיא ומחלקת ופסק,

הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה, היה שורה בפיהם של ישראל, שהיא תורה שבעל פה, שהיא סלע, ע"ל ס', שהם ששים מסכתות, שפך הוא סל"ע, ע"ל ס'.

ששכינה היתה נחה על סלע, שפכל מקום שרצה הקדוש ברוך הוא לצעות נס, שכינה הקדימה לאותו מקום, וכיון ששכינה היתה שם, לא היה לו להכות בסלע, שקלון היה לשכינה שהיתה שם שלא היה לו פח לתת מים, וזהו על אשר לא קדשתם אותי, יען לא האמנתם בי להקדישני, ומשום זה הסתלקה שכינה מן הסלע, שהיא י' מן מיטטרו"ן, ונשאר מיטטרו"ן יבשה, וסוד הדבר - יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר, אחד היא מלכות, ותראה היבשה, זה סלע, מיטטרו"ן, ששבבילו נאמר ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה. מה זה בשר? אותו שנאמר בו בשגם הוא בשר, ועד שהוריד אותה, לא עלה הסלע ולא נתן מימיו. ואחר שהסתלק המעין הזה משם, שלטה מרה במקומה, זהו שכתוב ויבאו מרתה, וסוד הדבר - ויקררו את חיייהם בעבודה קשה וגומר, זו קשיה, בחמר, זה קל וחמר, וקרי פרשוהו.

וכך היו ישראל עד שהראה להם עץ. זהו שכתוב ויורהו יהו"ה עץ וישלף אל המים וימתקו המים, וזה עץ החיים, שהתגדל על אותו המעין, שהיא השכינה, י' המעין שמשקה את האילן שהוא ו', והעץ הזה מהלך חמש מאות שנה שהם ה', וימתקו המים זו ה' אחרונה, שנאמר בה קראן לי

בגין דשכינתא דאתמר בה (שם כג כט) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה היה שרי בפומיהון דישראל, דאיהו אורייתא דבעל פה, דאיהו סלע ע"ל ס', דאינון שתין מסכתות, דהכי איהו סל"ע ע"ל ס'.

דשכינתא הוה נח על טנרא, דבכל אתר דבעי קודשא בריך הוא למעבד נס, שכינתא אקדמת להווא אתר, וכיון דשכינתא הוה תמן, לא הוה ליה למחאה בסלע, דקלנא הוות לשכינתא דהות תמן דלא הוה ליה חילא למיהב מיא, ודא איהו על אשר לא קדשתם אותי (דברים לב נא), יען לא האמנתם בי להקדישני (במדבר כ יב), ובגין דא אסתלק שכינתא מן הסלע, דאיהו י' מן מיטטרו"ן, ואשתאר מיטטרו"ן יבשה, ורזא דמלה יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר (בראשית א ט), אחד איהו מלכות, ותראה היבשה דא סלע מיטטרו"ן, דבגיניה אתמר (שם כ כא) ויקח אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה, מאי בשר, ההוא דאתמר ביה (שם ו ג) בשגם הוא בשר, ועד דנחית לה לא עלה הסלע ולא יהיב מימיו.

ובתר דאסתלק האי מבושא מתמן, שליטת מרה באתרהא, הדא הוא דכתיב (שמות טו כג) ויבאו מרתה, ורזא דמלה ויקררו את חיייהם בעבודה קשה וגומר (שם א יד), דא קושיא, בחמר דא קל וחמר, והא אוקמוהו. והבי הווי ישראל עד דאחזי לון עין, הדא הוא דכתיב (שם טו כה) ויורהו יהו"ה עץ וישלף אל המים וימתקו המים, ודא עין החיים, דאתרבי על ההוא מבושא דאיהו שכינתא, י' מבושא דאשקי לאילנא דאיהו ו', והאי עין מהלך חמש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה,

דַּאֲתָמַר בָּהּ (רות א כ) קָרְאֵן לִי מָרָה, דְּשָׁכִינְתָא
 תַּתְּאָה אִיהִי מַעֲיֵן גְּנִים דְּלִית לִיהּ פְּסָק, טַפְּהָ
 דַּאֲתַמְשַׁכָּא מִן מוֹחָא, וְכַמְּה טַפִּין אַתְּמַשְׁכָּאן
 מַנְיָה, דַּאֲיַנּוּן (תהלים מה טו) בַּתּוּלוֹת אַחְרֵיהּ
 יַעוּתֵיהּ.

מָרָה, שְׁשָׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה הִיא מַעֲיֵן
 גְּנִים שְׁאִין לוֹ הַפְּסָק, טַפְּהָ
 שְׁנַמְשַׁכְתָּ מִן הַמַּח, וְכַמְּה טַפּוֹת
 נַמְשַׁכוֹת מִמֶּנּוּ, שְׁהֵן בַּתּוּלוֹת
 אַחְרֵיהּ יַעוּתֵיהּ.

הַקְּרַקְפָּת הִיא סַלַע, וְהַמַּעֲיֵן
 מִבְּפָנִים זֶה מַח. עַל הַטַּפּוֹת הִלְלוּ
 נֹאמַר אֲשֶׁרִי הִגְבַּר אֲשֶׁר מְלֵא אֶת
 אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם וְגוֹמַר, אֶת אוֹיְבִים
 בְּשֹׁעַר, שְׁהָיוּ שְׁעַר הַצַּדִּיק, אוֹת
 בְּרִית קֹדֶשׁ, שְׁעַלְיָהּ נֹאמַר זֶה
 הַשְּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
 וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה,
 אֱלוֹ שְׁלֹשׁ יוֹדִיִּים, וְהָאֵיתָנִים
 מוֹסְדֵי אֶרֶץ, אֱלוֹ שְׁלֹשׁ וַיּוֹיֵן,
 שְׁכֻלָּם נִרְמְזוּ בּוֹיִסַע וַיָּבֵא וַיִּט.

קְרַקְפָּתָא אִיהִי סַלַע, וּמְבוּעָא מְלֵגָאוּ דַּא
 מוֹחָא, עַל אֲלִין טַפִּין אַתְּמַר (תהלים
 קכז ה) אֲשֶׁרִי הִגְבַּר אֲשֶׁר מְלֵא אֶת אֲשַׁפְתּוֹ מֵהֶם
 וְגוֹמַר, אֶת אוֹיְבִים בְּשֹׁעַר, דַּאִיהוּ תַרְעָא דְצַדִּיק
 אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, דְּעַלְהָ אַתְּמַר (שם קיח ב) זֶה
 הַשְּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.

שְׁכֻלָּם נִרְמְזוּ בּוֹיִסַע וַיָּבֵא וַיִּט.
 קוּם אֲלַעְזָר וְטַל אֶת הַקְּלַע, שְׁהִיא
 שְׁכִינָה, (וְהִקְףָּ אוֹתָהּ בַּכְּתָר), וְזָרַק מִן
 הָאֶבֶן הַהִיא טַפְּהָ קְדוּשָׁה, שְׁעַלְיָהּ
 נֹאמַר וְאֵד יַעֲלֶה מִן הָאֶרֶץ, (ומשום
 זֶה) הַסְּתַלְקָה הַטַּבְּעַת מִן א' מִן
 זָרַק"א, לְקַבֵּל עָלֶיהָ אֶבֶן יְקָרָה
 שְׁהִיא טַפְּהָ, וּמִיָּד וְהִשְׁקָה אֶת כָּל
 פְּנֵי הָאֲדָמָה. כְּשֶׁעֲלָתָה, עֲלָתָה
 בָּאֵם, שְׁהוּא א' מִן אַדְנִי אֵהִי"ה,
 וְעַל מָה עֲלָתָה? עַל הָעַמּוּד
 הָאֲמָצְעִי שְׁהוּא ו', שְׁהִיא כְּרוּכָה
 בּוֹ כְּטַבְּעַת בְּאֲצַבַע, וְעוֹלָה בְּד'
 מִן אַדְנִי, שְׁהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת
 וּשְׁתֵּי שׁוֹקִים, עַד שְׁעוֹלָה לְאוֹת
 י', שְׁהִיא אֲבָא חֲכָמָה י' עֲלִיוֹנָה,
 מִשּׁוּם שְׁמִשְׁם גְּטָלָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב
 יְהוָה בְּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ, וְנוֹטְלַת
 נְבִיעָה וְהִשְׁקָאָה מִמֶּנּוּ לְמַעְלָה,
 בְּקוּץ שְׁלוֹ לְמַעְלָה, וּבְאֲמָצַע,
 וּבְקוּץ שְׁלוֹ לְמַטָּה, וּכְשִׁינְרֹדַת,
 יוֹרְדַת כְּלוּלָה מִשְׁלֹשׁ טַפּוֹת.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן נֹאמַר בָּהּ הוֹלֵף
 סְגוּלַת"א.

וְעוֹד שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוָה (מיכה ו
 ב), אֲלִין תְּלַת יוֹדִיִּין, וְהָאֵיתָנִים מוֹסְדֵי
 אֶרֶץ (שם) אֲלִין תְּלַת וַיּוֹיֵן, דְּכֻלְהוּ אַתְּרֵמִיזוּ
 בּוֹיִסַע וַיָּבֵא וַיִּט.

קוּם אֲלַעְזָר וְנוֹטִיל קִירְטָא דַּאִיהִי שְׁכִינְתָא
 (וְאֲקִיף לָהּ תְּנָא), וְזָרִיק מַנְיָה אִיהִי אֶבֶן טַפְּהָ
 קְדִישָׁא, דְּעַלְהָ אַתְּמַר (בראשית כ ו) וְאֵד יַעֲלֶה מִן
 הָאֶרֶץ, (וּבְגִין דַּא) (דף מד ע"ב) אֲסַתְּלַקַת עֲזָקָא מִן
 א' מִן זָרַק"א, לְקַבֵּל עַלְהָ אֶבֶן יְקָרָה דַּאִיהִי
 טַפְּהָ, וּמִיָּד וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, בְּד'
 סְלִיקַת, סְלִיקַת בְּאִימָא, דַּאִיהוּ א' מִן אַדְנִי
 אֵהִי"ה, וְעַל מָאן סְלִיקַת, עַל עַמּוּדָא
 דְּאֲמָצְעִיתָא דַּאִיהוּ ו', דַּאִיהִי פְּרִיכָא בֵּיהּ
 כְּעֲזָקָא בְּאֲצַבַעָא, וְסְלִיקַת בְּד' מִן אַדְנִי,
 דַּאֲיַנּוּן תְּרִין דְּרוּעִין וְתְרִין שׁוֹקִין, עַד דְּסְלִיק
 לְאֵת י' דַּאִיהִי אֲבָא חֲכָמָה י' עֲלָאָה, בְּגִין
 דְּמַתְּמָן אַתְּנְטִילַת, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (משלי ג
 ט) יְהוָה בְּחֲכָמָה יִסַּד אֶרֶץ, וְנוֹטִילַת נְבִיעוֹ
 וְשִׁקִּיּוֹ מַנְיָה לְעֵילָא, בְּקוּצָא דִילִיָּה לְעֵילָא,
 וּבְאֲמָצְעִיתָא, וּבְקוּצָא דִילִיָּה לְתַתָּא, וְכַד נְחִיתַת, נְחִיתַת פְּלִילָא מַתְּלַת
 טַפִּין, בְּהָהוּא זְמַנָּא אַתְּמַר בָּהּ הוֹלֵף סְגוּלַת"א.

נְחִיתַת פְּלִילָא מַתְּלַת
 טַפִּין, בְּהָהוּא זְמַנָּא אַתְּמַר בָּהּ הוֹלֵף סְגוּלַת"א.

וְנִקְרְאָתָא י' י' בְּשֵׁלֶשׁ יוֹדִי"ן, י' עֲלִיּוֹנָהּ הִיא עַל רֹאשׁ הָא', שְׁהִיא כְּתוּב עֲלִיּוֹן עַל כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, וְאַחַר כֵּן יוֹרֶדֶת בְּאַמְצָע, וְנוֹסַעַת מִשָּׁם (בְּעִמּוּד הָאֲמְצָע) (בְּאַמְצָע), וְאַחַר כֵּן יוֹרֶדֶת לְמִטָּה בְּמִקּוּמָה י' שְׁהִיא לְמִטָּה מִן א'.

קָם עֲלָם מֵאַחַר הַצָּל, וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, הֲרֵי טָפָה יִרְדָּה, טַל קָשֶׁת בְּיָדָךְ, שְׁהוּא כְּמוֹ הָאֲצָבַע וְטַבַּעַת בָּהּ, טַל אוֹתָהּ וְדָרָךְ (וּדְרָק) אוֹתָהּ אֵלֶיהָ, שֶׁקָּבְלָה אוֹתָהּ עֲלָיו, שְׁהֲרִי כְּשִׁעוּלָה מִמִּטָּה לְמַעְלָה עַל רֹאשׁ הָאוֹת ו', הוּא כְּמוֹ רִמַח ו', הַתְּאָרְכָה בּוֹ כְּמוֹ שְׂרָבִיט שֶׁל הַכּוֹכָב, וְכִשְׁעוּלָה לְמַעְלָה, שׁוֹרְהָ עֲלֶיהָ י' וְנַעֲשִׂית ז', וְדַאי כְּתוּב עַל רֹאשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה. כִּיּוֹן שִׁיּוֹרֶדֶת, צְרִיף לְדָרָךְ קָשֶׁת אֵלֶיהָ, שְׁהוּא צְדִיק, וּמִמְנוּ יוֹרֶדֶת וְנוֹרֶקֶת לְמִקּוּמָה.

וְהַחֲרָב שְׁהִיא שֶׁל הַטָּפָה (הוּא), הִיא חוֹתֶכֶת אוֹתָהּ לְשֵׁלֶשׁ טְפוֹת, בְּגַלְל שְׁהוֹלֶכֶת סְגוּלַת א', שֶׁכְּשִׁיּוֹרֶדֶת עֲלֶיהָ הִיא י', וְאַחַר כֵּן חוֹתֶכֶת אוֹתָהּ לְשֵׁלֶשׁ, לְהִיּוֹת כְּתוּב וְעֵטְרָה בְּרֹאשׁ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שְׁתַּהֲיָה כְּתוּב תּוֹרָה וְכְתוּב כְּהֵנָה וְכְתוּב מַלְכוּת, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל שְׁלֹשָׁה תַּגִּים עֲלֶיהָ.

שְׂרָאשׁ הַחֲרָב הִיא י', גּוּף הַחֲרָב ו', שְׁתֵּי פִיפְיוֹת שְׁלָה ה"ה, הַנִּרְתִּיק שְׁלָה אַדנ"י, (וְהַחֲרָב יְהו"ה), וְכִשְׁהִיא יְהו"ה חוּץ מִשְׁכִּינָתוֹ, הִיא דִין שְׁחוֹתָךְ מִכָּל צַד, כְּשִׁנְכַנְס בְּנִרְתִּיק נַעֲשֶׂה רַחֲמִים, וְלֹא חוֹתָךְ דִּינִים, וְסוּד הַחֲרָב בְּנִרְתִּיקָה - יֵאָהֳדוּנָה י' כֵּן וְדַאי.

וּבְזִמְנָן שִׁיְהוּ"ה מַחוּץ לְשְׁכִינָתוֹ, נֹאמַר בּוֹ כִּי יְהוּ"ה אֱלֹהֵי"ךְ אֲשׁ אֶכְלָה הוּא, שְׁנוּטֵל מִגְּבוּרָה לְשִׁרְף אֶת הָעוֹלָם. י' נַעֲשֶׂה גַחְלָת, ו' שְׁלֵהֹבָת גַּחְלָת, ה' ה'

וְאַתְקְרִיאַת י' י' בְּתֵלֶת יוֹדִי"ן, י' עֲלָאָה אִיהִי עַל רִישָׁא דָא, דְאִיהִי כְּתוּב עֲלִיּוֹן עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִבְתַּר נְחִיתַת בְּאַמְצָעִיתָא וְנִטְלָא מִתַּמָּן (בְּעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא) (ג"א בְּאַמְצָע), וְלִבְתַּר נְחִיתַת לְתַתָּא בְּאַתְרָהָא י' דְאִיהִי לְתַתָּא מִן א'.

קָם עוֹלִימָא בְּתַר טוּלָא, אָמַר רַבִּי רַבִּי הָא טָפָה קָא נַחְתָּא, טוּל קָשֶׁת בְּיָדָךְ, דְאִיהוּ כְּגוּוֹנָא דְאַצְבָּעָא וְעִזְקָא בֵּיהּ, טוּל לִיָּה וְדָרָךְ (ס"א וְדָרָקָה) לִיָּה לְגַבְהָ, דְקַבִּילַת לָהּ עֲלֶיהָ, דְהָא פִּד סְלִיקַת מִתַּתָּא לְעִילָא עַל רִישָׁא דְאֵת ו', אִיהוּ פְרוּמְחָא ו', אַתְאָרְכַת בֵּיהּ כְּשְׂרָבִיטָא דְכַכְבָּא, וְכַד סְלִיקַת לְעִילָא שְׂרִינָא עֲלָהּ י' וְאַתְעֵבִידַת ז', וְדַאי תַּגָּא עַל רִישָׁא דְסֵפֶר תּוֹרָה, כִּיּוֹן דְנַחְתַת, צְרִיף לְמִדְרָךְ קָשֶׁת לְגַבְהָ דְאִיהוּ צְדִיק, וּמִנִּיָּה נְחִיתַת וְאַזְדִּירִיקַת בְּאַתְרָהָא.

וְחַרְבָּא דְאִיהִי (דְהֵאִי) טָפָה אִיהִי חַתִּיכַת לָהּ לְתֵלֶת טְפִין, בְּגִין דְאִזִּילַת סְגוּלַתָּא, כְּכַד נְחִיתַת עֲלָהּ הָוָה י', וְלִבְתַּר חַתִּיכַת לָהּ לְתֵלֶת, לְמַהוּי תַּגָּא וְעֵטְרָה בְּרִישָׁא דְתֵלֶת אֲבָהִין, דְתַהֲא כְתוּב תּוֹרָה וְכְתוּב כְּהֵנָה וְכְתוּב מַלְכוּת, וְדַא רְזָא דְ שְׁ תֵלֶת תַּגִּין עֲלָהּ.

דְרִישָׁא דְחַרְבָּא אִיהִי י', גּוּפָא דְחַרְבָּא ו', תְרִין פִּיפְיוֹת דִּילָהּ ה"ה, נִרְתִּיקָא דִּילָהּ אַדנ"י, (וְחַרְבָּא יְהו"ה), וְכַד אִיהִי יְהו"ה בְּר מִשְׁכִּינָתִיהָ, אִיהוּ דִין דְחַתִּיף מִכָּל סְטָרָא, כְּד עָאֵל בְּנִרְתִּיקָה אַתְעֵבִיד רַחֲמִי וְלֹא חַתִּיף דִּינִין, וְרְזָא דְחַרְבָּא בְּנִרְתִּיקָה, יֵאָהֳדוּנָה י' הֵכִי וְדַאי.

וּבְזִמְנָא דִּיהוּ"ה בְּר מִשְׁכִּינָתִיהָ, אַתְמַר בֵּיהּ (דְבוּרִים ד' כג) כִּי יְהוּ"ה אֱלֹהֵי"ךְ אֲשׁ אֶכְלָה הוּא, דְנִטְלִיל מִגְּבוּרָה לְאוּקְדָא עֲלִמָּא, י' אַתְעֵבִיד גַּחְלָת, ו' שְׁלֵהֹבָת גַּחְלָת, ה' ה'

האחד חמשה גונים, השני חמשה אורות שמאירים בהם, ובזמן שה' עליונה הסתלקה מה' תחתונה, היא אומרת אל תראוני שאני שחרחרת, ובזמן שהיא מאירה בגוניה, נאמר בה וראייתה לזכר ברית עולם. קמו תנאים ואמוראים שלמעלה, ואמרו: רבי רבי, כמה תקיף הקלע שלך, שהעלית אותה עד אין סוף, והורדת אותה עד אין תכלית.

פתח קמו מקדם ואמר: שמעו הרים את ריב יהו"ה. אמר להם: אבות אבות, הרים גדולים, שמעו, שהאבן הזאת שנגזרה מההרים הללו שלכם, שהיא כתר בראש כלם, והאיתנים, שהיא כתר על כלם, היא מעלה ריב עליכם בשביל בעלה, שהיא מעין נסתר פסלע, עד שיבא בעלה לא נותן מימיה, שהרי הלשונות הם כמו פטישים שמכים באותו סלע, ואין אחד מהם שמוציא ממנה נביעה פרט לבעלה שיודע למשך אותה.

פתח רבי שמעון ואמר: אשרי הוא מי שמתפלל ויודע להעלות רצונו למעלה, שהרי פיו מוציא שמות, ואצבעותיו כותבות סודות, וכשעולים השמות מפיו, כמה עופות פותחים פנפיהם למעלה לקבל אותן, וכמה חיות של המרכבה, כלם מזדמנים אליהם בכדי לטל אותם, כל שפן אם שכניה שורה בתפלתו ומתעלה לקדוש ברוך הוא, וסוד הדבר - אם תשכבון בין שפתיים, אל תקרי אם אלא אם, אשרי הוא מי שמעלה אותה בתפלתו שמתפלל בשפתיים, למעלה אל בעלה.

בתפלת השחרית עולה בשם שנקרא א"ל, הא"ל הגדול ודאי. בתפלת המנחה עולה בשם

חד חמש גוונים, תננינא חמש נהורין דנהרין בהון, ובזמנא דה' עלאה אסתלקת מה' תתאה, איהי אמרה (שיר א ו) אל תראוני שאני שחרחרת, ובזמנא דאיהי נהרא בגוונהא, אתמר בה (בראשית ט טז) וראייתה לזכר ברית עולם, קמו תנאים ואמוראים דלעילא, ואמרו רבי רבי כמה תקיפא קירטא דילך, די סליקת לה עד אין סוף, ונחיתת לה עד אין תכלית.

פתח כמלקדמין ואמר, שמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), אמר לון אבהן אבהן טורין רברבין, שמעו, דהאי אבן דאתגזרת מאלין טורין דלכון, דאיהי פתרא ברישא דכלהו, והאיתנים דאיהי פתרא על כלהו, איהי סליקת ריב עלייכו, בגין בעלה, דאיהי מבוועא סתימא פסלע, עד דייתי בעלה לא נהבא מימוי, דהא לישנין אינון כפטישיין דמחאן בההוא סלע, ולית חד מנייהו דאפיק מינה נביעו, פר מבעלה דיודע לאמשכא לה.

פתח רבי שמעון ואמר, זכאה איהו מאן דמצלי וידע לסלקא רעותיה לעילא, דהא פומי אפיק שמחון, ואצבעוי כתבין רזין, וכד סלקין שמחון (דף מח ע"א) מפומי, כמה עופין פתחין גדפייהו לעילא לקבלא לון, וכמה חיוון דמרפבתא, כלהו מזדמנין לגבייהו לנטלא לון, כל שפן אם שכינתא שריא בצלותיה, ואסתלקת לקודשא בריהו הוא, ורזא דמלה אם תשכבון בין שפתיים, (תהלים סח יד), אל תקרי אם אלא אם, זכאה איהו מאן דסליק לה בצלותיה דמצלי בשפוי, לעילא לגבי בעלה.

בצלותא דשחרית סלקא בשמא דאתקרי א"ל, הא"ל הגדול ודאי, בצלותא דמנחה סליקת בשמא דאתקרי אלהים,

שְׁנַקְרָא אֱלֹהִיִּים. בְּתַפְלַת עֲרִבִית
עוֹלָה בְּשֵׁם שְׁנַקְרָא יְהוּ"ה, וְסוּד
הַדְּבָר - א"ל אֱלֹהִיִּים יְהוּ"ה דְּבָר
וַיִּקְרָא אֶרְץ.

וְאָמְרוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֵׁנָה, שְׁצַרְיָךְ
אָדָם בְּתַפְלָתוֹ לְשִׁהוּת שְׁעָה אַחַת
קָדָם שְׁמַתְפַּלֵּל, וְשְׁעָה אַחַת אַחַר
שְׁמַתְפַּלֵּל, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁיִשְׁהָה
בְּתַפְלָתוֹ שְׁעָה אַחַת, מִשּׁוּם
שְׁנֹאֲמַר וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲה לָהּ
מִחְרִישׁ, אוֹתוֹ שְׁנֹאֲמַר בּוֹ יְהוּ"ה
אִישׁ מְלַחְמָה, וְאַחַר שְׁשָׁהה אוֹתוֹ
הָאִישׁ וְהַתְּפַלֵּל, אִם שְׁגוּרָה
תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ, וְדָאֵי הַתְּקַבְּלָה
תְּפַלְתּוֹ.

וְסוּד הַדְּבָר - אָדָם צַרְיָךְ לְשִׁהוּת
וְהָאִשָּׁה לְהַקְדִּים, כְּמוֹ שְׁנֹאֲמַר
אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָה זָכָר. (וְסוּד
הַדְּבָר - אִשָּׁה מִזְרַעַת תַּחֲלָה יוֹלְדַת זָכָר, וְעוֹד,
שְׁבִשְׁפַלְנוּ זָכָר לְנוּ, וְסוּד הַדְּבָר - שְׁבִשְׁפַלְתּוֹ שֶׁל
אָדָם זָכָר וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד, אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ,
הוּא סוּד וַיְהִי הוּא טָרָם כְּלָה
לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְקָה יוֹצֵאת, וְסוּד
הַדְּבָר - וְהִנֵּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי
אֲשַׁמְעֵ. אֲשָׁרִי הוּא מִי שֶׁלֹּא מְעַכֵּב
אֶת הַגְּבִירָה מֵלַעֲלוֹת לְמַלְךְ, שְׁכָל
מִי שֶׁתְּפַלְתּוֹ שְׁגוּרָה בְּפִיּוֹ בְּלִי
עֲפוּב, הֵהוּא מְמַהֵר אֶת הַגְּבִירָה
לְמַלְךְ. אוֹי לְהֵם לְבַנְי אָדָם שֶׁהֵם
אֲטוּמִי לֵב וְעֵינַיִם, שֶׁלֹּא
מִשְׁתַּדְּלִים לְהַפִּיר בְּכַבּוֹד רַבּוֹנָם,
לְרַצּוֹת אוֹתוֹ עִם שְׁכִינָתוֹ בְּכַמָּה
תַּחְנוּנִים וּפְיוּסִים לְהוֹרִיד אוֹתוֹ
לְשְׁכִינָה, כֹּל שְׁכֵן לְעוֹרֵר בּוֹ אֶהְבֶּה
אֵלָיָה, כְּמוֹ שֶׁתְּקַנּוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וּבְשִׁעוּמֵרִים לְפָנָיו, צַרְיָךְ לְעַמְד
לְפָנָיו בִּירְאָה. אֲשָׁרִי הֵם יִשְׂרָאֵל
שְׁיֹדְעִים לְפִיִּס אֶת רַבּוֹנָם פְּרָאוּי,
וּלְחַבֵּר בְּפִיהֶם בְּתַפְלוּתָם שְׁנֵי
הַשְּׁמוֹת הַלְלוּ שֶׁהֵם יֵאֱהוּדוּנָה"י,
שְׁבָאוֹת זְמַן א"ז תְּקַרָּא וַיְהוּ"ה

בְּצִלוֹתָא דְעֲרִבִית סְלִיקַת בְּשֵׁמָא דְאַתְקֵרִי
יְהוּ"ה, וְרָזָא דְמְלָה אֵל אֱלֹהִים יְהוּ"ה דְּבָר
וַיִּקְרָא אֶרְץ (ש"ס נ א).

וְאָמְרוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין, דְּצַרְיָךְ בַּר נֶשׁ
בְּצִלוֹתֵיהָ לְשִׁהוּת שְׁעָה אַחַת קָדָם
דְּמְצִלִי, וְשְׁעָה אַחַת לְבִתְר דְּמְצִלִי, וְרָזָא דְמְלָה
דִּישָׁהָא בְּצִלוֹתֵיהָ שְׁעָתָא חֲדָא, בְּגִין
דְּאַתְמַר (בְּרַאשִׁית כד כא) וְהָאִישׁ מִשְׁתַּאֲה לָהּ
מִחְרִישׁ, הֵהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוֹת טו ג) יְהוּ"ה
אִישׁ מְלַחְמָה, וּלְבִתְר דְּשָׁהָא לִיהּ בַּר נֶשׁ וְצִלִי,
אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ וְדָאֵי אֶתְקַבְּל צִלוֹתֵיהָ.

וְרָזָא דְמְלָה בַּר נֶשׁ צַרְיָךְ לְמִשְׁהָא וְאַתְתָּא
לְאַקְדָּמָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (וַיִּקְרָא יב
ב) אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָה זָכָר, (וְרוּזָא דְמְלָה אִשָּׁה
מִזְרַעַת תַּחֲלָה יוֹלְדַת זָכָר, וְעוֹד (תְּהִלִּים קלו כג) שְׁבִשְׁפַלְנוּ זָכָר לְנוּ,
וְרוּזָא דְמְלָה שְׁבִשְׁפַלְתּוֹ שֶׁל אָדָם זָכָר וְזָכְרָנוּ לְטוֹבָה).

וְעוֹד אִם שְׁגוּרָה תְּפַלְתּוֹ בְּפִיּוֹ, אִיהוּ רָזָא וַיְהִי
הוּא טָרָם כְּלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רַבְקָה יוֹצֵאת
(בְּרַאשִׁית כד טו), וְרָזָא דְמְלָה וְהִנֵּה טָרָם יִקְרָאוּ וְאֲנִי
אֶעֱנֶה, עוֹד הֵם מְדַבְּרִים וְאֲנִי אֲשַׁמְעֵ (יִשְׁעִיהוּ סה
כד), זְפָאָה אִיהוּ מָאן דְּלֹא מְעַכֵּב מִטְּרוּנֵיתָא
לְסַלְקָא לְמַלְכָּא, דְּכָל מָאן דְּאִיהוּ צִלוֹתֵיהָ
שְׁגוּרָה בְּפּוּמוּי בְּלֹא עֲפּוּבָא, הֵהוּא מְמַהֵר
מִטְּרוּנֵיתָא לְמַלְכָּא, וְוִי לֹזַן לְבַנְי נֶשׂא דְאִינוּן
אֲטִימִין לְבָא וְעֵינַיִן, דְּלֹא מִשְׁתַּדְּלִין לְמַנְדַּע
בִּיקְרָא דְמֵאֲרִיהוּן לְרַצּוּנֵי לִיהּ בְּשְׁכִינְתֵיהָ,
בְּכַמָּה תַּחְנוּנִים וּפְיוּסִים, לְנַחֲתָא לִיהּ לְגַבֵּי
שְׁכִינְתָּא, כֹּל שְׁכֵן לְאַתְעֲרָא בֵּיהּ רַחֲמֵי לְגַבֵּיהּ,
כְּמָה דְתְּקִינוּ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

וְכַר קִימִין קְדָמֵיהּ, צַרְיָךְ לְמִיקָם קְדָמֵיהּ
בְּדַחֲלוֹ, זְפָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל דִּידְעִין
לְפִיִּסָּא לְמֵאֲרִיהוּן כְּדָקָא יָאוּת, וּלְחַבְרָא
בְּפּוּמֵיהוּ בְּצִלוֹתֵהוּן תְּרִין שְׁמָהֵן אֵלִין דְּאִינוּן

יענה, ויהו"ה הוא ובית דינו, וזו שכינה (והו חכמה עליונה ושכינה) (חכמה) עליונה ותחתונה, וזהו סוד אם תשכבון בין שפתים, שהיא הקרבן של הקדוש ברוך הוא, שודאי השכינה היא הקרבן שלו, ומשום זה תקנו תפלה בקרבן. היא העולה, העולה ודאי. אשרי הוא מי שמעלה אותה אליו פראוי, שהוא שואל בשבילה מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, שפיו חושב הקדוש ברוך הוא כמו הר סיני, ומשום זה מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

מקטרת מר, זו תפלת שחרית שתקן אברהם, שהוא מר, ועוד מקטרת מר, צרור המר דודי לי, וזה נצח, שמעלה אותה בימין. זהו שכתוב נעמות בימין נצח, ולבונה זה הוד, שמעלה אותה בגבורה. מפל אבקת רוכל, זה צדיק שמעלה אותה בעמוד האמצעי, ואם לא עולה השכינה בתפלתו קרבן לקדוש ברוך הוא, הרי הפלב יורד לאכל את קרבנו, אוי לו, וטוב שלא נברא בעולם, ועליו נאמר גם בלא דעת נפש לא טוב.

ובשעורה שכינה בתפלתו, פמה חיות ומרפכה וגלגלי הכסא, כלם יתעוררו אליה בנגון בשמחה, וכלם פנפיהם פתוחות לקבל אותה, והרי פרושהו ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה.

ובשעורה, עולה כמו יונה, וכשירדת, יורדת פנשר, שהיא הגבירה, שלא פוחדת מפל העופות של העולם, ויורדת עם פמה מזונות לבניה. זהו שכתוב פנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף.

וכר סלקא סלקא פיונה, וכד נחתת נחתת פנשרא, דאיהי מטרוניתא,

יאהדונה"י, דבההוא זמנא א"ז תקרא ויהו"ה יענה (ישעיהו נח א), ויהו"ה הוא ובית דינו, ודא שכינתא (ג"א ודא חכמתא עלאה ושכינתא) (ג"א חכמה) עלאה ותתאה, ודא איהו רזא אם תשכבון בין שפתים (תהלים סח יד), דאיהי קרבנא דקודשא ברוך הוא, ודאי שכינתא איהי קרבנא דיליה, ובגין דא תקינו צלותא בקרבנא.

היא העולה, העולה ודאי, זפאה איהו מאן דסליק לה לגביה פדקא יאות, דאיהו שאיל בגינה (שיר ח ה) מי זאת עולה, עולה ודאי, מן המדבר, מן המדבר ודאי, דפומוי חשיב קודשא ברוך הוא פטורא דסיני, ובגין דא מי זאת עולה מן המדבר וגומר.

מקטרת מר (שם ג ו) דא צלותא דשחרית דתקין אברהם דהוא מר, ועוד מקטרת מר, (שם א יג) צרור המר דודי לי, ודא נצח דסליק לה בימנא, הדא הוא דכתיב (תהלים טו יא) נעימות בימין נצח, ולבונה דא הוד, דסליק לה בגבורה, מפל אבקת רוכל דא צדיק, דסליק לה בעמודא דאמצעיתא, ואם לא סלקא שכינתא בצלותיה, קרבנא לקודשא ברוך הוא, הא פלבא קא נחית למיכל קרבנא דיליה, ווי ליה טב ליה דלא אתברי בעלמא, ועליה אתמר (משלי יט כג) גם בלא דעת נפש לא טוב.

וכר סלקא שכינתא בצלותיה, פמה חיוון ומרפבתא וגלגלי דכורסייא, פלהו יתערוץ לגביה בנגונא פחדוה, וכלהו גדפיהו פתיחן לקבלא לה, והא אוקמוהו (יחזקאל א יא) ופניהם וכנפיהם פרודות מלמעלה.

וכר סלקא סלקא פיונה, וכד נחתת נחתת פנשרא, דאיהי מטרוניתא,

מי הם גוזליו? אלו הם ישראל, שהם כמו גוזלים שמצפצפים לה בכמה צפצופים של תפלה, ויורדת אליהם, לכל אחד מורידה לו מזון פראוי לו. למי מורידה מזון של התורה, שהוא מזון הנשמה, למי מורידה מזון הגוף, לכל אחד כפי רצונו.

דבר אחר אם תשפבון, זו האם העליונה, שהיא תפלת השבת, שצריכים שפתים לקבל אותה בערב שבת, שהיא נשמת כל חי, היא יורדת על ראש צדיק שהוא יום השביעי, לשון למודים קוראים אותו, והיא שורה עליו בין שתי שפתים, שהם נצח והוד. ושבת הוא פה, (פה) שנפתח בערב שבת לקבל אותה בתפלת השבת הזו, שהרי תפלת השבת נקראת קבלה, וממנה מקבלות כל הספירות זה מזה, ובה תפלתו של אדם מקבלת לפני יהו"ה, והיא תפלת עשרת ימי תשובה, והיא ה' עליונה שתקנו בה חמש תפלות ביום הכפורים.

אבל שבת היא שכינה תחתונה, כלולה משלשה אבות, שהם שלשת הענפים של ש' של שבת, ב"ת יחידה היא נקדה בחלל שלה, והיא חג של כל (שכולל כל) ימים טובים, עליה נאמר היושב על חוג הארץ.

אבל נשמה יתרה בשבת ובמים טובים ובכל המוספים, היא האם העליונה, תוספת רוח הקדש, תפלה של ששת ימי החל, שלש פעמים בכל יום, היא השכינה התחתונה, הכלל של שמונה עשרה תפלות, שלש פעמים ביום, עולים בששה ימים שמונה עשרה, ועל שמו נקראת תפלת כל פ"ה. בימי החל מביאים לה

דלא דחילת מפל עופין דעלמא, ונחתא בכמה מזונין לבנהא, הדא הוא דכתיב (דברים לב יא) כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף, (דף טו ע"ב) מאן גוזליו, אליו אינון ישראל, דאינון כגוזלמיא מצפצפין לה בכמה צפצופין דצלותא, ונחתת לגבייהו, לכל חד נחתא ליה מזונא פדקא יאות ליה, למאן נחתא מזונא דאורייתא דאיהי מזונא דנשמתא, למאן נחתא מזונא דגופא, לכל חד פפום רעותיה.

דבר אחר אם תשפבון, דא אימא עלאה, דאיהי צלותא דשבת, דצריכין שפון לקבלא לה בערב שבת, דאיהי נשמת כל חי, איהי נחתא על ראש צדיק דאיהו יום השביעי, לשון למודים קרינן ליה, ואיהי שריא עליה בין תרין שפון דאינון נצח והוד.

ושבת איהי פה, (נ"א פתח) דאתפתחא בערב שבת לקבלא לה בהאי צלותא דשבת, דהא צלותא דשבת אתקריאת קבלה, ומינה מקבלין כל ספיראן דין מן דין, ובה צלותא דבר נש מקובלת קדם יהו"ה, ואיהי צלותא דעשרת ימי תשובה, ואיהי ה' עלאה, דתקיננו בה חמש צלותין ביומא דכפורי.

אבל שבת איהי שכינתא תתאה, פלילא מתלת אבהן, דאינון תלת ענפין דש' דשפ"ת, ב"ת יחידה איהי נקודה בחלל דילה, ואיהי חג דכל (נ"א דכליל כל) יומין טבין, עליה אתמר (ישעיהו מ כב) היושב על חוג הארץ.

אבל נשמתא יתירא בשבת וביומין טבין ובכל מוספין, איהי אימא עלאה, תוספת רוח הקדש, צלותא דשית יומין דחול תלת זמנין בכל יומא, איהי שכינתא תתאה, פללא דתמני סרי צלותין, תלת זמנין ביומא,

סלקין בשית יומין ח"י, ועל שמיה אתקרי תפלת כל פ"ה, ביומין דחול

אֵייתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אַבְל בְּשַׁבַּת
 וַיּוֹמִין טָבִין אֵייתִי לָהּ מְזוֹנָא עַל יְדֵי קוֹדֶשׁא
 בְּרִיךְ הוּא, וַיִּלְאֲתָא דְאֲתַפְרַנְסַת עַל יְדֵי
 שְׁלִיחָא, וְהָא אוֹקְמוּהוּ בִּיּוֹנָה, דְאֲתַמַּר ^{(בראשית}
 ח יא) וְהִנֵּה עֲלָה זֵית טָרֵף בְּפִיָּה, וְאִמַּי עֲלָה
 זֵית, אֶלֶּא אֲמַרְת יוֹנָה, רַבּוֹן עֲלִמִין, תְּהֵא מְזוֹנָא
 דִּילִי מְסוּרָה בִּידֵךְ וְתֵהא מְרִירָא כְּזֵית, וְלֹא
 תְּהֵא מְתוּקָה וּמְסוּרָה בִּידֵי שְׁלִיחַ, וּשְׁלִיחַ בְּהֵאִי
 אֲתַר דָּא מְטַטְרוּ"ן, וְעוֹד שְׁכִינְתָא אֲתַקְרִיאַת
 צְלוֹתָא דְפְסָחָא מְסַטְרָא דִּימִינָא, צְלוֹתָא דְרֵאשׁ
 הַשָּׁנָה מְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, צְלוֹתָא דְשְׁבוּעוֹת
 מְסַטְרָא דְאֲמַצְעִיתָא, יְהוּ"ה אִיהִי בְּכָל אֲתַר
 לְקַבְּלָא לָהּ, (וּלְתַקּוּנֵי מְאֵי קַרְבָּא).

מְזוֹן עַל יְדֵי שְׁלִיחַ, אַבְל בְּשַׁבַּת
 וַיּוֹמִים טוֹבִים מְבִיאִים לָהּ מְזוֹן
 עַל יְדֵי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא. אוֹי
 לְאִשָּׁה שְׂמַתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
 וְהָרִי פְרֻשׁוּהוּ בִּיּוֹנָה, שְׁנֵאמַר
 וְהִנֵּה עֲלָה זֵית טָרֵף בְּפִיָּה, וְלָמָּה
 עֲלָה זֵית? אֶלֶּא אֲמַרְהָ הַיּוֹנָה,
 רַבּוֹן הָעוֹלָמִים, יְהִיָּה מְזוֹנִי מְסוּר
 בִּידֵךְ וְיִהְיֶה מְרוּר כְּזֵית, וְלֹא יִהְיֶה
 מְתוּק וּמְסוּר בִּידֵי שְׁלִיחַ, וְהַשְׁלִיחַ
 בְּמִקּוֹם הַזֶּה זֶה מְטַטְרוּ"ן, וְעוֹד,
 שְׁכִינָה נִקְרְאָת תְּפִלָּה שֶׁל פְּסַח
 מְצַד הַיָּמִין, תְּפִלַּת רֵאשׁ הַשָּׁנָה
 מְצַד הַשְּׂמָאל, תְּפִלַּת שְׁבוּעוֹת
 מְצַד הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, יְהוּ"ה
 הוּא בְּכָל מְקוֹם לְקַבֵּל אוֹתָהּ (וּלְתַקּוּ
 אַת בְּלִי הַקַּרְב).

דְּבַר אַחַר שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהוּ"ה ^{(מיכה}
 ב) מָאן רִיב יְהוּ"ה וּמָאן הָרִים, רִיב
 יְהוּ"ה דָּא שְׁכִינְתָא, הָרִים אֲלִין אַבְהֵן, רִיב
 אִיהִי קְטָטָה וּמְחַלְקַת לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל
 בְּנֵהא דְאִינוּן בְּגֻלוֹתָא, וּבְזַמְנָא דְלֹאוּ אִינוּן
 בְּגֻלוֹתָא, אִיהִי רִיב לְגַבִּיָּה עַל אִינוּן מְסַכְנִין
 דְאֲזִלִין מִתְתַּרְכִּין מֵאֲתַרְיָהוּ, בְּגִין דִּי־רַחֵם
 עֲלֵיהוּ, וּקְרָא אוֹכַח, הֵדָּא הוּא דְכָתִיב ^{(ישעיה כז}
 ח) אוֹ יַחֲזֵק בְּמַעוּזִי, יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי, שְׁלוֹם
 יַעֲשֶׂה לִי, תִּרְי שְׁלָמִי, חַד עִם שְׁכִינְתָא דְאִיהִי
 רִיב לְגַבִּיָּה עַל מְסַכְנָא, וּמָאן אִיהוּ מְסַכְנָא
 דְעַבְדַּת רִיב בְּגִינָהּ, דָּא מְסַכְנָא דְאִיהוּ מְסַטְרָא
 דְצַדִּיק, וְכָל שְׁפָן פֶּד צַדִּיק דְאִיהוּ חֲרִב וְיָבֵשׁ
 בְּח"י בְּרַכָּאן דְצְלוֹתָא, וְצוּוּחִין לְגַבִּי קוֹדֶשׁא
 בְּרִיךְ הוּא, וְאֲתַמַּר לְגַבִּיָּהוּ ^(משלי א כח) אַז
 יִקְרָאנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

דְּבַר אַחַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב
 יְהוּ"ה, מַה זֶה רִיב יְהוּ"ה וּמַה זֶה
 הָרִים? רִיב יְהוּ"ה זו הַשְּׁכִינָה,
 הָרִים אֵלוּ הָאֲבוֹת, רִיב הִיא
 קְטָטָה וּמְחַלְקַת לְקוֹדֶשׁ בְּרוּךְ
 הוּא עַל בְּנֵיהָ שְׁהֵם בְּגֻלוֹת, וּבְזַמְן
 שְׁאִינֵם בְּגֻלוֹת, הִיא רִיב אֲלִיו עַל
 אוֹתָם הָעֲנִיִּים שֶׁהוֹלְכִים מְגֻרָשִׁים
 מִמִּקּוֹמָם כְּדִי שְׁיִרְחֵם עֲלֵיהֶם,
 וְהַכְּתוּב מוֹכִיחַ, זֶהוּ שְׁכִנּוּב אוֹ
 יַחֲזֵק בְּמַעוּזִי יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם לִי,
 שְׁלוֹם יַעֲשֶׂה לִי. שְׁנֵי שְׁלוֹמוֹת,
 אֶחָד עִם הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא רִיב
 אֲצִלו עַל הָעֲנִי, וּמִי הוּא הָעֲנִי
 שְׁעוֹשֶׂה רִיב בְּשִׁבְלֵו? זֶהוּ הָעֲנִי
 שֶׁהוּא מְצַד שֶׁל צַדִּיק, וְכָל שְׁפָן
 כְּשֶׁצַּדִּיק שֶׁהוּא חֲרִב וְיָבֵשׁ
 בְּשִׁמּוֹנָה עֲשֶׂרָה הַפְּרֻכּוֹת שֶׁל
 הַתְּפִלָּה, וְצוּעִקִים לְקוֹדֶשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, וְנֵאמַר אֲלֵיהֶם אַז יִקְרָאנִי
 וְלֹא אֶעֱנֶה.

וּכְמוֹ שְׁשִׁכְנָה הַתְּחַתּוֹנָה הִיא רִיב
 עַל צַדִּיק שֶׁהוּא ח"י הָעוֹלָמִים,
 חֲרִב וְיָבֵשׁ, (חֲרִב מִבֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְיָבֵשׁ
 מִנְּסָכִים וְעוֹלוֹת) כִּף הוּא רִיב הַשְּׁכִינָה
 עֲלָאָה בְּגִינָה עִם קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעֲלֵיָּהוּ אֲתַמַּר ^(דברים יז ח) דְּבַרִּי רִיבוֹת

העליונה בשבילו עם הקדוש ברוך הוא, ועליהם נאמר דברי ריבות בשעריה, ובזמן ששתייהם הן ריבות בשבילו עם הקדוש ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא צועק אל ישראל למטה, או יחזק במעוזי יעשה שלום לי, שלום יעשה לי. שני שלומים, כנגד שתי ריבות, וקשה היא לה מהכל הפרדת הקדוש ברוך הוא ממנה, וזו מחלקת לשם שמים.

ובשנופתת, נופלת לרגליו, זהו שפתינו ותגל מרגלותיו ותשכב, ונופלת לפניו בנפילת אפים, משום שצדיק שהוא ח"י העולמים עני בגלות, וצדיק כשהוא מחוץ למקומו, נאמר בו נשקו בר פן יאנף, וכששכינה מחוץ למקומה נקראת ברייתא, הוא בן והיא ברייתא, ששבת שנוספת לעני שהוא צדיק, יום השבת ודאי, שאין לו משלו אלא נשמה יתרה שנוספת אליו בשביל השכינה, הוא נקרא מוסף שבת.

ובאותו זמן היא נקראת תוספתא, מצד של יום שבת כמה תוספות יורדים עמה לתלמידי חכמים, שנקראו נשמות יתרות. זהו שכתוב נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו וכו', ואלו (סג) שנוספים לעם הקדוש בערב שבת, יורשים אותם תלמידי חכמים בימי החל, ובהם נעשה חל קדש, ואלו הם תוספות שיורדים מתוספתא.

שנא' השכינה היא תקון הגוף של הקדוש ברוך הוא, היא ברייתא כשנאמר בה ותגל מרגלותיו, והיא תוספתא מצד של ח"י העולמים, שהוא מוסף שבת, והיא משנה מצד של גוף, משנה תורה ודאי, והיא התקפה מצד של זרוע ימין המלך. זהו

בשעריה, ובזמנא דתרוייהו אינון ריבות בגיניה עם קודשא בריך הוא, קודשא בריך הוא צווח לגבי ישראל לתתא, או יחזק במעוזי, יעשה שלום לי, שלום יעשה לי (ישעיהו כז ט), תרי שלומים, לקבל תרי ריבות, וקשיא איהי לה מפלא, אפרשותא דקודשא בריך הוא מינה, ודא איהו מחלוקת לשם שמים.

וכד נפילת, נפילת לרגלוי, הדא הוא דכתיב (רות ג ט) ותגל מרגלותיו ותשכב, ואתנפלת קדמיה בנפילת אפים, בגין צדיק דאיהו ח"י עלמין עני בגלותא, וצדיק כד איהו לבר מאתריה אתמר ביה (תהלים ב יב) נשקו בר פן יאנף, ושכינתא כד איהי לבר מאתריה אתקריאת ברייתא, איהו בר ואיהי ברייתא (דף טו ע"א) דשבת דאתוסף לעני דאיהו צדיק, יום השבת ודאי, דלית ליה מדיליה אלא נשמתא יתירה דאתוסף לגביה בגין שכינתא, אתקרי איהו מוסף שבת.

ובההוא זמנא אתקריאת איהי תוספתא, מסטרא דיום שבת כמה תוספות נחתין עמה לתלמידי חכמים, דאתקריאו נשמות יתירות, הדא הוא דכתיב נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו וכו', ואלין (אינון) דמתוספאן לעמא קדישא בערב שבת ירתין לון תלמידי חכמים ביומין דחול, ובהון אתעביד חול קדש, ואלין אינון תוספות דקא נחתין מתוספתא.

דודאי שכינתא איהי תקונא דגופא דקודשא בריך הוא, איהי ברייתא כד אתמר בה (רות ג ט) ותגל מרגלותיו, ואיהי תוספתא מסטרא דח"י עלמין, דאיהו מוסף שבת, ואיהי משנה מסטרא דגופא, משנה תורה ודאי, ואיהי התקפא מסטרא דזרועא ימינא דמלכא, הדא

הוא דְּכָתִיב (שמות טו) **יְמִינָהּ יְהו"ה נֶאֱדָרֵי בַפֶּחַ**,
בַּפֶּחַ תִּרְגֹּם בְּתוֹקְפָא, הַצֶּרְכָּה אִיְהִי מִסְטָרָא
דְּשִׁמְאָלָא, וּבִדְרוּעָא שִׁמְאָלָא אַחִיד בָּהּ,
 וּבִדְרוּעָא יְמִינָא אַתְקֵן בָּהּ, וַיִּמָּא קוּמֵי שְׂבִי
 יְרוּשָׁלַם.

שְׁכַתוּב יְמִינָהּ יְהו"ה נֶאֱדָרֵי בַפֶּחַ,
 בַּפֶּחַ תִּרְגֹּם בְּתוֹקְפָא, הַצֶּרְכָּה
 הִיא מִצַּד שֶׁל שִׁמְאָל, וּבִזְרוּעַ
 שִׁמְאָל אוֹחֵז בָּהּ, וּבִזְרוּעַ יְמִין
 מִתְקִין בָּהּ, וַיִּאמֶר קוּמֵי שְׂבִי
 יְרוּשָׁלַם.

וְעוֹד מִסְטָרָא דִּימִינָא אִיְהִי תוֹקְפָא לְבַר נֶשׁ,
 וּמִסְטָרָא דְּשִׁמְאָלָא יְהִיב לֹוֹן צֶרְכִיָּהוּן
 בְּאַרְע מְדַבְּרָא, שְׂאֵלָה אִיְהִי בְּפוּמָא דְּמִלְפָּא,
 הָדָא הוּא דְּכָתִיב (דברים לב ז) **שְׂאֵל אָבִיךָ**,
 וּתְיוֹבְתָא לְגַבִּיָּה הָדָא הוּא דְּכָתִיב וַיִּגְדֶּךָ, וּבָהּ
 בַּר נֶשׁ שׁוֹאֵל כְּעֻנְן וּמְשִׁיב כְּהִלְכָה.

וְעוֹד מִצַּד הַיְמִין הִיא חִזְק לְאָדָם,
 וּמִצַּד הַשִּׁמְאָל נוֹתֵן לָהֶם צֶרְכִיָּהֶם
 בְּמָקוֹם מְדַבֵּר, שְׂאֵלָה הִיא בְּפִי
 הַמְּלָךְ. זֶהוּ שְׁכַתוּב שְׂאֵל אָבִיךָ,
 וְהַשׁוֹבֵה אֵלָיו זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיִּגְדֶּךָ,
 וּבָהּ אָדָם שׁוֹאֵל כְּעֻנְן וּמְשִׁיב
 כְּהִלְכָה.

שְׂמַעְתָּתָא אִיְהִי בְּלִבָּא דְּתַמָּן מִחֲשָׁבָה, תִּיקוּ
 אִיְהִי כַּד אֶסְתַּלַּק מִלְפָּא מִינָהּ,
 הָדָא הוּא דְּכָתִיב (תהלים לט ג) **נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ**
 הַחֲשֵׁתִי מְטוּב, וּבָהּ צְלוֹתָא בַּחֲשָׂאֵי, וְכַד אִיְהוּ
 תִּיקוּ אַתְמַר בָּהּ (משלי א כח) **אָז יִקְרְאוּנִי וְלֹא
 אַעֲנֶה.**

שְׂמַעְתָּתָא הִיא בְּלִבָּא שֶׁשֵׁם
 מִחֲשָׁבָה, תִּיקוּ הִיא כְּשֶׁהַמְּלָךְ
 הֶסְתַּלַּק מִמֶּנָּה. זֶהוּ שְׁכַתוּב
 נֶאֱלַמְתִּי דוּמְיָהּ הַחֲשֵׁתִי מְטוּב,
 וּבָהּ תְּפִלָּה בַּחֲשָׂאֵי, וְכִשְׁהוּא
 תִּיקוּ נֶאמַר בָּהּ אָז יִקְרְאוּנִי וְלֹא
 אַעֲנֶה.

בַּד שְׂרִיא בָּהּ יְהו"ה אַתְקֵרִיאַת הַגְּדָה, בָּהֵהוּא
 זְמַנָּא אָז תִּקְרָא וַיְהו"ה יַעֲנֶה, שְׁטָה
 אַתְקֵרִיאַת כַּד לֹא יְהִי קוּשְׂיָא וּמַחֲלָקְתָּ, הָדָא
 הוּא דְּכָתִיב (ישעיה מ ד) **כָּל גִּיא יִנְשָׂא וְכָל הַר
 וּגְבֻעָה יִשְׁפְּלוּ**, וְהָיָה הָעֵקֶב לְמִישׁוֹר, פְּסָק
 אַתְקֵרִיאַת מִכְּמָה גְּוֹוִינִין, אִית בְּנֵי נֶשָׂא
 דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרִייתָא דְּבַעַל פָּה לְשִׁמְיָהּ, וְאִינוּן
 בְּעַלֵּי אוּמְנוֹת לְגַבְיָהּ, אִית דְּפִסְקִין בָּהּ אַבְנִין
 פְּטוּרִין וְסִלְעִין תְּקִיפִין, וְלִבְתַּר דְּפִסְקִין לֹוֹן
 מִתְקַנִּין לֹוֹן בְּכְמָה פְּרוּקִין, וְעַלְיִיָּהּ
 אַתְמַר (דברים כו) **אַבְנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה**, וְעַבְדִּין
 בְּהוּן כְּמָה בְּנִינִין לְמִלְפָּא וְלִמְטְרוּנִיתָא לְדִיִּירָא
 בִּינִיָּהוּ.

בְּשִׁשְׁרָה בָּהּ יְהו"ה נִקְרָאת
 הַגְּדָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן אָז תִּקְרָא
 וַיְהו"ה יַעֲנֶה, שִׁיטָה נִקְרָאת
 כְּשֵׁלֵא תִּהְיֶה קִשְׂיָה וּמַחֲלָקְתָּ, זֶהוּ
 שְׁכַתוּב כָּל גִּיא יִנְשָׂא וְכָל הַר
 וּגְבֻעָה יִשְׁפְּלוּ וְהָיָה הָעֵקֶב
 לְמִישׁוֹר. פְּסָק נִקְרָאת מִכְּמָה
 גְּוֹוִינִים, יֵשׁ אֲנָשִׁים שְׂמִשְׁתַּדְּלִים
 בַּתּוֹרָה שְׂבַעַל פִּה לְשִׁמְיָהּ, וְהֵם
 בְּעַלֵּי אֲמֻנוֹת אֵלֵיהֶם, יֵשׁ שְׂפוּסְקִים
 בָּהּ אַבְנִים כְּהָרִים וְסִלְעִים חֲזֻקִים,
 וְאַחַר שְׂפוּסְקִים אוֹתָם, מִתְקַנִּים
 אוֹתָם בְּכְמָה יְשׁוּבִים, וְעַלְיֵיהֶם
 נֶאמַר אַבְנִים שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה,
 וְעוֹשִׂים בְּהֵם כְּמָה בְּנִינִים לְמִלְפָּא
 וְלִגְבִירָה לְדוּר בִּינֵיהֶם.

וְאִית פְּסָקוֹת דְּאִינוּן לְבוּשִׁין דְּמְטְרוּנִיתָא,
 וְחֲתִינִין לֹוֹן לְכְמָה סְטָרִין, וְלִבְתַּר
 מִתְקַנִּין לֹוֹן בְּכְמָה פְּרוּקִין, לְאַתְחִזָּאָה בְּהוּן מְטְרוּנִיתָא קָדָם מִלְפָּא, בָּהֵהוּא

וַיֵּשׁ פְּסָקוֹת שְׁהוּן לְבוּשֵׁי הַגְּבִירָה,
 וְחֲתִיכִים אוֹתָם לְכְמָה צְדָדִים,
 וְאַחַר כֵּן מִתְקַנִּים אוֹתָם בְּכְמָה
 פְּרוּקִים, שְׂתַרְאָה בְּהֵם הַגְּבִירָה
 לְפָנֵי הַמְּלָךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּרְאִיתָהּ
 לְזָכַר בְּרִית עוֹלָם, וְאֵלּוּ הֵם

מִתְקַנִּין לֹוֹן בְּכְמָה פְּרוּקִין, לְאַתְחִזָּאָה בְּהוּן מְטְרוּנִיתָא קָדָם מִלְפָּא, בָּהֵהוּא

לבושי הפתן, שהם ארבע בגדי לכן וארבע בגדי זהב, ויש פסקות מבעלי המגנים הללו שבאים לבית המדרש, שפוסקים וחותכים בהם בלשונם, שהם פרמחים וחרבות, ואלו הם פרשים ותקיפים, כעורכי קרב בים וכיבשה, שהם תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

אשריהם אם המלך ביניהם, שהוא העמוד האמצעי כולל שתי תורות, שהן תורה שבכתב ותורה שבעל פה, שנתנו מימין ומשמאל שבו מנצחים בקרב, אוי להם לאלו שיכנסו לערך קרב בשתי תורות בלי המלך, שעליהם נאמר אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אמניות נמצאים בתורה שבעל פה, והיא מבפנים. זהו שכתוב כל כבודה בת מלך פנימה.

היא ההלכה של המלך, כשהיא הולכת אליו בשתי שוקים, שהם שני עמודי אמת, וכשעולה בגוף בשתי זרועות המלך נקראת קבלה, וכשנושקת אותו בפיו נקראת תורה שבעל פה. באותו זמן שעולה לפי המלך, מיד יתקיים ברועה הנאמן פה אל פה אדבר בו. כשעומדת על רגליה בגלות האחרונה נקראת הלכה למשה מסיני, וכששורה בזרועות המלך נקראת קבלה למשה מסיני, וכששורה בפני המלך, מיד פה אל פה אדבר בו, וכשהיא מרחקת - הלכה ממשה, השכינה היא ריב ליהו"ה למטה, וכשאינה בזרועו - קבלה, היא ריב למעלה.

ומשום זה שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלו שלשת האבות, מהו הריב שלהם? זו השכינה,

זמנא וראייתה לזפור ברית עולם (בראשית ט טז), ואלין אינון לבושין דכהנא, דאינון ארבע בגדי לכן וארבע בגדי זהב, ואית פסקות מאלין מארי תריסין דקא אתיין לבי מדרשא, דפסקין וחתכין בהון בלישנהון, דאינון פרומחין וסייפין, ואלין אינון פרשיין ותקיפין, פמגיחין קרבא בימא וכיבשתא, דאינון אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה. זכאין אינון אם מלפא בינייהו דאיהו עמודא דאמצעיתא, כליל תרין תורות דאנון תורה שבכתב ותורה שבעל פה, דאתייהבו מימינא ומשמאלא, דביה נצחין קרבא, ווי לון לאלין דינעלון לאגחא קרבא בתרין תורות בלא מלפא, דעלייהו אתמר (תהלים יט ד) אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם, כל בעלי אומניות משתפחין בתורה שבעל פה, ואיהי מלגאו, הדא הוא דכתיב (שם מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה.

איהי הלכה דמלפא, פד איהי אזלת גביה בתרין שוקין דאינון תרי סמכי קשוט, וכד סליקת בגופא בתרין דרועי דמלפא אתקריאת קבלה, וכד נשיקת ליה בפומיה אתקריאת אורייתא דבעל פה, בההוא זמנא דסלקא לפומא דמלפא, מיד יתקיים ברעיא מהימנא (במדבר יב ח) פה אל פה אדבר בו, פד קמת על רגלהא בגלותא בתראה, אתקריאת הלכה למשה מסיני, וכד שרייא בדרועוי (דף י"א ע"א) דמלפא, אתקריאת קבלה למשה מסיני, וכד שרייא בפומא דמלפא מיד פה אל פה אדבר בו, וכד איהי מרחקא הלכה ממשה, שכינתא איהי ריב ליהו"ה לתתא, וכד לאו איהי בדרועוי קבלה, איהי ריב לעילא.

ובגין דא שמעו הרים את ריב יהו"ה, אלין תלת אבהן, מאי ריב דלהון,

ובהפוך אותיות רי"ב הוא רב"י,
 שהוא רבי מארץ ישראל, ועמו
 השכינה היא ריב, והאיתנים אלו
 שני תנאים, איתני"ם בהפוך
 אותיות תנאי"ם, מוסדי ארץ אלו
 צדיק וצדק.

דבר אחר, שמעו הרים, מי
 ההרים? אלו שלש נקודות שהן
 סגו"ל, והאיתנים אלו שתי
 נקודות שהן צר"י. ועוד שמעו
 הרים, מי ההרים? אלו שלש
 נקודות שניות שהן שור"ק,
 ואיתנים הם שתי נקודות שניות
 שהן שב"א.

מה זה ריב יהו"ה? זה חיר"ק,
 ריב יהו"ה למעלה חל"ם, ריב
 יהו"ה למטה חיר"ק, שתי ריבות
 הם על שור"ק, שהוא צדיק (אחד),
 הקשר של שניהם, (העמוד האמצעי),
 כשהוא מתרחק מהם הוא ריב,
 וכשנקשר בין שניהם הוא רבי,
 והוא שלום, והוא קשר. זהו
 שכתוב ונפשו קשורה בנפשו.

ועוד שתי ריבות הם, אחד צדיק
 ואחד העמוד האמצעי, אחד הוא
 ריב בין אבא ואמא, שהם קמ"ץ
 ופת"ח, זה העמוד האמצעי הוא

ריב ביניהם, (שהוא ריב בין אבא ואמא,

שהם קמ"ץ ופת"ח. ולמה הם ריב ביניהם?)

משום שלשכינה אין מזון בגלות,

משום שהשער הוא פת"ח,

שנאמר בו פותח את ידך שהוא

" חכמה, קמ"ץ סתום, עליו

נאמר פותח את ידך ומשביע

לכל ח"י, וזה ח"י העולמים,

שהוא כולל שמונה עשרה

ברכות, הוא חרב ויבש בתפלה

שהוא שכינה, ומשום זה הוא

תפלה יבשה, בשבילם הוא ריב

בין אבא ואמא.

ובשנפתח קמ"ץ בפת"ח, שהוא

השער שלו, העמוד האמצעי

דא שכינתא, ובהפוך אתון רי"ב איהו רב"י,
 דאיהו רבי מארץ ישראל, ועמיה איהי
 שכינתא ריב, והאיתנים אלין תרי תנאי,
 איתני"ם בהפוך אתון תנאי"ם, מוסדי ארץ
 אלין צדיק וצדק.

דבר אחר שמעו הרים, מאן הרים אלין תלת
 נקודין דאינון סגו"ל, והאיתנים אלין
 תרין נקודין דאינון צר"י, ועוד שמעו הרים
 מאן הרים אלין תלת נקודין תננינין דאינון
 שור"ק, ואיתנים אינון תרין נקודין תננינין
 דאינון שב"א.

מאי ריב יהו"ה דא חיר"ק, ריב יהו"ה
 לעילא חול"ם, ריב יהו"ה לתתא

חיר"ק, תרי ריבות אינון על שור"ק, דאיהו
 חיר"ק (חד) קשורא דתרוייהו, (עמודא

דאמצעייתא) פד איהו מתרחק מנייהו איהו ריב,
 וכד מתקשר בין תרוייהו איהו רבי, ואיהו

שלום, ואיהו קשר, הדא הוא דכתיב (בראשית
 מד ל) ונפשו קשורה בנפשו.

ועוד תרי ריבות אינון, חד צדיק, וחד עמודא
 דאמצעייתא, חד איהו ריב בין אבא

ואמא, דאינון קמ"ץ ופת"ח, דא עמודא
 דאמצעייתא איהו ריב ביניהו, (נ"א דאינון ריב בין

אבא ואמא דאינון קמ"ץ ופת"ח, ואמאי אינון ריב ביניהו), בגין
 שכינתא דלית לה מזונא בגלותא, בגין דתרעא

איהו פת"ח, דאתמר ביה (תהלים קמה טז) פותח
 את ידך, דאיהו י" חכמה, קמ"ץ סתום, עליה

אתמר פותח את ידך ומשביע לכל ח"י, ודא
 ח"י עלמין, דאיהו פליל ח"י ברכאן, איהו

חרב ויבש בצלותא דאיהו שכינתא, ובגין דא
 איהו צלותא יבשה, בגיניהו איהו ריב בין

אבא ואמא.

וכד אתפתח קמ"ץ בפת"ח דאיהו תרעא דיליה, עמודא דאמצעייתא

יורד מלא, ומהלך חמש מאות שנים עד שמגיעים לח"י העולמים, (שהוא כולל שמונה עשרה ברכות) ומתמלא מהם, וממנו משקים את השכינה שהיא תפלה, ומה שהיה יבשה קורא לו ארץ. זהו שפתוב ויקרא אלהים ליבשה ארץ, לעשות פרות ונצנים, שהם הארץ הקדושה של ישראל למטה. זהו שפתוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא.

ובשעורה העמוד האמצעי לאבא ואמא להוריד מזון משם, קולו עולה על כל אותם נחלים ומענינות, וכשיורד, קולו יורד על כל אותם נחלים ומענינות התורה. זהו שפתוב נשאו נהרות יהוה, נשאו נהרות קולם. נשאו נהרות, אלו אותם שתי נקודות שהם צר"י, מי הוא שעולה על גביהן בשתי זרועות? זה חל"ם, ובו נעשים סגולת"א, ומי הוא שיורד תחתיהם בשתי שוקים? זה חיר"ק, ובו הם נעשים סגול"ל.

באותו זמן נשאו נהרות קולם, שהוא קול יעקב, קול השופר, ולא יפה מעלים אותו? לאבא ואמא, וכשיורד, יורד בשתי נקודות שהן שב"א, שתי ירכים של אמת. זהו שפתוב ישאו נהרות דכים, כגון על פתף ישאו.

(ואבא יורד) בצדיק שהוא שור"ק, בנקדת (חיר"ק) אחת, כי שם חלקת מחוקק ספון, קשר של שתי ירכים של אמת, שהוא דכים, דף ים, דף שפולל כ"ד אותיות של היחוד השני, עליו נאמר אל ישב דף נכלם, ד"ף הוא בעשרים וארבעה ספרים של התורה ושכינה, וכד"ה על שכמה, וכשצדיק מלא מן העמוד האמצעי, שנאמר בו ותמלא כדה ותעל.

נחית מלא, ומהלך חמש מאה שנים, עד דמטו לח"י עלמין (דאיהו כליל ח"י ברכאן), ואתמלא מנייהו, ומניה אתשקייא לשכינתא דאיהי צלותא, ומאי דהוה יבשה קרא ליה ארץ, הדא הוא דכתיב (בראשית א ו) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, למעבד פרין ואיבין, דאינון ארעא קדישא דישראל לתתא, הדא הוא דכתיב (שם יא) ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא.

ועמודא דאמצעיתא פד סליק לאבא ואימא לנחתא מזונא מתמן, קליה סלקא על כל אינון נחלין ומבועין, וכד נחתא קליה נחתא על כל אינון נחלין ומבועין דאורייתא, הדא הוא דכתיב (תהלים צג ג) נשאו נהרות יהוה, נשאו נהרות קולם, נשאו נהרות אלין אינון תרין נקודין דאינון צר"י, מאן איהו דסליק על גבייהו בתרין דרועין, דא חול"ם, וביה אתעבידו סגולת"א, ומאן איהו דנחית תחותיהו בתרין שוקין, דא חיר"ק, וביה אתעבידו סגול"ל.

בהווא זמנא נשאו נהרות קולם, דאיהו קול יעקב, קול השופר, ולאן סלקין ליה לגבי אבא ואימא, וכד נחית נחית בתרין נקודין דאינון שב"א תרי ירכי קשוט, הדא הוא דכתיב (שם) ישאו נהרות דכים, כגון על פתף ישאו (במדבר ז ט).

(ואבא נחית) בצדיק, דאיהו שור"ק בנקודת (חיר"ק) חדא, כי שם חלקת מחוקק ספון (דברים לג

כא), קשורא דתרין ירכין דקשוט, דאיהו דכים, דף ים, ד"ף דכליל כ"ד אתוון דיחודא תניינא, עליה אתמר (תהלים עד כד) אל ישוב דף נכלם, ד"ף

איהו בכ"ד ספרים דאורייתא, ושכינתא (בראשית כד טו) וכד"ה על שכמה, וכד צדיק איהו מלא מעמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (שם

טו) ותמלא כדה ותעל.

סְלִיקַת הַאֵי נְקוּדָה דְאִיהוּ חַד שׁוּר"ק עַל תְּרִין דְאִינוּן שְׁב"א, וְאֶתְעַבְדוּ שׁוּר"ק, בְּתַר דְאִיהוּ מְלִיא מְסִטְרָא דִילִיָּה וּמְסִטְרָא דְעַמּוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא, אֶתְמַר בְּשִׁכְיִנְתָּא וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲל, וְתוֹרֵד כְּדָה מְעַל שְׁכֻמָּה, כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכַרְוֵךְ, וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲל, כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, עוֹלָה וְדַאי מִן הַגְּלוּת אֵל בַּעֲלָה. בְּשִׁעָה הַזּוֹ הִיא אוֹמֶרֶת לְצַדִּיק, וְתֹאמַר שְׂתָה אֲדוּנִי וְגַם גְּמִלְיָךְ אֶשְׁקָה, שְׁהֵם גְּמוּלֵי חֵלְב. (דף מו ע"א)

אִיהִי אֹמֶרֶת לְגַבֵּי צַדִּיק (כּוֹרֵשִׁית כד יח) וְתֹאמַר שְׂתָה אֲדוּנִי, וְגַם גְּמִלְיָךְ אֶשְׁקָה, דְאִינוּן גְּמוּלֵי מַחֲלָב.

עוֹלָה הַנְּקוּדָה הַזּוֹ, שֶׁהוּא שׁוּר"ק אֶחָד, עַל שְׁנַיִם שְׁהֵם שְׁב"א, וְנַעֲשִׂים שׁוּר"ק. אַחַר שֶׁהוּא מְלֵא מְצִדוֹ וּמְצִד הָעַמּוּד הָאֶמְצַעִי, נֶאֱמַר בְּשִׁכְיִנְהָ וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲל, וְתוֹרֵד כְּדָה מְעַל שְׁכֻמָּה, כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּכַרְוֵךְ, וְתַמְלָא כְּדָה וְתַעֲל, כָּל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, עוֹלָה וְדַאי מִן הַגְּלוּת אֵל בַּעֲלָה. בְּשִׁעָה הַזּוֹ הִיא אוֹמֶרֶת לְצַדִּיק, וְתֹאמַר שְׂתָה אֲדוּנִי וְגַם גְּמִלְיָךְ אֶשְׁקָה, שְׁהֵם גְּמוּלֵי חֵלְב.

וְעוֹד חוֹל"ם נִקְרָא הָעַמּוּד הָאֶמְצַעִי לְמַח, וְחִיר"ק אֵל הַלֵּב, שׁוּר"ק נִקְרָא בְּקֶשֶׁר שֶׁל שְׁנֵינְהֵם, וְעוֹד חוֹל"ם נִקְרָא בְּכָל צֵד הַיְמִין. זֶהוּ שְׁפָתוֹב עַל כָּל קַרְבָּנָךְ תִּקְרִיב מְלַח. וְחִיר"ק נִקְרָא בְּכָל צֵד הַשְּׂמָאל, וְהוּא שׁוּר"ק הַקֶּשֶׁר שֶׁל שְׁנֵינְהֵם. וְעוֹד חוֹל"ם נִקְרָא בְּאֵם הָעֲלִיּוֹנָה יוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁהוּא עֶשׂוֹר, וְכוּ יִהְיֶה מוֹח"ל וְסוֹלַח חֲטָאֵי עַמּוֹ, וְחִיר"ק נֶאֱמַר בְּאֵם הַתַּחַתּוֹנָה וְכוּ חוֹר"ק עֲלֵיו שְׁנֵי עַל סַמָּא"ל, שֶׁהַשְּׂתַעֲבֵד בְּכַנֵּי הַשְּׁכִינָה בְּגִלוּת.

וְעוֹד חוֹל"ם אֶתְקַרֵּי עַמּוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא לְגַבֵּי מוֹחָא, וְחִיר"ק לְגַבֵּי לְבָא, שׁוּר"ק אֶתְקַרֵּי בְּקִשׁוּרָא דְתַרְוֵייהוּ, וְעוֹד חוֹל"ם אֶתְקַרֵּי בְּכָל סִטְרָא דִימִינָא, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (ויקרא ב יג) עַל כָּל קַרְבָּנְךָ תִּקְרִיב מְלַח, וְחִיר"ק אֶתְקַרֵּי בְּכָל סִטְרָא דְשְׂמָאלָא, וְאִיהוּ שׁוּר"ק קִשׁוּרָא דְתַרְוֵייהוּ, וְעוֹד חוֹל"ם אֶתְקַרֵּי בְּאִימָא עֲלָאָה, יוֹם הַכַּפּוּרִים דְאִיהוּ עֶשׂוֹר, וְיִבִּיהָ יִהְיֶה מוֹח"ל וְסוֹלַח חוֹבִין דְעַמִּיָּה, וְחִיר"ק אֶתְמַר בְּאִימָא תַתָּאָה, וְיִבִּיהָ חוֹר"ק עֲלֵיו שְׁנֵי עַל סַמָּא"ל, דְאֶשְׂתַּעֲבִיד בְּכַנֵּי דְשִׁכְיִנְתָּא בְּגִלוּתָא.

דְּבַר אַחַר נְשָׂאוֹ נְהָרוֹת קוֹלָם, זֶה פְּעַמִּים שְׁמִינְחִידִים יִשְׂרָאֵל אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְעַלִּים לוֹ בּוֹ קוֹל עָרֵב וּבִקְרָ וְצִהָרִים, שְׁהֵם יְמִין וּשְׂמָאל, בְּשִׁנְיָהֵם מְעַלִּים קוֹל, שֶׁהוּא הָעַמּוּד הָאֶמְצַעִי. לְמִי מְעַלִּים אוֹתוֹ? לְאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שֶׁהוּא עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ בִּימִין וְעֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ בְּשְׂמָאל עָרֵב וּבִקְרָ, וְהֵם חֲמֵשִׁים שְׁעָרֵי בִינָה, קוֹרְאִים לוֹ כְּהֵם, שִׁיּוֹרֵד אֵל צַדִּיק וְצַדִּיק.

דְּבַר אַחַר נְשָׂאוֹ נְהָרוֹת קוֹלָם, דָּא תְּרִין זְמַנִּין דְּמִינְחִידִין יִשְׂרָאֵל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְסִלְקִין לִיָּה בִּיָּה קָלָא עָרֵב וּבִקְרָ וְצִהָרִים, דְאִינוּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, בְּתַרְוֵייהוּ סִלְקִין קָלָא דְאִיהוּ עַמּוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא, לְגַבֵּי מֵאן סִלְקָאן לִיָּה לְגַבֵּי אִימָא עֲלָאָה, דְאִיהוּ כ"ה בִּימִינָא וְכ"ה בְּשְׂמָאלָא עָרֵב וּבִקְרָ, וְאִינוּן חֲמֵשִׁין תַּרְעִין דְּבִינָה, קָרְאָן לִיָּה בְּהוּן, דְּנַחֲתִית לְגַבֵּי צַדִּיק וְצַדִּיק.

שְׁהִיא ד"ף בְּשׁוֹק יְמִין, וְהִיא כְּדָה עַל שְׁכֻמָּה בְּשׁוֹק שְׂמָאל, שְׁהֵן שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֶמֶת, וּמִשׁוּם זֶה יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָלֵם, ד"ף י"ם, וְהוּא ד"ף

דְאִיהוּ ד"ף בְּשׁוֹקָא יְמִינָא, וְאִיהִי כְּדָה עַל שְׁכֻמָּה בְּשׁוֹקָא שְׂמָאלָא,

בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל בְּרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד שֶׁל עֲרֻבִית, וְהוּא ד"ף בְּעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע אוֹתוֹת שֶׁל שַׁחֲרִית, וְסוּד הַדָּבָר - וְשִׁמְתִי פ"דכ"ד שֶׁשְׂמֻתֵינוּ, וְהִיא כַּד"ה בְּשִׁנְיָהּ, וְאֵל יֵשֵׁב ד"ף נְכַלָּם.

וְצִרִיךְ שְׁלֹא יִשְׁמַע קוֹל בְּהֵהוּא דף, אֲלֵא יִשְׁאוּ נְהָרוֹת, לֹא כְּתוּב נִשְׂאוּ אֲלֵא יִשְׂאוּ, בְּשִׁבְלִי, עַל כִּתְף יִשְׂאוּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן וְתַמְלֵא כַּדָּה וְתַעַל, וְתֹאמַר שְׂתֵה אֲדוֹנִי וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה, אֵלֹהֵי הֵם מֵאֲתִים אַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנֵה תְּבוּת שֶׁל אַרְבַּע הַפְּרָשׁוֹת שֶׁל הַיְחִוּד שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁבְּכֻלָּם הֵם מֵאֲתִים אַרְבָּעִים וְשִׁמּוֹנֵה הַאִיּוֹרִים שֶׁפְּלוּלִים בְּבְרִית שֶׁהוּא צְדִיק, כָּלָם נִשְׁקִים עַל יְדֵי הַשְּׂכִינָה, שֶׁהוּא כ"ד י"ם.

עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה הַסְּפָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה, וְדֹאֵי הֵם כ"ד שֶׁנִּתְמַלֵּא מִן הַיָּם הַעֲלוּיִן שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא כְּלוּת שֶׁל חֲמִשִּׁים אוֹתוֹת הַיְחִוּד, שֶׁהֵם עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ וְעֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ שְׁמִינְדִים בְּהֵן אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא פְּעֻמִּים, וְכַשְׁעוֹלָה י"ם חֲמִשִּׁים, זֶהוּ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם, בְּהַפּוּךְ אוֹתוֹת ד"ף, וְהוּא כ"ד, וְדף הוּא צְדִיק בְּכַד הַזֶּה, מְשוּם שֶׁהוּא שְׁבוּר בְּגִלוּת, הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא כַּד עָלֶיהָ נֶאֱמַר לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְּפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, צְדִיק הוּא דף בְּמִים שֶׁל הַתּוֹרָה.

וְהוּא כְּתִית בְּשִׁמּוֹן שֶׁל הַתּוֹרָה. זֶהוּ שֶׁכְּתוּב שְׁמֹן כְּתִית. מִתִּי? בְּזִמְן שֶׁהִסְתַּלַּק ו' מִן ה', וְנִשְׁאַרְה ד', דְּלַת וְדֹאֵי, וּבְשִׁבְלִי זֶה שְׁמֹן כְּתִית רְבִיעִית הַהֵין, רְבִיעִית הַהֵיא וְדֹאֵי, שַׁחֲזָרָה דְּל"ת, וְאוֹתוֹ כְּתִית הוּא ו' זְעִירָה, הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל ה', וְעֵלִיו נֶאֱמַר בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעֹלָם, אוֹת ה' וְדֹאֵי,

דְּאִינוּן תְּרִי סְמֵכֵי קְשׁוּט, וּבְגִין דָּא יִשְׁאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם, ד"ף י"ם, וְאִיהוּ ד"ף בְּכ"ד אֲתוּוֹן דְּבְרוּךְ שֶׁם כְּבוֹד מְלֻכוֹתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד דְּעֲרֻבִית, וְאִיהוּ ד"ף בְּכ"ד אֲתוּוֹן דְּשַׁחֲרִית, וְרִזָּא דְּמִלְּהָ וְשִׁמְתִי פ"דכ"ד שֶׁשְׂמֻתֵינוּ (יִשְׁעִיָּה נד יב), וְאִיהִי כַּד"ה בְּתַרְוִיָּהּ, וְאֵל יִשׁוּב ד"ף נְכַלָּם.

וְצִרִיךְ דְּלֹא אֲשַׁתְּמַע קָלָא בְּהֵהוּא דף, אֲלֵא יִשְׂאוּ נְהָרוֹת, נִשְׂאוּ לֹא כְּתוּב יִשְׂאוּ, בְּגִין עַל כִּתְף יִשְׂאוּ, בְּהֵהִיא זְמַנָּא (בְּרֵאשִׁית כד טז) וְתַמְלֵא כַּדָּה וְתַעַל, וְתֹאמַר שְׂתֵה אֲדוֹנִי וְגַם לְגַמְלִיךָ אֲשַׁקֶּה, אֵלִין אִינוּן רַמ"ח תִּיבִין דְּאַרְבַּע פְּרָשְׁיִין דִּיחֻוּדָא דְּקְרִיאַת שְׁמַע, דְּבְכָלְהוּ אִינוּן רַמ"ח אַבְרִים דְּכִלְיִן בְּבְרִית דְּאִיהוּ צְדִיק, כְּלָהוּ אֲתַשְׁקִיין עַל יְדֵי שְׂכִינְתָא, דְּאִיהוּ כ"ד י"ם.

כ"ד סְפָרִין דְּאוּרִייתָא, וְדֹאֵי אִינוּן כ"ד דְּאֲתַמְלִי מִן יִמָּא עֲלָאָה דְּאוּרִייתָא, דְּאִיהִי כְּלִילָא דְּחֲמִשִּׁין אֲתוּוֹן דִּיחֻוּדָא, דְּאִינוּן כ"ה וְכ"ה, דְּמִיַּחְדִּין בְּהוּן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תְּרִין זְמַנִּין, וְכַד סְלִיק י"ם חֲמִשִּׁין, דָּא אִיהוּ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָיִם, בְּהַפּוּךְ אֲתוּוֹן דף וְאִיהוּ כ"ד, וְדף אִיהוּ צְדִיק בְּהֵאֵי כַּד, בְּגִין דְּאִיהוּ תְּבִירָא בְּגִלוּתָא, שְׂכִינְתָא דְּאִיהִי כַּד עָלֶיהָ אֲתַמַּר (תְּהִלִּים נא יט) לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְּפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, צְדִיק אִיהוּ דף בְּמִיא דְּאוּרִייתָא.

וְאִיהוּ כְּתִית בְּמִשְׁחָא דְּאוּרִייתָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בְּמִדְבָר כח ה) שְׁמֹן כְּתִית, אִימְתִי, בְּזִמְנָא דְּאִסְתַּלַּק ו' מִן ה', וְאֲשַׁתְּאַרְת ד', דְּלַת וְדֹאֵי, וּבְגִין דָּא שְׁמֹן כְּתִית רְבִיעִית הַהֵין, רְבִיעִית הַהֵיא וְדֹאֵי, דְּאֲתַחֲזַרְת דְּל"ת, וְהֵהוּא כְּתִית אִיהוּ ו' זְעִירָא, שְׁלִימוֹ דְּה', וְעֵלֶיהָ אֲתַמַּר (שְׁמוֹת לא יז) בִּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הוּא לְעוֹלָם, אוֹת ה' וְדֹאֵי, וּבְגִין דָּא

אתקריאתה על שמי, יום הששי, ה"א דששי.
 מקולות מים רבים (תהלים צג ד). אלין שבע (קלון)
 שמהן, דמתפלגין לשבעה נהרות,
 וכלהון מתפלגין בההוא נהר דנפיק מעדן,
 ואינון בהבו ליהו"ה, שבע אינון דאזלין על
 שבע שמהן, דאינון אבגית"ץ וכו', ואינון
 שבע ספירן, (שם כט ג) קול יהו"ה על המים דא
 חס"ד ואיהו אבגית"ץ, דמתפן מיא
 דאורייתא, קול יהו"ה בפח דא קר"ע שט"ן
 ודא גבור"ה, קול יהו"ה בנהר דא נג"ד יכ"ש
 ודא תפאר"ת, פסאו פשמ"ש נגד"י (שם פט
 לו), וביה אתמר למשה (שמות לד י) נגד כל עמך
 אעשה נפלאות, קול יהו"ה שובר ארזים (תהלים
 כט ז) דא בט"ר צת"ג ודא נצ"ח, קול יהו"ה
 חוצב להבות אש דא חק"ב טנ"ע ודא הו"ד,
 קול יהו"ה יחיל מדבר דא יג"ל פז"ק דאיהו
 יסו"ד, הר סיני, קול יהו"ה יחולל אילות דא
 שק"ו צי"ת ודא מלכו"ת, דעלה אתמר (שם כב
 א) למנצח על אילת השחר, ודא איהו מקולות
 מים רבים.

אדירים משברי ים (שם צג ד). אלין טעמי
 דאורייתא, דאתמר בהו (שם מב ח) כל
 משבריה וגליף עלי עברו, ואלין אינון זרק"א
 מק"ף שופ"ר הול"ף סגולת"א. (דף מ
 ע"ב) זרק"א, קו דיוקנא דאת ו', רישא דיליה
 י', תלת גלגלים (נ"א אית) סלקין ביה בימא
 דאורייתא, ואינון סגו"ל (נ"א סגולתא), וכל גלגל
 סליק לי גלגלים לעילא, והאופנים ינשאו
 לעמתם (יחזקאל א כ), ולזמנא דינשאו האופנים
 לעומתם, מיד נשאו נהרות יהו"ה, תרין
 נקודין דאינון סגולת"א סלקין לההיא נקודה
 חדא על גדפוי, ואתעבידו י"ה, ודא איהו
 נשאו נהרות יהו"ה, אינון ב' נקודין דא, י'

ומשום זה נקראת ה' על שמו,
 יום הששי, ה"א של הששי.
 מקולות מים רבים, אלו שבעה
 (קולות) שמות, שנחלקים לשבעה
 נהרות, וכלם נחלקים באותו
 הנהר שיצא מעדן, והם בהבו
 ליהו"ה, שבעה הם שהולכים על
 שבעה שמות, שהם אבגית"ץ
 וכו', והם שבע ספירות. קול
 יהו"ה על המים זה חסד, והוא
 אבגית"ץ, שמשם המים של
 התורה. קול יהו"ה בפח, זה
 קר"ע שט"ן, וזו גבורה. קול
 יהו"ה בנהר, זה נג"ד יכ"ש, וזה
 תפארת, פסאו פשמ"ש נגד"י,
 ובו נאמר למשה נגד כל עמך
 אעשה נפלאות. קול יהו"ה שובר
 ארזים (תהלים כט), זה בט"ר צת"ג,
 וזה נצ"ח. קול יהו"ה חוצב
 להבות אש, זה חק"ב טנ"ע, וזה
 הו"ד. קול יהו"ה יחיל מדבר, זה
 יג"ל פז"ק, שהוא יסו"ד, הר
 סיני, קול יהו"ה יחולל אילות,
 זה שק"ו צי"ת, וזו מלכות,
 שעליה נאמר למנצח על אילת
 השחר, וזהו מקלות מים רבים.
 אדירים משברי ים, אלו טעמי
 התורה, שנאמר בהם כל משבריה
 וגליף עלי עברו, ואלו הם זרק"א
 מק"ף שופ"ר הול"ף סגולת"א.
 זרק"א, קו דמות של האות ו',
 הראש שלו י', שלשה גלגלים (ש
 עולים בו פים של התורה, והם
 סגו"ל (סגולתא), וכל גלגל עולה
 לי גלגלים למעלה, והאופנים
 ינשאו לעמתם, ובזמן שינשאו
 האופנים לעמתם, מיד נשאו
 נהרות יהו"ה, שתי נקודות שהן
 סגולת"א עולות לאותה נקודה
 אחת על כנפו, ונעשים י"ה, וזהו
 נשאו נהרות יהו"ה, הם שתי
 נקודות של א', י' למעלה וי'
 למטה, עולים וי' על (כנפיו)
 הכנפים, ולאן עולים? אלא

החֻשְׁבוֹן שְׁלֵהֶם לְחֻשְׁבוֹן הַשֶּׁם שֶׁל יְהוָה, וּכְשֶׁמְצַעֲלִים אוֹתָהּ עַל כַּנְפֵיהֶם, לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם עֲלֵת הָעֹלוֹת שִׁירֵד עַל גְּבֵיהֶם.

וְעוֹד זֶרֶק"א, הוּא יָפָה נוֹף מְשׁוֹשׁ כֹּל הָאֶרֶץ, הוּא ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְזֶה צְדִיק, וְהוּא עֲנָף מִגּוֹף הָאֵילָן, שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי. הֵר צִיּוֹן יִרְכְּתִי צָפוֹן, זוֹ נִקְדָּה אַחַת, י' (א) זְעִירָה, אוֹת הַכְּרִית, וְעֲלִיָּה נֶאֱמַר נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה, וּמָה הוּא? יִרְכְּתִי צָפוֹן, שְׁמַעֲלִים אוֹתָהּ אֶל יְהוָה שֶׁהוּא בַעֲלָהּ, וּכְשֶׁמְצַעֲלִים אוֹתָהּ אֵלָיו, נִקְרָאת הַנִּקְדָּה הַזֶּה קְרִית מֶלֶךְ רַב.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁעוֹלָה אוֹתָהּ נִקְדָּה בְּשְׁתֵּי יָרֵכִים, מִקְבְּלוֹת אוֹתָהּ שְׁתֵּי זְרוּעוֹת, שֶׁהֵן ב' נְהָרוֹת עֲלִיוֹנִים, וּמְצַעֲלִים אוֹתָהּ בְּעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְזֶהוּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, שְׁתֵּי יָרֵכִים מוֹלִיכוֹת אוֹתָהּ לְבַעֲלָהּ, וּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת הֵן מִקְבְּלוֹת אוֹתָהּ אֶל בַּעֲלָהּ, וּמִשׁוּם זֶה שְׁנֵי נְהָרוֹת נֶאֱמַר בָּהֶם נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה, וּשְׁנֵי הַשְּׁנָיִים יִשְׂאוּ נְהָרוֹת.

וְעוֹד נֶאֱמַר בָּהּ עֲלִיָּה וִירִידָה, כְּמוֹ זֶה, כְּשֶׁמְצַעֲלִים אוֹתָהּ לְעֲמוּד הָאֲמָצְעִי נֶאֱמַר בּוֹ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, אֲבָל כְּשֶׁמּוֹרִידִים אוֹתָהּ אֶל הַצְּדִיק, נֶאֱמַר בּוֹ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְּכָכִם, וּמָה שֶׁהִיא סְגוּלָה לְמַעֲלָה כְּמוֹ זֶה: ׀ כְּשִׁירֵדֶת אֶל הַצְּדִיק נַעֲשִׂית סְגוּלָה כְּמוֹ זֶה: ׀, וּמִשׁוּם זֶה, מָה שֶׁהִיתָה לְמַעֲלָה נִטְלָה (חֲרָה) לְמַטָּה, וּמִשׁוּם זֶה נִקְרָאת בְּצְדִיק דְּכָכִים.

וּבָהּ הַמִּים הַתַּחְתּוֹנִים בּוֹכִים, מִשׁוּם שֶׁהֶם שְׁעָרֵי דְמָעָה, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר שְׁעָרֵי דְמָעָה לֹא נִנְעָלוּ, וּמִשׁוּם שֶׁהִיא הַדְּמָעָה שְׁלֵהֶם, דְּכָכִים וּדְאֵי, וְצְדִיק בָּהּ

לְעִילָא וְי' לְתַתָּא, סִלְקִין ו' עַל (גְּרַפּוּי) גְּדַפִּין, וּלְאֵן סִלְקִין, אֶלָּא חוֹשְׁבָנָא דְלְהוֹן לְחוֹשְׁבֵן שְׂמָא דִיהו"ה, וְכַד סִלְקִין לָהּ עַל גְּדַפִּיָּהּ, לְקַבֵּל עֲלֵיהִי עֲלֵת הָעִילוֹת, דְנַחֲתִית עַל גְּבֵיָּהּ.

וְעוֹד זֶרֶק"א אִיהוּ יָפָה נוֹף מְשׁוֹשׁ כֹּל הָאֶרֶץ (תְּהִלִּים מִח א), אִיהוּ ז', יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וְדָא צְדִיק, וְאִיהוּ עֲנַפָּא מִגּוֹפָא דְאֵילָנָא, דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, הֵר צִיּוֹן יִרְכְּתִי צָפוֹן דָּא נִקְוּדָה חֲדָא י' (נ"א א) זְעִירָא אוֹת הַכְּרִית, וְעֲלִיָּה אִתְמַר (ש"ס צג א) נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה, וּמֵאֵי נִיהוּ יִרְכְּתִי צָפוֹן (ש"ס מח א), דְסִלְקִין לָהּ לְגַבִּיָּה דִיהו"ה דְאִיהוּ בַעֲלָהּ, וְכַד סִלְקִין לָהּ לְגַבִּיָּה אִתְקַרִּיאת הַזֶּה קְרִית מֶלֶךְ רַב.

בְּתַתָּא זְמַנָּא דְסִלְקַת הַזֶּה נִקְוּדָה בְּתַרִּין יָרֵכֵי, מִקְבְּלִין לָהּ תַרִּין דְרוּעִין, דְאֵינּוֹן ב' נְהָרוֹת עֲלִיָּין, וְסִלְקִין לָהּ בְּעֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, וְדָא אִיהוּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם (ש"ס צג א), תַרִּין יָרֵכִין אֲזִלִּין לָהּ לְגַבִּי בַעֲלָהּ, וְתַרִּין דְרוּעִין אֵינּוֹן מִקְבְּלִין לָהּ לְגַבִּי בַעֲלָהּ, וּבִגִּין דָּא תַרִּין נְהָרוֹת אִתְמַר בְּהוֹן נִשְׂאוּ נְהָרוֹת יְהוָה, וְתַרִּין תַנְיִינִין יִשְׂאוּ נְהָרוֹת (ש"ס).

וְעוֹד אִתְמַר בָּהּ סְלִיקוּ וּנְחִיתוּ, כְּגוֹנוֹנָא דָּא כַד סִלְקִין לָהּ לְגַבִּי עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא אִתְמַר בֵּיהּ נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, אֲבָל כַד נַחֲתִין לָהּ לְגַבִּי צְדִיק אִתְמַר בֵּיהּ יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דְכָכִים, וּמָה דִהוּהוּ סְגוּלָה לְעִילָא כְּגוֹנוֹנָא דָּא כַד נַחֲתָא לְגַבִּי צְדִיק אִתְעַבִּידַת סְגוּלָה כְּגוֹנוֹנָא דָּא וּבִגִּין דָּא מָה דִהוּת לְעִילָא אִתְנַטְּלַת (נ"א אִתְחֲזֹרַת) לְתַתָּא, וּבִגִּין דָּא אִתְקַרִּיאת בְּצְדִיק דְכָכִים.

וּבָהּ הַמִּים הַתַּחְתּוֹנִים כְּכָאן, בִּגִּין דְאֵינּוֹן תַרְעִין דְדְמָעָה, וְעֲלֵיהִי אִתְמַר שְׁעָרֵי דְמָעָה לֹא נִנְעָלוּ, וּבִגִּין דְאִיהִי דְמָעָה דְלְהוֹן, דְכָכִים וּדְאֵי,

וְצַדִּיק בָּהּ דָּן יָ"ם, וְהָא אִוְקְמוּהוּ (שם עד כא) אֵל יֵשׁוּב דָּן נְכֻלָּם, וּבִיָּה אֵל דְּמַעְתִּי אֵל תַּחֲרַשׁ (שם לט יג), וְעֵלָּה אֲתַמַּר (שמות ג ט) צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

תְּנוּעָה דְסָלִיק לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָה דָא רַבִּי"ע, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא אֲתַקְרִי זְק"ף גְּדו"ל, וְאִיהִי אֲתַקְרִיאַת קְרִית מְלָךְ רַב, וּבְאָזְן אִיהוּ זְקַפָּא לְגַבֵּיָה, בְּתַרִּין נְהִירוֹת, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (שם טו ו) יְמִינָךְ יְהו"ה נְאֻדְרִי בְּפִתְחֵי יְמִינָךְ יְהו"ה תְּרַעֲץ אוֹיֵב, וְעֵלְיָהּ אֲתַמַּר (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בִּימִינָךְ נֶצַח, מְאִי בִּימִינָךְ דָּא גְּדוּלָּה, בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֲתַקְרִי זְק"ף גְּדוּ"ל, וְכַד נַחְתַּת בְּצַדִּיק אֲתַקְרִיאַת זְקַף קָט"ן, וּמְאִי אִיהִי תְנוּעָה דְקָא נַחִית לָהּ, דָּא תְּבִי"ר, רַבִּי"ע לִימִינָא, אַרְבֵּי אַפִּים עַל בֵּינוּנִים, וּבִיָּה אִיהוּ מְאָרִי"ךְ, תְּבִי"ר לְשִׁמְאֵלָא, תְּבִירוֹ דְחַיִּיבָא, חַד סָלִיק בְּתַקִּיעָ"ה וּמְאָרִיךְ בָּהּ, וְחַד נַחִית לָהּ בְּשִׁבְרִי"ם, שְׁלִשְׁלֹ"ת דָּא תְרוּעָ"ה קְשׁוּרָא דְתַרְוִיָּהּ, דִּיּוֹקְנָא דְשׁוּר"ק דְלַתְתָּא, בְּשִׁלְשֻׁל"ת סָלְקָא, בְּשׁוּר"ק נַחְתָּא, הָאִי אִיהוּ סָלָם (ג"א חל"ם) דְסָלְקָא לְעֵילָא, וְהָאִי אִיהוּ סָלָם (ג"א חירק) דְנַחְתָּא לַתְתָּא, וְהֵינּוּ דְרַגְ"א תְרִי טַעַמִּי.

וְעַנּוּיָא דְשְׁכִינְתָּא אַף עַל גַּב דְאִיהִי בְתַלַּת סְטָרִין, בְּתַקִּיעָ"ה דְאִיהִי דִינָא רַפִּיָּא רַפ"ה, וּבְשִׁבְרִי"ם דְאִיהוּ דִינָא קְשִׁיא דְג"ש גְבוּרָה, לִית לָהּ עַנּוּיָא כְּעַנּוּיָא דְבַעֲלָה דְאִיהוּ תְרוּעָ"ה, שְׁלִשְׁלֹ"ת, וְרָזָא דְמְלָה אִין קוּל עֲנוֹת גְבוּרָה (שמות לב יח) דָּא שְׁבְרִי"ם, וְאִין קוּל עֲנוֹת חִלוּשָׁה דָּא תַקִּיעָ"ה, אֵלָא קוּל עֲנוֹת אֲנָכִי שׁוּמְעָ דָּא תְרוּעָ"ה, דְסָלְקָא כְּעַנּוּיָא דָּא בְתַר דָּא כְתְרוּעָה, וּבְגִין דָּא אֲשֵׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה (תהלים פט טז), אַף עַל גַּב דְשְׁכִינְתָּא אִיהִי כְּעַנּוּיָא וּמְשִׁמְאֵלָא,

ד"ף י"ם, וְהָרִי פְרָשׁוּהוּ אֵל יֵשׁוּב דָּן נְכֻלָּם, וּבּוֹ אֵל דְּמַעְתִּי אֵל תַּחֲרַשׁ, וְעֵלָּה נְאֻמַּר צַעֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָה אֵלַי.

תְּנוּעָה שְׁמַעְלָה אוֹתָהּ לְבַעֲלָה זֶה רַבִּי"ע, וּבְאֹתוֹ זְמַן נִקְרָא זְק"ף גְּדוּ"ל, וְהִיא נִקְרָאת קְרִית מְלָךְ רַב, וְאִיפָּה הוּא זְקַף אֵלִיו? בְּשֵׁנֵי נְהִירוֹת, שְׁנַאֲמַר בָּהֶם יְמִינָךְ יְהו"ה נְאֻדְרִי בְּפִתְחֵי יְמִינָךְ יְהו"ה תְּרַעֲץ אוֹיֵב, וְעֵלְיָהֶם נְאֻמַּר נְעִימוֹת בִּימִינָךְ נֶצַח. מַה זֶה בִּימִינָךְ? זֶה גְּדוּלָּה, בְּאֹתוֹ זְמַן נִקְרָא זְק"ף גְּדוּ"ל, וּכְשִׁיּוֹרְדַת בְּצַדִּיק נִקְרָאת זְק"ף קָט"ן. וְמַה הִיא תְּנוּעָה שְׁמוּרִידָה אוֹתָהּ? זֶה תְּבִי"ר, רַבִּי"ע לִימִין, אַרְבֵּי אַפִּים עַל בֵּינוּנִים, וּבּוֹ הוּא מְאָרִי"ךְ. תְּבִי"ר לְשִׁמְאֵל, שְׁבָרוֹן הַרְשָׁעִים, אַחַד עוֹלָה בְּתַקִּיעָ"ה וּמְאָרִיךְ בָּהּ, וְאַחַד מוֹרִיד אוֹתָהּ בְּשִׁבְרִי"ם. שְׁלִשְׁלֹ"ת זֶה תְרוּעָ"ה, הַקְשֵׁר שֶׁל שְׁנֵיָהֶם, דִּיּוֹקְנּוֹ שֶׁל שׁוּר"ק שְׁלִמְטָה, בְּשִׁלְשֻׁל"ת עוֹלָה, בְּשׁוּר"ק יוֹרֵד, זֶהוּ סָלָם (חל"ם) שְׁעוֹלָה לְמַעְלָה, וְזֶהוּ סָלָם (חירק) שְׁיּוֹרֵד לְמַטָּה, וְהֵינּוּ דְרַגְ"א שְׁנֵי טַעַמִּים.

וְעַנּוּיָא שֶׁל הַשְׁכִּינָה, אַף עַל גַּב שְׁהִיא בְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, בְּתַקִּיעָ"ה שְׁהִיא דִין הַרְפָּה רַפ"ה, וּבְשִׁבְרִי"ם שְׁהוּא דִין הַקְשָׁה דְג"ש גְבוּרָה, אִין לָהּ עַנּוּיָא כְּעַנּוּיָא שֶׁל בַּעֲלָה שְׁהִיא תְרוּעָ"ה, שְׁלִשְׁלֹ"ת, וְסוּד הַדְּבָר - אִין קוּל עֲנוֹת גְבוּרָה, זֶה שְׁבְרִי"ם, וְאִין קוּל עֲנוֹת חִלוּשָׁה, זֶה תַקִּיעָ"ה, אֵלָא קוּל עֲנוֹת אֲנָכִי שְׁמַע, זֶה תְרוּעָ"ה, שְׁעוֹלָה כְּעַנּוּיָא, זֶה אַחַר זֶה כְתְרוּעָה, וּמִשּׁוֹם זֶה אֲשֵׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, אַף עַל גַּב שְׁהִשְׁכִּינָה הִיא כְּעַנּוּיָא מִימִין

אֵלָא, אַף עַל גַּב דְשְׁכִינְתָּא אִיהִי כְּעַנּוּיָא וּמְשִׁמְאֵלָא,

ומשמאל, אין ענוי כענוי של בעלה, תרועה שהיא תורעה עיני פנים, והיא התרועה שלו, ומשום זה אשרי העם יודעי תרועה.

דבר אחר, קול ענות אנכי שמע, זהו ענוי של אנכי שמע, שהיא צועקת בכל יום למעלה, היא ובניה, וקוראים לו פעמים ערב ובקר שמע ישראל, וכל אדם שיש לו ענוי מהשכינה, שהיא עניה בגלות, רחוקה מבעלה, וקורא לו בכל יום שמע ישראל, שירד אליה, ודאי עליו נאמר קול ענות אנכי שמע, קול של הענוי של העניה אנכי שמע.

קם אחד עם קלע, וזו שכינה תחתונה, ואחד עם קשת, זה ברית צדיק, עליו נאמר שופר הולך פז"ר גדו"ל, החצים שלה הם הצדיקים של ישראל שקבלו ברית, שבזכותו יוצאים מן הגלות, וסוד הדבר - הא לכם זרע, שהם טפות, וזו זרק"א.

קמו תנאים ואמוראים שלמעלה וברכו אותו, נאמרו: מטרה (עטרה) תהא מגנה עליך מהחצים בגלות, עליך נאמר לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, וקשת וחץ של צד הקדשה יגן עליך, ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו, צנה - זו שכינה תחתונה, וסחרה - זו שכינה עליונה, אמתו - זה העמוד האמצעי.

קם הוא ואמר: תנאים תנאים, משנה תהיה בעזרתכם ולא תשתנו מרחמים לדין, ההלכה הולכת לימינכם להתגבר בה על שונאיכם, קבלה תתקבל תפלתכם, בריאת מוציאה אתכם ואת בניכם מן הגלות ומשעבוד ודין של אותו הממנה על הגלות על בניכם. מיד שברך אותם עלה למקומו.

לית ענויאי כענויאי דבעלה, תרועה דאיה תורה עיני אנפין, ואיה תרועה דיליה, ובגין דא (דף מח ע"א) אשרי העם יודעי תרועה.

דבר אחר קול ענות אנכי שמע (שמות לב יח). דא איהו ענויאי דאנכי שומע, דאיה צווחת בכל יומא למעלה, היא ובנהא, וקראן ליה תרין זמנין ערב ובקר שמע ישראל, וכל בר נש דאית ליה ענוי משכינתא, דאיה עניא בגלותא, רחיקא מן בעלה, וקרא ליה בכל יומא שמע ישראל, דיהא נחית לגבה, ודאי עליה אתמר קול ענות אנכי שמע, קול דענויאי דהאי עניא אנכי שמע.

קם אחד בקירטא ודא שכינתא תתאה, וחד בקשתא דא ברית צדיק, עליה אתמר שופר הולך פז"ר גדו"ל, גירין דילה אינון צדיקים דישאל דקבלו ברית, דבזכותיה נפקין מגלותא, ורזא דמלה (בראשית מז כג) הא להם זרע, דאינון טיפין ודא זרק"א.

קמו תנאים ואמוראים דלעילא וברכו ליה, ואמרו מטרה (נ"א עטרה) תהא אגנית עלך מחצים בגלותא, עלך אתמר (תהלים צא ה) לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם, וקשתא וחצא דסטרא דקדושה יגן עלך, ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו, צנה דא שכינתא תתאה, וסחרה דא שכינתא עלאה, אמתו דא עמודא דאמצעיתא.

קם איהו ואמר תנאים תנאים משנה תהא בעזרייכו, ולא תשתניאו מרחמי לדינא, הלכה אזלת לימינא דלכון, לאתגברא בה על שנאכון, קבלה תתקבל צלותכון, ברייתא אפיקת לכון ולבנייכו מגלותא, ומשעבודא ודינא דההוא דממנא על גלותא על בנייכו, מיד דברוך לון סליק לאתריה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּקִדְמִיתָא פִּתַּח וְאָמַר, תֵּנָא תֵּנָא אֶסְתַּמַּר לָךְ, דְּהָא קִירְטָא לְגַבְךָ, וְדָא שְׂכִינְתָא, וּבָה אֲזִדְרִיקוּ תְּלַת אַבְנִין, דְּאִינוּן תְּלַת טַפִּין דְּמוּחָא עֲלָאִין, דְּאִינוּן י"י, וְאִתְּכַלִּילוּ בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת.

אָמַר לוֹ: רַבִּי, שִׁים בְּסַלְע קַנְיָךְ, שְׁתַּרִּי הַקֶּשֶׁת לְגַבְיָךְ, שֶׁהִיא אוֹת הַבְּרִית, הַשְּׂמֵר מֵהַחֲצִים שְׁלוֹ, שֶׁהֵם שְׁלֹשׁ ו' ו' ו', שְׁעוּלִים שְׁמוּנָה עֶשְׂרֵה בְּחֻשְׁבוֹן, וְזֶה ח"י הָעוֹלָמִים.

קָם הַתֵּנָא הַשְּׁנִי וְאָמַר לוֹ: הַרִי תֵּנָא שְׂמִסְיַע לָךְ, בְּרַמַּח, שֶׁהוּא כְּלוּל מֵאַרְבַּע פְּרָשִׁוֹת, וְזֶה ו' שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי כּוֹלֵל שֵׁשׁ תְּבוֹת הַיְחוד, וּמֵאֲתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוּנָה תְּבוֹת שְׁנֵאֲמַר בּוֹ וְשִׁים בְּסַלְע קַנְיָךְ.

שְׁתַּרִּי קַרְנֵי פְּהֵה אֲצִלְךָ, שֶׁהֵם שְׁנֵי נְבִיאֵי אֱמֶת, עֲלֵיהֶם נֵאֱמַר אֲצַמִּיחַ קַרְן לְדוֹד, וּמֵצַמִּיחַ קַרְן יִשׁוּעָה. מֵצַד שֶׁל הַשְּׂכִינָה נִקְרָא קַרְנֵי פְּרָה, מֵצַד שֶׁל הַשּׁוֹר - וְקַרְנֵי רֶאֱם קַרְנֵי, וְהֵם מְשִׁיחַ רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי י' ו', בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי ה"ה.

וּשְׂכִינָה נוֹטֶלֶת בְּגַד מַלְכוּת מֵאֵשׁ אֲדָמָה וְנֹצֵבַעַת בָּהּ, וְנִקְרָאת אֲדָם פְּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה, אֲדָמָה וְדָאֵי מֵצַד הַגְּבוּרָה, תְּמִימָה מֵהֵצֵד שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוֹ הַתְּהִלָּךְ לְפָנַי וְהִיא תְּמִים, אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם מֵצַד שֶׁל יַעֲקֹב שְׁאִין בּוֹ פְּסֻלַּת, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, יַעֲקֹב שְׁלֵמַעֲלָה, וּבְדַמּוֹתוֹ יַעֲקֹב שְׁלֵמַטָּה. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֶיהָ עַל, מִשְׁעֵבוֹד הַגְּלוּת, בְּגִלְל שֶׁהִיא נִקְרָאת שְׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שֶׁהִיא נִקְרָאת שְׂבַת, שֶׁהִיא אֶסוּרָה בְּמִלְאָכָה, מִשּׁוּם שְׁנִקְרָאת חֲרוּת.

בְּגִין דְּאִתְקַרִּיאת חֲרוּת.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּקִדְמִיתָא פִּתַּח וְאָמַר, תֵּנָא תֵּנָא אֶסְתַּמַּר לָךְ, דְּהָא קִירְטָא לְגַבְךָ, וְדָא שְׂכִינְתָא, וּבָה אֲזִדְרִיקוּ תְּלַת אַבְנִין, דְּאִינוּן תְּלַת טַפִּין דְּמוּחָא עֲלָאִין, דְּאִינוּן י"י, וְאִתְּכַלִּילוּ בְּחֻכְמָה בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת.

אָמַר לִיהּ רַבִּי שִׁים בְּסַלְע קַנְיָךְ, דְּהָא קֶשֶׁתָא לְגַבְךָ דְּאִיהוּ אוֹת הַבְּרִית, אֶסְתַּמַּר מְגִירִין דִּילֵיהּ, דְּאִינוּן תְּלַת ו'ו'ו', דְּסִלְקִין ח"י בְּחֻשְׁבוֹן, וְדָא ח"י עֲלָמִין.

קָם תֵּנָא תֵּנִינָא וְאָמַר לִיהּ, הָא תֵּנָא דְּמִסְיַע לָךְ, בְּרוּמַחָא דְּאִיהוּ כְּלִילָא מֵאַרְבַּע פְּרָשִׁיין, וְדָא ו' דְּאִיהוּ עַמּוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, כְּלִיל שֵׁית תִּיבִין דִּיחַוּדָא, וְרַמ"ח תִּיבִין דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בַּמְדַּבֵּר כֹּד כ"א) וְשִׁים בְּסַלְע קַנְיָךְ.

דְּהָא קַרְנֵי פְּהֵה לְגַבְךָ, דְּאִינוּן תְּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, עֲלֵיהּ אִתְמַר (תְּהִלִּים קִלְב י"ז) אֲצַמִּיחַ קַרְן לְדוֹד, וּמֵצַמִּיחַ קַרְן יִשׁוּעָה מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָא אִתְקַרִּי קַרְנֵי פְּרָה, מִסְטָרָא דְשׁוֹר (דְּבָרִים ל"ג י"ז) וְקַרְנֵי רֶאֱם קַרְנֵי, וְאִינוּן מְשִׁיחַ רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי י' ו', בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי ה"ה.

וּשְׂכִינְתָא נִטְלָא פּוֹרְפִירָא מֵאֲשָׁא סוּמְקָא וְאֲצַטְבַּעַת בָּהּ, וְאִתְקַרִּיאת סוּמְקָא פְּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה (בַּמְדַּבֵּר י"ט ב), אֲדוּמָה וְדָאֵי מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה, תְּמִימָה מִסְטָרָא דְּהִהוּא דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית י"א) הַתְּהִלָּךְ לְפָנַי וְהִיא תְּמִים, אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם מִסְטָרָא דִּיעֲקֹב דְּלִית בֵּיהּ פְּסוּלַּת, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שִׁם כ"ה כ"ז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, יַעֲקֹב דִּלְעִילָא, וּבְדִיּוּקְנֵיהּ יַעֲקֹב דִּלְתַתָּא, אֲשֶׁר לֹא עָלָה עֲלֶיהָ עַל (בַּמְדַּבֵּר י"ט

ב), מִשְׁעֵבוֹדָא דְּגְלוּתָא, בְּגִין דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה אִתְקַרִּיאת, וְלֹא עוֹד אֲלֵא דְּאִיהִי אִתְקַרִּיאת שְׂבַת, דְּאִיהִי אֶסוּרָה בְּמִלְאָכָה,

וְשִׁלְמָהּ בְּגִינָה אָמַר (קהלת ז כג) אָמַרְתִּי אַחְכָּמָה
וְהִיא רְחוּקָה מִמְּנִי, בְּגִין פְּרָה אֲדוּמָה
דְּאִיְהִי מְטַהֲרַת אֶת הַטָּמֵא וּמְטַמְּאָה אֶת הַטָּהוֹר
דְּאִתְעַסֵּק בֵּהּ, וְרָזָא דְמַלְהָ מִי יִתֵּן טְהוֹר מְטַמְּא
לֹא אֶחָד (אייב יד ד), מְטַהֲרַת אֶת הַטָּמֵא מִסְטָרָא
דִּימִינָא, דְכֹהֲנָא מִסְטָרָא דִימִינָא אֶתְקָרִי אִישׁ
טְהוֹר, בְּגִין דְלִסְטָרָא (נ"א דִסְטָרָא) דִימִינָא אִיְהִי
מִיָּא דְאוּרִייתָא, אַף עַל גַּב דִּיהָא טָמֵא אֶתְדַפֵּי
בֵּהּ, וּמְטַמְּאֵת אֶת הַטְּהוֹר דָּא גְבוּרָה, דְלִסְטָרָא
סמא"ל דְנַפְל מְקַדוּשְׁתִּיהּ, וּמַה דִּהוּהּ טְהוֹר
סְאִיב לִיהּ, בְּגִין דְשְׁלִיט (דף מח ע"ב) עַל חֵיילִין
דְמִסְאָבוּ, וְכֹהֲנָא דְאִיהוּ טְהוֹר כַּד הוּהּ מְשַׁתְּדֵל
לְקַרְבָּא לִיהּ לְעֻזְאֹל, הוּהּ מְטַהֵר לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל
חוּבִין דְלְהוֹן, כְּמַה דְאֵת אָמַר (ויקרא טז ל) כִּי בְיוֹם
הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם וְכוּ', וְאִיהוּ
דְהוּהּ טְהוֹר הוּהּ מְטַמְּא בְהוּהּ עֻזְאֹל, וְהָכִי
לְמִי נִדְהָ הוּהּ כֹהֲנָא מְטַהֵר לָהּ, וְאִיהוּ הוּהּ
מִסְתַּאֵב עַד עֵדֵן רַמְשָׁא דְהוּהּ מִתְדַפֵּי.

וְעוֹד מְטַהֲרַת אֶת הַטָּמֵא, כַּד נוֹלַד מִשָּׂה
אֶתְמַר בִּיהּ (לְגַבֵּי בַת פְּרָעָה) (שמות ב ב) וְתָרָא
אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, שְׂרָאֲתָה עִמּוֹ
שְׂכִינָה, וּמִיד שְׁנַגְעָה (היא) בו,
נְטַהֲרָה וּנְרַפְּאָה מְצַרְעָתָה,
וּבְמִשָּׂה נִדְבָקָה צָרַעַת, כְּמוֹ
שְׁנַאֲמַר וְהִנֵּה יָדוֹ מְצַרְעַת כְּשִׁלְג.
שְׂבָאוֹתוֹ זְמַן שְׁנַגְעָה בו בַּת
פְּרָעָה, פְּרָחָה מִמְּנֵי הַשְּׂכִינָה,
וּמִשׁוּם זֶה, כְּשִׁרְצָה לְהִתְקַרֵּב
אֵלֶיהָ בְּסִנְיָה, אָמְרָה לוֹ אַל תִּקְרַב
הַלּוֹם שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ, עַד
שִׁיתְפַּשֵּׁט מֵאוֹתוֹ הַגּוֹף שְׁנַגְעָה בו
בַּת פְּרָעָה, שֵׁם הָרָאָה לוֹ שְׁגוּף
הָאָדָם בְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא צָרַעַת
מֵעוֹר הַנְּחָשׁ.

אֲחֵר שֶׁהִתְפַּשֵּׁט מִמְּנֵי וְחֹזֵר לָגֵן
עֵדֵן, הִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף קָדוֹשׁ לוֹ, וְזֶהוּ
וְהִנֵּה שָׂבָה כְּבִשְׂרוֹ, וְכֹף מִשָּׂה

וְשִׁלְמָהּ בְּגִינָה אָמַר (קהלת ז כג) אָמַרְתִּי אַחְכָּמָה
וְהִיא רְחוּקָה מִמְּנִי, בְּגִין פְּרָה אֲדוּמָה
דְּאִיְהִי מְטַהֲרַת אֶת הַטָּמֵא וּמְטַמְּאָה אֶת הַטָּהוֹר
דְּאִתְעַסֵּק בֵּהּ, וְרָזָא דְמַלְהָ מִי יִתֵּן טְהוֹר מְטַמְּא
לֹא אֶחָד (אייב יד ד), מְטַהֲרַת אֶת הַטָּמֵא מִסְטָרָא
דִּימִינָא, דְכֹהֲנָא מִסְטָרָא דִימִינָא אֶתְקָרִי אִישׁ
טְהוֹר, בְּגִין דְלִסְטָרָא (נ"א דִסְטָרָא) דִימִינָא אִיְהִי
מִיָּא דְאוּרִייתָא, אַף עַל גַּב דִּיהָא טָמֵא אֶתְדַפֵּי
בֵּהּ, וּמְטַמְּאֵת אֶת הַטְּהוֹר דָּא גְבוּרָה, דְלִסְטָרָא
סמא"ל דְנַפְל מְקַדוּשְׁתִּיהּ, וּמַה דִּהוּהּ טְהוֹר
סְאִיב לִיהּ, בְּגִין דְשְׁלִיט (דף מח ע"ב) עַל חֵיילִין
דְמִסְאָבוּ, וְכֹהֲנָא דְאִיהוּ טְהוֹר כַּד הוּהּ מְשַׁתְּדֵל
לְקַרְבָּא לִיהּ לְעֻזְאֹל, הוּהּ מְטַהֵר לְיִשְׂרָאֵל מִכָּל
חוּבִין דְלְהוֹן, כְּמַה דְאֵת אָמַר (ויקרא טז ל) כִּי בְיוֹם
הַזֶּה יִכְפֹּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם וְכוּ', וְאִיהוּ
דְהוּהּ טְהוֹר הוּהּ מְטַמְּא בְהוּהּ עֻזְאֹל, וְהָכִי
לְמִי נִדְהָ הוּהּ כֹהֲנָא מְטַהֵר לָהּ, וְאִיהוּ הוּהּ
מִסְתַּאֵב עַד עֵדֵן רַמְשָׁא דְהוּהּ מִתְדַפֵּי.

וְעוֹד מְטַהֲרַת אֶת הַטָּמֵא, כַּד נוֹלַד מִשָּׂה
אֶתְמַר בִּיהּ (לְגַבֵּי בַת פְּרָעָה) (שמות ב ב) וְתָרָא
אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא, דְחֻמַּאת עִמִּיהּ שְׂכִינְתָה,
וּמִיד דְנַגְעָה (אִיהִי) בִּיהּ בַּת פְּרָעָה אֶתְדַפֵּיאֵת
וְאֶתְסִיאֵת מְצַרְעָתָא דִּילָהּ, וּמִשָּׂה אֶתְדַבְּקַת בִּיהּ
צָרַעַת, כְּמַה דְאֵת אָמַר (שם ד ו) וְהִנֵּה יָדוֹ מְצוֹרְעַת
כְּשִׁלְג, דְכֹהֲנָא זְמַנָּא דְנַגְעָה בִּיהּ בַּת פְּרָעָה,
פְּרָחַת שְׂכִינְתָא מִנִּיהּ, וּבְגִין דָּא כַּד בְּעָא
לְאֶתְקַרְבָּא לְגַבֵּיהּ בְּסִנְיָה, אָמְרָה לִיהּ אַל תִּקְרַב
הַלּוֹם שֶׁל נְעֻלְיָךְ מֵעַל רִגְלֶיךָ (שם ג ה) עַד
דִּיתְפַּשֵּׁט מֵהוּהּ גּוּפָא דְנַגְעַת בִּיהּ בַּת פְּרָעָה,
תְּמַן אַחְזִי לִיהּ, דְגּוּפָא דְבַר נֶשׁ בְּהַאי עֲלָמָא,
אִיהוּ צָרַעַת מִמְשָׁכָא דְחוּיָא.

לְבַתֵּר דְאֶתְפַּשֵּׁט מִנִּיהּ, וְהִדְר לְגִנְתָּא דְעֵדֵן,
אֶתְלַבֵּשׁ בְּגוּפָא קְדִישָׁא דִּילִיהּ, וְדָא

אִיהוּ וְהִנֵּה שָׁבָה כְּבָשָׂרוֹ (שם ד ה), וְהָכִי אֶת־לֶבֶשׂ מִשֵּׁה בָּהּ, וְדָא אִיהוּ וְהִנֵּה שָׁבָה כְּבָשָׂרוֹ, כְּדִמִּיתָא דְאַתְמַר בֵּיהּ (בראשית כג) עֶצֶם מִעֶצְמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי, וּבִגִּין דָּא אָמַר לִיהּ שֶׁל נֶעְלִיף מֵעַל רַגְלֶיךָ (שמות ג ה), דָּא גּוֹפָא דְהוּה לִיהּ כְּנֻעַל, הֵהוּא דְנִגְעָה בֵּיהּ בַּת פְּרֻעָה, וְאַתְלַבֵּשׂ בְּאַחְרָא, וּבִהֵהוּא זְמַנָּא אַהֲדַרַת עֲלֵיהּ שְׂכִינְתָּא. וּבִגִּין דָּא אֶתְחַזִּי (נ"א אחזי) לִיהּ בְּאַתִּין דְעֵבֵד בְּאַת קַדְמָאָה, וְאָמַר לִיהּ הֵבֵא נָא יְדֶךָ בְּחִיקָךְ וְכוּ' (שם ד ו), וְאַמַּי בְּחִיקָךְ, הֵכָא רְמִיז מִשְׁכַּבְתּוֹ חִיקָךְ שְׁמֹר פְּתַחֲי פִיךָ (מִיכָה ז ו), וְהִנֵּה מְצֹרַעַת כְּשֶׁלֶג (שמות ד ו), וּלְבַתֵּר אַחְזִי לִיהּ דְאַתְדַּכֵּינָא בְּאוֹרֵייתָא, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב בָּהּ (שם) וְהִנֵּה שָׁבָה כְּבָשָׂרוֹ.

וְעוֹד שְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה אִיהִי עֲגֻלָּה עֲרוּפָה, וּמִסְטְרָא דְפְרָה שׁוֹר, וְדָא אִיהוּ וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְׂמָאל (יחזקאל א ט), וּמִסְטְרָא דְעֲגֻלָּה, יַעֲגֹל בֵּין בְּקָר לְחֻטָּאת (ויקרא ט ב), וּפְרָה וְדָאִי אֶתְקַרֵּיאת שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה כַּד נְטִילַת מִן גְּבוּרָה, וּשְׂכִינְתָּא תַּתְּאָה עֲגֻלָּה כַּד נְטִילַת מִנִּיהּ.

וְעוֹד קַרְנֵי פְרָה נִצַּח וְהוּד, בְּהֵם עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּו (דברים לג יז), קַרְנֵי רְאִים חֹסֵד גְּבוּרָה, דִּיעֵבֵיד בְּהוֹן קַרְבָּא בְּעַמְלָק, וְיִמְחִי לִיהּ וּלְזַרְעֵיהּ מִן עֲלָמָא.

וְעוֹד קַרְנֵי פְרָה אֵלִין תַּלְמִידֵי חֲכָמִים דְמִתּוּפְחִין דָּא עִם דָּא בְּאוֹרֵייתָא, וּמִתְנַגְחִין כְּשׁוֹרִים דָּא עִם דָּא, בְּגִין דְאוֹרֵייתָא דְעַל פֶּה אִיהִי מִסְטְרָא דְגְבוּרָה דְאַתְקַרֵּי אֱלֹהִים, וּבִיהּ פְתַחַת אוֹרֵייתָא בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, בְּגִין דָּא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים אֵינּוּן מִתְנַגְחִין בְּאוֹרֵייתָא כְּשׁוֹרִים דָּא עִם דָּא, וּבִגִּין דָּא יְהו"ה כְּגִבּוֹר יֵצֵא (ישעיה מב יג) מִסְטְרָא

הַתְּלַבֵּשׂ בָּהּ, וְזֵהוּ וְהִנֵּה שָׁבָה כְּבָשָׂרוֹ, כְּרֵאשׁוֹנָה, שְׁנֹאמַר בּוּ עֶצֶם מִעֶצְמִי וּבָשָׂר מִבָּשָׂרִי, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר לוֹ שֶׁל נֶעְלִיף מֵעַל רַגְלֶיךָ, זֶה הַגּוֹף שֶׁהִיָּה לוֹ כְּנֻעַל, אוֹתוֹ שְׁנֹגְעָה בּוּ בַּת פְּרֻעָה וְהַתְּלַבֵּשׂ בְּאַחַר, וּבְאוֹתוֹ זְמַן חֲזָרָה עֲלָיו הַשְׂכִּינָה.

וּמִשּׁוּם זֶה נִרְאָה (הַרְאָה) לוֹ בְּאוֹתוֹת שְׁעֻשָׁה בְּאוֹת הַרְאשׁוֹנָה, וְאָמַר לוֹ הֵבֵא נָא יְדֶךָ בְּחִיקָךְ וְכוּ', וְלָמָּה בְּחִיקָךְ? כָּאֵן רֹמֵז, מִשְׁכַּבְתּוֹ חִיקָךְ שְׁמֹר פְּתַחֲי פִיךָ, וְהִנֵּה מְצֹרַעַת כְּשֶׁלֶג, וְאַחַר כֵּךְ הַרְאָה לוֹ שְׁנִטְהַר בַּתּוֹרָה, זֵהוּ שְׁפָתוֹב בָּהּ וְהִנֵּה שָׁבָה כְּבָשָׂרוֹ.

וְעוֹד, שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה הִיא עֲגֻלָּה עֲרוּפָה, וּמִצַּד שֶׁל פְּרָה - שׁוֹר, וְזֵהוּ וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְׂמָאל, וּמִצַּד שֶׁל עֲגֻלָּה - עֲגֹל בֵּין בְּקָר לְחֻטָּאת, וּפְרָה וְדָאִי נִקְרֵאת שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה כְּשֶׁנוֹטְלַת מִגְּבוּרָה, וּשְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה עֲגֻלָּה כְּשֶׁנוֹטְלַת מִמְּנוּ. וְעוֹד קַרְנֵי פְרָה - נִצַּח וְהוּד, בְּהֵם עַמִּים יִנְגַח יַחְדָּו, קַרְנֵי רְאִים - חֹסֵד גְּבוּרָה, שְׁיַעֲשֶׂה בְּהֵם קָרֵב עִם עַמְלָק, וְיִמְחָה אוֹתוֹ וְאֵת זַרְעוֹ מִהָעוֹלָם.

וְעוֹד קַרְנֵי פְרָה, אֵלוֹ תַלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂמִתּוּפְחִים זֶה עִם זֶה בַּתּוֹרָה וּמִתְנַגְחִים כְּמוֹ שׁוֹרִים זֶה עִם זֶה, מִשּׁוּם שֶׁתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה הִיא מִצַּד הַגְּבוּרָה, שְׁנִקְרֵאת אֱלֹהִים, וְכוּ' פּוֹתַחַת הַתּוֹרָה בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים, בְּגִלְלָה זֶה תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מִתְנַגְחִים בַּתּוֹרָה כְּמוֹ שׁוֹרִים זֶה עִם זֶה, וּמִשּׁוּם זֶה יְהו"ה כְּגִבּוֹר יֵצֵא - מִצַּד הַגְּבוּרָה, יֵרִיעַ - בַּתּוֹרָעָה, יֵצְרִיחַ - בְּשִׁבְרִים, עַל אוֹיְבָיו יִתְגַּבֵּר - בַּתְּקִיעָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּל הַסְּפִירוֹת

דְּגְבוּרָה, יֵרִיעַ בַּתּוֹרָעָה, יֵצְרִיחַ בְּשִׁבְרִים, עַל אוֹיְבָיו יִתְגַּבֵּר בַּתְּקִיעָה בְּהֵהוּא

נוטלות מגבורה, והשם של יו"ד
ה"א וא"ו ה"א, ואפלו המלאכים
שלמעלה, וישראל שלמטה.

ואחר שנוטל מהם נקמה, יתמלא
רחמים על ישראל, ולפני שיהיה
נוטל נקמה מעמלק לא יושב
בכסא, ובאותו זמן שנוטל נקמה
מבני עשו, יבא לפיס את האילת,
והיא גוע"ה ובוכה. זהו שכתוב
רחל מבכה על בניה, עד שנשבע
לה הקדוש ברוך הוא להעבירם
מהעולם, ויהרג בהם עד
שיצטבע הים מדמם, ויהרג בהם
עד שיתפרנסו מהם חיות הבר
שנים עשר שנים, ועופות השמים
שבע שנים.

ועוד גע"א, תלש"א, אזל"א
גרי"ש, גע"א בתרועה, ונותן
בהם סקילה, זהו שכתוב ונטה
עליה קו תהו ואבני בהו. תלש"א
בשברים, ת"ל א"ש, (וזה שרפה),
ת"ל זה חנק, כמו זה א"ש שרפה.
אזל"א גרי"ש בתקיפה, שהוא
כמו רמח להרג אותם בהרג.

שש"ש"ת, תרועה, לתפס אותם
אסורים בבית האסורים של
המלך, כמו שנאמר לאסר
מלכיהם בזקים וכו'. שופ"ר
הול"ף, פס"ק, מק"ף, קול
השופר עולה בתרועה כמו רמח,
לעורר עליהם קול תרועת
מלחמה, וזה שופ"ר הול"ף.
פס"ק זה שברים, שעושה להם
פסקות וקשרים (וקרטין או קרעין), וזו
מפת חרב והרג ואבדן. מק"ף
תרועה, זה חנק, וזהו הולף וחזק
מאד. מאד, זה מות שהתחזק
עליהם, כמו שמתן תורה.

ועוד אזל"א גרי"ש, השכינה
אומרת לקדוש ברוך הוא, גרש
האמה הזאת ואת בנה, אלו הערב

זמנא כל ספירן נטלין מגבורה, ושמא דיו"ד
ה"א וא"ו ה"א, ואפילו מלאכים דלעילא,
וישראל דלתתא.

ולבתר דנטיל נוקמא מנייהו, יתמלא רחמין
על ישראל, וקדם דיהא נטיל נוקמא
מעמלק, לא יתיב בכרסיא, ובההוא זמנא
דנטיל נוקמא מבני עשו, ייתי לפייסא
לאילתא, ואיהי גע"א ובוכה, הדא הוא
דכתיב (ירמיה לא יד) רחל מבכה על בניה, עד
דאומי לה קודשא בריה הוא לאעברא לון
מעלמא, ויקטול בהון, עד דיצטבע ימא מן
דמהון, ויקטול בהון עד דיתפרנסון מנהון
חיוון ברא תרי עשר שנין, ועופין דשמאי
שבע שנין.

ועוד גע"א, תלש"א, אזל"א גרי"ש, גע"א
בתרועה, ויהיב בהון סקילה, הדא הוא
דכתיב (ישעיה לד יא) ונטה עליה קו תהו ואבני
בהו, תלש"א בשברים ת"ל א"ש (ודא
שריפה), ת"ל דא חנק, פגוונא דא א"ש שריפה,
אזל"א גרי"ש בתקיפה, דאיהו פרומחא
לקטלא לון בהרג.

שש"ש"ת תרועה למתפש לון אסורין בבית
אסורין דמלכא, פמה דאת
אמר (תהלים קמט ה) לאסור מלכיהם בזיקים וכו',
שופ"ר הול"ף, פס"ק, מק"ף, קלא דשופרא
סלקא בתרועה (דף מט ע"א) כרומחא, לעורר
עלייהו קול תרועת מלחמה, ודא שופ"ר
הול"ף, פסק דא שברים דעביד לון פסקות
וקטריין (נ"א וקרטין או וקרעין), ודא מפת חרב והרג
ואבדן, מקף תרועה דא חנק, ודא איהו הולף
וחזק מאד (שמות יט ט), מאד דא מות דאתתקף
עלייהו, פגוונא דמתן תורה.

ועוד אזל"א גרי"ש, שכינתא אמרת לקודשא בריה הוא, גרש האמה

הזאת ואת בנה (בראשית כא י) אלין ערב רב, (ש"א כו יט) דגרושוי מהסתפח בנחלת יהו"ה, גריש לון מן עלמא דין ומעלמא דאתי, דלא יהא לון חולקא עם ישראל, שופ"ר הול"ך, רבי"ע, שני"י גרישי"ן, קודשא בריך הוא רמ"ח, דאיהי רמ"ח תיבין דאית בקריאת שמע ושית תיבין דיחודא, ובה (במדבר כה ח) וידקר את שניהם, דכר ונוקבא, דא סמא"ל ונחש, ורבי"ע דיוקנא דומיא דרומ"ח.

רב, שגרושוי מהסתפח בנחלת יהו"ה, גרש אותם מן העולם הזה ומן העולם הבא, שלא יהיה להם חלק עם ישראל. שופ"ר הול"ך, רבי"ע, שני"י גרישי"ן, שלשל"ת, באותו זמן נוטל הקדוש ברוך הוא רמ"ח, שהוא מאתים ארבעים ושמונה תבות שיש בקריאת שמע ושש תבות היחוד, ובה, וידקר את שניהם, זכר ונקבה, זה סמא"ל ונחש, ורבי"ע דמות דומה של רמ"ח. שני"י גרישי"ן, גרש אותם הקדוש ברוך הוא מן השמים והארץ. באותו זמן, שקר הסוס לתשועה וכו', שהקדוש ברוך הוא רודף אתריהם, ונוטל אותם בשלשל"ת על צוארם, ואחר כך הורג אותם ברמח, שהוא רבי"ע. בראשונה גרש אותם, ואחר כך רדף אתריהם ותפס אותם, ואחר כך הרג אותם. ורבי"ע ושני"י גרישי"ן ושלשל"ת, הם תקיע"ה שבכרי"ם תרוע"ה. שבכרי"ם, שבר תשבר מצבותיהם, אלו שנאמר בהם ויבאו בני האלהים להתיצב על יהו"ה, בדין על השכינה וישראל, שנאמר בו ויבא גם השטן בתוכם, זה סמא"ל שבא לקטרג על בני ישראל ולדון את השכינה, וכיון שהוא מבקש דין על השכינה ובניה, פאלו עומדים עליו. תרוע"ה, בה תרועם בשבט ברזל, והוקע אותם ליהו"ה נגד השמש, ושופר הוא קול, ממנו יוצא קול בתקיעה שבכרי"ם תרועה. תקיעה מן המוח, שבכרי"ם מהלב, כמו שנאמר לב נשבר ונדכה וגומר, זהו זבחי אלהי"ם ריח נשברה. הקול בתרועה מכנפי ראה, וכלם נכללו בקנה וראה, ונעשו קול, ובפה דבור.

שני"י גרישי"ן, תריך לון קודשא בריך הוא מן שמיא וארעא, בההוא זמנא שקר הסוס לתשועה וכו' (תהלים לג יז), דקודשא בריך הוא רדיף אפתרייהו, ונטיל לון בשלשל"ת על צואריהון, ולבתר קטיל לון ברומחא דאיהו רבי"ע, בקדמיתא תריך לון, ולבתר רדיף אפתרייהו ותפיס לון, ולבתר קטיל לון. ורבי"ע, ושני"י גרישי"ן, ושלשל"ת, אינון תקיע"ה שבכרי"ם תרוע"ה, שבכרי"ם שבר (שמות כג כד) תשבר מצבותיהם, אלין דאתמר בהון (איוב א ו) ויבאו בני האלהי"ם להתיצב על יהו"ה, בדינא על שכינתא וישראל, דאתמר ביה ויבא גם השטן בתוכם, דא סמא"ל דאתא לקטרג על בנוי דישראל, ולדון לשכינתא, וכיון דהוא בעי דינא על שכינתא ובנוי, פאלו קיימין עליה, תרוע"ה בה (תהלים בט) תרועם בשבט ברזל, תקיע"ה והוקע אותם ליהו"ה נגד השמש (במדבר כה ד). ושופר איהו קלא, מניה נפיק קלא בתקיעה שבכרי"ם תרועה, תקיעה מן מוחא, שבכרי"ם מלפא, פמה דאת אמר (תהלים נא יט) לב נשבר ונדכה וגומר, דא איהו זבחי אלהי"ם ריח נשברה, קלא בתרועה מפנפי ריאה, וכלהו אתפלילו בקנה וריאה, ואתעבידו קול, ובפומא דבור.

וְעוֹד נִשְׁמָה רוּחַ וְנִפְשׁ שֶׁל אָדָם,
 הֵן תְּקִיעַת תְּרוּעָה שְׁבָרִים. הַנֶּפֶשׁ
 בְּלֵב, וְזֶה שְׁבָרִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 לֵב נִשְׁבַּר וְנִדְכָּה. הַנִּשְׁמָה בְּמִחַ,
 וְזוֹ תְקִיעָה. הַרוּחַ בְּכִנְפֵי רֵאָה,
 שֶׁנוֹשְׁבִים עַל הַלֵּב שֶׁהוּא אֵשׁ
 דּוֹלֶקֶת, וְאִם לֹא, הִיָּה דוֹלֵק כֹּל
 הַגּוּף, וְסוּד הַדְּבָר - כְּנִפְי יוֹנָה
 נִחְפָּה בְּכֶסֶף וְגוֹמֵר, וְהַרוּחַ כְּלוּלָה
 מֵאֵשׁ וּמֵיָם, וּמִשׁוּם זֶה הוּא
 תְּרוּעָה, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר אֲשֶׁרֵי הָעַם
 יוֹדְעֵי תְרוּעָה, מִשׁוּם שֶׁהִנְשָׁמָה
 הִיא נִשְׁמַת חַיִּים, בֵּינָה שֶׁנוֹטְלָת
 מִחֻכְמָה, נֶפֶשׁ מְלָכוֹת תְּבוּנָה, רוּחַ
 תְּפָאֲרַת, וְהוּא הַדַּעַת שְׁכוּלָל אֶת
 שְׁנֵיהֶם, עָלְיוֹ נֶאֱמַר וּבִדְעַת
 חֲדָרִים יִמְלֹאוּ.

וּמִבְּיִנָּה הַנְּבִיאִים, וְהֵם נִצַּח וְהוֹד,
 וּמִמְלָכוֹת כְּתוּבִים, וְהֵם חֶסֶד
 וְגִבּוּרָה תְּפָאֲרַת, תּוֹרָה כּוֹלֵל כָּלֶם,
 וְהַכֹּל עוֹמֵד עַל עֲמוּד אֶחָד, וְזֶה
 צְדִיק יְסוּד עוֹלָם.

כְּבֵד וּטְחוּל זֶה סְמָא"ל וְנַחֲשׁ.
 הַכְּבֵד אֵשׁ אֲדָמָה, הַמְּרָה אֵשׁ
 יִרְקָה, טְחוּל אֵשׁ שְׁחָרָה, יוֹתֵרֵת
 כְּלוּלָה שֶׁל כָּלֶם. כְּבֵד וּטְחוּל -
 סְמָא"ל וְנַחֲשׁ"ש, כְּבֵד - אֵל אַחֵר,
 מְרָה - סֵם הַמּוֹת שְׁלוֹ, טְחוּל -
 נַחֲשׁ הַנִּקְבָּה שְׁלוֹ, חֵלֶב טָמֵא,
 וּמְרָה הִיא חֲרָבּוֹ שֶׁל מְלֶאךְ הַמּוֹת,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה
 כֹּלֵעֲנָה חֲדָה כְּחֲרָב פִּיּוֹת. וּבַתּוֹרָה
 שְׁהִיא סֵם חַיִּים, אִם הִנְשָׁמָה
 טְמֵאָה, נֶעְכָּר מִן הָעוֹלָם. (כְּבֵד וּטְחוּל
 זֶה סְמָא"ל וְנַחֲשׁ, שְׁהֵם אֵל אַחֵר) וְכְבֵד
 שֶׁהוּא אֵל אַחֵר בְּתְרוּעָה שֶׁהוּא
 רוּחַ, נֶעְכָּר מִן הָעוֹלָם, טְחוּל
 שֶׁהוּא נַחֲשׁ בְּשְׁבָרִים שֶׁהוּא נֶפֶשׁ,
 נֶעְכָּר מִן הָעוֹלָם, מְרָה שֶׁהוּא סֵם
 הַמּוֹת בְּתְקִיעָה, נֶעְכָּרֵת מִן
 הָעוֹלָם.

אֲשֶׁרֵי הוּא מִי שְׁכוּלָל נִשְׁמָה וְרוּחַ
 עִם הַנֶּפֶשׁ בְּקוּל שֶׁל הַתּוֹרָה,
 שֶׁבַתּוֹרָה הַתְּחִינָה, שְׁכַל מִי שְׁאִינוֹ

וְעוֹד נִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנִפְשָׁא דְבַר נֶשׁ, אִינוּן
 תְּקִיעָה תְּרוּעָה שְׁבָרִים, נִפְשָׁא בְּלֵבָא וְדָא
 שְׁבָרִים, כְּמָה דָּאֵת אָמַר לֵב נִשְׁבַּר וְנִדְכָּה,
 נִשְׁמָתָא בְּמוּחָא וְדָא תְּקִיעָה, רוּחָא בְּכִנְפֵי
 רֵיָּאָה, דְנִשְׁיב עַל לֵבָא דְאִיהוּ נוֹר דְלִיק, וְאִם
 לֹאוּ הָוָה דְלִיק כָּל גּוּפָא, וְרִזָּא דְמְלָה כְּנִפְי
 יוֹנָה נִחְפָּה בְּכֶסֶף וְגוֹמֵר (שם סח יד), וְרוּחָא כְּלוּלָה
 מֵאֲשָׁא וּמֵיָא, וּבְגִין דָּא אִיהוּ תְרוּעָה, וְעָלְיָה
 אֲתָמַר (שם פט טז) אֲשֶׁרֵי הָעַם יוֹדְעֵי תְרוּעָה, בְּגִין
 דְנִשְׁמָתָא אִיהִי נִשְׁמַת חַיִּים, בֵּינָה דְנִטְלָה
 מִחֻכְמָה, נֶפֶשׁ מְלָכוֹת תְּבוּנָה, רוּחַ תְּפָאֲרַת,
 וְאִיהוּ דַּעַת כְּלוּלָה תְרוּיָהוּ, עָלְיָה אֲתָמַר (משלי
 כד ד) וּבִדְעַת חֲדָרִים יִמְלֹאוּ.

וּמִבְּיִנָּה נְבִיאִים, וְאִינוּן נִצַּח וְהוֹד, וּמִמְלָכוֹת
 כְּתוּבִים וְאִינוּן חֶסֶד וְגִבּוּרָה, תְּפָאֲרַת
 תּוֹרָה כְּלוּלָה כָּלֶהוּ, וְכֹלָא עַל עֲמוּדָא חֵד קִיָּמָא
 וְדָא (משלי י כה) צְדִיק יְסוּד עוֹלָם.

כְּבֵד וּטְחוּל דָּא סְמָא"ל וְנַחֲשׁ"ש, כְּבֵד אֲשָׁא
 סוּמְקָא, מְרָה אֲשָׁא יְרוּקָא, טְחוּל אֲשָׁא
 אוּכְמָא, יוֹתֵרֵת כְּלוּלָה, כְּבֵד וּטְחוּל
 סְמָא"ל וְנַחֲשׁ"ש, כְּבֵד אֵל אַחֵר, מְרָה סֵם מוֹת
 דִּילִיָּה, טְחוּל נַחֲשׁ נוּקְבָא דִּילִיָּה, חֵלֶב טָמֵא,
 וּמְרָה אִיהוּ חֲרָבּוֹ דְמְלֶאךְ הַמּוֹת, כְּמָה דָּאֵת
 אָמַר (שם ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מְרָה כֹּלֵעֲנָה חֲדָה כְּחֲרָב
 פִּיּוֹת, וּבְאוּרִיָּתָא דְאִיהִי סֵם חַיִּים אִי נִשְׁמָתָא
 טְמֵא אֲתַעְבְּרָא מִן עֲלָמָא, (כְּבֵד וּטְחוּל דָּא סְמָא"ל
 וְנַחֲשׁ"ש, דְאִיָּהוּ אֵל אַחֵר), וְכְבֵד דְהוּא אֵל אַחֵר
 בְּתְרוּעָה דְאִיהוּ רוּחָא מְתַעְבְּרָא מִן עֲלָמָא,
 טְחוּל דְהוּא נַחֲשׁ בְּשְׁבָרִים דְאִיהוּ נֶפֶשׁ
 מְתַעְבְּרָא מִן עֲלָמָא, מְרָה דְהוּא סֵם הַמּוֹת
 בְּתְקִיעָה מְתַעְבְּרָא מִן עֲלָמָא.

וּבָאָה אִיהוּ דְכְלוּלָה נִשְׁמָתָא וְרוּחָא עִם
 נִפְשָׁא בְּקָלָא דְאוּרִיָּתָא, דְבְאוּרִיָּתָא

עוֹסֵק בַּתּוֹרָה מַחְלִישׁ נִשְׁמָתוֹ, רוּחוֹ וְנַפְשׁוֹ מַעֲלָה וּמְטָה, וְיוֹתֵרֵת הַכֶּבֶד הִיא זוֹנָה, שִׁיּוּרִים הִיא, לְכָל אֱלֹהִים אַחֲרֵים מִחֻזְקָת, וְלָמָּה נִקְרָאת יוֹתֵרֵת הַכֶּבֶד? אֵלָּא אַחֲרֵ שְׁעוֹשָׁה נְאוּף עִם כָּלֶם, נוֹתֵנֶת שִׁיּוּרִים לְבַעֲלָהּ, וְעַלֶיהָ נֹאמֵר כִּי כַּעַד אֲשֶׁה זוֹנָה עַד כֶּפֶר לְחֶם, שֶׁהִיא מִתְחַמֶּמֶת מִכֶּבֶד, וּטְחוּל הוּא שְׁחוֹק הַפְּסִיל, וְעַלֶיו נֹאמֵר אִם רָאִיתָ רָשָׁע שֶׁשָּׁעָה מִשְׁחָקָת לוֹ, אַל תִּתְגַּרְהַ בּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא שְׂאוּל תַּחְתִּית, שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ צַדִּיק מִמֶּנּוּ בּוֹלַע, אֲבָל צַדִּיק גָּמוּר אֵינוֹ בּוֹלַע, הַכֶּבֶד פּוֹעֵס וְהוֹרֵג.

רַב מִבֵּין, לֵב יוֹדֵעַ, לֵב רוֹאֶה, לֵב רוֹאֶה, הַלֵּב הוּא שְׂכִינָה, שְׁלֵא נוֹטֵלֵת אֵלָּא דָם צַח, שֶׁהִיא קָרָפֶן שֶׁל תַּפְלָה נִקְיָה בְּלֵי חֲטָאִים וּבְלֵי פְסָלֵת, וּמִקְרִיבָה לְבַעֲלָהּ אֶת הַיָּפֶה שֶׁבְּכָל.

אֲבָרַ יוֹתֵרֵת הַכֶּבֶד לֹא נוֹתֵנֶת לְבַעֲלָהּ אֵלָּא שִׁיּוּרִים וּפְסָלֵת, וּמִי הוּא בַּעֲלָהּ? (טְחוּל) (כֶּבֶד) אֵל אַחֲרֵ, וּמִהֶשִׁיּוּרִים הֵלְלוּ שְׁנוּטֵל מִמֶּנָּה, נַעֲשֶׂה דָם טְחוּל חֲשׂוֹף וְשָׁחַר, הוּא הַנְּחָשׁ הַרְמָאִי שֶׁפִּתְּהָ אֶת חוּהָ, שֶׁהִיא הַלֵּב, וְגֵרַם לָהּ מוֹת. וְהָרִי שְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב הֵם, אֶת מִי מֵהֶם הוּא פִתְּהָ? אֵלָּא אוֹתוֹ שֶׁל שְׂמָאֵל, שֶׁנֹּאמֵר בּוֹ לֵב כְּסִיל לְשִׂמְאָלוֹ, וְעַלֶיו נֹאמֵר וּמוֹצֵא אֲנִי מִרַמְּתוֹת אֶת הָאֲשֶׁה. לֵב חֲכָם לִימִינוֹ, זוֹ אֲשֶׁת חֵיל עֲטֻרֵת בַּעֲלָהּ, עַלֶיהָ נֹאמֵר מִצָּא אֲשֶׁה מִצָּא טוֹב, שֶׁהִיא יֶצֶר הַטוֹב מִזְלוֹ שֶׁל אָדָם, עַלֶיהָ נֹאמֵר לְהַנִּיחַ בְּרֻכָּה אֵל בֵּיתְךָ, בְּרַכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר, עַלֶיהָ נֹאמֵר רָאֵה חַיִּים עִם אֲשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת.

הִיא בְּדִיוֹקָן הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה

אֶתְתַּקְּפוּן, דְּכָל מָאן דִּלָּא אֶתְעַסַּק בְּאוּרִייתָא חֲלִישׁ נִשְׁמָתִיהָ רוּחִיהָ וְנַפְשִׁיהָ עֵילָא וְתַתָּא, וְיוֹתֵרֵת הַכֶּבֶד אִיהוּ זוֹנָה, שִׁיּוּרִין אִיהוּ לְכָל אֱלֹהִים אַחֲרֵים מִתְתַּקְּפָא, וְאִמָּאִי אֶתְקִרִיאֵת יוֹתֵרֵת הַכֶּבֶד, אֵלָּא בְּתַר דְּעֵבִיד נְאוּפָא עִם כָּלָהּ, יְהִיבֵת שִׁיּוּרִין לְבַעֲלָהּ, וְעַלֶיהָ אֶתְמַר (שם ד' כ"ו) כִּי כַּעַד אֲשֶׁה זוֹנָה עַד כֶּפֶר לְחֶם, דְּאִיהִי אֶתְחַמֶּמֶת מִכֶּבֶד, וּטְחוּל (דף מט ע"ב) אִיהוּ שְׁחוֹק הַפְּסִיל, וְעַלֶיהָ אֶתְמַר אִם רָאִיתָ רָשָׁע שֶׁשָּׁעָה מִשְׁחָקָת לוֹ אַל תִּתְגַּרְהַ בּוֹ, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׂאוּל תַּחְתִּית, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ צַדִּיק מִמֶּנּוּ בּוֹלַע, אֲבָל צַדִּיק גָּמוּר אֵינוֹ בּוֹלַע, כֶּבֶד פּוֹעֵס וְקָטִיל.

רַב מִבֵּין, לֵב יוֹדֵעַ, לֵב רוֹאֶה, לֵב אִיהוּ שְׂכִינָתָא, דִּלָּא נִטְלָא אֵלָּא דְמָא צַח, דְּאִיהִי קָרָפְנָא דְצָלוּתָא נִקְיָה בְּלָא חוּבִין וּבְלָא פְסוּלֵת, וְקִרִיבֵת לְגַבֵּי בַּעֲלָהּ שׁוּפְרָא דְכָלָא.

אֲבָרַ יוֹתֵרֵת הַכֶּבֶד לֹא יְהִיבֵת לְבַעֲלָהּ אֵלָּא שִׁיּוּרִין וּפְסוּלֵת, וּמָאִי נִיהוּ בַּעֲלָהּ (טְחוּל) (ס"א כבד) אֵל אַחֲרֵ, וּמָאִילִין שִׁיּוּרִין דְנִטְלֵל מִנָּה אֶתְעֵבִיד דָם טְחוּל חֲשׂוֹף וְאוּכְמָא, הוּא נַחֲשׁ רְמָאִי דְפִתֵּי לַחְוָה דְּאִיהִי לְבָא, וְגֵרַם לָהּ מוֹתָא. וְהָא תְרֵי בְּתֵי לְבָא אֵינוֹן לְמָאן פִּתֵּי מִנֵּייהוּ,

אֵלָּא הֵהוּא דְשְׂמָאֵלָא דְאֶתְמַר בָּהּ (קהלת

י' ב) לֵב כְּסִיל לְשִׂמְאָלוֹ, וְעַלֶיהָ אֶתְמַר (שם ז

כ) וּמוֹצֵא אֲנִי מִרַמְּתוֹת אֶת הָאֲשֶׁה, לֵב חֲכָם לִימִינוֹ דָּא אֲשֶׁת חֵיל עֲטֻרֵת בַּעֲלָהּ, עַלֶיהָ אֶתְמַר (משלי יח כב) מִצָּא אֲשֶׁה מִצָּא טוֹב, דְּאִיהִי יֶצֶר הַטוֹב מִזְלִיהָ דְבַר נֵשׁ, עַלֶיהָ אֶתְמַר (יחזקאל

מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרֻכָּה אֵל בֵּיתְךָ, בְּרַכַּת יְהוָה הִיא תַעֲשִׂיר, וְעַלֶיהָ אֶתְמַר (קהלת ט ט)

רָאֵה חַיִּים עִם אֲשֶׁה אֲשֶׁר אֶהְבֵּת.

אִיהִי בְּדִיוֹקָנָא דְשְׂכִינָתָא תַתָּאָה כְּלִילָא מַעֲשָׂר, וְאִיהִי נֵר מִצְוָה, וְרוּחָא

דְּנָשִׁיב בָּהּ תִּפְאַרֶת יִשְׂרָאֵל אִיהִי בְּכַנְפֵי רִיָּאָה,
וְדָא אִיהוּ וְתוֹרָה אֹר, דְּנָהִיר בָּהּ דָּא שְׂכִינְתָּא
עֲלָאָה נְשֻׁמַּת חַיִּים, דְּנַחְתָּא מִן מוֹחָא לְאַנְהָרָא
לוֹן בְּלַבָּא.

מאי נ"ר נפשא רוחא, דנפשא איהי פתילה
(נ"א על שם דאיהי שותפא דגופא), רוחא דא
זיתא, נשמתא נר יהו"ה נשמת אדם (משלי ב
כז). אדם דאיהו אור נר, נהיר ביה אוריותא דבכתב, ונשמתא
דאיהי נר נהיר בה מצוה, ובזמנא דלא נהירין בה אור וגר אתמר
בנשמתא אל תראוני שאני שחרחרת (שיר א ו), ואתמר
באדם (ישעיה נג) אלביש שמים קדרות), ומאי נ"ר נפשא
רוחא, נ' נפשא ר' רוחא, לְקַבֵּל תֵּלֶת קִטְרִין
אֵלֶיךָ, אֵינֹן תֵּלֶת גְּוֹנִין, אֶשָּׂא אוֹכְמָא חוּרָא
וְתַכְלֶתָּא, מָאן דְּנָטִיר נֵר יְהו"ה נְשֻׁמַּת אָדָם
בְּאוֹרֵייתָא, בְּפִקוּדֵין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, לֹא
שְׁלִיט עָלֶיהָ נִירָא דְגִיּהָנָם, וְדָא אִיהוּ כְּבִד
וּמְרָה וּטְחוּל, כְּבִד אֶשָּׂא סוּמְקָא, מְרָה אֶשָּׂא
יְרוּקָא, טְחוּל אֶשָּׂא אוֹכְמָא, יוֹתֵרֵת הַכְּבִד
כְּלָלָא דְכֻלְהוּ, תַּכְלֶת חֲשׂוּדָא.

וְתַכְלֶת דְּצִיצִית מְצוּהָ, וְתַכְלֶת לֵית בְּסִטְרָא
אַחְרָא, בְּגִין דְּאִיהוּ דוּמָה לְכֹרְסִיא
יְקִירָא, גְּוֹנִין דְּשִׁרְגָא אֵינֹן לְבוּשִׁין לְנֵר יְהו"ה
נְשֻׁמַּת אָדָם, גְּוֹן אוֹכְם דְּאִיהוּ טְחוּל, כִּד
מִתְלַבֶּשֶׁת תַּמָּן נִפְשָׂא בְּחוּבֵין, אִיהִי אִמְרַת (שיר
א ו) אֵל תְּרַאֲוֵנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחֲרֶת, שְׁחַרְחֲרֶת
בְּקִדְרוּתָא דְּבָנִי, בְּדוּחְקָא דְּלֵהוֹן בְּעֻנְיוּתָא
דְּלֵהוֹן, קִדְרוּתָא וְלִיצְנוּתָא וְעֻנְיוּתָא מִטְחוּל
נִפְקָא, כִּד נְשֻׁמַּתָּא אֲסִירָא בָּהּ בְּגֻלוּתָא, וְדָא
אִיהוּ (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ,
וּבִהְיוּ זָמָנָא טְחוּל שׁוּחֵק, וְלִזְמָנָא דִּיִּיתִי
מִלְּכָא מְשִׁיחָא לְנִטְלָא נוֹקְמָא מִטְחוּל דְּאִיהִי
שִׁפְחָה, (תהלים ב ד) יוֹשֵׁב בְּשָׁמַיִם יִשְׁחָק, יִשְׁחָק
אִיהוּ בְּאִבּוּדָא דְּלֵהוֹן, כְּמָה דְּאֵת אִמְרָא (משלי יא
ו) וּבְאִבּוּד רְשָׁעִים רָנָה.

כְּלוּלָה מְעֵשֶׁר, וְהִיא נֵר מְצוּהָ,
וְהַרְוִחַ שְׁנוּשְׁבַת בָּהּ תִּפְאַרֶת
יִשְׂרָאֵל, הִיא בְּכַנְפֵי רָאָה, וְזֵהוּ
וְתוֹרָה אֹר, שְׂמֵאִירָה בָּהּ, זֵו
הַשְׂכִּינָה הַעֲלִינָה נְשֻׁמַּת חַיִּים,
שְׁיֹרְדַת מִן הַמָּחַ לְהֵאִיר אוֹתָם
בְּלַב.

מַה זֵה נ"ר? נ'פֵשׁ ר'וֹחַ. שְׁהַנְפֵשׁ
הִיא פְתִילָה, (על שם שהיא שותפא בגוף)
וְהַרְוִחַ זֵה הַזֵּינֵת. הַנְשֻׁמָּה, נֵר
יְהו"ה נְשֻׁמַּת אָדָם. (אדם שהוא אור
נר, מאירה בו תורה שבכתב, והנשמה שהיא נר,
מאירה בה מצוה, ובזמן שאין מאירים בה אור
וגר, נאמר בנשמה אל תראני שאני שחרחרת,
ונאמר באדם אלביש שמים קדרות). וְמָה זֵה
נ"ר? נִפְשׁ ר'וֹחַ, נ' נִפְשׁ, ר' ר'וֹחַ,
כְּנִגְדַּ שְׁלֶשֶׁת הַקְּשָׁרִים הִלְלוּ הֵם
שְׁלֶשֶׁה גְּוִינִים, אֶשׁ שְׁחוּרָה, לְכַנָּה
וְתַכְלֶתָּא. מִי שְׁשׂוּמֵר אֵת נֵר יְהו"ה
נְשֻׁמַּת אָדָם בְּתוֹרָה, בְּמְצוּוֹת
עֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, לֹא שׁוּלְטַת
עָלֶיךָ אֶשׁ הַגִּיּוֹנָם, וְזֵהוּ כְּבִד וּמְרָה
וּטְחוּל. הַכְּבִד אֶשׁ אֲדָמָה, הַמְרָה
אֶשׁ יְרוּקָה, טְחוּל אֶשׁ שְׁחוּרָה,
יוֹתֵרֵת הַכְּבִד הַכְּלָל שֶׁל כָּלֵם,
תַּכְלֶת חֲשׂוּכָה.

וְתַכְלֶת שֶׁל צִיצִית - מְצוּהָ,
וְתַכְלֶת, אֵינֹן בְּצַד הָאֲחֵר, מִשׁוּם
שֶׁהִיא דוּמָה לְפִסָּא הַנְּכַבֵּד, צְבָעִי
הַנֵּר הֵם לְבוּשִׁים לְנֵר יְהו"ה
נְשֻׁמַּת אָדָם. צְבָע שְׁחֹר, שֶׁהוּא
טְחוּל, כְּשִׁמְתְּלַבֶּשֶׁת שֵׁם הַנְּפֵשׁ
בְּחֻטָּאִים, הִיא אוֹמְרַת אֵל תְּרַאֲנִי
שְׂאֲנִי שְׁחַרְחֲרֶת, שְׁחַרְחֲרֶת
בְּקִדְרוּת שֶׁל בְּנֵי, בְּדַחֵק שְׁלָהֶם,
בְּעֻנְי שְׁלָהֶם. קִדְרוּת וְלִיצְנוּת
וְעֻנְיוּת יוֹצְאִים מִטְחוּל, כְּשִׁנְשֻׁמָּה
אֲסוּרָה בָּהּ בְּגֻלוּת, וְזֵהוּ וְשִׁפְחָה
כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ, וּבְאוֹתוֹ זְמָן
טְחוּל שׁוּחֵק, וְלַעֲתִיד שְׂיָבֵא
הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ לְטַל נְקָמָה
מִהַטְּחוּל, שֶׁהִיא שִׁפְחָה, יוֹשֵׁב
בְּשָׁמַיִם יִשְׁחָק, הוּא יִשְׁחָק בְּאִבּוּד
שְׁלָהֶם, כְּמוֹ שְׁנֵאֲמַר וּבְאִבּוּד
רְשָׁעִים רָנָה.

רנ"ה הוא הנ"ר, איהו נה"ר יוצא מעדן, ומאי ניהו מצות עשה ומצות לא תעשה פחושפון נה"ר, נוי"ן ה"א רי"ש, ואיהי הנר המאיר לאדם, ועל זה, באבד רשעים רנ"ה, ובאותו זמן הטחול ששוחק נאבד, ואז יתקיים אז ימלא שחוק פינו וילשוננו רנה ודאי, ואז לא יכבה בלילה נרה, בגלל שטעמה כי טוב סחרה, ובאותו זמן מתתקנת ירושלים שיהיא הלב, הלב הוא לה"ב המזבח, יכפ"ה בחשפון הל"ב, לה"ב הבל, לא יכבה בגלות שהוא לילה, ונכנית על ידי הקדוש ברוך הוא, כמו שנאמר בונה ירושלים יהו"ה. (מי ששומר נר יהו"ה נשמת אדם במצוות עשה ולא תעשה, לא שולטת עליו אש הגיהנם, שהוא כבד מרה וטחול).

ועוד, מרה טחול וכבד, הן גלות לנשמה ורוח ונפש, שהיא שכניה, כשגלתה בכבד, נאמר באיברים, שהן העם הקדוש, החיל שלה, תכבד העבדה על האנשים. כשגולה במרה נאמר בה וימררו את חיייהם. כשגולה בטחול נאמר בה ולא שמעו אל משה מקצור רוח, (שהיה בבטנה, ומעבודה קשה שהיתה בטחול), והיו צועקים לקדוש ברוך הוא ממנה, זהו שפתוב מבטן שאול שועתי שמעת קולי, ונאמר בהם ותעל שועתם אל האלהיים מן העבודה. והנשמה בגלות האחרונה נאמר בה ותגל מרגלותיו ותשכב, שוכבת לעפר. אוי לאדם שנשמתו יורדת תחת רגליו, שפאותו זמן נאמר במזלו נפלה לא תוסיף קום, ואין לו עליו והתעלות אלא כיד הקדוש ברוך הוא, שהולך השם הקדוש לימין ומקים אותה.

רנ"ה איהו הנ"ר, איהו נה"ר יוצא מעדן, ומאי ניהו מצות עשה ומצות לא תעשה פחושפון נה"ר, נוי"ן ה"א רי"ש, ואיהי הנר המאיר לאדם, ועל דא באבד רשעים רנ"ה, ובההוא זמנא הטחול דשוחק אתאביד, ואז יתקיים (תהלים קכו ב) אז ימלא שחוק פינו וילשוננו רנה ודאי, ואז (משלי לא יח) לא יכבה בלילה נרה, בגין (שם) דטעמה כי טוב סחרה, ובההיא זמנא מתתקנא ירושלים דאיהי לבא, לבא איהו לה"ב המזבח, יכפ"ה בחושפון הל"ב, לה"ב הבל, לא יכבה בגלותא דאיהי לילה, ואתבניאת על ידא דקודשא בריך הוא, כמה דאת אמר (תהלים קמו ב) בונה ירושלים יהו"ה, (מאן דנטיר נר יהו"ה נשמת אדם בפקודין דעשה ולא תעשה, לא שליט עליה נורא דגיהנם, דאיהו כבד מרה טחול).

ועוד מרה טחול כבד, אינון גלותא לנשמתא ורוחא ונפשא, דאיהי שכונתא פד גלת בכבד, אתמר באברים דאינון עמא קדישא חילתא דילה, תכבד העבודה על האנשים (שמות ה ט), פד גלת במרה אתמר בה (שם א יד) וימררו את חיייהם, פד גלת בטחול אתמר בה (שם ו ט) ולא שמעו אל משה מקצור רוח (דיתהו בבטנה, ומעבודה קשה דתהו בטחול), והיו צווחין לקודשא בריך הוא מנה, הדא הוא דכתיב (יונה ב ג) מבטן שאול שועתי שמעת קולי, ואתמר בהון (שמות ב כג) ותעל שועתם אל האלהיים מן העבודה, ונשמתא בגלותא בתראה (דף נ ע"א) אתמר בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, שכיבת לעפרא, ווי ליה לבר נש דנשמתיה נחיתת תחות רגלוי, דבההוא זמנא אתמר במזליה (עמוס ה ב) נפלה לא תוסיף קום, ולית ליה עלוי וסלוק אלא בידי דקודשא בריך הוא, דאזיל שמא קדישא לימינא ואוקים לה.

וְסוּד הַדָּבָר - לִינֵי הַלְיָלָה וְהִיָּה
בְּבִקְרָא אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל, טוֹב
שֶׁהוּא הַבְּרִית, יִגְאָל, וְאִם לֹא
יִחַפֵּץ לְגְאָלְךָ וְיִגְאָלְתִּיךָ אֲנֹכִי, חֵי
יְהוּ"ה שְׂכָבִי עַד הַבְּקָר. אֲנֹכִי
שֶׁהִיא הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, אֲנֹכִי שֶׁל
יְצִיאַת מִצְרַיִם, חֵי יְהוּ"ה שְׂכָבִי
עַד הַבְּקָר שֶׁהוּא יָמִין, שָׁבוּ כַח
הַתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב שֶׁהִיא הַעֲמוּד
הָאֲמֻצָּעִי, שְׁמִימִין נִתְּנָה תּוֹרָה
שֶׁבִּכְתָב, וּמִשְׁמָאל נִתְּנָה תּוֹרָה
שֶׁבְּעַל פֶּה, שֶׁהִיא נִקְבָּא.

וּמִשּׁוּם זֶה, טוֹב צְדִיק ח"י
הַעוֹלָמִים הוּא מְצַד הַשְּׂמָאל,
שֶׁהוּא גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יְצִרוֹ,
שֶׁהוּא סְמָא"ל, וּמִשּׁוּם זֶה שְׂמָאל
דוֹחָה וּבִימִין יָקוּם, שְׁמִי שְׁנוּפֵל
לֹא צְרִיךְ לְהִקָּים אֶלָּא בְּיַד יָמִין,
וּמִשּׁוּם זֶה חֵי יְהוּ"ה שְׂכָבִי עַד
הַבְּקָר.

וְהַשְּׂמָאל הִיא רֹאשׁ הַשְּׁנָה, וְיָמִין
פְּסַח, וְכוּ הִתְּהָ שְׁבוּעָה בִּי"ד
יָמִים, וְזֶהוּ כִּי יָד עַל כֶּסֶם י"ה, וְעַל
אוֹתוֹ זְמַן הִיא אוֹמְרַת אֵל תְּרַאנִי
שְׂאֲנִי שְׁתַּרְחֲרֵת, וְאֵל תְּרַאוּנִי מְצַד
הַשְּׂמָאל שֶׁל יִצְחָק שְׂאֲנִי בּוֹ
בְּקִדְרוֹת, זֶהוּ שְׂכָתוֹב וַתְּכַהֵן
עֵינָיו מְרָאוֹת, מְרָאוֹת וְדָאֵי
בְּגְאָלָה, שֶׁהִיא אוֹר מְרָאוֹת שֶׁל
נְבוּאָה, שְׁנֵאמַר בְּהֵם נִפְתָּחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאָרְאָה מְרָאוֹת אֱלֹהִי"ם,
וְזֶהוּ וַתְּכַהֵן עֵינָיו מְרָאוֹת, מְצַד
הַשְּׂמָאל, וְנֵאמַר בְּאוֹתוֹ זְמַן
בְּקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלְבִּישׁ שְׁמַיִם
קִדְרוֹת.

גַּר הוּא ה', חֲמִשָּׁה גּוֹנִים מְאִירִים
בוֹ, וְהֵם: לְבָן, אֲדָם, יָרֵק, וְשַׁחַד
וַתְּכַלֵּת. ו' אוֹר הַנֵּר מְבַפְּנִים,
סְמָא"ל חֲשֵׁף, נְחֹשׁ קִדְרוֹת,
וְעַלֵּיהָ נֵאמַר אֶלְבִּישׁ שְׁמַיִם
קִדְרוֹת, הַנִּקְבָּה שְׁלוֹ, וְשַׁק אֲשִׁים
כְּסוּתָם, אוֹי לְנִשְׁמָה כְּשִׁמְתִּלְבַּשְׁת

וְשַׁק אֲשִׁים כְּסוּתָם, וְוִי

וְרָזָא דְמַלְּהָ לִינֵי הַלְיָלָה וְהִיָּה בְּבִקְרָא אִם
יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאָל (רות ג יג), טוֹב דְּאִיהוּ

בְּרִית יִגְאָל, וְאִם לֹא יִחַפֵּץ לְגְאָלְךָ וְיִגְאָלְתִּיךָ
אֲנֹכִי, חֵי יְהוּ"ה שְׂכָבִי עַד הַבְּקָר, אֲנֹכִי דְּאִיהִי
אִימָא עֲלָאָה, אֲנֹכִי דִּיְצִיאַת מִצְרַיִם, חֵי יְהוּ"ה
שְׂכָבִי עַד הַבְּקָר דְּאִיהִי יְמִינָא, דְּבִיהַ תּוֹקְפָא
דְּאוּרִייתָא דְּבִכְתָב דְּאִיהִי עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא,
דְּמִימִינָא אֲתִיְהִיבַת אוּרִייתָא דְּבִכְתָב,
וּמִשְׁמָאלָא אֲתִיְהִיבַת אוּרִייתָא דְּעַל פֶּה דְּאִיהִי
נּוֹקְבָא.

וּבְגִין דָּא טוֹב צְדִיק ח"י עַלְמִין אִיהוּ מְסֻטְרָא
דְּשְׂמָאלָא, דְּאִיהוּ גְבוּר הַכּוֹבֵשׁ אֶת
יְצִרוֹ, דְּאִיהוּ סְמָא"ל, וּבְגִין דָּא שְׂמָאל דוֹחָה,
וּבִימִינָא יָקוּם, דְּמָאן דְּנִפְּלִיל לָא צְרִיךְ לְאֶקְמָא
אֶלָּא בְּיַד יְמִינָא, וּבְגִין דָּא חֵי יְהוּ"ה שְׂכָבִי
עַד הַבְּקָר.

וּשְׂמָאלָא אִיהִי רֹאשׁ הַשְּׁנָה, וְיְמִינָא פְּסַח,
וְבִיהַ הִיָּה אוֹמְרָה בִּי"ד יוֹמִין, וְדָא
אִיהוּ כִּי יָד עַל כֶּסֶם י"ה (שמות יז טז), וְעַל הַהוּא
זְמַנָּא אִיהִי אֹמְרַת (שיר א ו) אֵל תְּרַאוּנִי שְׂאֲנִי
שְׁתַּרְחֲרֵת, אֵל תְּרַאוּנִי מְסֻטְרָא דְּשְׂמָאלָא
דִּיִצְחָק, דְּאֵנָא בְּקִדְרוֹתָא בִּיהַ, הַדָּא הוּא
דְּכְתִיב (בראשית כו א) וַתְּכַהֵן עֵינָיו מְרָאוֹת,
מְרָאוֹת וְדָאֵי בְּפוּרְקָנָא, דְּאִיהִי אוֹר מְרָאוֹת
דְּנְבוּאָה, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (יחזקאל א א) נִפְתָּחוּ
הַשָּׁמַיִם וְאָרְאָה מְרָאוֹת אֱלֹהִי"ם, וְדָא אִיהוּ
וַתְּכַהֵן עֵינָיו מְרָאוֹת מְסֻטְרָא דְּשְׂמָאלָא,
וְאֲתַמַּר בְּהוּא זְמַנָּא בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֶלְבִּישׁ שְׁמַיִם קִדְרוֹת (ישעיהו נ ג).

גַּר אִיהִי ה', חֲמִשׁ גּוֹוִנִין נְהִירִין בְּהַ, וְאִינוּן
חַוּוּר סוּמַק יְרוּק וְאוּכְם וַתְּכַלֵּת, ו' אוֹר
הַנֵּר מְלִגָּאוּ, סְמָא"ל חֲשֵׁף, נְחֹשׁ קִדְרוֹת, וְעַלֵּיהַ
אֲתַמַּר אֶלְבִּישׁ שְׁמַיִם קִדְרוֹת נּוֹקְבָא דִּילֵיהַ,

לְנִשְׁמָתָא פד אַתְלַבְשַׁת בְּקִדְרוֹתָא דְלַהוֹן, וְעַלִּיהּ אַתְמַר וְתַכְהִינְ עֵינְיוּ מִרְאוֹת, וְאִינוּן חֲשׂוּכִין דְמְכַסְיִין עַל עֵינֵינוּ, דְלִית לוֹן רִשׁוּ לְאַסְתַּכְּלָא בְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ.

וְאוּר וְנַר דְנִהְרִין (נ"א דְחִשְׁבוּ) בְּהוֹן, אַתְמַר בְּהוֹן (קהלת יב א) וְחִשְׁבוּ הַרְוֹאוֹת בְּאַרְבוֹת, כְּמָה דְאָמַר קִהְלַת (שם ב) עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁף הַשְּׁמֶשׁ וְהָאוּר וְגוֹמֵר, וְאוּר וְנַר עַלִּיהוּ אַתְמַר (משלי ו כג) פִּי גַר מְצוּה וְתוֹרָה אוּר, וְאַמְאֵי אַתְחַשְׁכֵּן בְּהוֹן, בְּגִין דְלֹא הוּוּ מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרֵיתָא וּמְצוּה, בְּדַחִילוּ וּבְרַחִימוּ דְאִינוּן י"ה, וּמִיד דְמִשְׁתַּדְּלִין בְּהוֹן בְּדַחִילוּ וּרְחִימוּ, אוּמְאָה אִיהוּ לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא פִי"ה דְאִינוּן דְחִילוּ וּרְחִימוּ, לְאַעֲבְרָא לוֹן מְעַלְמָא דְנִשְׁמָתָא, בְּגִין דְאִינוּן חֲשׂוּכִין אֲפְרִישִׁין בֵּין י"ה וּבֵין ו"ה, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ דְכְתִיב (שמות יז טז) פִּי יָד עַל פֶּס י"ה, וּבְהַהוּא זְמַנָּא אַתְמַר בְּאָדָם לְבָשׁוּ שָׁמַיִם קִדְרוֹת וְגוֹמֵר, וּבְהַהוּא זְמַנָּא דְמַתְעַבְרִין קִדְרוֹתָא וְחֲשׂוּכָא מִנְשְׁמָתָא, מִיד כּל הַנְּשָׁמָה תַהֲלִל י"ה (תהלים קנ ו).

וּמָאן אִינוּן אֲלִין חֲשׂוּכִין אֲלִין סמא"ל וְנַחֲשׁ, וּמָאן גְּרִים לוֹן לְשִׁלְטָאָה עַלִּיהוּ, אָלָא רְזָא דְקָרָא אוּלִיף פִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מְבֹדִילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם (ישעיה נט ב). וְדוּד בְּגִינְיָהוּ אָמַר (תהלים קיט יח) גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, וּבְהַהוּא זְמַנָּא מַה דְהוּוּ שְׁלִטִין חֲשׂוּכִין עַל נְהוּרִין דְעֵינֵינוּ, מִתְהַפְּכִין נְהוּרִין וְשְׁלִטִין עַל חֲשׂוּכִין, וְרְזָא דְמְלָה שׁוֹפֵר מְהוּפֵר דְקִדְמָא זְקֵף קִטְסִין, הַהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (בראשית לב יא) קִטְנִיתִי מִכָּל חֲחֻסָּדִים וּמִכָּל הָאָמֶת, אֲזַדְקֶף וְאֲקִרִי זְקֶף גְּדוּל, וְאִין אָמֶת אָלָא תוֹרָה, הַדָּא הוּא דְכְתִיב (מלאכי ב ו) תּוֹרַת אָמֶת הִיטָה בְּפִיהוּ,

בְּקִדְרוֹת שְׁלֵהֶם, וְעַלִּיהּ נְאָמַר וְתַכְהִינְ עֵינְיוּ מִרְאוֹת, וְהֵם הַחֲשָׁכִים שְׁמַכְסִים עַל הָעֵינַיִם, שְׂאִין לָהֶם רִשׁוֹת לְהַסְתַּכְּלָא בְּקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינְתּוֹ.

וְאוּר וְנַר שְׁמַאֲרִים (שחשבו) בְּהֵם, נְאָמַר בְּהֵם וְחִשְׁבוּ הַרְוֹאוֹת בְּאַרְבוֹת, כְּמוֹ שְׁאָמַר קִהְלַת עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשַׁף הַשְּׁמֶשׁ וְהָאוּר וְגוֹמֵר, וְאוּר וְנַר, עַלִּיהֶם נְאָמַר פִּי גַר מְצוּה וְתוֹרָה אוּר, וְלָמָּה נַחֲשָׁכִים בְּהֵם? מִשּׁוּם שְׁלֹא הִיוּ עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבַמְצוּה, בִּירְאָה וְאַהֲבָה שְׁהֵם י"ה, וּמִיד כְּשִׁמְשִׁתְּדִלִים בְּהֵם בִּירְאָה וְאַהֲבָה, שְׁבוּעָה הִיא לְקוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּי"ה, שְׁהֵם יִרְאָה וְאַהֲבָה, לְהַעֲבִיר אוֹתָם מֵעוֹלָם הַנְּשָׁמָה, מִשּׁוּם שְׁאוֹתָם הַחֲשָׁכִים מְפָרִידִים בֵּין י"ה וּבֵין ו"ה, כְּמוֹ שְׁבַּאֲרוּהוּ, שְׁפָתוֹב פִּי יָד עַל פֶּס י"ה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן נְאָמַר בְּאָדָם לְבָשׁוּ [אַלְבִּישׁ] שָׁמַיִם קִדְרוֹת וְגוֹמֵר, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁמַעְבְּרִים הַקִּדְרוֹת וְהַחֲשָׁכָה מִן הַנְּשָׁמָה, מִיד כּל הַנְּשָׁמָה תַהֲלִל י"ה.

וּמִי הֵם הַחֲשָׁכִים הַלְלוּ? אֱלוּ סמא"ל וְנַחֲשׁ, וּמִי גְרַם לָהֶם לְשִׁלְטַת עַלִּיהֶם? אָלָא סוּד הַכְּתוּב מְלַמֵּד, פִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מְבֹדִילִים בֵּינֵיכֶם לְבֵין אֱלֹהֵיכֶם, וְדוּד אָמַר בְּשִׁבְלִים, גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן, מַה שְׁהִיוּ שׁוֹלְטִים הַחֲשָׁכִים עַל אוֹרוֹת הָעֵינַיִם, מִתְהַפְּכִים הָאוֹרוֹת וְשׁוֹלְטִים עַל הַחֲשָׁכוֹת, וְסוּד הַדְּבָר - שׁוֹפֵר מְהוּפֵר דְקִדְמָא זְקֵף קִטְסִין. אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ קִטְנִיתִי מִכָּל חֲחֻסָּדִים וּמִכָּל הָאָמֶת, הַזְּדִקְךָ וְנִקְרָא זְקֶף גְּדוּל, וְאִין אָמֶת אָלָא תוֹרָה. זְהוּ שְׁפָתוֹב תּוֹרַת אָמֶת הִיטָה בְּפִיהוּ. וּבְאוֹתוֹ זְמַן מִתְהַפְּךְ הַכֶּסֶף מִדִּין לְרַחֲמִים, וְזְהוּ הַסוּד שְׁבַּאֲרוּהוּ

בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, צְדִיקִים מִהַפְּכִים
מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת הַרְחָמִים.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן נִחְשָׁב כְּאִלוֹ נִבְרָא
הָעוֹלָם, וְיִסְדֵּר אֶת הָאוֹרוֹת
כְּרְאוּי, זֶהוּ שְׁכֵתוֹב וַיִּקְרָא
אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא
לַיְלָה. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם,
זֶה יִשְׂרָאֵל שְׁשֵׁלְטוֹנָם יְהִי בְּזִמְן
הַגְּאֻלָּה, וְהַרְשָׁעִים יִשְׁאָרוּ (לכח)

בַּחֹשֶׁךְ. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא
לַיְלָה, וְנֶאֱמַר בְּיָמֵינוּ וּשְׁמַאל וַיְהִי
עָרֵב וַיְהִי בִקְרֵי יוֹם אֶחָד, שֶׁהוּא
עָרֵב שֶׁל יִצְחָק וּבִקְרֵי שֶׁל אַבְרָהָם.

בְּאוֹתוֹ זְמַן, מֵהַ שְׁהִיְתָה הַנְּשֻׁמָּה
מִהַדְּקָת בֵּין הַרְגְּלִים, זֶהוּ שְׁכֵתוֹב
וְתַגְּל מְרַגְּלוֹתָיו וְתִשְׁכָּב, שְׁחֻזְרָה
לְלֵב, שֶׁהִיא כְּמוֹ שְׁרִירֹשְׁלִים,

בְּאוֹתוֹ זְמַן הֵלֵב רוֹאֶה. זֶהוּ
שְׁכֵתוֹב וְלֹא יִפְנֵף עוֹד מוֹרִיף וְהָיוּ
עֵינָיו רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיף. הֵלֵב
שׁוֹמֵעַ, שְׁחֻזְרוּ עֲבוּדָה וְכְרוֹבִים
לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם
וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי מֶעַל

הַפְּפֹרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַפְּרוֹבִים, וְכָל
הַעֲנָנִים (שֶׁהֵם רוּמֵי רִבְתֵי וְרוּמֵי הַקְּטָנָה),
שֶׁהֵם מְכַסִּים אֶת הַתְּפִלוֹת, זֶהוּ
שְׁכֵתוֹב סְפוֹת בְּעֵנָן לֶף מַעְבּוֹר

תְּפִלָּה, נַעֲבָרִים, וּמְאִירִים
הַעֲנָנִים, שֶׁהֵם בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית
שְׁנֵי, שְׁבָהֶם עוֹלוֹת הַתְּפִלוֹת.

שְׁבֻזְמָן שִׁישְׂרָאֵל מְלַכְלָכִים
בְּטַנּוּפִים שֶׁל שְׁאָר הָעַמִּים,
הַנְּשֻׁמָּה, שֶׁהִיא שְׁכִינָה, אוֹמְרָת,
אֵל תְּרַאנִי שְׁאֲנִי שְׁחֻרְחֻרָת,

וְתַפְּלָה נּוֹפְלָת. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב נְפִלָה
לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל,
וּכְשֶׁנוֹפְלָת, שׁוֹכְכַת שְׁכִינָה לְעַפְר
בֵּין הַרְגְּלִים, וְהָרִי פָּרְשׁוּהוּ וְתַגְּל
מְרַגְּלוֹתָיו וְתִשְׁכָּב, וְהִיא

מִתְּפַלְלָת לְקָדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא מִתְּהַפְּכָא כְּרַסְיָא מְדִינָא לְרַחְמֵי,
וְדָא הִיא רְזָא דְאוּקְמוּיָהּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין צְדִיקִים
מִהַפְּכִין מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת רַחֲמִים.

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא אֶתְחַשֵּׁיב כְּאִלוֹ אֶתְבְּרֵי עֲלֵמָא,
וְיִסְדֵּר נְהוּרִין כְּדָקָא יְאוּת, הָדָא הוּא

דְּכֵתִיב (בראשית א א) וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם
וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם

דָּא יִשְׂרָאֵל, דְּשֵׁלְטוֹנֵהוּן יְהִי לְזְמַנָּא
דְּפוּרְקָנָא, וְרִשְׁיַעֲיָא יִשְׁתְּאַרוּן (ג"א

אוּלִי) בְּחֻשׁוֹכָא, הָדָא הוּא דְכֵתִיב וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא
לַיְלָה, וְאַתְמַר בִּימֵינָא (דף נ ע"ב) וּשְׁמַאלָא וַיְהִי

עָרֵב וַיְהִי בִקְרֵי יוֹם אֶחָד (שם א ה), דְּאִיהוּ עָרֵב
דְּיִצְחָק, וּבִקְרֵי דְאַבְרָהָם. בַּהֲהוּא זְמַנָּא מֵהַ

דְּהוֹת נִשְׁמַתָּא מִהַדְּקָא בֵּין רַגְלִין, הָדָא הוּא
דְּכֵתִיב (רות ג ז) וְתַגְּל מְרַגְּלוֹתָיו וְתִשְׁכָּב,

דְּאַתְחֻזְרָת לְלֵבָא, דְּאִיהִי כְּגוּוֹנָא דְּיִרוּשָׁלַם,
בַּהֲהוּא זְמַנָּא הֵלֵב רוֹאֶה, הָדָא הוּא

דְּכֵתִיב (ישעיה ל כ) וְלֹא יִפְנֵף עוֹד מוֹרִיף וְהָיוּ
עֵינָיו רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיף, הֵלֵב שׁוֹמֵעַ דְּאַתְחֻזְרָת

עֲבוּדָה וְכְרוֹבִים לְבֵי מְקַדְשָׁא, דְּאַתְמַר
בְּהוּן (במדבר ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹהֵי

מֶעַל הַפְּפֹרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַפְּרוֹבִים, וְכָל עֲנָנִין
(דאינון רוּמֵי רִבְתָּא וְרוּמֵי זַעֲרָא) דְּאִינוּן מְכַסְּיִין עַל

צְלוֹתִין, הָדָא הוּא דְכֵתִיב (איכה ג מד) סְפוֹת בְּעֵנָן
לֶף מַעְבּוֹר תְּפִלָּה מִתְּעַבְּרִין, וְנְהָרִין עֵינָיִן

דְּאִינוּן בֵּית רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי, דְּבַהוּן סְלָקִין
צְלוֹתִין.

דְּבְּזְמַנָּא דְּאִינוּן יִשְׂרָאֵל מְלוּכְלָכִין בְּטַנּוּפִין
דְּשְׁאָר עַמִּין, נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי

שְׁכִינְתָּא אֲמַרְת, (שיר א ו) אֵל תְּרַאנִי שְׁאֲנִי
שְׁחֻרְחֻרָת, וְצְלוֹתָא נְפִלָת, הָדָא הוּא

דְּכֵתִיב (עמוס ה ב) נְפִלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל, וְכַד נְפִלַת שְׁכִיבַת
לְעַפְרָא בֵּין רַגְלִין, וְהָא אוּקְמוּהוּ (רות ג ז) וְתַגְּל מְרַגְּלוֹתָיו וְתִשְׁכָּב, וְאִיהִי

שְׂקִימָה מִהַעֲפָר. זֶהוּ שְׂכָתוֹב
וּפְרֻשֵׁת כִּנְפֵךְ עַל אֲמַתְךָ כִּי גֹאֵל
אָתָּה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּחָרֵד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת,
הֵהוּא שְׁנֵאֲמַר בּוּ יְהו"ה אִישׁ
מִלְחָמָה. מַה זֶה וַיִּלְפַּת? כְּמוֹ
שְׁנֵאֲמַר יִלְפְתוּ אֲרָחוֹת דְרָפָם.
בְּאוֹתוֹ זְמַן יָבֵא הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
וַיֹּאמֶר לָהּ לִינִי הַלִּילָה וְהִנֵּה בִבְקָר
(רות א). לִינִי הַלִּילָה, שֶׁהוּא
הַשְּׂמָאל. וְהִנֵּה הַבְּקָר, שֶׁהוּא
רַחֲמִים, זְמִין, שְׂמֵשׁ מֵאִיר
הָאוֹר. זֶהוּ שְׂכָתוֹב הַבְּקָר אוֹר, אִם
יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאֵל, אִם יַעֲשֶׂה כָּךְ
יִשְׂרָאֵל מַעֲשִׂים טוֹבִים לְהַעֲלוֹתְךָ
מִבֵּין הַרְגָלִים - יָפָה, תִּגְאֵל עַל
יְדֵי יִשְׂרָאֵל הַעֲלִיּוֹן שֶׁהוּא כַעֲלֵךְ,
טוֹב וְדָאִי, וְאִם לֹא יַעֲשֶׂה כָּךְ
מַעֲשִׂים טוֹבִים, וְגִאֲלִתִּיךָ אֲנֹכִי.
וְהָרִי פָרְשׂוּהוּ חֵי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד
הַבְּקָר, הַשְּׂבוּעָה בַח"י, שְׂכּוֹלֵל
שְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת הַתְּפִלָּה,
שְׂכָבִי עַד הַבְּקָר, עַד אוֹתוֹ הָאוֹר,
שְׂבָאוֹתוֹ זְמַן הַתְּפִלָּה תִּהְיֶה
מֵאִירָה בְּלֵב וּבְעֵינַיִם, וּמִשׁוֹם
שְׂבִשְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה הַבְּרָכוֹת שֶׁל
הַתְּפִלָּה תְלוּיָה הַגְּאֲלָה, וְבוֹ
מִתְגַּלָּה, שֶׁהוּא יְסוּד ח"י
הַעוֹלָמִים, נֹאֲמַר בּוּ וְהִיו עֵינֵי
וְלִבִּי שֵׁם כָּל הַיָּמִים.

וְהִיו עֵינֵי וְלִבִּי, הַזְּכִיר עֵינַיִם וְלֵב,
מִשׁוֹם שְׂצָרִיךְ אָדָם בְּתַפְלָתוֹ
שִׂיחֵיו עֵינָיו לְמִטָּה אֶל הַנְּשָׂמָה,
שֶׁהִיא שְׂכִינָה, שֶׁהִיא אֲסוּרָה
בְּגִלוּת, וְלִבּוֹ לְמַעְלָה בְּקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, וְסוּד הַדְּבָר - עֵינֵי
תְּמִיד אֶל יְהו"ה כִּי הוּא יוֹצֵא
מִרְשֵׁת רְגְלִי, וְלִבּוֹ לְמַעְלָה לְטַל
נְקָמָה מִעֲמָלֶךְ. זֶהוּ שְׂכָתוֹב כִּי יוֹם
נָקָם בְּלִבִּי, בְּלִבִּי וְדָאִי, בּוּ עֲתִיד
לְטַל נְקָמָה, כְּמוֹ שְׂנַטַל בּוּ נְקָמָה
מִהַמְצָרִים.

וְדָאִי, בִּיהַ עֲתִיד לְנַטְלָא נּוֹקְמָא, כְּמָה דְנַטְלִי בִּיהַ נּוֹקְמָא מִמְצָרָאִי.

מִצְלִי לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא דְיוֹקִים לָהּ מִעַפְרָא,
הֵדָא הוּא דְכְתִיב (שם ט) וּפְרֻשֵׁת כִּנְפֵךְ עַל אֲמַתְךָ
כִּי גֹאֵל אָתָּה.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא (שם ח) וַיִּחָרֵד הָאִישׁ וַיִּלְפַּת,
הֵהוּא דְאֲתַמַּר בִּיהַ (שמות טו ג) יְהו"ה
אִישׁ מִלְחָמָה, מֵאִי וַיִּלְפַּת כְּמָה דְאֲתַּ אֲמַר (אויב
ו יח) יִלְפְתוּ אֲרָחוֹת דְרָפָם, בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִתִּי
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וַיִּימָא לָהּ, לִינִי הַלִּילָה וְהִנֵּה
בִבְקָר (רות ג יג), לִינִי הַלִּילָה דְאִיהִי שְׂמָאֲלָא,
וְהִנֵּה בִבְקָר דְאִיהִי רַחֲמֵי יִמִּינָא, דְמַתְּמָן נְהִיר
אוֹר, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית מד ג) הַבְּקָר אוֹר,
אִם יִגְאָלְךָ טוֹב יִגְאֵל, אִם יַעֲבִיד כָּךְ יִשְׂרָאֵל
עוֹבְדִין טְבִין לְסַלְקָא לָךְ מִבֵּין רְגְלִין שְׂפִיר,
תִּגְאֵל עַל יְדֵי דִישְׂרָאֵל עֲלָאָה דְאִיהוּ כַעֲלֵךְ,
טוֹב וְדָאִי, וְאִם לֹא יַעֲבִידוֹן כָּךְ עוֹבְדִין טְבִין,
וְגִאֲלִתִּיךָ אֲנֹכִי.

וְהָא אוֹקְמוּהוּ (רות ג יג) חֵי יְהו"ה שְׂכָבִי עַד
הַבְּקָר, אוֹמְרָאָה בַח"י, דְאִיהוּ כְלִיל ח"י
בְּרַכָּאן דְצְלוֹתָא, שְׂכָבִי עַד הַבְּקָר, עַד הֵהוּא
נְהָרָא, דְבִהֵהוּא זְמַנָּא צְלוֹתָא תְהֵא נְהָרָא בְּלָבָא
וּבְעֵינַיִן, וּבְגִין דְבַח"י בְּרַכָּאן דְצְלוֹתָא תְלִיא
פּוֹרְקָנָא, וּבִיהַ אֲתַגְלִיא, דְאִיהוּ יְסוּד ח"י
עֲלָמִין, אֲתַמַּר בִּיהַ (ד"ה ב ז טו) וְהִיו עֵינֵי וְלִבִּי
שֵׁם כָּל הַיָּמִים.

וְהִיו עֵינֵי וְלִבִּי אֲדַפִּיר עֵינַיִן וְלָבָא, בְּגִין
דְצָרִיךְ בַּר נֶשׁ בְּצְלוֹתֵיהּ לְמַהוּ עֵינוֹי
לְתַתָּא לְגַבֵּי נְשָׂמָתָא, דְאִיהִי שְׂכִינְתָא דְאִיהִי
אֲסִירָא בְּגִלוּתָא, וְלִבִּיהַ לְעִילָא בְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ
הוּא, וְרָזָא דְמַלְאָה עֵינֵי תְּמִיד אֶל יְהו"ה
כִּי הוּא יוֹצֵא מִרְשֵׁת רְגְלִי (תהלים כה טו), וְלִבִּיהַ
לְעִילָא לְנַטְלָא נּוֹקְמָא מִעֲמָלֶךְ, הֵדָא הוּא
דְכְתִיב (ישעיה סג ד) כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי, בְּלִבִּי

שהוא לב"י, שם פן ארבעים ושתים, אבגית"ץ, בו הוציא את ישראל מן הגלות. קר"ע שט"ן, שהוא השם השני של היום השני, בו קרע את היס, ובשם הזה נאמר יהי רקיע בתוך המים וגומר. נג"ד יכ"ש נגד כל עמך אעשה נפלאות, בכל שם נוטל נקמה במצרים.

והוא א"ה בלב תלויה, שנאמר בו הלב רואה, ומשום זה פי יום נקם בלבי, נקמה במה? בלבי, בל"ה, שנאמר בו כל הנשמה תהלל י"ה, ועליו נאמר פי יד על פס י"ה, והנאלה תלויה בלב, שבו נאמר הלב רואה, ומשום זה פרושהו בעלי המשנה, ללב"י גליתי ולא יכרי לא גליתי. מה זה ללבי? אלא תורה שבכתב נקראת לבי, ותורה שבעל פה נקראת פה, ופרושהו בעלי המשנה, מלב לפה לא גלה, ללב"י גליתי, זהו השם של ע"ב שמות, והם שבעים פנים לתורה שתלויים מן ב'.

ולתורה יש ראש וגוף ולב ופה ואיברים, כמו שיש בישראל, שהם ראשים, ראשי העם, ומהם עינים, זה שכתוב והיה אם מעיני העדה. ויש מהם לב, שהם פנגד שבעים סנהדרין, ומשה ואהרן על גביהן, שלא חסרים מעולם פמותם, וזהו ללבי גליתי, אבל אחרים שהם פשאר איברים, נאמר בהם ולא יכרי לא גליתי, וכן בתורה שבעים פנים תלויים משתי תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה.

ובגרות חלק לב"ם, שהם שבעים ושנים צדיקים שהם כמו הסנהדרין, וסוד הדבר - אשרי

צדיקים דאינון פגוונא

דאיהו לב"י שם פן ארבעים ותריין, אבגית"ץ ביה אפיק לישראל מגלותא, קר"ע שט"ן דאיהו שמא תניינא דיומא תניינא, ביה קרע ימא, ובהאי שמא אתמר (בראשית א ו) יהי רקיע בתוך המים וגומר, נג"ד יכ"ש נגד כל עמך אעשה נפלאות (שמות לד י), בכל שמא נוטל נוקמא במצרים.

ופורקנא בלבא תליא, דאתמר ביה הלב רואה, ובגין דא פי יום נקם בלבי (ישעיה סג ד), נקמה במאי בלבי ב"ה, דאתמר ביה (תהלים קו ו) כל הנשמה תהלל י"ה, ועליה אתמר (שמות יז טז) פי יד על פס י"ה, ופורקנא בלבא תליא, דביה אתמר הלב רואה, ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין ללב"י גליתי ולאברי לא גליתי, מאי ללבי, אלא אורייתא דבכתב אתקריאת לבי, ואורייתא דעל פה אתקריאת פומא ואוקמוהו מארי מתניתין מלבא לפומא לא גלי, ללב"י גליתי דא שמא דע"ב שמקן, ואינון שבעין אנפין לאורייתא, דתליין מן ב'.

ואורייתא אית לה רישא וגופא ולבא ופומא ואברין, פגוונא דאית בישראל, דאינון רישין רישי עמא, ומנהון עינין הדא הוא דכתיב (במדבר טו כד) והיה אם מעיני העדה, ואית מנהון לבא, דאינון לקבל שבעין סנהדרין ומשה ואהרן על גבייהו, דלא חסרין מעלמא פותיהו, ודא איהו ללבי גליתי, אבל אחרנין דאינון פשאר אברין אתמר בהון ולאברי לא גליתי, וכן באורייתא שבעין אנפין תליין מתריין תורות, אורייתא דבכתב ואורייתא דבעל פה.

ובגרותא חלק לב"ם (הושע י ב), דאינון ע"ב

כֹּל חֹכֵי לוֹ, לֹ"ו בְּחֹשְׁבוֹן עוֹלָה
שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ, וְהֵם שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וּשְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ
מִחוּץ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ חֶלֶק
לְבָ"ם. וּמִי חֶלֶק לְבָ"ם? הַשְּׂאוֹר
וְחֶמֶץ שֶׁהֵם עָרַב רַב, וְסוּד הַדָּבָר
- וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, וְשֶׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר אֲךָ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאוֹר מִבְּתִיכֶם, אֲךָ חֶלֶק,
וּשְׁבוּעָה שִׁימְחוּ בִּי"ד, שֶׁהֵם
אַרְבַּעַת עָשָׂר יְמֵי פֶסַח, לְקַיֵּם
כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ
נִפְלְאוֹת, (וְזֶה שְׁבֻעָה יְמֵי הַפֶּסַח שֶׁל הַגְּלוּת
הָרִאשׁוֹנָה וְשְׁבֻעָה יְמֵי הַפֶּסַח שֶׁל גְּלוּת הָאֲחֵרוֹנָה)
זֶהוּ שְׁפָתוֹב חֵג שְׁבֻעַת יְמֵים מִצּוֹת
יֵאָכֵל.

וּמִשׁוּם זֶה, אֹר לְאַרְבַּעַת עָשָׂר
בּוֹדֵקִין אֶת הַחֶמֶץ לְאוֹר הַנֵּר, וְזֶה
אוֹר הַנֵּר שֶׁהִיא תוֹרָה וּמִצְוֹת,
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה
אוֹר, נֵר בְּלֵב, וְאוֹר בְּעֵינַיִם, שֶׁהוּא
אוֹר הַנֵּר, בִּנְרָאָה וְאֵהָבָה בִּי"ה,
נְעֻבְרִים הַחֲשֵׁכָה וְהַקְּדָרוֹת מֵהֶם,
וּמִשׁוּם זֶה כִּי יוֹם נִקְּם בְּלֵבִי.

וְעוֹד בְּלֵבִי, זֶה שְׁלֹשִׁים וְשֵׁנִים
אֱלֹהִי"ם שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית,
וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת שֶׁהֵן י' מִן לְבִי,
וְהֵלֵב זֶה הוּא הֵלֵב שֶׁבוּ מֵאִיר
אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי
טוֹב הוּא, וּבוֹ עֲתִיד לְהַתְּגַלּוֹת
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמִשָּׁה בְּתוֹרָה
בְּגְלוּת הָאֲחֵרוֹנָה כְּמוֹ שֶׁבִּגְלוֹת
הָרִאשׁוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וַיֵּרָא מֵלֶאֱךָ
יְהו"ה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ, בְּרֵאשׁוֹנָה
בְּלִבַּת אֵשׁ שֶׁל נְבוּאָה, וּבְגְלוּת
הָאֲחֵרוֹנָה בְּלִבַּת אֵשׁ שֶׁל הַתּוֹרָה.
וְזוֹ ב"ת מִן בְּרֵאשִׁית, שֶׁהִיא
כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר אֲמִירוֹת וּשְׁלֹשִׁים
וְשֵׁנִים אֱלֹהִי"ם שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, הַבַּת הַכְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר

דְּסִנְהֶדְרִין, וְרָזָא דְמִלָּה (ישעיה ל יח) אֲשֶׁרֵי כָּל חֹכֵי
לוֹ, לֹ"ו בְּחֹשְׁבָנָא סְלִיק תְּלַתִּין וְשִׁית, וְאִינוּן
לֹ"ו בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְלֹ"ו לְכַר מֵאַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ חֶלֶק לְבָ"ם, וּמֵאֵן חֶלֶק
לְבָ"ם. (דף נא ע"א) שְׂאוֹר וְחֶמֶץ דְּאִינוּן עָרַב רַב,
וְרָזָא דְמִלְתָּא וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (בראשית
18), דְּעֲלִייהוּ אֲתַמַּר (שמות יב טו) אֲךָ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאוֹר מִבְּתִיכֶם, אֲךָ חֶלֶק, וְאוּמָאָה
דִּיתְמַחוּן בִּי"ד, דְּאִינוּן אַרְבַּע סְרֵי יוּמֵי
דְּפֶסַחָא, לְקִיּוּמָא כִּימֵי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
אַרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת (מיכה ז טו), (וְדָא שְׁבֻעָה יוּמֵי דְּפֶסַחָא
דְּגְלוּתָא קְדָמָאָה, וְשְׁבֻעָה יוּמֵי דְּפֶסַחָא דְּגְלוּתָא בְּתַרְאָה), הַדָּא
הוּא דְכָתִיב (יחזקאל מה כא) חֵג שְׁבֻעַת יְמֵים מִצּוֹת
יֵאָכֵל.

וּבְגִין דָּא אֹר לְאַרְבַּעַת עָשָׂר בּוֹדֵקִין אֶת
הַחֶמֶץ לְאוֹר הַנֵּר, וְדָא אֹר הַנֵּר דְּאִיהִי
אוֹרִייתָא וּפְקוּדֵיָא, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (משלי ו כג) כִּי
נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אֹר, נֵר בְּלֵבָא, אֹר בְּעֵינַיִן,
דְּאִיהוּ אֹר הַנֵּר, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ בִּי"ה,
מִתְעַבְרִין חֲשׂוּכָא וְקְדָרוּתָא מְנִייהוּ, וּבְגִין דָּא
כִּי יוֹם נִקְּם בְּלֵבִי (ישעיה סג ד).

וְעוֹד בְּלֵבִי דָּא ל"ב אֱלֹהִי"ם דְּעוּבְדָּא
דְּבְּרֵאשִׁית, וְעֶשֶׂר אֲמִירָן דְּאִינוּן י' מִן
לְבִי, וְלֵב הָאִי אִיהוּ לֵב, דְּבִיָּה נְהִיר הֵהוּא
דְּאֲתַמַּר בִּיָּה (שמות כ ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב הוּא,
וּבִיָּה עֲתִיד לְאֲתַגְּלִיָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
לְמִשָּׁה בְּאוֹרִייתָא בְּגְלוּתָא בְּתַרְאָה, פְּגוּוֹנָא
דְּפוּרְקָנָא קְדָמָאָה, דְּאֲתַמַּר בִּיָּה (שם ג ב) וַיֵּרָא
מֵלֶאֱךָ יְהו"ה אֵלָיו בְּלִבַּת אֵשׁ, בְּקְדָמִיתָא בְּלִבַּת
אֵשׁ דְּנְבוּאָה, וּבְגְלוּתָא בְּתַרְאָה בְּלִבַּת אֵשׁ
דְּאוֹרִייתָא.

וְדָא ב"ת מִן בְּרֵאשִׁית, דְּאִיהִי כְּלִילָא מֵעֶשֶׂר אֲמִירָן וְל"ב אֱלֹהִי"ם
דְּעוּבְדָּא דְּבְּרֵאשִׁית, בַּת כְּלִילָא מֵעֶשֶׂר אֲמִירָן אִיהִי בַת עֵין אוּכְמָא,

דַּאֲתַמַּר בְּהַ שְׁחוֹרָה אָנִי וְנֶאֱמַר, וּבִיּה נְהִיר אֹר, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ו כג) וְתוֹרָה אֹר, ל"ב אֱלֹהִים בִּיּה נְהִיר מְצוּה, דַּאֲתַמַּר בִּיּה (שם כ כו) נִר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם וְכו': (כאן חסר והוא בתיקונים זוהר חדש).

וְנִרְפוּ דְשְׂכִינְתָא אֵינוֹן פְּסוּי דָם חַיָּה וְעוֹף, דְּמַכְסִי עַלְיֵיהּ בְּרַחֲמֵי, וְכַד מַכְסִי עַלְיֵיהּ בְּרַחֲמֵי דַאֲהֲבָה, מִי טוֹפְנָא לֹא שְׁלֵטָא עַלְיֵיהּ, מִים רַבִּים דְּמִי טוֹפְנָא לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהֲבָה דִּישְׂרָאֵל בְּאַבוּהוֹן דְּבִשְׂמִיא, בְּהֵוּא זְמַנָּא פְּרִסְיָא יְהָא עַל אַרְבַּע חִיוּן, וְדָא אֵיהּ שׁוֹפֵר הוֹלֵ"ךְ רַבִּי"ע מְרוֹבַע, דְּרַגְ"א בְּשִׁית דְּרַגִּין, דְּאֵינוֹן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכַפָּא (מלכים א י ט), הָא אֵיהּ מְלַפָּא עַל פְּרִסְיָא. בְּהֵוּא זְמַנָּא וְעֵשָׂה לִי מְטַעְמִים כַּאֲשֶׁר אֲהֲבִיתִי (בראשית כו ד) מִפְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה דַּאֲתִיּהִיבוּ מֵאֲהֲבָה, וְלֹא מִפְּקוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, דְּהוּא אֶקְרִיב לֵיהּ מְמַנָּא דְעֵשׂו, לְקַטְרָגָא בְּהוֹן לִישְׂרָאֵל, דְּבִגִּינֵיהּ אֲתַמַּר (מלאכי א ג) וְאֵת עֵשׂו שָׁנֵאתִי.

וְדָא אֵיהּ דְּרַגְ"א תְּרֵי טַעְמִי, דְּמַסְטְרָא דְּפְקוּדֵין דְּלֹא תַעֲשֶׂה מְמַנָּא דְעֵשׂו אֵיהּ רַבִּי"ע עַל יִשְׂרָאֵל, וְאֵיהּ דְּרַגְ"א עַלְיֵיהּ, וְאִי תִימָא דְשְׁלֵטָא עַל שְׂכִינְתָא דְאֵיהּ עַמְהוֹן בְּגִלוֹתָא, הָא אֲמַר קְרָא (ישעיה מ ב ח) אָנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֲתֵן וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים, וְכְבוֹדִי שְׂכִינְתָא עַלְמָה, לְאַחַר לֹא אֲתֵן אֶל אַחַר, וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים דָּא שְׂכִינְתָא תַתְּאָה, וּבִגִּין דָּא בְּשִׁית יוֹמִין דְשְׁלֵטָא סַם הַמּוֹת, אֶל אַחַר, אֲתַמַּר בְּשְׂכִינְתָא (יחזקאל מו א) יְהִיָּה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בְּשַׁבַּת וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים שְׁלֹשָׁא שׁוֹלְטִים הַמְּמַנִּים הַרְעִים, נֶאֱמַר בְּהֵם וּבִיּוֹם הַשַּׁבַּת יִפְתַּח וּבִיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח.

אֲמִירוֹת, הִיא בַת עֵין שְׁחוֹרָה, שְׁנֵאֲמַר בְּהַ שְׁחוֹרָה אָנִי וְנֶאֱמַר, וְכוּ מֵאִיר אֹר. זְהוּ שְׁפָתוֹב וְתוֹרָה אֹר, שְׁלֵשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים, בּוּ מֵאִירָה מְצוּה, שְׁנֵאֲמַר בְּהַ נִר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם.

וְכַנְפֵי הַשְּׂכִינָה הֵם פְּסוּי דָם חַיָּה וְעוֹף, שְׂמַכְסָה עַלְיֵהֶם בְּאֲהֲבָה, וְכַשְׂמַכְסָה עַלְיֵהֶם בְּאֲהֲבָה שֶׁל אֲהֲבָה, מִי הַמְּבוּל לֹא שׁוֹלְטִים עַלְיֵהֶם, מִים רַבִּים שֶׁל מִי הַמְּבוּל לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאֲהֲבָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׂבַשְׂמִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן הַפְּסָא יְהִיָּה עַל אַרְבַּע חִיוֹת, וְזֵהוּ שׁוֹפֵר הוֹלֵ"ךְ רַבִּי"ע מְרַבַּע, דְּרַגְ"א בְּשֵׁשׁ דְּרָגוֹת, שְׁהֵן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכַפָּא, הָרִי הוּא מְלַךְ עַל הַכַּפָּא.

בְּאוֹתוֹ זְמַן - וְעֵשָׂה לִי מְטַעְמִים כַּאֲשֶׁר אֲהֲבִיתִי מִמְצוֹת עֵשָׂה שְׁנֵתְנֵנוּ מֵאֲהֲבָה, וְלֹא מִמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, שְׁהוּא אֶקְרִיב לוֹ הַמְּמַנָּה שֶׁל עֵשׂו לְקַטְרָג עַל יִשְׂרָאֵל, שְׂבַשְׂבִּילִם נֶאֱמַר וְאֵת עֵשׂו שָׁנֵאתִי.

וְזֵהוּ דְּרַגְ"א תְּרֵי טַעְמִי, שְׂמַצְד שֶׁל מְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, הַמְּמַנָּה שֶׁל עֵשׂו הוּא רַבִּי"ךְ עַל יִשְׂרָאֵל, וְהִיא דְּרַגְ"א עַלְיֵהֶם, וְאֵם תֵּאֲמַר שְׁהִיא שׁוֹלְטַת עַל הַשְּׂכִינָה, שְׁהִיא עַמְהֵם בְּגִלוֹת, הָרִי אֲמַר הַכְּתוּב אָנִי יְהו"ה הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֲתֵן וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים. וְכְבוֹדִי - שְׂכִינָה עַלְיוֹנָה, לְאַחַר לֹא אֲתֵן - אֶל אַחַר, וְתַהֲלִתִּי לְפָסִילִים - זֹו שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה, וּמִשּׁוּם זֶה בְּשַׁשָּׁה יָמִים שְׁשׁוֹלֵט סַם הַמּוֹת, אֶל אַחַר, נֶאֱמַר בְּשְׂכִינָה יְהִיָּה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בְּשַׁבַּת וּבְרֵאשֵׁי חֲדָשִׁים שְׁלֹשָׁא שׁוֹלְטִים הַמְּמַנִּים הַרְעִים, נֶאֱמַר בְּהֵם וּבִיּוֹם הַשַּׁבַּת יִפְתַּח וּבִיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח.

יִפְתַּח וּבִיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח.

ועוד רבי"ע איהו פגוונא דא פ, ולזמנין פגוונא דא ט בת מלך פנימה סגירא בביתא, ואיהי סיהרא קדישא לעולם לא אסתפלת בה חמה בישא, גיהנם סם המות נוקבא בישא, כל שפן אל אחר, דהכי אוקמוהו קדמאין, לעולם לא חזא חמה פגימותא דסיהרא, דבזמנא דחמה נפקא (נפקא) ממזרח, סיהרא חזרת אנפאה מיניה פגוונא דא ט ובגין דא אמר בלעם הרשע לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל (במדבר כג כא), עמל ואון סמא"ל ונחש. ובזמנא דדחקין לה לאסתפלא בה, אתפסיא מפל וכל, ואימתי בירחא שביעאה, הדא הוא דכתיב (תהלים פא ג) תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, מאי בכסה בירחא דאתפסיא ביה סיהרא, בההוא זמנא דאתפסיאת מיניה, איהי אמרת לישראל דיתקנון צלותין במאכלין טבין, מפקודין דעשה, דצלותא שקילא ככל פקודין, (דף נא ע"ב) בההוא זמנא יימא קודשא בריה הוא לישראל, ועשה לי מטעמים (בראשית כד) ברעותא דשכינתא, פאשר אהבתי מפקודין דעשה, ותקינת שכינתא עם ישראל מאכלין דצלותין דאינון קרבנין, ובזמנא דאיהי תקינת מזונא למלפא, יהיבת לון עיטא לאתערא בשופר, דביה עתיד קודשא בריה הוא לאכנשא ביה לישראל מן גלותא מארבע סטרין, הדא הוא דכתיב תקע בשופר גדול לחירותינו ושא נס לקבץ גליותינו, ואיהו חשיב דאיהו יומא דדינא דיליה וברח (ס"א ובר"ה).

עד ההוא זמנא קודשא בריה הוא מאריף עליהו דחייביא, ולבסוף אפסיק לון וחרוב לון מעלמא, ודא איהו מארי"ף טרח"א סוף פסוק"ק.

ועוד רבי"ע הוא כמו זה: פ, ולפעמים כמו זה: ט בת מלך פנימה, סגורה בביתה, והיא הלכנה הקדושה לא מסתפלת בה החמה הרעה לעולם, גיהנם סם המות, נקבה רעה, כל שפן אל אחר, שפך פרשוהו הראשונים, לעולם לא ראתה חמה את פגימת הלכנה, שבזמן שחמה יצאת (יצאת) ממזרח, הלכנה מחזירה פניה ממנו כמו זה: ט, ומשום זה אמר בלעם הרשע לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל, עמל ואון סמא"ל ונחש.

ובזמן שדוחקים אותה להסתפל בה, נכסית מפל וכל, ואימתי? בחדש השביעי. זהו שכתוב תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו. מה זה בכסה? בחדש שבו מתכסה הלכנה. באותו זמן שמתכסית ממנו, היא אומרת לישראל שיתקנו תפלות במאכלים טובים, ממצוות עשה, שתפלה שקולה ככל המצוות. באותו זמן יאמר הקדוש ברוך הוא לישראל, ועשה לי מטעמים ברצון השכינה, פאשר אהבתי ממצוות עשה, ומתקינה השכינה עם ישראל מאכלים של תפלות, שהן קרבנות, ובזמן שמתקינה מזון למלך, נותנת להם עצה להתעורר בשופר, שבו עתיד הקדוש ברוך הוא לכנס בו את ישראל מן הגלות מארבעה צדדים. זהו שכתוב תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותינו, והוא חושב שהוא יום הדין שלו וברח.

עד אותו זמן הקדוש ברוך הוא מאריף לרשעים, ובסוף מפסיק אותם ומחריב אותם מן העולם, וזהו מארי"ף טרח"א סוף פסוק"ק.

ועוד שופ"ר הולף רבי"ע דרג"א
 תרי טעמ"י, באותו זמן שימחו
 הרשעים מן העולם, עולה תפלה
 בנגון בארבעה מינים, שהם שיר
 פשוט, וזה י', שיר כפול וזה י"ה,
 שיר משלש וזה יה"ו, שיר מרבע
 וזה יהו"ה. בשם של יהו"ה עולה
 התפלה שהיא השכינה, התורה
 בנגון, השכינה בנגון, ישראל
 עולים מתוך הגלות בנגון, זהו
 שכתוב אז ישיר משה ובני
 ישראל את השירה הזאת ליהו"ה.

תפלה שהיא שכינה, עולה למלך
 בעשרה זכרונות ובעשר מלכיות
 ובעשרה שופרות, שהם י"י י'
 ועשר כתות של מלאכים יתעוררו
 אליהם, ומעלה אותם לעשר
 ספירות, והנגונים עולים מהם
 מרבעים מצד של רבי"ע בארבע
 חיות, ואותן חיות קטנות עם
 גדולות הן שמונה, והן
 יאהדונה"י, ועליהן נאמר אז
 ישיר משה. כשיהיה הקדוש
 ברוך הוא עם שכינתו בשמונה
 חיות, שהן חיות אש, עתים
 חשות עתים ממללות, וכלם
 מפות בכנפיהן בנגון, והנגון
 (עולה) בהם בארבע פנים, לכל צד
 מרבעים. זהו שכתוב וארבעה
 פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
 מהם, לכל חיה שמונה הם בין
 פנים לכנפים, כנגד השמונה
 שבהם שבח משה א"ז.

ודוד בגלל זה תקן כלי בשמונה
 נימים, ושבח את הקדוש ברוך
 הוא בשמונה. זהו שכתוב למנצח
 על השמינית, ושמונה אותיות,
 לכל אחת שמונה, עולות פלן
 לשבעים ושפים, יאהדונה"י
 שמונה, ותלויות מהן ששים
 וארבע, שמונה לכל אחת, עולות
 פלן לשבעים ושפים, זהו סוד של
 חשמל.

ועוד שופ"ר הולף רבי"ע דרג"א תרי
 טעמ"י, בההוא זמנא דיתמחון חיביא
 מעלמא, סלקא צלותא בנגונא בארבע מינין,
 דאינון שיר פשוט ודא י', שיר כפול ודא י"ה,
 שיר משולש ודא יה"ו, שיר מרובע ודא
 יהו"ה, בשמא דיהו"ה סלקא צלותא דאיהי
 שכינתא, אורייתא בנגונא, שכינתא בנגונא,
 ישראל סלקין מגו גלותא בנגונא, הדא הוא
 דכתיב (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל
 את השירה הזאת ליהו"ה.

צלותא דאיהי שכינתא, סלקא לגביה דמלכא
 בעשרה זכרונות ובעשרה מלכיות
 ובעשרה שופרות, דאינון י"י י'
 דמלאכים יתעורון לגביהו, וסלקא לון לגבי
 עשר ספירן, ונגונין סלקין מנייהו מרובעים
 מסטרא דרבי"ע בארבע חיוון, ואינון חיות
 קטנות עם גדולות אינון תמניא, ואינון
 יאהדונה"י, ועלייהו אתמר (שם) אז ישיר
 משה, כד יהא קודשא בריך הוא בשכינתיה
 בחיון תמניא, דאינון חיון דאשא עתים חשות
 עתים ממללות, וכלהו מחאן בגדפיהו
 בנגונא, ונגונא בהון (סלקא) בארבע אנפין,
 לכל סטרא מרובעין, הדא הוא דכתיב (יחזקאל
 א) וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת
 מהם, לכל חיה תמניא אינון בין אנפין וגדפין,
 לקבל תמניא די בהון שבח משה א"ז.

ודוד בגין דא תקין מנא בתמניא נימין, ושבח
 לקודשא בריך הוא בתמניא, הדא הוא
 דכתיב (תהלים יב א) למנצח על השמינית, ותמניא
 אתוון, לכל חד תמניא, סלקין פלהו ע"ב,
 יאהדונה"י תמניא, ותליין מנייהו ס"ד תמניא
 לכל חד, סלקין פלהו ע"ב, דא איהו רזא
 דחשמל.

וְאִית נְגוּנָא דְסִלְקָא בְעֶשֶׂר, וְדָא אִיהוּ יו"ד
 ה"א וא"ו ה"א, וְעֲלִייהו אֲתַמַּר (שיר ה
 י) יָדְיו גְלִילֵי זָהָב, וְאִית נְגוּנָא דְסִלְקֵי בְשִׁית,
 הָדָא הוּא דְכַתִּיב שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, י"ה
 יהו"ה צוֹר עוֹלָמִים, י"ה י"ה י"ה אֲדָם.

אַרְבַּע כְּנָפִים אַרְיָה שׁוֹר נֶשֶׁר, מְרַכְבָּה,
 תְּנַיִנָא י"ה יהו"ה י"ה יהו"ה י"ה יהו"ה י"ה
 יהו"ה, לְעִילָא מְפֻלְהוּ י"ה יהו"ה חֲכַמָּה
 בִּינָה, כְּתָר אַהֲיָה אֲשֶׁר אַהֲיָה, וְעֲלִייהו
 אֲתַמַּר (ישעיהו ב) שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ
 כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, וְדָא אַבְגִּית"ן,
 בְּשִׁתִּים יְכֶסֶה פְּנֵיו לְיִשְׂרָאֵל דְּלֹא יִסְתַּפְּלוּן בְּהוּן
 שְׁנֵאִיהוּן, וּבְשִׁתִּים יְכֶסֶה רַגְלֵיו דְּלֹא אֲדַכִּיר
 לוֹן עוֹבְדָא דְעַגְלָא, וּבְשִׁתִּים יְעוּפֵף מִן גְּלוּתָא,
 הָדָא הוּא דְכַתִּיב (שמות יט ד) וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל
 כְּנָפֵי נְשָׂרִים וְאַבָּא אֶתְכֶם אֵלַי.

וְאִית נְגוּנָא דְסִלְקָא בְתַרִּין כְּגוּן הַלְלוּיָהּ, וְאִית
 נְגוּנָא דְסִלְקֵי בְאַת חַד כְּגוּן הַלְלוּיָהּ בִּי,
 וְאִית נְגוּנָא דְסִלְקֵי בְחַמֵּשׁ כְּגוּן ה', וְהָא אֲתַמַּר
 בְּכַנּוֹר דְחַמֵּשׁ נִימִין, אָבֵל נְגוּנָא דְסִלְקֵי בְשִׁית
 דְּאִינוּן אַבְגִּית"ן מִן ו' אִיהִי, וְאִית דְסִלְקֵי לִיה
 בְתַלַּת וְדָא יו"ו, דְּאִיהוּ אַהֲיָה, וְסִלְקֵי נְגוּנָא
 בִּיה בְּתַקִּיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה.

בְּתַקִּיעָה הוּא קָלָא אַרוּן בְּנְגוּנָא, עַד דִּיהוּ
 סִלְקֵי לִיה לְגַבֵּי יְמִינָא דְאִיהוּ חֶסֶד,
 בְּשְׁבָרִים הוּוּ סִלְקֵי קָלָא דְנְגוּנָא לְגַבֵּי גְבוּרָה,
 דְתַמֵּן י"ה בִּימִינָא וּשְׁמַאלָא, וְהוּוּ נְחִית מְנִיָּה
 בְּחֻדוּה חֲכַמְתָּא וְעוּתְרָא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ
 הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין,
 בְּתַרוּעָה הוּוּ סִלְקֵי קָלָא דְנְגוּנָא לְגַבֵּי עֲמוּדָא
 דְאַמְצָעִיתָא, וְהוּוּ נְחִית מְנִיָּה מְלֻכָא לְגַבֵּי (ד
 נב ע"א) כְּלָה דְאִיהִי קוֹל דְמָמָה דְקָה, בְּהַהוּא
 זְמַנָּא יִתְעַרוּן כָּל מִינֵי נְגוּנָא, הָדָא הוּא

וְהוּא נְגוּן שְׁעוּלָה בְעֶשֶׂר, וְזָהוּ
 יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְעֲלִייהֶם
 נְאָמַר יָדְיו גְלִילֵי זָהָב, וְיֵשׁ נְגוּן
 שְׁעוּלָה בְשֵׁשׁ, זָהוּ שְׁכַתוּב שׁוֹקִיו
 עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, י"ה יהו"ה צוֹר
 עוֹלָמִים, י"ה י"ה י"ה אֲדָם.

אַרְבַּע כְּנָפִים אַרְיָה שׁוֹר נֶשֶׁר,
 מְרַכְבָּה, שְׁנֵי י"ה יהו"ה י"ה
 יהו"ה י"ה יהו"ה, לְמַעְלָה מְכַלֵּם
 י"ה יהו"ה חֲכַמָּה בִּינָה, כְּתָר
 אַהֲיָה אֲשֶׁר אַהֲיָה, וְעֲלִייהֶם
 נְאָמַר שְׂרָפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ
 שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, וְזָה
 אַבְגִּית"ן, בְּשִׁתִּים יְכֶסֶה פְּנֵיו
 לְיִשְׂרָאֵל שְׁלֹא יִסְתַּפְּלוּ בְהֶם
 שְׁנֵאִיָּהֶם, וּבְשִׁתִּים יְכֶסֶה רַגְלָיו,
 שְׁלֹא הַזְכִּיר לָהֶם אֶת מַעֲשֵׂה
 הָעַגְל, וּבְשִׁתִּים יְעוּפֵף מִן הַגְּלוּת,
 זָהוּ שְׁכַתוּב וְאֲשָׂא אֶתְכֶם עַל כְּנָפֵי
 נְשָׂרִים וְאַבָּא אֶתְכֶם אֵלַי.

וְיֵשׁ נְגוּן שְׁעוּלָה בְשָׁנִים כְּמוֹ
 הַלְלוּיָהּ, וְיֵשׁ נְגוּן שְׁעוּלָה בְּאוֹת
 אַחַת כְּגוּן הַלְלוּיָהּ בִּי, וְיֵשׁ נְגוּן
 שְׁעוּלָה בְחַמֵּשׁ כְּמוֹ ה', וְהָרִי
 נִתְבָּאָר בְּכַנּוֹר שֶׁל חַמֵּשׁ נִימִים,
 אָבֵל הַנְּגוּן שְׁעוּלָה בְשֵׁשׁ, שֶׁהֶם
 אַבְגִּית"ן, מִן ו' הוּא. וְיֵשׁ
 שְׁמַעְלָה אוֹתוֹ בְשֵׁלֶשׁ, וְזָה יו"ו,
 שְׁהוּא אַהֲיָה, וְעוּלָה בּוֹ הַנְּגוּן
 בְּתַקִּיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה.

בְּתַקִּיעָה הוּא קוֹל אַרְךָ בְּנְגוּן, עַד
 שְׁהִיָּה מַעְלָה אוֹתוֹ אֶת הַיְמִין
 שְׁהוּא חֶסֶד, בְּשְׁבָרִים הִיָּה מַעְלָה
 קוֹל הַנְּגוּן אֶל הַגְּבוּרָה, שְׁשֵׁם י"ה
 בְּיְמִין וּשְׁמַאל, וְהִיָּה יוֹרֵד מִמֶּנּוּ
 עִם שְׁמַחָה חֲכַמָּה וְעֶשֶׂר, כְּמוֹ
 שְׁבָאֲרוּהוּ, הַרוּצָה לְהַחֲפִים
 יְדָרִים, לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין. בְּתַרוּעָה
 הִיָּה עוּלָה קוֹל הַנְּגוּן אֶל הַעֲמוּד
 הָאֲמְצָעִי, וְהִיָּה יוֹרֵד מִמֶּנּוּ הַמְּלֻכָּה
 לְכָלָה, שְׁהִיא קוֹל דְמָמָה דְקָה.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְעַרוּר כָּל מִינֵי נְגוּן,
 זָהוּ שְׁכַתוּב הַלְלוּהוּ בְּתַקִּיעַ שׁוֹפָר,
 הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר, הַלְלוּהוּ

בְּתוֹף וּמְחוּל, הִלְלוּהוּ בְּמִינִים
וְעוֹגֵב, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שְׁמַע,
הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.

שׁוֹפֵר הִיא שְׂכִינָה עֲלִינוּהָ, תִּקְעַת
שְׁלָה שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה, שְׁנֹאֲמַר בָּהּ
וּתִקְעַת כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב, בְּגָלוֹת.
בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה מִן הַגְּלוּת
בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל, וְנִקְרְאתָ תִּקְעַת
בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחֵרוֹתֵנוּ.

בְּנֶבֶל^ר, בְּ"ן ל"ב. בְּאוֹתוֹ זְמַן בְּ"ן
יִכְנָס לְהִיכְלוֹ, שְׁהוּא ל"ב, וְנֹאֲמַר
בוֹ וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תְּמִיד, וְיֵמָּה
שְׁנֹאֲמַר בְּרֵאשׁוֹנָה וַיִּתְעַצֵּב אֶל
לְבוֹ בְּשִׁבִיל הַרְשָׁעִים, מִיַּד
שְׁנֹאֲבָדוּ הַתְּקִים בוֹ וּבְאָבָד
רְשָׁעִים רָנָה. כְּנֹר, כ"ו נ"ר,
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁהוּא יְהו"ה,
שְׁנֹאֲמַר בוֹ יְהו"ה אוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי,
מֵאִיר בְּנֹר שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה,
הַמְּצוּהָ שְׁלוֹ, וַיִּשְׁמַח בָּהּ.

צִלְצְרֵי שְׁמַע - חֲסֵד גְּבוּרָה,
צִלְצְרֵי תְרוּעָה - נִצְחָה וְהוֹד,
וּבְכָלֵם - כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל י"ה,
שְׁהוּא חֲכָמָה וּבִינָה, שְׂפָהֶם תְּהִיָּה
גְּאֻלָּה ל"ו וְל"ה, שְׁהֵם בֵּן וּבֵת,
וּבְהֵם יִמְחוּ הַעֲמֻלָּקִים מִן הָעוֹלָם,
וְזֵהוּ סוּף פְּסוּק.

דְּבַר אַחַר וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים
כְּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי, מִמְּצוֹת עֵשָׂה,
וְלֹא כְּאֲשֶׁר שְׁנֹאֲתִי מִמְּצוֹת לֹא
תַעֲשֶׂה. מְצוֹת שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה
תְּלוּיֹת מִפְּחַד שֶׁל יִרְאָה, וְהֵם
לְהִרְחִיק הַשְּׁטָן מֵהֵם שְׁלֹא יִתְקַרֵּב
לְפָסֵא, שְׁהוּא הַלֵּב, לְבַקֵּשׁ דִּינִים
עַל הָאִיבָרִים הַקְּדוּשִׁים שְׁהֵם
יִשְׂרָאֵל, וְהַלֵּב שְׂכִינָה בִּינֵיהֶם.

הַשְּׁטָן הוּא סַמָּא"ל, שֶׁלְטוֹנוֹ
בְּכַבֵּד, שְׁעֲלִיו נֹאֲמַר עֲשׂוּ הוּא
אָדוּם. עוֹרְקֵי הַכְּבֵד, הַחִילוֹת
וְהַמְּחַנּוֹת שְׁלוֹ, וְהַכְּבֵד נוֹטֵל כָּל
הַלְּכוּכִים וְהַחֲטָאִים שֶׁל
הָעוֹרְקִים. זֵהוּ שְׂכָתוֹב וְנֹשֵׂא

דְּכַתִּיב (תהלים קג ג) הִלְלוּהוּ בְּתִקְעַת שׁוֹפֵר,
הִלְלוּהוּ בְּנֶבֶל וְכְנֹר, הִלְלוּהוּ בְּתוֹף וּמְחוּל,
הִלְלוּהוּ בְּמִינִים וְעוֹגֵב, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
שְׁמַע, הִלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה.

שׁוֹפֵר אִיְהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, תִּקְעַת דִּילָהּ
שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, דְּאִתְמַר בָּהּ (בראשית לב
טו) וּתִקְעַת כַּף יָרֵךְ יַעֲקֹב בְּגָלוֹתָא, בְּהֵוּא זְמַנָּא
סְלָקָא מִן גְּלוּתָא בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל, וְאִתְקְרִיאַת
תִּקְעַת בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחֵרוֹתֵנוּ.

בְּנֶבֶל^ר, בְּ"ן ל"ב, בְּהֵוּא זְמַנָּא בְּ"ן יַעוּל
לְהִיכְלִיָּה דְּאִיְהוּ ל"ב, וְאִתְמַר
בִּיהּ (משלי טו טו) וְטוֹב לֵב מִשְׁתָּה תְּמִיד, וְיֵמָּה
דְּאִתְמַר בְּקִדְמִיתָא (בראשית ו ו) וַיִּתְעַצֵּב אֶל לְבוֹ
בְּגִין חֲטִיבְיָא, מִיַּד דְּאִתְאָבִידוּ אִתְקִיִּים בִּיהּ
וּבְאָבָד רְשָׁעִים רָנָה (משלי יא י), כְּנֹר, כ"ו נ"ר,
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיְהוּ יְהו"ה, דְּאִתְמַר בִּיהּ
(תהלים כז א) יְהו"ה אוֹרֵי וַיִּשְׁעֵי, נְהִיר בְּנֹר דְּאִיְהִי
שְׂכִינְתָא, מְצוּהָ דִּילִיָּה, וְחֲדֵי בָהּ.

צִלְצְרֵי שְׁמַע חֲסֵד גְּבוּרָה, צִלְצְרֵי תְרוּעָה נִצְחָה
וְהוֹד, וּבְכָלֵהוּ כָּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל י"ה,
דְּאִיְהוּ חֲכָמָה וּבִינָה, דִּי בְּהוֹן יְהֵא פּוֹרְקָנָא
ל"ו וְל"ה דְּאִינוֹן בֵּן וּבֵת, וּבְהוֹן יִתְמַחוּן
עַמֻּלָּקִים מִעֲלָמָא, וְדָא אִיְהוּ סוּף פְּסוּק.

דְּבַר אַחַר וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים כְּאֲשֶׁר אָהַבְתִּי
(בראשית כז ד) מִפְּקוּדֵינִי דְעֵשָׂה, וְלֹא כְּאֲשֶׁר
שְׁנֹאֲתִי מִפְּקוּדֵינִי דְלֹא תַעֲשֶׂה, פְּקוּדֵינִי דְלֹא
תַעֲשֶׂה תְּלִיִן מְדַחִילוֹ דִּירְאָה, וְאִינוֹן לְרַחֲקָא
הַשְּׁטָן מִבִּינֵיהוּ, דְלֹא יִתְקַרֵּיב לְגַבִּי כְּרַסְיָא
דְּאִיְהוּ לְבָא, לְתַבְעָא דִּינִין עַל אַבְרִין קְדִישִׁין
דְּאִינוֹן יִשְׂרָאֵל, וְלְבָא שְׂכִינְתָא בִּינֵיהוּ.

הַשְּׁטָן אִיְהוּ סַמָּא"ל, שֶׁלְטוֹנֵתָא דִּילִיָּה בְּכַבֵּד,
דְּעֲלִיָּה אִתְמַר (בראשית לו א) עֲשׂוּ הוּא

אָדוּם, עֲרִקִין דְּכַבְּדָא חֲיִילִין וּמְשָׁרְיִין דִּילִיָּה,

וּכְבֵד נְטִיל כָּל לְכַלּוּכִין

השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה, עונות תם, של אותו איש תם, אל ארץ גזרה, מקום גזרת המלאכים.

המרה חרב, עליה נאמר ועל חרבך תחיה, ומנין לנו שמרה היא חרב של מלאך המות? שכתוב ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות, היא חיים לכבד, וסם המות ללב. המרה היא גיהנם, ויש לה שתי פיות שאומרים הב הב, זהו שכתוב לעלוקה שתי בנות הב הב, שתי בנות שאומרות הב רשעים לגיהנם.

שבעים עורקים הם בכבד, כנגד שבעים ממנים, כבד ויותרת ע"ב, יותרת שלו היא נחש אשת זנונים, משום שאת השיורים שלו (שלה) נוטל הטחול שהוא חשף, ועליה נאמר ולחשף קרא לילה, ששלטונה בגלות שהוא הלילה, ובגלות עומדת לו השעיה, שהיא לילי"ת, אפם של ערב רב, והיא שחוק הפסיל (הטחול), ובגללה נאמר פלה ענן וילך בן יורד שאול לא יעלה.

וזהו צדיק ממנו בולע, שרשע ודאי שהוא כסיל, עליו נאמר למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, ופרשוהו בעלי המשנה, צדיק ממנו בולע, אבל צדיק גמור אינו בולע, ובגללו נאמר מוריד שאול ויעל. אוי לנשמה כשפולע אותה הטחול, אוי לישראל כשנבלעו בערב רב, שעליהם נאמר ולא נודע פי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה.

בזמן הגלות, כל הממנים של אמות העולם וערב רב, נאמר בהם היו צריה לראש אויביה

צריה לראש אויביה שלו,

וחובין דערקין, הדא הוא דכתיב (ויקרא טז כב) ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה, עונות תם, דההוא איש תם, אל ארץ גזרה, אתר דגזרת עירין.

מרה חרבא דיליה, עלה אתמר (בראשית כז מ) ועל חרבך תחיה, ומנא לן דמרה איהי חרבא דמלאך המות, דכתיב (משלי ה ד) ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיות, איהי חיים לכבד, וסם המות ללבא, מרה איהי גיהנם, ואית לה תרי פיות דאמרין הב הב, הדא הוא דכתיב (שם ל טו) לעלוקה שתי בנות הב הב, שתי בנות דאמרין הב חייבין לגיהנם. שבעין ערקין אינון בכבדא, לקבל שבעין ממנן, כבד ויותרת ע"ב, יותרת דיליה איהי נחש אשת זנונים, בגין דשיורין דיליה (נ"א דילה) נטלא טחול דאיהו חשף, ועלה אתמר (בראשית א ד) ולחשף קרא לילה, דשלטנותה בגלותא דאיהו לילה, ובגלותא שעתא קיימא ליה, דאיהו לילי"ת אימא דערב רב, ואיהו שחוק הפסיל (ס"א הטחול), ובגיינה אתמר (איוב ז ט) פלה ענן וילך בן יורד שאול לא יעלה.

ודא איהו צדיק ממנו בולע, דרשע ודאי דאיהו פסיל, עליה אתמר (חבקוק א יג) למה תביט בוגדים תחריש בבלע רשע צדיק ממנו, ואוקמוהו מארי מתניתין, צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור אינו בולע, ובגיניה אתמר (ש"א כ ו) מוריד שאול ויעל, ווי לנשמתא כד בלע לה טחול, ווי לישראל כד אתבלעו בערב רב, דעליהו אתמר (בראשית מא כא) ולא נודע פי באו אל קרבנה, ומראיהן רע כאשר בתחלה. בזמנא דגלותא פל ממנן דאומין דעלמא וערב רב, אתמר בהון (איכה א ה) היו

צָרִיחַ וְדָאֵי אֵינּוֹן עָרְבִי רַב, עֲלֵייהוּ אֶתְמַר (ישעיה
 א כג) שְׂרִיף סוֹרְרִים וְחֻבְרֵי גִנְבִים כְּלוּ, אוֹהֵב
 שְׁחָד וְגוֹמֵר, אוֹיְבֵיהּ שְׁלוּ אֵלֶיךָ עֲשׂוּ וְיִשְׁמַעְאֵל
 וְשִׁבְעִין מְמַנָּן, דְּאֵינּוֹן כְּלָהוּ בְּשִׁלְוָה בְּעוֹתָרָא,
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוּחְקָא בְּעֵנִיּוֹתָא, וּבְגִין דָּא ווִי
 לְעִלְמָא כּד אֶתְבְּלְעוּ בְּעַרְבוּבֵיָא בִישָׂא, וּמֵאֵן
 גְּרַם דְּאֶתְבְּלְעוּ בְּמַעֲיִיהוּ וְלֹא נִדְעָא כִּי בָּאוּ אֶל
 קַרְבְּנָה, בְּגִין דְּעוֹבְדֵיהוֹן בִּישִׁין בִּידֵיהוֹן, הָדָא
 הוּא דְכֻתִּיב (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בַּגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
 מִעֲשֵׂייהֶם, כְּגוֹוֹנָא דָּא נִשְׁמַתָּא אִיהִי כְּנִסְתָּא
 יִשְׂרָאֵל, כּד (דף נב ע"ב) אִיהִי שְׁלִימָא בְּפִקּוּדֵין
 דְּעֵשָׂה, אֶתְמַר בְּהָ (שירדו) כְּלָף יִפְהָ רַעֲיָתִי וּמוֹם
 אֵין בָּךְ, בְּהַהוּא זְמַנָּא שְׂרִיא שֵׁם יְהו"ה עֲלָה,
 וְאֶתְמַר בְּהָ (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
 שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֵיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, וּמִמֶּנָּן
 דְּכַבְּדוּ וְעֲרִקִין דִּילֵיהּ וּמִמֶּנָּן דְּטַחֲלוּ וְעַרְבוּבֵיָא
 בִישָׂא דִילֵיהּ, מִתְפַּפִּיין תַּחוֹת לְבָא דְתַמָּן
 נִשְׁמַתָּא.

וְאִם הַנְּשָׁמָה מְטַנְפָּת (פגומה)
 בְּחֻטָּאִים אוּ חֹסֵר מִמְּנָה אֶפְלוּ
 מִצְוָה אַחַת מֵאוֹתָן מִצְוֹת, כְּמוֹ
 שְׂבָאוֹרָה בְּעַלֵי הַמִּשְׁנָה עֲבָרָה
 מְכַבָּה מִצְוָה, בְּאוֹתוֹ מְקוֹם (איבר)
 שְׁשׂוּרָה עֲבָרָה וְהַסְתַּלְקָה מִצְוָה
 מִמְּנֵי, אוֹתוֹ אֵיבֵר הוּא פְּגוּם,
 וְהוּא מוֹם הַנְּשָׁמָה, בְּגִלְלוּ לֹא
 שׂוּרָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא עַל
 הַנְּשָׁמָה. זְהוּ שְׂכַתוּב כָּל אֲשֶׁר בּוֹ
 מוֹם לֹא יִקְרַב, נִשְׁמָה שֵׁישׁ בְּהָ
 מוֹם בְּאֶחָד מִרַמ"ח מִצְוֹת שְׁלָה,
 לֹא נִקְרַבְתָּ בְּגִלְלוּ אֶל הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּף הוּא.

אֲבָל הַנְּשָׁמָה מִצַּד הַשְּׂכִינָה אֵין
 בְּהָ מוֹם. זְהוּ שְׂכַתוּב כְּלָף יִפְהָ
 רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ. אִם יִצֵּר הָרַע
 רוּצָה לְקַרְבֵי לְאוֹתוֹ מְקוֹם, פִּינּוֹן
 שְׂשִׁכְנֵיהּ שׂוּרָה שֵׁם, שְׁהִיא

אֶתְמַר בְּהָ (במדבר א נא) וְהִזְרֵ

צָרִיחַ וְדָאֵי אֵינּוֹן עָרְבִי רַב, עֲלֵייהוּ אֶתְמַר (ישעיה
 א כג) שְׂרִיף סוֹרְרִים וְחֻבְרֵי גִנְבִים כְּלוּ, אוֹהֵב
 שְׁחָד וְגוֹמֵר, אוֹיְבֵיהּ שְׁלוּ אֵלֶיךָ עֲשׂוּ וְיִשְׁמַעְאֵל
 וְשִׁבְעִין מְמַנָּן, דְּאֵינּוֹן כְּלָהוּ בְּשִׁלְוָה בְּעוֹתָרָא,
 וְיִשְׂרָאֵל בְּדוּחְקָא בְּעֵנִיּוֹתָא, וּבְגִין דָּא ווִי
 לְעִלְמָא כּד אֶתְבְּלְעוּ בְּעַרְבוּבֵיָא בִישָׂא, וּמֵאֵן
 גְּרַם דְּאֶתְבְּלְעוּ בְּמַעֲיִיהוּ וְלֹא נִדְעָא כִּי בָּאוּ אֶל
 קַרְבְּנָה, בְּגִין דְּעוֹבְדֵיהוֹן בִּישִׁין בִּידֵיהוֹן, הָדָא
 הוּא דְכֻתִּיב (תהלים קו לה) וַיִּתְעַרְבוּ בַּגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
 מִעֲשֵׂייהֶם, כְּגוֹוֹנָא דָּא נִשְׁמַתָּא אִיהִי כְּנִסְתָּא
 יִשְׂרָאֵל, כּד (דף נב ע"ב) אִיהִי שְׁלִימָא בְּפִקּוּדֵין
 דְּעֵשָׂה, אֶתְמַר בְּהָ (שירדו) כְּלָף יִפְהָ רַעֲיָתִי וּמוֹם
 אֵין בָּךְ, בְּהַהוּא זְמַנָּא שְׂרִיא שֵׁם יְהו"ה עֲלָה,
 וְאֶתְמַר בְּהָ (דברים כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי
 שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֵיךָ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, וּמִמֶּנָּן
 דְּכַבְּדוּ וְעֲרִקִין דִּילֵיהּ וּמִמֶּנָּן דְּטַחֲלוּ וְעַרְבוּבֵיָא
 בִישָׂא דִילֵיהּ, מִתְפַּפִּיין תַּחוֹת לְבָא דְתַמָּן
 נִשְׁמַתָּא.

וְאִם נִשְׁמַתָּא אִיהִי מִתְטַנְפָּא (ס"א)
 פְּגוּמָא) בְּחוּבֵין, אוּ גְרַע מִינָה אֶפְלוּ
 פְּקוּדָא חֲדָא מֵאֵינּוֹן פְּקוּדֵין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ
 מֵאֵרִי מִתְנִיתִין עֲבִירָה מְכַבָּה מִצְוָה, בְּהַהוּא
 אֶתְר (נ"א אבר) דְּשְׂרִיא עֲבִירָה וְאֶסְתַּלַּק מִצְוָה
 מִנֵּיהּ, הַהוּא אֲבֵר אִיהוּ פְּגוּם, וְאִיהוּ מוֹם
 דְּנִשְׁמַתָּא, בְּגִינֵיהּ לֹא שְׂרִיא קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא
 עַל נִשְׁמַתָּא, הָדָא הוּא דְכֻתִּיב (ויקרא כא יח) כָּל
 אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב, נִשְׁמַתָּא דְאִית בְּהָ מוֹם
 בְּחַד מִרַמ"ח פְּקוּדֵין דִּילָהּ לֹא אֶתְקַרִּיבְתָּ
 בְּגִינֵיהּ לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא.

אֲבָל נִשְׁמַתָּא מִסְטָרָא דְשְׂכִינְתָּא לִית בְּהָ מוֹם,
 הָדָא הוּא דְכֻתִּיב (שירדו) כְּלָף יִפְהָ רַעֲיָתִי
 וּמוֹם אֵין בָּךְ, אִם יִצֵּר הָרַע בְּעֵי לְקַרְבָּא לְהַהוּא
 אֶתְר, פִּינּוֹן דְשְׂכִינְתָּא שְׂרִיא תַמָּן דְאִיהִי נִשְׁמַתָּא,

הַקָּרֵב יוֹמֵת, בְּגִין דְּעֵלָה אֶתְמַר (ישעיה מב ח) אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן, דְּהֵיִינוּ אֶל אַחַר אֵל זָר, דְּהֵיִינוּ אֵל אַחַר אֵל זָר, שְׁהַנְשֵׁמָה הִיא כְבוֹדוֹ וְהִיא תִשְׁבַּחְתּוּ, שְׁבַח מְשַׁבַּח הָאָדָם אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַפְלָה בְּכָל יוֹם בְּכֻמָּה תִשְׁבַּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, וּמִשּׁוֹם זֶה אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וְתַהֲלִיתִי לְפָסְלִים, אֵלֶּיךָ שְׁבָעִין מִמֶּנּוּ, דְּלֹא יְהִיב לֹוֹן קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא רְשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה עֲלָה, דְּאִינוּן עֲרֻקִין דְּכַבֵּד דְּאִיהוּ אֶל אַחַר, טְחוּל נַחֲשׁ יוֹתֵרַת הַכְּבֵד אֶשֶׁת זְנוּנִים, בְּתֵר דְּעֵבִידַת זִיּוּפָא (נ"א נאופא) עִם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּפְלִיגַת דְּמָא דִּילָה דְּאִיהִי תַמְצִית דִּילָה לְכָל עֲרֻקִין, שִׁיּוּרָא קְרִיבַת לְגַבֵּי טְחוּל דְּאִיהוּ בַּעֲלָה פְסִיל, דְּלֹא נְטִיל טְחוּל אֶלָּא תַמְצִית (נ"א שְׁמֵרִים) דְּדְמָא, וְלֹא יְהִיב לִיה מְדְמָא אַחֲרָא, וּבְגִין דָּא אֶתְקִרִיאַת יוֹתֵרַת הַכְּבֵד, בְּגִין דְּלֹא יְהִיב לִיה אֶלָּא שִׁיּוּרִין, וּכְבֵד אִיהוּ קְטְרוּגָא דְרִיאָה, דְּסִלִּיק לְגַבֵּי לְבָא נּוֹרָא מְגִיָּה, וְאִי לֹאוּ דְנִשְׁיב בֵּיה פְנֵפִי רִיאָה, הִוָּה אוֹקִיד לְלְבָא (וְהוּהוּ אוֹקִיד כָּל גּוּפָא נּוֹרָא דְלְבָא), הַדְרָא דְכֻנְתָּא לְוִיתָן, לְקַבֵּל חֵלֶב טָמֵא, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר אֶפִּילוּ נַחֲשׁ כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יַפְסִיק, אֲבָל עַקְרֵב פּוּסְקָא, שְׂרָף אִיהוּ מְרָה קְטְרוּגָא דְרִיאָה, בְּגִין דְּמְרָה אִיהִי שְׂרִיפַת כָּל גּוּפָא.

בְּגִין דָּא תְקִיעָה שְׁבָרִים וְתִרְוּעָה אִינוּן תְּבִירוֹ דְּלֵהוּן, וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (תהלים פט טז) אֲשֶׁרִי הָעָם יוֹדְעֵי תִרְוּעָה יְהוָה בְּאוּר פְּנִיךָ יִהְיֶה לְכוּן, מֵאִי פְּנִיךָ אֵלֶיךָ תְקִיעָה שְׁבָרִים וְתִרְוּעָה, דְּאִינוּן תְקִיעָה חֲוֵרוֹ דְּאֶנְפִּין, שְׁבָרִים סוּמְקוֹ דְּאֶנְפִּין, תִּרְוּעָה יְרוּקָא דְּאֶנְפִּין, וּבִיה נְפִיקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, בְּזִמְנָא דְּמַתְהַפְּכִין אֶנְפִּין דִּישְׂרָאֵל לִירוּקָא כְּאֶתְתָּא עוּבְרָא.

בְּגִין דְּהֵיִינוּ אֶל אַחַר אֵל זָר, דְּהֵיִינוּ אֵל אַחַר אֵל זָר, שְׁהַנְשֵׁמָה הִיא כְבוֹדוֹ וְהִיא תִשְׁבַּחְתּוּ, שְׁבַח מְשַׁבַּח הָאָדָם אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּתַפְלָה בְּכָל יוֹם בְּכֻמָּה תִשְׁבַּחוֹת וְהוֹדָאוֹת, וּמִשּׁוֹם זֶה אֲנִי יְהוָה הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן וְתַהֲלִיתִי לְפָסְלִים, אֵלֶּיךָ שְׁבָעִין מִמֶּנּוּ, דְּלֹא יְהִיב לֹוֹן קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא רְשׁוֹ לְשִׁלְטָאָה עֲלָה, דְּאִינוּן עֲרֻקִין דְּכַבֵּד דְּאִיהוּ אֶל אַחַר, טְחוּל נַחֲשׁ יוֹתֵרַת הַכְּבֵד אֶשֶׁת זְנוּנִים, בְּתֵר דְּעֵבִידַת זִיּוּפָא (נ"א נאופא) עִם אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּפְלִיגַת דְּמָא דִּילָה דְּאִיהִי תַמְצִית דִּילָה לְכָל עֲרֻקִין, שִׁיּוּרָא קְרִיבַת לְגַבֵּי טְחוּל דְּאִיהוּ בַּעֲלָה פְסִיל, דְּלֹא נְטִיל טְחוּל אֶלָּא תַמְצִית (נ"א שְׁמֵרִים) דְּדְמָא, וְלֹא יְהִיב לִיה מְדְמָא אַחֲרָא, וּבְגִין דָּא אֶתְקִרִיאַת יוֹתֵרַת הַכְּבֵד, בְּגִין דְּלֹא יְהִיב לִיה אֶלָּא שִׁיּוּרִין, וּכְבֵד אִיהוּ קְטְרוּגָא דְרִיאָה, דְּסִלִּיק לְגַבֵּי לְבָא נּוֹרָא מְגִיָּה, וְאִי לֹאוּ דְנִשְׁיב בֵּיה פְנֵפִי רִיאָה, הִוָּה אוֹקִיד לְלְבָא (וְהוּהוּ אוֹקִיד כָּל גּוּפָא נּוֹרָא דְלְבָא), הַדְרָא דְכֻנְתָּא לְוִיתָן, לְקַבֵּל חֵלֶב טָמֵא, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר אֶפִּילוּ נַחֲשׁ כְּרוּךְ עַל עַקְבוֹ לֹא יַפְסִיק, אֲבָל עַקְרֵב פּוּסְקָא, שְׂרָף אִיהוּ מְרָה קְטְרוּגָא דְרִיאָה, בְּגִין דְּמְרָה אִיהִי שְׂרִיפַת כָּל גּוּפָא.

בְּגִין דָּא תְקִיעָה שְׁבָרִים וְתִרְוּעָה אִינוּן תְּבִירוֹ דְּלֵהוּן, וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (תהלים פט טז) אֲשֶׁרִי הָעָם יוֹדְעֵי תִרְוּעָה יְהוָה בְּאוּר פְּנִיךָ יִהְיֶה לְכוּן, מֵאִי פְּנִיךָ אֵלֶיךָ תְקִיעָה שְׁבָרִים וְתִרְוּעָה, דְּאִינוּן תְקִיעָה חֲוֵרוֹ דְּאֶנְפִּין, שְׁבָרִים סוּמְקוֹ דְּאֶנְפִּין, תִּרְוּעָה יְרוּקָא דְּאֶנְפִּין, וּבִיה נְפִיקִין יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא, בְּזִמְנָא דְּמַתְהַפְּכִין אֶנְפִּין דִּישְׂרָאֵל לִירוּקָא כְּאֶתְתָּא עוּבְרָא.

ירקת הפנים, ובה יוצאים ישראל מן הגלות בזמן שמתהפכים

ובשלישת הגונים הללו מאיר הנר, שהוא נר יהו"ה נשמת אדם. מה זה אדם? יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שלשת צבעי הנר, ושלשת הגונים הללו הם לבושים לשלשת האבות, שהם לבן אדם וירק. גון שחר הוא הקדרות שלהם, ועליה נאמר אלביש שמים קדרות, ובהם מתלבשים הו"ה. התכלת, הלבוש של אות י' שהוא תכלית הכל, נר הוא י', השלכת שעולה ממנו ו', והנענוע שלו כאן וכאן זה ה"ה. ויצד האחר יש נר חשוף של גיהנם, ויש לו שלשה גונים, גון אדם זה כבד, עשו הוא אדום, מרה גון ירק, טחול גון שחר, ועליה נאמר ותכהין עיניו מראות, וסימנך בגונים הללו, שקערורת ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר. שפל הוא גון שחר, שנאמר בו ושפלה איננה מן העור והיא כהה, והיא השפלות של הנשמה בגוף, נ"ר, (באשר) נשמה ורוח ונפש מתגלים בכבד מרה וטחול, כל אותם איברי הגוף, שהם העם הקדוש, פלם דחוקים במרירות, משום שהנשמה, המקום שלה במח, יונה קדושה, נשמה, נשר, שפיונה הזו מתפרנסת בכמה תפלות ועבודות. הספינה של הינה קרקפת, וכמה ממנים יש בספינה הזו שמנהיגים אותה, והם אונים עינים חטם ופה, שבעה ממנים הם, ועולים לשבעים לשון שהיו בספינה של יונה.

ויונה היא תפלה, שכינה תחתונה, הנשר שמתפרנס בה זו שכינה עליונה. אם ישראל לא משתדלים בתפלות ובקשות ועבודות, של הנשר שהוא ראה, מיד ויהו"ה הטיל רוח גדולה אל

ובאלין תלת גוונין נהרא שרגא דאיהי נר יהו"ה נשמת אדם (משלי כז), מאי אדם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, תלת גוונין דשרגא, ותלת גוונין אלין אינון לבושין לתלת אבהן, דאינון תור סומק ירוק, גוון אוכמא איהי קדרותא דלהון, ועלה אתמר (ישעיה נג) אלביש שמים קדרות, ובהון מתלבשין הו"ה, תכלת לבושא דאת י' דאיהו תכלית דכלא, נר איהו י', שלהובא דסליק מגיה ו', ונענועא דיליה הקא והכא דא ה"ה.

ולכטרא אחרא אית נר חשוכא דגיהנם, ואית ליה תלת גוונין, גוון סומק דא כבד, עשו הוא אדום (בראשית לו א), מרה גוון ירוק, טחול גוון שחר, ועליה אתמר (שם כז) ותכהין עיניו מראות, וסימנך באלין גוונין שקערורת (ויקרא יד לו) ירקרקת או אדמדמת ומראיהן שפל מן הקיר, שפל הוא גוון אוכמ, דאתמר (דף נג ע"א) ביה (שם יג כא), ושפלה איננה מן העור והיא כהה, ואיהי שפלות דנשמתא בגופא נ"ר (נ"א כד) נשמתא ורוחא ונפשא אתגליין בכבד מרה וטחול, פל אינון אברי דגופא דאינון עמא קדישא, פלהו דחקן במרירו, בגין דנשמתא אתרא דילה מוחא, יונה קדישא, נשמתא נשרא, דבהאי יונה אתפרנסת, בכמה צלותין ופולחנין, ספינה דיונה קרקפתא, וכמה ממנן אית בהאי ספינה דמנהיגין לה, ואינון אודנין עיינין חוטמא פומא, שבע ממנן אינון, וסלקין לשבעים לשון דהו בספינה דיונה.

ויונה איהי צלותא שכינתא תפאה, נשרא דאתפרנסת בה דא שכינתא עלאה, אם ישראל לא משתדלין בצלותין ובעותין ופולחנין דנשרא דאיהי ריאה, מיד ויהו"ה

הטיל רוח גדולה אל הים (יונה א ד), דאיהי רוח סערה, רוח יהו"ה תניחהו בקדמיתא, רוח דנשיב בכנפי נשר"א דאיהו עמודא דאמצעיתא, דביה פרח נשרא באינון תרין שפוון, רוח דנשיב בכלהו דא רוח דחוטמא. האי רוח בכל אתר דאיהו שכינתא עלאה ותתאה תמן אשתכחו, איהו ו' דנשיב בכנפי ריאה, ועל לבא דתמן נר יהו"ה, דא נשמתא במוחא, רוח בכנפי ריאה, נפש בלבא, ולזמנין תלת בתלת מוחין, ומחשבה רכיב עליהו דאיהו אדם, והכי תלת בלב, ג"ר ג"שמה ר"וח.

הים, שהיא רוח סערה, רוח יהו"ה תניחהו בראשונה, רוח שנושבת בכנפי הנשר שהוא העמוד האמצעי, שבו פורח הנשר באותם שתי שפתיים, הרוח שנושבת בכלם זו רוח החטם.

הרוח הזו, בכל מקום שהשכינה העליונה והתחתונה שם נמצאות, הו' נושבת בכנפי ראה, ועל הלב ששם נר יהו"ה, זו הנשמה במח, הרוח בכנפי ראה, הנפש בלב, ולפעמים שלש בשלשת המחות, והמחשבה רוכבת עליהם, שהוא אדם, וכך שלש בלב, ג"ר ג"שמה ר"וח.

הרוח שנושבת בהם ג"ר בשני פתי הלב, והם נפ"ש ורו"ח, סימן ג"ר, והו' הזו הוא שנושבת בדרועות, בששת הפרקים שלהם, והוא נושבת בשתי השוקים בששת הפרקים, שנאמר בהם שוקיו עמודי שש, ועליו נאמר ונחה עליו רוח יהו"ה.

בשאיברי הגוף מתנהגים ברוח הזו של התורה הקדושה, במצוות התורה, הספינה מתנהגת לכל צד שרוצה האדם, כמו שנאמר אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, שהספינה היא הראש והיא לב והיא הגוף.

ואם איברי הגוף, שהם בעלי הספינה, שהם העם הקדוש, לא מתנהגים בתורה שהיא נשמה, ובמצוה שהיא הנפש, פורח הרוח מביניהם, וכאותו זמן ויהו"ה הטיל רוח גדולה על הים, שהיא רוח סערה, שהיא גזרת הדין הקשה, שמסעירה את גוף האדם, שהם ישראל, וישראל הם בסערה, והאננה, שהיא הגוף, חשבה להשבר.

באותו זמן - ויונה ירד אל ירפתי

רוחא דנשיב בהון ג"ר בתרי פתי לבא, ואינון נפ"ש ורו"ח, סימן ג"ר, והאי ו' איהו דנשיב בדרועין בשית פרקין דלהון, ואיהו נשיב בתרין שוקין בשית פרקין, דאתמר בהון (שיר ה טו) שוקיו עמודי שש, ועליה אתמר (ישעיה יא ב) ונחה עליו רוח יהו"ה.

בד אברין דגופא מתנהגין בהאי רוחא באורייתא קדישא בפקודין דאורייתא, ספינה מתנהגא לכל סטרא דבעי בר נש, כמה דאת אמר (יחזקאל א יב) אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו, דספינה איהי רישא ואיהי לבא ואיהי גופא.

ואם אברין דגופא דאינון מארי ספינה דאינון עמא קדישא, לא מתנהגין באורייתא דאיהי נשמתא ובמצוה דאיהי נפשא, פרח רוחא מביניהו, בההוא זמנא (יונה א ד) ויהו"ה הטיל רוח גדולה על הים, דאיהי רוח סערה, דאיהי גזרת דינא קשיא, דסערה גופיה דבר נש דאינון ישראל, וישראל אינון בסערה, והאננה דאיהי גופא חשבה להשבר.

ביה זמנא ויונה ירד אל ירפתי הספינה (שם ה) דא שכינתא תתאה, דאתמר

הספינה, זו שכינה התחתונה, שנאמר בה ותגל מרגלותיו ותשכב, שוכבת לעפר, וזהו וישכב וירדם. ולמה נפלה? משום שפרחה ממנה הרוח, שהיא העמוד האמצעי שסומך אותה, והיא נפלה, ובאותו זמן נאמר בה איכה ישבה כדד, ומי גרם את הירידה שלה? משום שבטלו ישראל תורה ומצוה. באותו הזמן שהיא יורדת בין הרגלים, ישראל בניה לחוצים בין הרגלים, והם במחלות ובכמות, באותו הזמן שהגוף בבית המחלות שהם ישראל, והשכינה עמהם שהיא יונה, מה כתוב בו? ויקרב אליו רב החובל, אותו שמחבל בפשר בבית המחלה.

ועוד, מי הוא רב החובל? אותו שנאמר בו אם חבל תחבל שלמת רעך, חבל בבית ראשון, תחבל בבית שני, והוא גדול כל מנהיגי הספינה, ומה אומר לו? קום קרא אל אלהיך, שהרי הדינים באים עליך ועל בניה. הרי בעלי החובות מתפנסים, שהם סובבים את הספינה שלך, שהם הרוחות הרעות, הסתפל בזכיותך, באותם איברים שמתעסקים בתורה ובמצוות טובות, ויחזירו את השכינה העליונה, שהיא תשובה, עליך, והיא הגנה עליך, שעליה נאמר כנשר יעיר קנו, זו ירושלים, על גוזליו ירחף, שהם ישראל, יפרש כנפיו עליהם, בשבת וימים טובים, ובגללה מברכים בהם, ברוך אתה יהו"ה הפורס סכות שלום. ובזמן שפורשת כנפיה על ישראל, נאמר יקחנה ישאהו על אברתו, כמו שבארוהו ואשא אתכם על כנפי נשרים וכו', ומשום זה קום קרא אל אלהיך, שהיא שכינה עליונה, שהיא התשובה שלך, ושוב בה לרבונך שהוא הקדוש

בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, שכיבת לעפרא, ודא איהו (יונה א ה) וישכב וירדם, ואמאי נפלת, בגין דפרח מינה רוחא דאיהו עמודא דאמצעיתא דסמיך לה, ואיהי נפלת, ובההוא זמנא אתמר בה (איכה א א) איכה ישבה כדד, ומאן גרים נחיתו דילה, בגין דבטילו ישראל אורייתא ומצוה, בההוא זמנא דאיהי נחתת בין רגלין, ישראל בנהא אינון מהודקין בין רגלין, ואינון במרעין במכתשין, בההוא זמנא דגופא בבי מרעין דאינון ישראל, ושכינתא עמהון דאיהי יונה, מה פתיב ביה (יונה א ו) ויקרב אליו רב החובל, ההוא דחביל בשרא בבי מרעא.

ועוד מאן רב החובל ההוא דאתמר ביה (שמות

כב כה) אם חבול תחבול שלמת רעך, חבול בבית ראשון, תחבול בבית שני, ואיהו רב דכל מנהיגי ספינה, ומה אומר ליה (יונה א ו) קום קרא אל אלהיך, דהא דינין קא אתיין עלך ועל בניה, הא מארי דחובין מתפנשין, דאינון סחרין לספינה דילך דאינון רוחין בישין, אסתפל בזכוון דילך, באלין אברים דמשתדלין באורייתא ובפקודין טבין, ויחזירוון שכינתא עלאה דאיהי תיובתא עלך, ואיהי אגנית עלך, דעלה אתמר (דברים לב יא) כנשר יעיר קנו דא ירושלים, על גוזליו ירחף (שם) דאינון ישראל, יפרוש כנפיו עליהו בשבתא וימין טבין, ובגינה מברכין בהון (דף נג ע"ב) ברוך אתה יהו"ה הפורס ספת שלום, ובזמנא דפרישת גרפהא על ישראל אתמר (דברים לב יא) יקחנה ישאהו על אברתו, כמה דאוקמוהו (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפי נשרים וכו', ובגין דא קום קרא אל קרא אל אלהיך, שהיא שכינה עליונה, שהיא התשובה שלך, ושוב בה לרבונך שהוא הקדוש

ברוך הוא, הסתפל ששפחה רעה שולטת עליך, שהיא טפה סרוחה, ועליה נאמר (איוב א) ויאמר ה' אל השטן מאין תבא. שכל החטאים הם מאיברים של טפה סרוחה, שבגללה נאמר לרשעים מאין באת? מטפה סרוחה. ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה, בתשובה, ולא יכלו, כי הם, שהוא גזרת הדין, הולך וסער עליהם.

באותו זמן וימן יהו"ה דג גדול לבלע את יונה, זו גלות ראשונה, שנאמר בו ויונה ירד אל ירפתי הספינה, וזהו אנכי ארד עמך מצרימה, כמו שבארונהו, בכל מקום שגלו ישראל - שכינה עמם, קלקלו ישראל מעשיהם, באותו זמן נאמר בהם ויקם מלך חדש על מצרים, וזה פרעה, שעליו נאמן וימן יהו"ה דג גדול לבלע את יונה, שרצה לבטל את ישראל מן העולם, זהו שכתוב כל הבה הילוד היאורה תשליכהו, כנגדו וימן יהו"ה דג גדול לבלע את יונה, להרגו. לא כתוב לבלע יונה, אלא לבלע את יונה. את, בא לרבות את הרועה הנאמן שעתידה להנתן תורה על ידו, שהיא מאל"ף עד תי"ו, כל הגלגולים הקלו היו על ידו, וזהו דג גדול, שנאמר בו התנין הגדול, הוא דג מצרים, ובת זוגו דגה, ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו ממעי הדגה. מי הם מעי הדגה? אלו המצרים.

ועוד, וימן יהו"ה דג גדול, זהו טחול, לילית, שהיא ערב רב, מאותו רב החובל (זה סמא"ל. דגה, זה נח"ש לילית, בת זוגו של אותו רב החובל, טחול, שהוא ערב רב) שנאמר בו וגם ערב רב עלה אתם וכו', וטחול הוא

טחול דאיהו ערב רב) דאתמר

אלהי"ך דאיהי שכינתא עלאה, דאיהי תיובתא דילך, ותוב בה למארך דאיהו קודשא בריך הוא, אסתפל דשפחה בישא שלטא עלך דאיהי טפה סרוחה, ועלה אתמר (איוב א) ויאמר יהו"ה אל השטן מאין תבא, דכל חובין אינון מאברין דטפה סרוחה, דבגינה אתמר לגבי חייביא מאין באת מטפה סרוחה, ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה (יונה א יג) בתיובתא, ולא יכלו כי הם, דאיהו גזרת דינא, הולך וסוער עליהם.

בההוא זמנא וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה (שם ב א), דא גלותא קדמאה, דאתמר ביה ויונה ירד אל ירפתי הספינה, ודא הוא (בראשית מו ד) אנכי ארד עמך מצרימה, כמה דאוקמוהו בכל אתר דגלו ישראל שכינתא עמהון, קלקלו ישראל עובדיהון, ביה זמנא אתמר בהון (שמות א ח) ויקם מלך חדש על מצרים, ודא פרעה, עליה אתמר וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה, דבעא לבטלא ישראל מעלמא, הדא הוא דכתיב (שם כב) כל הבה הילוד היאורה תשליכהו, לקבליה וימן יהו"ה דג גדול לבלוע את יונה, לקטליה, לבלוע יונה לא פתיב, אלא לבלוע את יונה, את אתא לרבות רעיא מהימנא דעתיד לאתיהבא אורייתא על ידיה, דאיהי מאל"ף ועד תי"ו, כל אלין גלגולין על ידיה הוו, ודא איהו דג גדול, דאתמר ביה (יחזקאל כט ג) התנין הגדול, איהו דג מצרים, ובת זוגיה דגה (יונה ב ב) ויתפלל יונה אל יהו"ה אלהיו ממעי הדגה, מאן מעי הדגה אלין מצראי.

ועוד וימן יהו"ה דג גדול, דא טחול לילית דאיהי ערב רב מההוא רב החובל (ג"א

דא סמא"ל, דגה דא נח"ש לילית בת זוגיה מההוא רב החובל

שְׁחוֹק הַפְּסִיל, עָלָיו נֶאֱמַר פִּי הַפֶּעַס בְּחִיק פְּסִילִים יְנוּחַ. לְבַלֵּעַ אֶת יוֹנָה, זוּ הַנֶּפֶשׁ, מֵהֶצֶד שֶׁלּוֹ - וְלֹא שְׁמַעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ, וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה - מִצַּד הַכֶּבֶד, שְׁנֵאמַר בּוֹ כֶּבֶד לֵב פְּרָעָה, תִּכְבֹּד הָעֶבֶדוּדָה. מִצַּד שֶׁל הַמָּרָה - וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם.

דָּג גָּדוֹל הוּא עֶרֶב רֵב, שֶׁהֵם (שְׁהוּא) רֵב הַחוּבֵל, מִי חוּבֵל? אֵלָּא גָּדוֹל מִכָּל מֵלָאכִי חֻבְלָה, הוּא חוּבֵל וְהֵיא חֻבְלָה, עֶרֶב רֵב הֵם פְּנֵי לַיְלִית הַרְשָׁעָה, שֶׁבָּהֶם חֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְחִבְלוּ אֶת בְּשָׂרָם בְּאוֹת הַבְּרִית, הֵם גָּדוֹלִים עֲלֵיהֶם בְּגִלוֹת, וְהֵם דָּגָה לְיִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ זְכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה וְכוּ'.

וּבִזְמַן שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, הֵרַג מֵהֶם רַבִּים, וּבְגִלוֹת הָאֲחֻרֹנָה עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַרְגֵם אוֹתָם, וְזֶהוּ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר בִּיאֹר מֵתָה, וַיִּכְאַשׁ הַיָּאֹר, זוּ הַתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ וְתוֹרָה אֹר, סָרַחָה אֲלֵיהֶם, וַנֶּאֱמַר בְּיִשְׂרָאֵל כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיָּאוֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ. אֹר הוּא ר"ז. הַיָּאוֹרָה, בַּת זִוְגוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַיָּאוֹר, שְׁנֵאמַר בּוֹ וְלִכְלֵ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם, כְּמוֹ כֵן בְּגִלוֹת הָאֲחֻרֹנָה (הַיָּאוֹרָה) הַזֹּהֶר בּוֹ הִיָּה ר"ז, שֶׁהוּא אֹר הַגְּאֻלָּה הָאֲחֻרֹנָה, לְקַיֵּם פִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת, וְזֶהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיָּאוֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, וְכָל הַבַּת תִּחְיֶינָה, אֵלָּה שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה שֶׁבַעֵל פָּה. דְּבַר אַחַר, וַיִּמְן יְהו"ה דָּג גָּדוֹל לְבַלֵּעַ אֶת יוֹנָה, זוּ עֲנִיּוֹת שֶׁהִיא עֶצֶב, וְהַנִּקְבָּה שֶׁלּוֹ עֶצֶבוֹן. הַזְּכַר דָּג, הַנִּקְבָּה דָּגָה. זֶהוּ וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהו"ה אֲלֵהִי"ו מִמְּעֵי הַדָּגָה,

בֵּיה (שְׁמוֹת יב לח) וְגַם עֶרֶב רֵב וכו', וְטָחוּל אִיהוּ שְׁחוֹק הַפְּסִיל, עָלֶיהָ אֶתְמַר (קֹהֶלֶת ז ט) כִּי הַפֶּעַס בְּחִיק פְּסִילִים יְנוּחַ, לְבַלֵּוֹעַ אֶת יוֹנָה דָּא נִפְשָׁא, מִסְטָרָא דִּילֵיהָ (שְׁמוֹת ו ט) וְלֹא שְׁמַעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ, וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה מִסְטָרָא דְכֶבֶד, דְּאֶתְמַר בֵּיה (שֵׁם ז יד) כֶּבֶד לֵב פְּרָעָה, תִּכְבֹּד הָעֶבֶדוּדָה, (שֵׁם ה ט) מִסְטָרָא דְמָרָה (שֵׁם א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם.

דָּג גָּדוֹל אִיהוּ עֶרֶב רֵב, דְּאֵינּוֹן (ג"א דִּאִיהוּ) רֵב הַחוּבֵל, מֵאֵן חוּבֵל אֵלָּא רֵב מִכָּל מֵלָאכִי חֻבְלָה, אִיהוּ חוּבֵל, וְאִיהִי חֻבְלָה, עֶרֶב רֵב פְּנֵי דַלִּילִית חַיִּיבָא, דְּבַהוֹן חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וְחִבְלוּ יַת בְּשָׂרֵיהוּ בְּאֵת פְּרִית, אֵינּוֹן רֵב עֲלֵיהוּ בְּגִלוֹתָא, וְאֵינּוֹן דָּגָה לְיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ (בַּמְדַּבֵּר יא ה) זְכַרְנוּ אֶת הַדָּגָה וְכוּ'.

וּבִזְמַנָּא דְנִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קָטִיל מִנֵּיהוּ סַגִּיאִין, וּבְגִלוֹתָא בַּתְּרָאָה עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַטְלָא לֹזֵן, וְדָא אִיהוּ (שְׁמוֹת ז יח) וְהַדָּגָה אֲשֶׁר בִּיאֹר מֵתָה, וַיִּכְאַשׁ הַיָּאֹר דָּא אֹרִייתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (מְשֵׁלִי כג) וְתוֹרָה אֹר, סָרַחַת לְגַבְיֵיהוּ, וְאֶתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל (שְׁמוֹת א כב) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיָּאוֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, אֹר אִיהוּ ר"ז, הַיָּאוֹרָה בַּת זִוְגִיָּה דֶּהוּא אֹר, דְּאֶתְמַר בָּהּ (שֵׁם י כג) וְלִכְלֵ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם, כְּגִוּוֹנָא דָּא בְּגִלוֹתָא בַּתְּרָאָה (הַיָּאוֹרָה) הַזֹּהֶר בֵּיה הָהּ ר"ז, דְּאִיהוּ אֹר דְּפוּרְקָנָא בַּתְּרִייתָא, לְקַיֵּים (מִיכָה ז טו) פִּימִי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת, וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיָּאוֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, וְכָל הַבַּת תִּחְיֶינָה, אֵלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאֹרִייתָא דְבַעֵל פָּה.

דְּבַר אַחַר וַיִּמְן יְהו"ה דָּג גָּדוֹל לְבַלֵּוֹעַ אֶת יוֹנָה (יוֹנָה ב א), דָּא עֲנִיּוֹתָא, דְּאִיהוּ עֶצֶב,

וְנוֹקְבָא דִּילֵיהָ עֶצֶבוֹן, דְּכוּרָא דָּג נוֹקְבָא דָּגָה, דָּא הוּא (שֵׁם ב) וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה

אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמְעַי הִדָּגָה, מִכִּפְּנֵי
 דַּעֲנוּיֹתָא דְמִטִּי לְמַעוּי דִּישְׂרָאֵל, בְּהֵוּא זְמַנָּא
 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקְא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר (שם)
 (א) בְּדוּחְקָא דְדָאָגָה דְלַהוֹן דְּדוּאָגִין מִן
 עֲנוּיֹתָא, מְדוּחְקָא יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, הִדָּא הוּא
 דְכִתְיִב (שמואל ב' כב כח) וְאֵת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ, דָּא
 נְבוּאָה דִּיוֹנָה דְנִתְנַבָּא דִּיִּפְקוּן יִשְׂרָאֵל מִן
 גְּלוּתָא בְּדָאָגָה (ס"א בְּדוּחְקָא) דַּעֲנוּיֹתָא, וּבִימִינָא
 יִפְקוּן, (דף נד ע"א) בְּגִין דְּצַדִּיק ח"י עֲלָמִין אִיהוּ
 עֲנִי דְאִתְקַשֵּׁר בִּימִינָא, דְאִיהוּ פִּסְחָא, פְּגוּוֹנָא
 דִּישְׂרָאֵל דְאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל טו ז) וְאֵת עִרוֹם
 וְעֲרִיָּה, וְהֵאֵי יוֹנָה אִיהִי יוֹנָה דְתִיבַת נַח.

דְּכָר אַחַר (יונה ב יא) וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקְא
 אֶת הַיּוֹנָה אֶל הַיִּבְשָׁה, קָם סָבָא מִבֵּיתָר
 טוּלָא פִּתַח וְאָמַר, וְהֵמֶן פְּזָרַע גַּד הוּא (במדבר
 יא ז) מֵאֵי פְזָרַע גַּד, אֶלָּא גַּד אִיהוּ יְמִינָא
 וּשְׂמָאֵלָא, גְּמוּ"ל דְּלִי"ם, פְּזָרַע גַּד דָּא יוֹנָה
 י' וְדָאֵי, טְפָה חֲנוּרְתָא, דְּבִיָּה אֲשַׁתְּלִים גַּד
 וְאִתְעֵבִיד גִּיד, וְעַל דָּא הָאֵי זִרְעָא דְאִיהִי יו"ד
 דְאִיהִי טְפָה קְדִישָׁא, אִתְמַר (יונה ב יא) וַיִּקְא אֶת
 יוֹנָה אֶל הַיִּבְשָׁה דְאִיהִי נוֹקְבָא, וּמִמָּה דִּיהוּת
 יִבְשָׁה ה' אִתְקִרִיאַת אֶרֶץ, לְאִפְקָא זִרְעִין
 וְאִיבִין, הִדָּא הוּא דְכִתְיִב (בראשית א י) וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ, וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא
 יַמִּים, דָּא מַקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ בְּעַת
 צָרָה (ירמיה יד ח).

מִקְוֵרָא דְנִבְיעוּ מֵהוּא זִרְעָא דְאִתְמַשְׁף
 מִמוּחָא עֲלָאָה, וְהֵאֵי (נ"א וְהֵיא) טְפָה
 אִיהִי י' זְעִירָא, כַּד נִפְקַת א מִן מוּחָא דְאִיהִי
 חֲכָמָה, כָּל סְפִירָה נְטִלַת חֲלֻקָּהָ, עַד
 דְאִתְפְּלִיגַת לְתַשַּׁע נְקוּדִין, וְכַד נְטִיל כָּל חַד
 חוּלְקִיָּה אֲשַׁתְּאֲרַת עֲשׂוּרָא מִכְּלֵהוּ טְפִין,
 דְנְטִילַת הֵיא יִבְשָׁה דְאִיהִי עֲשִׂירִית הָאִיפָה סֵלַת, וּבְגִינָה מְעֲשָׂרִין.

מִרְעֵב הַעֲנִי שְׂמֻגִיעַ לְמַעַי יִשְׂרָאֵל.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג
 וַיִּקְא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר, בְּדַחַק שֶׁל
 הַדָּאָגָה שֶׁלָּהֶם שְׂדוּאָגִים מִן
 הַעֲנוּיֹת, מֵהִדָּחַק יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת,
 זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְאֵת עִם עֲנִי תוֹשִׁיעַ,
 זו הַנְּבוּאָה שֶׁל יוֹנָה שֶׁהִתְנַבֵּא
 שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּדָאָגָה
 (דח"ק) שֶׁל עֲנִי, וּבְכִימִין יֵצְאוּ,
 מִשׁוּם שְׂצַדִּיק ח"י הַעוֹלָמִים הוּא
 עֲנִי שְׂנִקְשֵׁר בְּכִימִין, שֶׁהוּא פִּסְחָא,
 כְּמוֹ שֶׁיִּשְׂרָאֵל שְׂנֵאֲמַר בְּהֵם וְאֵת
 עִרוֹם וְעֲרִיָּה, וְהַיּוֹנָה הַזֹּאת הִיא
 הַיּוֹנָה שֶׁל תִּבְתַּת נַח.

דְּכָר אַחַר, וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג
 וַיִּקְא אֶת יוֹנָה אֶל הַיִּבְשָׁה, קָם
 זְקַן מֵאַחַר הַצֵּל, פִּתַח וְאָמַר:
 וְהֵמֶן פְּזָרַע גַּד הוּא, מֵה זֶה פְּזָרַע
 גַּד? אֶלָּא גַּד הוּא יְמִין וּשְׂמָאֵל,
 גְּמוּ"ל דְּלִי"ם, פְּזָרַע גַּד זֶה יוֹנָה,
 י' וְדָאֵי, טְפָה לְבָנָה, שְׂבוּ נִשְׁתַּלֵּם
 גַּד וְנַעֲשֶׂה גִיד, וְעַל כֵּן הַזִּרְעָה הַזֶּה
 שֶׁהוּא יו"ד, שֶׁהִיא טְפָה קְדוּשָׁה,
 נֹאֲמַר וַיִּקְא אֶת יוֹנָה אֶל הַיִּבְשָׁה,
 שֶׁהִיא נְקֻבָּה, וּמִמָּה שֶׁהִיָּתָה
 יִבְשָׁה ה', נִקְרֵאת אֶרֶץ, לְהוֹצִיא
 זִרְעִים וּפְרוֹת. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמַקְוֵה
 הַמַּיִם קָרָא יַמִּים, זֶה מַקְוֵה
 יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ בְּעַת צָרָה.

מִקְוֵרָא הַמַּעֲזֵן מֵאוֹתוֹ הַזִּרְעָה
 שְׂנִמְשָׁף מֵהַמַּחַם הַעֲלִיּוֹן, וְהַטְּפָה
 (הֵיא) הַזֹּאת הִיא י' קְטָנָה, כְּשִׁינְצֵאת
 א מִן הַמַּחַ שֶׁהִיא חֲכָמָה, כָּל
 סְפִירָה נוֹטֶלֶת חֲלֻקָּהָ, עַד
 שְׂנַחֲלַקַת לְתַשַּׁע נְקוּדוֹת, וּכְשֶׁכָּל
 אֶחָד נוֹטֵל חֲלֻקוֹ, נִשְׁאָרַת עֲשִׂירִית
 מִכָּל הַטְּפוֹת, שְׂנוֹטֶלֶת אוֹתָהּ
 הַיִּבְשָׁה שֶׁהִיא עֲשִׂירִית הָאִיפָה
 סֵלַת, וּבְשִׁבְלֶיהָ מְעֲשָׂרִים.

וּבְגִינָה מְעֲשָׂרִין.

וְהָיָא טַפְּהָ בַּעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אַתְּאַרְכַּת,
 וְאַתְּעַבִּידַת זְרַע ו', דְּכֻלִּיל שִׁית סְטָרִין,
 וּכְמָה דְּכָל סְפִירָן נְטֻלִין חוֹלְקִיהוֹן מִהֵהוּא
 טַפְּהָ, הָכִי נְטֻלִין מִזְרַע (ג"א מִהֵהוּא זְרַע) דְּאִיהוּ
 ו', כַּד אִיהוּ זְעִיר אַתְּעַבִּיד שִׁית, כַּד נְטִיל
 בְּיו"ד סְלִיק לְשִׁתִּין, שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר, אֲבָל כָּל
 סְפִירָן כָּל חַד אִיהוּ תִשְׁעָ, וּמַלְכוּת בְּהָ אֲשַׁתְּלִים
 כָּל חַד לְעֶשֶׂר, וּכְלָא אַתְּמַשְׁךָ לְגַבִּיהָ דְּגִיד
 דְּאִיהוּ צְדִיק, וּמַנִּיהָ לְהֵהוּא יִבְשָׁה, וּבְהֵהוּא
 זְמַנָּא דְּאָרִיק בְּהָ כְּלָא אַתְּקָרִיאַת תִּיבַת נַח,
 וְרָזָא דְּמַלְהָ וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי (כְּרֵאשִׁית
 ח יג). מַה דְּהוֹת ה' יִבְשָׁה, אַתְּעַבִּידַת ה"א
 הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, וְתַנַּח וְדָאִי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ
 גִיד צְדִיק ח"י עֲלָמִין, בְּגִין דְּמַנִּיהָ נְפִיק זְרַע
 לְהָאִי יִבְשָׁה.

וְכֵרִי מָאן דְּאִפִּיק הָאִי זְרַע דְּאִיהוּ נְבִיעוּ
 מְלַעִילָא דְּלָא בְּהָאִי יִבְשָׁה, גְּרִים פְּרוּדָא
 בְּהֵהוּא נְבִיעוּ, כְּבִיכּוּל כְּאֵלוּ אַתְּפַסֵּק נְבִיעוּ
 דְּשְׁכִינְתָא, וְיִתְרַבָּה נְבִיעוּ דְּסֵטְרָא אַחְרָא,
 דְּאִינוּן מִי טוֹפְנָא, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (כְּרֵאשִׁית ז
 ט) וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד עַל הָאָרֶץ, בְּהֵהוּא
 זְמַנָּא דְּלִית נְבִיעוּ בְּהֵהוּא יִבְשָׁה דְּהִיא כְּבֹדָה,
 אַתְּעַבִּידַת קִלְהָ, לְאַסְתְּלָקָא מְעַל יִשְׂרָאֵל,
 וְאַתְּמַר בְּהָ (שם יז) וְתָרַם מְעַל הָאָרֶץ, וְלָא נַחַתַּת
 עַד יִרְחָא שְׁבִיעָאָה, דְּאַתְּמְלִיאַת בְּזַכּוּן דִּילָהָ
 וְאִיהִי כְּבֹדָה נַחַתַּת, הֵדָא הוּא דְּכְתִיב (שם ח
 ד) וְתַנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, דְּאִיהוּ תְּשֻׁרִי
 דְּרוּעָא שְׁמַאֲלָא, דְּאִי הוּוּ נְפָקִין בִּיהָ יִפְקוּן
 בְּמִיתָה, וְלָא יִשְׁתְּאַרוּן אֶלָּא חַד מְעִיר וּשְׁנַיִם
 מְמַשְׁפָּחָה, חַד מְעִיר כְּגוֹן נַח, וּשְׁנַיִם
 מְמַשְׁפָּחָה כְּגוֹן שָׁם וְיִפְתָּ, וּמֵאַחַרְנִין שְׁנַיִם
 שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה, מְאִינוּן עַמֵּי הָאָרֶץ דְּדַמְיִין

וְאוֹתָהּ הַטְּפָה מִתְּאַרְכַּת בַּעֲמוּד
 הָאַמְצְעִי וְנַעֲשִׂית זְרַע ו', שְׁפּוּלִל
 כָּל שֵׁשֶׁת הַצְּדִידִים, וּכְמוּ שְׁכַל
 הַסְּפִירוֹת נוֹטְלוֹת חֶלְקֵם מֵאוֹתָהּ
 טַפְּהָ, כְּפִי נוֹטְלִים מִהַזְרַע (מֵאוֹתוֹ
 זְרַע) שֶׁהוּא ו', כְּשֶׁהוּא קָטָן נַעֲשֶׂה
 שֵׁשׁ, כְּשֶׁנוֹסֵעַ בְּיו"ד עוֹלָה
 לְשֵׁשִׁים, שֵׁשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר, אֲבָל
 כָּל הַסְּפִירוֹת, כָּל אַחַת הִיא תִשְׁעָ,
 וּבְמַלְכוּת מְשַׁתְּלֶמֶת כָּל אַחַת
 לְעֶשֶׂר, וְהַכֹּל נִמְשָׁךְ לְגִיד שֶׁהוּא
 צְדִיק, וּמִמֶּנּוּ לְאוֹתָהּ יִבְשָׁה,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁמֵרִיק בְּהָ הַכֹּל,
 וְקָרִיאַת תִּבַּת נַח, וְסוּד הַדְּבָר -
 וְתַנַּח הַתִּבָּה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. מַה
 שְׁהִיתָה ה' יִבְשָׁה, נַעֲשִׂית ה"א
 הַשְּׁבִיעִי, וְזֶהוּ וְתַנַּח הַתִּבָּה בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, וְתַנַּח וְדָאִי בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, וְזֶהוּ גִיד צְדִיק ח"י
 הַעוֹלָמִים, בְּגִלְלָא שְׁמַמְנוּ יוֹצֵא זְרַע
 לְיִבְשָׁה הַזֹּו.

וְכֵרִי מִי שְׁמוּצִיא הַזְרַע הַזֶּה שֶׁהוּא
 הַמְעַזֵּן מְלַמְעֵלָה שְׁלָא בְּיִבְשָׁה
 הַזֹּו, גוֹרֵם פְּרוּד בְּאוֹתוֹ מְעַזֵּן,
 כְּכִיכּוּל כְּאֵלוּ נְפִסֵּק מְעַזֵּן
 הַשְּׁכִינָה, וְיִתְרַבָּה הַמְעַזֵּן שֶׁל הַצֵּד
 הָאֲחֵר שֶׁהֵם מִי הַמְּבּוּל. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד
 עַל הָאָרֶץ, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁאִין
 נְבִיעָה בְּאוֹתָהּ יִבְשָׁה שֶׁהִיא
 כְּבֹדָה, נַעֲשִׂית קִלְהָ, לְהַסְתְּלֵק
 מְעַל יִשְׂרָאֵל, וְנֶאֱמַר בְּהָ וְתָרַם
 מְעַל הָאָרֶץ, וְלָא יוֹרְדַת עַד לַחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, כְּשֶׁנִּתְמַלְאֵת בְּזַכּוּת
 שְׁלָהֶם, וְהִיא כְּבֹדָה יוֹרְדַת. זֶהוּ
 שְׁכָתוּב וְתַנַּח הַתִּבָּה בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, שֶׁהוּא תְּשֻׁרִי, זְרוּעַ
 שְׁמַאֲלָא, שְׁאֵם הִיוּ יוֹצֵאִים בּוֹ,
 יִצְאוּ בְּמִיתָה, וְלָא יִשְׁאָרוּ אֶלָּא
 אֶחָד מְעִיר וּשְׁנַיִם מְמַשְׁפָּחָה.
 אֶחָד מְעִיר כְּמוֹ נַח, וּשְׁנַיִם
 מְמַשְׁפָּחָה כְּמוֹ שָׁם וְיִפְתָּ,
 וּמֵאַחַרִּים שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעָה
 שְׁבַעָה, מֵאוֹתָם עַמֵּי הָאָרֶץ

לְבַעֲרָן וְעוֹפִין וְחִיוֹן, וְאֵלִין אִינוֹן דְּאוֹקְרִין
 יָמִים טוֹבִים וְחֶגְגִין, דְּאִינוֹן שְׁנַיִם שְׁנַיִם תְּרִין
 יוֹמִין חַד דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְחַד דְּשָׁבוּעוֹת, תְּרִין
 יוֹמִין דְּפוּרִים, שְׁבַעַה שְׁבַעַה אֵלִין שְׁבַעַה יוֹמִין
 דְּפִסְחָא, וְשְׁבַעַה יוֹמִין דְּסֻפּוֹת, אוּ דְמִתְפַּלְלִין
 ח"י בְּרִכָּאָן דְּצִלוֹתָא בְּכָל יוֹמָא. (דף נד
 ע"ב) דְּסַלְקִין לְחוּשְׁבַן שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעַה שְׁבַעַה
 ח"י.

אוּ אֵלִין דְּהוּוּ נְטָרִין י' דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית מִלְּהָ
 דְּאִיהוּ לְשִׁמּוֹנָה דְּכֻלָּא ח"י, אוּ אֵלִין דְּמִנְחָן
 תְּפִלִי בְּכָל יוֹמָא דְּאִינוֹן אוֹת י', כְּמָה דְּאִתְּ
 אָמַר (שמות יג טז) וְהָיָה לְאוֹת וְכוּ', וְהוּוּ קָשְׁרִין
 לִיה בַּח' בְּתִי דְּתְּפִלִי, דְּאִינוֹן ד' בְּתִי דְּתְּפִלִין
 דְּרִישָׁא, וְאַרְבַּע פְּרָשְׁיִין דְּתְּפִלִין דְּיָד, אוּ אִינוֹן
 דְּנְטָרִין אוֹת י' שְׁבַת בְּתַחוּמָא דִּילִיה דְּאִיהוּ
 ח', תְּרִי אֲלִפִי אֲמִין לְכָל סַטְרָא, וְכֻלָּא ח"י,
 לְאֵלִין אִינוֹן מְקַבְּלִין בְּתַשׁוּבָה, דְּאִיהִי תִיבַת
 נַח יוֹם הַכַּפּוּרִים.

אַבְרָ לְאַחַרְנִין לָא יְקַבֵּל לוֹן בְּתִיּוּבְתָא, וְאִם
 יִפְקוֹן בְּיוֹמָא דְּדִינָא, אֵלִין דְּלָא הוּוּ
 נְטָרִין, אֲתַמַּר בְּהוּן (בראשית ז כא) וַיִּגְזַע כָּל בְּשָׂר
 הָרִמָּשׁ עַל הָאָרֶץ, וְאֵלִין אֲתַקְרִיאוּ רְשָׁעִים
 גְּמוּרִים דְּנִדְוֹנִין לְאַלְתֵּר לְמִיתָה, דְּבַהוּן בְּשִׂית
 יוֹמִין הוֹת שְׁכִינְתָא מִתְּפָרְכָא הֵדָא הוּא
 דְּכְתִיב (שם ח ט) וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף
 רַגְלָהּ, וְאֵלִין אִינוֹן יוֹמִין דְּחוּל.

צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵלִין אִינוֹן דְּנְטָרִין ח"י
 וְשְׁבַתוֹת וַיִּמִין טְבִין, עַלִייהוּ אֲתַמַּר
 וְתֻשַׁב אֵלִיו הַיּוֹנָה לְעַת עָרַב וְדָא עָרַבִי שְׁבַתוֹת
 וַיּוֹמִין טְבִין, דְּשְׁכִינְתָא קָא אֲתַיָּא לְשָׂרְיָא
 עַלִייהוּ בְּגִין דְּאִינוֹן קֹדֶשׁ, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (ירמיה
 א ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוּ"ה, וְאַתֶּם הַדְּבָקִים
 בִּיהוּ"ה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם (דברים ד ד).

שְׁדוּמִים לְכַהֲמוֹת וְחִיוֹת וְעוֹפוֹת,
 וְאֵלוּ הֵם שְׁמוֹקְרִים יָמִים טוֹבִים
 וְחֶגְגִים, שְׁהֵם שְׁנַיִם שְׁנַיִם, שְׁנֵי
 יָמִים, אָחַד שֶׁל רֵאשׁ הַשָּׁנָה וְאָחַד
 שֶׁל שְׁבוּעוֹת, שְׁנֵי יָמִים שֶׁל
 פּוּרִים. שְׁבַעַה שְׁבַעַה, אֵלוּ שְׁבַעַה
 יָמִים שֶׁל פִּסְחָא, וְשְׁבַעַה יָמִים שֶׁל
 סֻפּוֹת, אוּ שְׁמִתְפַּלְלִים שְׁמוֹנָה
 עֶשְׂרֵה בְּרִכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּכָל
 יוֹם שְׁעוֹלוֹת לְחֻשְׁבוֹן שְׁנַיִם שְׁנַיִם
 שְׁבַעַה שְׁבַעַה - שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר.

אוּ אֵלוּ שְׁהִיוּ שׁוֹמְרִים י' שֶׁהוּא
 אוֹת בְּרִית מִלְּהָ, שֶׁהוּא לְשִׁמּוֹנָה,
 שֶׁהִכֵּל שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, אוּ אֵלוּ
 שְׁמִנְיָחִים תְּפִלִין בְּכָל יוֹם שֶׁהֵם
 אוֹת י', כְּמוֹ שְׁנֹאמַר וְהָיָה לְאוֹת
 כּוּ', וְהִיוּ קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ בַּח' בְּתִי
 תְּפִלִין, שְׁהֵם ד' בְּתִי הַתְּפִלִין שֶׁל
 רֵאשׁ, וְאַרְבַּע פְּרָשְׁיּוֹת שֶׁל תְּפִלִין
 שֶׁל יָד, אוּ אוֹתָם שְׁשׁוּמְרִים הָאוֹת
 י' שְׁבַת בְּתַחוּם שֶׁלוּ שֶׁהוּא ח',
 אֲלִפִים אֲמָה לְכָל צַד, וְהִכֵּל
 שְׁמוֹנָה עֶשֶׂר, אֵת אֵלוּ הֵם
 מְקַבְּלִים בְּתַשׁוּבָה, שֶׁהִיא תִבַת
 נַח יוֹם הַכַּפּוּרִים.

אַבְרָ אֵת הָאַחֲרִים לָא יְקַבֵּל
 בְּתַשׁוּבָה, וְאִם יִצְאוּ בְּיוֹם הַדִּין,
 אֵלוּ שְׁלֵא הִיוּ שׁוֹמְרִים, נֹאמַר
 בְּהֵם וַיִּגְזַע כָּל בְּשָׂר הָרִמָּשׁ עַל
 הָאָרֶץ, וְאֵלוּ נִקְרְאוּ רְשָׁעִים
 גְּמוּרִים שְׁנִדְוִים לְאַלְתֵּר לְמִיתָה,
 שְׁבִהֵם בְּשִׁשָּׁה יָמִים הָיְתָה שְׁכִינָה
 מְגֻרָשֶׁת. זֶהוּ שְׁכַתוּב וְלֹא מִצָּאָה
 הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ, וְאֵלוּ הֵם
 יָמִים שֶׁל חַל.

צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵלוּ הֵם
 שְׁשׁוּמְרִים ח"י וְשְׁבַתוֹת וַיִּמִים
 טוֹבִים, עַלִיהֵם נֹאמַר וְתֻשַׁב אֵלִיו
 הַיּוֹנָה לְעַת עָרַב, וְזֶה עָרַבִי
 שְׁבַתוֹת וַיִּמִים טוֹבִים, שֶׁשְׁכִינָה
 בָּאָה לְשִׁרוֹת עַלִיהֵם מִשׁוּם שֶׁהֵם
 קֹדֶשׁ, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל
 לִיהוּ"ה, וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בִּיהוּ"ה
 אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם.

והם צדיקים גמורים שנקתבין ונחתמים לאלתר לחיים, וכתובים בספר החיים, כמו שנאמר ובספר חיים ברכה וכו'. הבינוניים שכלולים מחל וקדש, תלויים עד יום הכפורים, שהוא כמו תבת נח, ואם שבים בתשובה, יקבל אותם ויקתבו לחיים, ואם לא, יכתבו למיתה עם האחרים, שנאמר בהם ויגוע כל בשר וכו', והבינוניים, משום שיש בהם מצוות ועברות, נאמר בהם ומכל החי מכל בשר וכו', מכל החי - מצד של הזכיות, מכל בשר - מצד העברות.

ועוד, שבזמן שיבא המשיח, כל אלו ששמרו אות הברית, יציל אותם ממגפה, שבאותו זמן תתבטל המגפה, שהיו מתנבאים אותם נביאים של האספקלריה שלא מאירה, שלא ישארו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה, כמו אותו שכתוב שנים שנים באו אל נח, ויש מי שאומר שבעה שבעה, מצד של בת שבע, ואלו הם אחד מעיר. נח זה שבת, שבו מניחה שירושלם אותה הצדיק, שנים שנים, שני ימים, אחד של ראש השנה ואחד של יום הדין, שהשני הוא מספק, ויום אחד של יום הכפורים, ויום אחד של שבועות, ושבעה שבעה הם שבעה ימי ספוט ושבעת ימי פסח, שמי ששומר אותם ימים עתיד להנצל בגלות.

ומשום שגלה כל זה הקדוש ברוך הוא למשה, בקש עליהם רחמים ומסר עצמו למיתה, זהו שכתוב ואם אין מחני נא מספרך, ובפיוס שלו נדבק במלך, ואחז ברוע ימין, ואמר זכר לאברהם, ואחר כך אחז בשמאל ואמר זכר ליצחק, ואחר כך אחז בגוף ואמר תמה זכות האבות, כיון שלא שבו

ואינון צדיקים גמורים ונקתבין ונחתמין לאלתר לחיים, וכתובין בספרא דחיי, כמה דאת אמר ובספר חיים ברכה וכו', בינוניים דפלילין מחול וקדש תליין עד יום הכפורים דאיהו פגוונא דתיבת נח, אם תייבין בתיובתא יקבל לון ויקתבון לחיי, ואם לאו יכתבון למיתה עם אחרנין, דאתמר בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר וכו', ובינוניים בגין דאית בהון פקודין וחובין, אתמר בהון (שם ו ט) ומכל החי מכל בשר וכו', מכל החי מסטרא דזכוון, מכל בשר מסטרא דחובין.

(ועוד דבזמנא דיימי משיחא כל אינון דנטרו אות ברית ישוב יתהון ממותנא, דבההוא זמנא יתבטל מותנא, דהו מתנבאין אינון נביאיא דאספקלריא דלא נהרא דלא ישתארו אלא חד מעיר ושנים ממשפחה, כגון ההוא דכתיב (שם ז ט) שנים שנים באו אל נח, ואית מאן דאמר שבעה שבעה מסטרא דבת שבע, ואלין אינון חד מעיר, נח דא שבת, דביה גיחא דרית לה צדיק, שנים שנים תרין יומין חד דראש השנה וחד דיום הדין, דתניינא איהו מספק ויומא חדא דיום הכפורים, ויומא חדא דשבועות, ושבעה שבעה אינון שבעה יומי דסכות ושבעה יומי דפסחא, דמאן דנטיר אינון יומין עתיד לאשתובא בגלותא).

ובגין דגלי כל דא קודשא בריך הוא למשה, שאיל רחמי עליהו, ומסר גרמיה למיתה, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרך, ובפיוסא דיליה אדבק במלכא, ואחיד בדרועא דימינא ואמר (שם ז) זכור לאברהם, ולבתר אחיד בשמאלא ואמר זכור ליצחק, ולבתר אחיד בגופא ואמר (שם) ולישראל, ואמר קודשא בריך הוא לאלין בינוניים לגבייהו תמה זכות אבות, כיון ולישראל, ואמר הקדוש ברוך הוא לבינוניים הללו, אליהם

בתשובה, הרי הם פרשעים
 גמורים, ואם שבים בתשובה,
 נאמר אליהם חלה זכות אבות,
 וכדי שלא יאבדו הבינוניים
 הללו, אמר משה, וכי יאמרו בני
 העולם שאני כמו נח שלא בקש
 רחמים על דורו? באותו זמן מסר
 עצמו עליהם, זהו שפתוב ואם
 אין מחני נא.

ובשום זה עתיד הרועה הנאמן
 להיות בגלות האחרונה, ובו
 יתקיים והוא מחולל מפשעינו,
 נעשה חל בגללם, מדכא
 בעונותינו, במכות של יסורים
 של עניות, בכמה דתקים שסובל
 עליהם, ובגללו וינחם יהוה על
 הרעה וגומר, וזהו שפתוב
 ובחבורתו נרפא לנו, ובגללו
 שמאל דוחה את הבינוניים,
 שהיא ראש השנה, וימין מקרבת
 אותם בתשובה, שהוא פסח,
 זרוע ימין לקבל שבים, וימין
 אותם מנפילתם ואוחז בידיהם,
 ויאמר להם קומי שבי ירושלים,
 ובשבעות יצאו בזכות משה,
 שמתן תורה הוא רחמים, ומגלה
 להם ספר תורה, ויתכנסו
 לירושלים, ותראה היבשה,
 מלכות הרשעה, ורחמים על
 בניו, ובו פנשר יעיר קנו. מי זה
 קנו? ירושלים קנו (לשכינה).

באותו זמן שופר מהפ"ף
 קדמ"א זק"ף קט"ן, מתהפכת
 ממשלת אמות העולם, וישראל
 שהם מזרע אותו שנאמר בו
 קטנתי מכל החסדים, מתעלה
 ומזדקף, ונאמר בו זק"ף גדו"ל,
 בימין התעלו מן הגלות, בגלל
 שמוליק לימין משה, שדרגתו
 העמוד האמצעי, שהוא שבעות.
 ובו מארי"ף טר"ח"א, בו מארי"ף
 הקדוש ברוך הוא, שהוא אר"ף

דלא תאבו בתיובְתָאָהָּ הָאֵינֻן פְּרָשְׁעִים
 גְּמוּרִים וְאִם תְּאִבִּין בְּתִיבְתָאָהָּ אֲתִמְרֵיהּ
 חֲלָה זְכוּת אָבוֹת, וּבְגִין דְּלֹא יִתְאַבְדּוּ אֲלִין
 בִּינוּנִיִּים אָמַר מֹשֶׁה וְכִי יִמְרוּן בְּנֵי עֲלָמָא דְאַנָּא
 פְּנַח דְּלֹא בַּעַר רַחֲמֵי עַל דְרִיָּה, בְּהֵוֹא זְמַנָּא
 מְסַר גְּרַמְיָה עֲלֵיהּ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב וְאִם
 אֵין מַחְנֵי נָא.

וּבְגִין דָּא עֲתִיד רַעֲיָא מְהִימְנָא לְמַהוּי בְּגֵלוֹתָא
 בְּתַרְאָה, וּבִיָּה יִתְקַיִים (ישעיה נג ה) וְהוּא
 מְחֻלָּל מִפְּשְׁעֵינוּ, אֲתַעְבִּיד חוּל בְּגִינֵיהּ,
 מְדוּפָא בְּעוֹנוֹתֵינוּ בְּמַכְתְּשֵׁין דִּיסוּרִין דְּעֵנְיוֹתָא,
 בְּכַמְּה דוֹחֲקִין דְּסָבִיל עֲלֵיהּ, וּבְגִינֵיהּ (שמות לב
 ד) וַיִּנְחֵם יְהוָה עַל הָרָעָה וְגוֹמֵר, וְהֲדָא הוּא
 דְכְתִיב (ישעיה נג ה) וּבַחֲבוּרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ, וּבְגִינֵיהּ
 שְׂמֵאל דוֹחָה לְבִינוּנִיִּים דְּאִיְהִי רֵאשׁ הַשָּׁנָה,
 וַיִּמִּין מְקָרֵב לוֹן בְּתִיבְתָאָהָּ דְּאִיְהוּ פְּסַח, (דף נה
 ע"א) דְּרוּעָא יְמִינָא לְקַבֵּל שְׁבִים, וַיּוֹקִים לוֹן
 מְנַפִּילוּ דְלֵהוּן וְאַחִיד בִּידֵיהוּן, וַיִּמִּי לוֹן קוּמִי
 שְׁבִי יְרוּשָׁלַם, וּבְשָׁבוּעוֹת יִפְקוּן בְּזְכוּתָא
 דְּמֹשֶׁה דְּאִיְהוּ מִתַּן תּוֹרָה רַחֲמֵי, וּגְלִי לוֹן סֵפֶר
 תּוֹרָה, וַיִּתְּפַנְשׁוּן לִירוּשָׁלַם, וְתַרְאָה הַיִּבְשָׁה
 מְלָכוֹת הָרְשָׁעָה, וְרַחֲמֵי עַל בְּנוֹי, וּבִיָּה (דברים
 לב יא) פְּנַשֵּׁר יַעִיר קִנּוּ, מָאן קִנּוּ יְרוּשָׁלַם קִנּוּ
 (לשכינתא).

בְּהֵוֹא זְמַנָּא שׁוֹפֵר מְהוּפֵ"ף קְדָמָ"א זָקָף
 קָט"ן, אֲתַהֲפֵף מְמִשְׁלָה דְּאוּמִין
 דְּעֲלָמָא, וַיִּשְׂרָאֵל דְּאֵינוּן מְזַרְעָא דְּהֵוֹא
 דְּאֲתִמְר בִּיָּה (בראשית לב יא) קְטַנְתִּי מִכָּל הַחֲסָדִים
 אֲסַתְּלַק וְאַזְדַּקֵּף, וְאֲתִמְר בִּיָּה זָק"ף גְּדוּ"ל,
 בִּימִינָא אֲסַתְּלָקוּ מִן גְּלוּתָא, בְּגִין דְּמוֹלִיק
 לִימִין מֹשֶׁה דְּדִרְגִיָּה עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא דְּאִיְהוּ
 שְׁבוּעוֹת.

וּבִיָּה מְאָרִי"ף טְרַח"א, בִּיָּה מְאָרִיף קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא דְּאִיְהוּ אַרְף אֲפִים

אפים על הבינוניים וטורח על בינוניים, וברחמים גדולים אקבצך, וכו' יצאו על יד אותו שנתנה תורה על ידו בשבועות, שהולך לימין שהינו פסח. באותו זמן אז ישיר משה, ובספות ויבא יעקב שלם, שלם בגופו, שלם בממונו, ומקף בשבעה ענני כבוד כבראשונה כשיצאו ישראל ממצרים, לקיים כימי צאתך מארץ מצרים וגומר.

והרשעים, שהם ערב רב, נאמר בהם סו"ף פסוק, שהם מזרעו של עמלק, שנאמר בו ויאמר פי יד על פס י"ה, והם חמשה מינים: עמלקים, גבורים, נפילים, ענקים, רפאים, שכלם מתעלים ומתגברים על ישראל בגלות. זהו שכתוב ויגברו המים וירבו מאד על הארץ. ארבע פעמים כתוב ויגברו ויגברו, כנגד ארבע גליות, ועליהם נאמר סו"ף פסוק, שמפסיק אותם הקדוש ברוך הוא לסוף הימים מן העולם.

תקונא עשרין, וחד ועשרין

ובאותו זמן הקטן יהיה לאלף - מצד השמאל, והצעיר לגוי עצום - מצד הימין, אני יהו"ה בעתה אחישנה - מצד העמוד האמצעי, ומיד יפסקו העמלקים מן העולם, והקדוש ברוך הוא ישב על פסאו, וזהו שופ"ר הול"ף אתנ"ח יתי"ב, באותו זמן שימחו עמלקים מן העולם, יהיה הקדוש ברוך הוא נח מנוחה לישראל ויושב על פסאו, כמו שנאמר בו, ועתיק הימים יושב, לבושו כשגל לבן. לקיים אם יהיו חטאיכם כשנים כשגל ילבינו.

דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב, לבושה פתלג חור, לקיימא אם יהיו חטאיכם כשנים כשגל ילבינו (ישעיה א יח).

על בינוניים, וטרח בגינייהו, לקיימא וברחמים גדולים אקבצך (ישעיה נד ז), וביה יפקון על ידא דהווא דאתייהיב אורייתא על ידיה בשבועות, דאזיל לימנא דהיינו פסח, בהיא זמנא אז ישיר משה (שמות טו א), ובספות ויבא יעקב שלם (בראשית לג יח), שלם בגופיה, שלם בממוניה, ואסתחר בשבעה ענני יקר כגוונא דקדמיתא פד נפקו ישראל ממצרים, לקיים כימי צאתך מארץ מצרים וגומר (מיכה

ז טו).

ורשיעיא דאינון ערב רב אתמר בהון סו"ף פסוק, דאינון מזרעא דעמלק דאתמר ביה (שמות יז טו) ויאמר פי יד על פס י"ה, ואינון חמש מינים עמלקים גבורים נפילים ענקים רפאים, דכלהו מסתלקין ומתגברין על ישראל בגלותא, הדא הוא דכתיב (בראשית ז יח) ויגברו המים וירבו מאד על הארץ, ארבע זמנין פתיב ויגברו ויגברו, לקבל ארבע גלוון, ועלייהו אתמר סו"ף פסוק, דפסיק לון קודשא בריהו הוא לסוף יומיא מעלמא. (דף נה ע"א).

תקונא עשרין, וחד ועשרין

ובהווא זמנא הקטן יהיה לאלף (ישעיה ס כב) מסטרא דשמאלא, והצעיר לגוי עצום (שם) מסטרא דימינא, אני יהו"ה בעתה אחישנה (שם) מסטרא דעמודא דאמצעיתא, ומיד יתפסקון עמלקים מן עלמא, וקודשא בריהו הוא יתיב על פרסייה, ודא איהו שופ"ר הול"ף אתנ"ח יתי"ב, בהווא זמנא דיתמחוון עמלקים מעלמא, יהא קודשא בריהו הוא נח ניחא לישראל, ויתיב על פרסייה, כמה

דאתמר ביה (דניאל ז ט) ועתיק יומין יתיב, לבושה פתלג חור, לקיימא אם יהיו חטאיכם כשנים כשגל ילבינו (ישעיה א יח).

וְלִגְבֵי עֶשׂוֹ וַיִּשְׁמְעֵאל כְּתִיב (דניאל ז ט) כְּרִסְיִיהָ
 שְׂבִיבִין דִּי נֹר, (ס"א רומי) וּמְאִינוּן
 שְׂבִיבִין דְּכְרִסְיִיהָ אוּקְדוּן כֹּל טַעוּן דִּילְהוּן,
 גְּלַגְלוּהִי נֹר דְּלִיק, דְּנַחְתִּין מְנִיהָ עֶשֶׂר גְּלַגְלִין
 מִסְטָרָא דָּאָת י', וּשְׂבִיבִין מִסְטָרָא דָּאָת ה',
 תְּרִין אַתּוּן יתְעָרוּן בְּנוֹרָא לְאוּקְדָא טַעוּן
 דִּלְהוּן, בְּהֵוּא זְמָנָא (ישעיה א לא) וְהָיָה הַחֹסֶן
 לְנַעֲוֶרֶת וְכוּ'.

בְּהֵוּא זְמָנָא סָלִיק ו' עַל דְּרָגָא דִּילִיָּה דְּאִיהוּ
 שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכִפָּא, וְדָא אִיהוּ דְּרָגָא,
 תְּרִי טַעַמִּי, מְאִי תְּרִי טַעַמִּי, אֶלָּא בְּתַר
 דְּסָלִיק לְדְרָגִיָּה יִימַר לְיִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה לִי
 מִטַּעַמִּים כְּאֶשֶׁר אֶהְבֵּתִי (בראשית כז ד), מִפְּקוּדִין
 דְּעֵשֶׂה דְּכֻלִּילֵן בְּה' דְּאַבְרָהָם, דְּכֻלִּיל רַמ"ח
 פְּקוּדִין, דְּבְהוּן אֶתְקָרִיב ה' לְגַבֵּי ו', וְקָרְבָּנָא
 דָּא אִיהוּ קָרִיבּוּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם
 שְׂכִינְתֵיהָ.

בְּכָר אֶתֶר וְאֶתֶר (נ"א אבֵר וְאֶבֶר) קָרִיבּוּ י"ה, ה'
 חֲמִשָּׁת אֲלָפִים לְבְרִיאַת עוֹלָם, ו' אֶלְף
 הַשְּׁשִׁי בְּרַמ"ח, וּבִשְׂמַאלָא דְתַמָּן לְכָא יִטוּל
 נוּקְמִין מְאוּמִין דְּעֵלְמָא, וְרָזָא דְמִלָּה (ישעיה
 סג) כִּי יוֹם נֶגַם בְּלַבִּי, וְדָא אֶתְפְּלִילֵן בְּעַמּוּדָא
 דְּאַמְצַעִיתָא, דְּפְקוּדִין דְּעֵשֶׂה אֶתְיִיְהִיבּוּ
 מִימִנָּא, וּפְקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֵׂה מִשְׂמַאלָא,
 וְאַלִּין אִינוּן תְּרִי טַעַמִּי, וּפְקוּדִין דְּעֵשֶׂה
 אִינוּן מְאַכְלִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּפְקוּדִין
 דְּלֹא תַעֲשֵׂה פְרֻנְסָה לְסַמְא"ל לְמָאן דְּעֵבֶר
 עֲלִיָּהּ.

(ואלן הוה קריב) (נ"א אקדים) (נ"א ובאלין מתקרב) עֶשׂוֹ
 לְיִצְחָק וְאָמַר לִיָּה יֶקֶם אָבִי וַיֹּאכַל מִצֵּיד
 בְּנוֹ (בראשית כז לא), וְסַמְא"ל בְּגִינֵיָּהּ הוּא אֶקְדִים
 (נ"א קריב) לְשְׂמַאלָא, לְאַטְעָמָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ

וְלִגְבֵי עֶשׂוֹ וַיִּשְׁמְעֵאל כְּתוּב,
 כְּסֹאוֹתָיו שְׂבִיבֵי אֵשׁ, (רומי)
 וּמְאוּתָם שְׂבִיבִים שֶׁל כְּסֹאוֹ
 יִשְׂרָפוּ כָּל גְּלוּלֵיהֶם, גְּלַגְלֵי אֵשׁ
 בּוֹעֲרָת, שִׁיּוּרִים מִמֶּנּוּ עֲשֶׂה
 גְּלַגְלִים מִצַּד שֶׁל הָאוֹת י',
 וּשְׂבִיבִים מִצַּד שֶׁל הָאוֹת ה', שְׁתֵּי
 אוֹתוֹת יתְעוֹרְרוּ כְּאֵשׁ לְשֶׁרֶף אֶת
 גְּלוּלֵיהֶם. בְּאוֹתוֹ זְמַן וְהָיָה הַחֹסֶן
 לְנַעֲוֶרֶת וְכוּ'.

בְּאוֹתוֹ זְמַן עוֹלָה ו' עַל דְּרָגָתוֹ
 שְׁהִיא שֵׁשׁ מַעְלוֹת לְכִפָּא, וְזוּהִי
 דְרָגָא, תְּרִי טַעַמִּי, מַה זֶה תְּרִי
 טַעַמִּי? אֶלָּא אַחֵר שְׁעוֹלָה
 לְדְרָגָתוֹ, יֹאמַר לְיִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה לִי
 מִטַּעַמִּים כְּאֶשֶׁר אֶהְבֵּתִי, מִמְצוֹת
 עֵשֶׂה שְׁפִלוֹת בְּה' שֶׁל אֲבְרָהָם,
 שְׁפִלוֹל רַמ"ח מְצוֹת שְׂבָהֶם
 מִתְקַרְבֵּת ה' אֶל ו', וְקָרְבָּן זֶה הוּא
 קָרוֹב שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
 שְׂכִינְתּוֹ.

בְּכָר מְקוּם וּמְקוּם (איבֵר ואיבֵר)
 קָרוֹב שֶׁל י"ה, ה' חֲמִשָּׁת אֲלָפִים
 לְבְרִיאַת עוֹלָם, ו' אֶלְף הַשְּׁשִׁי
 בְּרַמ"ח, וּבִשְׂמַאל, שְׁשֵׁם הַלֵּב,
 יִטַּל נְקֻמוֹת מֵאֲמוֹת הָעוֹלָם, וְסוּד
 הַדָּבָר - כִּי יוֹם נֶגַם בְּלַבִּי, וְדָא
 נְכֻלִּים בְּעַמּוּד הָאֶמְצַעִי,
 שְׂמֻצוֹת עֵשֶׂה נִתְּנוּ מִימִין,
 וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֵׂה מִשְׂמַאל, וְאַלוֹ
 הֵם תְּרִי טַעַמִּי, וּמְצוֹת עֵשֶׂה הֵן
 מִאֲכֻלֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֵׂה פְרֻנְסָה
 לְסַמְא"ל מִי שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם.

(ואלו היה מקריב) (מקדים) (ובאלו מתקרב)
 עֶשׂוֹ לְיִצְחָק, וְאָמַר לוֹ יֶקֶם אָבִי
 וַיֹּאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ, וְסַמְא"ל בְּגִלְלֵם
 הָיָה מְקַדִּים (מקריב) לְשְׂמַאל,
 לְהַטְעִים אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִחֻטְאֵי בְּנָיו, שֶׁהֵם מְאַכְלִים
 מְרִים, שְׂבִשְׂבִילֵם נֹאמַר וְאֵת עֶשׂוֹ
 שְׂנֵאתִי. מִהַעַמּוּד הָאֶמְצַעִי מִשֵּׁם

הוּא מְחוּבֵּין דְּבְנוֹי דְּאִינוּן מְאַכְלִין מְרִירָן, דְּבְגִינֵיהוּ אֶתְמַר (מלאכי א ג) וְאֵת

נתנה תורה, שהיא כללות של ימין ושמאל, באותו זמן עשן יתעורר לשמאל להעביר משם סמא"ל, ומיד עולה עשן אחר, שהוא עשן הקטרת, (הוא כללה של התורה, הקשר שלו מצוות עשה), לקשר ולקרב ימין לשמאל, שעמוד העשן הוא העמוד האמצעי (באהבה, ומצוות לא תעשה ביראה), עמוד הקטרת.

מהו הקטרת שלו? שכינה תחתונה, שהיא עולה בכמה ריחות ובשמים טובים, וכשעולה אליו, נאמר בה מי זאת עולה מן המדבר וכו', שעולה בהם, זו ה' תחתונה, זאת עולה במ"י, מקטרת מר ולבונה, שתי ירכים של אמת, מכל אבקת רוכל, זה צדיק, שהוא כולל הכל, הוא רוכל, והיא אבקה שלו, זהו שפתוב ודבק באשתו, וכו' עולה לבעלה.

שכינה תחתונה היא הקטרת של הקדוש ברוך הוא, והיא הקרבן שלו, המזבח שלו, שבה מתקנים ישראל מאכלים של קרבנות של תפלות לקדוש ברוך הוא, שהם כנגד קרבן השחר וקרבן של בין הערפים, וקרבן של אמורים ופדרים שמתאכלים כל הלילה, והוא קרבן מוסף שהוא צדיק, והוא קרבן שפתות וימים טובים, שאין קרבן, (קרוב של העם הקדוש לקדוש ברוך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה. זהו שפתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת.

היא המשכון שלו שבשבילה הוא שורה בתוכם, זהו שפתוב ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, היא הארון שלו, והוא

עשו שנאתי, עמודא דאמצעיתא מתמן אתייהיבת אורייתא, דאיהי כלילא (דף נה ע"ב) דימינא ושמאלא, בההוא זמנא עשן יתער לגבי שמאלא לאעברא מתמן סמא"ל, ומיד סליק עשן אחרא דאיהו עשן הקטרת, (איהו כללא דאורייתא קשורא דיליה פקודין דעשה) לקשרא ולקרבא ימינא בשמאלא, דעמודא דעשן איהו עמודא דאמצעיתא (ברחימו, ופקודין דלא תעשה ברחילו) עמוד הקטרת.

מאי קטרת דיליה שכינתא תתאה, דאיהי סלקא בכמה ריחין ובוסמין טבין, וכד סלקא לגביה אתמר בה (שיר ג' ו) מי זאת עולה מן המדבר וכו' דסלקא בהון, דא ה' תתאה, זאת סלקא במ"י, מקטרת מר ולבונה (שם) תרי ירכי קשוט, מכל אבקת רוכל (שם) דא צדיק, דאיהו כליל כללא, איהו רוכל, ואיהי אבקת דיליה, הדא הוא דכתיב (בראשית ב' כד) ודבק באשתו, וביה סליקת לגבי בעלה.

שכינתא תתאה איהי קטרת דקודשא בריך הוא, ואיהי קרבן דיליה, מזבח דיליה, דבה מתקנין ישראל מאכלים דקרבנין דצלותין לקודשא בריך הוא, דאינון לקבל קרבן השחר, וקרבן דבין הערפים, וקרבנא דאמורים ופדרים דמתאכלין כל ליליא, ואיהו קרבן מוסף דאיהו צדיק, ואיהו קרבנא דשפתות וימים טובים דלית קרבנא (קריבו לעמא קדישא לקודשא בריך הוא בשבת ויום טוב) אלא בה, הדא הוא דכתיב (ויקרא טו ג) בזאת יבא אהרן אל הקדש, ואל יתהלל המתהלל פי אם בזאת (ירמיהו ט כג).

איהו משכונא דיליה, דבגינה איהו שארי בגווייהו, הדא הוא דכתיב (שמות כה

ו) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם וגומר, איהי ארון דיליה, ואיהו ספר

תורה גניז בגווה, איהי מנרתא דיליה, ומנורת
המאור מההוא דאתמר ביה (משלי ו כג) ותורה
אור, ואיהי נר הדליק קדמיה, כמה דאת
אמר (ויקרא כד ב) להעלות נר תמיד, ואיהי בת
שבע מנרתא כלילא משבעה בוצינין, איהי
נר לגביה מסטרא דשמאלא, ואיהו אור לגבה
מסטרא דימינא, ועל תרוייהו אתמר (משלי ו
כג) כי נר מצוה ותורה אור.

ספר תורה גנוז בתוכה, היא
מנורה שלו, ומנורת המאור
מאותו שנאמר בו ותורה אור,
והיא נר שדולק לפניו, כמו
שנאמר להעלות נר תמיד, והיא
בת שבע, המנורה הפלולה
משבעה גרות, היא נר אצלו מצד
השמאל, והוא אור אצלה מצד
הימין, ועל שניהם נאמר פי נר
מצוה ותורה אור.

היא הקדושין שלו מצד השמאל,
משום שקדשה מצד הלויים, כמו
שנאמר וקדשת את הלויים, ועליה
נאמר תהא לי מקדשת בטבעת
זו, והיא הכרכה שלו מצד הימין,
שהיא כהנה, זהו שכתוב כה
תברכו את בני ישראל.

ונקראת הפלה שלו מצד הצדיק
שהוא כ"ל, וזהו פל"ה, כ"ל ה',
משום שהוא הברית שאוחז
בשניהם, ומצד הצדיק הוא
היחוד שלה, שהוא קוץ של
האות ד' מן אחד, שקושר בין
א"ח לבין ד', והיא תפלה שלו
מצד ח"י העולמים, שהוא
שמונה עשרה ברכות התפלה.
היא אות של שבתות וימים
טובים, שבת היא הפלל של
שלשת האבות, משום שהיא בת
פלולה בשלשת ענפי האבות
שהם ש, היא התחום שלו והיא
הרשות שלו, רשות היחיד
שגבהו עשרה, וזה יו"ד ה"א
וא"ו ה"א, ורחבו ארבעה שהם
יהו"ה, הוא הערוב שלה מצד
ימין ושמאל, שהם ע"ב רי"ו,
שהינו חסד וגבורה, והיא ערבית
שלו, העבור שלו.

היא טלית של הקדוש ברוך הוא,
ובה מתעטף הקדוש ברוך הוא,
כמו שנאמר עוטה אור כשלמה,
והיא ציצית של צדיק שהוא עני

איהו קדושין דיליה מסטרא דשמאלא, בגין
דקדושה מסטרא דלויים, כמה דאת
אמר וקדשת את הלויים, ועלה אתמר תהא לי
מקודשת בטבעת זאת, ואיהי ברכה דיליה
מסטרא דימינא, דאיהי כהונה, הדא הוא
דכתיב (במדבר ו כג) כה תברכו את בני ישראל.

ואתקריאת פלה דיליה מסטרא דצדיק
דאיהו כ"ל, ודא איהו כל"ה,
כ"ל ה', בגין דאיהו ברית דאחיד בתרוייהו,
ומסטרא דצדיק איהו יחוד דילה, דאיהו קוצא
דאת ד' מן אחד, דקשיר בין א"ח ובין ד',
ואיהי צלותא דיליה מסטרא דחי עלמין,
דאיהו ח"י ברכאן דצלותא.

איהו אות דשבתות וימין טבין, שבת איהי
פלל דתלת אבהן, בגין דאיהי בת פלילא
בתלת ענפי אבהן דאינון ש, איהי תחום דיליה
ואיהי רשות דיליה, רשות היחיד דגבהו
עשרה, ודא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, ורחבו
ארבעה דאינון יהו"ה, איהו עירוב דילה
מסטרא דימינא ושמאלא, דאינון ע"ב רי"ו
דהינו חסד וגבורה, ואיהי ערבית דיליה
עיבור דיליה.

איהו טלית דקודשא בריך הוא, ובה אתעטף
קודשא בריך הוא, כמה דאת

אמר (תהלים קד ב) עוטה אור כשלמה, ואיהי ציצית דצדיק דאיהו עני

בגלות. זהו שכתוב תפלה לעני כי לעטף, עני ודאי, שבו מתעטף, משום שהיא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו, זה עור התפלין, שנאמר בהם ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם.

ארבעת בתי הראש הם אהי"ה, ארבע פרשיות שהן קדש לי, והיה כי יביאך, שמע ישראל, והיה אם שמע, זה יהו"ה. ארבעת בתי היד זה אדנ"י, ארבע פרשיות זה יהו"ה, ובהם מ"ב אזכרות בשמונה פרשיות, שנאמר בהם אדנ"י בם, זהו כי היא שמלתו לעורו, והיא תכלת שבציצית, היא סוד היבום, היבמה שלו בגלות, י"ב מ"ה ב"י מ"ה, שלשת הגלגולים שלה הם שלשת האבות, שעליהם נאמר הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר, היא הישועה שלו, הגאולה שלו, משום שהקדוש ברוך הוא אין לו רשות לצאת מן הגלות עד שהיא יוצאת עמו, היא הנבואה שלו, הנבואה כלולה שש דרגות מצד של האות ו' שהיא העמוד האמצעי, והיא חלום אחד מששים של נבואה, ומה זה ששים? אלא אין שיב"ה (שנה) פחותה מששים, וזה ישראל סבא שעולה באות ו', שש פעמים עשר שהוא ששים.

והיא יראה מצד השמאל, אהבה מצד הימין, והיא תורה מצד העמוד האמצעי, והיא אנכי מצד האם העליונה שאחונה בימין, משום שאנכי הוא כס"א בחדשון, ונאמר בו והוכן בחדס פסא, ועליה נאמר לא יהיה אלהים אחרים על פני, מהצד של סמא"ל ונחש, שהם אלהים אחרים.

בגלותא, הדא הוא דכתיב (שם קב א) תפלה לעני כי יעטף, עני ודאי, דביה אתעטף, בגין דאיהי כסותה לבדה היא שמלתו לעורו (שמות כב כו). דא משכא דתפלי, דאתמר בהון (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם.

ארבע בתי דרישא אינון אהי"ה, ארבע פרשיין דאינון קדש לי (שמות יג

ב). והיה פי יביאך (שם יא), שמע ישראל (דברים ו

ד). והיה אם שמע (שם יא ג), דא יהו"ה, ארבעה

בתי דיד דא אדנ"י, ארבעה פרשיין דא יהו"ה, ובהון מ"ב אזכרות בתמניא פרשיין,

דאתמר בהון (תהלים סה יח) אדנ"י בם, דא איהו

פי היא שמלתו לעורו (שמות כב כו), ואיהי תכלת

שבציצית, איהי סוד היבום, יבמה דיליה

בגלותא, י"ב מ"ה ב"י מ"ה. (דף נו ע"א) תלת

גלגולין דילה אינון תלת אבהן, דעלייהו

אתמר (איוב לג כט) הן כל אלה יפעל א"ל

פעמים שלש עם גבר, איהי ישועה דיליה,

גאולה דיליה, בגין דקודשא בריך הוא לית

ליה רשותא לאפקא מן גלותא, עד דאיהי

נפקת עמיה, היא נבואה דיליה, נבואה

כלילא שית דרגין מסטרא דאת ו' דאיהי

עמודא דאמצעיתא, ואיהי חלום אחד משתיין

בנבואה, ומאי שתין אלא לית שיב"ה (ג"א

שינה) פחותה משתיין, ודא ישראל סבא,

דסליק באת ו' שית זמנין עשר דאיהו שתין.

ואיהו יראה מסטרא דשמאלא, אהבה

מסטרא דימינא, ואיהי תורה מסטרא

דעמודא דאמצעיתא, ואיהי אנכי מסטרא

דאימא עלאה דאחידא בימינא, בגין דאנכ"י

ביה (ישעיה טז ה) והוכן בחדס פסא, ועלה אתמר

איהו כס"א בחושבון, ואתמר

ביה (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים

אחרים על פני, מסטרא דסמא"ל ונחש דאינון אלהים אחרים.

וְאִיהִי פֶסַח מִסְטָרָא דִּימִינָא, וְאִיהִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְאִיהִי מִצְּהָ פְרוּסָה מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְאִיהִי מִצְּהָ מִסְטָרָא דִּימִינָא, בְּגִין דְּסְטָרָא דְצִפּוֹן לֹא אִיהוּ שְׁלִים, וּבְגִין דָּא מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה ^(ירמיה א יד). וְהִיא (מִצְּהָ) מִצְּוָה בְּאֵת ו' מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא.

וְהִיא פֶסַח מִצְד הַיְמִין, וְהִיא רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִצְד הַשְּׂמָאל, וְהִיא מִצְּהָ פְרוּסָה מִצְד הַשְּׂמָאל, וְהִיא מִצְּהָ שְׁלֵמָה מִצְד הַיְמִין, מִשּׁוּם שְׁצִד הַצִּפּוֹן אֵינוּ שְׁלֵם, וּמִשּׁוּם זֶה מִצְּפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה, וְהִיא (מִצְּהָ) מִצְּוָה בְּאֵת ו' מִצְד הָעֵמוּד הָאִמְצָעִי.

וְהִיא שְׁבוּעוֹת מִצְד הָעֵמוּד הָאִמְצָעִי, שְׁבַע שְׁבוּעוֹת וְדַאי יֵשׁ בָּהֶם שְׁבַע שַׁבָּתוֹת, וּבְהֶם אֲרַבְעִים וְתֵשַׁע יָמִים כְּחֻשְׁבוֹן אֲרַבְעִים וְתֵשַׁע הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכוּ', כְּרוּךְ שֵׁם וְכוּ'. בְּיוֹם הַחֲמִשִּׁים שׁוֹרֵה הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה בָּהּ, וְנִקְרָאת מִתֵּן תּוֹרָה, וְהָעֵמוּד הָאִמְצָעִי הוּא תּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה בְּחֻמְשֵׁים הַיְמִיִּם שֶׁל שְׁבוּעוֹת, וְעָלְיוֹ נֶאֱמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה (לְבִינָה), בְּאוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ כִּי זִקְנָה אִמְךָ, וְעָלְיָהּ נֶאֱמַר כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, מִשּׁוּם שֶׁהִיא ה', וְעוֹלָה בְּאוֹת י' לְחֻמְשֵׁים, חֲמִשׁ פְּעֻמִּים עֶשֶׂר, וְעָלְיָהּ נֶאֱמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה, בְּאוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר אֵל תְּבוּז כִּי זִקְנָה אִמְךָ, ^(ו' בן י"ה). וְלְפַעְמִים נִקְרָאת ס' סְתוּמָה, וְנֶאֱמַר בָּהּ בֶּן אֲרַבְעִים לְבִינָה, ^(כְּשֵׁאִינָה) בְּשִׁתְּפוֹת שֶׁל הָאוֹת י' נִקְרָאת אֲרַבְעִים, וְהִיא הָעוֹלָם הַבָּא שְׂאִין בּוֹ אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, וּכְשֶׁעוֹלָה מִשָּׂה אֶלְיָהּ, נֶאֱמַר בּוֹ וַיְהִי מִשָּׂה בְּהָר אֲרַבְעִים יוֹם וְאֲרַבְעִים לַיְלָה וְגוֹמֵר.

מִתֵּן תּוֹרָה זֶה שְׂכִינָה תַחַת־תּוֹנָה, וְעָלְיָהּ נֶאֱמַר יִשְׂמַח מִשָּׂה בְּמִתְּנַת חֶלְקוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהִיא דְגָמָא שֶׁל הָעֵמוּד הָאִמְצָעִי, וְעוֹד שְׁבוּעוֹת עַל שֵׁם מְלֵא שְׁבַע זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֵת זֹאת. מְלֵא שְׁבַע זֹאת - זֶה שְׂכִינָה עֲלִיּוֹנָה, (מְלֵא שְׁבַע ה' מְלֵא י"ה), שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ כִּי יָד עַל כַּ"ס י"ה, וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֵת זֹאת - זֶה שְׂכִינָה

וְאִיהִי שְׁבוּעוֹת מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, שְׁבַע שְׁבוּעוֹת וְדַאי אֵית בְּהוֹן שְׁבַע שַׁבָּתוֹת, וּבְהוֹן מ"ט יוֹמִין, כְּחוּשְׁבֵּן מ"ט אֲתוּוֹן דְקְרִיאַת שְׁמַע, דְּאִינוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְכוּ', כְּרוּךְ שֵׁם וְכוּ', בְּיוֹמָא דְחֻמְשִׁין שְׂרִיא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה בָּהּ, וְאִתְקְרִיאַת מִתֵּן תּוֹרָה, וְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא אִיהוּ תּוֹרָה דְאִתְיַהִיבַת בְּחֻמְשִׁין יוֹמִין דְשְׁבוּעוֹת, וְעָלְיָהּ אִתְמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה (נ"א לְבִינָה), בְּהִיא דְאִתְמַר בָּהּ כִּי זִקְנָה אִמְךָ, וְעָלְיָהּ אִתְמַר ^(משלי ב ג) כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, בְּגִין דְּאִיהִי ה' וְסָלְקָא בְּאֵת י' לְחֻמְשִׁין חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשֶׂר, וְעָלְיָהּ אִתְמַר בֶּן חֲמִשִּׁים לְזִקְנָה, בְּהִיא דְאִתְמַר ^(שם כג כב) אֵל תְּבוּז כִּי זִקְנָה אִמְךָ, ^(ו' בן י"ה).

וְזַמְנִין אִתְקְרִיאַת ס' סְתִימָא, וְאִתְמַר בָּהּ בֶּן אֲרַבְעִים לְבִינָה, ^(כִּד לֹא אִיהִי) בְּשׁוֹתְפָא דְאֵת י' אִתְקְרִיאַת אֲרַבְעִים, וְאִיהִי עֲלֵמָא דְאִתִּי דְלִית בֵּיה אֲכִילָה וּשְׁתִּיָּה, וְכִד סָלִיק מִשָּׂה לְגַבְהָ אִתְמַר בֵּיה ^(שמות כד יח) וַיְהִי מִשָּׂה בְּהָר אֲרַבְעִים יוֹם וְאֲרַבְעִים לַיְלָה וְגוֹמֵר.

מִתֵּן תּוֹרָה דָּא שְׂכִינְתָא תִתְּאָה, וְעָלְיָהּ אִתְמַר יִשְׂמַח מִשָּׂה בְּמִתְּנַת חֶלְקוֹ, בְּגִין דְּאִיהִי דוּגְמָא דְעֵמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, וְעוֹד שְׁבוּעוֹת עַל שֵׁם מְלֵא שְׁבַע זֹאת וְנִתְּנָה לָךְ גַּם אֵת זֹאת ^(בראשית כט כז), מְלֵא שְׁבוּע זֹאת דָּא שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, ^(מְלֵא שְׁבוּע ה' מְלֵא י"ה), דְאִתְמַר בֵּיה ^{(שמות}

תחתונה, ה' זעירה, מלא שהכל
עליונה ותחתונה זו ו', הוא מלא
י"ה למעלה, שהיא מליא"ה
אלהים, ועליה נאמר אני מלאה
הלכתי, מלאה הלכתי להר סיני,
ובגלות ריקם השיבני יהו"ה,
והוא מלא ה', ובה (וב) מלאה
הארץ קנינה.

ושכינה התחתונה היא סופ"ה,
כ"ו ה"ס, שהיא יהו"ה אדנ"י,
כלולה משני השמות, סופה חבור
של שניהם כמו זה: יאהדונה"י,
משום שהיא הפלה שלו, והיא
בת שבע, הפלל של שבע ימי
ספה, וכשנוטלת מהאם
העליונה, שהיא שמחת תורה,
שמחת בית השואבה, והיא
החפה שלו, נקראת שמיני חג
עצרת.

באותו זמן של שמחת תורה,
שמים (שורה) עטרה בראשו של
כל צדיק למעלה, כמו שנאמר
בעטרה שעטרה לו אמו ביום
חתנתו וביום שמחת לבו. ביום
חתנתו זו שכינה תחתונה, וביום
שמחת לבו זו שכינה העליונה,
וכך צריכים ישראל להתעטר
בכל (בלם) בעטרה על ראשם ביום
של שמחת תורה. ולקחתם לכם
ביום הראשון פרי עץ הדר פת
תמרים וכו', אתרוג היא שכינה
תחתונה, ודומה ללב, שהוא
לשמאל, שהוא גבורה, ומשום
כך צריך אדם לטל אתרוג ביד
שמאל, וצריך להיות אתרוג
שדומה ללב, שלם בתיומת שלו,
בגלל אותו שנאמר בו ויעקב איש
תם, להיות שלם עמו, וכמו שאין
פסול ביעקב שלמעלה, כך צריך
שלא יהיה פסול באתרוג, לקיים
את הפסוק כלף יפה רעיתי ומום
אין כף, ואם היא ירקה, היא יותר

יז טז) פי יד על פ"ס י"ה, ונתנה לך גם את זאת
דא שכינתא תתאה ה' זעירא, מלא דכלא
עלאה ותתאה דא ו', איהו מלא י"ה לעילא,
דאיהי מליא"ה אלהים, ועלה אתמר (רות א
כא) אני מלאה הלכתי, מלאה הלכתי לטורא
דסיני, ובגלותא ריקם השיבני יהו"ה (שם)
ואיהו מלא ה', ובה (ג"א וביה) (תהלים קד כד) מלאה
הארץ קנינה.

ושכינתא תתאה איהי סופ"ה, כ"ו ה"ס,
דאיהי יהו"ה אדנ"י, פלילא מתרין
שמחן, סופה חבורא דתרויהו פגוונא דא
יאהדונה"י, בגין דאיהי פלה דיליה, ואיהי
בת שבע פללא דשבע ימי סופה, וכד נטלא
מאימא עלאה דאיהי שמחת תורה שמחת בית
השואבה, ואיהי חופה דיליה, אתקריאת
שמיני חג עצרת.

בהוא זמנא דשמחת תורה שויין (ג"א שריא)
עטרה בריש פל צדיק לעילא, כמה
דאת אמר (שיר ג יא) בעטרה שעטרה לו אמו,
ביום חתונתו וביום שמחת לבו, ביום חתונתו
דא שכינתא תתאה, וביום שמחת לבו דא
שכינתא עלאה, והכי צריכין ישראל
לאתעטרא בכלא (ג"א כלהו) בעטרא על
רישיהו (דף נו ע"ב) ביומא דשמחת תורה.
ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר פפות
תמרים וכו' (ויקרא כג מ), אתרוג איהי שכינתא
תתאה, ודמיא ללבא דאיהו לשמאלא דאיהו
גבורה, ובגין כן צריך בר נש לנטלא אתרוג
בידא שמאלא וצריכא למהוי אתרוג דדמיא
ללבא שלימא בתיומת דילה, בגין ההוא
דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש תם, למהוי
שלימא עמיה, וכמה דלית פסול ביעקב
דלעילא, כן צריך דלא יהא פסול באתרוג, לקיימא קרא (שיר ד ז) כלף יפה

משבחת, פדמות שהיתה אסתר
ירקרקת, שנאמר בה ותלבש
אסתר מלכות.

ונקראת הדסה על שם הדס,
ולדדס יש שלשה הדסים,
להתתקן בשלשת האבות,
ונקראת ערבה מצד של שתי
השפתים, שהם למודי יהו"ה,
ונקראת לולב מצד של ח"י
העולמים, שהוא כולל שמונה
עשרה ברכות של התפלה,
וכנגדם עושים שמונה עשר
נענועים בלולב בששה צדדים,
שלשה לכל צד וצד, ששה צדדים
שכוללים בגוף שהוא העמוד
האמצעי, שלולב על שמו נקרא
ל"ו ל"ב.

ואותם נענועים שמונה עשר ד'
פעמים, שעולים שבעים ושנים,
והם שמונה עשר בהודו ליהו"ה
תחלה וסוף, שמונה עשר באנא
יהו"ה הושיעה נא, הרי שבעים
ושנים, והם תלויים מן דלת
שהיא שכינה, וצדיק נקרא בה ד'
פעמים ח"י ח"י ח"י ח"י שעולה
שבעים ושנים, מהצד של שלשה
אבות והשכינה שמשתתפת
עמם, שהם שמונה עשר (פרקים)
בזרוע ימין, ושמונה עשר
בשמאל, ושמונה עשר בגוף אל
השדרה, ושמונה עשר בבגדית
מילה, והם ו' צדדים. שתי
זרועות המלך, ושתי שוקי המלך,
שהם שני נביאי אמת, וגוף וברית
- הרי שש. שמונה עשר נענועים
כנגדם שמונה עשרה חליות של
השדרה מצד הגוף, וכל זה מצד
עץ החיים, ומצד העץ של טוב
ורע.

האתרוג דומה לצדיקים, והדס
לבינוניים, וערבה לרשעים,
והשכינה נאמר בה ומלכותו בכל
משלה, אף על גב שנאמר בה עץ
חיים היא למחזיקים בה, היא שולטת על עץ הדעת טוב ורע, מהצד שלו היא קרובה למלך.

רעיתי ומום אין בך, ואם היא ירוקא היא
משובחת נתיר, כדיוקנא דהות אסתר ירקרקת,
דאתמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות.

ואתקריאת הדסה על שם הדס, והדס אית
ליה תלת הדסין, לאשתכללא

בתלת אבהן, ואתקריאת ערבה מסטרא דתרין
שפוון דאינון למודי יהו"ה, ואתקריאת לולב
מסטרא דח"י עלמין, דאיהו כליל ח"י ברכאן
דצלותא, ולקבליהו עבדין ח"י נענועין
בלולב בשית סטרין, תלת לכל סטרא וסטרא,
שית סטרין דכלילן בגופא דאיהו עמודא
דאמצעיתא, דלולב על שמה אתקרי ל"ו
ל"ב.

ואינון נענועין ח"י ד' זמנין, דסלקין ע"ב,
ואינון ח"י נענועין בהודו ליהו"ה

תחלה וסוף, ח"י באנא יהו"ה הושיעה נא,
הא ע"ב, ואינון תליין מן ד' דאיהי שכינתא,
וצדיק בה אתקרי ד' זמנין ח"י ח"י ח"י ח"י
דסליק ע"ב, מסטרא דתלת אבהן, ושכינתא
דאשתתפת עמהון, דאינון ח"י (פרקין) בדרועא
ימינא, וח"י בשמאלא, וח"י בגופא לגבי
שדרה, וח"י בבגדית מילה, ואינון ו' סטרין
תרין דרועין דמלפא, ותרין שוקין דמלפא,
דאינון תרי נביאי קשוט, וגופא וברית הא
שית, ח"י נענועין לקבל ח"י חולייין דשדרה
מסטרא דגופא, וכל דא מסטרא דאילנא דח"י,
ומסטרא דאילנא דטוב ורע.

אתרוג דמי לצדיקייא, והדס לבינוניים,
וערבה לרשעים, ואתמר

בה (תהלים קג יט) ומלכותו בכל משלה, אף על
גב דאתמר בה (משלי ג יח) עץ חיים היא
למחזיקים בה, איהי שלטא על עץ הדעת טוב
חיים היא למחזיקים בה, היא שולטת על עץ הדעת טוב ורע, מהצד שלו היא קרובה למלך.

(ומהצדדים האלו פעמים היא נקבה קרובה למלה) וזהו שכתוב בזאת יבא אהרן אל הקדש, מצד הימין, לפעמים היא רחוקה ממנו מצד השמאל, ואל יבא בכל עת אל הקדש, מצד הימין היא לא מקבלת טמאה. טוב הוא ימין, אבל מקומה טוב מקבלת טמאה מרע ומות, הוא מקום אין לו קרבה (כ"א אל הקדש היא לא מקבלת טמאה, אבל מקומה טוב מקבל טמאה מרע, ומאותו מקום שאין לו קרבה), ושם צריך קרבן להקריב, וקטרת להרחיק רוח הטמאה מאותו מקום, ולקרב זכות לשמאל הגבירה ולהרחיק משם השפחה, ומשום זה כל השמות יש בה. ונקראת השדרה אחר מצד הלבנה, ומצד העמוד האמצעי נקראת קדם, וסוד הדבר - אחר וקדם צרתני, ובגלות השיב אחר ימינו מפני אויב. מי האויב? זה סמא"ל, שכל אלהים אחרים הם לאחור, וכדי שלא יסתכלו בשכינה שהיא למערב, שהוא אחר, שם אותה בימין, ומשום כך אסור להתפלל למערב, שהוא אחר, משום ששם אלהים אחרים, ושם סם המות שבתא"י, ומשום שהיתה בראשונה למערב וחזרה לימין, שואלים עליה אלהים אחרים שבתא"י, א"י שבת, שבתא"י - האותיות שלו אי שבת.

וצריכים ישראל לשנות לה מקום ושם ומעשה, וזה שנוי מקום ושנוי השם ושנוי המעשה, כדי שלא יכיר בו האויב שהוא סמא"ל, וזהו השיב אחר ימינו וכו'. אם זוכים לשמר שבת, צריך לשנותו מימות החל בלבושים ומאכלים שהם ענג שבת, שאם היה רגיל לאכל שתי סעודות

ורע, מסטרא דיליה היא קריבא למלכא, (נ"א ומסטריין אלן לזמנין איהי נוקבא קריבא למלכא), הדיא הוא דכתיב (ויקרא טו א) בזאת יבא אהרן אל הקדש מסטרא דימינא, לזמנין איהי רחיקא מניה מסטרא דשמאלא, ואל יבא בכל עת אל הקדש, מסטרא דימינא איהי לא מקבלא טומאה, טוב הוא ימינא, אבל אתרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומות, הוא אתר לית ליה קריבו, (נ"א אל הקדש איהי לא מקבלא טומאה, אבל אתרהא טוב מקבלא טומאה מרע ומההוא אתר דלית ליה קריבו), ותמן צריך קורבנא לקרבא, וקטרת לרחקא רוח הטומאה מההוא אתר, ולקרבא זכותא לשמאלא גבירתא, ולרחקא שפחה מתמן, ובגין דא פל שמהן אית בה.

ואתקרי שדרה אחר מסטרא דסיהרא, ומסטרא דעמודא דאמצעיתא אתקרי קדם, ורזא דמלה אחר וקדם צרתני (תהלים קלט ה), ובגלותא השיב אחר ימינו מפני אויב (איכה ב ג), מאי אויב דא סמא"ל, דכל אלהים אחרים אינון לאחור, ובגין דלא יסתכלון בשכינתא דאיהי למערב דאיהו אחר, שוי לה בימינא, ובגין דא אסור לצלאה למערב דאיהו אחר, בגין דתמן אלהים אחרים, ותמן סם המות שבתא"י, ובגין דהות בקדמיתא למערב וחזרת לימינא, שאלין עליה אלהים אחרים שבתא"י א"י שבת, שבתא"י אתוון דיליה אי שבת.

וצריבין ישראל לשני לה אתר ושמא ועובדא, ודא איהו שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, בגין דלא אשתמודע ביה אויב דאיהו סמא"ל, ודא איהו השיב אחר ימינו וכו', אם זכאן (דף טו ע"א) לנטרא שבת, צריך לשנויי ליה מיומין דחולא בלבושין ומיכלין דאינון ענג שבת, דאם הוה

ביום חל, בשבת אוכל שלש, שכתוב ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום לה, היום לא תמצאוהו בשדה, ובכל צריך לעשות בשבת תוספת, שאם היה רגיל לאכל ביום חל להם ויין, יוסיף בשבת בשר, זו תוספת שבת.

שנוי מעשה - שאם היה רגיל לעשות מעשה בחל, לא יעשה בשבת, זהו שכתוב ששת ימים תעבד וכו'. שנוי השם - לכל יום קורא לו מעשה, כמו שנאמר ששת ימי המעשה, וליום השביעי הוא קורא לו שבת, שהוא השבתת מעשה, בטול המעשה. שנוי מקום - אם הוא רגיל להבעיר אש בחל, שישנה ולא יבעיר אותה בשבת, זהו שכתוב לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת.

ועוד יש שנוי, שצריך לשנות מעבד לגבירה, שלא יהיו שוים, שגבירה היא מקומו של הקדוש ברוך הוא, צריך לשנות למלך. זהו שכתוב וישנה ואת נערותיה, ביום השבת, שמשפחה יום השבת מיום של חל ששולט בו העבד של המלך.

ועוד משבתיכם, מושב של אדם הוא המקום שלו. ועוד שנוי מקום - לתקן את הבית בשבת תוספת מבחל. ועוד שנוי מעשה - אם הוא עצוב בחל, שיהיה שמח בשבת, ואם יש לו קטטה בחל עם אדם או עם אשתו, שיהיה לו שלום עמה בשבת, ובזה אין רשות לקרב לסם המות חללה, ולבעלה שהוא אל אחר חלול שבת, (אין להם רשות להתקרב), ומשום זה אמרו קדמאי, אם

רגיל למיכל תרי סעודות ביומא דחולא, בשבת אכיל תלת, דכתיב (שמות טו כה) ויאמר משה אכלוהו היום, כי שבת היום ליהו"ה היום לא תמצאוהו בשדה, ובכלא צריך למעבד בשבת תוספת, דאם הוה רגיל למיכל ביומא דחולא נהמא וחמרא, יוסיף בשבת בשרא, דא תוספת שבת.

שנוי מעשה, דאם הוה רגיל למעבד עובדא בחול, לא יעביד בשבת, הדא הוא דכתיב (שם כ ט) ששת ימים תעבד וכו', שנוי השם לכל יומא קארי ליה מעשה, כמה דאת אמר (יחזקאל מו א) ששת ימי המעשה, וליום השביעי קארי ליה שבת, דאיהו השבתת מעשה, ביטולא דעובדא, שנוי מקום, אם הוא רגיל לאוקדא נורא בחולא, דישני ולא יוקיד ליה בשבתא, הדא הוא דכתיב (שם לה ג) לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת.

ועוד אית שינוי, דצריך לשנות מעבדא למטרוניתא, דלא יהון שוין, דמטרוניתא איהי מקומו דקודשא בריך הוא, צריך לשנות למלכא, הדא הוא דכתיב (אסתר ב ט) וישנה ואת נערותיה, ביום השבת, דאשתני יומא דשבתא מיומא דחול דשלטא ביה עבדא דמלכא.

ועוד מושבותיכם מושב דבר נש איהו מקום דיליה, ועוד שנוי מקום, לתקנא ביתא בשבתא תוספת מבחול, ועוד שנוי מעשה אם הוא עצוב בחולא, דיהא חדי בשבתא, ואם אית ליה קטטה בחולא עם בר נש או עם אתתיה, דיהא ליה שלמא עמה בשבתא, ובדא לית רשו לקרבא לסם המות חללה, ולבעלה דאיהו אל אחר חלול שבת, (לית לון רשו לקרבא), ובגין דא אמרו קדמאי, אם ישראל הו

ישראל היו מקימים שבת אחת
 כהלכתה (שתי שבתות כהלכתן), מיד
 היו נגאלים.

וכך צריך לשנות בנר דולק
 ובמטה מצעת ובשלחן, כמו זה:
 אם היה רגיל בימי החל להדליק
 נר עם פתילה אחת, יוסיף בשבת
 שניה. ובשלחן, אם רגיל לברך
 המוציא על לחם אחד, בשבת
 יוסיף שני, שהם כמו שלחם
 משנה. מטה, הרי נאמר שאם
 היה רגיל לשמש ביום חל
 בקטטה עם אשתו ובפרוד, לא
 ידווג עם אשתו בשבת אלא
 בשלום, ומשום זה תלמידי
 חכמים עונתן מליל שבת לליל
 שבת, וצריך לשנות שבת מיום
 חל בכל, ואם יש להם שלום בכל
 ששת ימות החל, יעשו תוספת
 בשבת בפיוס זה לזו באהבה
 רבה, כמו שלמעלה, שנאמר
 לשכינה פתחי לי אחותי רעיתי
 יונתי תמתי, בתוספת דברי פיוס,
 כמו זה צריך אדם לפייס את
 אשתו בשבת בתוספת דברי
 פיוס.

ובזמן שאלהים אחרים רואים
 בשבת שנוי בכל, אין להם רשות
 לקרב. זהו שכתוב והזר הקרב
 יומת, משום שקדש היא לכם
 מחלליה מות יומת, ומשום זה
 נאמר בכתוב את שבתתי תשמרו
 וגומר, ובתוספות הללו נקראת
 השכינה מוסף שבת,
 וכשמרחקים ממנה כל דרגות
 החל, ואין רשות זרה בשבת
 להפגס בין הקדוש ברוך הוא
 ושכינתו, היא נקראת הקדשה
 שלו, וכשמברכים אותה בכרכת
 המזון, נקראת ברכה שלו,
 ובשניהם היא היחוד שלו, הפלה
 שלו. באותו הזמן, השבת היא
 שקולה לכל התורה.

מקיימין שבת אחת כהלכתה (נ"א שתי שבתות
 כהלכתן), מיד הו' נגאלין.

וכך צריך לשנויי בנר דולק, ובמטה מוצעת,
 ובפתורא, פגוונא דא אם הוה רגיל ביומי
 דחול לאדלקא שרגא בפתילה חד יוסיף
 בשבת תניינא, ובפתורא אם רגיל לברכא
 המוציא על נהמא חדא, בשבת יוסיף תניינא,
 דאינון פגוונא דלחם משנה, מטה הא אתמר
 דאם הוה רגיל לשמש ביומא דחולא בקטטה
 עם אתתיה ובפרודא, לא ידווג לאתתיה
 בשבתא אלא בשלמא, ובגין דא תלמידי
 חכמים עונתן מליל שבת לליל שבת, וצריך
 לשנויי שבת מיומא דחולא בכלא, ואם אית
 לון שלמא בכל שית יומין דחולא, יעבדון
 תוספת בשבתא בפיוסא דא לדא ברחימו סגי,
 פגוונא דלעילא, דאתמר לגבי שכינתא (שיר ה
 פתחי לי אחותי רעיתי יונתי תמתי, בתוספת
 מלין דפיוסא, פגוונא דא צריך בר נש לפייסא
 לאתתיה בשבת בתוספת מלין דפיוסא.

ובזמנא דאלהים אחרים חזיין בשבת שנויאי
 בכלא, לית לון רשו לקרבא, הדא
 הוא דכתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, בגין
 דקדש היא לכם מחלליה מות יומת, ובגין
 דא אתמר בקרא (ויקרא יט ג) את שבתותי תשמרו
 וגומר, ובאלין תוספת אתקריאת שכינתא
 מוסף שבת, וכד מתרחקין מינה פל דרגין
 דחול, ולא אית רשו נוכראה בשבת, לאעלא
 בין קודשא בריה הוא ושכינתיה, איהי
 אתקריאת קדושה דיליה, וכד מברכין לה
 בכרכת מזונא אתקריאת ברכה דיליה,
 ובתרויהו איהי יחוד דיליה, פלה דיליה,
 כההוא זמנא איהי שבת שקולה ככל אורייתא.

וְשָׂרָא אִיהִי דְיוֹקְנָא דְמִנְרֵתָא, וְצָרִיף לְמַהוּ
 לִימִינָא, וְעֵלָה אֶתְמַר הַרוּצָה לְהַחֲפִים
 יְדָרִים, וּפְתוּרָא דְשֶׁבֶת צָרִיף לְמַהוּ לְשִׁמְאֵלָא,
 וְעֵלָה אֶתְמַר הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין, מִטָּה בֵּין
 צָפוֹן לְדָרוֹם, וְשֶׁבֶת אִיהוּ אוֹת בְּרִית מִיֵּלָה,
 אוֹת דִּתְפִלִּין, מָאן דְּמִחֲלִיל דָּא כְּאֵלוּ מִחֲלִיל
 דָּא, תְּפִלִּין דִּרְיִשָּׁא לְקַבֵּל זְכוּר, תְּפִלִּין דִּיד
 לְקַבֵּל שְׁמוּר, מָה רְשׁוֹת הַרְבִּים אִיהוּ חֲלוּל
 שֶׁבֶת, אוּף הָכִי אוֹת בְּרִית אִיהִי חֲלוּל דִּילִיָּה
 זוּנָה, וְדָא רְשׁוּ נּוֹכְרָאָה, לִית פְּקוּדָא דְעֵשָׂה
 וְלֹא תַעֲשֶׂה דְלָא (דף נז ע"ב) אֲשֶׁתִּכַּח בְּשֶׁבֶת,
 וּבְגִין דָּא שֶׁבֶת הִיא שְׁקוּלָה כְּכֹל אוּרִיתָא
 כְּלָה.

וְכֵן שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה אֶתְקֵרִיאַת שׁוּפְרָא, מִסְטָרָא
 דְשְׂכִינְתָא עֲלָאָה דְאִיהִי שׁוּפְרָא גְדוֹל, תְּקַע
 בְּשׁוּפְרָא גְדוֹל לְחִירוּתָנּוּ, תְּקַע שׁוּפְרָא אִיהוּ לְשׁוֹן
 תְּקִיעָה יְוֹדָאי שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה אִיהִי תְּקִיעָה
 דְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא מִסְטָרָא דִימִינָא,
 וְאֶתְקֵרִיאַת שְׂבָרִים דִּילִיָּה מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא,
 וְאֶתְקֵרִיאַת תְּרוּעָה דִּילִיָּה מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא
 דְאֲמַצְעִיתָא, דְאִיהוּ דַעַת, וּבְגִין דָּא
 אֶתְמַר (תהלים פט טז) אֲשֶׁרִי הָעַם יוֹדְעֵי תְּרוּעָה,
 יוֹדְעֵי בְדַעַת, דְאֶתְמַר בִּיה (משלי ג כ) בְּדַעַתוֹ
 תְּהוֹמּוֹת נִבְקְעוּ, וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ (שם כד
 ד). אִיהִי שׁוּפְרָא, וְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא קוּל
 הַשׁוּפְרָא, וּבְזִמְנָא דְהִיא סְלָקָא לְגַבִּיָּה בְתִלְת
 קִטְרִין אֲלִין, אֶתְמַר בִּיה (שמות יט יט) וַיְהִי קוּל
 הַשׁוּפְרָא הוֹלֵךְ וְחִזַּק מְאֹד, הוֹלֵךְ בְּתִקְיעָה, וְחִזַּק
 בְּשְׂבָרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

וְאִיהִי יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכַד אֶתְקַשְׁטַת קַדְמִיָּה
 בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירִין דְאִינוּן לְבוּשֵׁי כַּפְרָה,
 אֶתְקֵרִיאַת צִיץ דִּילִיָּה, מְצַנְפַת דִּילִיָּה, אֲבִנְט
 דִּילִיָּה, אִיהִי כְלִילָא מְאֲרַבַּע בְּגָדֵי לְבָן מִסְטָרָא דִימִינָא, וּמְאֲרַבַּע בְּגָדֵי

וְהַגֵּר הוּא צוּרַת הַמְּנוּרָה, וְצָרִיף
 לְהִיּוֹת לְיָמִין, וְעֵלֵיהּ נְאָמַר הַרוּצָה
 לְהַחֲפִים יְדָרִים, וְשֶׁלַחֲנָן הַשֶּׁבֶת
 צָרִיף לְהִיּוֹת לְשִׁמְאֵל, וְעֵלֵיו נְאָמַר
 הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יִצְפִּין. הַמִּטָּה
 בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, וְשֶׁבֶת הִיא אוֹת
 בְּרִית מִיֵּלָה, אוֹת הַתְּפִלִּין, מִי
 שְׁמַחֲלִיל אֶת זֶה כְּאֵלוּ מִחֲלִיל אֶת
 זֶה. תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ כְּנֶגֶד זְכוּר,
 תְּפִלִּין שֶׁל יָד כְּנֶגֶד שְׁמוּר, מָה
 רְשׁוֹת הַרְבִּים הוּא חֲלוּל שֶׁבֶת,
 אִף כִּף אוֹת בְּרִית הִיא חֲלוּל שְׁלוֹ
 זוּנָה, וְזוֹ רְשׁוֹת נְכֻרָיָה, אִין מְצוּת
 עֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה שְׁלֹא נִמְצְאָת
 בְּשֶׁבֶת, וּמִשׁוּם זֶה, הַשֶּׁבֶת הִיא
 שְׁקוּלָה כְּכֹל הַתּוֹרָה כְּלָה.

וְכֵן שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה נִקְרֵאת שׁוּפְרָא
 מִצַּד הַשְּׂכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא
 שׁוּפְרָא גְדוֹל, תְּקַע בְּשׁוּפְרָא גְדוֹל
 לְחִירוּתָנּוּ, תְּקַע שׁוּפְרָא לְשׁוֹן
 תְּקִיעָה, שְׁוֹדָאי שְׂכִינָה תַּחְתּוֹנָה
 הִיא תְּקִיעָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא
 מִצַּד הַיָּמִין, וְנִקְרֵאת שְׂבָרִים שְׁלוֹ
 מִצַּד הַשִּׁמְאֵל, וְנִקְרֵאת תְּרוּעָה
 שְׁלוֹ מִצַּד הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי, שֶׁהוּא
 דַעַת, וּמִשׁוּם זֶה נְאָמַר אֲשֶׁרִי הָעַם
 יוֹדְעֵי תְּרוּעָה, יוֹדְעֵי בְדַעַת,
 שְׁנֵאָמַר כּוּ בְּדַעַתוֹ תְּהוֹמּוֹת
 נִבְקְעוּ. וּבְדַעַת חֲדָרִים יִמְלָאוּ,
 הִיא שׁוּפְרָא, וְהַקְּדוּשׁ בְּרוּף הוּא
 הוּא קוּל הַשׁוּפְרָא, וּבְזִמְנָן שֶׁהִיא
 עוֹלָה אֲלֵיו בְּשֶׁלֶשֶׁת הַקְּשָׁרִים
 הַלְלוּ, נְאָמַר כּוּ וַיְהִי קוּל הַשׁוּפְרָא
 הוֹלֵךְ וְחִזַּק מְאֹד, הוֹלֵךְ בְּתִקְיעָה,
 וְחִזַּק בְּשְׂבָרִים, מְאֹד בְּתְרוּעָה.

וְהִיא יוֹם הַכַּפּוּרִים, וְכַד אֶתְקַשְׁטַת לְפָנָיו בְּלְבוּשֵׁים
 יְפִים, שֶׁהֵם לְבוּשֵׁי כַּפְרָה, הִיא
 נִקְרֵאת הַצִּיץ שְׁלוֹ, הַמְצַנְפַת שְׁלוֹ,
 הָאֲבִנְט שְׁלוֹ. הִיא כְּלִילָה
 מְאֲרַבַּעָה בְּגָדֵי לְבָן מִצַּד הַיָּמִין,
 וּמְאֲרַבַּעָה בְּגָדֵי זָהָב מִצַּד

דִּילִיָּה, אִיהִי כְלִילָא מְאֲרַבַּע בְּגָדֵי לְבָן מִסְטָרָא דִימִינָא, וּמְאֲרַבַּע בְּגָדֵי

השומאל. באותו זמן שמתקשטת בלבושים הללו של כפרה, נאמר בה ותלבש אסתר מלכות, ובהם נכנסת לפני ולפנים. זהו שכתוב ותעמד בחצר בית המלך הפנימית, ובהם נשאה חן בעיניו, וסוד הדבר - וראיתה לזכר ברית עולם, ומיד אדנ"י שמעה אדנ"י סלחה אדנ"י הקשיבה ועשה אל תאחר.

פורים נקראת על שם יום הפורים, שעתידים להתענג בו, ולשנות אותו מענוי לענג, ומה שהיא שכינה אסור בו נעילת הסנדל, באותו זמן נאמר בה מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, וענג ושמחה, וכמה טובות מזמנות אליה, וזה יהיה בזמן הגאולה במהרה.

ומי גרם ענוי לשכינה בגלות? אלא סוד הדבר, ובכן אבא אל המלך אשר לא כדת, משום שנכנסת בלי בעלה, שנאמר בו מימינו אש דת למו, שבטלו בה תורה, וזה גרם אכדן של בית ראשון ושני, זהו שכתוב וכאשר אבדתי אבדתי. ועם כל זה, אף על גב שנכנסה בלי בעלה, שהוא דברי תורה, עם כל זה נכנסה עם האבות, שהם שלשת ימים לילה ויום שהתענתה בהם, והם עדים שהעלמה נכנסה עמו למלך. זהו שכתוב ובה הנערה באה אל המלך, נערה ודאי באה אל המלך, שאיש לא ידעה אלא בעלה, וכמו שבערב היא באה נערה בתולה ודאי, כך גם בבקר היא שבה נערה בתולה ודאי, ובה ערב ובקר פעמים קורין לישראל בעלה, ומעידים עליה שלא החליפה אותו היא ובניה באחר, ומשום זה ישראל אומרים בכל

זהב מסטרא דשמאלא, בההוא זמנא דאתקשטת באלין לבושין דכפרה אתמר בה (אסתר ה א) ותלבש אסתר מלכות, ובהון עאלת לפני ולפנים, הדא הוא דכתיב (שם) ותעמוד בחצר בית המלך הפנימית, ובהון נשאה חן בעיניו, ורזא דמלה וראיתה לזכור ברית עולם (בראשית ט טו), ומיד אדנ"י שמעה אדנ"י סלחה אדנ"י הקשיבה ועשה אל תאחר (דניאל ט ט).

פורים אתקריאת על שם יום הפורים, דעתידין לאתענגא ביה, ולשנווי ליה מענוי לענג, ומה דאיהי ושכינתא אסור ביה נעילת הסנדל, בההוא זמנא אתמר בה (שיר ז ב) מה יפו פעמיך בנעלים בת נדיב, וענוגא וחדוה וכמה טבין מזומנין לגבה, ודא יהא בזמנא דפורקנא בעגלא.

ומאן גרם ענוי לשכינתא בגלותא, אלא רזא דמלה ובכן אבא אל המלך אשר לא כדת (אסתר ד טו), בגין דעאלת בלא בעלה, דאתמר ביה (דברים לג) מימינו אש דת למו, דבטילו בה אורייתא, ודא גרם אבודא דבית ראשון ושני, הדא הוא דכתיב (אסתר ד טו) וכאשר אבדתי אבדתי, ועם כל דא אף על גב דעאלת בלא בעלה דאיהו דברי תורה, עם כל דא עאלת באבהן, דאינון שלשת ימים לילה ויום דאתענת בהון, ואינון סהדין דעולימתא עאלת ביה למלכא, הדא הוא דכתיב (שם ב יג) ובזה הנערה באה אל המלך, נערה ודאי באה אל המלך דאיש לא ידעה אלא בעלה, וכמה דבערב היא באה נערה בתולה ודאי, הכי נמי בבקר היא שבה נערה בתולה ודאי, ובה ערב ובקר פעמים קורין לישראל בעלה, וסהדין עלה דלא חליפת ליה היא ובנהא באחרא, ובגין דא ישראל אמרין בכל

יום שמע ישראל יהו"ה אלהינו
 יהו"ה אחד, שמ"ע אה"ד, ש"ם
 א"ח ע"ד, א"ח שומר אותה,
 משום שאח לצרה יולד, ועליו
 נאמר אתה סתר לי, ברנף אתה
 בבאך, יהודה אתה יודוך אחיך,
 משום שבו יהו"ה ובו ד', בו היא
 שמונה.

ועליו נאמר ויהי אמן את הדסה,
 הוא אמן שלה והיא אמונה שלו,
 וזהו שנאמר כאשר היתה באמנה
 אתו, ולא נגע בה הנכרי שהיא
 אחשוורוש, משום שאח עמה
 ודאי, והוא הסתיר אותה ממנו.
 במה הסתיר אותה ממנו? בנקדה
 שהיא קוץ של האות ד' מן
 אחד, א"ח שומר ד' שלא יקרב
 אחר אליה. זהו שכתוב אני
 יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר
 לא אתן, והנקדה הזו היא אות
 ברית, שבה נשתלם א"ח לעשר,
 ובה נעשה י', ומי שמשקר בכרית
 מילה, גורם שתסתלק ממנו
 שכנינה, שהיא היחוד של הקדוש
 ברנף הוא, ושולט עליו ש"ד
 שהוא אחר.

נדאי י' של שדי, היא קוץ מן ד'
 של אחד, ואם משקר, העביר קוץ
 מן ד' מן אחד ונשאר אחר,
 ומשום זה אמר הכתוב לא
 תשתחוו לאל אחר וגומר,
 ובאותו זמן ששולט על אדם שד
 שהוא אל אחר, הוא משתעבד
 בו בכל מיני ענויים, וחטא זה
 גרם לישראל שישתעבדו בהם
 אמות העולם.

וכי ששומר אות הברית בכל
 מקום שהוא, בין בברית מילה
 בין בשבת וימים טובים, הקדוש
 ברנף הוא שומר אותו בגללה
 בכל מקום, ומכסה עליו
 משונאיו, כמו שמשה נאמר בו

ביה (תהלים צא א) בצל שד"י

יומא שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה
 אחד, שמ"ע אה"ד, ש"ם א"ח ע"ד, א"ח
 נטיר לה, בגין דאח לצרה יולד (משלי יז
 יז). ועליה אתמר (תהלים לב ז) אתה סתר לי, ברנף
 אתה בבואך (דברים כח ו), יהודה אתה יודוך
 אחיך (בראשית מט כח), בגין דביה יהו"ה וביה ד',
 ביה איהי נטירא.

ועליה אתמר (אסתר ב ז) ויהי אמן את הדסה,
 הוא אמן דילה ואיהי אמונה דילה,
 ודא איהו דאתמר (שם כ) כאשר היתה באמנה
 אתו, ולא נגע בה נוכראה דאיהו אחשוורוש,
 בגין דאח עמה ודאי, ואיהו סתיר לה מגיה,
 במאי סתיר לה מגיה בנקודה דאיהי קוצא
 דאת ד' מן אחד, א"ח נטיר ד', דלא יתקריב
 לגבה אחר, הדא הוא דכתיב (ישעיה מב ח) אני
 יהו"ה הוא שמי וכבודי לא אחר לא אתן, והאי
 נקודה איהי אות ברית, דבה אשתלים א"ח
 לעשר, ובה אתעביד י', ומאן דמשקר בכרית
 מילה גרים לאסתלקא מיניה (דף נח
 ט"ו) שכנינתא, דאיהי יחודא דקודשא ברנף
 הוא, ושליט עליה ש"ד דאיהו אחר.

נדאי י' דשדי, איהי קוצא מן ד' דאחד, ואם
 משקר אעבר קוצא מן ד' מן אחד
 ואשתאר אחר, ובגין דא אמר קרא (שמות לד
 יד) לא תשתחוו לאל אחר וגומר, ובההוא
 זמנא דשולטא על בר נש שד דאיהו אל אחר,
 איהו משתעבד ביה בכל מיני ענויין, וחובא
 דא גרם לישראל לאשתעבדא בהון אומין
 דעלמא.

ומאן דנטיר אות ברית בכל אתר דאיהי, בין
 בברית מילה, בין בשבת וימין טבין,
 קודשא ברנף הוא נטיר ליה בגינה בכל אתר,
 ומכסי עלוי משנאוי, פגוונא דמשה דאתמר

בצל שד"י יתלונן, וכמו שאסתר
שהסתיר אותה מאחשורוש
שהוא ערל וטמא, ושם במקומה
שנית (ש"א שד"ת) בדמות שלה. זהו
שפתוב כל אשר תאמר וגומר,
בערב היא ובבקר היא שבה
אל בית הנשים שני, והוא שמר
אותה מהמן הרשע. זהו שפתוב
מצר תצורני, שהוא צר ואויב.

ומשום הקנאה הזו שכסה הקדוש
ברוך הוא באות שלו על אסתר,
שהיא הקדשה שלו, שאין
הקדשה פחות מעשרה, התלבשו
עשרה כתרים תחתונים בעשרה
בנים של המן, ששם אל אחר,
שהמן אמר ועשרת אלפים כפר
כסף אשקל וגומר, והכל לטל
נקמה מאסתר ואמתה, שנאמר
בה ותלבש אסתר מלכות,
והקדוש ברוך הוא מסר אותם
בידיו וכיבד אמתה, ותלו אותו
ואת בניו על העץ, והוא עשה עץ
גבוה חמשים אמה, והקדוש
ברוך הוא נטל ממנו נקמה ומבניו
בשכינה העליונה שהפכה את
המצרים חמשים מכות.

ועוד, שכינה נקראת צדקה,
והקדוש ברוך הוא בעל צדקה,
ובגלות היא עניה ובניה עניים,
והקדוש ברוך הוא פביכול הוא
עני, כשהוא מחוץ למקומו,
ובגולה נאמר הן אראלם צעקו
חצה וכי, ובאידה מקום הוא עני
והיא עניה? בצדיק שהוא ברית,
ומשום שחטאו בו ישראל
למטה, הנקה ההוא יחרב ויבש
בבית ראשון ושני, והשכינה בו
היא חרבה ויבשה, משום שהן
גרמו שיתכנסו ממנו המים
העליונים, והשכינה נשארת
יבשה. זהו שפתוב יקוו המים
מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה.

יתלונן, וכגוונא דאסתר דסתיר לה
מאחשורוש דאיהו ערל וטמא, ושוי באתריה
שנית (ג"א שד"ת) בדיוקנא דילה, הדא הוא
דכתיב (אסתר ב יג) כל אשר תאמר וגומר, בערב
היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים
שני, ואיהו נטיר לה מהמן הרשע, הדא הוא
דכתיב (תהלים לב ז) מצר תצורני, דאיהו צר ואויב.

ובגין האי קנאה דכסי קודשא בריך הוא
באות דיליה על אסתר, דאיהי קדושה
דיליה, דלא איהי קדושה פחות מעשרה,
אתלבשו עשרה כתרין תתאין בעשרה בנין
דהמן, דתמן אל אחר, דהמן אמר ועשרת
אלפים כפר כסף אשקול וגומר (אסתר ג ט), וכלא
לנטלא נוקמא מאסתר ואומתה, דאתמר
בה (שם ה א) ותלבש אסתר מלכות, וקודשא
ברוך הוא מסר לון בידיה ובידא דאומתה,
ותלו אותו ואת בניו על העץ (שם ט כה), ואיהו
עבד עץ גבוה חמשים אמה, וקודשא בריך
הוא נטיל נוקמא מניה ומבניו בשכינתא
עלאה, דמחאת למצראי חמשים מכות.

ועוד שכינתא אתקריאת צדקה, וקודשא
ברוך הוא בעל צדקה, ובגלותא איהי
עניה, ובנהא עניים, וקודשא בריך הוא
פביכול איהו עני כד איהו בר מאתריה, ובגין
אתמר (ישעיה לג ז) הן אראלם צעקו חוצה וכי,
ובאן אתר איהו עני ואיהי עניה בצדיק דאיהו
ברית, ובגין דחאבו ביה ישראל לתתא איהו
נהר יחרב ויבש (איוב יד יא) בבית ראשון ושני,
ושכינתא איהי ביה חרבה ויבשה, בגין דאינון
גרמי דיתפנשו מניה מיין עלאין, ושכינתא
אשתארת יבשה, הדא הוא דכתיב (בראשית א

ט) יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה.

וְכָרַךְ מֵאֵן דְּעֵבִיד צְדָקָה בְּמִסְכָּנָא גָרִים הֵהוּא
 נְהָר דִּיתְמַשְׁךְ מַעְדָן דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה,
 לְהַשְׁקוּת אֶת הַגֶּן דְּאִיהִי ד' דְּלָה מִסְכָּנָא, וְעָנִי
 אִיהוּ יוֹם שַׁבָּת, וּמֵאֵן דְּמִקְיִים בְּהָ עֲנַג שַׁבָּת
 גָּרִים לְאַשְׁקָאָה הֵהִיא ד', וְהֵהוּא עָנִי אֶתְמַלִּי
 וְאֶתְקָרִי נְהָר, וּמֵאֵן דְּאִית לִיה רִשׁוּ לְמַעְבַּד
 עֲנַג שַׁבָּת וְלֹא עֵבִיד, אֶתְהַפֵּךְ לִיה עֲנַג לְנַגַע
 צָרַעַת, וְחָרִיב בֵּיתִיה וּמְמוֹנִיה, וְכֵן עָנִיָּה אִיהִי
 אוֹרִייתָא דְעַל פֶּה וְדָאִי, וְאִיהִי קִבְלָה בְּד
 מְקַבְּלָא מְבַעַל צְדָקָה, דְּאִיהוּ אוֹרִייתָא דְבִכְתָּב,
 בְּד אֶזְלַת לְגַבִּיָּה לְקִבְלָה אֶתְקָרִיאַת הֶלְכָה, בְּד
 מְקַבְּלָא מִנִּיה אֶתְקָרִיאַת קִבְלָה, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא
 אִיהִי פְּלִיגַת מַה דִּיהֵבִין לָהּ לְעֵבִידִין דִּילָהּ
 וְלִבְנִין וְלַעוֹלָמִין דִּילָהּ, פְּמָה דְּאֶתְ אָמַר (משלי
 לא טו) וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרוֹתֶיהָ,
 וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, מַהֵהוּא דְּמְקַבְּלִין מִנִּיה.
 בַּעַל קִבְלָה אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, וְאִיהִי
 קִבְלִית מִנִּיה, וּבָאֵן אֶתְר קִבְלִית מִנִּיה
 בִּימִינָא, בְּגִין דְּעֲלִיָּה אֶתְמַר כִּי יְמִינָךְ פְּשׁוּטָה
 לְקַבֵּל שָׁבִים, הֶלְכָה אִיהִי מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא,
 קִבְלָה (דף נח ע"ב) הִיא מִסְטָרָא דִּימִינָא, הֶלְכָה
 בְּשִׁמְאָלָא לְגַבִּי בַּעֲלָה, וְקִבְלִית מִנִּיה בִּימִינָא
 וְנַחְתָּא מְלִיא לְגַבִּי צְדִיק, וּבְגִין דָּא (תהלים לו
 כח) לֹא רְאִיתִי צְדִיק נַעֲזָב וְכוּ', (ובבבאי) וְכֵד
 נַחְתָּא מְלִיא לְגַבִּי בַּעֲלָה דְּאִיהוּ ו', נְהָר
 דְּאֶתְמַשְׁךְ מַעְדָן, ו' עָאֵל בְּד' וְאֶתְעֵבִידַת ה',
 וּמַה דִּיהוּ צְדָק אֶתְעֵבִידַת צְדָקָה לְגַבִּי עָנִי
 דְּאִיהוּ צְדִיק.

וְהֵהוּא נְהָר עֲלִיָּה אֶתְמַר שְׁמֵשׁ בְּשַׁבָּת צְדָקָה
 לְעָנִיִּים, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (משלי יד לד) צְדָקָה
 תְּרוּמָם גּוֹי, וּמַה דִּיהוּת צְדָק דִּינָא, אֶתְעֵבִידַת
 רַחֲמִי, וְכָל סְפִירָן עַל שְׁמָה אֶתְקָרִיאוּ, מֵאֲזַנִּי
 צְדָק אֲבָנִי צְדָק אִיפַת צְדָק וְהִין צְדָק (ויקרא יט

וְכָרַךְ מִי שְׁעוּשָׁה צְדָקָה עִם הָעָנִי,
 גּוֹרֵם לְאוֹתוֹ נְהָר שְׁיִמְשֵׁךְ מַעְדָן,
 שְׁהוּא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה. לְהַשְׁקוּת
 אֶת הַגֶּן, שְׁהִיא דְּל"ת, דְּלָה עָנִיָּה,
 וְעָנִי הוּא יוֹם שַׁבָּת, וּמִי שְׁמַקְיִים
 בְּהָ עֲנַג שַׁבָּת, גּוֹרֵם לְהַשְׁקוּת
 אוֹתָהּ הַדְּל"ת, וְאוֹתוֹ עָנִי מִתְמַלָּא
 וְנִקְרָא נְהָר, וּמִי שְׁיֵשׁ לוֹ רִשׁוּת
 לְעֲשׂוֹת עֲנַג שַׁבָּת וְלֹא עוֹשֶׂה,
 מִתְהַפֵּךְ לוֹ עֲנַג לְנַגַע צָרַעַת,
 וּמְחָרִיב בֵּיתוֹ וּמְמוֹנוֹ, וְכֵן עָנִיָּה
 הִיא הַתּוֹרָה בְּעַל פֶּה וְדָאִי, וְהִיא
 קִבְלָה כְּשִׁמְקַבְּלַת מְבַעַל צְדָקָה,
 שְׁהִיא תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, כְּשִׁהוּלְכַת
 אֲלֵיו לְקִבְלָה נִקְרָאֵת הֶלְכָה,
 כְּשִׁמְקַבְּלַת מִמֶּנּוּ נִקְרָאֵת קִבְלָה,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִיא מְחַלְקַת מַה
 שְׁנוֹתָנִים לָהּ לְעֵבִידִים שְׁלָהּ
 וְלִבְנִים וְלַעֲלָמִים שְׁלָהּ, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר וַתִּתֵּן טָרֶף לְבֵיתָהּ וְחֶק
 לְנַעֲרוֹתֶיהָ, וּמְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה,
 מֵאוֹתוֹ שְׁמַקְבָּלִים מִמֶּנּוּ.

בַּעַל קִבְלָה הוּא הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי,
 וְהִיא קִבְלָה מִמֶּנּוּ, וּבְאִיזָה מְקוּם
 קִבְלָה מִמֶּנּוּ? בְּיָמִין, מִשׁוּם
 שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר כִּי יְמִינְךָ פְּשׁוּטָה
 לְקַבֵּל שָׁבִים. הֶהֱלַכָה הִיא מִצַּד
 הַשְּׂמָאל, קִבְלָה הִיא מִצַּד הַיָּמִין,
 הֶלְכָה בְּשִׁמְאָל אֶל בַּעֲלָה,
 וּמְקַבְּלַת מִמֶּנּוּ בְּיָמִין וְיוֹרְדַת
 מְלָאָה אֶל הַצְּדִיק, וּמִשׁוּם זֶה לֹא
 רְאִיתִי צְדִיק נַעֲזָב וְכוּ', (ובבבבאי)
 וּכְשִׁיּוֹרְדַת מְלָאָה אֶל בַּעֲלָה
 שְׁהוּא ו', הֵנְהָר שְׁנַמְשֵׁךְ מַעְדָן, ו'
 נִכְנַס לְד' וְנַעֲשִׂית ה', וּמַה שְׁהִיָּה
 צְדָק נַעֲשֶׂה צְדָקָה לְעָנִי שְׁהוּא
 צְדִיק.

וְעַל אוֹתוֹ הֵנְהָר נֶאֱמַר שְׁמֵשׁ
 בְּשַׁבָּת צְדָקָה לְעָנִיִּים, וְעֲלִיו נֶאֱמַר
 צְדָקָה תְּרוּמָם גּוֹי, וּמַה שְׁהִיָּתָה
 צְדָק דִּין, נַעֲשִׂית רַחֲמִים, וְכָל
 הַסְּפִירוֹת נִקְרָאוּ עַל שְׁמָה מֵאֲזַנִּי
 צְדָק, אֲבָנִי צְדָק, אִיפַת צְדָק וְהִין
 צְדָק, כְּשִׁהֲתַרְחַק מִמֶּנּוּ בַּעֲלָה,

שְׁהוּא רַחֲמִים. מֵאֲזַנֵי צֶדֶק שְׁפִי זְרוּעוֹת, אֲבָנֵי צֶדֶק שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת, הֵינן צֶדֶק צְדִיק, וּכְשֶׁהֲעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי מְרַחֵק מִמֶּנָּה, הוּא מִשְׁפֹּט, וְכוּ כְּתוּב כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים. זֶה יִשְׁפִּיל - מִי שְׂגוֹרֵם לְהִשְׁפִּיל אֶת הַשְּׂכִינָה מִמְקוֹמָהּ, וְזֶה יָרִים - מִי שְׂגוֹרֵם לְהַעֲלוֹתָהּ מִמְקוֹמָהּ, שְׁחֲטָא יִשְׂרָאֵל מִשְׁפִּילִים אוֹתָהּ לְמַטָּה, וְזָכִירוּתֵיהֶם מְעֲלִים אוֹתָהּ לְמִקְוָמָהּ, הָרִי צְדִיק הוּא מִי שְׁעוֹשֶׂה זְכוּת לְהַעֲלוֹתָהּ לְמִקְוָמָהּ.

וְעוֹד שְׂכִינָתָהּ, הִיא שְׁלוּחַ הַקֵּן. מִי הַקֵּן שְׁלָהּ? זוּ יְרוּשָׁלַיִם, וְלִמְעֻלָּה הַקֵּן שְׁלָהּ, אוֹתוֹ שְׁנֵאֲמַר בּוּ וְנִקְּה לֹא יִנְקָה, וְזֶה מִטְטֵרוּ"ן, עָלָיו נֵאֲמַר אֵל תִּסְתַּפֵּל בְּקִנְיָן אֲלֹא בְּמָה שֵׁישׁ בּוּ, וְזֶהוּ כִּי יִקְרָא קֵן צְפוֹר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ. בְּכָל עֵץ - זֶה גּוֹף וּבְרִית, צְדִיק הוּא בְרִית וְהוּא כ"ל, עֵץ - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעֵי, אוֹ עַל הָאָרֶץ - זוּ הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, הָאֲפֻרְחִים - שְׁפִי זְרוּעוֹת, אוֹ בִיצִים - שְׁפִי שׁוֹקִים, וְהָאֵם רִבְצַת - זוּ הָאֵם הַעֲלִינָה, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם - זוּ הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה, אֶת וּדְאִי. שְׁלַח תְּשַׁלַּח, זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ, וְנֵאֲמַר בְּיַעֲקֹב וַיְהִי אֵף יֵצֵא יֵצֵא, כְּנֶגֶד שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וְהֵם שְׁפִי זְרוּעוֹת, שְׁנֵי גְרִישִׁין, וְהֵם שְׁנֵי גְרוּשִׁים. וְזֶהוּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אֵלֶּיךָ שֵׁשֶׁת הַפְּרָקִים שֶׁהֵם בְּשְׁפִי זְרוּעוֹת, נִשְׁאֲרַת ה' ד' בְּלֵי ו'. מִי גָרַם לָהּ שְׁנֵי גְרוּשִׁין? אֲלֹא בְּגִלּוֹל שְׁעוֹבְרִים בְּנִיָּה עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, זֶהוּ שְׁכָתוּב וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם.

וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם.

ל. כִּד אֲתַרְחֵק מִיָּנָה בְּעֻלָּה דְאִיהוּ רַחֲמֵי, מֵאֲזַנֵי צֶדֶק תְּרִין דְרוּעִין, אֲבָנֵי צֶדֶק תְּרִין סְמִכֵי קְשׁוּט, הֵינן צֶדֶק צְדִיק, וְכִד עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעֵיתָא מְרַחֵק מִיָּנָה אִיהוּ מִשְׁפֹּט, וּבִיָּה כְּתִיב (תהלים עה ח) כִּי אֱלֹהִים שׁוֹפֵט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה יָרִים, זֶה יִשְׁפִּיל מֵאֲזַנֵי צֶדֶק לְשְׂכִינָתָא מֵאֲתַרְהָא, וְזֶה יָרִים מֵאֲזַנֵי צֶדֶק לְסֻלְקָא לָהּ מֵאֲתַרְהָא, דְחוּבִין דִּישְׂרָאֵל אֵינוֹן אֲשִׁפִּילֵן לָהּ לְתַתָּא, וְזִכְוּוֹן דְלִהוֹן סְלִקִין לָהּ לְאֲתַרְהָא, הָא זְכָאָה אִיהוּ מֵאֲזַנֵי צֶדֶק וְזִכְוּוֹן לְסֻלְקָא לָהּ לְאֲתַרְהָא.

וְעוֹד שְׂכִינָתָא אִיהִי שְׁלוּחַ הַקֵּן, מֵאֲזַנֵי דִילָהּ דָּא יְרוּשָׁלַם, וְלִעִילָא קֵן דִּילָהּ הֵהוּא דְאֲתַמַּר בִּיָּה (שמות לד ז) וְנִקְּה לֹא יִנְקָה, וְדָא מִטְטֵרוּ"ן, עָלֶיהָ אֲתַמַּר אֵל תִּסְתַּפֵּל בְּקִנְיָן אֲלֹא בְּמָה דְאִית בִּיָּה, וְדָא אִיהוּ כִּי יִקְרָא קֵן צְפוֹר לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ בְּכָל עֵץ אוֹ עַל הָאָרֶץ (דברים כב ו). בְּכָל עֵץ דָּא גּוֹף וּבְרִית, צְדִיק אִיהוּ בְרִית וְאִיהוּ כ"ל, עֵץ דָּא עֲמוּדָא דְאֲמֻצְעֵיתָא, אוֹ עַל הָאָרֶץ דָּא אִימָא תַתָּא, אֲפֻרְחִים תְּרִין דְרוּעִין, אוֹ בִיצִים תְּרִין שׁוֹקִין, וְהָאֵם רִבְצַת דָּא אִימָא עֲלָא, שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם דָּא אִימָא תַתָּא אֶת וּדְאִי.

שְׁלַח תְּשַׁלַּח, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ח ח) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאִתּוֹ, וְאֲתַמַּר בְּיַעֲקֹב (שם כו ל) וַיְהִי אֵף יֵצֵא יֵצֵא, לְקַבֵּל שְׁלַח תְּשַׁלַּח, וְאֵינוֹן תְּרִין דְרוּעִין שְׁנֵי גְרִישִׁין וְאֵינוֹן תְּרִין תְּרוּכִין, וְדָא אִיהוּ שְׁלַח תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, אֵלֶיךָ שֵׁשֶׁת פְּרָקִין דְאֵינוֹן בְּתֵרֵי דְרוּעִין, אֲשִׁתְּאֲרַת ה' ד' בְּלֵא ו', מֵאֲזַנֵי צֶדֶק לָהּ תְּרֵי תְּרוּכִין, אֲלֹא בְּגִין דְעֲבָרִין בְּנִיָּה עַל פְּקוּדֵי אוֹרִייתָא עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה נ יח) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם.

וַיִּזְכֹּר שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ (בראשית ח ט) דָּא
 עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, מָאן גְּרִים דָּא
 דַּאֲתַתְרַכַּת מִיִּנְיָה, בְּגִין דִּישְׂרָאֵל עֲבְרוּ עַל
 אֹרֵייתָא, וַיִּחַל עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרִים (סו)
 (ג"א וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה שׁוּב), דָּא ז', יוֹמָא
 שְׁבִיעָאָה דְכֻלִּיל שְׁבַע שַׁבְּתוֹת, וּמָאן גְּרִם
 דַּאֲתַתְרַכַּת מִיִּנְיָה, בְּגִין דְּעֲבְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל אוֹת
 שַׁבַּת וַיּוֹמִין טְבִין וְאוֹת בְּרִית.

מִסְטָרָא דִּיצְחָק דְּאִיהוּ רֵאשׁ הַשָּׁנָה, אֲתָמֵר
 בִּיה (סו) וַתְּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב,
 וְדָא עֶרֶב דִּיצְחָק, וּמִסְטָרָא דְּצַדִּיק אֲתָמֵר
 בִּיה (סו) וְהִנֵּה עֹלָה זֵית טָרֶף בְּפִיָּה, וַיִּדַּע נֹחַ
 כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ, וּבְכָל אֲתֵר דְּלֹא
 אֲשַׁכַּחַת לְתַתָּא דִּיוֹקְנָא דְּבַעֲלָה בְּאוֹרֵייתָא, לֹא
 הוֹת שְׂרִיא עֹלָה, הֵדָּא הוּא דְכֶתִיב (שם ט) וְלֹא
 מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף רַגְלָהּ בְּגִלּוֹתָא, מִיַּד
 דְּאֲשַׁכַּחַת בַּעֲלָה לְרַעֲיָא מְהִימְנָא, שְׂרִיא עֹלֵיהּ
 וְלֹא חֲזָרַת לְתִיבָה, הֵדָּא הוּא דְכֶתִיב (שם יב) וְלֹא
 יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד, וְעַל דָּא אֲתָמֵר (שם כ)
 (כד) עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמֵר,
 אִיְהִי אֲתַדְּבַקַת בִּיה וְאִיהוּ בִּיה.

בְּהוּא זְמַנָּא וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן הַתִּיבָה אֲשֶׁר
 עָשָׂה (שם ח טו), וּנְפָקוּ כָלֵהוּ וְאָזְלוּ לְגַבֵּי
 יוֹנָה וּבַעֲלָה, וְאֲתָמֵר לְגַבֵּי נֹחַ וַיִּפְתַּח נֹחַ, מֵאִי
 וַיִּפְתַּח נֹחַ, אֲלֵא רְמִיז וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת
 הַיָּלֵד (שמות ב כד), אַדְנִי שְׁפִתֵי תִפְתַּח, וְדָא
 יִשְׂרָאֵל דְּפִתְחִין בְּתִיּוּבְתָא בְּכִיָּה, וּמִיַּד
 וַתַּחֲמוֹל עֲלָיו.

וְעוֹד שְׁכִינְתָא אֲתַקְרִיאַת חַג, בְּכָל זְמַנִּין וַיּוֹמִין
 טְבִין, חַג דִּתְלַת רַגְלִין, דְּאֲתָמֵר
 בְּהוּן (שמות כג יד) שְׁלֹשׁ (דף נט ע"א) רַגְלִים תַּחֲוֹג לִי
 בְּשָׁנָה, וּבְגִינָה יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, לְקִיּוּמָא זְכוּר
 וְשְׁמוֹר זְכוּר לְזָכָר וְשְׁמוֹר לְנִקְבָּה, כְּלָהוּ אֵלִין דְּאִזְלִין לְאַסְתְּכָלָא (ג"א

וַיִּזְכֹּר שְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה מֵאֲתוֹ, זֶה
 הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי, מִי גְרִם זֶה
 שֶׁהִתְגַּרְשָׁה מִמֶּנּוּ? מִשׁוּם
 שֶׁיִּשְׂרָאֵל עֲבְרוּ עַל הַתּוֹרָה. וַיִּחַל
 עוֹד שְׁבַעַת יָמִים אַחֲרִים (וישלח את
 הַיּוֹנָה וְלֹא יָסְפָה שׁוּב), זֶה ז', יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי שְׁכוֹלֵל שְׁבַע שַׁבְּתוֹת,
 וּמִי גְרִם שֶׁהִתְגַּרְשָׁה מִמֶּנּוּ? מִשׁוּם
 שֶׁעֲבְרוּ יִשְׂרָאֵל עַל אוֹת שַׁבַּת
 וַיּוֹמִין טְבִים וְאוֹת בְּרִית.

מִהֲצַד שֶׁל יִצְחָק שֶׁהוּא רֵאשׁ
 הַשָּׁנָה, נֹאמֵר בּוֹ וַתְּבֹא אֵלָיו
 הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב, וְזֶה עֶרֶב שֶׁל
 יִצְחָק, וּמִצַּד שֶׁל הַצַּדִּיק נֹאמֵר בִּיה
 וְהִנֵּה עֹלָה זֵית טָרֶף בְּפִיָּה, וַיִּדַּע
 נֹחַ כִּי קָלוּ הַמַּיִם מֵעַל הָאָרֶץ,
 וּבְכָל מְקוֹם שֶׁלֹּא מִצָּאָה לְמַטָּה
 דְּמוֹתוֹ שֶׁל בַּעֲלָה בַתּוֹרָה, לֹא
 הִיְתָה שׁוֹרָה עֲלָיו, זֶהוּ שְׁכִתּוּב
 וְלֹא מִצָּאָה הַיּוֹנָה מְנוּחַ לְכַף
 רַגְלָהּ, בְּגִלּוֹת, מִיַּד שֶׁמִּצָּאָה
 בַּעֲלָה אֶת הַרוּעָה הַנֶּאֱמָן, שֶׁרְתָה
 עֲלָיו וְלֹא חֲזָרָה לְתִיבָה. זֶהוּ
 שְׁכִתּוּב וְלֹא יָסְפָה שׁוּב אֵלָיו עוֹד,
 וְעַל זֶה נֹאמֵר עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ
 אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמֵר, הִיא
 נִדְבָקָה בּוֹ, וְהוּא בִּיה.

בְּאוֹתוֹ זְמַן, וַיִּפְתַּח נֹחַ אֶת חַלּוֹן
 הַתִּיבָה אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּצְאוּ כָלֵם
 וְהִלְכוּ לַיּוֹנָה וּבַעֲלָה, וְנֹאמֵר לְגַבֵּי
 נֹחַ וַיִּפְתַּח נֹחַ. מֵה זֶה וַיִּפְתַּח נֹחַ?
 אֲלֵא רוּמֵז, וַתִּפְתַּח וַתִּרְאֶהוּ אֶת
 הַיָּלֵד, אַדְנִי שְׁפִתֵי תִפְתַּח, וְזֶה
 יִשְׂרָאֵל שְׁפִוֹתְחִים בְּתִיּוּבָה
 בְּכִיָּה, וּמִיַּד וַתַּחֲמוֹל עֲלָיו.

וְעוֹד, שְׁכִינָה נִקְרֵאת חַג, בְּכָל
 הַזְמַנִּים וַיּוֹמִין טְבִים, חַג שֶׁל
 שְׁלֹשׁ רַגְלִים, שְׁנֹאמֵר בְּהֵם שְׁלֹשׁ
 רַגְלִים תַּחֲוֹג לִי בְּשָׁנָה, וּבְשִׁבְלִיהָ
 יִרְאֶה כָּל זְכוּרָךְ, לְקִיּוּמָא זְכוּר
 וְשְׁמוֹר, זְכוּר לְזָכָר, וְשְׁמוֹר
 לְנִקְבָּה. כָּל אֵלוֹ שֶׁהוֹלְכִים

לְזָכָר וְשְׁמוֹר לְנִקְבָּה, כְּלָהוּ אֵלִין דְּאִזְלִין לְאַסְתְּכָלָא (ג"א

לְהַסְתַּפֵּל (להכלל) בְּשִׁכְיֵנָה צְרִיכִים
 לְתַתּ לָהּ דוֹרוֹן, זְהוּ שְׁכָתוֹב וְלֹא
 יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצָרִיף
 לְשִׁמְחָה בָּהּ. זְהוּ שְׁכָתוֹב וְשִׁמְחָת
 בְּחֻגְף, שְׁהִיא נִקְרֵאת שִׁמְחָת
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמִי שֶׁהוֹלֵךְ
 לְרֵאוֹת אוֹתָהּ, צָרִיף לְשֹׁמֵר אֶת
 עַצְמוֹ מֵעֶצֶב, שְׁהִיא לֵילִית
 חֲשׂוּכָה, עֲצָבוֹן, שְׂאוֹל, טְחוּל,
 שְׁהִיא מוּם, וְעֲלִיָּה נֹאמֵר כָּל אֲשֶׁר
 בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב.

אִישׁ כַּמְתַּנֵּת יָדוֹ, זֹו שְׁכִינָה
 הַעֲלִינָהּ, שְׁעֲלִיָּה נֹאמֵר מִתָּן
 בְּסִתְרֵי יִכְפֶּה אָף, מִשׁוּם שְׁהִיא
 נִסְתָּרָת, עוֹלָם הַבַּא קוֹרְאִים לָהּ
 מִתְּנָה, וְעֲלִיָּה נֹאמֵר יִשְׁמַח מִשֶּׁה
 בְּמִתְּנַת חֵלְקוֹ, מִשׁוּם שְׁמִתַּת
 אֱלֹהִים הִיא, כְּבִרְכַת יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ, זֹו שְׁכִינָה
 תַּחְתּוֹנָה, אַחַת מִצַּד יְמִין - בְּרָכָה,
 וְאַחַת מִצַּד שְׂמָאל - מִתְּנָה.

וְעוֹד, שְׁכִינָה הִיא חֲשׁבוֹן תְּקוּפוֹת
 וּמוֹלְדוֹת וּמוֹלְדוֹת וְעִבּוּרִים, אַרְבַּע
 תְּקוּפוֹת שְׁנִקְרָאוּ אַרְבַּע תְּקוּפוֹת,
 וְלִכְל תְּקוּפָה שְׁלֹשֶׁה חֲדָשִׁים,
 וּבָהֶם שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזֻלוֹת, וְהֵם
 כְּנֻגַד שְׁנַיִם עֶשֶׂר שְׁבֻטֵי יִשְׂרָאֵל,
 וְהַכֹּל נִקְשֵׁר בְּשֵׁם הַזֶּה אֲדֻנָּי,
 הַשְׁכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא חֲזָקָה
 בְּאַרְבַּע תְּקוּפוֹת, שֶׁהֵם מִצַּד
 הַשְּׂמָאל, חֲזָק תְּקִיף, וְהֵם אֶלֶף
 דָּלָת נוּן יוֹד, וְכֹל שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 הַמְזֻלוֹת קָשִׁים מִצַּד הַדֵּין, וּמִשׁוּם
 שְׁהַמּוֹזוֹן בֹּא מֵהֶם, אָמְרוּ בְּעֲלֵי
 הַמְשָׁנָה קָשִׁים מְזוֹנוֹתֵיו שֶׁל אָדָם
 כְּקָרִיעַת יָם סוּף, שְׁנִקְרַע בָּהֶם
 לְשְׁנַיִם עֶשֶׂר קָרְעִים.

וְאוֹתָן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, שְׁתֵּי
 זְרוּעוֹת וְשְׁתֵּי שׁוֹקִים, שְׁנַיִם עֶשֶׂר
 מְזֻלוֹת, שְׁנַיִם עֶשֶׂר פְּרָקִים שִׁישׁ
 בָּהֶם, וּכְנֻגַדָם שְׁנַיִם עֶשֶׂר חֲדָשִׁי
 הַשְּׁנָה, וְהֵם ו' ו' סוּד הַעִבּוּר, וְזֶה

לְאַתְּבַלְלָא) בְּשִׁכְיֵנָתָא, צְרִיכִין לְמִיָּהֵב לָהּ
 דוֹרוֹנָא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים טז טז) וְלֹא יֵרָאֶה
 אֶת פְּנֵי יְהוָה רִיקָם, וְצָרִיף לְמַחְדֵי בָּהּ, הֵדָא
 הוּא דְכְּתִיב (שם) וְשִׁמְחָת בְּחֻגְף, דְּאִיְהִי חֲדוּא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא אֲתַקְרִיאת, וּמֵאֵן דְּאֲזִיל
 לְמַחְמֵי לָהּ צְרִיף לְנִטְרָא גְרַמִּיה מֵעֶצִיבוֹ,
 דְּאִיְהִי לֵילִי"ת חֲשׂוּכָא עֲצָבוֹן שְׂאוֹל טְחוּל,
 דְּאִיְהִי מוּם, וְעֲלִיָּה אֲתַמֵּר (ויקרא כא יח) כָּל אֲשֶׁר
 בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב.

אִישׁ כַּמְתַּנֵּת יָדוֹ דָּא שְׁכִינָתָא עֲלָאָה, דְּעֲלָה
 אֲתַמֵּר (משלי כא יד) מִתָּן בְּסִתְרֵי יִכְפֶּה אָף,
 בְּגִין דְּאִיְהִי סְתִימָא, עוֹלָם הַבַּא קוֹרְיָנָן לָהּ
 מִתְּנָה, וְעֲלָה אֲתַמֵּר יִשְׁמַח מִשֶּׁה בְּמִתְּנַת חֵלְקוֹ,
 בְּגִין דְּמִתַּת אֱלֹהִים הִיא, כְּבִרְכַת יְהוָה
 אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר נָתַן לְךָ דָּא שְׁכִינָתָא תַּתָּאָה, חַד
 מִסְטָרָא דִּמִּינָא בְּרָכָה, וְחַד מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא
 מִתְּנָה.

וְעוֹד שְׁכִינָתָא אִיְהִי חֲשׁבוֹן תְּקוּפוֹת וּמוֹלְדוֹת
 וּמוֹלְדוֹת וְעִבּוּרִין, אַרְבַּע תְּקוּפוֹן
 דְּאֲתַקְרִיאוּ אַרְבַּע תְּקוּפוֹת, וְלִכְל תְּקוּפָה תֵּלַת
 יָרְחִין, וּבְהוֹן תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת, וְאִינוּן לְקַבֵּל
 תְּרִין עֶשֶׂר שְׁבֻטֵין דִּישְׂרָאֵל, וְכֹלָא אֲתַקְשֵׁר
 בְּהֵאִי שְׂמָא אֲדֻנָּי, אִיְהִי שְׁכִינָתָא תַּתָּאָה,
 תְּקִיפָא בְּאַרְבַּע תְּקוּפוֹין, דְּאִינוּן מִסְטָרָא
 דְשְׂמָאלָא חֲזָק תְּקִיף, וְאִינוּן אֶלֶף דָּלָת נוּן
 יוֹד, וְכֹלָהוּ תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת קָשִׁין מִסְטָרָא
 דְּדִין, וּבְגִין דְּמְזוֹנָא קָא אֲתִיָּא מִנִּיְהוּ, אָמְרוּ
 מְאִרֵי מִתְּנִיתִין קָשִׁין מְזוֹנוֹתֵיו שֶׁל אָדָם
 כְּקָרִיעַת יָם סוּף, דְּאֲתַקְרַע בְּהוֹן לְתְּרִין עֶשֶׂר
 קָרְעִין.

וְאִינוּן אַרְבַּע תְּקוּפוֹת תְּרִין דְּרוּעִין וְתְּרִין
 שׁוֹקִין, תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת תְּרִין עֶשֶׂר

פְּרָקִין דְּאִית בְּהוֹן, וְלְקַבְלִיְהוּ תְּרִין עֶשֶׂר יָרְחֵי שְׁתָּא, וְאִינוּן ו' ו' רְזָא

דַּעבוֹרָא וְדָא יִרְחָא תַּלְתַּ עֶשֶׂר, דָּא א, וְדָא וְא"ו, שְׁתָּא מִתַּלְתַּ עֶשֶׂר יִרְחִין, וּבִיָּה צְרִיף לְהַשְׁוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה, וְלִיַּחַד לֹון בְּמַהֲלָךְ הָאֲמָצְעִי דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאֲמָצְעִיתָא, וְאִם בַּר נֶשׁ יִדַּע לְמַמְנִי וּלְהַשְׁוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה וְלִיַּחַד לֹון, אִיהוּ יִדַּע מְתִי יִהְיָ פֶּסַח בַּחֲדָשׁ הָאֲבִיב, וּבְדָא יִשְׁוֹן אָבָא וְאֲמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים ד ו) וּשְׁמַרְתֶּם וְעַשִּׂיתֶם כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם, וּשְׁמַרְתֶּם וְעַשִּׂיתֶם דָּא ו"ה, כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם דָּא י"ה וּבְמָה יִהוֹן שְׁוִין אָבָא וְאֲמָא בְּרָא וּבְרַתָּא, בְּא' דְהוּא כְּתָרָא עֲלָאָה, דְאֲמָרָה סִיְהֵרָא עֲלָהָ, אִי אֲפֹשֶׁר לְשַׁנֵּי מַלְכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכַתֵּר אֶחָד, וּבְגִינֵיהּ אֲמַרִין בְּשַׁבַּת יוֹמִין טְבִין וּבְרִישֵׁי יִרְחִין, כְּתָר יִתְנוּ לָךְ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעְלָה, מְלָךְ וּמַלְכוּת.

וְעוֹד אִיהִי מִצְוֹת שְׁחִיטָה כְּשֶׁרָה בְּזָרִים (ג"א בְּנָשִׁים), דְאִינוּן בְּנֵי נֶשׂא דְדַמְיִין לְבַעֲרִין, דְאֵלִין דְלֹא מִשְׁתַּדְּלִי בְּאוּרֵייתָא צְרִיף לְמַעַבְדַּ בְּהוֹן קְרַבְנִין דְצִלוֹתִין, דִּיתְקַרְיָבוּ לְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא, וְאִם מִתְקַרְבִין בְּצִלוֹתִין לְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא, וְסַבְלִין כְּמָה מְכַתְּשִׁין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מד כג) כִּי עָלִיף הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן טְבַחָה, אֲתַחֲזִי כְּאֵלוּ וְזַבְחַתְּ עָלֵינוּ אֶת עוֹלוֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלַמֶיךָ וְגוֹמֵר (שמות כ ד). דְדָא שְׁזִיב לֹון מִמִּיתָה דְמִלְאָךְ הַמּוֹת, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים לו ז) אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהו"ה.

וְאֵלִין דְעוֹבְדֵייהוּ כְּבַעֲרִין דְחַקְלָא דְאֲכַלִין כְּלָא צִלוֹתִין, מִיתַתְהוֹן יִהְיָ כְּבַעֲרִין דְחַקְלָא, וְשְׁחִיט לֹון מְלָאךְ הַמּוֹת מְדָה כְּנָגַד מְדָה, וְלֹא עוֹד אֲלֹא כְּסַפִּין פְּגוּם קָא שְׁחִיט לֹון, וְאֲתַקְרִיאוּ נְבֻלָּה,

הַחֲדָשׁ הַשְּׁלֵשָׁה עֶשֶׂר, זֶה א, וְזֶה וְא"ו, שְׁנָה שֶׁל שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר יִרְחִים, וּבִה צְרִיף לְהַשְׁוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה, וְלִיַּחַד אוֹתָם בְּמַהֲלָךְ הָאֲמָצְעִי שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, וְאִם אָדָם יוֹדֵעַ לְמַנּוֹת וּלְהַשְׁוֹת שְׁנַת הַחֲמָה עִם שְׁנַת הַלְּבָנָה וְלִיַּחַד אוֹתָם, הוּא יוֹדֵעַ מְתִי יִהְיָ פֶּסַח בַּחֲדָשׁ הָאֲבִיב, וּבְזֶה יִשְׁוִי הָאֵב וְהָאֵם הַבֵּן וְהַבֶּת. זֶהוּ שְׁכַתוּב וּשְׁמַרְתֶּם וְעַשִּׂיתֶם כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם. וּשְׁמַרְתֶּם וְעַשִּׂיתֶם - זֶה ו"ה. כִּי הִיא חֻכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם וּבִינַתְכֶם - זֶה י"ה. וּבְמָה יִהְיוּ שְׁוִים הָאֵב וְהָאֵם, הַבֵּן וְהַבֶּת? בְּא' שֶׁהוּא כְּתָר עֲלִיוֹן, שְׁאוּמְרַת הַלְּבָנָה עֲלֶיהָ, אִי אֲפֹשֶׁר לְשַׁנֵּי מַלְכִים שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכַתֵּר אֶחָד, וּבְגִלּוֹ אוּמְרִים בְּשַׁבַּת יוֹמִים טוֹבִים וּבְרָאשֵׁי חֲדָשִׁים, כְּתָר יִתְנוּ לָךְ יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ מְלָאכִים הַמוֹנִי מַעְלָה, מְלָךְ וּמַלְכוּת.

וְעוֹד הִיא מִצְוֹת הַשְּׁחִיטָה הַפְּשָׁרָה בְּזָרִים (בְּנָשִׁים), שֶׁהֵם בְּנֵי אָדָם שְׁדוּמִים לְבַהּמוֹת, שְׁאֵלוּ שְׁלֹא מִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה, צְרִיף לַעֲשׂוֹת בְּהֵם קְרַבְנּוֹת שֶׁל תְּפִלוֹת שִׁיתְקַרְבוּ לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאִם מִתְקַרְבִים בַּתְּפִלוֹת לְקַדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְסוֹבְלִים כְּמָה מַכּוֹת, זֶהוּ שְׁכַתוּב כִּי עָלִיף הוֹרְגֵנוּ כָּל הַיּוֹם נַחֲשָׁבְנוּ כְּצֹאן טְבַחָה, נִרְאָה כְּאֵלוּ וְזַבְחַתְּ עָלֵינוּ אֶת עוֹלוֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלַמֶיךָ וְגוֹמֵר, שֶׁזֶה מְצִיל אוֹתָם מִמִּיתָה שֶׁל מְלָאךְ הַמּוֹת. זֶהוּ שְׁכַתוּב אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְהו"ה.

וְאֵלֵינוּ שְׁמַעְשִׂיהֶם כְּבַהּמוֹת הַשְּׁדָה, שְׁאוּכְלִים בְּלֵי תְּפִלוֹת, מִיתַתֶּם תַּהֲיֶה כְּבַהּמוֹת הַשְּׁדָה, וְשׁוֹחֵט אוֹתָם מְלָאךְ הַמּוֹת מְדָה כְּנָגַד וְאֲתַקְרִיאוּ נְבֻלָּה,

וְעַלִּיּוּהוּ אֶתְמַר (ישעיה כו יט) נִבְלַתִּי יְקוּמוּן, מֵאִי סָפִין פְּגוּם דָּא סַמְא"ל אֶל אַחַר, סָפִין פְּגוּם וְדַאי אֶתְקָרִי, וְאִיּוּהִי פְּגִימָה סַם הַמּוֹת, טְרִיפָה וְנִבְלָה. (דף נט ע"ב) וְכִיּוֹן דְּאֶתְיִיּוּבּוּ בִּידֵיהוֹן כְּבָר קָבִילוּ עֲנֻשְׁיָהּ, וּבְגִין דָּא נִבְלַתִּי יְקוּמוּן, וְכָל סִירְכָאן דְּסַם הַמּוֹת אֵינוֹן רַגְלִין דִּילָהּ, וְעַלִּיּוּהוּ אֶתְמַר (משלי ה ה) רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מְוֹת וְגוּמַר, וְאֵינוֹן ח"י סְרֻכּוֹת, עַלִּיּוּהוּ פְתִיב (בראשית ח כא) וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת כָּל ח"י פְּאֶשֶׁר עָשִׂיתִי, לְאֵינוֹן דְּמִצְלִין ח"י בְּרַכָּאן דְּצְלוֹתִין, (וּמֵאן גְּרִים דְּמִי טוּפְנָא מִתְגַּבְרִין, מֵאן דְּאִירִיק מִיֵּא דְּזַרְע בְּרִית מִלְּחָה בְּנִדְחָה שְׁפַחָה גּוֹיָה זִוְגָה) וְלַעוֹלָם וּוּרְדָא בְּכָל אֶתְר דְּתַתְּסַרְף טְרַפָּה וְאִינָה חֲזִיָּה, דְּבְכָל אֶתְר דְּתַתְּסַרְף בְּבַר נֶשׁ בַּחוּבִין דִּילָהּ קִטְיִלַת.

וְעוֹד שְׂכִינְתָּא אִיּוּהִי מְצוֹת אָסִיפַת נוּנִי יִמָּא דְּאוּרִיּוּתָא, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן דְּגִים וְחֻגְבִים אֵינוֹן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, וְאֵינוֹן תְּלַמְיָדִי דְּבִי רַב דְּמַתְּרַבִּין בִּימָא דְּאוּרִיּוּתָא, דְּעַלִּיּוּהוּ אֶתְמַר אָסִיפַתָּן הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָן, הֵדָּא הוּא דְּכִתִּיב (במדבר יא כב) יֵאָסֶף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם, הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָם מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

וְגַרְפוּ דְּשְׂכִינְתָּא אֵינוֹן פְּסוּי דַם חֲזִיָּה אוּ עוֹף, דְּאֵינוֹן כְּנָפֵי יוֹנָה, וְאֶלִין אֵינוֹן כְּנָפֵי מְצוּהָ, דְּמַכְסִין עַל דְּמִיּוּהוֹן, דְּלֹא שְׁלֹטִין עַלִּיּוּהוּ פְּלִבִין דְּאֵנוֹן חֲצִיפִין, דְּאֵינוֹן מְלֹאכֵי חַבְלָה (ובלָהוּ), וְדִלָּא אֶשְׁתַּמוּדְעוֹן בְּהוֹן מְאִרִי חוּבִין, (הרי) הָכִי הָדֵם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְעַפְרָא דְּמַכְסִיָּא עֲלִיו רָמִיז (דברים לב מג) וְכִפֹּר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ.

וְעוֹד שְׂכִינְתָּא אִיּוּהִי בְּדִיקַת סִימְנֵי חֲזִיָּה אוּ עוֹף, מִבְּנֵי נֶשֶׁא דְּדְמִיִין לְחִיּוֹן וּבְעֵרִין וְעוֹפִין, דְּעַלִּיּוּהוּ אֶתְמַר (שמואל א יד לד) וְשַׁחַטְתֶּם בָּזָה,

מִדָּה, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בְּסָפִין פְּגוּם שׁוֹחֵט אוֹתָם, וְנִקְרְאוּ נִבְלָה, וְעַלִּיּוּהוּ נְאָמַר נִבְלַתִּי יְקוּמוּן. מַה זֶה סָפִין פְּגוּם? זֶה סַמְא"ל אֶל אַחַר, וְדַאי נִקְרָא סָפִין פְּגוּם, וּפְגִימָה הִיא סַם הַמּוֹת, טְרַפָּה וְנִבְלָה, וְכִיּוֹן שְׁנַתְּנוּ בִּידֵיהֶם, כְּבָר קָבִילוּ עֲנֻשָׁם, וּמִשּׁוּם זֶה נִבְלַתִּי יְקוּמוּן, כָּל הַסְּרֻכּוֹת שֶׁל סַם הַמּוֹת הֵן הַרְגָלִים שְׁלָהּ, וְעַלִּיּוּהוּ נְאָמַר רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מְוֹת וְגוּמַר, וְהֵן שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה סְרֻכּוֹת, עַלִּיּוּהוּ פְתוּב וְלֹא אוֹסִיף עוֹד לְהַפּוֹת אֶת כָּל ח"י פְּאֶשֶׁר עָשִׂיתִי, לְאוֹתָם שְׁמַתְפַּלְלִים שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה בְּרֻכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלוֹת. (ומי גַּם שְׁמֵי הַמַּבּוּל מִתְגַּבְרִים; מִי שְׁמִירִיק מִי הַזֵּרַע שֶׁל בְּרִית מִלְּחָה בְּנִדְחָה שְׁפַחָה גּוֹיָה זִוְגָה) וְלַעוֹלָם הַזֶּה וְדַאי, בְּכָל מְקוֹם שְׁתַּסְתַּרְף - טְרַפָּה, וְאִינָה חֲזִיָּה, שְׁבָכַל מְקוֹם שְׁתַּסְתַּרְף בְּאֶדָם בַּחֲטָאָה - הוֹרְגָתָּ.

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא מְצוֹת אָסִיפַת דְּגֵי הַיָּם שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁנֵאמַר בָּהֶם דְּגִים וְחֻגְבִים אֵינוֹן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, וְהֵם תְּלַמְיָדֵי בֵית רַב שְׁמַתְרַבִּים בְּיַם הַתּוֹרָה, שְׁעַלִּיּוּהוּ נְאָמַר אָסִיפַתָּן הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָן. זֶהוּ שְׁפַתּוֹב יֵאָסֶף לָהֶם וּמִצָּא לָהֶם, הִיא הַמַּתְּרַת אוֹתָם מִשְׁחִיטָה וְדַאי.

וְכַנְפֵי הַשְּׂכִינָה הֵם פְּסוּי דַם חֲזִיָּה אוּ עוֹף, שְׁהֵם כְּנָפֵי יוֹנָה, וְאֵלוּ הֵם כְּנָפֵי מְצוּהָ, שְׁמַכְסִים עַל דְּמִיּוּהֶם, שְׁלֹא שׁוֹלְטִים עַלִּיּוּהֶם כְּלָבִים שְׁהֵם חֲצוּפִים, שְׁהֵם מְלֹאכֵי חַבְלָה (ובלָם), וְשְׁלֹא מִפְּרִים בָּהֶם בְּעַלִּי הַחַוּבוֹת, (הרי) כִּף הָדֵם הוּא הַנֶּפֶשׁ, וְהַעֲפָר שְׁמַכְסָה עֲלִיו רוּמֵז וְכִפֹּר אֲדַמְתוּ עִמּוֹ.

וְעוֹד, שְׂכִינָה הִיא בּוֹדְקַת סִימְנֵי חֲזִיָּה אוּ עוֹף מִבְּנֵי אֲדָם שְׁדוּמִים לְחִיּוֹת וּבַהֲמוֹת וְעוֹפוֹת, שְׁעַלִּיּוּהֶם נְאָמַר וְשַׁחַטְתֶּם בָּזָה, בְּדַק כְּמוֹ זֶה, שְׁהֵם סוֹבְלִים מִכּוֹת, כְּמוֹ

בְּדוֹק כְּמוֹ זֶה, דְּאִינוּן סְבָלִין מִכְתְּשִׁין, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ פִּי עֲלִיף הוֹרְגָנוּ כָּל הַיּוֹם (תהלים מד
 כג), וּבְכָל יוֹמָא לָא מְנִיחִין צְלוֹתֵין, וּבְדִיק לֹון
 קוּדְשָא בְרִיף הוּא בְכֻמָּה מִכְתְּשִׁין, וְאִמְרִין זֶה
 לְזֶה בְצְלוֹתֵין, קוּדְשָא בְרִיף הוּא פְרִיק לָן
 מְדִינָא דְבַעֲרִין וְחִיוֹן דְּאַרְעָא, וְאַעִיל לָן לְמַהוּי
 לָן חוּלְקָא בְּמִלְאַכְיָא, דְּאִינוּן חֵיות הַקְדָּשׁ,
 דְּקִרְאֵן זֶה לְזֶה וְאִמְרִין קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ,
 דָּא אִיהוּ (קְדוֹשׁ) דְּאַתְקַדְּשׁ שְׁמִיהּ דְּקוּדְשָא בְרִיף
 הוּא עַל יְדִיהּ, וַיְהִי לִיהּ חוּלְקָא בֵּיהּ.

וְעוֹד וּשְׁחַטְתֶּם בְּזֶה דָּא אַל"ף דַּל"ת נו"ן
 יו"ד, דְּבִיהּ דָּן קוּדְשָא בְרִיף הוּא כָּל
 גְזִיקִין, וְעַל כָּל אַלִּין דְּקִטְלִין חַד לְחַבְרִיהּ,
 וְעַל כָּל אַלִּין דְּגִזְלִין יְהו"ה אִיהוּ דָּן, דְּאַתְלַבֵּשׁ
 בְּתַהוּ וְבַהוּ וְחַשְׁףּ וְתַהוּם, וְדָן בְּהוּן אַרְבַּע
 מֵיתוֹת בֵּית דִּין, וְהָא אוּקְמוּהוּ כְּלַהוּ בְּאַתְנוּן,
 י" גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהוּבָא, ה"ה גְּוֹנִין וְנַהוּרִין
 דְּנוּרָא דָּא אִיהוּ שְׁרַפָּה, (דברים ד כד) כִּי יְהו"ה
 אֶלְהִי"ף אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא, סְקִילָה בְּתַלַּת אַבְנִין
 י" י" י', וְאִינוּן יְהו"ה כ"ו, וְד' אַתְנוּן י" י" י',
 הֶרֶג בְּחַרְבָּא, י' רִישָא דְחַרְבָּא, ו' גּוּפָא
 דְחַרְבָּא, ה"ה תְּרִין פְּפִיּוֹת דִּילָהּ, חֲנֹק ו' (ס"א
 ג) אַתְעֵבִיד חוּט כְּגוֹנוּנָא דָּא זְרָקָא וְעֵלָה י'
 דְעִזְקָא בְּחוּטָא לְמַהוּי בְרִיף לָה עַל צוּאֵר,
 וְרָזָא דְמִלָּה (במדבר כו ג) אָבִינוּ מֵת בְּמַדְבָּר, מִקְ"ף
 וְהוּל"ף אִינוּן ה"ה, חַד מִקְ"ף לִיהּ וְחַד הוּלְף,
 עַד דְּחֲנֻקִין לִיהּ, וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָא בְרִיף
 הוּא, רָאוּ עֲתָה כִּי אָנִי אָנִי הוּא, אָנִי אָמִית
 וְאַחֲיָהּ, מְחַצְתִּי וְאָנִי אַרְפָּא וְאִין מִיַּדִּי
 מְצִיל (דברים לב לט).

ו' עֵץ, גְבוּהַ חֲמָשִׁים אַמָּה דָּא ה' דְסְלִיקַת בֵּי
 לְחֲמָשִׁין, זְרָקָא קוּ דְחֲנִיקַת בְּתַלַּת אַתְנוּן,
 דְשְׁכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי דָּן אַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין, אִיהִי חֲנִיקַת לְחִיבְיָא,

שְׁבַאֲרוּהוּ כִּי עֲלִיף הוֹרְגָנוּ כָּל
 הַיּוֹם, וּבְכָל יוֹם לָא מְנִיחִים אֶת
 הַתְּפִלוֹת, וּבוּדֵק אוֹתָם הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא בְכֻמָּה מְכוֹת, וְאוּמְרִים
 זֶה לְזֶה בְּתַפְלוֹת: הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא גָּאֵל אוֹתָנוּ מִדִּין הַבְּהֻמוֹת
 וְהַחַיּוֹת שֶׁל הָאָרֶץ, וְהַכְּנִיס אוֹתָנוּ
 שְׂיֵהֶיָה לָנוּ חֵלֶק עִם הַמְּלֹאכִים,
 שֶׁהֵן חַיּוֹת הַקְדָּשׁ, שְׁקוּרָאִים זֶה
 לְזֶה וְאוּמְרִים קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ,
 זֶהוּ (קְדוֹשׁ), שְׁמַתְקַדְּשׁ שְׁמוֹ שֶׁל
 הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יְדוּ וְיֵהִיָה
 לוֹ חֵלֶק בּוֹ.

וְעוֹד, וּשְׁחַטְתֶּם בְּזֶה, זֶה אַל"ף
 דַּל"ת נו"ן יו"ד, שְׁבּוּ דָּן הַקְדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת כָּל הַגְזִיקִין, וְעַל
 כָּל אֵלוּ שֶׁהוֹרְגִים אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ,
 וְעַל כָּל אֵלֶּה שְׁגוֹזְלִים יְהו"ה הוּא
 דָּן, שְׁמַתְלַבֵּשׁ בְּתַהוּ וְבַהוּ וְחַשְׁףּ
 וְתַהוּם, וְדָן בְּהֵם אַרְבַּע מֵיתוֹת
 בֵּית דִּין, וְהָרִי בְּאֵרוֹ אֶת כָּלֵם
 בְּאוֹתִיוֹת, י" גַּחְלַת, ו' שְׁלֵהוּבָת,
 ה"ה הַגְּוֹנִים וְהָאוּרוֹת שֶׁל הָאֵשׁ,
 זוֹהִי שְׁרַפָּה, כִּי יְהו"ה אֶלְהִי"ף
 אֵשׁ אוֹכְלָה הוּא. סְקִילָה בְּשִׁלֵּשׁ
 אַבְנִים י" י" י', וְהֵם יְהו"ה כ"ו,
 וְאַרְבַּע אוֹתִיוֹת י" י" הֶרֶג בְּחַרְבַּ.
 י' רִאשׁ הַחַרְבַּ, ו' גּוּף הַחַרְבַּ, ה"ה
 שְׁתֵּי פִּיפּוֹת שְׁלֵהּ. חֲנֹק ו' (כ),
 נַעֲשֶׂה חוּט כְּמוֹ זֶה זְרָקָא, וְעֵלָה
 י' שֶׁל טַבַּעַת, בְּחוּט לְהִיוֹת כְּרוּף
 לָה עַל צוּאֲרָה, וְסוּד הַדְּבָר -
 אָבִינוּ מֵת בְּמַדְבָּר. מִקְ"ף וְהוּל"ף
 הֵם ה"ה, אֶחָד מִקְ"ף אוֹתוֹ וְאֶחָד
 הוּלְף, עַד שְׁחוֹנְקִים אוֹתוֹ, וּמִשׁוּם
 זֶה אָמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רָאוּ
 עֲתָה כִּי אָנִי אָנִי הוּא, אָנִי אָמִית
 וְאַחֲיָהּ, מְחַצְתִּי וְאָנִי אַרְפָּא וְאִין
 מִיַּדִּי מְצִיל.

ו' עֵץ, גְבוּהַ חֲמָשִׁים אַמָּה, זו ה'
 שְׁעוּלָה בֵּי לְחֲמָשִׁים. זְרָקָא קוּ
 שְׁחוֹנְקַת בְּשִׁלֵּשׁ אוֹתִיוֹת,
 דְשְׁכִינְתָא תַּתָּאָה אִיהִי דָּן אַרְבַּע מֵיתוֹת בֵּית דִּין, אִיהִי חֲנִיקַת לְחִיבְיָא,

שְׁהִשְׁכִּינָה הַתְּחַתּוֹנָה הִיא דְּנָה אֲרַבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, הִיא חוֹנֶקֶת אֶת הַרְשָׁעִים וְהוֹרֶגֶת אוֹתָם בְּשֶׁרְפָה וּבִסְקִילָה, וּמִשּׁוּם זֶה רָאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי הוּא. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וְיִסְרְתִי אֶתְכֶם אִף אֲנִי וְגוֹמֵר, וּכְמוֹ שֶׁבִשְׁמוֹ הוֹרֵג אֶת מִי שְׁעוֹבֵר עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין שֶׁל הַתּוֹרָה, כִּף מִרְפָּא וּמְחִיָּה בְּשֵׁמוֹ אֶת מִי שְׁמַקְיָם אוֹתָם.

וְעוֹד, מִצּוֹת גְּזֵלַת הָעֲנִי בְּכַתִּיבֶם זֹו שְׁכִינָה, שְׁמִי שְׁגוֹזֵל תְּפַלֶּה, שְׁהִיא צְדָקָה לְצַדִּיק ח"י הָעוֹלָמִים, כּוֹלֵל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרֻכּוֹת, כְּאֵלוֹ גֹּזֵל לוֹ אֶת הַחַיִּים שְׁלוֹ שְׁהִיא שְׁכִינָה, שְׁנֹאֲמַר בְּה רָאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבַּת, וְכֵן מִי שְׁגוֹרַע מֵעֲנֵג שֶׁבֶת כְּאֵלוֹ גֹּזֵל לוֹ אֶת שְׁכִינָתוֹ, שְׁהִיא שֶׁבֶת בֵּת יַחֲדָה, וְזֶה גוֹרֵם שְׁנֹגְזֵלַת מִמֶּנּוּ בְּגִלוֹת. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּבְכַפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם, וּתְשׁוּבָה מֶה הִיא? וְהַשִּׁיב אֶת הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גֹּזַל, שְׁיַחְזִיר הַשְׁכִּינָה לְמִקּוּמָהּ, אוֹ אֶת הָעֶשֶׂק אֲשֶׁר עָשָׂק, זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁנִפְרָד מִמֶּנָּה, שְׁשְׁכִינָה נִקְרָאת מִצּוֹת עֲשֵׂה מִצַּד הַיָּמִין, וּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה מִצַּד הַשְּׂמָאל, וְהַתּוֹרָה נִקְרָאת מִצַּד הָעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, וְכֹל מִי שְׁגוֹזֵל אוֹ עוֹשֵׂק בַּתּוֹרָה, וּבְמִצּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, כְּאֵלוֹ גֹּזֵל שְׁכִינָה מְזוֹרְעוֹת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

וְכֵן מִצַּד שֶׁל יְסוּד ח"י הָעוֹלָמִים נִקְרָאת מִצּוֹת בְּרִית מִילָה, מִי שְׁגוֹזֵל בְּבְרִית וּמוֹצִיא זֶרַע מִמֶּנּוּ לְרִשּׁוֹת זָרָה, כְּאֵלוֹ הוֹצִיא מְרִשּׁוֹת הַיַּחֲדָד לְרִשּׁוֹת הַרְבִּיבִים, וְגַרְם שְׁתַּהֲיָה שְׁכִינָה יוֹצֵאת מִמִּקּוּמָהּ, שְׁהִיא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, רִשּׁוֹת הַיַּחֲדָד, וְהַגְּלָה אוֹתָהּ בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם, שְׁהֵם רִשּׁוֹת הַרְבִּיבִים. זֶהוּ שְׁפָתוֹב וּבְכַפְשָׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם, וּמִשּׁוּם

וְהָרַג לוֹן, בְּשֶׁרְפָה וּסְקִילָה, וּבְגִין דָּא רָאוּ עֲתָה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (ויקרא כו כח) וְיִסְרְתִי אֶתְכֶם אִף אֲנִי וְגוֹמֵר, וּכְמָה דְבִשְׁמִיָּה קָטִיל לְמָאן דְּאֵעְבֵּר עַל כְּרִיתוֹת וּמִיתוֹת בֵּית דִּין דְּאוֹרִייתָא, הָכִי מְסִי וּמְחִיָּה בְּשְׁמִיָּה לְמָאן דְּמַקְיָים לוֹן.

וְעוֹד מִצּוֹת גְּזֵלַת הָעֲנִי בְּכַתִּיבֶם דָּא שְׁכִינָתָא, דְּמָאן דְּגִזֵּל צְלוֹתָא דְּאִיהִי צְדָקָה לְצַדִּיק ח"י עַלְמִין, כְּלִיל ח"י בְּרַכָּאן, כְּאֵלוֹ גִּזֵּיל לִיָּה חַיִּים דִּילִיָּה דְּאִיהוּ שְׁכִינָתָא, דְּאֶתְמַר בְּה (קהלת ט ט) רָאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבַּת, וְכֵן מָאן דְּגָרַע מֵעֲנֵג שֶׁבֶת, כְּאֵלוֹ גִּזֵּיל לִיָּה שְׁכִינָתִיהָ דְּאִיהִי שֶׁבֶת בֵּת יַחֲדָה, וְדָא גַרְם דְּאֶתְגִּזֵּילַת מִיָּה בְּגִלוֹתָא, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה ג ובכפשעיעכם שלחה אמכם, ותיובתא מאי ניהו והשיב (דף ט ו"א) אֶת הַגְּזֵלָה אֲשֶׁר גֹּזַל (ויקרא ה כג). דְּיַחְזִיר שְׁכִינָתָא לְאַתְרָהּ, אוֹ אֶת הָעֶשֶׂק אֲשֶׁר עָשָׂק (שם) דָּא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאֶתְפָּרַשׁ מִיָּנָה, דְּשְׁכִינָתָא אֶתְקַרִּיאת מִצּוֹת עֲשֵׂה מִסְטָרָא דִּימִינָא, וּמִצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא, וְתוֹרָה אֶתְקַרִּיאת מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמֻצְעִיתָא, וְכֹל מָאן דְּגִזֵּיל אוֹ עָשָׂק בְּאוֹרִייתָא, וּבְמִצּוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, כְּאֵלוֹ גֹּזֵל שְׁכִינָתָא מְזוֹרְעוֹי דְּקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וְכֵן מִסְטָרָא דִּיְסוּד ח"י עַלְמִין, אֶתְקַרִּיאת מִצּוֹת בְּרִית מִילָה, מָאן דְּגִזֵּל בְּבְרִית וְאֶפִּיק זֶרַעָא מִיָּנָה לְרִשּׁוֹ נּוֹכְרָאָה, כְּאֵלוֹ אֶפִּיק מְרִשּׁוֹת הַיַּחֲדָד לְרִשּׁוֹת הַרְבִּיבִים, וְגַרְם לְמַהוּי שְׁכִינָתָא נְפָקָא מֵאַתְרָהּ דְּאִיהִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל רִשּׁוֹת הַיַּחֲדָד, וְגִלָּה אוֹתָהּ בֵּין אוֹמִין דְּעַלְמָא דְּאִינוּן רִשּׁוֹת הַרְבִּיבִים, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (ישעיה ג ובכפשעיעכם שלחה אמכם, ובגין דא לא תשא את שם יהו"ה אלהי"ך לשוא (שמות כ

זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה
אֱלֹהֵיךָ לְשׂוֹא. מִה זֶה שֵׁם
יְהוָה? זו שְׂכִינָה, לְשׂוֹא - זו
עֲבוּדָה זָרָה שְׁגָלְתָה לְשֵׁם.

וְעוֹד, הִיא תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים,
כְּלוּלָה מֵעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה שֶׁהֵן
י"ה, יוֹם הַכַּפּוּרִים זֶה ה' כְּלוּלָה
מִחֲמַשׁ תְּפִלוֹת, עֲשֶׂרֶת יָמֵי
תְּשׁוּבָה זוּ י', לְקַבֵּל שְׁבִים זֶה
ו"ה. כֹּל מִי שֶׁחֲזָר בְּתְּשׁוּבָה
כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר ו"ה עִם י"ה, וְהַעֲקָר
- לְהַעֲלוֹת הַכֹּל בְּמַחְשָׁבָה שֶׁהִיא
יור"ד ה"א וא"ו ה"א.

וְגִבּוּרָה שֵׁם סמא"ל, שֶׁהוּא יֵצֵר
הָרַע, וְכֹל מִי שֶׁיִּתְגַּבֵּר עַל יֵצֵרוֹ
כְּאֵלוֹ הִזָּה מִתְגַּבֵּר בְּגִבּוּרָה עַל
סמא"ל בְּדִין לְגַבֵּי בְּנָיו, וּמִשׁוֹם
זֶה אָמְרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אֵיזְהוּ
גִבּוּר? הַפּוֹבֵשׁ אֶת יֵצֵרוֹ. מִה זֶה
הַפּוֹבֵשׁ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וּכְבַשְׁהָ,
שֶׁתְּהִיָּה כְּבוֹשָׁה תַּחַת יָדוֹ כְּכֹל
שֶׁהוּא כְּבוֹשׁ וְקָשׁוּר תַּחַת יָדֵי
הָאָדָם.

וְצָרִיךְ אָדָם לְקַבֵּל עָלָיו חֲמֵשֶׁה
עֲנוּיִים, בְּשִׁבִיל הַעֲנוּי שְׁגָרָם לֵה'
הַקְּטָנָה שְׁגָלְתָה בְּגִלוֹת, וְנִקְרָאת
עֲנִיָּה סַעֲרָה לֹא נִחְמָה, וְהָאֵב
וְהָאֵם הֵם יוֹרְדִים בְּקִמִּין וּשְׂמַאל
לְקַבֵּל בָּהֶם ו"ה, שֶׁהֵם תּוֹרָה
וּמִצְוָה, וְסוּד הַדְּבָר - וְשֵׁב וְרַפָּא
לוֹ, וְזֶה הוּא שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל עַד
יְהוָה אֱלֹהֵיךָ.

וְעוֹד, מִצְוַת פְּרִיָּה וְרִבְיָה זו
שְׂכִינָה, לֹא תִהְיֶה כְּרָאָה לְשִׁבְת
יֵצֵרָה, כֹּל תִּלְמִיד חֶכֶם שֶׁמוֹנֵעַ
מִמְּנָה עֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע, כְּאֵלוֹ
מוֹנֵעַ מִמְּנָה בְּרִכּוֹת מִלְּמַעְלָה.
שֶׁשָּׂה צְדָדִים הֵם שְׁפִלוּלִים בְּאוֹת
ו', שֶׁהוּא עֵץ פְּרִי עֲשֶׂה פְּרִי, מִהוּ
הַפְּרִי שֶׁלוֹ? י', שְׂאוֹת ו' הִיא עֲנָף
שֶׁל הָאֵילָן, שֶׁנִּפְרַד לְשֶׁשֶׁה
עֲנָפִים, וּמִשָּׁשׁ לְעֲנָפִים שְׂאִין לָהֶם
חֲשׁוֹבוֹן, י' הִיא פְּרִי עַל כֹּל עֲנָף
וְעֲנָף שֶׁהוּא ו'.

מֵאֵן שֵׁם יְהוָה דָּא שְׂכִינְתָא, לְשׂוֹא דָּא
עֲבוּדָה זָרָה דְּגָלַת תַּמָּן.

וְעוֹד אֵיחֵי תְּשׁוּבָה יוֹם הַכַּפּוּרִים, כְּלוּלָה
מֵעֲשֶׂרֶת יָמֵי תְּשׁוּבָה דְּאִינוּן י"ה, יוֹם
הַכַּפּוּרִים דָּא ה' כְּלוּלָה מִחֲמַשׁ צְלוֹתִין, עֲשֶׂרֶת
יָמֵי תְּשׁוּבָה דָּא י', לְקַבֵּל שְׁבִים דָּא ו"ה, כֹּל
מֵאֵן דְּחֲזָר בְּתִיּוּבְתָא כְּאֵלוֹ חֲזָר ו"ה עִם י"ה,
וְעֲקָרָא לְסַלְקָא כְּלָא בְּמַחְשָׁבָה דְּאֵיחֵי יו"ד
ה"א וא"ו ה"א.

וְגִבּוּרָה תַּמָּן סמא"ל דְּאֵיחֵי יֵצֵר הָרַע, וְכֹל מֵאֵן
דִּיתְגַּבֵּר עַל יֵצֵרֵיהּ כְּאֵלוֹ הִזָּה מִתְגַּבֵּר
גִּבּוּרָה עַל סמא"ל בְּדִינָא לְגַבֵּי בְּנָיו, וּבְגִין דָּא
אָמְרוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, אֵיזְהוּ גִבּוּר הַפּוֹבֵשׁ אֶת
יֵצֵרוֹ, מֵאֵי הַפּוֹבֵשׁ, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בראשית א
כח) וּכְבַשְׁוּהָ, דִּיְהִי כְּבוֹשָׁה תַּחַת יָדֵיהּ, כְּכֹלכָּא
דְּאֵיחֵי כְּבוֹשׁ וְקָשׁוּר תַּחַת יָדֵי דְבַר נִשׁ.

וְצָרִיךְ בַּר נִשׁ לְקַבֵּל עָלֵיהּ חֲמֵשׁ עֲנוּיִין, בְּגִין
עֲנוּי דְּגָרִים לֵה' זְעִירָא דְּגָלַת בְּגִלוֹתָא,
וְאֵתְקִרִיאַת עֲנִיָּה סוּעֲרָה לֹא נִחְמָה, וְאָבָא
וְאָמָא אִינוּן נִחְתִי בִּימִינָא וּשְׂמַאלָא, לְקַבֵּלָא
בְּהוֹן ו"ה, דְּאִינוּן תּוֹרָה וּמִצְוָה, וְרַזָּא דְּמִלָּה
וְשֵׁב וְרַפָּא לוֹ (ישעיה ו
י). וְדָא אֵיחֵי שׁוֹבָה יִשְׂרָאֵל
עַד יְהוָה אֱלֹהֵיךָ (הושע יד ב).

וְעוֹד מִצְוַת פְּרִיָּה וְרִבְיָה דָּא שְׂכִינְתָא, לֹא תִהְיֶה
כְּרָאָה לְשִׁבְת יֵצֵרָה (ישעיה מה יח), כֹּל
תִּלְמִיד חֶכֶם דְּמִנֵּעַ מִינָה עֹנֵת קְרִיאַת שְׁמַע
כְּאֵלוֹ מִנֵּעַ מִינָה בְּרִכּוֹת מִלְּעִילָא.

שִׁית סְטָרִין אִינוּן דְּכִלְיָן בְּאֵת ו',
דְּאֵיחֵי (בראשית א יא) עֵץ פְּרִי עֲשֶׂה פְּרִי,
מֵאֵן פְּרִי דִּילֵיהּ י', דְּאֵת ו' אֵיחֵי עֲנָפָא דְּאֵילָנָא,
דְּאֵתְפָּרֵשׁ לְשִׁית עֲנָפִין, וּמִשִׁית לְעֲנָפִין דִּלִּית
לוֹן חוּשְׁבָן, י' אֵיחֵי אֵיבָא עַל כֹּל עֲנָפָא וְעֲנָפָא
דְּאֵיחֵי ו'.

קם יקן ואמר: רבי רבי, חזר בך, האילן הוא ו', והפרי שלו י', כף הוא ודאי. אבל ענפיו למעלה הוא ה' עליונה, ושרשו ה' התחתונה, ומי שמפריד הענף ממנו, זהו מקצץ בנטיעות, וכך הוא נקצץ מהעולם הזה ומן העולם הבא.

ועוד מצוה להתעסק בתורה יומם ולילה, זהו שכתוב והגית בו יומם ולילה, וכי יכול אדם להתעסק בתורה בכל הימים והלילות כל ימיו, והרי הקדוש ברוך הוא לא בא בטרוניא עם בריותיו? אלא כל מי שקורא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקום בו והגית בו יומם ולילה, כל המצוות יש מהם שתלויות בפרי האילן, מהם בענפים, מהם בשרשים, מהם באילן, ומשום זה נקראת התורה עץ חיים, וכל מי שאוכל ממנו, ואכל וחי לעלם.

ויש אילן למטה שענפיו ושרשיו והגוף והפרי שלו, כלם סם המות, וזה סמא"ל. מי שעובר על התורה, נשקה מאותו אילן ומתפרנס ממנו, ועליו נאמר כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומחצד שלו חיי צער.

ועוד, שכונה היא מצות העמדת מלך, זהו שכתוב שום תשים עליך מלך, וכביכול, כל זמן שאין שכונה במקומה אין מלך, ומשום ששכינה היא מלכות על אדם, נאמר בו שום תשים עליך מלך, להיות ישראל בה כלם בני מלכים. שאין מלך בלי מלכות, שבגלות שפחה תירש גברתה, ובזמן שיבא המשיח נאמר ומלכותה? תן המלך לרעותה הטובה ממנה, היא מלכותו, היא

קם סבא ואמר רבי רבי חזור בך, אילנא הוא ו', איבא דיליה י' הכי הוא ודאי, אבל ענפוי לעילא איהו ה' עלאה ושרשוי ה' תתאה, ומאן דאפריש ענפא מיניה דא איהו מקצץ בנטיעות, והכי אתקצץ איהו מעלמא דין ומעלמא דאתי.

ועוד מצוה להתעסק באורייתא יומם ולילה, הדא הוא דכתיב (יהושע א ח) והגית בו יומם ולילה, וכי יכול בר נש להתעסק באורייתא בכל יומי ולילי כל יומי, והא קודשא בריך הוא לית בא בטרוניא עם בריותיו, אלא כל מאן דקרא קריאת שמע בכל יום ערב ובקר, כאלו מקיים בו והגית בו יומם ולילה, כל פקודין אית מנייהו דתליין בפרי אילנא, מנייהו בענפין, מנהון בשרשין, מנהון באילנא, ובגין דא אתקריאת אורייתא עץ חיים, וכל מאן דאכל מניה ואכל וחי לעולם.

ואית אילנא לתתא, דענפוי ושרשוי וגופא ואיבא דיליה, כלהו סם המות ודא סמא"ל, מאן דאעבר על אורייתא, אתשקיא מההוא אילנא ואתפרנס מיניה, ועליה אתמר (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות, ומסטרדא דיליה חיי צער.

ועוד שכינתא איהי מצות העמדת מלך, הדא הוא דכתיב (דברים יז טו) שום תשים עליך מלך, וכביכול כל זמנא דלית שכינתא באתרהא לית מלכא, ובגין דשכינתא איהי מלכות על בר נש, אתמר ביה שום תשים עליך מלך, למיהוי ישראל בה כלהו בני מלכים. (דף ט ע"ב) דלית מלך בלא מלכות, דבגלותא שפחה תירש גברתה, ובזמנא דייתי משיחא אתמר (אסתר א יט) ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה, איהי

כסאו, היא עֲטָרָתוֹ. מִשָּׁל לְמֶלֶךְ שִׁישׁ לוֹ כְּלֵי יָקָר וְהוּא חָבִיב אֵלָיו, לְפַעֲמִים שֵׁם אוֹתוֹ עֲטָרָה עַל רֵאשׁוֹ, זֶה תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ, לְפַעֲמִים קוֹשֶׁר אוֹתוֹ בְּאַצְבָּע, וְזֶה תְּפִלִּין שֶׁל יָד, לְפַעֲמִים שֵׁם אוֹתוֹ תְּחַתּוֹ וְנִקְרָא כְּסֹא, לְפַעֲמִים עוֹשֶׂה מִמֶּנּוּ לְבוּשׁ.

וְכַעַת שֶׁהִיא מְרַחֶקֶת מִן הַמֶּלֶךְ, נֶאֱמַר בְּמֶלֶךְ אֲלֹבִישׁ שָׁמַיִם קְדֵרוֹת, וְהַשְׂכִּינָה אוֹמֶרֶת אֶל תְּרַאנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, וּבְנֵי אָדָם שֶׁהֵם שׁוֹטִים מִסְתַּפְּלִים בְּלְבוּשׁ, וְאַחֲרֵים כֶּף מִסְתַּפְּלִים בְּגוּף, וּבְגָלוֹת כָּלֶם שׁוֹטִים, אָבֵל הַפֶּקֶח הַחֶכֶם מִסְתַּפֵּל פְּנִימָה, וּכְשֶׁתִּבְאֵה גֹאֲלָה, מִתְּפַשֵּׁט מְלָבוּשֵׁי הַקְּדֵרוֹת וְזוֹרֵק אוֹתָם עַל אַמּוֹת הָעוֹלָם, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וַיְהִי חֲשָׁף אֶפְלָה וְגוֹמֵר, וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם.

שְׂבִאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁים הִלְלוּ, נֶאֱמַר בּוֹ וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פְּנֵי מִיָּהֵם. אַחַר שֶׁהִתְפַּשֵּׁט מֵהֵם, וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת יְהוָה, וְכָל הַתִּינּוֹקוֹת הִרְאוּ אוֹתוֹ בְּאַצְבָּע, זֶהוּ שְׁכָתוֹב זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ, וּבְגָלוֹת יֵשֶׁת חֲשָׁף סְתָרוֹ, וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר דְּנִיָּאל, יוֹדֵעַ מַה בְּחֲשָׁף וְהָאוֹר עֲמוֹ שׁוֹרָה. וּבִאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא בְּחֲשֵׁכָה, מִתְּלַבֵּשׁ בְּתַהוֹ וְבַהוֹ וּבְחֲשָׁף וְתַהוֹם, כְּבִיכּוֹל הָאוֹתִיּוֹת הֵן בְּפְרוּד וְלֹא מִתְיַחֲדוֹת שָׁם, וְאַחַר שִׁיּוּצָא מֵהֵם, וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד.

בְּאוֹתוֹ זְמַן כָּל הַחַיּוֹת יִתְעוֹרְרוּ בְּנִגּוֹן, וּכְנִפְיֵיהֶן פְּרוּדוֹת מִלְּמַעְלָה לְקַבְּלוֹ בְּשִׂמְחָה, וְכָלֶם יִהְיוּ רָצִים וְשׁוֹבִים בְּנִגּוֹן וְשִׁלְיחוֹת אֵלָיו, זֶהוּ שְׁכָתוֹב וְהַחַיּוֹת רְצוּא וְשׁוֹב

מִלְּכוּתֵיהֶּ, אִיְהִי כְּרִסְיָיָה, אִיְהִי עֲטָרַת דִּילָיָה, לְמֶלֶךְ אִיְהִי לִי מֶאֱנָא דִּיקָר וְאִיְהִי מִחֲבָבָא לְגַבְיָה, לְזַמְנִין שׁוּי לִיָּה עֲטָרָה עַל רֵישֵׁיהָ דָּא תְּפִלִּין דְּרֵישָׁא, לְזַמְנִין קְשִׁיר לִיָּה בְּאַצְבָּעָא וְדָא תְּפִלִּין דִּיד, לְזַמְנִין שׁוּי לִיָּה תְּחוֹתֵיהָ וְאַתְקֵרִי כְּרִסְיָא דִּילָיָה, לְזַמְנִין עֶבֶיד מִינָה לְבוּשָׁא.

וְכַעַן דְּאִיְהִי מְרַחֶקֶת מִן מֶלֶךְ אִיְהִי מִלְּפָא אֶתְמַר בְּמֶלֶךְ אִיְהִי אֲלֹבִישׁ שָׁמַיִם קְדֵרוֹת, וְשְׂכִינְתָּא אֶמַרְתָּ אֶל תְּרַאוּנִי שְׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ (שִׁיר אֹה), וּבְנֵי נֶשָׂא דְּאִינוּן שְׁטִיין מִסְתַּפְּלִין בְּלְבוּשָׁא, וְאַחֲרֵנִין הֵכִי מִסְתַּפְּלִין בְּגוּפָא, וּבְגָלוֹתָא כְּלַהוּן שְׁטִיין, אָבֵל פֶּקֶחָא חֲפִימָא אֶסְתַּפֵּל מְלָגָא, וְכַד יִתִּי פּוֹרְקָנָא אֶתְפַּשֵּׁט מְלָבוּשֵׁין דְּקְדֵרוֹתָא, וְזֵרִיק לוֹן עַל אוֹמִין דְּעֵלְמָא, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (שְׁמוֹת י כב) וַיְהִי חֲשָׁף אֶפְלָה וְגוֹמֵר, וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם.

דְּבַחְהוּא זְמַנָּא דְּאַתְלַבֵּשׁ בְּאַלִּין לְבוּשֵׁין, אֶתְמַר בֵּיה (דְּבָרִים לב כ) וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פְּנֵי מִיָּהֵם, לְבַתֵּר דְּאַתְפַּשֵּׁט מִנִּיְהוּ וַיִּירָאוּ הָעַם אֶת יְהוָה (שְׁמוֹת יד לא), וְכָל יְנוּקֵין אַחֲזִין לִיָּה בְּאַצְבָּע, הִדָּא הוּא דְּכִתִּיב (שִׁם טו ב) זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ, וּבְגָלוֹתָא יֵשֶׁת חֲשָׁף סְתָרוֹ (תְּהִלִּים יח יב), וּבְגִין דָּא אָמַר דְּנִיָּאל (דְּנִיָּאל ב כב), יוֹדֵעַ מַה בְּחֲשׁוּכָא וְנַהוּרָא עֲמִיָּה שְׁרִיָּה, וּבַחְהוּא זְמַנָּא דְּאִיְהוּ בְּחֲשׁוּכָא מִתְּלַבֵּשׁ בְּתַהוֹ וְבַהוֹ וּבְחֲשָׁף וְתַהוֹם, כְּבִיכּוֹל אֶתּוּן אִינוּן בְּפְרוּדָא וְלֹא מִתְיַחֲדִין תְּמַן, וְלְבַתֵּר דְּנִפְיָק מִנִּיְהוּ, וְהָיָה יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יְהוָה אֶחָד וְשִׁמּוֹ אֶחָד (זְכוּרִיָּה יד ט).

בְּתַהוּא זְמַנָּא כָּל חַיּוֹן יִתְעוֹרוּן בְּנִגּוֹנָא, וּכְנִפְיֵיהֶם פְּרוּדוֹת מִלְּמַעְלָה לְקַבְּלָא

לִיָּה בְּחִדּוּהָ, וְכְלַהוּן יְהוּן רָצִין וְשְׁבִין בְּנִגּוֹנָא, וְשִׁלְיחוֹתָא לְגַבְיָה, הִדָּא

כַּמְרָאָה הַבְּזֵק, לְבִשָׁר לְיִשְׂרָאֵל,
וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן
הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת וּגּוֹמֵר,
כָּלֶם לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, מִה שְׁנִבְרָא
עַד הִתְּוֹשׁ הַקָּטָן, כָּלֶם מִשְׁבָּחִים
אוֹתוֹ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת
יְהוָה כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים. בְּאוֹתוֹ
זְמַן יִתְקַיֵּם הַכְּתוּב, כִּי אֲזִ אֶהְפֹּךְ
אֶל עַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֶם
בְּשֵׁם יְהוָה וּגּוֹמֵר.

בְּאוֹתוֹ זְמַן נִבְנְה בֵּית הַשְּׂכִינָה,
שְׁהִיא בֵּית הַבְּחִירָה, עַל יַד
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנֹאֲמַר בָּהּ
וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהוָה חוֹמַת
אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אוֹתָן
אֲבָנִים טוֹבוֹת שְׁנִבְנֶה מִמֶּנֶּה. זְהוּ
שְׁכֵתוֹב וְאֶבְנֶה גַם אֲנִכִּי מִמֶּנֶּה,
נְטִיעוֹת קְדוּשׁוֹת, זְהוּ שְׁכֵתוֹב נְצַר
מִטְעֵי מַעֲשֵׂה יְדֵי הַתְּפָאֵר. וּבְנִין
בֵּית הַמְּקֻדָּשׁ יִהְיֶה בְנוֹי מְכַסֵּף
וְזָבַח וְאֲבָנִים יְקָרוֹת, וְתִהְיֶה
מְרַקְמַת מְכַל צִיּוֹר שֶׁל מַעֲשֵׂה
בְּרֵאשִׁית, וְעֲלִיָּה מְאִירָה יְרוּשָׁלַיִם
שֶׁל מַעֲלָה, לְמַעַלָּה מְרַקְמַת מְכַל
מִינֵי גִּוְנִים שֶׁל אוֹר, וְסוּד הַדְּבָר
- יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שְׁחִבְרָה
לָהּ יַחְדוֹ, לְהֵאִיר עַל גְּבוּי.

בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַיֵּם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא
יָבֹא עוֹד שְׁמֵשֶׁךְ וִירְחָף לֹא יֵאָסֵף
וּגּוֹמֵר, וּמִתְעוֹרֵר שִׁיר הַשִּׁירִים
בְּעוֹלָם, וּמְדַלֵּק אוֹר עַל זֵית וְנֵר,
שְׂיִשְׂרָאֵל הֵם פְּתִילָה, הַתּוֹרָה
שְׁמֵן, וְהַשְּׂכִינָה נֵר, זְהוּ שְׁכֵתוֹב
בְּהֵלוֹ נְרוֹ עֲלֵי רֵאשִׁי. בְּאוֹתוֹ זְמַן
נֹאֲמַר בְּשְׂכִינָה וְחִלְצָה נְעֵלוֹ, נְעֵלוֹ
שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, לְקַיֵּם בּוֹ
שֶׁל נְעֵלִיךְ, וּמִתְיַחַד עִם הַשְּׂכִינָה
שְׁלוֹ, שְׁנֹקְרֵאת חִלְצָה, וְהוּא
חֲלוּץ הַנְּעֵל, וְלֹא צְרִיכִים
לְהַתְּחַבֵּר בְּדֶרֶךְ יְבוּס לְעוֹלָם,
שְׁנֹאֲמַר בָּהּ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל
וּגּוֹמֵר, שְׁלַף אִישׁ נְעֵלוֹ וְנָתַן

הוּא דְכָתִיב (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב
כַּמְרָאָה הַבְּזֵק, לְבִשָׁרָא לְיִשְׂרָאֵל, וּבְהֵהוּא
זְמַנָּא הִלְלוּ אֶת יְהוָה מִן הָאָרֶץ תְּנִינִים וְכָל
תְּהוֹמוֹת וּגּוֹמֵר (תהלים קמח ז), כְּלָהוּ לְעֵילָא
וּלְתַתָּא מִה דְאַתְבְּרִי עַד יְתוּשׁ זְעִירָא, כְּלָהוּ
מִשְׁבָּחִין לֵיהּ, כִּי מְלֵאָה הָאָרֶץ דְּעָה אֶת יְהוָה
כַּמִּים לַיָּם מְכַסִּים (ישעיה יא ט), בְּהֵהוּא זְמַנָּא
יִתְקַיֵּים קְרָא, (צפניה ג ט) כִּי אֲזִ אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים
שְׂפָה בְרוּרָה לְקִרְא כָּלֶם בְּשֵׁם יְהוָה וּגּוֹמֵר.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתְבְּנִי בֵּיתָא דְשְׂכִינְתָא דְאִיהִי
בֵּית הַבְּחִירָה עַל יַד דְקוּדְשָׁא בְּרִין
הוּא, דְאַתְמַר בָּהּ (זכריה ב ט) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר
יְהוָה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, וְאֲנִי אֶבְנֶה אֵינוֹן אֲבָנִין
טְבִין דְאַתְבְּנִי מִינָהּ, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (בראשית
ל א) וְאֶבְנֶה גַם אֲנִכִּי מִמֶּנֶּה, נְטִיעִין קְדִישִׁין,
הִדָּא הוּא דְכָתִיב (ישעיה ס כא) נְצַר מִטְעֵי מַעֲשֵׂה
יְדֵי לְהַתְּפָאֵר, וּבְנִינָא דְבִי מְקֻדְשָׁא תְהֵא בְנוּיָה
מְכַסֵּפָא וְדַהֲבָא וְאֲבָנִין יְקִירִין, וְתֵהֵא מְרַקְמָא
מְכַל צִיּוֹרָא דְעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְעֲלִיָּה נְהָרָא
יְרוּשָׁלַם דְלְעֵילָא, לְעֵילָא מְרַקְמָא מְכַל מִינֵי
גִּוְוִינִין דְנְהוֹרָא, וְרִזָּא דְמִלָּה יְרוּשָׁלַם הַבְּנוּיָה
כְּעִיר שְׁחִבְרָה לָהּ יַחְדוֹ (תהלים קכב ג), דְאַנְהָרָא
עַל גְּבוּי.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתְקַיֵּים בְּיִשְׂרָאֵל (ישעיה ס כ) לֹא
יָבֹא עוֹד שְׁמֵשֶׁךְ, וִירְחָף לֹא יֵאָסֵף
וּגּוֹמֵר, וְאַתְעַר שִׁיר הַשִּׁירִים בְּעֵלְמָא, וְאַדְלִיק
נְהוֹרָא עַל זֵיתָא וְשִׁרְגָא, דְיִשְׂרָאֵל אֵינוֹן
פְּתִילָה, אוֹרִייתָא מְשָׁחָא, שְׂכִינְתָא שְׁרָגָא, הִדָּא
הוּא דְכָתִיב (איוב כט ג) בְּהֵלוֹ נְרוֹ עֲלֵי רֵאשִׁי,
בְּהֵהוּא זְמַנָּא אַתְמַר בְּשְׂכִינְתָא, וְחִלְצָה
נְעֵלוֹ (דברים כח ט), נְעֵלוֹ דְקוּדְשָׁא בְּרִין הוּא,
לְקַיֵּים בֵּיהּ שֶׁל נְעֵלִיךְ (שמות ג ה), וְאַתְיַיְחַד

בְּשְׂכִינְתִיהּ, דְאַתְקִירֵאת חִלְצָה, וְאִיהוּ חֲלוּץ הַנְּעֵל, וְלֹא צְרִיכִין לְאַתְחַבְּרָא

לְרַעְהוּ. מֵה זֶה נַעֲלוּ, זֶה כְּנוּי? אֹתוֹ שְׁנָאֵמַר בּוֹ גֵן נַעֲלוּ, נִפְתַּח אֹתוֹ נַעֲלוּ הַמִּפְתָּח, מִשּׁוֹם שֶׁלִּפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ, נַעֲבֵר אֹתוֹ חֲטָאת וְנִפְתַּח הַשַּׁעַר, זֶהוּ שְׁכִינָתוֹ זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה, וַיִּרְאוּ שֵׁם שְׁכִינָה, שְׁנָאֵמַר בָּהּ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל.

דְּבַר אַחֵר, וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל, עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה. עַל הַגְּאֻלָּה - זוֹ שְׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, ה' הָעֲלִיּוֹנָה, וְעַל הַתְּמוּרָה - זוֹ שְׁכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה, שֶׁהִיא תְּמוּרָה בְּאוֹתוֹ שְׁנָאֵמַר בּוֹ אֵל תְּמִירְנִי בּוֹ, וְהֵם ה' ה", וְזֹאת זֶה בֶּן וּבֵת, יִשְׂרָאֵל זֶה אָב, וּמִשּׁוֹם זֶה לְמִטָּה הוּא תְּמוּרוֹת הָאוֹתִיּוֹת יְהוָה בְּאֲדָנִי, אֲבָל לְעוֹלָם הַבָּא אֵין תְּמוּרָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְוָהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשֻׁנָּה, לֹא כִּשְׂאֵנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, בְּעוֹלָם הַזֶּה נִכְתָּב בִּיהוָה וְנִקְרָא בְּאֲדָנִי, וּבְעוֹלָם הַבָּא נִכְתָּב בִּיהוָה וְנִקְרָא בִּיהוָה.

וְעוֹד שֶׁלֶף אִישׁ נַעֲלוּ, זֶהוּ הַגּוֹף, שֶׁהִיא אִשָּׁה, הַכְּלִי שָׁלוּ, וְזֶה מִטְטְרוֹן, וְנִתֵּן לְרַעְהוּ, שֶׁלִּפְעָמִים נִמְצָא בּוֹ הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְלִפְעָמִים צְדִיק, וְלִפְעָמִים הַשְּׁכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא תְּעוּדָה בּוֹ, וְלִפְעָמִים הַשְּׁכִינָה הַתְּחַתּוֹנָה הִיא תְּמוּרָה בּוֹ, וְזֶהוּ גֵן נַעֲלוּ, וּבּוֹ מַעֲיֵן חַתּוּם, שֶׁהִיא שְׁכִינָה, י' כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת, י' מִן מִיטְטְרוֹן.

כֹּר הַסְּפִירוֹת פּוֹעֲלוֹת בְּעוֹלָם הַשְּׁפָל הַזֶּה, וּבּוֹ יְבוּם וְחִלְיָצָה וְגַט פְּטוּרִין, וְכָל הָאוֹתִיּוֹת בּוֹ, הֵן תְּמוּרוֹת, כְּמוֹ מִצַּפִּין, וְהוּא נַעֲלִילַת חֲגִין וְזִמְנִים וְיָמִים טוֹבִים, נַעֲלִילַת דֶּלֶת בְּפָנֵי לוֹוִים, בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים שֶׁהוּא הָעוֹלָם הַבָּא, לֹא נִקְרָא יְהוָה בְּאֲדָנִי שֶׁהוּא דִין,

י' לֹא אֶתְקַרֵי יְהוָה בְּאֲדָנִי

בְּאֵרַח יְבוּם לְעוֹלָם, דְּאֶתְמַר בָּהּ (רות ד ז) וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל וְגוֹמַר, שֶׁלֶף אִישׁ נַעֲלוּ וְנִתֵּן לְרַעְהוּ, מֵאִי נַעֲלוּ דָא כְּנוּי, הֵהוּא דְּאֶתְמַר בִּיהּ (שיר ד יב) גֵן נַעֲלוּ, אֶתְפַּתַּח הֵהוּא נַעֲלוּ מִפְתָּח, בְּגִין דְּלִפְתַּח חֲטָאת רֹבֵץ (בראשית ד ז), אֶתְעַבֵּר הֵהוּא חֲטָאת וְאֶתְפַּתַּח תְּרַעָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים קיח כ) זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה, וַיַּחֲזוּן תַּמָּן שְׁכִינָתָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל.

דְּבַר אַחֵר וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל הַגְּאֻלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה, עַל הַגְּאֻלָּה דָא שְׁכִינָתָא עֲלָאָה ה' עֲלָאָה, וְעַל הַתְּמוּרָה דָא שְׁכִינָתָא (טו טו א) תַּתָּא, דְּאִיהִי תְּמוּרָה בְּהֵהוּא דְּאֶתְמַר בִּיהּ אֵל תְּמִירְנִי בּוֹ, וְאֵינּוֹן ה' ה", וְזֹאת דָא בֶּן וּבֵת, יִשְׂרָאֵל דָא אָב, וּבְגִין דָא לְתַתָּא אִיהוּ תְּמוּרוֹת אֲתוּוֹן יְהוָה בְּאֲדָנִי, אֲבָל לְעֵלְמָא דְּאִתִּי לִית תְּמוּרָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְּנִיתִין לֹא כִּשְׂאֵנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, בְּעוֹלָם הַזֶּה נִכְתָּב בִּיהוָה וְנִקְרָא בְּאֲדָנִי, וּבְעוֹלָם הַבָּא נִכְתָּב בִּיהוָה וְנִקְרָא בִּיהוָה.

וְעוֹד שֶׁלֶף אִישׁ נַעֲלוּ, דָא גּוֹפָא דְּאִיהִי אֶתְתָא כְּלִי דִּילִיָּה, וְדָא מִטְטְרוֹן, וְנִתֵּן לְרַעְהוּ, דְּלְזִמְנִין אֲשַׁתְּפַח בִּיהּ עֲמוּדָא דְּאֲמֻצָּעִיתָא, וְלְזִמְנִין צְדִיק, וְלְזִמְנִין שְׁכִינָתָא עֲלָאָה אִיהִי תְּעוּדָה בִּיהּ, וְלְזִמְנִין שְׁכִינָתָא תַּתָּא הִיא תְּמוּרָה בִּיהּ, וְדָא אִיהוּ גֵן נַעֲלוּ, וּבִיהּ מַעֲיֵן חַתּוּם, דְּאִיהִי שְׁכִינָתָא, י' כְּלִילָא מֵעֶשֶׂר סְפִירָן, י' מִן מִיטְטְרוֹן.

כֹּר סְפִירָן פּוֹעֲלִים בִּיהּ בְּהַאי עֲלְמָא שְׁפָלָה, וּבִיהּ יְבוּם וְחִלְיָצָה וְגַט פְּטוּרִין, וְכָל אֲתוּוֹן בִּיהּ אֵינּוֹן תְּמוּרָת, כְּגוֹן מִצַּפִּין, וְאִיהוּ נַעֲלִילַת חֲגִין וְזִמְנִין וְיּוֹמִין טוֹבִין, נַעֲלִילַת דֶּלֶת בְּפָנֵי לוֹוִין, בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים דְּאִיהִי עֲלְמָא דְּאִתִּי,

והוא נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא היא פתיחה לקבל שבים, ומשום זה יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, שאין בו יחוד לקדוש ברוך הוא והשכינה, ולפעמים היא השכינה ומסתלק הקדוש ברוך הוא, ולפעמים הקדוש ברוך הוא, ומסתלקת השכינה.

וכשם זה עונת תלמידי חכמים בשבת, שבימי חל כששולט מטטרו"ן, נאמר יהיה סגור ששת ימי המעשה, בו היא סוגרת השער, וכיום השבת יפתח, יפתח השער ותצא ממנו השכינה להתיחד עם בעלה, ובאותו זמן נקראת כוס מלא. זהו שכתוב ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, שבימות החל נקראת יבשה במטטרו"ן. זהו שכתוב ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמן שנתמלאת, נאמר עליה כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס היא אלהים בחשבון, שעולה לחשבון פנו"י, במה מתמלאת? באות י, ונעשית כוס רינה, ומשום זה כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר: אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח, בזאת ודאי אני רוצה להתחזק, בפסוק הנה של דוד, קום דוד, הרי זאת שלך אצלנו. אהרן הכהן, קום משנתך, הרי זאת שלך אצלנו, שנאמר בה בזאת יבא אהרן אל הקדש. קום הרועה הנאמן להגן על זאת שלך, שנאמר בה וזאת התורה אשר שם משה, שהרי כמה עורכי

דאיהי דין, ואיהו נעל, נעילת דלת, ואינו נועל הדלת, אלא איהי פתיחה לקבל שבים, ובגין דא יום הכפורים אסור בנעילת הסנדל, דלית יחודא ביה לקודשא בריך הוא ושכינתא, דלזמנין איהי שכינתא, ואסתלק קודשא בריך הוא, ולזמנין קודשא בריך הוא, ואסתלק שכינתא.

ובגין דא עונת תלמידי חכמים בשבת, דביומין דחול דשליט מטטרו"ן אתמר (יחזקאל מד ב) יהיה סגור ששת ימי המעשה, ביה איהי סגירא תרעא, וביום השבת יפתח, יפתח תרעא, ותפיק מינה שכינתא לאתיחדא עם בעלה, ובההוא זמנא אתקריאת כוס מלא, הדא הוא דכתיב (דברים לג כג) ומלא ברפת יהו"ה ים ודרום ירשה, דביומין דחול אתקריאת יבשה במטטרו"ן, הדא הוא דכתיב (בראשית א ט) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה.

ובזמנא דאתמליאת אתמר עליה (תהלים קטז) כוס ישועות אשא ובשם יהו"ה אקרא, כו"ס איהי אלהים בחשבון, דסליק לחשבון פנו"י, במאי אתמליאת באות י, ואתעבדת כוסי רינה, ובגין דא כוס צריך עשרה דברים וכו'.

קם רבי שמעון ואמר, אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי, אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח (תהלים כז א), בזאת בודאי אנא בעינא לאתתקפא, בהאי קרא דדוד, קום דוד הא זאת דילך לגבן, אהרן פהנא קום משנתך הא זאת דילך לגבן, דאתמר בה (ויקרא טו א) בזאת יבא אהרן אל הקדש, קום רעיא מהימנא לאגנא על זאת דילך, דאתמר בה (דברים ד

מד) וזאת התורה אשר שם משה, דהא כמה מארי מגיחי קרבא קא אתיין

קרבנות באים להלחם עליה. קומו נביאי אמת, שהרי זאת שלכם אצלנו, שהייתם מתנבאים, עליה נאמר אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו וגומר, פי אם בזאת, זאת אשיב אל לפי על פן אוהיל לו.

קומו האבות בעלי הברית, שהרי זאת אות הברית שלכם בינינו, שנאמר בה ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגומר, ובגללה אמר הקדוש ברוך הוא וזכרתי את בריתי יעקוב, קום שלמה המלך, שאתה הוא השלום שלה, קום להיות לעזר לה בקרב הנה. נער נער, שאתה בעל המפתחות של אוצרות המלך, שכל כלי הקרב של המלך בהם, קום פתח ההיכל, אדנ"י שפתי תפתח, ופי יגיד שבחי המלך העליון, שהרי ההיכל (העליון) שלו הוא, טל רשות ופתח את ההיכל בשביל כבוד השכינה.

פתח ואמר, זרק"א מק"ף שופ"ר הול"ף סגולת"א. בינתים הנה העולם ירד (הרועה הנאמן. פתח רבי שמעון) ואמר: רועה הנאמן, אתה הוא בעל הקלע של רועה שהלך עם הצאן, בשביל דבים, זאבים וחיות רעות שבאים לאכל את הצאן, דרכו להיות הקלע עמו כדי לזרק אבנים עליהם, שיהיו הצאן שמונים מחיות רעות, קום קח את הקלע בידך. פתח ואמר: זרק"א, שכינה הקדושה, אתה היא הקלע הקדוש של הקדוש ברוך הוא, שבך נזרקו שלש אבנים שהן סגולת"א, שלש אבנים יקרות שהן שלשת האבות, ואת אבן יקרה על כלם, כתר בראש כלם, עליך נאמר אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהי"ם. אתה היא שנאמר

לאגהא עליה, קומו נביאי קשוט דהא זאת דילכון לגבן, דקא הויתון מתנבאין, עליה אתמר (ירמיה ט כב) אל יתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו וגומר פי אם בזאת, זאת אשיב אל לפי על פן אוהיל לו. (איכה ג כא).

קומו אבהן מארי דברית, דהא זאת הברית דלכון ביננא, דאתמר בה (ויקרא כו מד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגומר, ובגינה אמר קודשא בריך הוא (שם יב) וזכרתי את בריתי יעקוב, קום שלמה מלפא דאנת שלם דילה, קומו למהוי עזר לגבה בהאי קרבא, נער נער דאנת מארי מפתחן דאוצרין דמלפא, דכל מאני קרבא דמלפא בהון, קום אפתח היכלא, אדנ"י שפתי תפתח, ופי יגיד שבחוי דמלפא עלאה, דהא היכלא (עלאה) דיליה איהו, טול רשו ואתפתח היכלא בגין יקרא דשכינתא.

פתח ואמר זרק"א מק"ף שופ"ר הול"ף סגולת"א, אדהכי הא עולימא קא נחית (רעיא מהימנא פתח רבי שמעון) ואמר, רעיא מהימנא אנת איהו מארי דקירטא, דרעיא דאזיל בעאנא, בגין הובין זאבין וחיוון בישין דקא אתיין למיכל עאנא. (דף סא ע"ב) ארזא דיליה למהוי קירטא בהדיה לזרקא אבנין לגביהו, למהוי עאנא נטיר מחיוון בישין קום נטיל קירטא בידך, פתח ואמר זרק"א, שכינתא קדישא, אנת הוא קירטא קדישא דקודשא בריך הוא דבך, אודריקו תלת אבנין דאינון סגולת"א, תלת אבנין יקירין דאינון תלת אבהן, ואנת אבן יקרא על פלהו, תגא ברישא דכלהו, עלך אתמר (תהלים קיח כב) אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה, והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהי"ם (בראשית כח

לוח זוהר ש"ס דף היומי מסכת זבחים

זוהר עמודים:	דף הש"ס	זוהר עמודים:	דף הש"ס	זוהר עמודים:	דף הש"ס
	זבחים דף טח		זבחים דף לה		זבחים דף ב
	זבחים דף סט		זבחים דף לו		זבחים דף ג
	זבחים דף ע		זבחים דף לז		זבחים דף ד
	זבחים דף עא		זבחים דף לח		זבחים דף ה
	זבחים דף עב		זבחים דף לט		זבחים דף ו
	זבחים דף עג		זבחים דף מ		זבחים דף ז
	זבחים דף עד		זבחים דף מא		זבחים דף ח
	זבחים דף עה		זבחים דף מב		זבחים דף ט
	זבחים דף עו		זבחים דף מג		זבחים דף י
	זבחים דף עז		זבחים דף מד		זבחים דף יא
	זבחים דף עח		זבחים דף מה		זבחים דף יב
	זבחים דף עט		זבחים דף מו		זבחים דף יג
	זבחים דף פ		זבחים דף מז		זבחים דף יד
	זבחים דף פא		זבחים דף מח		זבחים דף טו
	זבחים דף פב		זבחים דף מט		זבחים דף טז
	זבחים דף פג		זבחים דף נ		זבחים דף יז
	זבחים דף פד		זבחים דף נא		זבחים דף יח
	זבחים דף פה		זבחים דף נב		זבחים דף יט
	זבחים דף פו		זבחים דף נג		זבחים דף כ
	זבחים דף פז		זבחים דף נד		זבחים דף כא
	זבחים דף פח		זבחים דף נה		זבחים דף כב
	זבחים דף פט		זבחים דף נו		זבחים דף כג
	זבחים דף צ		זבחים דף נז		זבחים דף כד
	זבחים דף צא		זבחים דף נח		זבחים דף כה
	זבחים דף צב		זבחים דף נט		זבחים דף כו
	זבחים דף צג		זבחים דף ס		זבחים דף כז
	זבחים דף צד		זבחים דף סא		זבחים דף כח
	זבחים דף צה		זבחים דף סב		זבחים דף כט
	זבחים דף צו		זבחים דף סג		זבחים דף ל
	זבחים דף צז		זבחים דף סד		זבחים דף לא
	זבחים דף צח		זבחים דף סה		זבחים דף לב
	זבחים דף צט		זבחים דף סו		זבחים דף לג
	זבחים דף ק		זבחים דף סז		זבחים דף לד

לוח זוהר ש"ס דף היומי מַסְכַּת זְבַחִים

דף הש"ס	זוהר עמודים:	דף הש"ס	זוהר עמודים:	דף הש"ס	זוהר עמודים:
זבחים דף קא	ח"ח רלו-רלח	זבחים דף קח	ח"ח רנא-רנב	זבחים דף קטו	ח"ח רסה-רסו
זבחים דף קב	ח"ח רלט-רמ	זבחים דף קט	ח"ח רנג-רנד	זבחים דף קטז	ח"ח רסז-רסח
זבחים דף קג	ח"ח רמא-רמב	זבחים דף קי	ח"ח רנה-רנו	זבחים דף קיז	ח"ח רסט-רע
זבחים דף קד	ח"ח רמג-רמד	זבחים דף קיא	ח"ח רנו-רנח	זבחים דף קיח	ח"ח רעא-רעב
זבחים דף קה	ח"ח רמה-רמו	זבחים דף קיב	ח"ח רנט-רס	זבחים דף קיט	ח"ח רעג-רעד
זבחים דף קו	ח"ח רמז-רמח	זבחים דף קיג	ח"ח רסא-רסב	זבחים דף קכ	ח"ח רעה-רעו
זבחים דף קז	ח"ח רמט-רנ	זבחים דף קיד	ח"ח רסג-רסד		

תפילה קצרה לאומרה קדם הלימוד

ש"ס יהוד קדוש ברך הוא ושכנתיה וכי. על ידי תהוא סמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקבא שכינתא מעפרא. ולעלי שכינת עיננו אם הקנים שמחה, על ידי תהוא סמיר ונעלם בשם כל ישראל.

הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים המתווכים בזוהר הקדוש ובראשם התנאי האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בעי. ועל ידי זה התקיים תפילת דוד המלך ע"ה (תהלים ס"א ד-ה) כי הוית מחסה לי מגדל עו מפני אויב. אגורה באהלך עולמים אהבתי כסתר נפשי פלה. ואורה שבלמדינו זה יהי שפתותיהם הזכות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו. ובהרין ספרא ספר הוזהר, יסקון ישראל מן גלותא ברחמי. וראה אל עבדך פלךך ותרךך על בניהם. ויהי נעם ארני אליהי ועשה רבינו בוננה עלינו ומעשה רבינו בוננהו. ויהי נעם ארני אליהי עלינו ומעשה רבינו בוננה עלינו ומעשה רבינו בוננהו (תהלים צ זכ"ח).

בין העולמים וארני הארונים, אב התקנים והפליחות. מורים אנהנו לפניה יי אליהי ואלתי אבותינו. בקרה ובהשמתנו, שקרבנו לתורתך ולעבודתך עבודת הברש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה תיעו, אשר עשית עמנו חסד גדול בזה. על בן אנהנו מפילים תחננתו לפניך, שתמחול, ותסלח. לכל הטאתינו ועונותינו, ואל יהי עונותינו מכרלים בינינו לבניך.

ובין יהי רצון מלפניך יי אליהי ואלתי אבותינו, שתבונן לבנינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אוניו לדברינו אלה, ותפתח לבנינו הערל בסודות תורתך, ויתנה למודנו זה נחת רוח לפני כפא כבודך בריית נוחה. ותאגיל עלינו אור מקור נשמתנו בכל בחינותינו, וישתעצבו ניוצות עבדך הקדושים אשר על דם גלית הקדוך אלה בעולם, וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, ותקשם, יעמוד לנו לכל נפש בקריאת אלו, ובזכותם תהיר עינינו בזה שאנו למורים, במאמר נעים ומרות ישראל "גל עיני ואבימה נפלאות מותקת". יהי רצון אברי פי ונגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי וכן תקבא מפני דעת והבונה:

לאחר קריאת הזוהר יאמר תפלה זו בכונת הלב:

יהי רצון מלפניך יי אליהי ואלתי אבותי שיתקום בנו עתה מקרא שכתוב "ואשים דברי כפיך וקבל ידי כסיתוך לנפש שמים וליסר ארץ", להעלות לרוכס ולתמן הרוכות והרבות השכינה הקדושה לקשומט ופירפירא עלאה ולארמון שעל סמנו ישב לחזור עמך ליושנה וקום בנו מתרה מקרא שכתוב "והיה אור הלכנה כאור חמשה ואור חמשה יהיה שבעתים כאור שבעת תמימים", וזכות הרשב"י הקדוש בעני רבי אלעזר, וזתם בן עזריה, יעמוד לנו לתמן העולם מיום שנבאר עד סופו ברצונו וברצון ראי. וזכות היותנו עוסקים בתקוה הזאת, על ידה התקרב האולה, וישועתה מתרה הצמיח, לעלי שכינת עיננו במתרה בימינו, ויקיים בנו מקרא שכתוב "יאמר אליהם יהי אור", ויורה עלינו אור יי, ביים תהוא ויהו יי אהי ושמנו אהי, אמן נצח סלה ועד.

מודה אני לפניך יי אליהי ואלתי אבותי שבייתי ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויתרה עילאה, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורהם יעמוד לנו ולורענו ונוקה להכמחת הנביא (ישעיה כ"ב כ"א) ובה לציון גואל ולשבי פשע בעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר ויהו רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפוך ומפי ויךך ומפי ויךך ויךך אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקום בנו הנבואה (ישעיה נ"א כ"ה) ואשים דברי כפיך וקבל ידי כסיתוך לנפש שמים וליסר ארץ ולאמר לציון עמי אהי. וברכת משה רבינו מתיקמא התנלה במתרה דיעו, ה' בך יתנו ואין עמו אל גבר. וראה עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אהלך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

אף הוינו ואלתי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו ועלינו בהמון רחמוך מגלל אבות שעשו רצונך. גנה ביהך בכתחילה ובזמן מקדשך על סמנו. ותראנו כבנינו ושפחתו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, ותשב בתנים לעבודתם וליויים לרוכסם ולתורם. והשב ישראל לנתיבם. וסלאה האין דעה את ה' ליראה ולהתבה את שמך הגדול הגבור והנורא, אמן בן יהי רצון.